

•
Naslov originala:

MONTANA SKY

Nora Roberts

Copyright © 1996 by Nora Roberts Copyright © za srpski jezik Alnari d.o.o, 2006

Prevod sa engleskog: Ana Poznanović

Nora Roberts

EDITOR

Mojoj porodici

Svet stoji na ivici ne široj od srca niti; Iznad njega se plcvetno nebo Pruža visoko k'o domah duše. Srce će izmestiti mora i zemlje I dalje u pravcu želje svoje: Duši što cepa nebo napola Smeši se lice Boga. A istok i zapad zdrobiće srce Koje ih ne drži razdvojene; Onaj čija duša je čista - nebo Zarobiće i prikovaće za sebe.

Edna St. Yincnt Millay

J6S6N

Godina diwna i puna smrti - A. E. Hausman

I poglcwlje

Čak i mrtav, Džek Mersi bio je kučkin sin. Ncdclja dana od kada je umro nije mogla da iskupi šezdeset osam godina rdavog života. To bi potvrdili i mnogi ljudi koji su se okupili oko njegovog groba.

Bez obzira na to što je na sahrani, Betani Mozelbi je to prošaputala svom mužu dok su stajali u visokoj travi na groblju. Došla je na sahra-nu samo zbog mladc Vile i punila je muževljeve umorne uši sličnim informacijama od kada su pošli iz Inisa.

Kao čovek koji sluša ženino brbljanje četrdeset šest godina, Bob Mozelbi je jednostavno promrmljao u znak odgovora ali zapravo nije slušao ni nju ni sveštenikov monotoni govor, što opet ne znači da je Bob imao lepe uspomene na Džeka. Naprotiv, mrzeo je tog matorog gada, kao i skoro svaka živa duša u Montani.

Ali konačno je umro i svi su nagrnuli da isprate gada u pakao.

Sada je ovaj mirni ugao ranča Mersi, ugneždenog u senci planina Big Belt, blizu obale Misurija, vrveo od rančera i kauboja, trgovaca i političara. Ovde, gde goveda pasu na obroncima brda i konji kaskaju po suncem okupanim pašnjacima, generacije Mersijevih sahranjivane su ispod visoke trave.

Džek je bio poslednji od te loze. Sam je naručio lakirani kovčeg od kestenovog drveta na kome su zlatnom bojom ispisana spojena slova M koja su bila znak ranča. Kovčeg je bio postavljen belim satenom i Džek je ležao u njemu u svojim najboljim čizmama od zmijske kože; sa svojim najstarijim i omiljenim stetson šešikom sa bičem u ruci.

Džek se zakleo da će umreti isto onako kako je živeo. U inat svima.

Priča se da je Vila već poručila nadgrobni spomenik prema instrukcijama svoga oca.

Biće urađen od belog mermcra - Džek Mersi ne može nikako da ima nadgrobni spomenik od običnog granita - i epitaf uklesan na njemu čine njegove lične reči:

Ovde leži Džek Mersi.

Ziueo je kako je hteo, umro je isto tako.

Ako neko ima nešto protiv, nek' ide do davola.

Spomenik će se podići kad se tlo slegne i staće uz ostale nadgrobne kamenove onih koji su hodali ovom zemljom i obeležili je, od Džekovog pradcdc Džebedaje Mersija, koji je jahao planinama i osvajao zemlju, do poslednje od Džekove tri žene - i jedine koja je umrla pre nego što je stigao da se razvede od nje.

Zar nije interesantno, razmišljao je Bob, to što mu je svaka žena rodila ćerku, a on je tako žarko želeo sina? Bob je o tome sa uživanjem razmišljao kao o maloj božijoj šali na račun čoveka koji je gazio ljude -i srca - da bi dobio šta poželi u svakoj oblasti svog života.

Dobro se sećao svake Džekovc žene, iako nijedna nije dugo trajala. Sve su bile lepotice, kao i njihove kćerke. Telefon im se usijao ovih dana, jer je Betani svima javljala da Mersijeve dve starije kćerke dolaze na sahranu. Nijedna od njih nije kročila na Mersijevu zemlju još od kada su bile bebe.

Čak i da su došlc, ne bi bile dobrodošle.

Samo je Vila ostala. Mersi nije ništa mogao da učini povodom toga, jer joj je majka umrla još pre nego što je dete prestalo da sisa. Pošto nije imao rodaka kojima bi uvalio bebu, on ju je dao svojoj kućepaziteljki i Bes je odgajila devojčicu najbolje što je umela. Svc tri kćerke imale su nešto od Džekovih crta u sebi, primetio jc Bob koji ih je ispitivački posmatrao ispod oboda svog šešira. Tamna kosa, oštra brada. Yidelo se da su sestre čak i na prvi pogled. Vreme će pokazati kako će se složiti i da li će Vila imati dovoljno Džeka Mersija u sebi da vodi ranč od trinaest hiljada hektara.

Razmišljala je o ranču i o poslu koji joj predstoji. Jutro je bilo vcdro i sunčano, a brda prelivena jakim i prelepim bojama. Planine i kotline su možda bile obojene u boje jeseni, ali je vetar bio topao i suv. Početkom oktobra moglo se ići u kratkim rukavima, ali vreme je moglo da se promeni koliko sutra. Na crnim i sivim vrhovima planina vcć se video sneg kako lukavo prekriva šume. Stoka se morala skupiti, ograde su se morale proveriti, popraviti i ponovo proveriti. Morala se zasejati ozima pšenica.

To je sad bilo na njoj. Sve je sada zavisilo od nje. Džek Mersi više nije predstavljao ranč Mersi, već ona.

Slušala je sveštenika kako priča o večnom životu, o oprostaju i o dobrodošlici u raj.

Džek Mersi bi pljunuo na dobrodošlicu u bilo koje mesto, osim svoje zemlje. A Montana je bila njegova, ova prostrana zemlja planina i pašnjaka, orla i vuka.

Njen otac bi bio nesrećan u raju isto kao i u paklu.

Lice joj je bilo mirno dok su spuštali raskošni kovčeg u novu raku u zemlji. Koža joj je bila blezlataste boje, naslede od majke i njene indijanske krvi Blekfuta, kao i sunca.

Oči su joj bile skoro zagasito-

10

crne kao i kosa koju je na brzinu skupila u kiku za sahranu. Bile su prikovane za kovčeg u kome je bilo telo njenog oca. Nije stavila šešir i sunce joj je pcklo oči kao živa vatra.

Ali nije im dozvolila da puste nijednu suzu.

Imala je ponosno lice, visoke jagodice, prkosne usne, tamne, egzotične oči sa teškim kopcima i gustim trepavicama. Slomila je nos kada je pala sa besnog mustanga kada je imala osam godina. Vila je uvek mislila da je blago iskrivljen greben nosa nalevo davao karakter njenom licu.

Karakter je Vili značio mnogo više od lepote. Muškarci ne poštuju lepotu. Oni je iskorišćavaju.

Stajala je vrlo mirno dok je vetar uzimao pramenove iz njene pletenice i mrsio ih.

Izgledala je kao žena prosečne visine, tanka, u crnoj haljini koja joj ne pristaje i crnim cipelama sa tankom štiklom koje do jutros nikad nisu bile izvadene iz kutije. Žena od dvadeset i četiri godine kojoj je na umu gomila posla, a u srcu užasan bol.

Uprkos svemu, volela je Džeka Mersija. I nije rekla ništa, ni reč, onim dvema ženama, strankinjama koje imaju istu krv i koje su došle na sahranu svog oca.

Na trenutak, samo na sekund, pogledala je u grob Meri Yolfčajld Mersi. Majka koje se ne seća ležala je pod poljskim cvećem koje je sijalo kao dragulji na jesenjem suncu. To je Adamovo delo, pomisli ona i pogleda u oči svog polubrata. On je znao bolje od bilo koga drugog da su joj u srcu suze koje nikada nije pustila da padnu.

. Kada ju je uzeo za ruku, Vila ukrsti prste sa njegovim. U njenom umu i^srcu, on je jedina porodica koju ima.

„Živeo je životom koji je njemu prijao“, promrmlja Adam. Glas mu je bio tih i miran. Da su sami, Vila bi se okrenula ka njemu, spustila mu glavu na rame i našla bi utehu.

„Da, i sad je tome kraj.“

Adam je bacio pogled na dve žene, kćerke Džeka Mersija i pomislio da je ovo ujedno i početak nečeg drugog. „Moraš da razgovaraš sa njima, Vila.“

„Spavaju u mojoj kući, jedu moju hranu.“ Namerno je pogledala u očev grob. „To je dovoljno.“

„Onc su tvoja krv.“

„Ne, Adame, ti si moja krv. One mi nisu krv.“ Okrenula se od njega i pripremila za primanje saučešća.

Komšije su donele hranu na daću. Nije mogla da prek ukorcnu tradiciju, a nije mogla ni da spreči Bcs da tri ccla danj sprema hranu da bi napravila večeru za ožalošćene. A to je, Vila

mislila, takva glupost. Ovde nije bilo ožalošćenih. Bilo je radoznalih. Mnogi koji su se sada gurali u glavnoj kući bili su pozvani, ali mnogo više njih došlo je nepozvano.

Džekova smrt im je dala pravo da udu i uživali su u tome.

Glavna kuća bila je izložbeni prostor u stilu Džeka Mersija. Nekada je na ovom mestu stajala koliba od drveta i blata, ali to je bilo pre više od sto godina. Sada je umesto nje stajala ogromna nezgrapna građevina od kamena, drveta i stakla. Cilimi iz raznih zemalja sveta bili su prostri po podovima od sjajne borovine ili uglačanih pločica. Džek

Mcrsi je bio kolekcionar. Kada jc postao gospodar ranča Mcrsi proveo je pet godina pretyarajući divan dom u svoju ličnu palatu. Bogati žive bogato, kako je on govorio. Tako je i bilo. Skupljao je slike i skulpture, dodavao sobe u kojima je mogao da izlaže umetnička dela. Ulaz je bio ogroman atrijum sa podnim pločicama boje safira i rubina koje su svojim rasporedom prikazivalc amblem ranča Mersi. Stcpcnice koje su vodile do drugog sprata bile su načinjene od sjajne hrastovine sa držećim stubom u obliku vuka koji zavija.

Oko njega su se sada skupili ljudi koji su ga sa čuđenjem posmatrali dok su u ruci držali svoje tanjire. Drugi su se okupili u dnevnoj sobi sa ogromnim klizavim podom i širokom polukružnom kožnom sofom boje slonovače. Na glatkom kamenom zidu iznad ogromnog kamina yisila je slika Džeka Mersija na crnom pastuvu u prirodnoj yeličini. Glava mu je malo nakrivljena u stranu, a šešir unazad, dok u ruci drži bič. Mnogi su osećali kako ih njegove tamnoplave oči peku dok sede, piju njegovy viski i nazdravljaju njegovoj smrti.

Za Lili Mersi, drugu kćerku koju je Džek začeo i odbacio, sve ovo bilo je zastrašujuće. Kuća, ljudi, buka. Soba u koju ju je kućna pomoćnica odvela juče kad je stigla bila je tako lepa. Tako mirna, razmišljala je sada dok je prilazila bliže ogradi od verande. Lep krevet, divno zlatno drvo na svilenim tapetama.

Samoća.

Toliko je želela samoću sada dok je posmatrala te planine. Tako yisoke, tako nepristupačne. Uopšte ne liče na lepa, mala brda njenog doma u Yirdžiniji. I nebo, to strašno i beskrajno plavetnilo koje se spušta na nepreglednu zcmlju.

Beskrajne doline i vetar koji kao da nikada ne prestaje. I boje, zlatne i braonkaste, skerletne i bronzane boje brda i dolina koje kao da su eksplodirale u jesen.

I ova dolina i ovaj ranč koji se nalazi na mestu tako neverovatne snage i lepote. Jutros je kroz prozor vidcla jclena kako pije vodu iz potoka koji je imao srebrni odsjaj u zoru.

Čula je konje, ljudske

12

glasove, kukurikanje petla i nešto za šta je mislila, to jest, iskreno se nadala, da je krik orla.

Pitala se da li će, ako skupi hrabrosti da ude u šumu koja prekriva ta brda, ugledati losa, irvasa, lisicu, sve one životinje o kojima jc čitala u avionu.

Pitala se da li će joj dozvoliti da ostane barem još jedan dan - i gde će ići, šta će raditi ako joj ne dozvole.

Nije mogla da se vrati na Istok, barem ne još. Dodirnula jc masnicu koja je postajala žuta i koju je pokušala da sakrijc šminkom i naočarima za sunce. Džesi ju je pronašao. Iako je bila vrlo pažljiva, on ju je pronašao i sudske zabrane nisu zaustavile njegove pesnice. Nikada to nisu mogle. Ni razvod ga nije zaustavio, kao ni bežanje ni skrivanje. Ali ovde, možda će ovde, hiljadama milja daleko, u ovoj ogromnoj zemlji moći da konačno počne ispočetka. Bez straha.

Pismo od njenog advokata u kome ju je obavestio o smrti Džcka Mersija i u kome od nje traži da doputuje u Montanu bilo je kao božji dar. Iako su svi troškovi bili plaćeni, Lili je unovčila kartu za prvu klasu i putovala je cikcak preko čitave zemlje pod tri različita imena. Očajnički je želela da yeruje da Džesi Kuk ne može da je pronade ovde.

Bila je umorna od bežanja, od straha.

Pitala se da li bi mogla da se preseli u Bilings ili Helenu i da pronade posao. Bilo kakav posao. Imala je diplomu učiteljske škole i znala je da koristi kompjuter. Možda bi mogla da pronačte neki stančić, možda samo sobu dok ponovo ne stane na svoje noge.

Mogla bi da živi ovde, pomislila je posmatrajući ogromni, strašni i veličanstveni prostor. Možda čak i pripada ovde.

Trgnu se kada joj neko dodirnu ruku i priguši yrisak jcr joj je srcc poskočilo kao zec.

To nije Džesi, pomisli ona, osećajući se glupo. Čovek pored nje imao je tamnu kosu, dok je Džesi bio plav. Ovaj čovek je imao tamnu kožu i kosa mu je padala na ramena. Dobre oči, tamne, vrlo tamne na licu koje je lepo kao slika.

Ali i Džesi je bio lep, a znala je kako lepota umca da bude okrutna.

„Izvini“, Adamov glas bio je tako nežan, kao da je uplašio štene ili bolesno ždrebe.

„Nisam hteo da te uplašim. Ledeni čaj.“ Uzeo joj je šaku, primetivši kako drhti, i obavio je oko čaše. „Dan je suv.“

„Hvala. Nisam te čula, pa sam se uplašila.“ Po navici koje nije bila svesna, Lili zakorači jedan korak u stranu povećavši razdaljinu između njih. Prostor za bežanje. „Samo sam... posmatrala pejzaž. Ovde je prelepo.“

13

„Jeste.“

Uzela je gutljaj čaja da rashladi osušeno grlo i naredila sebi da bude mirna i ljubazna.

Ljudi te pitaju manje pitanja kad si smiren. „Da li živiš u blizini?“

„Da, vrlo blizu“, reče on smešeći se i pokazavši u pravcu istoka. Svidao mu se njen glas jer je u njemu bilo neke spore južnjačke topline. „U onoj maloj beloj kući sa druge strane štale za konje.“

„Videla sam je. Ima plave šalone i baštu i neki mali crni pas spava u dvorištu.“ Lili se setila kako je prijatno izgledala ta kućica, mnogo toplije od ove kućerine.

„To je Binz.“ Adam se ponovo nasrnešio. „Pas. Voli da jede pasulj. Ja sam Adam Yolfčajld, Yilin brat.“

Proučavala je ruku koju joj je ispružio, a zatim je naredila sebi da je prihvati. Proučavala je sličnosti, visoke jagodice, oči. „Nisam znala da ima... to znači da smo mi...“

„Ne.“ Ruka joj je delovala tako krhko, i on ju je nežno pustio. „Vas dve imate istog oca. Vila i ja imamo istu majku.“

„Shvatam.“ I shvativši da je vrlo malo razmišljala o čoveku koga su danas sahranili, oseti stid. „Da li si bio blizak sa njim... sa svojim očuhom?“

„Niko nije bio blizak sa njim.“ Rekao je to jednostavno i bez gorčine. „Ovde ti je neugodno.“ Primetio je da se drži po strani daleko od ljudi, kao da bi neko ko bi je slučajno dotakao mogao da je povredi. Primetio je i tragove nasilja na njenom licu koje je pokušavala da sakrije.

„Ne poznajem nikoga.“

Povredena je, pomisli Adam. Uvek su ga privlačile povredene žene. Bila je lepa i povredena. Uredno obučena u skromnom crnom odelu i cipelama na štikle, bila je samo par centimetara niža od njega i previše tanka za svoju yisinu. Kosa joj je bila tamna, sa crvenim prelivom i padala je u blagim talasima tako da ga je podsećala na andeoska krila. Nije joj video oči ispod naočara za sunce, ali se pitao kakva im je boja i šta bi još mogao da pročita u njima.

Imala je očevu bradu, ali su joj usne bile nežne i prilično male; kao kod deteta. Osmeh joj je otkrivao rupice u obrazima kada je pokušavala da mu se nasmeši. Koža joj je bila mekana i veoma bleđa -krhki kontrast sa ožiljcima na njoj.

Sama je, pomisli on, i uplašena. Trebaće mu vremena da omekša Yilino srce prema ovoj ženi, njenoj sestri.

„Moram da pogledam kako mi je konj“, reče on. To ju je iznenadilo, pre nego razočaralo. Htela je da bude sama. Bilo joj je bolje kada je sama. „Neću da te zadržavam.“

„Hoćeš sa mnom? Da vidiš konje i goveda?“

„Konje?“ Ja...“ Ne budi kukavica, naredila je samoj sebi. Neć te povrditi. „Da, volela bih. Ako ti ne smetam.“

„Ne smetaš mi.“ Znajući da će je biti stid, nije joj ponudio niti ju je uzeo za ruku već je jednostavno krenuo niz stepenice i preko prljavog neravnog puta.

Nekoliko ljudi ih je videlo da odlaze i zli jezici su radili, kako to obično čine. Lili Mersi je bila jedna od kćerki Džeka Mersija, iako je jedva progovarala o sebi. Sa tim Vila nikad nije imala problema. Ona je bila devojka bez dlake na jeziku, koja je govorila šta god i kad god je želela.

Što se tiče druge kćerke - to je bila sasvim druga priča. Bila je uobražena i paradirala je okolo u svom skupom odelu i gledala sve sa yisine. Samo slep ne bi video kako je stajala pored groba, hladna kao led. Bila je lepa, bez sumnje. Džek je imao lepe kćerke, a ta, najstarija, imala je oči na njega. Hladne, oštre i plave.

Bilo je očigledno da se, sa svojim kalifornijskim imidžom i skupim cipelama, smatra boljom od svih prisutnih, ali se mnogo ljudi sećalo njene majke koja je bila striptizeta u Las Yegasu i koja je imala konjski smeh i mnogo je psovala. Oni koji je se sećaju već su zaključili da im se više sviđa majka nego kćerka.

Tes Mersi uopšte nije bilo briga za to. Došla je ovde u ovu zabit i ostaće ovde dok ne čuje testament. Onda će uzeti ono što joj pripada, što je sigurno manje nego što joj matori skot dugujc, i očistiće prašinu sa svojih Feragamo cipela.

„Vratiću se najkasnije u ponedeljak.“

Pričala je telefonom dok jc hodala brzo i širila tu nervoznu energiju oko sebe. Zatvorila je vrata na sobi za koju je prctpostavljala da je dnevna nadajući se da će imati barem par trenutaka privatnosti. Trudila se da ne primećuje životinjske glave po zidovima.

„Scenario je gotov.“ Blago se nasmešila i prošla prstima kroz pravu tamnu kosu koja se kovrdžala u visini vilice. „Naravno da je genijalan i biće u tvojim vrelin ručicama u ponedeljak. Ne izaziyaj me, Ajra“, upozorila je agenta. „Daću ti scenario, a ti ćeš meni dati sjajan dil. Moj izvor novca počeo je da presušuje.“

Prebacila je telefon u drugu ruku i poslužila se brendijem iz boce. Još uvek je šlušala obećanja o Holivudu kada je primetila Lili i Adama kako prolaze pored prozora.

Zanimljivo, pomisli ona i uze gutljaj. Mali miš i plemeniti divljak.

Tes'je malo proučiia porodicu pre nego što je krenula u Montanu. Znala je da je Adam Yolfčajld sin Mersijeve treće i poslednje žene. Da

15

je imao osam godina kada se njegova majka udala za Mersija. Yolfčajld je Blekfut ili bar najvedm delom. Majka mu je delom Italijanka. Covek je proveo dvadeset pet godina na ranču Mersi i nije imao ništa više od kućice i posla konjušara.

Tesa je nameravala da dobije više.

Sto se tiče Lili, Tes je otkrila da je razvedena, da nema dece i da se često sclli.

Verovatno zbog toga što ju je muž koristio kao džak za udaranje, pomisli Tesa i dirnu je sažaljenje, ali nije mogla da priušti sebi da se emotivno vezuje u ovom slučaju. Ovo jc čist biznis.

Lilina majka bila je fotograf i došla je u Montanu da fotografiše pravi Zapad.

Fotografisala je Džeka Mersija i strašno se usrećila, pomisli Tes.

Zatim, tu je Vila. Tesi se stegnuše usne kada pomisli na Vilu. Ona koja je ostala, jedino kopile koje je zadržao.

Pa, ona je sada vlasnik ranča, pretpostavljala je Tesa slcgnuvši ramenima. I može da ga zadrži. Sigurno ga jc zaslužila. Ali Tes Mersi ne namerava da ode odavde bez lepe gomile keša.

Gledajući kroz prozor videla je doline u daljini kako se pružaju beskrajno i prazno kao mesec. Zadrhtavši od tog prizora ona mu okrete leda. Isuse, nedostajao joj je Rodco drajv.

„U ponedeljak, Ajra“, breknula se na njega, jer ju je njegov glas iritirao. „U tvojoj kancclariji, tačno u dyanaest. Onda možeš da me izvedeš na ručak.“ To joj je poslužilo umesto pozdrava i ona prekinu vezu.

Tri dana, obećala je sebi i nazdravila glavi losa podignuvši čašu sa brendijem. Tada će otići iz Dodž Sitija i vratiti se u civilizaciju.

„Ne bih da te podsećam da imaš goste, Vil“, rekla je Bes Pringl, istim tonom koji je koristila kao kad je Vili bilo deset godina stojeći u svom pretećem stavu sa rukama na koščatim kukovima.

Vila obuče farmerke - Bes nije verovala u sitnice kao što su privatnost i jedva da je pokucala na vrata pre nego što je ušla u njenu spavaću sobu. Vila joj je odgovorila baš kao da joj je deset godina. „Onda nemoj.“ Sela je da navuče čizme. „Postoji nešto što se zove pristojnost.“ „Postoji i nešto što se zove posao i mora da se završi.“ „Imaš dovoljno ljudi koji mogu da te zamene jedan dan. Ne možeš da odeš. Nije uljudno.“ Ono što je uljudno i ono što nije sačinjavalo je veći deo Besinih moralnih načela i kodeksa društvenog ponašanja. Bila je kost i koža, iako jc mogla da pojedc čitav pleh kolača, a volcla je slatko kao dctc. Imala je pedeset osam godina i promenila je datum na izvodu iz

16

matične knjige rođenih da bi to dokazala. Imala je jarkocrvenu kosu koju je potajno farbala i stalno ju je držala u pundi koja kao da jc govorila: Nemoj da ti dodem tamo. Glas joj je bio grub kao kora bora, a lice glatko kao u devojčice i iznenadujuće lepo sa očima zelenim poput mahovine i izraženo irskim nosom. Ruke su joj bile male, brze i vešte. Kao i njen temperament.

Sa pesnicama još uvek zalepljenim za kukove, došla je do Vile i ošinula je ljutitim pogledom. „Da si odmah odvela tu bezobraznu zadnjicu dole gde su ti gosti.“

„Imam ranč koji moram da vodim.“ Ustala je. Nije imalo vezc što je u čizmama bila viša od Bes za čitavih deset centimetara. Balans snaga uvek se menjao između njih dve. „1 to nisu moji gosti. Ja ih nisam pozvala ovde.“

„Došli su da izraze svoje poštovanje. To je uljudno od njih.“

„Došli su da zveraju i yrebaju po kući. I vreme je da odu.“

„Možda su neki od njih i otišli.“ Bes diskretno klimnu glavom. „Ali ima još mnogo njih koji te čekaju.“

„Ne želim ih ovde.“ Vila se okrenu, uze svoj šešir, a potom jednostavno stade ispred prozora gledajući napolje i lomeći ivicu šešira prstima. Prozor je gledao na planine, na crni pojas od drveća, na vrhove Big Belta u kojima se nalazila sva lepota i sva misterija sveta. „Ne trebaju mi. Ne mogu da dišem kad su svi ti ljudi ovde.“

Bes je oklevala pre nego što je spustila ruku na Yilino rame. Džek Mersi nije želeo da mu se kćerka odgaja tako da postane meka kad odraste. Nije dozvoljavao ugadanje, nije dozvoljavao da je Bes razmazi, nije dozvoljavao maženje. To joj je jasno stavio do znanja još dok je Vila bila u pelenama, tako da ju je Bes mazila i ugadala joj samo kad je bila sigurna da je Džek neće yideti i oterati kao svoje žene.

„Dušo, imaš pravo da tuguješ.“

„Mrtav je i sahraniti smo ga. Tugovanje to ncće izmeniti.“ Ali podigla jc svoju i prekrila Besinu ruku na ramenu. „Nije mi čak ni rekao da je bolestan, Bes. Nije mi čak ni dao da ga pazim tih poslednjih par nedelja ili da se oprostim od njega.“

„Bio je ponosan čovek“, rekla je Bes, ali je u sebi pomislila kako je bio dubre. Sebično dubre. „Sreća te ga je rak uzeo brzo, umesto da pati dugo. Mrzeo bi to i to bi bilo teže i za tebe.“

„Bik> kako bilo, gotovo je.“ Poravnala je široki obod šešira i stavila ga na glavu. „Stoka i ljudi zavise od mene. Radnici moraju baš sad da vide da ja držim sve pod kontrolom. Da rančem Mersi i dalje upravlja jedan Mersi.“

„Onda radi ono što moraš.“ Godine iskustva naučile su Bes da su poslci vezani za ranč važniji od onoga što je pristojno. „Ali vrati se do večere. Ima da sedneš i lepo da jedeš.“

17

„Isteraj ove ljude iz kuće i vratiću se.“

Izašla je iz sobe i skrenula levo ka stepenicama u istočnom delu kuće kojima je sišla do sobe za presvlačenje. Čak je i ovde čula zujanje razgovora iz drugih soba i poneki smeh. Mrzela je sve to i zalupila je ulaznim vratima, a zatim zastala kada je videla dvojicu muškaraca kako uživaju u cigaretama na verandi sa strane.

Osetila je bes i pogleda starijeg čoveka koji je držao flašu piva između prstiju. „Uživaš, Hern?”

Njcn sarkazam nije pogodio Hamiltona Dosona. On ju je stavio na prvog ponija, on joj je prcvio glavu kada je prvi put pala. On ju jc naučio kako da koristi laso, puca iz puške i oderc jelena. Kao odgovor na njeno pitanje samo je stavio cigaretu u usta okružena raščupanom kosom i dunuo kolut od dima.

„Dan je" rekao je i nasred rečenice napnwio još jedan kolut od dima, „baš lep."

„Hoću da se proverí ograda na severozapadnoj granici."

„Uradio", reče on mirno i nastavi da stoji naslonjen na ogradu. Bio je nizak i jak čovek, a noge su mu bile krive kao slovo O. Bio je predradnik i mislio je da zna šta treba da se obavi jednako dobro kao Vila. „Poslao sam radnike da popravn ogradu. Poslao sam Brusteru i Piklsa u brda. Izgubili smo nekoliko grla tamo." Još jednom je twukao dim.

„Bruster će se pobrinuti za to. On voli da puca."

„Hoću da razgovaram sa njim kad se vrati."

„Razgovaraćeš." Ispravio se i odmakao od ograde i popravio svoj ofucani prljavi šešir. „Vreme je da se telad odvoje od majki."

„Da, znam."

Očekivao je takav odgovor i još jednom je klimnuo glavom. „Proveriću šta rade radnici na ogradi. Žao mi jc zbog tvog starog, Vil."

Znala je da su te rcči usred razgovora o ranču iskrenijc i ličnije nego gomila cveća koje su poslali stranci. „Doći ću do ograde kasnije."

Klimnuo je glavom njoj i ka čoveku sa kojim je stajao, a zatim je svojim krivim nogama krenuo ka kamionetu.

„Kako se držiš, Vil?"

Ona slegnu ramenima, nervozna jer nije znala šta sledeće da uradi. „Volela bih da se ovaj dan završi", rekla je. „Sutra će sve biti lakše, zar ne, Nejt?"

Pošto nije hteo da joj kaže ne, on otpi malo piva. Došao je zbog nje kao prijatelj, rančer, kao komšija. Takode je bio tu kao advokat Džcka Mersija i znao je da ćc uskoro morati da uništi žcnu koja stoji pred njim.

18

„Hajde da se prošetamo." Spustio je pivo na ogradu i uzeo Vilu za ruku. „Moram da ispružim noge."

Imao je, dugačke noge. Nejtan Torens bio je visok čovek. U sedamnaestoj godini imao je metar i devedeset i nastavio je da raste. Sad, u trideset trećoj godini, imao je preko dva metra. Kosa boje slame bila mu je ukovrdžana pod šeširo. Oči su mu bile plave kao nebo nad Montanom, a lice lepo preplanulo od vetra i sunca. Dugačke ruke završavale su se velikim šakama. Dugačke noge velikim stopalima. Uprkos svemu tome nije izgledao nezgrapan.

Izglcdao je kao kauboj i hodao je tako. U stvarima kao što su porodica, njegovi konji i Kitsova poezija, srce mu je bilo mekano kao jastuk od perja, dok mu je um, kad se radilo o pravnim pitanjima, o jednostavnom dobru i zlu i pravdi, bio tvrd kao granit.

Iskreno je i dugo voleo Vilu Mersi. I mrzeo je to što nema drugog izbora osim da je izloži paklu.

„Nikada nisam izgubio nekoga ko mi je blizak", rekao je Nejt. „Ne mogu da kažem da znam kako se osećaš."

Vila je nastavila da hoda pored kuhinje, pored spavaonice za radnike, pored kokošinjca gde su kokoške već snele jaja. „Nikada nije dopustio nikome da mu se približi. Ne znam kako se osećam.”

„Ranč...” To je bila klizava teritorija i Nejt je pažljivo pregovarao. „To je previše posla.” „Imamo dobre ljude, dobru stoku, dobru zemlju.” Nije joj bilo teško da Nejt uputi osmeh ni sad niti ikada. „Imamo dobre prijatelje.”

„Znaš da možeš da me pozoveš u svako doba; Vil. Mene ili bilo koga drugog u okrugu.” „Znam to.” Gledala je iza njega u ergele, korale, pomoćne zgradc, kuće, posmatrajući zemlju sve do horizonta. „Mersiji su upravljali ovim mestom više od sto godina. Podizali goveda, sejali pšenicu, držali konje. Znam šta treba da se uradi i kako to treba da se uradi. Tu se ništa ne menja.”

Sve se menja, pomisli Nejt. I svet o kome ona priča uskoro će načiniti oštar zaokret, zašwaljujući okrutnom srcu pokojnika. Bilo je bolje da to odmah uradi pre nego što se popne na konja ili u kamionet i ode.

„Najbolje je da predemo na čitanje testamenta”, odlučio on.

19

Il poglcwlje

Kancelarija Džeka Mersija na drugom spratu kuće bila je velika kao balska dvorana. Zidovi su bili prekriveni žućkastom borovinom sa Džekove zemlje, koja se sijala od laka i davala sobi zlatastu svetlost. Džek je govorio da vidi sve što čovek treba da vidi sa ovih prozora na kojima nije bilo zavesa, ali koji su bili kitnjasto ukrašeni.

Na podu su bili čilimi koje je skupljao. Fotelje su bile kožne, jer je voleo kožu, i to u bogatim nijansama tirkizne i braonkastocrvene.

Na zidovima su visili njegovi trofeji - glave losova i ovnova sa velikim rogovima, medveda i jelena. Ogromni grizli stajao je pognuto u jednom uglu, kao da se sprema da napadne, sa izvučenim kandžama i crnim staklenim očima punim besa.

Nešto od njegovog omiljenog oružja bilo je izloženo u zaključanoj yitrini. Puška njegovog pradede Henrija i kolt pismejker, brauning sačmara kojom je ubijcn grizli, mosberg 500, koju je zvao mašina za ubijanje, i magnum 44mm koga je voleo za lov. Bila je to muška soba sa muškim mirisima kože i drveta i diskretnim mirisom duvana od kubanskih cigara koje je voleo da puši.

Ogromni sto napravljen lično za njega bio je od lakiranog drveta i imao je mnoštvo fioka sa uglačanim bronzanim drškama. Nejt je sada sedeo za stolom i prebirao po papirima kako bi dao svima yremena da se smeste.

Tes je smatrala da izgleda kao da mu ovde nije mesto, kao krigla piva na crkvenom okupljanju. Kauboj-advokat, pomisli ona, obučen u najbolje nedeljno odelo. Ali bio je zgodan na grub, seoski način. Kao mladi Džimi Stjuart, pomislila je, sa istaknutim jakim rukama i nogama i nekom nenapadnom seksualnošću. Ali visoki, mišićavi muškarci koji nose čizme i farmerke nisu njen stil.

Samo je želela da završi ovu prokletu stvar i da se vrati u Los Andeles. Uperila je pogled u iskeženog grizlija, u ofucanu glavu planinske koze, u oružje koje ih je sve oborilo. Kakvo mesto. Kakvi ljudi.

Pored kauboja-advokata bila tu je mršava kućna pomoćnica sa jarkocrvcnom kosom koja je sedela u stolici sa pravim naslonom dok

20

|V svoja kvrgava kolena držala čvrsto skupljena i prekrivena savršeno užasnom crnom suknjom. Zatim bio je tu i plemeniti divljak sa srceparajuće, zgodnim licem, enigmatičnim očirna i tragom mirisa konja.

Nervozna Lili, pomisli Tes nastavljajući pregled prisutnih, koja je ruke držala čvrsto prekrštene, a glavu pognutu kao da će to sakriti rnasnice na njenom licu. Lepa i krhka kao izgubljena ptičica među lešinarima.

Kada se promeškolljila u fotelji, Tes namerno okrenu pogled ka

Kaubojka Mersi, pomisli ona sa prezirom. Neraspoložena, verovatno priglupa i tiha. Barem je izgledala bolje u farmerkama i flanelskoj košulji nego u onoj haljini koju je nosila na sahrani, a koja je yisila na njoj. U stvari, Tesa je smatrala da izgleda kao na slici sedeći u velikoj kožnoj fotelji, u kaubojkama, sa jcdnom nogom prebačenom preko kolena, kao muškarac, dok joj je neobično egzotično licc bilo kao kamen.

A pošto još nije videla nijednu suzu kako pada iz tih tamnih očiju, Tes je pretpostavila da Vila nije volela Džeka Mersija ništa više od nje same.

Ovo je samo posao, pomisli ona; nestrpljivo tapkajući prstima po naslonu stolice. Hajde da završimo sa tim.

Cim je to pomislila, Nejt podiže pogled i susrete se sa njenim. Na jedan neugodan trenutak osetila je kako on tačno zna koje joj misli prolaze kroz glavu. I to što mu se ona ne dopada, i sve u vezi sa njom, bilo je jasno kao nebo koje se videlo kroz prozor iza njega.

Možeš da misliš šta hoćeš, pomisli ona i nastavi da ga gleda hladnokrvnim pogledom. Samo mi daj keš.

„Možemo ovo da uradimo na nekoliko načina“, započe Nejt. „Postoji formalan način. Mogu da pročitam cco Džekov testament, reč po reč, a zatim da objasnim šta ta pravna zbrka u stvari znači. Ili mogu prvo da vam kažem uslove testamenta i sadržinu.“

Namerno je pogledao u Vilu. Ona mu je bila najvažnija. „Zavisi od vas.“

„Reci nam na najlakši način, Nejt.“

„U redu. Bes, Džek ti je ostavio hiljadu dolara za svaku godinu koju si radila na ranču. To je ukupno trideset i četiri hiljade dolara.“

„Trideset i četiri hiljade.“ Bes razrogači oči. „Gospode, Nejt, šta ću da radim sa tolikim novcem?“

Nasmešio se. „Pa, potroši ga, Bes. Ako hoćeš da ga uložiš, mogu da te posayetujem.“

„Gospodc.“ Sokirana pomislivši na sumu, ona poglcda u Vilu, a zatim u svoje ruke, pa opet u Nejta. „Gospode.“

21

Tesa pomisli: ako je kućna pomoćnica dobila trideset hiljadarki, ja bi trebalo da dobijem duplo. A ona je znala tačno šta bi uradila sa tolikim novcem.

„Adame, preina sporazumu koji je Džek sklopio sa tvojom majkom kada su se yenčali, ti ćeš dobiti dvadeset hiljada dolara ili dva procenta ranča, šta god više želiš. Mogu ti samo reći da procenat vredi više od novca, ali odluka ostaje na tebi.“

„To nije dovoljno“, prasnu Vila, od čega Lili poskoči, a Tes podiže obrvu. „To nijc u redu. Dva procenta? Adam je radio na ranču od osme godine. On jc...“

„Vila.“ Adam je stajao iza njcne fotelje i spustio joj je ruku na rarne. „To je sasvim dovoljno.“

„Davola je dovoljno.“ Bila je besna zbog njega i zbog nepravde i odgurnu mu ruku.

„Imamo najbolje konje u državi. I to zaľwaljujući Adamu. Trebalo bi da su konji njegovi - kao i kuća u kojoj živi. Trabalo je da mu da zemlju i novac da moźc da radi na njoj.“

„Vila.“ Adam joj strpljivo ponovo spusti ruku na rame. „To je naša majka tražila i to mi je i dao.“

Pomirila se sa tim zato što su stranci bili prisutni i zato što će ona ispraviti nepravdu.

Nejt će to pretvoriti u zakonitu formu do večeri. „Izvinite.“ Mirno je spustila ruke na široke naslone. „Nastavi, Nejt.“

„Ranč i ceo imetak, stoka, oprema, vozila, prava na šumu...“ Zastao je i pripremio se za neradi posao uništavanja nada. „Posao na ranču Mersi nastaviće se kao i obično, plaćaće se troškovi, isplaćivaće se plate, profiti će biti stavljeni u banku ili će se irvestirati preko tebe kao operatora, Vil, pod nadzorom izvršioca testamenta na period od godinu dana.“

„Cekaj“, reče Vila i podiže ruku. „Džek je hteo da ti nadgledaš upravljanje rančem godinu dana.“

„Pod određenim uslovima", dodade Nejt kome su oči već bile pune izvinjenja. „Ako se ovi uslovi ispune u toku godinu dana, sa početkom ne kasnije od dve nedelje od čitanja testamenta, ranč i celokupna imovina će postati vlasništvo korisnika."

„Koji uslovi?" upita Vila. „Koji korisnici? Šta se do davola događa, Nejt?"

„Džek je svakoj kćerki ostavio trećinu ranča." Posmatrao je kako Vili nestaje boja sa lica i, proklinjući Džeka Mersija, nastavio je sa objašnjavanjem. „Da biste nasledile ranč, vas tri morate da živite na njemu godinu dana i smete da ga napustite najduže na nedelju dana. Na kraju te godine, ako ispunite uslove, svaki korisnik će dobiti trećinu ranča. Ta trećina se može prodati ili prebaciti samo na preostale korisnike na period od deset godina."

22

„Sačekaj malo." Tes stavi piće na sto. „Kažete da imam trećinu nekog ranča u nedodij u Montani i da bih uzela tu trećinu moram da se preseljem ovde? Da živim ovde? Da odbacim godinu dana svog života? Nema šanse." Ustala je graciozno ispruživši svoje duge noge. „Ne želim tvoj ranč, mala", rekla je Vili. „Možeš da uzmeš svaki prašnjavi ar i svaku kravu. Ovaj testament se neće održati na sudu. Dajte mi moj deo u kešu i skloniću vam se sa puta."

„Izvinite, gospodice Mersi", Nejt ju je odmerio sedeći u svojoj stolici za stolom. Luda je kao dvoglava kokoška, pomisli on; i dovoljno hladnokrvna da to sakrije. „Testament će se održati na sudu. Njegovi uslovi i želje dobro su razradeni i prezentovani. Ako se ne slažete sa uslovima ceo ranč će biti poklonjen kao donacija Društvu za očuvanje prirode."

„Donacija?" Vila reče sa nevericom i pritisnu slepoočnice prstima. Osetila je bol i bes i užasan strah kako joj se uvija i širi po stomaku. Morala je nekako da nadvlada ta osećanja i da razmišlja.

Razumela je odredbu koja se odnosi na prenos od deset godina. To je trebalo da zaštiti zemlju od procene po tržišnoj ceni umesto po farmerskoj stopi. Džek je mrzeo Vladu kao otrov i nije želeo da joj da ni peni. Ali uopšte joj nije imalo smisla to što je pretio da će joj oduzeti zemlju i pokloniti je organizaciji za koju je pogrdno govorio „ludaci što grle drveće i ljube kitove".

„Ako to ne uradimo", nastavila je ona, boreći se da ostane mirna, „on će je jednostavno pokloniti? Pokloniće zemlju koja je pripadala Mersijima više od veka ako njih dve ne urade ono što je naveo u testamentu? Ako ja to ne uradim?"

Nejt je duboko uzdahnuo. Mrzeo je samog sebe. „Žao mi je, Vila. Nisam mogao da ga urazumim. Ovako je odlučio. Ako bilo koja od vas tri ode, time se krše uslovi i gubite ranč. Svaka od vas će dobiti sto dolara. To je to."

„Sto dolara?" Apsurdnost svega toga pogodi Tesu pravo u srce i ona se nasloni u fotelju i poče da se smeje. „Taj kućkin sin."

„Ćuti." Vilin glas puče kao bič kada je ustala. „Zaveži. Možemo li da oborimo testament, Nejt? Ima li svrhe da pokušavamo?"

„Ako želiš moje stručno mišljenje, ne. To će potrajati godinama i dosta će koštati, a najverovatnije ćete izgubiti."

„Ja ću da ostanem." Lili se borila da pravilno diše. Dom, bezbednost, sigurnost. Imala je sve ovde, sve joj je bilo nadohvat ruke kao neverovatan dar sa neba. „Žao mi je." Ustala je kad se Vila okrenula ka njoj. „Ovo nije pravedno prema tebi. Nije u redu. Ne znam zašto je to učinio, ali ja ću ostati. Kada prode godina dana prodaću ti svoj deo po ceni za koju ti kažeš da je fer. Ranč je prelep", rekla je trudeći

23

se da se nasmeši dok je Vila samo nastavila da bezizrazno gleda u nju. „Svi znaju da je ranč tvoj. Uostalom, to je samo godina dana."

„To je baš divno", Tes se umešala. „Ali ja ne nameravam da ostanem ovde godinu dana. Yraćam se u Los Angeles ujutru."

Dok joj se hiljadu stvari vrtelo po glavi, Vila joj uputi ozbiljan pogled. Ma koliko želela da obc odu, više je želela ranč. Mnogo više. „Nejt, šta se dešava ako neka od nas iznenada umre?“

„Baš smešno" reče Tes i uze čašu sa brendijem. „Da li je to kaubojski humor?“

„U slučaju da jedan od korisnika umrc u toku tranzitorne godine, ostalevdve ćc dobiti po polovinu ranča Mersi pod istim uslovima.“

„Sta ćeš da uradiš, da me ubiješ na spavanju i da me zakopaš u preriji?“ Tes odmahnu prstima. „Ne možeš da mi pretiš da bih ostala ovde.“

Možda nc, pomisli Vila, ali neki ljudi najboljc razumeju novac. „Ne žclim tc ovde. Ne želim nijcdnu od vas dve ovde, ali uradiću ono što moram da bih zadržala ranč.

Gospodicu Holivud će možda interesovati koliko su ovi prašnjavi hektari vredni, Nejt.“

„Po proceni, trenutna tržišna vrednost samo zemlje i kuće, nc uključujući stoku iznosi negde... između osamnaest i dvadeset miliona.“

Brendi polcte ka ivici čaše kada se Tesina ruka trgnula. „Isuse!" Bes to proprati pogledom punim neodobravanja, a Vila sarkastičnim osmehom. „1 mislila sam da ćeš da se predomisliš", promrmlja Vila. „Kada si zadnji put zaradila šest miliona za godinu dana... sestrice?“

„Mogu li da dobijem vode?“ upita Lili na šta je Vila pogleda. „Sedi pre nego što padneš", reče Vila i grubo je smesti na stolicu i krenu da hoda po sobi. „Ipak ćeš morati da pročitaš ceo dokument reč po reč, Nejt. Hoću sve da čujem.“ Otišla je do bara i učinila nešto što nikad ranije nije dok joj je otac bio živ. Otvorila je viski i nasula sebi čašu.

Pila je tiho, puštajući da je polako peče dok klizi niz grlo slušajući Nejta kako govori. I naterala se da ne razmišlja o svim godinama kada se borila da pridobije očevu ljubav, a kamoli poštovanje i poverenje.

Na kraju ju je trctirao kao i kćerke koje nikad nije poznavao. Na kraju nijedna od njih mu nije nešto značila.

Trgnula se od jednog imena koje je Nejt pročitao. „Stani. Do davola, stani. Da li si rekao Ben MekKinon?“

Nejt se pomeri u stolici i pročisti grlo. Nadao se da će to prečuti. Imala je dovoljno šokova za jcdan dan. „Tvoj otac jc odredio menc i Bena da nadglddamo vodenje ranča u toku ove probne godinc.“

24

„Ta zmija će da mi gleda preko ramena celu prokletu godinu?“

„Ne psuj u kući, Vil", progovori Bes.

„Psovaćy u proklesoj kući ako želim. Zašto je do davola izabrao MekKinona?“

„Otac je smatrao da je Tri roks najbolji ranč posle Mersija. Hteo je nekoga ko poznaje ovaj biznis.“

MekKinon ume da bude zao kao zmija, Nejt se sećao Mersijevih reči, a pored toga on neće trpeti nikakva sranja od jedne žene.

„Niko ti neće gledati preko ramena", pokušao je Nejt da je umiri. Jmamo sopstvene rančeve da vodimo. To jc samo detalj u testamentu.“

„To je sranje.“ Uprkos Nejtovim pokušajima, Vila je zapela za taj detalj. „Da li MekKinon zna za to? Nije bio na sahrani.“

Jmao je posla u Bozmanu. Yrača se večeras ili sutra. I da, zna za to.“

„Mora da se lepo nasmejao, zar ne?“

Skoro se ugušio od smeha, sećao se Nejt, ali je sada morao da se usredsredi na situaciju. „Ovo nije šala, Vil, već posao i to privremeni. Samo treba da izdržiš četiri godišnja doba.“ Usne mu se iskriviše. „To je ono što svi moramo.“

„Ja ću izdržati, ali pitanjc je da li će ove dve izdržati.“ Proučavala je svoje sestre, a zatim odmahnu glavom. „Što ti drhtiš?“ pitala je Lili, „čekaju te milioni dolara, a ne električna stolica. Pobogu, popij ovo.“ Tutnula je čašu viskija u Lilinu ruku.

„Prekini da je maltretiraš." Besna, instinktivno se pomerivši da zaštiti Lili, Tesa je zakoračila između njih dve.

„Ne maltretiram je i skloni mi se ispred nosa."

„Biću ti ispred nosa celu godinu i bolje se navikni na to."

„Onda se ti bolje navikni na to kako ovde stvari stoje. Ako ostaješ, nećeš sedeti na tom tvom žgoljavom dupetu po ceo dan, nego ćeš da radiš."

Kada je čula frazu „žgoljavo dupe" Tes udahnu vazduh glasno kroz nos. Znojila se i izglednivala da bi skinula svaki suvišni kilogram koji je imala u gimnaziji i bila je ponosna na rezultat. „Zapamti nešto ti kučko sa krivim nogama i grudima ravnim kao daska, ako ja odem, ti gubiš ranč. A ako misliš da ću da primam naredenja od neke neobrazovane rumene seljančice, onda si mnogo gluplja nego što izgledaš."

„Uradićeš sve što ti kažem", ispravi je Vila. „Ili ćeš umesto toplog kreveta u kući spavati u šatoru u brdima sledećih godinu dana."

Jmam isto toliko prava da budem pod ovim krovom kao i ti. Možda čak i više, jer mu je moja majka bila prva žena."

25

„To te samo čini starijom i ništa više." Vila je sa zadovoljstvom posmatrala kako je udarila u bolno mesto. „A tvoja majka je bila samo striptizeta alkoholičarka sa više sisanog mozga."

Šta god da je Tes htela da odgovori u znak odmazde prekinuto je kad je Lili počela da plače.

„Jesi li sada srećna?" pitala je Tes Vila i odgurnu je od Lili.

„Prekinite." Umoran od ovog verbalnog obračuna Adam ih je sve prostrelio pogledom. „Sram vas bilo." Sagnuo se i nežnim glasom se obratio Lili dok joj je pomagao da ustane. „Trčba da izadeš malo na svež vazduh i da pojedješ nešto. Onda će ti biti bolje."

„Odvedi je u malu šetnju" reče mu Bes i podiže se na noge uz škripanje njenih starih kostiju. Glava joj je pucala. „Postaviću večeru. Stidim vas se" rekla je Tesi i Vili. „Znala sam vaše majke. One bi očekivale da se ponašate malo bolje." Smrknula je i dostojanstveno se okrcnula ka Nejtju. „Nejt; hoćeš li da ostaneš na večeri. Ionako imamo previše hrane."

„Hvala, Bes, ali..." Hteo je da zbriše odavde dok još ima kožu na ledima. „Moram kući." Skupio je papire, držeći oko na dve žene koje su ostale u sobi i besno gledale jedna drugu. „Ostaviću tri kopije svih dokumenata. Ako imate pitanja pozovite me. Ako se ne čujemo, navратиću za par dana i videti... šta ste odlučile." Uzeo je šešir i aktovku i napustio bojno polje.

Vila se sabrala i duboko udahнула da sredi misli. „Od rođenja sam krvavo radila na ovom ranču. Tebe to ne interesuje, a mene baš briga za to što te ne interesuje. Ali neću da izgubim ono što je moje. Ti misliš da me to dovodi u pat poziciju, ali ja znam da nećeš tek tako da ostaviš više novca nego što si ikad videla u životu. Tako da smo jednake."

Klimnuvši glavom Tcs je sela na naslon fotelje i prekrstila svoje tanke noge. „Dobro, onda hajde da definišemo uslove našeg zajedničkog života u toku sledećih godinu dana. Ti misliš da mi je lako da se odreknem svoje kuće, svojih prijatelja i svog načina života na godinu dana. E, pa nije."

Tcs tužno pomisli na svoj stan, svoj klub, na Rodco drajv. A zatim stegnu zube. „Ali takode neću da ostavim ono što mi pripada." „Davola ti pripada."

Tes je samo nakrivila glavu. „Svidalo nam se to ili ne, a mislim da se nijednoj od nas to ne sviđa, i ja sam njegova kćerka kao i ti. Nisam odrasla ovde zato što je izbacio moju majku i mene iz svog života. To je činjenica, a nakon što sam provela ovde jedan dan počinjem da mu budem zahvalna na tome. Ali izdržaću jednu godinu."

Vila zamišljeno uze čašu sa viskijem koju Lili nije ni dirnula. Ambicija i pohlepa su odlični motivatori. Ostaće, naravno da će ostati. „A na kraju te godine?“

„Možes da otkupiš moj deo.“ Od prizora sveg tog novca zavrti joj se u glavi. „Poslaćeš moj deo u Los Angeles gde ću da se vratim nakon isteka godine dana.“

Vil otpi malo viskija i pokuša da se koncentriše na sadašnjost. „Umeš li da jašeš?“ „Šta da jašem?“

Uz prezriv osmeh, Vil uze gutljaj viskija. „Jasno mi je. Verovatno ne razlikuješ pastuva od kobile.“

„A, umem ja da prepoznam pastuva kad ga vidim“, reče Tes i iznenadi se kad je čula da se Vila smeje.

„Ljudi ovde žive i rade. To je još jedna činjenica. Imam dovoljno posla sa radnicima i stokom da bih još morala i da brinem o tebi, tako da ćeš dobijati poslove od Bes.“

„Očekuješ da primam naredenja od kućne pomoćnice?“

Vilin pogled bio je čeličan. „Primaćeš naredenja od žene koja će te hraniti, koja će prati tvoje stvari i čistiti kuću u kojoj ćeš živeti. Ako se ikada budeš ponašala prema njoj kao prema služavki, to će ti biti poslednji put. Nisi više u Holivudu. Ovde svi rade ako hoće da jedu.“

„Ja u Holivudu imam karijeru.“

„Da, pišeš scenarija.“ Možda je bilo i besmislenijih poslova; ali Vil trenutno nije mogla da se seti nijednog. „Pa, dan ima dvadeset četiri časa. To ćeš brzo naučiti.“ Iscrpljena, Vil je otišla do prozora iza radnog stola. „Sta ću kog davola da radim sa malom izgubljenom ptičicom?“

„Više mi liči na povredenu srnu.“

Iznenadena saosećajnošću u Tesinorn glasu, Vil se okrete ka njoj i slegnu ramenima. „Da li ti je rekla nešto za masnice?“

„Progovorile smo samo dve-tri reči.“ Tes se borila da odagna osećaj krivice. Podsetila se da ne sme cmotivno da se vezuje. „Ovo nije baš porodično okupljanje.“

„Reći će Adamu. Pre ili kasnije, svi kažu Adamu šta ih boli. Za sada ćemo njemu prepustiti ranjenu Lili.“

„U redu. Ja ujutru putujem u Los Angeles. Da se spakujem.“

„Neko od radnika će te odvesti na aerodrom.“

Kada je Tes krenula da izade, Vila se ponovo okrenu ka prozoru i reče joj. „Kupi vunene čarape, Holivud. Trebaće ti.“

Vil je izjahala u sumrak. Sunce je bilo ružičaste boje dok je padalo iza zapadnih vrhova i pretvaralo boju neba u bogatu, zrelu crvcnu.

Morala je da razmisli i da se smiri. Ispod nje je kaskala kobila i vukla je uzde.

„Okej, Mun, hajde da potrčimo.“ Cimnuvši uzde, Vil je promenila pravac i dala kobili znak da potrči. Okrenule su leđa svetlosti; kućama i zvucima ranča i krenule na čistinu gde krivuda reka.

Išli su duž obale u pravcu istoka ka noći u kojoj su se nazirale prve zvezde i gde se čuo samo žubor vode i zvuk kopita. Goveda su pasla i sokolovi su kružili po nebu. Kada su stigli na vrh uzvišenja, Vil je videla milje silueta i senki, obrisa drveća i trave koja se povija pod vetrom na livadama, beskrajni niz ograde. A u daijini u vedroj noći, slabu svetlost susednog ranča.

MekKinonova zemlja.

Kobila okrenu glavu i zarza kada je Vil povukla uzde. „Nismo istrčale dovoljno, zar ne?“

Ne, bes je još uvek kipteo u njoj baš kao što je energija ubrzano tekla venama njene kobile. Vila je želela da to osećanje ogorčenja, besa i bola nestane. To joj neće pomoći da prebrodi ovu godinu, pomisli ona i čvrsto zatvori oči.

Obećala je sebi da neće plakati. Ni za Džekom Mersijem ni nad sobom.

Duboko je udahnula miris trave, noći i konja. Sada joj je bila potrebna kontrola, sračunata i jaka kontrola. Naći će načina da se izbori sa dve sestre koje su joj nametnute, da ih drži pod kontrolom i na ranču. Uradić šta god da je potrebno da bi bilo tako.

Pronaći će način da se izbori sa nadzornicima koji su joj nametnuti. Nejt je jeste razbesneo, ali nije on taj koji je kriv pomisli ona i povuče uzde Mun koja krenu u lagani kas. On nije mogao da uradi ništa više niti išta manje od svoje zakonske dužnosti što je, po Yilinom mišljenju, značilo da će se držati dalje od svakodnevnog posla na ranču i igraće ulogu samo u nekim velikim potezima.

Bilo joj je čak i žao Nejta. Znala ga je dovoljno dugo i dovoljno dobro da je bila sigurna u to da uopšte ne uživa u sadašnjem položaju. Nejt je bio korektan, pošten i gledao je svoja posla.

Ben MekKinon, pomisli Vil, i ogorčenje i bes počеше ponovo da kuvaju u njoj. On je sasvim druga priča. Nije ni sumnjala da će uživati u svakom minutu. Guraće nos gde god bude mogao i ona će to morati da trpi. Ali, pomisli ona sa sumornim osmehom, neće mu olakšati stvari.

Odavno je znala kakav je Džek Mersi i od toga krv poče da joj ključa. Osećala je kako joj vreline sipi kroz kožu i isparava u prohladni noćni vazduh dok je gledala u svetlo i siluete ranča Tri roks.

MekKinonova i Mersijeva zemlja stajale su jedna uz drugu generacijama. Nekoliko godina nakon što su Sijuksi pobedili Kastera,

28

dvojica muškaraca koji su lovili po planinama i odneli svoj ulog u Teksas kupila su jeftino stoku i poterali je natrag na sever, u Montanu, kao partnercn. Ali partnerstvo je raskinuto i svaki je uzeo svoj deo zemlje, svoju stoku i izgradio svoj ranč.

Tako su nastali rančevi Mersi i Tri roks i svaki se širio, bogatio, borio i preživljavao.

I Džek Mersi je želeo MekKinonovu zemlju. Zemlju koja se nije mogla kupiti, ukrasti niti uzeti suptilnim manipulacijama. Ali se mogla spojiti sa njegovom, pomisli Vila. Ako se rančevi spoje, rezultat će biti jedan od najvećih, a sigurno najvažniji ranč na Zapadu.

Sve što treba da uradi je da proda svoju kćerku. Za šta inače žensko služi? Da je proda kao lepu, ugojenu kravu. Stavi je ispred bikadovoljno često i priroda će obayiti ostalo, Tako da je Džek, pošto nije imao sina, uradio sledeću logičnu stvar. Stavio je kćerku ispred MekKinona. I svi će to znati, pomisli Vil trudeći se da opusti stegnute ruke koje su držale uzde. Nije uspeo da obavi taj posao dok je bio živ, pa će ga obaviti sad iz groba. A pošto kćerka koja je bila uz njega čitav život, radila sa njim, krvareći na njegovoj zemlji nije dovoljno primamljiva - pa, ima još dve kćerke.

„Neka si proklet, tata." Rukom koja je drhtala namesti šešir na glavi. „Ranč je moj i ostaće moj, Pre ću umreti nego da raširim noge za Bena MekKinona ili bilo koga drugog!"

Ugledala je svetla od nekog vozila i umirila kobilu. Nije mogla da vidi vozilo, ali je videla pravac kojim je išlo. Na licu joj se pojavi mali osmeh dok je posmatrala kako svetla skreću ka kući na Tri roksu.

„Vratio se iz Bozmana?" Instinktivno se uspravi u sedlu i podiže bradu. Yazduh je bio dovoljno čist i ona začu udaranje vratima od kamioneta i lavež pasa u znak pozdrava gospodaru. Pitala se da li će se okrenuti i videti je na brdu. Yideće tamnu senku konja i jahača. I pomislila je da će znati ko ga posmatra sa ivice njegove zemlje.

„Videćemo šta će se dogoditi, MekKinone", promrmlja ona. „Videćemo ko će na kraju upravljati Mersijem."

Kojot je zavijao na mesec koji je prelazio preko neba. Ona se opet nasmeši. Postoje razne vrste kojota, pomislila je. Bez obzira koliko lepo pevaju, ipak su lešinari.

A ona neće pustiti lešinare na svoju zemlju.

Okrenula je konja i krenula kući kroz noć.

III poglavlje

„Taj kučkin sin.“ Ben se nagnu nad scdlo i odmahnu glavom. Njegove oči, skrivene obodom tamnosivog šešira svetlele su hladno zelenim sjajem. „Žao mi je što nisam bio na sahrani. Čuo sam da je bio pravi društveni događaj.“

„Baš tako.“ Nejt potapša crne sapi Benovog škopca. Uhvatio je Bena baš kad se spfemio da krene u planine.

Po Nejtovom rnišljenju, Tri roks je jedan od najlepših rančeva u Montani. Sama glavna kuća bila je primer praktičnosti i lepote. Nije bila grandiozna kao Mersijeva palata, ali bila je lepa kuća sa drvenim ramom i osnovom od peščara i linijama krova koje su dodale notu zanimljivosti, sa dosta verandi i terasa za scdenje i uživanjc u pejzažu.

Ranč MekKinonovih bio je uredno mesto, sa dosta posla, ali nikad gužve.

Čuo se protest teladi u koralu. Telad su odvajali od majki i ona to nisu dobro podnosila.

Ni mužjake ne čeka bolja sudbina pošto će ih kastrirati i odseći ifn rogove.

Zbog toga je više voleo da radi sa konjima.

„Znam da imaš dosta posla“, nastavio je Nejt, „i ne želim da te zadržavam, ali sam mislio da treba da dodem i da te obavestim kako stoje stvari.“

„Aha.“ Ben je razmišljao o tome da ga čeka mnogo posla. Oktobar će brzo pfoći i doći će novembar i ta tanka linija koja deli jesen od zime neće dugo trajati. Sada je sunce sijalo iznad Tri rokosa kao andeo. Konji su pasli na obližnjem pašnjaku i radnici su u kratkim rukavima obavljali \$voje poslove. Trebalo je proveriti ograde, požnjeti sitne žitarice. Stoka koja nije planirana da prezimi mora biti zaklana i prebačena do kupaca. Ali njegov pogied je prešao preko ergela i pašnjaka do brda i Mersijeve zemlje.

Zamišljao je kako Vila Mersi jutros ne razmišlja samo o poslu. „Ne vredam tvoje advokatske sposobnosti, Nejt, ali to zakonsko sranje se neće održati, zar ne?“

„Uslovi testamnta su jasni i vcoma precizni.“

„Ipak je to advokatsko sranje.“

30

Znali su se suviše dugo da bi se Nejt uvredio zbog ovoga. „Vila može cća pokuša da obori testament, ali je to dugotrajan i težak proces.“

Ben ponovo pogleda u pravcu jugozapada, zamisli Vilu Mersi j odmahnu glavom. Tako je udobno sedeo u sedlu, kao što bi neko drugi u Fotelji. Nakon trideset godina života na ranču bio je to njegov prirodni položaj. Nije imao Nejtovu visinu, ali je imao dobrih metar i osamciset, i bio je jak i žilav. Kosa mu je bila zlatastosmede boje, posvetlel a od tolikih sati provedenih na suncu i dopirala je do kragne njegove t ankc košulje.

Poglcd mu je bio oštar kao u jastreba i hladan, dok mu j«e lice bilo zgodno, ali i ogrubelo od vetra i sunca. Preko brade mu je išao horizontalni ožiljak, suvenir na njegovu mladost i grešku dok se sa. bratom igrao bacanja noža.

Ben prede rukom preko ožiljka, potpuno nesvesno. Kada ga je Nejt oba vestio o testamentu najpre mu je bilo smešno, ali sada više ne.

„Kaž<:o ona to podnosi?“

Ješ ko.“ v

„Sra nje. Žao mi je zbog toga. Yolela je tog starog skota, bogzna zašto.“ S kinuo je šešir, prošao prstima kroz kosu i opet ga stavio. „A još gore <će joj pasti što sam ja u pitanju.“

Nejt se nasmeja. „Pa, da, ali mislim da bi isto reagovala da je neko dri_»gi u pitanju.“

Ne, pomisli Ben, uopšte ne bi. Pitao se da li Vila zna da mu je njen otac jedinom ponudio pet hiljada hektara pašnjaka da oženi njegovu kćerku. _Kao da je neki jebeni kralj, pomisli Ben, koji pokušava da spoji dva. kraljevstva.

Mer-si bi ga radije poklonio, pomisli on žmirkajući od sunca. Radije bii ga poklonio nego da popusti svoj stisak na uzdama.

„Ne treba joj nijedan od nas da bi upravljala Mersijem“, reč Ben. „Ali ja ću učiniti ono što piše u testamentu. I do davola...“ Njegov osmeh s«e sada proširi polako, arogantno i promeni mu izgled lica. „Biće zanimljivo kad se bude svadala sa mnom svakih pet minuta. Kakve su druge dve sestre?“

„Drnagačije.“ Nejt se zamišljeno nasloni na branik svog rendž rovera. „Srednja kćerka - to je Lili - vrlo je plašljiva. Izgleda kao da će da iskočii iz kože ako napraviš neki iznenadni pokret. Lice joj je celo u modriczama.“

„Imala je nezgodu?“

„Izg leda da je nezgodno naletela na nečije pesnice. Ima bivšeg tnuža sa sudskom zabranom prilazjenja. Nekoliko puta su ga privodili zato što ;ju je tukao.“

31

„Ološ.“ Ako postoji nešto gore od čoveka koji muči konja, to je čovek koji muči ženu.

„Ona je rado prihvatila da ostane“, nastavi Nejt i na sebi svojstven tih i metodičan način poče da uvija cigaretu. „Verovatno to smatra dobrim mestom za skrivanje. Starija je arogantna. Došla je iz Los Andelesa, italijansko odelo, zlatan sat.“ Izvadio je šibice iz džepa i upaiio cigaretu. „Piše scenarije i kraljevski je popizdela što mora da živi u divljini godinu dana. Ali joj se dopada ideja koliko će da zaradi na kraju. Yratila se u Kaliforniju da se spakuje.“

„Ona i Vil će se slagati kao dve mačke.“

„Već su se zakačile.“ Nejt zamišljeno izdahnu dim. „Moram da priznam da je bilo zanimljivo gledati ih. Adam ih je smirio.“

„On je jedina osoba koja može da smiri Vilu.“ Uz škripanje kože Ben se pomeri u sedlu. Spuk je postajao nestrpljiv od stajanja u mestu i brzim odmahivanjem glavom davao je znak da želi da krene. „Porazgovaraću sa njom. Moram prvo da proverim radnike koje smo poslali u planine. Dolazi oluja. Mama je napravila kafu u glavnoj kući.“

„Hvala, ali moram da se vratim. Imam posla. Yidimo se za dan-dva.“

„Okej.“ Ben je pozvao svog psa i posmatrao je Nejta kako ulazi u svoj rendž rover.

„Najt - nećemo joj dopustiti da izgubi taj ranč.“

Najt namesti šešir i uze ključeve. „Ne, Ben, Nećemo joj dozvoliti da ga izgubi.“

Uživao je u jahanju preko doline i preko donjeg dela padine. Konj je kaskao i Ben je pogledom prelazio preko zemlje koju su prelaziii. Stoka je bila ugojena; u tovilištima su klali neka Angus grla pre zime. Ostala će rotirati od pašnjaka do pašnjaka i držati ih još jednu godinu.

Izbori i prodaja bili su u njegovoj nadležnosti skoro pet godina, jer su njegovi roditelji polako predavali vodenje Tri rokxa svojim sinovima.

Trava je bila visoka i još uvek zelena i svetlela je na mestima gde je na nju padala senka drveća. Cuo je zujanje iznad i pogleda u nebo sa osmejkom. Njegov brat Zak je preletao u avionu. Ben podiže šešir i mahnu mu. Carli, dugodlaki koli trčao je u krugovima i lajao. Aviončić je nakrivio krila u znak pozdrava.

Još uvek mu je bilo teško da zamisli svqg mladeg brata kao muža i oca. Ali tako je. Zak je jednom pogledao Seli Piterson i zaljubio se do ušiju. Nepune dve godine kasnije, on je postao ujak. I od toga se osetio strašno starim. Počeo je da oseća kao da njega i Zaka razdvaja trideset, a ne tri godine.

32

Namestio je šešir i usmerio konja uzbrdo kroz žučkastu borovu šumu. Yazduh je ovde bio svežiji i hladniji. Video je tragove jelena i da je neki drugi dan on bi ih pratio \ doneo kući sveže meso da ga majka spremi. Čarli je sa puno entuzijazma njuškao po zemlji osvrnuvši se ka njemu tražeći dozvolu da istera divljač iz žbunja. Ali Ben nije bio raspoložen za lov.

Osećao je sneg. Iako je bio daleko ispod linije snega osećao ga je u yazduhu. Već je video jata kanadskih gusaka kako lete ka jugu. Zima je dolazila ranije i on je pomislio kako će biti teška. Čak je i potok koji je se spuštao sa planine zvučao hladno.

Pošto je šuma postajala svc gušća, a tlo sve strmije, on je pratio vodu. Poznao je šumu kao svoje dvorište. Tu je stajao osušeni ariš gde su Zak i on jednom kopali u potrazi za zakopanim blagom. A na onoj maloj čistini ubio je svog prvog jelena sa ocem. Tu su pecali i yadili pastrmke iz vodc sa takvom lakoćom kao da bcru borovnice. Na tim stcnama je jednom napisao ime svojc ljubavi. Reči su bledele i potpuno nestale sa godinama. I lepa Suzi Bolin je pobegla u Helenu sa nekim gitaristom i slomila mu srce. Bilo mu je osamnaest godina.

To sećanje mu je još uvek donosilo neku tugu, iako bi pre istrpeo paklene muke nego da prizna da je osećajan. Prošao je pored te stene i otresao sećanje i dalje se uspinjao držeći se utabane staze kroz drveće koje je bilo tako puno boja kao devojke na subotnjoj igranci.

Dok je vazduh postajao sve redi i hladniji i miris snega sve jači, on je zviždao. Vreme provedeno u Boznanu bilo je produktivno, ali mu je ovo nedostajalo. Prostor, samoća, zemlja. Iako je rekao sebi da je poneo džak za spavanje za svaki slučaj, već je planirao da kampuje na jednu noć. Možda dve.

Možda će uloviti zeca, ispeći ribu, možda će se zabavljati sa društvom. Ili ćc kampovati sam. Oteraće stoku u ravnici. Miris snega u vazduhu mogao je značiti iznenadnu mećavu; što bi bilo katastrofalno za grla koja su na visokim planinskim pašnjacima. Ali Ben je mislio da imaju još yremena.

Zastao je na trenutak da pogleda lep pašnjak istačkan kravama po čijoj ivici ide uzburkana reka i uživao je u jesenjem livadskorn cveću koje se poyijalo pod yetrom i zovu ptica. Pitao sc kako bi neko više voleo bučne ulice grada, zgrade prepune ljudi i problema.

Od pucnja mu se konj trgnu, a njegov um se očisti od sanjivih rnsli. Iako je ovo zemlja u kojoj pucanj znači da je neko nešto ulovio, oči mu se suziše od opreza. Kada je začuo sledeći pucanj, automatski jc okrcnuo konja ka pravcu iz koga je dolazio taj zvuk i petama ga potera u kas.

33

Najpre je video konja. Yilina Apaluza se još uvek tresla i uzde su joj bile prebačene preko grane. Krv je isparavala sladunjavim i jakim mirisom i Benu se zgrči stomak kad ju je osetio. Tada je ugledao nju sa puškom u ruci samo par metara udaljenu od grizlija. Pas je zarežao i ustremio se ka njemu, ali je stao u mestu na Bcnovo oštro naredenje. Ben je čekao da ga pogleda preko ramena pre nego što je sjahao. Lice joj je bilo blede, a oči tamne. „Jel' mrtav?"

„Da." Teško je progutala. Mrzela je ubijanje, mrzela je da gleda prolivanje krvi. Cak i kad bi videla kako Bes čerupa kokošku za večeru stomak bi joj se prcvrnuo. „Nisam imala izbora. Napala me jc."

Ben je samo klimnuo glavom i uzevši pušku iz korica prišao joj je. „Velika zver." Nije želeo da razmišlja šta bi se dogodilo da ga je promašila jer zna šta medved te veličine može da učini konju i jahaču. „Medvedica", reče on mirnim glasom. „Verovatno su joj mladunci negdc u blizini."

Vila vrati pušku u korice. „To sam i sama zaključila."

„Hoćeš da joj izvadim iznutrice?"

„Mogu i sama."

Ben je samo klimnuo glavom i otišao po nož. „Ipak ću da ti pomognem. Medved je veliki. Zao mi je zbog tvog oca, Vila."

Uzela je svoj nož, isti kao Benov. „Mrzco si ga."

„Ali ti nisi i zato mi je žao." Krenuo je da radi na medvedu; izbegavajući krv, kad je to mogao, a prihvativši je kad ne može. „Nejt je svraćao jutros."

„Kladim se da jeste."

Krv je isparavala na hladnom vazduhu. Čarli je sa uživanjem jeo iznutrice i mahao repom. Ben pogleda u grizlija, pa u njene oči. „Ako hoćeš da budeš besna na mene, budi. Nisam napisao taj prokleti testament, ali ću uraditi ono što treba da se uradi. Prvo želim da znam šta radiš ovde sama."

„Isto što i ti, pretpostavljam. Neki radnici su mi na planini i stoka mora da se otera dole. Umem da vodim svoj ranč kao što ti umeš da vodiš svoj, Bene."

Cekao je trenutak očekivajući da će reći nešto više. Uvek ga je fascinirao njen glas. Bio je promukao i zvučao je kao da se upravo probudila. Ben je mnogo puta pomislio kakva je šteta da tako muškobanjasta žena ima tako seksi glas.

„Pa, imamo godinu dana da to otkrijemo, zar ne?" Kada to nije izmamilo odgovor od nje on prede jezikom preko zuba. „Hoćeš da poneseš glavu?"

„Ne. Muškarcima su potrebni trofeji koji mogu da pokazuju i da se hvališu. Meni ne."

34

Tada se nasmešio. „Da, mi volimo trofeje. I ti bi bila lep trofej, pešto si tako lepa devojka. Mislim da je ovo prvi put da sam tako nešto rekao, devojci preko iznutrica grizlija."

Prepoznala je taj njegov podli način da bude šarmantan i nije se dala obmanuti. U toku proteklih par godina, njen trud da ne dopusti da je zavede Ben MekKinon dobio je tolike proporcije kao da joj je to drugo zanimanje. „Ne treba mi tvoja pomoć sa medvedom niti sa rančom."

„Ali imaš je u obe stvari. Možemo to da uradimo na miran način, ili možemo da budemo neprijatelji." Potapšao je Carlja kada je pas seo pored njega. „Mnogi je svejedno."

Imala je senke oko očiju, primetio je. Kao razmazani otisci prstiju na njenoj preplanuloj koži. A usta, koja su mu posebno bila privlačna, bila su stegnuta i istanjena. Više je voleo kad reži na njega - i znao je kako to može da izazove.

„Da li su ti i sestre lepe kao ti?" Kad nije odgovorila, usne mu se zgrčiše. „Sigurno su druželjubivije. Moraću da svratim i sam pogledam. Mogla bi da me pozoveš na večeru, Vii, tako da možemo da sednemo i razgovaramo o planovima za ranč." Sada joj oči blesnuše i pogledaše ga, na šta se on osmehnu. „Znao sam da ćeš tako da reaguješ. Bože, kakvo lice imaš i ništa mu ne stoji bolje od prkosa."

Nije želela da joj govori da je lepa. Od toga joj se uvek prevrtao stomak. „Zašto ne sačuvaš snagu i podigneš medveda da iskrvari?"

Ljuljajući se na petama proučavao ju je. „Možemo brzo da završimo sve ovo."

Jednostavno se venčamo."

Iako je držala krvav nož u ruci duboko je udahnula tri puta. Znala je da je izaziva i da najviše voli da je posmatra kako vrišti, viče i besni. Umesto željene reakcije samo je nakrivila glavu dok joj je glas bio hladan kao voda u obližnjem potoku.

„Šanse za to su iste kao da ovaj medved ustane i ugrize te za dupe."

Ustao je kad i ona i obuhvatio joj zglobov prstima i ignorisao njen trzaj u znak protesta.

„Ne želim te ništa više jiego što ti želiš mene. Samo sam mislio da bi svima bilo tako lakše. Život je dug, Vila", reče on nežnije. „Jedna godina nije puno."

„Ponekad je i jedan dan puno. Pusti me, Ben." Polako je podigla pogled. „Čovek koji ne posluša ženu sa nožem u ruci zaslužuje sve što dobije."

Mogao je da joj uzme nož za par sekundi, ali je odlučio da ostavi stvari ovakve kakve su. „Volela bi da ga zariješ u mene, zar ne?" Činjenica da je to istina uzbuđivala ga je i nercvirala. Ali je ona obično imala takav efekat na njega. „Hoću da ti jedna stvar bude jasna: Ne

35

želim ništa što je tvoje. I ne planiram da proširujem ranč." Prebledela je kada je to rekao i on klimnu glavom. „Čisto da se razumemo. Sad, ako mi se neka od tvojih sestara sviđa, to je druga stvar, ali je ovo inače samo posao."

Poniženje je za nju bilo sveže kao i krv na njenim rukama. „Kučkin sine."

Sad ju je uхватиo za ruku u kojoj je držala nož, za svaki slučaj. „1 ja tebe volim, dušo. Sad ću da okačim medveda, a ti idi da se opereš.”

„Ja sam ga ubila, ja ću i da ga...”

„Žena koja ne poslušá muškarca sa nožem u ruci zasluđuje ono što dobije.” Još jednom se sporo i lagano nasmešio. „Zašto se ne bismo potrudili da posao teče što lakše.”

„Ne može.” Sva strast i frustriranost koji su vrili u njoj izbiše u par reči. „Znaš da ne može. Kako bi se ti ponašao da si na mom mestu?”

„Nisam na tvom mestu”, reče on jednostavno. „Idi i operi tu krv. Imamo još dosta da jašemo danas.”

Sagnuo se znajući da ona stoji iznad njega boreći se da povrati kontrolu. Nije se opustio dok nije otišla do potoka u društvu njegovog psa koji ju je vcselo pratio. Pogledao je u grizlijeve kandže.

„Pre bi priхватила da je ti ujedeš, nego da joj ja uputim lepu reč”, promrmlja on za sebe. „Proklcte žene.”

Dok je obavljao neprijatni zadatak priznao je sebi da je lagao. Želeo ju je. Ono što ga je zbunjivalo je to da ju je sve više želeo što se više trudio da tu želju potisne.

Prošlo je skoro sat vremena pre nego što je ponovo progovorila. Nosili su jakne od ovčije kože zbog hladnoće i vetra i konji su sada hodali kroz sneg dubok oko tridesetak centimetara. Čarli ih je veselo pratio.

„Uzmi pola mesa od grizlija. Zasluđuio si ga”, rekla je Vila.

„Zahvalan sam ti.”

„Zahvalnost je upravo i problem. Niko od nas dvoje ne želi da nikome ništa duguje.”

Razumeo ju je i bolje nego što je ona želela. „Ponekad moraš da progutaš ono što ne možćš da ispljuncš.”

„A ponekad se zadaviš.” Jedna od rana u njenom srcu se otvori. „Skoro ništa nije ostavio Adamu.”

Ben je proučavao njen profil. „Džek je tu povukao jasnu liniju.” Adam Yolfčajld nije bio njegova krv, pomisli Ben. To je Džeku bilo najvažnije.

„Adam je trebalo da dobije više.” I dobiće više, obećala je sebi.

„Ne slažem se sa tobom po pitanju Adama. Ali ako postoji osoba koja ume da se brine o sebi, onda je to tvoj brat.”

56

On je sve što mi je ostalo. Zaustila je to da kaže, ali se zaustavila, pre nego što se setila da bi bila greška da otvori taj deo srca Benu. Kako je Zak? Yidela sam njegov avion jutros.”

„Proverava ograde. Moram da priznam da je srećan, jer se ceri po ceo dan i noć. On i Šeli obožavaju bebu.” Svi su je obožavali, pomisli Ben, ali neće pominjati činjenicu da sve slobodno vreme provodi sa svojom malom bratanićom.

„Lepo je imati bebu u kući. Ipak je teško zamisliti Zaka MekKinona kako živi porodićnim životom.”

„Seli zna kada da povuč uzde.” Ne mogavši da se obuzda, Ben joj se nasmeši. „Nije valjda da si još zaljubljena u mog mladeg brata, Vil?”

To joj je bilo smešno i ona se okrenu i umiljato se nasmeši. Kada su bili tinejdžeri, ona i Zak su nakratko bili zaljubljeni jedno u drugo. „Svaki put kad pomislim na njega srce mi poskoči. Kad Zak MekKinon jednom poljubi neku devojku, ona ne želi više nikog drugog.”

„Srce...” On posegnu rukom i prebaci joj kiku preko ramena. „To je zbog toga što te ja nisam nikad poljubio.”

„Radije bih poljubila tvora.”

Nasmejavši se on pomeri konja tek toliko da njegovo koleno dodirne Yilino. „Neka ti Zak kaže, ja sam ga naučio svemu što zna.”

„Možda je tako, ali mislim da mogu da preživim bez ijednog od vas MekKinonovih.”

Trgnula je ramenom, a zatim blago okrenula glavu. „Dim.” U tome je bilo nekog olakšanja, u znanju da su tu ljudi i da je to kraj njene šetnje sa Benom. „Verovatno su radnici u kolibi.

Vreme je za večeru.”

Da je neka druga žena u pitanju, bilo koja žena, pomisli Ben, on bi je jednostavno privukao ka sebi i poljubio je tako da ostane bez daha. Pošto je u pitanju Vila, on ostade u sedlu držeći ruke k' sebi.

„Mogao bih nešto da prezalogajim. Moraću posle da skupim krdo i da ih odvedem u dolinu. Biće još snega.”

Nije ništa odgovorila. Osećala je sneg. Ali bilo je još nečega u vazduhu. Najpre se pitala da li je to od medveda i krvi na njenim rukama, ali se miris pojačavao.

„Nešto je mrtvo”, promrmlja ona.

„Šta?”

„Nešto je mrtvo”; rekla je i uspravila se u sedlu pažljivo posmatrajući grebene i drveće.

Yladala je mrtva tišina. Sve je bilo

mirno. „Osećaš li?”

„Ne.” Ali nije sumnjao u to da ona nešto oseća i okrenuo je konja u pravcu u kom i ona. Osetivši trag, Čarli jc već išao ispred njih. „To je ta tvoja indijanska krv. Ncko od radnika jc vcvratno ulovio večeru.”

37

To je bilo logično. Iako su radnici nosili namirnice i koliba je uvek bila puna hrane, niko nije mogao da odoli svežoj divljači. Ipak nije mogla da objasni ncku strepnju u stomaku i jezu koju je osećala.

Iznad glave se začuo krik orla i divlji eho koji dotiče čoveka u dušu, a zatim potpuna tišina planina. Sunce je zaslepljujuće svetlucalo na snegu. Prateći svoj instinkt Vila je sišla sa staze i pošla preko neravnog, strmog tla.

„Nemamo puno vremena za skretanje”, podseti je Ben.

„Ti onda idi svojim putem.”

Opsovao je i proverio da li mu je puška nadohvat ruke. Ovde je bilo medveda i kuguara. Pomisli na kamp koji je udaljen samo deset minuta i na vrelu kafu koja se pretvara u kačamak na šporetu.

Tada je ugledao taj prizor. Možda mu čulo mirisa nije bilo tako izoštreno kao njeno, ali čulo vida jeste. Krv je šikljala i poprskala je sneg i stcne. Zadnji deo krave bio je prekrivcn zaledenom krvlju. Pas je prošao nekoliko puta oko leša, a zatim sc vratio do konja.

„Sranje”, reče Bil i sjaha sa konja. „Kakvo sranje.”

„Vukovi?” Vilu nije pogodio materijalni gubitak, već gubitak života, okrutnost.

Zaustio je da kaže da se slaže sa njom, a zatim je stao. Vuk ne ubija da bi ostavio meso. Vuk ne seče. Samo jedan predator to radi.

„Covek.”

Vil duboko udahnu kada je prišla bliže i videla štetu. Vrat je prerezan i utroba izvadena.

Carli se naslonio na njene noge i drhtao je. „Potpuno je unakažena.”

Kleknula je pored i pomislila na medveda. Nije imala izbora osim da ga ubije nakon čega su mu vrlo brzo izvadili iznutrice orudem koje im je bilo pri ruci. Ali ovo - ovo je bilo podlo i bez svrhe.

„Skoro da se može videti iz kolibe”, rekla je. „Krv je smrznuta. Verovatno su to uradili pre nekoliko sati, pre izlaska sunca.”

„Jedno od tvojih grla”, reče on proverivši oznaku.

„Nema veze čija je." Ali primetiia je broj na žutoj oznaci na uvetu. Moraće da ubeleži ovu smrt. Ustala je i pogledala u pravcu dima koji se dizao iznad kolibe. „Ali je bitno zašto. Da li si izgubio neko grlo na ovaj način?"

„Ne." Ustao je i stao pored nje. „A ti?"

„Ovo je prvi put. Ne mogu da verujem da bi to učinio neko od mojih." Plitko je udahnula. „Ili tvojih. Mora da ima nekog ko ovde kampuje."

„Možda." Namrštio se i gledao u zemlju. Stajali su rame uz rame vezani gubitkom životinje pod njihovim nogama. Nijc sc trgnula kada je prčšao rukom preko njene pletenice ili kada jc spustio ruku na

38

ni.-nu. ..Izgleda da tragovi idu na sever. Povešću nekoliko ljudi da to proverim

„R/ j moja krava."

On je pogleda. „Nema veze čija je", ponovio je. „Moramo da skupimo oba krda i da ih povedemo dole i moramo da prijavimo ovo. Pretpostavljam da mogu da računam na tebe da ćeš to da uradiš."

Otvorila je usta, a zatim ih zatvorila ne rekavši ništa. Bio je u pravu. Ona je bila beskorisna u praćenju, ali je umela da organizuje teranje stoke. Klimmwiš glavom, okrenula se ka konju. „Porazgovaraću sa svojim ljudima."

„Vil", sada je spustio ruku preko njene pre nego što je zajahala konja. „Cuvaj se."

Podigla se u sedlo. „To su moji ljudi." Rekla je jednostavno i krenula ka dimu.

Kada je ušla u kolibu, njeni radnici su se spremali da ručaju. Pikls je stajao pored malog šporeta u raskoračnom stavu na jakim nogama dok mu je veliki stomak padao preko široke kopče na kaišu. Imao je tek četrdeset godina, a već je brzo ćelavio, ali je nedostatak kose kompenzovao crvenkastosmedim brkovima koji su bili sve duži iz godine u godinu. Dobio je nadimak Pikls zbog toga što voli kisele krastavčiće¹ sa mrirodijom, a i narav mu je bila jednako kisela.

Kada je ugledao Vil, samo je progundao u znak pozdrava, šmrknuo je i okrenuo se šunci koju je pržio.

Džim Bruster je sedeo držeći noge prekrštene na stolu uživajući u poslednjem dimu marlbora. Imao je tridesetak godina i lepo lice sa rupicama u obrazima i tamnom kosom do kragne. Nasmešio se Vili i drsko joj namignuo od čega mu se zacaklise njegove plave oči.

„Imamo društvo za večeru, Pikls."

Pikls još jednom progunda, podrignu i prevrnu šunku. „Nema dovoljno mesa ni za nas dvojicu. Mrdni to lenjo dupe i otvori konzervu sa pasuljem."

„Dolazi sneg." Vil okači jaknu i krenu ka radiju.

„Imamo još nedelju dana."

Okrenula je glavu i susrela se sa Piklsovim namćorastim smedim očima. „Mislim da nemamo. Počinjemo sa skupljanjem stoke danas." Cekala je gledajući ga pravo u oči.

On je mrzeo da prima naredenja od žene i oboje su to znali.

„Tvoju stoku", prornrmlja on i stavi šunku na tanjir.

Pickles - engl. kiseli krastavci.

39

„Da, moju stoku. I jedna moja krava je iskasapljena petsto metara istočno odavde."

„Iskasapljena?" Džim je zastao dok je dodavao Piklsu otvorenu konzervu pasulja.

„Kuguar?"

„Ne, osim ako mačke sada ne nose noževc. Neko ju je otvorio i iseckao na delove i ostavio je.“

„Sranje. To je baš sranje, Vil. Izgubili smo nekoliko grla zbog kuguara. Džim i ja smo pratili mačku i našli je juče. Mora da je kružila okolo i našla još jednu kravu. To je sve.“

„Znam razliku između kandži i noža.“ Nakrivila je glavu. „Idi i pogledaj sam. Na istok oko petsto metara.“

„Baš ću da pogledam.“ Pikls uze kaput mrmljajući nešto o ženama.

„Jesi li sigurna da nije u pitanju mačka?“ upita Džim čim su se vrata zalupila.

„Da, sigurna sam. Sipaj mi kafu, hoćeš li? Moram da se javim na ranč. Hoću da Hem zna da silazimo.“

„MekKinonovi ljudi su ovde gore, ali...“

„Ne.“ Odmahnula je glavom i izvukla stolicu. „Nijedan kauboj koga ja znam ne bi uradio tako nešto.“

Kontaktirala je ranč preko radija, slušajući šum i čekajući da se veza očisti. Kafa i vatra koja je pucketala oteraše jezu koja ju je podilazila dok je organizovala teranje stoke. Pila je drugu šolju kada je završila prenošenje informacija MekKinonovom ranču.

Pikls ulete unutra. „Kučkin sin.“

Prihvatajući ovo kao jedino izvinjenje koje će dobiti, Vila je došla do šporeta i sipala večeru. „Jahala sam sa Benom MekKinonom. On je krenuo da prati trag, a mi ćemo da pomognemo da se njegovo krdo otera dole sa našim. Da li ste videli nekoga u okolini? Neke kampere, lovce, idiote sa Istoka?“

„Juče smo videli kamp kad smo pratili mačku.“ Džim ponovo sede sa tanjirom u ruci.

„Ali je bio napušten, pre dva ili tri dana.“

„Ostavili su i konzerve od piva, prokletnici.“ Pikls je jeo stojeći. „Kao da su u svom dvorištu. Trebalo bi ih ubiti namestu zbog toga.“

„Jesi li siguran da krava nije ubijena iz puške?“ Džim pogleda u Piklsa tražeći potvrdu, na šta se Vila trudila da ne reaguje. „Znaš kakvi su neki gradski momci - pucaju u sve što se kreće.“

„Nije ubijena iz puške. I nije je ubio turista.“ Pikls je gurao pasulj u usta. „To su jebeni tinejdžeri. Jebeni ljudi nadrogirani tinejdžeri.“

„Možda. Ako je tako, Ben će ih brzo naći.“ Ali mislila je da nisu. Vili se činilo da je potrebno mnogo više godina da se nakupl takav bes.

40

Džim je gurao slabo podgrejani pasulj po tanjiru. „Culi smo kako stvari stoje.“ Pročistio je grlo. „Javili smo se radiom sinoć i Hem nam je rekao kako stvari stoje. Mislio je da tako treba.“

Ona odgurnu tanjir i ustade. „Reći ću vam kako stvari stoje.“ Glas joj je bio hladan i veoma tih. „Ranč Mersi će raditi onako kako je oduvek radio. Stari je pokopan i sada ga ja vodim. Slušaćete naređenja od mene.“

Džim razmeni brz pogled sa Piklsom, a zatim se počea po obrazu. „Nisam mislio da kažem ništa drugačije, Vil. Samo smo se pitali kako ćeš da zadržiš ostale, ovaj, tvoje sestre na ranču.“

„1 one će slušati moja naređenja.“ Skinula je jaknu sa kuke. „Ako ste završili sa jelom, idemo.“

„Proklete žene“, promrmlja Pikls kada su vrata bila bezbedno zatvorena. „Ne znam nijednu kučku koja ne voli da naređuje.“

„To je zato što ne poznaješ dovoljno žena.“ Džim je pošao po jaknu. „A ova jeste šef.“

„Za sada.“

„Danas nam je šef.“ Džim obuče jaknu i navuče rukavice. „A danas je sve što imamo.“

IV poglavlje

Kad god je imala posla sa majkom, jcr jc kontakte sa Luelom smatrala poslom, Tes bi za svaki slučaj popila dozu ekstra jakog aspirina. Znala je da će dobiti glavobolju od toga i zašto je ne bi predupredila?

Došla je sredinom jutra znajući da je to jedino doba dana kada je bila sigurna da će naći Luelu u njenoj kući na Bel Eru. Do podncva se kretala po kozmetičkim salonima, sređivala kosu, nokte ili je išla na tretman lica ili u šoping.

Do četiri sata je u bila svom klubu, šalila se sa barmenom ili zasmejala konobarice svojim životnim pričama i ljubavima dok je bila striptizeta u Las Yegasu.

Tes se trudila da izbca gava Luelin klub. Iako ni kuća nije bila ništa srećniji izbor.

Bila je lepa mala kuća u kalifornijsko-španskom stilu sa krovom prekrivenim crepovima i elegantnim žbunjem. To je trebalo da bude diskretna kućica, ali kao što je Tesa jednom prilikom izjavila; Luela Mersi je mogla i od Bakingemske palate da napravi kičeraj.

Kada je stigla, tačno u jedanaest sati, pokušala je da ignoriše ono što jc Luela ponosno zvala umetnost uređenja travnjaka. Na njemu je stajao jedan patuljak sa ogromnim, odvratnim osmehom, gipsani lavovi koji se izdižu na zadnjim nogama, svetleći mcsec na postolju od betona i fontana u kojoj neka devojkica ozbiljnog lica sipa vodu iz usta prestravljenog šarana.

Cveća je bilo u izobilju, divljih boja koje se nisu slagale i koje su bole oči. Nije bilo nikakvog planskog sadenja. Sve što bi se Lueli svidelo zasadilo bi se gde god bi njen kapric odlučio. A Luela je imala dosta kaprica.

Najnoviji dodatak bio je obezglavljeni torzo boginje Nike usred skerletnih i narandžastih balsamika. Tes odmahnu glavom i pozvoni na vrata. Zvono je sviralo melodiju „Striptizeta“.

Luela je sama otvorila vrata i Tesu zapahnu jak parfem i sladunjavi miris kozmctike kupljicne na rasprodaji i svilc koja je ukrašavala kuću u vidu draperija.

42

Luela nikad nije prelazila prag spavaće sobe, a da nije potpuno našminkana.

tfila jt> visoka žena, privlačna, sa velikim grudima i dugim nogama kojima je još uvek mogla - što znači da je to još uvek radila - da napravi špagu. Kosa joj je godinama bila plave boje, zlatnoplava, a njcn srneh upadljiv kao i natapirana frizura sa dosta laka za kosu kao da je zvezda kantri muzike. Imala je lepo lice uprkos slojevima podloge, pudera, rumenila, sa jakim kostima i punim usnama koje su sada bile premazane sjajnim crvenim karminom. Oči su joj bile bebiplave kao i senka na kapcima, dok su obrve nemilosrdno počupane i iscrtane tamnom olovkom.

Kao i obično, Tes je zatekla neobičnu mešavinu ljubavi i čudenja. „Mama.“ Iskrivila je usta dok ju je grlila i prevrnula očima ugledavši dva kućeta koje je majka obožavala a koja su, srećna zbog društva, lajala tako piskavo da joj je njihov lavež probijao bubne opne.

„Vratila si se sa Divljeg zapada?“ Luclin istočnoteksaški naglasak zvučao je kao bendžo. Poljubila je Tes u obraz, a zatim joj skinula trag od karmina prstom koji je ovlažila pljuvačkom. „Pa, reci mi kako je bilo. Nadam se da su ispratili starog skota kako mu priliči.“

„Bilo jc... zanimljivo.“

„Kladim se da jcste. Hajde da popijemo kafu, dušo. Dala sam Karmajnu slobodno jutro, tako da ćemo morati saine da se snademo.“

„Ja ću da skuvam kafu“, rekla je Tes. Bolje da je ona skuva nego da gleda majčinog kućnog pomoćnika kako kuva kafu. Tes je pokušala da ne zamišlja koje još usluge taj mladić pruža njenoj majci.

Prošla je kroz dnevnu sobu ukrašenu bojama skerleta i zlata u kuhinju koja je bila tako bela da je to gotovo bilo zaslepljujuće. Kao i obično, sve je bilo čisto kao u apoteci. Sta god da Karmajn radi u toku dana, bio je veoma uredan.

„Imam i kolač sa kafom. Gladna sam k'o vuk." Luela je preturala PO policama i frižideru dok se psi nisu odvajali od nje. Za nekoliko minuta kuhinja je bila u haosu.

Tes opet iskrivi usta. Haos je bio verni pratilac njene majke, baš kao i Mimi i Moris.

„Da li si upoznala familiju?"

„Ako misliš na polusestre, da." Tesa je sa strahom posmatrala kolač sa kafom koji je njena majka izvadila. Luela ga je sekla u ogromne komade nožem za odrezak i stavljala na tanjih ukrašen ogromnim ružama na kome je bilo oko deset milijardi kalorija.

„Pa, kakve su?" Isto tako velikodušno, Luela je isekla parče kućicama i stavila porcelanski tanjir na pod. Oni su se ustremili na kolač i jeli su ga režeći jedan na drugog.

43

„Kćerka njegove druge žene je tiha i nervozna."

„To je ona čiji bivši voli da koristi pesnice." Coknuvši jezikom u znak neodobravanja, Luela spusti svoje popunjene kukove na barsku stolicu za radnim delom. „Jadnica. Jedna od mojih devojaka imala je tih problema. Muž ju je stalno tukao. Konačno smo joj našli neko prihvatište i sada živi u Sijetlu. Tu i tamo mi pošalje razglednicu."

Tes je načinila diskretni zvuk zainteresovanosti za tu priču. Mamine devojke su bile devojke koje rade za nju, od konobarica, striptizeta do kuvarica. Luela ih je sve tretirala kao svoju decu, pozajmljivala im je novac, davala im je savete. Tes je uvek mislila da je Luelin klub delom klub, a delom prihvatilište za toples igračice.

„A kakva je druga?" upita Luela kada je napala svoj kolač sa kafom. „Ona što je delom Indijanka."

„O, ona je prava kaubojka. Nezgodna i jaka kao stena, šeta okolo u prljavim čizmama. Mislim da bi bukvalno mogla da obori bika." Ta slika joj je bila zanimljiva i Tes nasu kafu. „Nije se uopšte trudila da sakrije činjenicu da nas ne želi tamo." Slegnula je ramenima, sela i počela da gricka svoj kolač. „Ima polubrata."

„Da; znam za to. Zнала sam Meri Yolfčajld - odnosno, vidala sam je. Bila je lepa žena i taj njen sinčić ima lepo lice. Kao anđelić."

„Sada je porastao i dalje ima lice kao anđelić. Živi na ranču i valjda se brine o konjima."

„Otac mu se takode bavio konjima, koliko se sećam." Luela iz džepa svoje skerletne kućne haljine izvadi paklicu virdžinija slimsa. „A šta je sa Bes?" Dunula je dim i glasno se nasmejala. „Isuse, kakva je to žena. Morala sam da pazim šta pričam pred njom. Nisam smela da psujem. Covek mora da joj se divi - ona je vodila celu tu kuću, a pri tom nije trpela nikakva sranja od Džeka."

„Još uvek je vodi, koliko mi se čini."

„Kakva je to kuća. Kakav ranč." Lueline jarkocrvene usne se napućiše dok se prisećala.

„Kakva zemlja. Iako mi je žao što sam provela samo jednu zimu tamo. Prokleti sneg bio je do pazuha."

„Zašto si se udala za njega?" Kada je Luela podigla jednu obrvu, Tes se neugodno promeškolji na stolici. „Znam da te nikad ranije to nisam pitala, ali pitam te sad. Yolela bih da znam."

„To je jednostavno pitanje, a i odgovor je jednostavan." Luela stavi nekoliko kašičica šećera u kafu. „Zato što je bio najseksepilniji kućkin sin koga sam ikad videla. Te njegove oči, kako gledaju pravo kroz tebe. Način na koji bi nakrivio glavu i nasmejao ti se kao da je tačno znao šta će ti raditi kasnije i želeo je da te povede sa sobom."

Sećala se svčga savršeno. Mirisa znoja i viskija, scenskog svetla koje ju je zaslepljivalo. I načina na koji je Džek Mersi ušao u noćni

v [u] a ona je bila na sceni prekrivena samo perjem i ukrasom za glavu koji je bio težak deset kilograma.

Načina na koju je pušio cigaru i posmatrao je.

Nekako je znala da će je čekati nakon poslednjeg nastupa. I ona je pošla za njim bez promišljanja i išli su od kazina do kazina, pili su, kockali se, a ona je sve vreme nosila njegov stetson šešir na glavi.

Posle četrdeset i osam sati; stajala je sa njim u onim kičastim kapelama sa muzikom za venčanja i plastičnim cvećem. Na prstu joj je bio zlatni prsten.

Nije iznenadujuće što je prsten ostao na svom mestu manje od dve godine.

„Problem je bio u tome što se nismo poznavali. Bila je to neka groznica kockanja i strasti.“ Filozofski, Luela je izgasila cigaretu na praznom tanjiru. „Ja nisam bila za život na prokletom ranču u Montani. Možda sam mogla to da izdržim - ko zna? Yolela sam ga.“

Tes proguta parče kolača pre nego što joj zastane u grlu. „Volela si ga?“

„Neko vreme, da.“ Pošto su prošle godine od tada i više nije osećala tugu, Luela samo slegnu ramenima. „Samo žena bez mozga može da voli Džeka duže vreme. Ali sam ga neko vreme volela. I tada sam dobila tebe. I sto hiljadarki. Ne bih imala svoju devojčicu ni moj klub da Džek Mersi nije ušetao u taj klub i nasmešio mi se. Tako da sam mu dužna.“

„Dužna si čoveku koji je izbacio i tebe i sopstvenu kćerku iz svog života? I ostavio ti pišljivih sto hiljada dolara?“

„Sto hiljadarki je pre trideset godina vredelo mnogo više nego danas.“ U međuvremenu, Luela je naučila da bude majka i poslovna žena i bila je ponosna na oboje. „Iz moje pozicije mogu ti reći da sam dobila dobar dil.“

„Ranč Mersi vredi dvadeset miliona. Da li još uvek misliš da si dobila dobar dil?“

Luela napući usne. „To je njegov ranč, dušo. Ja sam tamo bila samo posetilac.“

„Dovoljno da ti napravi bebu i izbaci te.“

„Ali ja sam htela bebu.“

„Mama.“ Njen bes se stišao sa rečima, ali ju je nepravda i dalje pekla u srcu. „Imala si prava na više od toga. Ja imam prava na više.“

„Možda, možda ne, ali to je tada bio naš dil.“ Luela zapali još jednu cigaretu i odluči da zakasni u kozmetički salon. Pomislila je da ovde ima još nečega. „Vreme je prolazilo. Džek je dobio još dve kćerke, a sada je mrtav. Hoćeš li mi reći šta ti je ostavio?“

„Problem.“ Tes uze cigaretu iz Lueline ruke i povuče jedan dim. Pušenje je navika o kojoj nije imala lepo mišljenje - koja razumna

45

osoba bi mogla da ga odobrava? Ali je imala izbor između cigarete i nekoliko miliona kalorija na tanjiru. „Dobijam trećinu ranča.“

„Trećinu... Gospode, Tesa, dušo, to je pravo bogatstvo.“ Luela je skočila. Možda je bila visoka metar pedeset i imala izdašnih šezdeset osam kilograma, ali je bila iskusna igračica i mogla je da se kreće kako je htela. Sada je skočila preko radnog dela i sa puno entuzijazma zamalo nije slomila kćerki rebra zagrlivši je. „Zašto onda sedimo ovde i pijemo kafu? Treba nam francuski šampanjac. Karmajn ga je negde sakrio.“

„Cekaj, imama, čekaj.“ Dok je Luela pretraživala frižider, Tes ju je vukla za haljinu.

„Nije tako jednostavno.“

„Moja k^ferka je milioner. Kraljica goveda." Luella otvori čep dok su mtjhurići ^ampanjca klizili niz flašu. „Milionerka."

„Moram da živim tamo godinu dana", reče Tes u jednom dahu ok Je Luella yeselo usisavala mehuriće. „Šve tri moramo da živimo tamo zajednO) godinu dana ili nećemo dobiti ništa."

Luella ol jza šampanjac sa usana. „Ti moraš da živiš u Montani godmu dana ? Na ranču?" Glas joj je drhtao. „Sa kravama? Ti sa kravama?"

„To je dCl. Ja j njih dve. Zajedno."

Luella je jednom rukom držala flašu, a drugom se naslonila na radni deo i p^očcla da se grohotom smeje. Toliko se smejala da su joj suze potekle njz ljce zajedno sa maskarom i puderom.

„-tsuse, t^j kučkin sin me uvek nasmeje."

„Drag(3 r^j je gto misliš da je to smešno." Tesin glas puče kao led. „Možeš • da se smeješ godinu dana dok ću ja da budem u nekoj vukojebini ig^ledam travu kako raste."

^Luella tesatralno nasu šampanjac u šoljice za kafu. „Dušo, uvek mozes da pljuneš na to i da nastaviš da živiš po svome."

„1 da sec^dreknem nekoliko miliona dolara? Neću."

„Ne. Luiella se otrezni posmatrajući svoju kćerku, ovu misteriju' koju je ona n^kim čudom rodila. Tako je lepa, tako ozbiljna, tako kul; tako sigurnaj sebe. „Ne, znam da ti to ne bi uradila. Po tome ličiš na svog oca. Izdn-žaćeš ti godinu dana, Tes."

ritala se da }j će njena ćcrka dobiti još nešto osim trećine ranča. D^e ^C šoc^ina dana provedena tamo omekšati ili ogrubeti? rodigla j^ Obe golje j da.\a jednu Tesi. „Kad krećeš?" „Ujutru. * Uzdahнула je glasno i duboko. „Najpre moram da oipim nekeporoklete čizme", promrmljala je a zatim nazdravila samoj sebi. „4Nek id^ sve d0 davola. To je samo godina dana."

es

šampanjac u majčinoj kuhinji, Lili je stajala na ivici pašnjaka 4 j posmatrala konje kako pasu. Nikad nije videla išta

46

ic ^e od ovog prizora. Yetar im je prolazio kroz grive, a planine, koje ta ., pL- ..'le i belele, uzdizale su se iza njih.

Fo prvi put u zadnjih nekoliko meseci spavala je celu noć, bez pilula, bez kosmara uspravna tišinom.v

I sada je sve bilo tihovi mirno. Cula je zvuk traktora u daljini, samo zujanje u yazduhu.

Cula je kako Vila priča sa nekim o žetvi, ali je htela da joj se skloni sa puta. Mogla je da bude ovde, sama sa konjima, da ne smeta nikom i da niko ne smeta njoj.

Tri dana je bila ostavljena samoj sebi. Niko joj ništa nije rekao dok je hodala po kući ili se šetala po ranču. Muškarcu bi samo dodirnuli šešir kada bi prošla pored njih i pretpostavljala je da bi posle komentarisali i šalili se, ali nije je bilo briga za to.

Yazduh je bio slatkog ukusa. Cinilo joj se da je svuda bila okružena lepotom - voda je penila preko kamenja u potoku, ptice su letele u šumi, jelen je skakutao preko puta.

Mislila je da će godinu dana ovde biti pravi raj.

Adam je zastao na trenutak i posmatrao je držeći kofu u ruci. Znao je da dolazi ovde svaki dan. Yićtao ju je kako izlazi iz kuće, iz štale ili ergele i kreće ka pašnjaku. Stajala bi pored ograde, veoma

mirno.

Yeorna usamljeno.

Čekao je misleći da želi da bude sama. Da bi čovek preboleo nešto potrebna mu je samoća. Ali je takode znao da joj je potreban i prijatelj. Sada se zaputi ka njoj pazeći da ne načini nikakav zvuk koji bi je uplašio. Kada se okrenula, nasmešila se polako i oklevajući, ali se

nasmešila.

„Izvini. Da ne smetam ovde?“

„Ne smetaš nikome.“

Polako sc navikavala da bude opuštena u njegovom društvu i vratila jc pogled na konje. „Volim da ih gledam.“

„Možeš da ih pogledaš i iz blizine.“ Nije mu trebala kofa sa zobi da bi primamio konja da dode do ograde. Bilo koji od njih bi mu prišao na tih poziv. Dao je kofu Lili. „Samo je protresi.“

Protresla ju je i radosno je posmatrala kako su načuljili uši i počeli da kaskaju ka ogradi. Ne razmišljajući, stavila je ruku u zob i pružila je lepoj braonkasto kobili.

„Znaš sa konjima.“

Na Adamov komentar ona povuče ruku. „Izvini. Trebalo je da pitam pre nego što sam joj dala zob.“

„U redu je.“ Bilo mu je žao što ju je uplašio i što je nestalo onog osmeha sa njenog lica. Ta svetlost u njenim očima bila je nešto između sive i plave boje. Kao boja jezera, pomisli on, ušvaćena u senkama sumraka. „Dodi, Moli.“

47

Kada je začula svoje ime, crvenkasto-siva kobila dode duž ograde do kapije. Adam je uvede u koral i stavi joj oglavlje.

Ponovo samosvesna, Lili obrisala prašinu od zobi sa farmerki i oklevajući načini korak napred. „Zove se Moli?“

„Da.“ Držao je oči na konju, dajući Lili šansu da se opet smiri.

„Lepa je.“

„Dobra je za jahanje. Ima malo grub kas, ali se trudi. Zar ne, devojlco? Umeš li da jašeš na kaubojskom sedlu, Lili?“

„Na kakvom...?“

„Verovatno si naučila da jašeš na engleskom.“ Adam stavi ćebe na Molina leda. „Nejt ima englesko sedlo, ako ti ono više prija. Možemo da pozajmimo sedlo od njega.“

O'na jednom rukom stegnu drugu, kao što je obično radila kada je bila nervozna. „Ne razumem.“

„Hoćeš da jašeš, zar ne? “ On prebaci Yilino staro sedlo na Molina leda. „.Mislio sam da odemo malo u brda. Možda vidimo losove?“

Našla se između želje i straha. „Nisam dugo jahala.“

„To se ne zaboravlja.“ Adam je procenio dužinu njenih nogu i podesii stremen. „Možeš da jašeš i sama kad naučiš da se snalaziš.“ Okreruuo se i video je kako gleda ka kući na ranču. Kao da meri razdaljinu. „Nemoj da se plašiš mene.“

Veerovala mu je. Toga se i plašila - da je tako lako verovati mu. Kolikoo često je poverovala Džesiju?

A_li sa tim je gotovo, podsetila se. To je gotovo. Njen život je mogao da ponovo počne ako mu ona to dozvoli.

„Volela bih malo da jašem, ako si siguran da je to u redu.“

„Zašto ne bi bilo u redu?“ Krenuo je ka njoj ali je zastao pre ncgo što se opct uplaši.

„Ne moraš da se brineš za Vilu. Ona ima dobru dušu i veliko srce. Samo pati.“

„Znam da je uznemirena. Ima i pravo da bude.“ Ne mogavši da odoli, Lili podiže ruku i pomazi Moli po glavi. „Znam da je još više iznerviirana od kada su našli onu jednu kravu. Ne razumem ko bi tako nešto -uradio. Toliko je besna i ima toliko posla. Uvek ima nešto da radi, a ja ne radim ništa.“

„Hoćeš nešto da radiš?“

Pošto je konj stajao između njih bilo joj je lako da se nasmeši. „Ne ako moram da kastriram bikove. Cula sam ih jutros.“ Stresla se, a zatinn se nasmejela samoj sebi.

„Izašla sam iz kuće pre nego što je Bes sti gla da me natera da pojedem doručak. Mislim da bih ga odmah povrat:ila.“

„Nlavići ćeš se na to.“

„Iwlislim da neću.“ Lili uzdahnu ni ne primetivši koliko joj je ruka bila bhizu Adamove. „Vili je sve to prirodno. Ona je tako sigurna u

48

v,e Zavidim joj na tome što zna tačno ko je. Za nju, ja sam samo • -Łnu' ' •at:o nisam još skupila hrabrosti da popričam sa njom i da je pitam da li mogu nešto da pomognem.“

Ne treba da je se plašiš,“ Njegovi prsti slučajno dodirnuše njene dokje mazio Moli po glavi. „Ali u međuvremenu, možeš da pomogneš meni. Treba mi pomoć. Sa konjima“, dodao je kada ga je pogledala iznenaćteno.

„Hoćeš da ti pomognem sa konjima?“

„Oko njih ima puno posla, naročito zimi.“ Predložio joj je to, ali niie hteo da insistira.

„Razmisli.“ Zatim jc ukrstio prste i nasmešio se. Pomoći ću ti da se popneš. Možeš da jašeš po koralu i da se upoznaš ša njom dok ja osedlam svog konja.“

Grlo joj se gotovo zatvorilo i nije mogla da ga pročisti. „Ti me čak i ne poznaješ.“

„Pretpostavljam da ćemo se upoznati.“ Stajao je tako, ruku skupljenih u 'lopoYski' i strpljivo je gledao. „Samo treba da staviš nogu u moje ruke, Lili, ne život.“

Osetivši se glupavo, zgrabila je rog sedla i dopustila mu da je podigne. Pogledala ga je kad je sela, mirnim očima na licu punom masnica. „Adame, moj život je u haosu.“

On je samo klimnuo glavom dok je proveravao stremen. „Onda moraš da počneš da ga sreduješ.“ Držao joj je ruku na gležnju na trenutak, želeći da se navikne na njegov dodir. „Ali danas samo treba da odeš na jahanje u brda.“

Ta mala kučka, pušta da je ta seljačina pipka. Plačljiva kurva misli da može da se otarasi Džesija Kuka, misli da može da pobegne i da je on neće naći. Misli da će ga policija zaustaviti. Platiće mi zbog toga.

Džesi ju je posmatrao kroz dvogled dok mu je krv kiptela od besa. Pitao se da li ju je ona seljačina već odvla u krevet. I taj kurvin sm će platiti. Lili je njegova žena i on će je uskoro podsetiti na to.

Glupa kurva je mislila da je baš pametna i da će se sakriti u Montani. Ali još se nije rodila žena koja može da nadmudri Džesija Kuka.

Znao je da ona neće ni prstom mrdnuti a da ne obavesti svoju dragu mamu. Tako da se jednostavno ulogorio ispred lepe kućice u Virdžini)i. I svako jutro je išao do poštanskog sandučeta i čekao Pismo od Lili.

Upornost se isplatila. Pismo je stiglo. Odneo ga je u motelsku Dbu i otvorio ga pomoću pare. A, ne, Džesi Kuk nije budala. Pročitao ša je, video gde ide i šta namerava.

Ide po nasledstvo, pomisli on ogorčeno. I misli da ostavi muža 3ez nJegovog dela kolača. E, neće moći, promrmlja Džcsi.

49

Čim je ponovo zatvorio pismo i vratio ga u sanduče uputio se u Montanu. I stigao je tamo dva dana pre svojc idiotske žene. Dovoljno dugo da pametan čovek kao što je Džesi Kuk upozna zemlju i nade posao na Tri roksu.

Slabo plaćeni usrani posao, pomisli on, da održava mašine. Pa, on se snalazio oko mašina i uvek je bio tu neki kamionet koji je trebalo naštelovati. Kad nije radio to slali su ga da proverava ograde dan i noć.

Ali to sc ispostavilo korisnim, prilično korisnim, kao sad. Covek koji pregleda ograde može malo da skrcne i vidi šta sc još dešava u okolini.

I dovoljno je video.

Džesi protrlja brkove koje je pustio i obojio kao i kosu, u smeđu boju. Radi predostrožnosti, pomisli on, kao privremena maska, u slučaju da Lili istrtlja nešto o njemu. Ako to učini, svi će biti na oprezu i bić im sumnjiv svaki muškarac uredno

obrijan sa plavom kosom. Pustio je i kosu i nastaviće da je pušta. Izgleda kao neki jebeni pederko, pomisli on, jer je mrzeo to što mora da odbaci svoju frizuru marinca. Ali sve će se to isplatiti na kraju. Kada povrati Lili i kada je podseti na to ko je gazda. Ko je glavni.

Dok ne dode taj dan, on će biti u blizini. I posmatraće.

„Samo ti uživaj, kučko“, promrmlja za sebe dok su mu se oči suzile iza sočiva moćnog dvogleda dok je Lili jahala pored Adama. „Gorko ćeš zažaliti zbog toga.“

Kad se Vila vratila u kuću već se smrklo. Odsecanje rogova i kastriranje je prljav i užasan posao i veoma iscrpljujuć. Znala je da se forsira preko granica izdržljivosti, i znala je da će nastaviti tako da radi. Želela je da je radnici vide u svakom poslu u svakom uglu. Promena šefa nije laka ni u najboljim okolnostima, a sadašnje okolnosti bile su daleko od dobrih.

Zato je bila sa radnicima kada je krdo losova srušilo ogradu i stvorilo kaos. I zato je lično predvodila ljude kad su ih terali i kad su popravljali ogradu.

Sad kad je sav posao obavljcn i svi su sedali za večeru ili su igrali karte u radničkim barakama jedino je želela toplu kupku i toplu večeru. Bila je na pola puta uz stepenice ka kupatilu kada je začula da neko kuca na vratima. Znajući da je Bes sigurno u kuhinji, otvorila je vrata.

Pozdravila je Bcna mrštenjem. „Šta hoćš?“

„Hladno pivo bi bilo sasvim u redu.“

50

„Ovo ti nije kafana.“ Ali se sklonila sa vrata i ušla u dnevnu sobu. U do bara. „Požuri Ben, još nisam večerala.“

„Nisam ni ja.“ Uzeo je flašu koju mu je dala. „Ali ne očekujem da ću dobiti poziv.“

„Nisam raspoložena za društvo.“

„Nikad nisi raspoložena za društvo.“ Uzeo je veliki gutljaj. „Nisam te video od kada smo bili u planinama. Mislio sam da treba da te obavestim da nisam ništa našao. Trag se izgubio. Moram da kažem da ko god je bio gore zna ponešto o prikrivanju tragova.“

Uzela je pivo i pošto su je noge bolele sela je pored Bena na sofu. Pikls misli da su to uradila neka luda nadrogirana deca.“

„Ati?“

„Mislim da nisu deca. Iako to sada zvuči kao najbolje objašnjenje.“

„Možda. Nema svrhe da se vraćamo gore. Spustili smo stoku. Da li ti se sestra vratila iz Los Andelesa?“

Vila je prekinula kruženje glavom jer su joj ramena bila ukočena i pogleda ga mršteći se. „Mnogo si nešto zainteresovan za naša posla MekKinone.“

„To mi je sad dužnost.“ Voleo je da je podseća na to, baš kao što je voleo da je gleda kako joj kosa ispada iz pletenice i kako su joj čizme odmah do njegovih. „Da li si se čula sa njom?“

„Doći će sutra, tako da ako si završio sa guranjem nosa u moja posla možeš da...“

„Kad ćeš me upoznati sa njom?“ Da bi se zabavljao on počeo da se igra sa njenom kosom. „Možda ću joj se svideti i mogao bih da je zabavljam da ti ne bi smetala.“

Ona odgurnu njegovu ruku, ali je on vratio. „Da li ti se žene uvek bacaju pod noge?“

„Sve osim tebe, dušo. A to je samo zbog toga što još nisam našao način da ti poremetim ravnotežu.“ Prešao je vrhom prsta preko njenog obraza i posmatrao kako joj se oči pune besom. „Ali radim na tome. A šta je sa drugom?“

„Kojom drugom?“ Vila je želela da se odalji par centimetara, ali je znala da će zbog toga izgledati glupo.

„Drugom sestrom.“

„Tu je negde.“

Zavodnički se nasmešio. „Zašto si odjednom nervozna? Zbog mene? E, to je baš zanimljivo.“

„Mogao bi malo da kontrolišeš svoj ego." Krenula je da ustane, ali joj on spusti ruku na rame i zaustavi je. Osetio je kako drhti pod njegovom rukom. „Izgleda da su mi neke stvari promakle. Doći ovamo."

51

Koncentrisala se na to da ujednači disanje i polako prebacila pivo u drugu ruku, Kako je arogantan, pomislila je. Kako je drzak. Tako je siguran u to da ću se istopiti ako pritisne pravo dugme.

„Hoćeš da dodem tu", rekla je ona meko, posmatrajući kako mu se oči šire od iznenađenosti njenim toplim tonom. „A šta će se dogoditi ako doćem?"

Možda bi pomislio kako je budala, da je bilo krvi u njegovoj glavi koja bi mu omogućila da misli, ali sve što je u tom trenutku mogao da oseti bila je požuda od njenog promuklog seksi glasa.

„Mislim da je vreme da saznamo." Uvukao je ruku u njenu košulju i jako je stegnuo i privukao ka sebi. Da mu pogled nije skliznuo na njene usne možda bi primetio šta je krenula da uradi. Umesto toga, našao se samo centimetar daleko od tih usana poliven pivom po glavi.

„Baš si kreten, Bene." Zadovoljna sobom ona se nagnu da spusti praznu flašu na sto. „Misliš da živim tolike godine na ranču okružena kaubojima i da ne znam šta se spremaš da uradiš?"

Polako je prošao prstima kroz mokru kosu. „Izgleda da si znala. Ali ipak..."

Pokreti su mu bili brzi. Kada se našla pritisnuta ispod njegovog tela, Vila je pomislila da se čak i zmija oglasi pre nego što napadne. Sada je mrzela samu sebe što je u ovom položaju - na kauču sa mladim kaubojcem kome su oči zakrvavljene od požude.

„Nisi znala da ću to da uradim." On joj je stegao ruke i podigao ih iznad glave. Lice joj je bilo zajapureno, ali je mislio da to nije samo zbog temperamenta. Nije zbog toga drhtala i nije ga odjednom gledala ženstveno. „Plašiš se da me pustiš da te poljubim, Vila? Plašiš se da ću ti se to svideti?"

Srce joj je tako jako udaralo da se plašila da će iskočiti. Usne su je pekle, kao da su se svi nervi u njima spremali na akciju. „Kad budem želela da me poljubiš, obavestiću te." On se samo nasmešio i nagnuo niže ka njenom licu. „Zašto mi ne kažeš da ne želiš? Hajde, reci mi." Glas mu je postajao sve dublji kada ju je poljubio u bradu. „Reci mi da ne želiš da te okusim. Samo jednom."

Nije mogla. To bi bila laž, ali nije je brinulo laganje. Jednostavno nije mogla da progovori ni reč jer joj je grlo bilo suvo, tako da se opredelila za drugu opciju i trgnula koleno naviše jako i munjevito brzo.

Sa zadovoljstvom ga je posmatrala kako je prebledeo pre nego što je pao na nju od bola.

52

„Beži sa mene idiote jedan. Slomićeš mi rebra." Boreći se za vazduh ona se izvinula, odgurnula ga, a on je samo zaječao. Uspela je da udahne vazduh, a zatim ga uhvatila za kosu i cimnula.

Prevrnuli su se na pod. Osetila je strašan bol kada je laktom udarila o ivicu stola. Zbog bola i besa ga je napala. Nešto je palo i razbilo se o pod kada su krenuli da se rvu, stenju i psuju.

Pokušao je da se brani, ali je očigledno želela njegovu krv. A to je i dokazala kada ga je ujela za mišicu ispod ramena. On je sigurno da će mu odgristi parčec mesa, ali je uspeo da je uhvati za vilicu i pritisne je jako. Pod pritiskom je popustila ugriz.

Yajali su se po podu; čizme su udarale i borile se za potporu, laktovi su se gurali, ruke stiskale. Vila nije shvatala da se srneje sve dok je nije prikovao za pod. Nastavila je da se smeje ne mogavši da dode ni do vazduha.

„Misliš da je smušeno?" upita on škiljeći, a zatim dunu da skloni kosu sa lica. Ali sve u svemu bio je zahvalan što nije uspela da je počupa. „Ujela si me."

„Znam“, reče ona veselim glasom prešavši jezikom preko zuba. „Mislim da mi je komad tvoje košulje u ustima. Pusti me, Bene.“

„Pa da me ponovo ujedeš ili pokušaš da mi šutneš jaja u nos?“ Pošto su ga prepone još uvek bolele, i to ne malo, on je pogleda lukavo i naceri joj se.

„Tučeš se kao devojka.“

„Pa šta, deluje.“

Još jednom mu se promenilo raspoloženje. Osećao je taj vreli glatki prelaz od besa u požudu, od uvrede do želje. Završili su u takvom položaju da su njene grudi bile lepo pripijene uz njegove, i da su joj noge bile raširene, a on je ležao između njih.

„Da, deluje. To što si žensko odgovara sadašnjoj situaciji.“

Yidela je promenu u njegovim očima, nešto između panike i seksualne želje. „Nemoj.“ Usta su mu bila blizu njenima i opet nije mogla da diše.

„Zašto ne? Nikom neće škoditi.“

„Ne želim da me poljubiš.“

On podiže obrvu i nasmeja se. „Lažeš.“

Zadrhtala je. „Da.“

Usta su im bila odvojena milimetar kada je čula prve vriske.

53

V poglcwlje

Ben se okrenu i skoči na noge. Ovoga puta, dok je trčala iza njega, Vila se divila njegovim brzim pokretima. U glavi je još uvek čula odjek od vriska kada je otvorila glavna vrata.

„Isuse“, reče Ben kada je ugazio u krv na verandi i uzeo Lili u naručje. „U redu je, dušo.“ Automatski se postavio između nje i užasnog prizora mazeći je po ledima i poglcda preko njene glave u Yiline oči.

Nije razmišljao o potresenoj ženi koju je držao i koja je drhtala od užasa koji je videla. Ona je krhka i slaba, pomisli on; dok je Vila uvek jaka i uvek će biti takva.

„Uvedi je unutra“, reče on Vili.

Ali Vila je odmahнула glavom glcdajući u iskasapljenu životinju pod svojirn nogama.

„Mora da je neka od mačaka iz štale.“ Barem je to bila, pomisli ona; pre nego što joj je neko odsekao glavu i rasporio joj utrobu i ostavio je na njenim vratima.

„Uvedi je unutra“, ponovi Ben.

Uskoro su pritrčali i radnici. Adam je prvi došao do verande. Prvo što je ugledao bila je Lili koja je plakala u Benovom naručju. Oseti jak grč u stomaku zbog tog prizora kao i zbog onoga što je ležalo po verandi.

Instinktivno se popeo, dodirnuo joj ruku, na šta se ona trgnula.

„U redu je, Lili.“

„Adame, videla sam...“ Osetila je jaku mučninu u stomaku.

„Znam. Udi unutra. Pogledaj me“, prošaputao je nežno je odvajajući od Bena i vodeći je ka vratima. „Vila će te uvesti unutra.“

„Slušaj, imam...“

„Pobrini se za sestru, Vil“, prekide je Adam uzevši je za ruku i stavivši je odlučno na Lilinu.

Vila je izgubila bitku kad je osetila kako Lilina ruka drhti. „Hajde. Treba da sedncš“, prošaputala je. „Videla sam...“

54

„Da, znam šta si videla. Zaboravi na to.“ Vila je odlučnim potezom zatvorila vrata i ostavila muškarce nad lešom na verandi.

„Gospod,e, Adame, je li to mačka?“ Džim Bruster je rukom prešao preko usta. „Neko ju je stvarno udesio.“

Adam pogleda radnike: Džimovo lice bilo je blede dok mu se Adamova jabučica dizala i spuštala; Hem je stegnuo usne; Pikls je preko ramena držao pušku. Bobi Yinsentu je

bilo tek osamnaest godina i gledao je prizor radoznalo dok je Vil Buk češao svoju svilenkastu crnu bradn.

Vud jc prvi progovori mirnim glasom. „Gde je glava? Ne vidim glavu." Prišao jc bliže. Vil se brinuo o setvi, nezi useva i žetvi, a njegova žena Nel je spremala hranu za radnike. Mirisao je na Old spajs i bombone od pepermintu. Adam je znao da je on čvrst i pouzdan čovek, jak kao Gibraltarski prolaz.

„Ko god je ovo uradio možda voli trofeje." Adamove rcči prckinule su mrmljanje. Samo je Bil nastavio da priča.

„Isuse Hriste, jeste li nekada videli tako nešto? Prosuo je utrobu po celoj verandi? Ko bi to uradio nekoj glupoj mački? Sta misliš..."

„Bil/ zaveži idiote jedan." Naredenje je došlo od Hema. Uzdahnuo je i uzeo paklicu cigareta. „Vratite sc na večeru. Nemate šta da radite ovde osim da blenete kao babe na vašaru."

„Izgubio sam apetit", reče Džim, ali su se i on i ostali povukli u barake.

„Baš žalosno", prokomentarisao je Hem. „Pretpostavljam da bi ovo moglo i dete da uradi. Vudovi sinovi jesu divlji; ali nisu zli. Ako mene pitate, ovo samo zla osoba može da uradi. Ali razgovaraću sa njima."

„Hem, nemoj da mi zameriš, ali šta su radnici radili proteklih pola sata?"

Hem je proučavao Bena kroz oblak dima. „BiH su tu i tamo, kupali se, spremali se za večeru i slično. Nisam ih imao sve na oku, ali znam šta me pitaš i reći ću ti jedno: ljudi koji ovde rade ne ubijaju mačke iz zabave."

Ben je samo klimnuo glavom. Nije na njemu da išta više pita i obojica su to znali. „Mora da se to desilo u zadnjih sat vremena. Ja sam toliko vremena bio ovde i kada sam došao leš nije bio tu."

Hem uvuče još jedan dim i klimnu glavom. „Razgovaraću sa Vudovim momcima." Još jednom je pogledao ono što je ležalo na verandi. „Kakav nered. Baš žalosno", ponovio je i otišao.

„Ovo je druga životinja koju si izgubio za nedelju dana, Adame."

Adam je klcknuo i spustio prst na krvavo krzno. „Zvao se Majk. Bio je star i slep na jedno oko. Trebalo je da urnre u snu."

55

„Žao mi je." Ben je razumeo njegovu ljubav prema životinjama i spustio je ruku na Adamovo rame. „Mislím da imaš veliki problcm."

„Da. Vudovi momci to nisu uradili. Oni nisu loši. I nisu bili u planini kada je ubijena krava."

„Ne, nisu. Koliko dobro poznaješ svoje ljud'

Adam podiže pogled. Bez obzira na bol, ovo pitanje je bilo teško i direktno. „Ja se ne bavim ljudima, nego konjima." Još uvek je topao, pornisli on milujući krzno. Telo mačora se brzo hladilo, ali je još uvek bilo toplo. „Poznajem ih dovoljno dobro. Svi su ovdc već godinama, osim Bilija, a on je potpisao ugovor prošlog lcta. Moraćeš da pitaš Vilu, ona zna višc o tome." Pogledao je dole i opet osetio tugu za poluslepim mačorom koji je još uvek voleo da lovi. „Nije trebalo da Lili vidi ovo"

„Ne, nije trebalo." Ben je uzdahnuo i pomislio na to kako se za dlaku mimoišao sa počiniocem. „Pomoći ću ti da ga zakopaš."

Unutra, Vil je hodala po dnevnoj sobi. Kako ćc do vruga ona da se stara o ovoj ženi? I zašto joj je Adam dao tako beskoristan zadatak? Lili je samo zgrčeno sedela u uglu sofe i tresla se.

Dala joj je viski, zar ne? Cak ju je i pomazila po glavi, jer nije znala šta drugo da radi. Imala je veliki problem i nije joj bila potrebna neka kmeza povrh svega.

„Izvini", bile su prve reči koje je Lili izgovorila od kada su ušle. Duboko je udahnula, i pokušala još jednom da ih izgovori. „Izvini. Nije trebalo tako da yrisnem. Nikad nisam

videla nešto... Bila sam sa Adamom i pomagala sam mu oko konja i tada sam... samo sam..."

„Popij taj prokleti viski, hoćeš li?“ Vila prasnu na nju, a zatim prekori sebe kada se Lili trgnula i poslušno podigla čašu ka usnama. Besna na sebe, Vila obrisala čelo rukom.

„Svako bi vrisnuo da vidi tako nešto. Nisam ljuta na tebe.“

Lila je mrzela viski, mrzela je kako joj peče grlo i mrzela je miris viskija. Džesi je pio viski. I kako se nivo viskija u flaši smanji, njegova zlovolja je postajala sve gora. „Da li je to bila mačka? Učinilo mi se da je mačka.“ Lili se jako ugrize za usnu da bi joj glas ostao miran. „Da li je to tvoja mačka?“

„Mačke su Adamove. I kućici. I konji. Ali to je bilo upućeno meni. Nisu ostavili mačku na Adamovoj verandi. Uradili su to meni.“

„Kao i... krava.“

Vila je prestala da šeta i pogledala je preko ramena. „Da. Kao i krava.“

„Evo fine šolje čaja.“ Bes je uletela unutra noseći čaj. Čim ga je stavila na sto, počela je da kritikuje. „Vil kako si mogla da daš sirotoj devojci viski? Od toga će jc samo bolcti stomak.“ Bes je nežno uzela

56

iz Liline ruke i spustila je na sto. „Evo, popij malo čaja, dušo, i ri se. Pretrpela si šok. Vil, prekini da štataš i sedi.“ „Pripazi J£. Ja idem napolje.“ Iako je sipala čaj mirnom rukom, Bes je strogim pogledom ispratila Vilu. „Ta devojka nikad ne sluša.“ „Nervozna je.“ „Svi smo nervozni.“

Lili podiže šolju obema rukama; oscti kako se toplota širi njcnim telom posle prvog gutljaja. „Ona to duboko preživljava, jer je ranč njen.“

Bes nakrivi glavu. „1 tvoj je.“

„Ne“, reče Lili i uze još jedan gutljaj od čega se još malo smirila. „Uvek će biti njen.“

Telo mačora je odneseno, ali su barice krvi još uvek bile na drvetu. Vila se vratila u kuću, uzela kofu vode sa deterdžentom i četku. Bes bi to počistila, ali Vil nije mogla tako nešto da traži od nje.

Spustila se na kolena i pri svetlosti sijalice na verandi oribala tragove nasilja. Ovde se desila smrt. Bila je ubedena u to da je naučila da prihvata i razume smrt. Stoka se gaji zbog mesa, a kokoške koje prestanu da legu jaja završe u loncu. Jelen i los se love i jedu.

Tako stvari stoje.

Ljudi žive i umiru.

Čak joj ni nasilje nije bilo strano. Danas je ispalila metak u živo bić i kasnije mu svojim rukama izvadila iznutrice. Otac je insistirao da to nauči, naredio joj je da nauči da lovi, da posmatra jelena kako krvari i izdiše. Da nauči da živi sa tim.

Ali ova okrutnost, ovaj nepotrební gubitak života; ova svirepost na njenim yratima nije bila deo tog ciklusa. Obrisala ju je, svaku kap, a zatim jc sclala sa krvavom kofom porcd scbc i gledala u nebo.

Jedna zvezda jc umirala pred njenim očima ostavljajući beli trag na nebu i nestajući u zaboravu.

Odnekud se čuo krik sove i znala je da njen plen traži zaklon. Jer noćas jc bio mesec za lov, pun i sjajan. Noćas će biti smrti - u šumi, u brdima, u travi. To se nije moglo poreći. Ali nijc trebalo da zbog toga oseća potrebu da zaplače.

Čula je bat koraka i brzo se smirila. Ustala je kada su Ben i Adam prišli sa boćne strane kuće.

„Ja bih to uradio, Vil“, reče Adam i uze joj kofu iz ruku. „Nije trebalo da ti to čistiš.“

„Nema veze, uradeno je.“ Ona ga pomilova po licu. „Žao mi je zbog Majka, Adame“

„Volco je da se sunča na steni pored štale, pa smo ga sahranili tamo.“ Bacio je pogled na prozor. „Lili?“

„Bes je sa njom. Ona će joj bolje pomoći nego ja.“

„Prosuću ovo pa ću doći da vidim kako joj je.“

„Dobro.“ Zadržala mu je ruku na obrazu za trenutak i rekla mu nešto na jeziku njihove majke.

Nasmešio se, ne samo zbog utešnih reči, već i zbog njihovog jezika. Retko ga je koristila i to samo u važnim situacijama. Zatim se okrenuo i ostavio je sa Benom.

„Imaš problem, Vil.“

„Imam nekoliko problema.“

„Ko god je ovo učinio, učinio je to dok smo bili unutra.“ Rvali se, pomisli on, kao deca. „Hem će porazgovarati sa Vudovim sinovima.“

„Sa Džoom i Pitom?“ Vil je sumnjala u to da oni imaju išta sa ovim i krenu da se ljulja na petama da bi se utešila. „Nema šanse, Ben. Ti momci vole da jurcaju ovuda i redovno se biju međusobno, ali ne i da muče starog mačora.“

On protrlja ožiljak na bradi. „Videla si ih, a?“

„Imam oči, zar ne?“ Morala je da udahne da bi se smirila jer je ponovo osetila grč u stomaku. Jsečen je na komadiće i na krznu je imao tragcwe gašenja cigareta. Nisu to Vudovi dečaci uradili. Adam im je dao dva mačeta prošlog proleća. Razmazili su te mačiće kao bebc.

„Da li je Adam skoro stao nekome na žulj?“

Nije ga pogledala. „Ovo nije upućeno Adamu, nego meni.“

„Okej.“ Pošto je i on to mšlio klimnuo je glavom. I bio je zabrinut zbog toga. „Da li si ti nekoga razbesnela skoro?“

„Osim tebe?“

Nasmešio se i popeo se uz stepenice tako da su bili iste visine. „Meni to radiš čitav život tako da se to ne računa. Ozbiljan sam, Vila.“ Uzeo ju je za ruku i upleo prste među njene. „Da li ima neko ko bi želeo da ti naudi?“

Zbunjena ovim gestom ona pogleda u njihove spojene ruke. „Ne. Pikls i Vud su možda besni zato što sam ja sada glavna. Naročito Pikls. Ali nemaju ništa protiv mene lično.“

„Pikls je bio u planini“, Ben joj skrenu pažnju. „Da li bi on ovako nešto uradio da te uplaši? Da uplaši tvoje sestre?“

Ona se ponosno nasmeši. „Da li ti ja izgledam uplašeno?“

„Bilo bi mi lakše da si uplašena.“ Slegnuo je ramenima. „Da li bi on to uradio?“

„Pre par sati bih rekla ne. Sad nisam sigurna.“ To je najgore od svega, pomisli ona. To što nije sigurna kome može da veruje ili koliko sme da verujc. „Mislim da ne. Umc da sc razbesni i voli da zvoca, ali mislim da ne bi ubio životinju bezrazložno.“

„Mislim da ovde postoji razlog. Moramo samo da ga otkrijemo.“

Ona iskrivi glavu. „Moramo?“

„Tvoja z^mlja se graniči sa mojom, Vil. I sledećih godinu dana ti si deo mojih obaveza.“ Kada je pokušala da izvuče ruku on ju je stisnuo još jače. „To je činjenica i bolje da se priviknemo na nju. Nameravam da tebe i tvoj ranč držim na oku.“

„Ako ga suviše približiš, dobićeš masnicu na njemu.“

„Rizikovaću.“ Ali za svaki slučaj, ułwatio ju je i za drugu ruku i obe ih držao. Jmam osećaj da će nam sledeća godina biti zanimljiva. Nisam se rvao sa tobom od... mora da je prošlo dvadeset godina. Dobro si se držala.“

Znajući da je teži i jači od nje stajala je mirno. „Baš si vešt sa rečima, Ben. Kao pesnik. Pipni kako mi kuca srce.“

„Dušo, voleo bih, ali znam da bi pokušala da me udariš.“

Nasmešila se i osetila se bolje zbog toga. „Ne, Ben, ne bih pokušala, stvarno bih te udarila. Sad idi. Umorna sam i gladna.“

„Idem." Ali ne još, pomisli on. Skliznuo je rukama do njenih zglobova i oseti kako joj puls brzo udara. To se nikako nije videlo u njenim očima koje su bile tamne i hladnokrvne. Kada čovek pogleda Vilu Mersi ne bi mogao da kaže šta oseća. „Zar me nećeš poljubiti za laku noć?"

„Ne bih, pa da posle toga ne možeš da poljubiš nijednu drugu ženu."

„Rizikovaću", reče on smešeći se; ali zakorači unazad. Nije bilo ni vreme ni mesto za to. Ipak je osećao kao da će uskoro doći vreme za to. „Vidimo se."

„Da." Stavila je ruke u džepove dok je on ulazio u kamionet. Puls joj je još uvek bio ubrzan. „Znam."

Cckala je da svetla njegovog kamioneta nestanu na dugačkom grašnjavom putu. Tada je bacila pogled preko ramena u kuću, u svetla. Želela je toplu kupku, topao obrok i krevet. Ali sve će to morati da sačeka. Ranč Mersi je njen i morala je da razgovara sa svojim ljudima.

Iako im je bila šef, trudila se da se drži dalje od njihove barake. Mislila je da oni imaju pravo na svoju privatnost i njihova drvcna kuća sa stolicama za ljuljanje na verandi bila im je dom. Ovde su spavali i jeli, čitali knjige, ili druge stvari u kojima uživaju. Igrali su karte i svadali se oko partija, gledali televiziju i kukali na šefa.

Nel im je kuvala u bungalovu u kome je živela sa Vudom i njihovim sinovima, a zatim im je donosila hranu. Sami su se posluživali i jedan od njih je bio zadužen za pranje sudova i smenjivali su se na nedelju dana. Tako su mogli da jedu kad žele. Mogli su da jedu prljavi od posla ili u gaćama. Mogli su da pričaju lovačke priče ili da se hvališu dužinom svojih penisa.

59

To je, na kraju krajeva, bio njihov dom.

Ona je zbog toga pokucala na vrata i čekala da je puste unutra. Svi su bili tu osim Vuda koji je večerao kod kuće sa porodicom. Muškarci su sedeli za stolom, dok je Hem sedeo u pročelju, a stolica mu je bila nakrivljena unazad jer je upravo završio jelo. Bili i Džim su nastavili da halapljivo jedu piletinu i knedle kao par vukova koji se bore za meso.

Pikls je ispirao grlo pivom i mrštio se.

„Izvinite što vam prekidam večeru."

„Upravo smo završili", reče Hem. „Bili, skloni sudove. Ako nastayiš da jedeš, eksplodiraćeš. Jesi li za kafu, Vil?"

„Može." Došla je sama do šporeta sipala šolju kafe i nije dodala mleko. Shtatila je da je ovo delikatna stvar i da mora biti i taktična i direktna. „Ne shvatam ko bi mogao da tako iskasapi starog mačora." Srknula je kafu. „Da li neko ima neku ideju?"

„Razgovarao sam sa Vilovim dečacima." Hcm ustadc da sipa sebi kafu. „Nel kaže da su bili u kući sa njom skoro celo vcčc. Pošto obojica imaju peroreze, Nel ih je naterala da mi ih pokažu. Oba su bila čista." Napravio je grimasu dok je pio. „Mladi dečko, Pit, počeo je da plače kada je čuo za starog Majka. Pit je toliko visok da čovek zaboravlja da ima samo osam godina."

„Cuo sam da deca rade takve stvari." Pikls je pio pivo. „1 kad porastu postanu serijske ubice."

Vila mu je uputila prekoran pogled. Ako je iko mogao da pogorša neku situaciju onda je to bio Pikls. „Mislim da Vudovi sinovi nisu budući Džon Vejn Gejsiji."

„Možda je MekKinon." Bili je lupao sudovima u sudoperi nadajući se da će ga Vila primetiti. Uvek se nadao da će ga ona primetiti; sa meseca se videlo koliko je zaljubljen u nju. „On je bio ovde." Cimnuo je glayom da skloni kosu boje slame sa lica. Trljao je sudove jače nego što je potrebno tako da mišići na njegovim rukama dodu do izražaja.

„1 njegovi ljudi su bili u brdima kad je krava ubijena."

„Bolje razmisli pre nego što zineš, kretenu", reče Hem sasvim mirno. Za Hema su svi mladi od trideset godina imali potencijal da budu kreteni. Bili je sa svojim telećim očima i

bujnom maštom imao više potencijala od ostalih. „MekKinon nije čovek koji bi rasporio prokletu mačku."

„Pa; bio je ovde", reče Bili uporno i pogleda Vilu krajičkom oka da vidi da li sluša.

„Da, bio je ovde", složi se ona. „1 bio je u kući sa mnom. Sama sam ga pustila unutra i, kada je ušao, na verandi nije bilo ničega."

„Ovakve stvari se nisu dogodale kada jc stari bio živ", reč Pikls otpivši još malo piva i pogledavši u Vilu.

60

„Ma, hajde, Pikls." Džim se nelagodno promeškolji na stolici koja jc škripala. „Ne možeš da kriviš Vilu za ovako nešto."

„Samo iznosim činjenice."

„Tako je", reče Vila i smireno klimnu glavom. „Ništa ovako se nije dogodalo dok je stari bio živ. Ali on je mrtav i ja sam sada glavna. I kada saznam ko je ovo uradio, lično ću se pobrinuti za njega." Spustila je šolju. „Volela bih da svi razmislite o tome i potrudite se da se setite bilo čega što ste možda videli. Ako se setite nečega znate gde sam."

Kada je zatvorila vrata za sobom, Hem šutnu Piklsovu stolicu tako jako da ju je skoro izbio ispod njega. „Zašto moraš da budeš takav skot? Ta devojka ti ništa nažao nije učinila."

„Pa, žensko je, zar ne?" I to je, po njegovom mišljenju, bila njena krivica. „Ne možeš da im veruješ i sigurno ne možeš da se osloniš na njih. Ko može da tvrdi da onaj što je isekao kravu i mačku neće sledeći put da iseče nekog čoveka?" On nakrenu flašu sa pivom pustivši ih da razmisle o toj ideji. „Hoćete na nju da se oslonite da vam čuva leda? Ja bogami neću."

Bili je prao sudove. Oči su mu bile razrogačene i pune uzbuđenja. „Misliš da će taj neko da napadne nekoga od nas? Da pokuša nas da raspori?"

„Zaveži budalo." Hem tresnu čašu o sto. „Pikls samo hoće sve da vas uplaši pošto se plaši da mu žena naređuje. Ubiti kravu i neku buvljivu mačku nije isto kao i ubiti čoveka."

„Hem je u pravu." Ali Džim je morao da proguta zalogaj, a više nije imao apetita za ostatak knedli na tanjiru. „Ali neće škoditi da neko vreme pripazimo. Sada imamo još dve žene na ranču." odgurnuo je tanjir kad jc ustao. „Možda treba i na njih da pripazimo."

„Ja ću da pripazim na Vil", reče Bili brzopleto i dobi ćušku od Hema.

„Ti ćeš da radiš svoj posao kao što si i dosad. Neću dozvoliti da dižete paniku zbog jedne mačke." Uzeo jc kafu. „Pikls, ako nemaš ništa pametno da kažeš onda ćuti. To važi i za sve ostale." Nckoliko trenutaka ih je sve značajno pogledao, a zatim zadovoljno klimnuo glavom. „Idem da gledam kviz."

„Kažem vam", prošaputa Pikls. „Ja ću da držim pušku uz sebe i nož u čizmi. Ako vidim nekoga da se čudno ponaša ovde, lično ću se postarati za njega. Ne treba mi niko da me čuva." Uzeo je pivo i izašao napolje.

Džim je uzeo pivo gledajući u Bilijevo blede lice. Jadan dečko, pomisli on, sigurno će imati noćne more. „Samo sere, Bili. Znaš kakav je on."

„Da, ali..." Obrisa usta rukom. To je samo mačka, podsetio se. Samo stara ofucana mačka. „Da, znam kakav jc."

61

Vila je imala noćne more. Probudila se oblivena hladnim znojem dok joj je srce jako udaralo, a vrisak joj je stajao u grlu. Borila se da se otkrije i uzme vazduha. Bila je sama i drhtala je dok je sedela nasred kreveta. Mesečina se pomaljala kroz prozor, a slabašni pcvetarac je udarao u staklo.

Nije se tačno sećala šta je sanjala. Krv, strah, paniku. Noževe. Obezglavljenju mačku koja je prati. Pokušala je da se nasmeje na to i naslonila jc glavu na kolena koja je

privukla ka grudima. Pokušala je da se nasmeje sebi, ali smeh se opasno približio jecanju.

Noge su prctile da će je izdati kada je ustala sa kreveta, ali se naterala da ode u kupatilo, upalila je svetlo i umila se hladnom vodom. Već se bolje osećala pošto je oprala lepljivi znoj. Podigla je glavu i gledala sebe u ogledalu.

To je još uvek ono isto lice. Nije se promenilo. Ništa se nije promenilo. Samo je imala tešku noć. Zar nema prava da bude potresena, barem malo? Problemi su jc pritiskali kao olovo i morala je sama da nosi taj teret. Nije imala nikoga na koga bi ga mogla preneti, nije imala nikoga sa kime bi ga podelila.

Sestre i ranč i ono što ga truže - sve je to bilo njen problem i ona će sve to rešiti.

A ako postoji neka promena u njoj, nešto što je peckalo, nešto žensko, i to će rešiti. Nije imala ni vremena ni živaca da se igra udvaranja sa Benom MekKinonom.

On je ionako samo hteo da je isprovocira. Sklonila je kosu sa vlažnih obraza i sipala hladnu vodu u čašu. Nikad nije bio zainteresovan za nju. Ako je sad uopšte i zainteresovan, onda je to samo da bi se zabavio. To je ličilo na Bena. Skoro se nasmešila dok joj je hladna voda tekla niz grlo.

Pomislila je da bi ipak mogla da ga poljubi. Samo da završe sa tim. Kao neka vrsta testa. Mogla bi bolje da spava kad bi to uradila. To bi ga moglo oterati iz njenih snova i košmara. A kada prestane da se pita i da razmišlja o tome šta je to u njoj što joj ne da mira, možda će moći potpuno da se koncentriše na ranč.

Pogledala je ka krevetu i stresla se. Bio joj je potreban san, ali nije želela opet da vidi krv i iskasapljena tela. I neće ih videti.

Duboko jc udahnula i popela se u krevet. Ona će oterati košmare. Misliće na nešto drugo. Na proleće koje je tako daleko. Na livade napupele od cveća koje topli povetarac povija ka zemlji silazeći sa brda.

Ali kada je zaspala, sanjala je krv, smrt i užas.

62

VI poglcwije

Iz dnevnika Tes Mersi:

Nakon samo dva dana žwota na ranču, zaključila sam da mrzim Montanu, krave, konje, kauboje, a naročito kokoške. Bes Pringl, suvonjavi despot koji vodi kuću u kojoj me drže zarobljenu dala mi je zadatak da se brinem o kokošinjcu. Saznala sam za ovaj preokret u karijeri za večerom sinoć. Moram dodati da je za večeru bilo meso grzlija. Kao da je Danijel Bun otišla u brda i ubila grizlija. Bilo je veoma ukusno.

U stoari, meso je bilo divno dok nisam saznala šta jedem. Moram reći da grizli, uprkos tome Sta drugi ljudi govore, nema ukus piletine. Ma šla da mislim o Bes - ane mislim ništa lepo, zbog toga sa kakvim kritičkim pogledom me posmatm - žena ume da kuva. Moraću da se pripazim ili ću zatršiti bucmašta kao u školi.

Na ranču su se dogodile neke uzbudljwe stvari dok sam ja bila u stvarnom svetu. Neko je iskasapio kravu u planini. Kada sam rekla da sam mislila da krave za to i služe, Eni Okli je dala sve od sebe da me sprži pogledom. Moram da priznam da ima dobre ubitačne poglede. Da nije tako ja-znam-sve-najbolje, možda bi mogla i da mi se sviđi. Ali skrećem sa teme.

Kasapljenje krave je izazvalo zabrinutost među svima oude. Noć pre mog povratka, neko je jednoj od mačaka iz štale odsekao glavu i ostavio je na uerandi. Sirota Lili ju je našla.

Ne znam da li da budem zabrinuta što ovo nije normalan događaj za oue krajeve ili da se preWaram da jeste i zaključavam urata svake noći. Ali kraljica kaubojki izgleda zabrinuto. Pod drugim uslovima to bi mi ulepšalo dan, zato što mi stvarno ide na živce. Ali kada pomislim kako sada sWari stoje, iako se trudim da ne mislim o tome, na duge mesece koji me čekaju ovde, osetim se nelagodno.

Lili dosta vremena prouodi sa Adamom i njegovim konjima. Modrice joj polako nestaju, ali je još ivek uplašena. Mislim da nema pojma da je zgodni plemeniti dviljak zaljubljen u nju. To je prilično

63

zanimljivo posmatrati. Lili mi se sviđa, uprkos mojim naporima da se ne vezujem ni za koga. Tako je bezopasna i izgubljena. A na kraju krajeva, nas dve smo u istom sranju. Ostali likovi ove drame su Hem; on je scvršen za ovu ulogu. Kauboj krivih nogu i prosede kose, oštrog oka i žuljevitih ruku. Samo dodirne šešir kad ja prodem i ne kaže ništa.

Zatim, tu je Pikls. Nemam pojma da li taj čovek ima neko drugo ime. Ima namćorasto lice i isti takav karakter. Nosi špicaste čizme i skoro da nema kose na glavi, ali ima ogromne crvenkaste brkove. Dosta se mršti, ali sam ga posmatrala kad radi sa krcwama i izgleda da zna svoj posao.

Zatim, tu je porodica Buk. Nel kuva za radnike i ima milo i prijatno lice. Ona i Bes piju kafu i tračaraju o stvarima sa ranča o kojima ne želim ništa da znam. Njen muž je Vud ali sam otkrila da je to skraćeno od Vudro. On ima simpatičnu crnu bradu, veoma lep osmeh i manire. Zove me gospodo i vrlo mi je ljubazno predložio da nabavim dobar šešir da mi lice ne izgori na suncu. On i Nel imaju dva sina koji imaju osam i deset godina i koji vole da trče okolo i mlate se. Strašno su slatki. Videla sam ih kako vežbaju plivanje iza jedne od pomoćnih zgrada. Izgledalo mi je da su prilično izuežbani.

Tu je i Džin Bruster koji je izgleda onaj tip dobrih momaka koji su ujedno i glavni u društvu. Veoma je zgodan i privlačan u farmerkama. U zadnjem džepu farmerki nosi neku stvar za koju pretpostavljam da je nešto odvratno kao diwan za žuakanje. Uputio mi je par seksi osmeha i migova. Dosad sam uspela da odolim njegovom šarmu. Bili je najmlađi. Izgleda nedovoljno star da bi vozio kamionet i bacio je svoje teleće oči na našu omiljenu kaubojku. Yeliki je brbljivac i konstantno mu svi govore da zaveže. On to dobro prima i retko poslušava. Osećam skoro materinski instinkt prema njemu.

Nisam videla kauboja aduokata od kada sam se vratila, niti sam još uvek upoznala ozloglašena Bena MekKinona sa ranča Tri roks koji je izgleda Vilin trn u oknu. Sigurna sam da će mi se samo zbog toga strašno suideti. Mislim da ću morati na nadem načina da omekšam Bes da bi mi ispričala priču o MekKinonima, ali u međuvremenu imam sastanak u kokošinju.

Pokušaću da razmišljam o tome kao o avanturi.

Tesi nije smetalo da ustaje rano. Ona se u svakom slučaju budila u šest, a zatim bi provela sat vremena u teretani, možda bi imala neki sastanak za doručkom, zatim bi radila do dva. Onda bi skočila u bazen ili bi otišla na još neki sastanak, ili možda u šoping. Možda bi otišla na sastanak sa nekim muškarcem ili ne, ali život je bio u njenim rukama i ona ga je vodila baš kako je njoj odgovaralo.

64

Kada je ustajala rano da bi nahranila kokoške, život je imao sasvim drugi ukus.

Kokošinjac je bio veliki i izgledao je čist. Za Tesino nenaviknuto oko pedeset Mersijevih kokošaka bilo je kao legija zlokobnih predatora iskolačenih očiju.

Bacila im je hranu onako kako joj je Bes objasnila, sipala im yodu, a zatim obrisala ruke i pogledala prvu koku nosilju.

„Trebalo da uzmem jaja. Yerujem da ti sediš na jednom od njih, pa ako nemaš ništa protiv...” Yeselo je ispružila ruku držeći pogled na kokoškama. Odjednom je postalo očigledno ko je glavni. Vrisnuvši kada ju je kokoška kljucnula za ruku, Tesa odskoči nazad. „Slušaj, sestro, imam svoja naređenja.”

Bilaje to neprijatna borba. Letelo je perje na sve strane. Kokošinjac je odjednom eksplodirao od kokodakanja i lepršanja krilima kada su se i ostale kokoške pridružile

haosu i panici. Tesa je uspela da uhvati lepo toplo jaje, da ga izvuče, a zatim je zakoračila unazad zajapurena u licu i dahćući.

„Imaš dobru tehniku.“

Kada je začula glas iza sebe, Tes ispusti jaje i ono pade na pod i razbi se. „Do davolal Nakon toliko mučenja!“

„Uplašio sam vas.“ Gužva u kokošinjcu privukla je Nejt. Umesto da nastavi prema kući do Vile, on je skrenuo i našao kalifornijsku vezu - u markiranim farmerkama i sjajnim novim čizmama - kako se rvc sa kokoškama. Prizor je bio jako smešan. „Došli stc po doručak?“

„Tako nešto.“ Sklonila je kosu sa lica. „Sta vi tražite?“

„Imam neka posla sa Vil. Ruka ti krvari“, dodao je.

„Znam.“ Bila je zlovoljna i stavila je ruku na usta da spreči krvarenje. „Ta agresivna ptičurina me je napala.“

„Ncmaš dobar pristup.“ Ponudio joj je maramu da obmota oko ruke, a zatim je prišao slcdcćem kavczu. Uprkos tomc što jc bio pognut da ne bi udario glavu o tavanicu uspeo je da izgleda dostojanstveno. „Moraš da im prideš prirodnije. Da budeš brza, ali ne gruba.“ Pokazao joj je skliznuvši ruku ispod jedne nosilje i izvadiviši jaje. Kokoška nije pomerila nijedno pero.

„Danas mi jc prvi radni dan.“ Błago napućivši usne podigla je kofu. „Ja lično više volim kokoške u zamrzivaču, uvijene u celofan.“ On je hodao i skupljao jaja, a ona je išla iza njega. „Pretpostavljam da i vi držite kokoške.“

„Nekada sam držao, više ne.“

„Krave?“

„Ne.“

Podigla je obrvu „Ovcc? Zar to nije rizično? Gledala sam vesterne u kojima se vode ratovi oko pašnjaka.“

65

„Ne gajim ni ovce.“ Spustio je jaje u korpu. „Samo konje. Jel' jašete mis Mersi?“

„Ne.“ Prebacila je kosu pozadi i slegnula ramenima. Jako su mi rekli da što pre naučim. Pretpostavljam da je to zbog toga da bi mi dali još poslova.“

„Adam će te naučiti, a mogu i ja.“

„Stvarno?“ upita ona nasmešivši se i zavodljivo trepnuvši . „A zašto biste to uradili gospodine Torens?“

„Samo želim da budem dobar komšija.“ Baš dobro miriše, pomisli on. Kao nešto mračno i misteriozno. I potpuno ženstveno. Stavio je još jedno jaje u korpu. „Zovi me Nejt.“

„Dobro“, reče ona tako toplim glasom da je zvučala kao mačka koja prede dok je oči blago suzila ispod gustih tamnih trepavica. „Jesrno li mi komšije; Nejt?“

„Takoreći. Moj ranč je istočno od vašeg. Lepo mirišete gospodice Mersi za nekoga ko se tukao za kokoškama.“

„Zovi me Tes. Da li ti to flertuješ sa mnom Nejt?“

„Samo odgovaram na flert.“ Osmeh mu je bio opušten i šarmantan. „To i ti upravo radiš, zar ne?“

„Takoreći, navika.“

„Pa, ako želiš moj savet...“

„A vi advokati ste puni saveta“; prekide ga ona.

„Jesmo. Moj savet ti je da razmisiš malo o svom izgledu. Ovi momci nisu navikli na žene sa toliko stila.“

Nije bila sigurna da li je to kompliment ili uvreda, ali je odlučila da mu da šansu. „Da li si ti navikao na žene sa toliko stila?“

„Nc mogu reći da jesam." Pogledao ju je dugo i ozbiljno svojim tihim plavim očima. „Ali umem da prepoznam ženu sa stilom. Ako nastaviš tako radnici će poludeti za tobom i počće da sc ubijaju mcdusobno."

E, to je sigurno kompliment. „To će malo da razbije monotoniju."

„Koliko čujem ovde uopše nije bilo monotono u poslednjih nekoliko dana."

„Mrtve mačke i krave." Napravila je grimasu. „Užas. Drago mi je što nisam bila tu kad se to dcsilo."

„Sada si ovde. Mislim da jc to svc", dodao jc i spustio kofu na pod.

„Ima ih dosta. Bože kako su prljava." To će joj sigurno ogaditi omlete neko vreme.

„Opraće se." Uzeo je kanticu od nje i krenuo napolje. „Kako si se prilagodila?"

„Najbolje što mogu. Ovo nije moj uobičajeni milje - moja sredina."

66

„Ljudi iz tvog - kako si ono rekla - tniljea, dolaze ovde sve vreme. Mada se ne zadržavaju." Automatski je sagnuo glavu da ne bi udario u niski dcwratak od kokošinjca.

„Te holivudske zvezde dolaze u velikom broju, kupuju zemlju, ruše kuće koje su koštale davo i po i još mnogo toga. Misle da će da gaje bizone ili da spasu mustange ili bogzna šta."

„Ne voliš ljude iz Kalifornije?"

„Nije irn mesto u Montani. To je činjenica. Oni dodu, ali se brzo vrate u svoje rcstorančice i noćne klubove." Okrenuo se i proučavao njeno lice. „To ćeš i ti uraditi kad prode godina dana."

„Možeš da se kladiš u to. Slobodno ti zadrži svoje livade i planine, a ja ću da se držim mog Beverli Hilsa."

„1 smoga, klizišta, zemljotresa."

Nasmešila se. „Prestani, već osećam tugu za kućom." Shvatila je da ga je već pročitala. Roden i odrastao u Montani, filozof koji voli hladno pivo i skromne žene. Ona vrsta muškaraca koji ljube svog konja u zadnjem kadru vesterna B produkcije.

Ali bio je tako sladak.

„Zašto si izabrao pravo, Nejt? Neko ti je tužio konje?"

„Ne u zadnje vreme." Nastavio je da hoda i skratio je korak da bi ona mogla da ga prati.

„Pravo me je zanimalo. Sistem. I pravo mi pomaže da vodim ranč. Treba yremena t novca da bi se izgradilo solidno krdo i čvrst ugled."

„Znači išao si u pravnu školu da bi povećao prihod ranča. Gde? Na Univerzitetu Montana?" Usne joj nisu krile da se oseća samozadovoljno i da joj je ovo bilo zabavno. „Postoji univerzitet u Montani, zar ne?"

„Čuo sam da postoji." Osetio je njen sarkazam i pogledao je u oči. „Ali ja sam išao na Jejl."

„Na..." Kao da ju je neko udario, stala je u mestu dok je on nastavio da hoda. Morala je da požuri da bi ga stigla. „Jejl? Išao si na Jejl i vratio si se ovde da budeš advokat gomili kauboja?"

„Ja pravo shvatam ozbiljno." On dodirnu šešir u znak pozdrava i ode do koralu pored štale.

„Jejl", još jednom je izgovorila i odmahнула glavom. Fascinirana, ona prebaci kanticu iz jedne u drugu ruku i požuri za njim. „Hej, Nejt..."

Zastala je. U koralu se nešto odvijalo. Dvojica radnika i Vila radili su nešto nekoj maloj kravi. Nešto što se kravi nije dopadalo. Tesa se pitala da li je možda žigošu i pomislila je da bi volela da vidi kako se izvodi taj mali trik. Pored toga, želela je da još razgovara sa Nejtom, a on je već odlazio.

Držeći kofu prišla je ogradi i prošla kroz kapiju. Niko je nije ni primetio. Svi su bili usredsređeni na posao i na kravu. Napućenih

6/

usana Tesa pride bliže i nagnu se preko Yilinog ramena da vidi šta se dešava.

Tada spazi Džima Brustera kako brzo, glatko i efikasno kastrira tele, i ona zakoluta očima i pade u nesvest ne dajući ni zvuka od sebe. Kada je čula udarac kofe i jaja koja su se razbila, Vila se okrenu.

„Isuse, pogledaj ti to!”

„Onesvestila se, Vil”, Džim ju je informisao na šta ga ona samo smrknuo pogleda.

„Vidim i sama. Drži tele.” Ispravila se, ali je Nejt već podigao Tes u naručje. „Nije baš laka k'o pcrce. Sestra ti je baš fino popunjena, Vil”

„Možeš da uživaš u tome dok je nosiš ka kući. Do davola.” Podigla je kofu. „Slomila je skoro sva jaja. Bes će dobiti nervni slom.” Sa izrazom gadenja na licu ona pogleda u Džima i Piklsa. „Vas dvojica nastavite. Idem da se prvo pobrinem za nju. Kao da nemam pamctnija posla od tražcnja mirišljave soli za neko maloumno derište iz grada.”

„Nemoj da si tako stroga prema njoj, Vil”; reče Nejt noseći Tes preko puta ka kući.

Usne su mu se grčile od napora. „Nije u svom miljeu.”

„Pa volcla bih da se skloni iz mog miljea. Ova mi se onesvešćuje, a ona druga ide na prstima kao da ću da je ubijem ako me pogleda.”

„Ti si zastrašujuća žena, Vil.” On poglcda u naručje osetivši da se Tes mrda. „Mislim da dolazi sebi.”

„Baci je negde”, predloži Vil otvarajući vrata od kuće. „Doneću joj vode.”

Morao je da prizna da je Tes zanimljiv teret. Nije bila koščata, anoreksična devojka iz Kalifornije, već mekana zaobljena žena kod koje je težina lcpo raspoređena. Zajejala jc i trepnula dok ju je nosio ka sofi. Njene oči, plave kao nebo, gledale su prazno u njegove.”

„Šta?” bilo je sve što je uspela da izgovori.

„Polako, dušo. Samo si se onesvestila i to je sve.”

„Onesvestila?” Trebalo joj je trenutak da joj se mozak razbistri da bi shvatila njegove reči i njihovo značenje. „Ja se onesvestila? To je smešno!”

„1 to prilično graciozno.” Pala jc kao oboreno stablo, ali je znao da joj se ne bi svidela ta analogija. „Nisi povredila glavu?”

„Glavu?” Još uvek omamljena, ona podiže ruku ka glavi. „Mislim da nisam...” A onda se setila. „O, bože, ona krava. Šta ste radili toj kravi? Zašto se ceriš?”

„Pretpostavljam da ti je to bio prvi put da vidiš da se bik pretvara u vola. Ne vidaš puno toga na Beverli Hilsu?”

„Mi svu stoku držimo u gostinskoj kućici.”

68

On klimnu glavom. „Izglecla da si došla k sebi.”

I jeste došla sebi. Dovoljno da shvati da je nosi kao bebu u naručju. ^Zašto me nosiš?”

„Pa, mislio sam da ne bi volela da te vučem za kosu. Vraća ti se boja u obraze.”

„Zašto je još nisi spustio?” Vila ga je strogo upitala kada se yratila u sobu sa čašom vode.

„Svida mi se da jc nosim. Lepo miriše.”

Vila se zakikota i odmahnu glavom. „Prekini da se igraš sa njom Nejt i baci je na sofu. Imamo posla.”

„Mogu li da je zadržim, Vil? Nemam ništa žensko na ranču. Osećam se usamljeno.”

„Baš ste komični vas dvoje.” Boreći se da povrati malo dostojanstva; Tesa skloni kosu sa očiju. „Spusti me, idiote.”

„Da, gospodo.” Sa prilične visine on je baci na kožni kauč. Ona jednom odskoči, namršti se i podižc.

„Popij ovo.” Sa malo sažaljenja u glasu, Vila joj pruži cašu vode. „1 drži se dalje od korala.”

„Budi sigurna da hoću.” Besna na sebe i na činjenicu da je ispala tako slaba, Tesa popi vodu. „To što ste radili je odvratno, varvarski i okrutno. Ako sakaćenje bespomoćne životinje nije nelegalno, trebalo bi da bude.” Ona zareža kad vide da je Nejt gleda i

smeje se. „1 prestani da se smeješ, ti glupane. Pretpostavljam da ti ne bi voleo da ti neko odstrani jaja makazama.“

On oseti kako mu se taj deo anatomije u trenutku trgnu i pročisti grlo. „Ne, gospodo, mislim da ne bih voleo.“

„Mi kastriramo muškarce u ovim krajevima tek kad završimo sa njima“, reče Vila sarkastično. „Slušaj; Holivud, odvajanje od sise i kastriranje je deo rančerskog života. Sta misliš šta bi se dogodilo kada bismo ostavili svakom biku njcgovu alatku? Naskakali bi na sve živo.“

„Pravili bi orgije svake noći“, dodade Nejt, a zatim se uplaši od pogleda obe žene.

„Nemam vrcmena da ti objašnjavam lekcije iz biologije“, nastavi Vila. „Jednostavno predi preko toga i drži sc podalje od korala u slcdcćih nekoliko dana. Bcs ćc ti naći nešto da radiš u kući.“

„E, blago meni.“

„Pa, ne vidim šta bi drugo mogla da radiš. Ne možeš čak ni da skupiš jaja, a da ih sve ne polupaš.“ Kada joj Tes uputi pogled pun mržnje, ona se okrete ka Nejtu. „Hteo si da razgovaramo?“

„Da.“vNije očekivao toliko zabave. „Prvo sam hteo da vidim da li si dobro. Čuo sam da si imala problema.“

„Dobro sam.“ Vila uze čašu vode iz Tesine ruke i ispi ostatak. „Ne mogu da uradim ništa više povodom toga. Radnici su malo preplašeni

69

i rekla sam im da pripaze.“ Spustila je praznu čašu i pomerila šešir unazad. „Jesi li čuo da se ovako nešto nekome dogodilo?“

„Nisam.“ I to ga je brinulo. „Ako mogu nešto da pomognem, samo reci.“

„Hvala ti.“ Vila ga uze za ruku i stisnu je u znak zahvalnosti, zbog čega Tes zamišljeno napući usta. „Da li si sredio onu drugu stvar o kojoj smo govorili?“

Druga stvar bio je njen testament u kome je navela Adama kao korisnika. I papiri za prebacivanje kuće, konja i polovine učešća u ranču na njega na kraju godine. „Da i doneću ti nacrt do kraja nedelje.“

„Hvala.“ Pustila mu je ruku i namestila šešir. „Sad možeš da razgovaraš sa njom ako nemaš pametnija posla.“ Ona uputi Tes sarkastičan osmeh. „Ja moram da kastriram krave.“

Kad je Vila izašla, Tesa prekrsti ruke i pokuša da smiri svoj bes. „Tako bih lako mogla da je zamrzim. Za to mi ne bi bio potreban nikakay napor.“

„Jednostavno je ne poznaješ.“

„Znam da je hladna, nepristojna, neprijateljski raspoložena i voli da šefuje. To mi je i više nego dovoljno.“ Kada je ustala, sľwatila je da se njen bes neće smiriti. „Nisam učinila ništa da zaslužim ovakvo njeno ponašanje. Ja nisam tražila da budem ovde i sigurno nisam tražila da budem u rodu sa tom vešticom.“

„Ni ona to nije tražila.“ Nejt je sedeo na naslonu za ruke od fotelje i metodično uvijao cigaretu. Imao je malo vremena i pomislio je da treba da joj objasni neke stvari. „Reci mi kako bi se ti osećala kada bi iznenada saznala da mogu da ti oduzmu dom? Kuću, život, sve što si ikada volela?“

Pogled mu je bio blag dok je šibicom palio cigarctu. „1 da znaš da moraš da se oslanjaš na strance da bi je zadržala i da znaš da čak i da je zadržiš, nećeš jc zadržati celu i veliki deo će otići tim strancima. Ljudima koje ne poznaješ, koje nikad nisi imala prilike da upoznaš i koji žive u tvojoj kući na koju imaju isto toliko zakonskog prava kao i ti. A ti ne možeš ništa da učiniš povodom toga. Pored toga imaš i odgovornost prema njima jer ti ljudi koji su se odjednom stvorili kod tčbe nemaju pojma o ranču. Na tebi jc da svc to organizuješ. A oni samo treba da čekaju i dobiće isto koliko i ti, čak iako si ti radila sav posao i snosila svu brigu.“

Tesa zausti da kaže nešto, ali ne reče ništa. Atmosfera se potpuno promenila. „Nisam ja kriva za to“, rekla je tiho.

„Ne, nisi, ali nije ni ona.“ Okrenuo je glavu i pogledao u portret Džeka Mersija iznad kamina. „Ali ti nisi morala da živiš sa njim.“

„Kakav je...“ krenula je da pita, ali je zastala koreći sebe zbog toga. Nije želela da pita. Nije želela da zna.

70

„Kakav je bio čovek?“ Nejt uze dim. „Reći ću ti. Bio je težak, hladan, samoživ. Znao je kako da upravlja rančem bolje od bilo kojeg čoveka koga poznajem. Ali nije znao kako da odgaja dete.“ Setivši se toga on se razbesne i njegov glas posta ozbiljniji. „Nikad joj nije pokazao ni tračak osećanja, niti ju je jednom rečju pohvalio, bez obzira što je ginula od posla zbog njega. Nikad nije bila dovoljno dobra ili dovoljno brza ili dovoljno pametna za njega.“

Neće dozvoliti da oseti grižu savesti, reč Tes sebi. Neće mu to dozvoliti. „Mogla je da ode.“

„Da, mogla je da ode. Ali je volela ovo mesto. I volela je njega. Ti ne tuguješ za ocem, Tes. Izgubila si ga pre mnogo godina. Ali Vila tuguje. Nije bitno što to on nije zaslužio. Nije je želeo, kao što nije želeo tebe ni Lili, ali ona nije imala tu sreću da ima majku.“ U redu, počela je da oseća grižu savesti. Malu. „Žao mi je zbog toga. Ali ja nemam ništa sa tim.“

Povukao je dim, a zatim izgasio cigaretu dok je ustajao. „Ti imaš sve sa tim.“ Proučavao ju je i oči su mu odjednom postale hladne, ravnodušne, tipične za advokata. „Ako to ne razumeš, onda dosta ličiš na Džaka Mersija. Idem sad.“ Dotakao je obod šešira u znak pozdrava i otišao.

Dugo vremena, Tes je stajala na tom istom mestu i posmatrala portret čoveka koji joj je bio otac.

Kilometrima dalje, Džesi Kuk je zviždao dok je menjao svećice na starom fordu. Osećao se dobro, oraspoložen razgovorom za doručkom o iskasapljenim životinjama na ranču Mersi.

Jedino mu je bilo žao što to nije mogao da vidi svojim očima.

Ali Legz Monro je čuo direktno od Vuda Buka da jc mala žcna iz grada sa crnim očima vrištala kada jc zatekla iskasapljcnu mačku.

O, to jc divno.

Džesi je zviždao neku kantri melodiju dok je veštima prstima okretao svećice. Uvek je mrzeo kantri muziku i zavijanje neke žene koja plače nad muškarcem ili nekog pederka koji kuka za ženom. Ali prilagodavao se. Svaki prokleti radnik u spavaonici slušao je kantri muziku. Mogao je da to izdrži. U stvari, počinjao je da misli da jc Montana pravo mesto za njega.

Bila je to zemlja za prave muškarce. Muškarce koji znaju da se snadu i da drže svoje žene pod kontrolom. Kad očita lekciju Lili; smestiće se ovde zauvek. Njegova žena će uskoro biti bogata.

Pomislivši na to, on se nasmeja i poče da nogom tapka po zemlji u ritmu melodije. Zamisli da glupača Lili nasledi trećinu jednog od najvećih rančeva u državi koji vredi čitavo bogatstvo. Sve što treba je da sačeka da prode godina dana.

71

Džesi izvuče glavu ispod haube i pogleda okolo. Planine, zemlja, nebo - sve jc bilo grubo i jako, kao i on. Razvod je reč koja za njega nc postoji. Lilimu pripada i ako mora da koristi pesnice da bi jc podsetio na to s vrenena na vreme, onda tako mora da bude. Sve štotreba da radi je da bude strpljiv. Bio je to tcži deo, priznao je sebi, brišići obraz uprljanom rukom od ulja. Ako ona otkrije da je u blizini, pobeći će. Nije smeo da dozvoli da pobegne dok ne prode godina dana.

Ali to iie znači da je neće držati na oku. Paziće svoju beskorisnu žcnu.

Bilo je lako sprijateljiti se sa nekoliko tupavih radnika na Mersiju. Popijete par piva, odigrate par partija karata, a oni ti otkriju sve informacije. Mogao je da prošeta do susednih rančeva kad god poželi, sve dok pazida ga Lili ne vidi. Još se nije rodila žena koja će nadmudriti Džesija Kuka, bivšcg marina. Ponovose zavukao pod haubu i nastavio sa radom. I ponovo je razmislio o planu za sledeću posetu Mersiju.

72

VII poglcwlje

Sara MekKinom je prevrtala palačinke na tiganju i radovala se zbog činjenice da njen stariji sin sedi za kuhinjskim stolom i pije kafu, jer je ovih dana uglavnom pio kafu u svom stanu iznad garaže.

Nedostajao joj je.

Nedostajalo joj je što sinovi više ne žive pod njenim kroyom, ne jure se po kući i ne zadirkuju jedan drugog. Bog joj je svedok da je nekada zbog toga htela da izludi i da je mislila da nikada neće imati mira.

Sad kad su odrasli i ona dobila taj mir otkrila je da joj nedostaje halabuka i njihovi glasni temperamenti.

Želela je još dece. Svim srcem je želela ćerku kojoj će se posvetiti u kući prepunoj muškaraca. Ali ona i Stu nikada nisu mogli da dobiju treće dete. Utešila se time da su joj sinovi zdravi i lepi momci i to je to.

Sada je imala snaju koju voli i unuku koju obožava. Imaće još unučadi. Kada bi samo mogla da pogura Bena da se oženi nekom dobrom ženom.

Taj dečko je prokleta cudan, pomisli ona gledajući ga kako čita jutarnje novine. Nije u tridesetoj godini neoženjen zato što nije imao prilika. Sam bog zna da je imao devojaka u životu - i u krevetu, ali nije htela o tom da razmišlja.

Ali nikada nije poludeo za nekom ženom, nikada se nije zaljubio, a zaljublivanje je ozbiljna stvar. Kad muškarac bira pažljivo, on obično izabere dobro.

Ali, do đavola, želela je te unučice.

Držeći u ruci tanjir pun palačinka zastala je na trcnutak pcrd prozora u kuhinji. Zora se pojavljivala na istočnom nebu i gledala je kako zri i postaje ružičasta od svetlosti i niskih oblaka.

U spavaonici su radnici ustajali i doručkovali. Za nekoliko trenutaka čuće korake svoga muža na spratu iznad. Ona je uvek ustajala prc njcga i uživala u tim prvim prijatnim trenucima kojc je imala za sebe. Sada će sići, sveže obrijan i mirišući na sapun, mokre

73

kose. Daće joj veliki poljubac za dobro jutro, potapšaće je po zadnjici i srknuti kafu kao da mu život zavisi od toga.

Yolela ga je zbog te predvidljivosti.

I volela je zemlju zato što je bila nepredvidljiva.

Yolcla je svog sina, ovog čoveka koji je nekako nastao od nje i koji je bio kombinacija predvidljivosti i nepredvidljivosti.

Kada je postavila tanjir na sto, prešla je rukom preko njegove guste kose. Sećala se veoma jasno njegovog prvog šišanja kod berberina kad mu je bilo sedam godina.

Kako je bio ponosan. I kako je ona budalasto plakala za onim zlatnim loknama koje su padale po podu berbernice.

„O čemu razmišljaš, momče?”

„Hmmm?” Stavio je novine na sto. Citanje novina za stolom bilo je dozvoljeno, sve dok se na njega ne postavi hrana. „Ni o čemu posebno, lcpotice. O čemu ti razmišljaš?”

Ona je sela i uzela šolju za kafu. „Znam te dobro, Bendžamine MekKinon. Ovde rade ganglije.”

„Uglavnom razmišljam o ranču." Da bi kupio vremena, krcnuo je sa doručkom. Palačinke su bile tako tanke da su mogle da lebde po tanjiru, a slanina je bila hrskava. „Niko ne kuva kao moja mama", reče on i nasmeši joj sc.

„Niko ne jede kao moj Ben." Naslonila se i čekala.

Neko vreme nije rekao ništa, samo je uživao u hrani i mirisima, u svetlosti koja sija kroz prozor dok se budio dan. Uživao je u njoj. Bila je pouzdana kao izlazak sunca pomislio je. Sara MekKinon sa lepim zelenim očima i sjajnom crvenkastoplavom kosom. Imala je mlečnobeli irski ten koji je prkosio suncu. Bilo je bora na tom licu, ali su bile nekako mekane i prirodne da su se jedva primećivale. Umesto toga, video se topao i samopouzdan osmeh.

Bila je mala žena u farmerkama i kariranoj košulji, ali je znao koliko je jaka. Ne samo fizički, iako je mogla neumorno da jaše ili da vozi traktor po hladnoći ili najgoroj vrućini, i mogla je da nosi džak sa hranom za stoku od dvadeset i pet kilograma kao žena koja nosi bebu u naručju.

Ali ono gvozdac unutra bilo je ono što je najviše vredelo. Nikada nije poklcknula prcd nckom nevoljom. U celom svom životu, nikada je nije video da je okrenula leđa nekom izazovu ili prijatelju.

Ako ne bude našao ženu tako jaku, tako dobru, tako velikodušnu, neće se nikada oženiti.

Ta ideja bi joj slomila srce.

„Razmišljao sam o Vili Mrcsi."

Sara podiže obrve i u njoj se javi iskra nade. „Stvarno?"

74

„Ne na taj način, mama." To je bila laž. „Zaista ima problema."

Iskra u njeni očima nestade. „Zao mi je zbog toga. Dobra je devojka, i ne zaslužuje to. Mislila sam da osedlam konja i odem do nje da je posetim. Ali znam da sada ima puno posla. I umirem od radoznalosti da upoznam njene dve sestre. Nisam imala mnogo vremena da ih zagledam na sahrani."

„Mislim da će Vil biti drago da odeš do nje." Kupujući vreme on uze viljuškom palačinke. „Ovde kod nas je sve pod kontrolom. Mislim da mogu da odvojim malo vremena da odem na Mersi. Znam da se to neće svideti Vili, ali još jedan par ruku tu i tamo mogao bi da joj pomogne."

„Da je ne zadirkuješ toliko slagali biste se mnogo bolje."

„Možda", reče on i slegnu ramenima. „U stvari; ne znam koliko je radila na upravljanju rančom pre nego što je stari umro. Možda ume to da radi ali pošto je Mersi umro, nedostajc im jedan čovek, a ja nisam čuo da razmišlja da unajmi nekog novog."

„Priča se da će da unajmi nekog sa univerziteta kao predradnika." Tako se glasine šire od jednog ranča do drugog - preko telefonske žice. „Fin mladić koji ima iskustva u gajenju stoke. Nije da Hem ne zna svoj posao, nego više nije mlad."

„Vil to neće uraditi. Mora da se dokaže, a i suviše voli Hcma. Ja mogu da joj pomognem" nastavi on. „Nije da ima visoko mišljenje o mojoj diplomi sa koledža. Mislio sam da odem do nje malo kasnije, da vidim šta radi."

„To je lepo od tebe, Ben."

„Ne radim to zato što je to lepo", reče on i nasmeši se nad ivicom šolje, onako vragolasto kako se smešio kad je bio dečak, „nego da bih mogao malo da je zadirkujem."

Ona se nasmeši i ustade da uzme lonče sa kafom. Čula je korake svog muža. „Pa, to će joj malo odvratiti misli od problema."

I trebalo joj je nešto da joj odvrati misli od problema. Vudovi dečaci su se uvukli na pašnjak za bikove i igrali su se matadora sa majčinom crvenom božićnom keceljom. Jedva su izvukli živu glavu i prošli su samo sa jednim uganutim gležnjem. Ona ih je

spasila. Prebacila je ošamućenog i uplakanog Pita preko ograde ostavivši razjarenog bika sa vatrom u očima sa druge strane.

Nije joj bilo prijatno da im očita lekciju - niti joj je bilo prijatno koliko se uplašila za njih. Na kraju je rekla da će ona oprati crvenu kecelju pre nego što Nel primeti da je nestala. Ovim jc izazvala ncograničeno i iskreno divljcnjc kod malih krivaca. I Vila se nadala da im je čitav događaj ulio strah u kosti tako

75

da im više neće pasti na pamet da poviču 'Toro' ispred crnog Angusa u bliskoj budućnosti. Jednom od traktora polomljena je osovina i morala je da pošalje Bilija u grad po delove. Losovi su polomili ogradu na severozapadnom delu i sada su morali da skupe krdo.

Bes je bila prehladna. Tes je polupala veći broj jaja treći put ove nedelje, a mišić Lili je bila privremeno zadužena za kuhinju. Povrh svega, radnici su se svadali.

„Kad čovek igra poker i krene ga sreća, ja kažem da treba da ostane i da drugima za stolom pruži priliku da izjednače rezultat.“ Pikls je nameštao razljućenom teletu rogove rnedu klešta za sečenjc i oftikario ih u ritmu melodije Temi Vinet što je bilo praćeno burnim negodovanjem životinje.

„Ti možeš da pnuštiš da gubiš“, reče Džim „pošto nikad ne plaćaš/

„Covek ima pravo da vrati ono što je izgubio.“ „1 čovek ima pravo da ode od stola kad hoće. Jcl' tako Vil?“ Ona je davala injekciju kravi brzo i efikasno. Danas je bilo hladnije i jesen je sve brže dolazila. Ali jakna u kojoj je krenula od kuće bila je sada prebaćena preko ograde, a znoj joj je izbijao kroz košulju. „Neću da se mešam u vaše glupe svade.“

Pikls se namršti i brkovi krenuše da mu se tresu. „Džim i onaj kartaroš sa Tri rokxa izbili su mi dvesta dolara iz novčanika“

„Džej Si nije kartaroš.“ Više da bi prkosio Piklsu nego što je to stvarno mislio, Džim je poleteo u odbranu svog novog prijatelja. „On je samo igrao bolje od tebe. Nc bi mogao da izblefiraš ni slepca. Samo si besan zato što je popravio Hemov kamionet i sad prede ko maće.“

To je pogodilo tačno u metu. „Nije potrebno da neki dripac sa Tri rokxa dolazi ovdc, popravlja naše kamionetc i uzima mi novac na kartama. Ja bih mu popravio kamionet da sam imao vremena.“ „To govoriš nedelju dana.“

„Uradio bih to; kad ti kažem.“ Skrgučući zubima, Pikls je ustao. „Ne treba neko da dolazi i preuzima moj posao. I ne treba mi neko da menja stvari. Sledećcg maja će biti osamnaest godina kako radim na ovom ranču. Neće neki novajlija da mc uči šta je šta.“ „Koga zoveš dripcem?“ Isprovociran Džim skoči na noge i unese se Piklsu u licc. „Jcl' hoćeš da se oprobaš sa mnom, stari? Hajdel“

„Prekinite.“ Iako su podigli pesnice i spremili se za tuču, Vila je stala između njih.

„Rekla sam da prekinete.“ Rukama ih je odgurnula jednog od drugog. „Koliko vidim, ovde postoje dva dripca koja nemaju pameti da misle na posao kad smo do guše zatrpali u njemu.“

„Ja ću da radim svoj posao“, reče Pikls. Yilica mu se grčila od besa dok ju je gledao prkosno. „Ne trebate ni ti ni on da mi govorite šta treba da sc uradi.“

76

„A meni ne treba da vi započinjete tuče kad smo do kolena u t/ ;-;tisirna i rogovima. Idi ohladi sc, a kad se ohladiš, idi da proveriš Kaku uidnici napreduju sa popravljanjem ograde.“

„Hemu ne treba niko da ga proverava, a ja ionako imam posla ovde.“

Vila mu se približila, sada jednako besna kao i on. „Rekla sam da odeš napolje i ohladiš se. A posle toga udi u jebeni kamionet i idi da provcriš ograde. Uradi to i uradi to odmah ili pokupi prnje i svoju zadnju platu“

Krv mu udari u obraze od besa kao i od poniženja što mu žena naređuje šta da radi i to žena koja je duplo mlada od njega. „Misliš da možeš da me otpustiš?“ „Znam da mogu, a znaš i ti.“ Ona pokaza pokretom glave u pravcu kapije. „Sad se gubi odavde. Smetaš mi.“

Gledali su se desct neugodnih sekundi. Zatim je on ustuknuo, pljunuo i krenuo ka kapiji. Vila i Džim su odahnuli.

„Ne bi bilo dobro da ga izgubiš, Vila. Jeste naporan, ali je dobar kauboj.“

„Ne ide on nikuda.“ Da je bila sama uhvatila bi se za stomak koji se grčilo. Umesto toga kleknula je i pripremila sledeću injekciju. „Kad se malo ohladi biće u redu. Nije hteo da te udari, Džim. Voli te kao što voli i sve ostale.“

Nasmešivši se, Džim povuče tele ka makazama. „To nije baš mnogo.“

„Pretpostavljam da nije“, reče ona i nasmeja se. „Taj stari namćor. Koliko si mu uzeo sinoć?“

„Oko sedamdeset dolara. Bacio sam oko na neke lepe čizme od zmijske kože.“

„Ti si takav šmcker, Brv:ster.“

„Volim da izgledam lepo za dame.“ On joj namignu i rutina se vrati na mesto. „Možda ćeš da podeš jednom na ples sa mnom, Vil“

Bila je to stara šala i poslužila je da se odagna napetost. Vila Mersi ne zna da igra. „A možda će ti on noćas uzcti sedamdeset dolara.“ Ona obrisu znoj sa čela i upita opušenim glasom. „Ko je taj sa Tri rokxa?“

„Džcj Si. Dobar je momak.“

„Da li si čuo neke vesti sa Tri rokxa?“

„Ne puno.“ Dok je radio, Džim se prisećao kako je Džej Si bio posebno zainteresovan za to šta se dešava na Mersiju. „Rekao je kako je Džima Konera ostavila devojka, a on se napio i onesvestio u klonji.“

Sada je bilo sve lakše kada su se vratili svakodnevnim temama. Stari tračevi, poznata imena. „Sisi raskida sa Konerom svake nedelje i uvek se napije.“

77

„Samo da znaš da je sve po starom.“

Oboje su se nasmešili zbog toga, dvoje ljudi koje je do laktova u krvi i balegi dok hladni povctarac nosi smrad svuda okolo. „Kladim se u dvadesct dolara da će joj kupiti novu haljinu i pomiriće se do ponedeljaka.“

„Da se kladim. Nisam ja glup.“

Radili su još oko dvadeset minuta komunicirajući neartikulisanim glasovima i signalima rukom. Kada su zastali da osveže suvo grlo, Džim promeni tcmu. „Vil, Pikls nije mislio ništa loše za tebe, jednostavno mu nedostaje stari. Pikls ga je strašno poštovao.“

„Znam.“ Ignorisala je uporni bol u srcu dok je škiljila. Prašina na putu je značila da se Bili vraća. Pomislila je da pode za Piklsom i umiri njegov povredeni ponos, i da mu da traktor da opravlja. „Idi da večeraš Džim.“

„Volim to da čujem.“

Ona je ponela večeru i ušla je u svog lend rovera i jela sendvič sa prženom govedinom jednom rukom, dok je drugom upravljala automobilom preko prašnjavog puta koji je izbrazdan tragovima guma i konjskih kopita. Put je išao kroz pašnjake, ka brdima, a zatim je vodio uzbrdo odakle se video predivan pejzaž u jesenjim bojama.

Prolazi najlepši deo jeseni. Sve blede i lišće otpada sa grana. Ali je čula liyadsku ševu i njenu piskavu pesmu kad je spustila prozor da čuje muziku vetra. Ta poznata muzika trebalo je da je smiri. Zelela je da je smiri i nije razumela zašto nije imala željeni efekat. Pažljivo je posmatrala ogradu pored koje je prolazila zadovoljna što je za sada u dobrom stanju. Stoka je mirno pasla, poneka krava bi podigla glavu i sa neskrivenom ravnodušnošću pogledala vozača i kamionct.

Na zapadu nebo je postajalo nemirno i tamno i bacalo je senku i neko neprirodno svetlo na vrhove planina. Biće snega u planinama i kiše ovdc u dolini pre mraka. Bog im je

svedok da im je kiša preko potrebna, ali nije gajila nade da će to biti lagana kiša koju će zemlja upiti. Verovatno će naići u oštrim i velikim kapima koje će ubiti useve i udaraće o tlo kao meci.

Zudela je za tim da čuje kako kiša udara po krovu kao besne pesnice, da bude sama sa tim nemilosrdnim zvukom i sa svojim mislima nekoliko sati. I da gleda kroz prozor u zid te ljutite kiše koja će izobličiti svakoga i sve.

Možda je nemirna zbog nailazeće oluje, pomisli kada pogleda u retrovizor po četvrti put. Ili je možda samo ljuta što nije zatekla radnike na ogradi.

78

Nije bilo nijednog kamioneta ni zvuka čekića ni radnika koji ap duž ograde u daljini. Ništa osim puta, zemlje i brda koji se ilu u tamnoplavo nebo. Osetila se previše sama. I to joj nije imalo smisla. Yolela je da bude sama na svojoj zemlji. Čak i sad je žalila za vremenom koje bi imala samo za sebe, kad je niko ne bi ništa pitao, ne bi očekivao odgovor ili joj iznosio spisak žalbi.

Ali osetila je neku nervozu u stomaku, neku jezu koja joj prolazi kroz kičmu svc do vrata, kao kolona mrava. Nesvesno je posegnula ruku iza sebe i proverila da li joj je puška na mestu. Zatim je zaustavila kamionet i izašla da proveru da li ima nekog znaka života napolju.

Bilo je prilično rizično, znao je to, ali je voleo rizik i nije mogao da se zaustavi. Pomislio je na to da je dobro izabrao vreme i mesto. Spremala se oluja i radnici koji su popravljali ogradu završili su na ovom delu zemlje. Pretpostavljao je da su sada već došli do barake i da se spremaju za večeru.

Nije imao dosta vremena, ali je znao kako da ga dobro iskoristi. Izabrao je najbolju kravu na pašnjaku, koja je dobro ugojena i koja bi postigla dobru cenu na pijaci.

Pažljivo je izabrao mesto. Kad završi može brzo da ode odatle i da se vrati do barake ili na daleki kraj Mersijevog ranča. Jedna ivica puta išla je uz strmo brdo koje se uzdizalo ispod pokrivača od drveća.

Niko ne može da ga iznenadi iz tog pravca.

Prvi put kad je ubio stomak mu se prevrnuo kada je šiknuo prvi mlaz krvi. Nikada ranije nije zaklao nešto tako veliko, tako puno života. Ali je to iskustvo bilo jako interesantno. Ubadanje noža u tako veliku životinju, osećaj njenog pulsa pod rukom koji polako nestaje kako vreme prolazi.

Posmatranje kako život ističe iz nje.

Krv je bila topla i mlaz je pulsirao, a zatim se krv umrlila, crvena i lepljiva kao jezero.

Krava mu se nije opirala. Namamio ju je žitom, a zatim je poveo na konopcu. Htelo je da bude nasred puta. Pre ili kasnije niko će naići i lepo će se iznenaditi. Ptice će leteti iznad leša privučene mirisom smrti.

Možda će miris privući i vukove.

Nije imao ideju koliko je privlačan miris smrti. Sve dok nije ubio.

Nasmešio se posmatrajući kravu kako žvaće i prešao rukom preko grubih crnih slabina. Zatim je zakopčao kišni mantil i prešao

79

nožem preko grla jednim glatkim potezom - pomislio je kako zaista postaje vešt u ovome - i nasmejao se od srca kada je potekla krv.

„Prati me, kućence“, pcvušio je dok je krava padala na zemlju.

Zatim se bacio na zanimljivi deo posla.

Pikls se dosta vremena durio. Vozio je duž ograde i u glavi premotavao nekoliko razgovora istovremeno. On i Džim. On i Vila. Zatim je isprobavao reči koje bi koristio dok objašnjava Hemu kako mu se Vila unela u lice i zaprctila da će da ga otpusti.

Kao da može.

Džek Mersi ga je zaposlio, i što se Piklsa tiče, samo on može da ga otpusti. A pošto je Džek Mersi mrtav, bog da mu dušu prosti, to je bilo to.

Mogao bi jednostavno da se pokupi i da otkaz. Imao je uštedevinu i lepu kamatu na nju u banci u Bozmanu. Mogao bi da kupi svoj sopstveni ranč; da započne polako da gradi sebi lep posao.

Voleo bi da vidi šta bi ta arogantna žena uradila da ostane bcz njega. Nikada ne bi preživeli zimu, pomisli on kiselu, a karnoli celu godinu.

A možda će povesti i Džima Brustera sa sobom, pomisli Pikls, zaboravljajući privremeno na to da je bio prilično besan na Džima. Mladić je bio dobar pomoćnik i vredan racinik, iako je bio kreten vcći dco vremena.

Mogao bi to da uradi i da kupi neku zemlju na severu, da gaji Hereford goveda. Poveo bi i Bilija, samo iz inata. I njegov ranč bi bio lepo sreden, zamišljao je. Ne bi bilo prokletih pilića ni malih žitarica, ni svinja ni konja, nego samo ono što je čoveku potrebno. Ovo sranje kojč mora da radi pored svog glavnog posla najviše ga je ncviralo. Što se njega tiče, to je jedina greška koju je Džek Mersi napravio.

Sto je pustio onog Indijanca da radi na njegovoj zemlji.

Nije on ništa lično imao protiv Adama Yolfčajlda. On je gledao svoja posla, držao se po strani i trenirao neke vrlo dobre konje za jahanje. Ali radilo se o principu. Devojka je sve radila po svome i uskoro ćc voditi taj ranč sa Indijancem ramc uz rame.

Po Piklsovom mišljenju uništiće ono što su generacije Mersijevih gradile.

Ženama je mesto u kuhinji, a ne na zemlji da nareduju muškarcima šta da rade. Da ga otpusti, malo sutra, pomisli on šmrknuvši i skrenu levo na zemljani put da vidi da li su Hem i Vud završili.

Sprema se oluja, pomisli on, a zatim primeti da je neki kamionet stao na putu. Nasmeši se.

80

Ako se kamionet pokvario, poneo je kutiju sa alatom. Pokazaće •, svima sa iole mozga u Montani da on zna više o kamionetima od bilo koga sto kilometara unaokolo.

Zaustavio je kamionet i, stavivši ruke u džepove, prišao. „Imaš neki problem sa kamionetom?“ poče on a zatim zastade.

Krava je ležala sa potpuno izvadrenom utrobom dok je oko nje bila ogromna bara krvi. Od tog užasnog mirisa nozdrve mu se raširiše, tako da nije ni primetio čoveka koji je klečao nad telom.

„Još jedna? Gospode, šta se to ovde dešava?“ Prišao je bliže. „Topla je“, rečc on, a zatim primeti nož i krv koja se slivala sa oštrice. I oči čoveka koji ga je držao. „Pobogu, ti? Zašto si to uradio?“

„Zato što mogu.“ Posmatrao je kako se čovekove oči pune saznanjem o tome šta se desilo i kako su brzo pogledale u pravcu kamioneta. „Zato što to volim“, reče on smireno. Uz nešto žaljenja on trgnu nož i zabi ga Piklsu u stomak. „Nikad pre nisam ubio čoveka“, rečc on i jakim potezom povučc nož navišc mirnom rukom. „Baš je zanimljivo.“

Zanimljivo, pomisli on ponovo proučayajući kako se izraz u Piklsovim očima menja od šoka, do bola i tuposti. Nastavio je da vuče nož nagore, ka srcu, nagingujući se nad telo dok je padalo, a zatim ga opkoračivši.

Sva fasciniranost ubistvom krave je nestala. Ovo je bio mnogo veći ulov. Čovek ima mozak, pomisli on dok je izvukao nož uz šljapkav zvuk. Krava je bila glupa. Mačka je pametna; ali je mala.

Pitao se kako da učini ovaj trenutak posebnim. Kako da učini nešto o čemu će se pričati dugo, dugo vremena.

Tada se nasmeši i poče da se smeje tako glasno da je morao da prisloni krvavu ruku na usta. Tačno je znao kakav će biti poslednji potez.

Okrenuo je nož u ruci i dao se na posao.

Kada je Vila videla jahača kako galopira preko njenog pašnjaka zaustavila je kamionet. Prepoznala je Benovog velikog crnog konja i psa, Carlija, koji je trčao uz Spuka kao

njegova senka. Njena prva reakcija bio je osećaj olakšanja, ali to nije želela sebi da prizna. Bilo je nečeg jczivog u vazduhu, i bila bi zaľwalna i da je videla samog davola kako jaše na konju.

Bio je impresivan prizor, naćin na koji su on i njegov sivi konj preskoćili ogradu uz lagan poskok i istezanje mišića.

„Izgubio si se, MekKinone?”

„Jok.” Stao jc odmah uz kamionet. Ćarli u znak veselog pozdrava podiže nogu i obeleži prednju gumu. „Popravila si ogradu?” Nasmešio

81

se kada ga je pogledala ozbiljno . „Zak je video kako ti je srušena oграда kada je išao u brda jutros. Losovi su nam ove godine baš zadavali muka.”

„Uvek je tako. Mislim da ju je Hem dosad popnwio. Pošla sam da pogledam.”

On okrenu konja i nagnu se kroz prozor. „Jel ' ti to sendvić?”

Ona baci pogled na drugu polovinu svoje vcćere. „Da, pa?”

„Hoćeš da ga pojedješ?”

Uz uzdah, ona mu ga daje. „Da li si me jurio da bi dobio besplatnu večeru?”

„To je samo dodatno zadovoljstvo. Prebaciću neka grla do hranilišta u Koloradu, pa sam pomislio da bi možda htela da kupiš nekoliko stotina grla.” Nesebićno odlomi komad sendvića i baci ga psu koji ga veselo doćeka.

Gledala jc kako pas guta hleb i govedinu, a zatim veselo plazi jezik i taj izraz na njegovoj njušci lićio je na arogantni, samozadovoljni osmeh njegovog gospodara.

„Hoćeš da se dogovaramo oko cene ovde?”

„Mislio sam da bi mogli to da obavimo na malo prijateljskiji naćin. Da popijemo piće kasnije.” Provukao je ruku kroz prozor i uhvatio pramen kose koji se opustio iz pletenice. „Još uvek nisam upoznao tvoju stariju sestru.”

Vil ubaci menjać u brzinu. „Nije tvoj tip, šarmeru, ali možeš da svratiš ako hoćeš.”

Posmatrala ga je kako jede zadnji zalogaj sendvića. „Posle večere.”

„Jel' trcba da donesem i svoju flašu piva?”

Samo se nasmešila i dodala gas. Nakon trenutka razmišljanja, Ben uzjaha konja i krenu za njom. Oboje su znali da polako vozi da bi on mogao da je prati.

„Hoće li Adam da svrati?” Ben glasno upita da ga ćujc uprkos buci motora. „Hoću da kupim par ponija.”

„Pitaj ga. Nemam vremena da se družim sa vama; Bene.” Da bi ga nervirala, ona doda gas i diže prašinu koje se on naguta. Ipak je bila razočarana kada je skrenula levo na sporedni put, a on je odjahao desno. Bilo joj je žao što se opet nisu posvadali oko nećega i što je on opet nije zgrabio. Puno je razmišljala o tome kako ju je zgrabio u narućje.

Obićno nije puno razmišljala o muškarcima - ne na taj naćin. Ali je bilo lepo razmišljati o nećemu što nema veze sa ranćem. Ćak i ako nijc nameravala da učini ništa povodom toga.

Osim ako se ne predomisli.

82

Nasmešila se samoj sebi. Mogla bi da se predomisli, samo da vidi i^a ee da se desi.

Imala je osećaj da bi Ben mogao bolje od ostalih da joj pokaže^šta muškarac može da učini sa ženom.

Možda će da ga izazove da je poljubi večeras. Osim ako mu pažnja ne skrene na Tesu sa onim njenim velikim grudima i skupim francuskim parfemom. Kada je to pomislila nagazi na gas, a zatim jako pritisnu koćnicu kada je uoćila Pikelsov kamionet parkiran preko celog puta.

„Sranje, evo ga." A sada će morati da ga umiri. Izašla je gledajući ogradu i pašnjake na obe strane puta. Nije ga nigde videla niti je videla razlog zašto bi ostavio kamionet nasred puta.

„Mora da je otišao negde da se duri", promrmlja ona i zatrubi.

A zatim ga ugleda, njega i kravu kako leže ispred kamioneta jedno pored drugog u bari krvi. Nije znala zašto to nije namirisala pošto se u vazduhu osećao taj gusti i sveži miris smrti. Ali taj miris je najednom pogodi i ude joj u stomak tako da je pala na kolena i ispovala celu večeru.

Stomak joj se i dalje prevrtao dok se oteturala do kamioneta i jako pritisnula sirenu.

Držala ju je pritisnuta dok je glavu naslonila na prozor i borila se za dah.

Okrenuvši glavu pokušala je da ispljune gorki ukus u grlu, a zatim protrlja vlažno lice rukama. Kada joj se pomuti pred očima i ona posrne, jako se ujede za usnu. Ali nije mogla da se natera da se vrati i pogleda ponovo. Predajući se, ona prekrsti ruke i spusti glavu. Nije mogla da je podigne ni kada je čula zvuk kopita i Čarlijev glasan lavež.

„Hej." Ben kliznu sa konja sa puškom preko ramena. „Vila."

Ni iznenadni napad kuguara ga ne bi iznenadio koliko ga iznenadi ona kada mu zari lice u grudi. „Ben. O, bože." Jako ga je zagrlila. „O, bože."

„U redu je, dušo. Sve je u redu."

„Ne." Cvrsto je zatvorila oči. „Ne. Ispred kamioneta. Drugog kamioneta. Tamo je... Bože, koliko krvi."

„Okej, mala, sedi. Idem da pogledam." Ozbiljnog lica on je spusti na sedište, namrštivši se kada je spustila glavu među kolena i stresla se. „Samo sedi tu, Vil."

Po izgledu njenog lica i zvuku Čarlijevog laveža, Ben pomisli da je još jedna krava stradala ili neki od pasa sa ranča. Već je bio besan kada je koračao ka napuštenom kamionetu. Pre nego što je video da je u pitanju mnogo više od krave.

„O; moj bože."

Možda nije prepoznao čoveka, nakon toga kako mu je telo unakaženo, ali je prepoznao kamionet, čizme i šešir prekriven krvlju

83

koji je ležao pored tela. Stomak mu se grčio od mučnine i besa. Jedna misao mu sinu kada oštro naredi Čarliju da prestane da laje: Ko god je ovo učinio nije jednostavno lud, već zao.

Okrenu se brzo kada začu korake iza sebe a zatim raširi ruke da spreči Vilu da pride. „Nemoj." Glas mu je bio grub a stisak njegovc ruke čvrst. „Ne možeš ništa da učiniš i nema potrebe da to ponovo vidiš."

„Sad mi je dobro." Stavila je ruku na Bcnovu i prišla bliže. „To je moj čovek i ja ću da ga pogledam." Obrisala je suzic nadlanicom. „Skalpirali su ga, Bcn. Bože, skalpirali su ga. Isekli su ga i skalpirali."

„Dosta je." Stisak mu nije bio nežan kada ju je okrenuo i naterao je da ga pogleda.

„Dosta, Vila. Idi do kamioneta i pozovi policiju."

Klimnula je glavom, ali kada se nije pokrenula, on je zagrl i spusti joj glavu na njegove grudi. „Sačekaj minut" prošaputao je. „Zagrl i mc."

„Ja sam ga poslala ovde; Ben." Nije ga samo zagrlila, ona ga jc stegnula. „Razbesneo me je i ja sam mu rekla da dode ovde ili da se pakuje i gubi sa ranča. Ja sam ga poslala ovde."

„Prekini sa tim." Uplašen zbog toga kako joj se glas lomio, on je poljubi u čelo. „Znaš i sama da nisi kriva za ovo."

„On je bio moj čovek", ponovila je, zatim se još jednom stresla i odmakla od Bena.

„Pokrij ga, Ben. Molim te. Moramo da ga pokrijemo."

„Ja ću se pobrinuti za to." Dodirnu je po obrazu želeći da joj se vrati boja u njih. „Ostani u kamionetu, Vil."

Sačekao je da se vrati u vozilo, a zatim izvuče neki prljavi prekrivač iz Piklsovog kamioneta. Nije imao ništa drugo.

VIII poglavlje

Sa kuhinjskog prozora Lili je videla šumu i planinu koja se uzdizala ka nebu. Sve se ranije smrkavalo kada je nastupio novembar. Sa prozora je posmatrala kako sunce zalazi za vrhove. Nije prošlo ni dve nedelje od kada je došla u Montanu, ali je već znala da kad sunce zade za planine, noć dolazi brzo i vazduh se brzo ohladi.

Mrak ju je još uvek plašio.

Radovala se zori. Danu. Imala je toliko toga što može da radi i radovala se satima koje provodi u poslu. Bila je zahvalna na tome što je ponovo nekome korisna. Za kratko vreme zavolela je to široko nebo, te visoke planine i more zemlje. Navikla se da čuje zvuk konja, stoke i ljudi. Navikla se i na njihov miris.

Yolela je svoju sobu i svoju privatnost i prostranu kuću i sjajno drvo u njoj. Biblioteka je bila prepuna knjiga i mogla je da čita svako veče, ili da sluša muziku ili da zaspi uz uključen televizor.

Nikoga nije bilo briga šta radi uveče. Niko je nije kritikovao zbog malih grešaka niti dizao ruku na nju.

Još ne.

Adam je bio tako strpljiv i jako nežan prema konjima, kao majka prema detetu. Bio je nežan i prema njoj. Kada joj je držao ruku da joj pokaže kako da prede prcko noge konja da bi proverila da nije istegao mišić, nije je stegnuo. Pokazao joj je kako da koristi četku za konja, kako da izleči rascepljeno kopito, kako da pomeša suplemente za suždrebnu kobilu.

I kada ju je uhvatio da daje jabuku ždrebetu, nije joj očitao bukvicu. Samo se nasmešio. Sati provedeni u poslu sa njim bili su najbolji u njenom čitavom životu. Ovaj novi svet koji se otvorio za nju dao joj je šansu i nadu u budućnost.

A sad je sve to moglo da bude gotovo.

Čovek je mrtav.

Stresla se kada je pomislila na to; kada je bila primorana da prizna da se ubistvo uvuklo u njen sjajni novi svet. Jednim smrtonosnim

85

potezom, čovekov život je prekinut i ona je opet bila nemoćna da kontroliše ono što će se dogoditi.

Stidela se što je više mislila o sebi i onome što će se njoj dogoditi nego o ubijenom čoveku. Istina je da ga nije poznavala. Sa veštinom lovca, Lili je lako izbegavala radnike na ranču. Ali on je bio deo njenog novog sveta i bilo je sebično da ne misli prvo o njemu. „Isuse, koji kaos.“

Lili se trgnula kad je Tes ušla u kuhinju i stegla krpu koju je zaboravila da još uvek drži. „Skuvala sam kafu. Svežu. Da li su... jesu li svi još tamo?“

„Vil još uvek razgovara sa policajcima kaubojima, ako na njih misliš.“ Tes pride šporetu i namršti se pogledavši lonče sa kafom. „Trudila sam se da im se sklonim sa puta, tako da ne znam tačno šta se dogada.“ Došla je do ostave, oštrim potezom je otvorila i zatvorila. „Ima li ovde nešto jače od kafe?“

Lili je uvrtala krpu rukama. „Mislim da ima vina; ali bolje da ne uznemiravamo Vil sad oko toga.“

Tesa je samo zakolutala očima i otvorila frižider. „Ova flaša šardonea je podjednako naša kao i njena“, reče Tesa vadeći flašu iz frižidera. „Imaš otvarač?“

„Videla sam ga malopre.“ Naterala je sebe da spusti krpu. Već je dva puta obrisala sve radne delove. Otvorila je fioku i izvadila otvarač koji je pružila Tes. „Napravila sam čorbu.“ Pokazala je na šerpu na šporetu. „Bes još uvek ima groznicu, ali je uspela da pojede jedan tanjir čorbe. Mislim - nadam se da će joj biti bolje do sutra.“

„Aha." Tes je sama pronašla čaše za vino i sipala. „Sedi Lili, mislim da treba da razgovaramo."

„Možda treba da skuvam još kafe."

„Sedi, molim te." Tcs skliznu na drvenu klupu stočića za doručak i sačeka da i Lili sedne."

„Dobro." Lili je sela preko uglačanog stola i prekrstila ruke u krilu.

Tesa joj je pružila čašu sa vinom i podigla svoju. „Pretpostavljam da ćemo jednom doći do naših životnih priča, ali ovo nije pravo vreme za to." Iz džepa je izvadila cigaretu koju je držala u svojoj tajnoj paklici za hitne slučajeve i vrtela je međi prstima pre nego što je uzela kutiju sa šibicama. „Ovo je tako gadna stvar."

„Da." Lili automatski ustade i donese pepeljaru. „Taj jadni čovek. Ne znam koji od njih je..."

„Onaj proćelavi sa velikim brkovima i još većim stomakom", reče Tes i odbacujući snagu volje upali cigaretu.

Sad kada je znala njegovo lice, Lili oseti kako joj sram raste. „Da, vidala sam ga. Znači neko ga je ubio nožem?"

86

„Mislim da je gore od toga, ali znam samo da ga je Vil pronašla na jednom od onih puteva koji idu svuda po ranču."

„Moiđ da je bilo užasno."

„Da." Tes napravi grimasu i podiže vino. Možda nije volela svoju mladu polusestru, ali ne bi poželela to iskustvo bilo kome. „Preživeće. Ovde odgajaju ljude da budu čvrsti. Inače..." Uzela je gutljaj i otkrila da vino uopšte nije loše kao što je zamišljala. „Šta je sa tobom?"

Ostaješ li ideš?"

Više iz potrebe da učini nešto sa rukama nego iz želje za vinom, Lili uze čašu. „Ja nemam gde da odem. Pretpostavljam da se ti vraćaš u Kaliforniju."

„Razmišljala sam o tome." Tes se naslonila u stolici i proučavala je ženu preko puta sebe. Pogled joj je stalno spušten, a ruke nervozne. Bila je sigurna u to da je Lili već rezervisala kartu za neko odredište. „Ja to ovako slatam. U Los Angelesu ubijaju ljude svaki dan. Deca se rećioвно međusobno ubijaju zbog pisanja grafita na neprijateljskoj teritoriji. Ubistva povezana sa drogom su na svakom koraku. Ubistva pištoljima, noževima, krade, pljačke, premlaćivanja." Nasmejala se. „Bože, kako volim taj grad." Videvši Lilin zapanjen izraz lica, Tes zabaci glavu unazad i nasmeja se. „Izvini", reče ona pritisnuvši ruku na grudi. „Htela sam da kažem da je ovo što se desilo danas, ma kako užasno, samo jedno ubistvo. U poređenju sa Los Angelesom, to nije ništa, a pogotovu nije toliko strašno da me može pokolebati u odluci da ostanem i uzmem ono što je moje."

Lili uze još jedan gutljaj i pokuša da sredi misli. „Znači ostaješ.

Nameravaš da ostaneš."

„Da, nameravam. Ništa se nije promenilo."

„Mislila sam", reče Lili zatvorivši oči i pustivši da osećaj olakšanja prodle kroz nju zajedno sa sramom. „BUa sam sigurna da nećeš i da ću onda ija morati da odem."

Ponovo je otvorila oči; blage, tihe i plave sa nagoveštajem sablasne sive boje. „To je užasno. Taj jadni čovek je mrtav, a ja samo razmišljam o tome kako će to uticati na mene."

„Samo si iskrena. Nisi ga poznavala." Pošto je bilo nešto u Lili što je kod nje izazivalo sestrinska osećanja, Tes je uze za ruku. „Nemoj to da prbacuješ scbi. Svi imamo puno da izgubimo. Imamo prava na ono što je naše."

Lili pogleda ti svoje ruke. Tesine su bile veoma lepe sa svetlucavim prstenjem i zavidnom snagom i pouzdanjem u prstima. Podigla je pogled. „Nisam ništa učinila da zaslužim ovo mesto. Nisi ni ti.”

Tes je samo klimnula glavom i povukavši ruku ponovo podiže čašu. „Ni ja nisam zaslužila da me otac ignoriše čitavog života. A nisi ni ti.”

87

„Dame”, reče on i uze čašu iz Yiline ruke i uze gutljaj vina. „Za kraj užasnog dana.”

„Pijem u to ime”, reče Tesa dok ga je proučavala. Zlatni kauboj; pomisli ona. Da ti voda pode na usta. „Ja sam Tes. Ti mora da si Ben MekKinon.”

„Drago mi je. Zao mi je što se ne upoznajemo u lepšim usloyima.”

Podigao je ruku do Yiline brade i okrenuo joj lice ka njegovom. „Idi lezi.”

„Moram da razgovaram sa radnicima.”

„Ne, ne moraš. Moraš da odeš, legneš i pokušaš da ne misliš na ovo neko vreme.”

„Neću da se pokrijem ćebetom preko glave, zato što...”

„Ne možeš ništa da učiniš” prekide je on. Drhtala je. Osećao je koliko se bori da to ne pokazuje, ali je osećao drhtavicu pod vrhovima prstiju. „Umorna si, loše ti jc i upravo si morala da proživiš to užasno iskustvo nekoliko puta. Adam je odveo policajce do radničke barake da porazgoyaraju sa radnicima, i ti ne možeš ništa više da učiniš osim da legneš da spavaš.”

„iMoji ljudi su...”

„Ko će da ih tera da rade sutra i prekosutra ako ti pukneš?” Nakrivio je glavu kada je zatvorila usta. „Sad idi da legneš i smiri se, ili ću te ja odneti. U svakom slučaju, to ćeš da uradiš, sada. Odmah.”

Suze su je pekle u očima i u grlu. Bila je suviše ponosna da bi ih prolila pred njim i odgurnu mu ruku, okrete se na petama i ode napolje.

„Impresionirana sam” reč Tes kada se kuhinjska vrata zalupiše. „Nisam znala da ona ikoga sluša.”

„Ne bi me poslušala, ali sad zna da će da pukne. Vil neće dopustiti scbi da pukne.”

Namrštio se žaleći što nije mogao da je nežno ubedi u to, umesto da je natera. „Ne znam puno ljudi koji bi preživeli ovo što je ona preživela danas a da ne puknu.”

„Da li je dobra ideja da bude sama?” upita Lili stavivši prste prcko usana. „Mogla bih da odem do njcne soba, ali... ne znam da li bi ona to želela.”

„Ne, biće joj bolje samoj.” Ali Ben joj uputi osmeh pošto mu je bilo drago da čuje taj predlog. „Znam da vam ovo nije bio vikend iz snova, ali ću vam ipak poželeli dobrodošlicu u Montanu.”

„Meni se sviđa ovde.” Čim je to rekla, Lili porumene i ustade dok se Tesa smejala.

„Hoćeš li nešto da pojedješ? Napravila sam čorbu, a ima i puno mesa za sendviče.”

„Andele, ako je to što tako divno miriše čorba, biću ti zahvalan na jednom tanjiru.”

86

„Dobro. Tes?”

„Važi, što da ne?” Pošto je Lili bila tako raspoložena da ih uslužuje, Tes je ostala da sedi i da tapka prstima po stolu. „Da li policija misli da je to učinio neko sa ranča?”

Ben sede preko puta nje. „Pretpostavljam da će prvo voditi istragu ovde. Nema javnog prilaza ranču, ali to ne znači da neko spolja nije našao ulaz ovde. Konjem, džipom.”

Slegnuo je ramenima i prošao rukom kroz kosu. „Lak je prilaz od Tri rokxa do Mersija. Do vraga, ja sam bio tamo lično.”

Podigao je obrvu kada je video kako ga Tes radoznalo gleda. „Naravno, mogu vam reći da to nisam ja učinio, ali me ne poznajete. Takode je moguće tamo doći kroz Rokin ar ranč ili Nejtov posed ili preko planina...”

„Pa”, reče Tes nasuvši sebi još vina, „to definitivno sužava izbor, zar ne?”

„Reći ću vam ovo, bilo ko, ko poznaje planine i zemlju okolo, može da se skriva mesecima i da radi šta god mu padne na pamet. I biće proketo teško da ga nademo.“
„Hvala što nas tešiš.“ Ona pogleda Lili koja je postajljala tanjire sa vrelom čorbom na sto. „Zar ne, Lili?“

„Radije bih da znam.“ Lili je sela na ivicu klupe pored Tes i ponovo prekrstila ruke.
„Ako znaš onda možeš da preduzmeš neke mere opreza.“

„Tako je. Rekao bih da za sada ne idete daleko od kuće same.“

„Ja i nisam baš ljubitelj šetnje.“ Iako je odjednom osetila nelagodnost u stomaku, Tes uze malo supe. „1 Lili je uvek u blizini Adama.“ Pogledala je u Bena. „Da li je on osumnjičen?“

„Ne znam šta policija misli, ali ja znam da Adam Yolfčajld nikada ne bi izvadio čoveku utrobu i skalpirao ga.“ On poglcda u Tes kad je ispustila kašiku, a ona pala na sto. Prokleo bi svoj dug jezik kad bi to nešto yredelo. „Izvinite. Mislio sam da želite da znate detalje.“

„Ne.“ Tesa uze vino umesto supc. „Nismo želele da čujemo detaljc.“

„Ona jc to videla?“ upita Lili. „Našla je to?“

„1 živeće sa tim.“ Oboje će živeti sa tim, pomisli Ben, jcr je to slika koja nikad neće iščileti iz njegovog sećanja. „Nisam žcleo da vas uplašim, samo hoću da budete oprezne.“

„Možeš da se kladiš u to“, reče Tes. „Ali šta će biti sa njom?“ upita ona i palcem pokaza u pravcu tayanice. „Nju ćeš zadržati u kući samo ako je vežeš.“

„Adam će je paziti. I ja ću.“ Nadajući se da će olakšati tenziju, on pojede još malo supe.
„A neće mi biti teško da budem ovde ako nastayite ovako da kuvatc.“

89

Obe žene se trgnuše kad se otvoriše spoljašnja vrata. Adam je ušao zajedno sa hladnoćom večcri. „Završili su sa mnom, za sada.“

„Pridruži se zabavi“, pozva ga Tes. „Večeras su na mcniju čorba i vino.“

On joj uputi ozbiljan pogled pre nego što pažljivije pogleda Lili. „Mislim da ću samo kafu. Ne, sedi“, reče on kad je Lili krenula da ustaje. „Uzeću sam. Samo sam svratio da vidim kako je Vila.“

„Ben ju je naterao da ode u sobu i legne.“ Lili je izbrbljala reči zbog ncrvoze i olakšanja pre nego što je stigla da razmisli o njima. „Mora da se odmori. Mogu da ti sipam čorbu. Treba da pojedeš nešto, a skuvala sam dosta.“

„Uzeću sam, hvala. Ti sedi.“

„Ima i hleba. Zaboravila sam da stavim hleb na sto. Treba da...“

„Samo ti sedi.“ Govorio je tiho dok je sipao čorbu. „1 pokušaj da se opustiš.“ Napunio je i drugi tanjir i doneo ga na sto. „1 ti treba da jede.š. Doneću hleb.“

Ona ga je gledala zbunjeno, dok se on vešto snalazio po kuhinji. Niko od muškaraca u njenom životu nije čak ni podigao tanjir osim da zatraži repete. Ona uputi pogled Benu očekivajući da će se smejati, ali on je nastavio da jede kao da nije bilo ničeg neobičnog u tome što muškarac servira hranu.

„Hoćeš da ostanem ovde, Adame, i da ti pomognem dan-dva?“

„Ne, ali hvala ti. Moraćemo da idemo korak po korak.“ Seo je preko puta Lili i pogledao je u oči. „Jesi li u redu?“

Klimnula je glavom, uzela kašiku i počela da jede.

„Pikls nije imao porodicu“, Adam nastavi. „Mislim da ima neku sestru u Yajomingu. Pokušaćemo da je nademo, ako je još uvek tamo, ali predlažem da mi organizujemo sahranu čim policija završi sa telom.“

„Treba da prepustiš Nejtju da to uradi.“ Ben zastade držeći u ruci parče hlcb. „Vila će to prepustiti njemu ako joj ti predložiš.“

„U rcdu, predložiću joj. Mislim da ne bi uspela da pregura ovo da nije bilo tebe. Samo hoću da to znaš."

„Slučajno sam bio tamo." Još uvek ga je nerviralo što će ona poludeti zbog toga što mu se bacila u zagrljaj. „Kad prebrodi šok, biće joj žao što sam se zatekao tamo i pomogao joj."

„Nisi u pravu. Biće ti zahvalna kao i ja." Okrenuo je dlan i pokazao dug, tanak ožiljak između linija srca i glave. „Brat."

Benove usne se stegnuše kada je pogledao u sličan ožiljak na svojoj ruci. Setio se kada su kao dečaci stajali na oblama reke u kanjonu i pobratili se mešanjem krvi.

„Oho, vreme je za muške rituale." Dirnuta ovim, Tes gurnu Lili kako bi izašla. „To je znak da ostayim vas džentlmene da pijete vino

90

i pušite cigare dok ja odem gore i radim nešto uzbudljivo, recimo akiraw nokte na nogama."

y i se nasmeši. „Kladim se da su vrlo lepi."

„Dragi, fenomenalni su." Odmah joj se svideo. I nije bila daleko od toga da mu veruje. „Pretpostavljam da se slažem sa Adamom u tome da smo ti zahvalni što si bio sa Vilom. Laku noć."

„1 ja ću da podem." Lili krenu da uzme Tesin pun tanjir čorbe.

„Nemoj da ideš", reče Adam stavljajući ruku na njenu. „Nisi jela."

„Hoćete da razgovarate, a ja ću da ponesem čorbu sa sobom."

„Nemoj da bežiš zbog mene." Videvši u koju stranu vetar duva; Ben kliznu sa klupe.

„Moram kući. Hvala na večeri, Lili." On krenu da je dodirne po obrazu, ali oseti njen instinktivni odbrambeni trzaj. „Jedi, dok je vruća", reče on. „Svraćiću sutra, Adame."

„Laku noć, Bene", reče Adam držeći ruku preko Liline i nežno je povukavši dole da sedne. Tada je uzeo za drugu ruku i uplete prste sa njenima i sačeka dok nije podigla oči ka njemu. „Nemoj da se plašiš. Neću dozvoliti da ti se išta dogodi."

^Ja se uvek plašim."

Sake joj se opustiše pod njegovim, ali je pretpostavio da je ovo dobar trenutak da isproba svoje šanse pa je nastavio da ih drži. „Došla si na neobično mesto puno stranaca. I ostala si ovde. To je hrabro."

„Došla sam da se sakrijem. Ne poznaješ rne, Adame."

„Upoznaću te kad mi dopustiš." Pustio je jednu njenu ruku i podigao svoju i palcem prešao preko izbledele modrice ispod oka. Bila je veoma mirna i posmatrala ga jc umorno dok je prelazio preko tragova na njenoj vilici. „Zelim da te upoznam, Lili, kad budeš spremna."

„Zašto?"

Njegov pogled joj je sve rckao i to je dirnulo u srce. „Zato što razumeš konje i zato što krišom iznosiš ostatke iz kuhinje i hraniš moje pse." Osmeh mu se iz očiju prebaci na usne kada je porumenela. „1 zato što praviš dobru čorbu. Hajde sad, jedi", reče on i pusti joj ruku. „Pre nego što se ohladi."

Gledajući ga ispod gustih trepavica, ona uze kašiku i poče da jede.

Na spratu iznad, naoružana knjigom koju je uzela iz biblioteke i našom mineralne vode iz bara, Tes je išla ka svojoj sobi. Odlučila je da čita dok joj se oči ne sklope, nadajući se da će zahvaljujući tome irnati miran san bez snova.

Imala je suviše živahnu maštu i to jc bio razlog zašto jc krcnula da piše scenarije.

91

Gajila je velike nade da će debeli ljubavni roman u mekom povezu čije su korice obećavale dosta strasti i avantura usmeriti njcn 11 m u druge pravce.

Tada je prošla pored Yilinih vrata i čula ogorčeno, isprekidano jecanje. Oklevala je i žalila što nije pošla drugim stepenicama. Nije želela da prizna da su je ti jecaji ganuli. Kada jaka žena plače, suze dolaze iz najdubljih i najtamnijih odaja srca.

Ona podiže ruku da pokuca na vrata, a zatim samo spusti dlan na drvo. Možda da se poznaju ili da su potpuni stranci, možda bi ušla. Da nema duhova među njima, da nema ogorčenosti, možda bi otvorila vrata i ponudila bi joj... nešto.

Ali je znala da neće biti dobrodošla. Neće tu biti utehe jedne žene drugoj, a još manje sestre sestri. I shvativši da joj je žao zbog toga, da joj je veoma žao, nastavila je da korača prema svojoj sobi. Pažljivo je zatvorila i tiho zaključala svoja vrata.

Ali znala je da neće mirno spavati.

U mraku, usred noći kada je vetar udarao i pretio da će kiša pasti jako i nemilosrdno, on je ležao i smešio se. Preživijavao je svaki trenutak ubistva; sekundu po sekundu, i to mu donese čudno uzbuđenje.

Kao da je bio neko drugi dok se to dešavalo. Neko sa jasnom vizijom i mirnim nervima, kao da nije bio ljudsko biće.

Nije znao da to ima u sebi.

Nije znao da će mu se to toliko dopasti.

Jadni stari Pikls. Da se ne bi glasno nasmejao, prislonio je obe ruke na usta, kao dete koje se cereka u crkvi. Nije imao ništa protiv matorog prdonje, ali je naišao u pogrcšno vreme. I što se mora, mora se.

Sto se mora, mora se^ pomisli on ponovo. To je njegova draga stara mama uvek govorila. Čak i kad je bila drogirana, rado je delila te bisere mudrosti. Ko rano rani, dve sreće grabi. Krv nije voda.

Oporavio se, udahnuo i spustio ruke na stomak.

Sećao se kako je nož ulazio u Piklsov stomak kroz sve one slojeve sala, pomisli on i potapša se po stomaku. Kao da ubada jastuk. Zatim taj zvuk kao dugi poljubac, kao kad praviš šljivu na devojčinom vratu.

Ali najbolje od svega je kada je skalpirao ono što je preostalo od Piklsove kose. Nije to bio veliki trofej, veoma je retka i čupava, ali način na koji je nož odvojio kožu sa giave bio je tako fascinant.

I krv.

Isuse, koliko je imao krvi u sebi.

Zalio je što nije imao više yremena, možda bi odigrao i pobednički ples. Sledeći put...

Morao je da priguši još jedan osmeh. Bićc i sledećeg puta. Završio je sa stokom i ljubimcima. Ljudi su mnogo vcći izazov.

Moraće.da bude pažljiv i moraće da čeka. Ako suviše brzo ubije sledećeg, to'će pokvariti iščekivanje.

A želeo je da izabere slcdeću žrtvu, ne da jednostavno nabasa na

Možda treba da ubije ženu. Mogao bi da je odvede u šumu gde je sakrio svoje trofeje.

Mogao bi da jc skine golu dok ga ona moli da je ne povredi. Onda bi je rasturio od silovanja.

Oscutio je erekciju dok je razmišljao o tome i prelazio je rukom preko pantalona dok je to planirao. To bi zasigurno dodalo novo uzbuđenje, da može da uživa u tome, da posmatra plen, da posmatra kako joj se oči šire od straha dok joj objašnjava svaku sitnicu koju će

joj raditi.

Tako će sigurno biti još bolje. Kada znaju.

Ali morao je da bude strpljiv. Žena ćc biti slcdcći nivo, a on još uvek nije usavršio ni ovaj.

Sanjivo pomisli kako ne treba da žuri i poče da masturbira. Ne treba uopšte da žuri.

ZIMR

Om' koji znaju kakve su zime u toj zemlji,
znaju dobro da su oštre i nemilosrdne
- Yilijem Bredford

IX poglcwlje

Čak ni ubistvo nije moglo da prekine svakodnevne poslove. Radnici su bili nervozni, ali su radili ono što im se kaže. Sad kad im jc nedostajao jedan radnik, Vila je sebe terala do granica izdržljivosti. Išla je da proverava ograde, žetvu, lično je sekla rogove, a uveče se bavila računovodstvom.

Vreme se promcnilo i to brzo. U hladnom vazduhu osećala sc zima, a na pašnjacima je svakog jutra bilo mraza. Stoka koja nije određena da prezimi odvođena je u štale za tovljenje pre klanja u Enisu ili Koloradu.

Ako nije bila u sedlu ili u kamionetu, išla bi sa Džimom avionom. Nekada je razmišljala da polaže za pilota ali je brzo otkrila da joj putovanje vazduhom baš i ne prija. Nije joj smetala buka aviona koliko su propadanja i okreti smetali njenom stomaku.

Njen otac je voleo da leti u maloj cesni. Prvi put kad je letela sa njim, bilo joj je strašno muka. To je bio poslednji put da ju je poveo sa sobom.

Sad kad je samo Džirn imao pilotsku dozvolu, a on je imao tendenciju da izvodi opasne manevre - pitala se da li bi možda trebalo da razmisli ponovo o svojoj odluci. Mersiju je potreban rezervni pilot i možda joj ne bi bilo muka kada bi ona pilotirala.

„Ođavde je ranč lep kao slika.“ Cereći se, Džim je oborio avion i Vila oseti kako joj doručak dode do grla. „Izgleda kao da nam je srušena još jedna ograda.“ On se veselo spustio niže da bi bolje pogledali.

Vila stegnu zube i zapamti gde se nalazi ograda. Naterala se da se usredsredi na proveravanje stoke i na odokativno brojanje koliko ih ima. „Moramo da prebacimo one krave pre nego što ostanu bez trave.“ Zašišćala je kroz zube kada se avion ošćro iskosio. „Zar ne možeš da letiš ovom prokletom krtijom pravo?“

„Izvini.“ Stegnuo je vilice da se ne bi nasmejao. Ali kada je pogledao u njeno lice, ncžno ga jc ispravio. Lice joj jc bilo zelenkasto. „Nije trebalo da uzletiš bez onih pilula protiv mućnine.“

97

„Uzela sam proklete pilule.“ Koncentrisala se na disanje i poželela da može da uživa u lepoti zemlje, u pašnjacima koji su bili zeleni i sjajili sc od mraza, od brda gusto obraslih drvcćem, vrhova bclih od snega.

„Hoćeš da sletim?“

„Držim sve pod kontrolom“, reće ona. Jedva. „Završićemo ovo što smo počeli.“

Ali kada je ponovo pogledala dole ugledala je put na kome je pronašla Piklsovo telo.

Policija ga je odnela i sklonila, čak i iskasapljeno telo krave. Pročešljali su okolinu tražeći dokaze a kiša je uglavnom sprala krv.

Ipak, pomisli ona, videla je tamnije delove zemlje koji su upili krv. Nije mogla da odvoji oči od toga i kada su preleteli to mesto i prešli pašnjak i dalje je videla taj put i te tamnc mrlje.

Džim je držao pogled na horizontu. „Polidja je ponovo svraćala sinoć.“

„Znam.“

„Nisu ništa našli. Skoro je prošla nedelja dana, Vil. A oni nemaju ništa.“

Od besa u njegovom glasu vid joj posta jasniji i ona okrenu glavu ka njegovom licu.

„Nije kao u filmovima, Džim. Ponekad jednostavno ne uhvate negativca.“

„Stalno razmišljam kako sam mu uzeo pare na kartama veće pre nego što se to desilo. Zao mi je zbog toga, Vil. Znam da to nema veze, ali mi je žao zbog toga." Ona ga uhvati rukom za rame. „1 meni je žao što sam se posvaćala sa njim. Ni to ništa ne znači, ali mi je krivo zbog toga."

„Prokleti stari namćor. To je bio, proklcti stari namćor." Glas mu zadrhta i Džim pročisti grlo. „Ja - mi smo čuli da ćeš ga možda sahraniti na groblju Mersijevih."

„Nejt nije uspeo da mu pronade sestru, niti bilo koga od porodice. Sahranićemo ga na našoj zemlji. Pretpostavljam da će Bes reći kako je to uljudno."

„Jeste. Lcpo od tebc, Vil, da ga sahraniš tamo gde se samo sahranjuje porodica."

Ponovo je pročistio grlo. „Momci i ja smo pričali. Mislili smo da bismo mogli da mu mi nosimo kovčeg i da zajednički platimo za spomenik." Obrazi mu se zacrveneše kad ugleda Vilu kako ga gleda. „To je bila Hemova ideja, ali smo se svi složili. Ako se ti slažeš."

„Onda ćemo tako uraditi." Ona okrenu glavu i pogleda kroz prozor. „Hajde da se spustimo, Džim. Yidela sam dovoljno."

98

Kada je Vila došla do dvorišta kuće ugledala je Nejtov i Benov kamionet. Zastala je ispred Adamove kućice. Bilo joj je potrebno vreme pj-e nego što se suoči sa bilo kim. Noge joj nisu bile ništa jače od stomaka. Bolela ju je glava, što je verovatno prouzrokovano zvukom motora od aviona, i bol joj je pulsirao iza očnih duplji. Otvorila je kapiju i kada je ušla čučnula je da pomazi Binza. Bio je debeo kao prase, imao je klempave uši i ogromne šape. Oduševljen što je vidi on se okrenuo na leđa i ponudio joj stomak za maženje.

„Debeli. Zar ćeš da ležiš ovde i spavaš čitav dan?" On udari rcpom o zemlju u znak saglasnosti i nasmeja je. „Ugojen si kao prase."

Kada je začuo njen glas, Adamov lovački pas Nouzi koji je stajao iza čoška potrča ka gostu. Načuljenih ušiju i repa koji maše kao zastava, on dokaska do nje i podvuče se pod Yilinu ruku.

„Jesi li bio nevaljao, Nouzi? Misliš ti da ja ne znam da si se namerio na moje piliće." Gledao ju je razdragano pokušavajući da je lizne po licu i šapama nagazi svog debeljuškastog druga. Kada su dva psa počela da se rvu

1 igraju, Vila ustade. Osećala se bolje. Možda zbog toga što je bila u Adamovom dvorištu, gde je jesenje cveće još uvek tvrdoglavo cvetalo i psi nisu imali pametnija posla nego da se igraju.

„Jcsi li završila sa igranjem sa tim beskorisnim psima?"

Pogledala je preko ramena. Hem je stajao sa druge strane kapije. Iz usta mu je visila cigareta. Jakna mu je bila zakopčana i nosio je kožne rukavice i ona pomisli kako više oseća hladnoću ovih dana.

„Mislim da jesam."

„1 jesi li završila sa letenjem u onoj krtiji?"

Ona prede jezikom preko zuba i krenu ka njemu. Za svojih šezdeset i pet godina, Hem nikad nije ušao ni u kakav avion. I bio je jako ponosan na to. Jzgleda. Moramo da pomerimo stoku, Hem. I još jedna ograda nam je srušena. Hoću da se one krave prebace iz najjužnijeg pašnjaka danas."

„Poslaću Billija. Samo će mu trebati duplo više vremena za to. Džim će popraviti ogradu. Vudu su pune ruke posla na polju, a ja moram da odnesem hranu u tovilište."

„Da li je ovo nesuptilan način da mi kažeš da nam nedostaje ljudi?"

„Hteo sam da razgovaramo o tome." Čekao je dok nije izašla iz dvorišta i uživao u cigareti u međuvremenu. „Potreban nam je još jedan par ruku, a u najboljem slučaju dva. Ali mislim da bi trebalo da sačekamo do proleća što se toga tiče."

On baci opušak. Iza njih, Binz i Nouzi su cvilcili iza kapije nadajući se da će dobiti još pažnje. „Pikls je bio naporan. Kukao je ako

sunce sija ili ako je oblačno. Samo je voleo da kuka i da se žali. Ali bio je dobar kauboj i ne tako loš mehaničar."

„Džim mi je rekao da ti i momci hoćete da mu kupite spomenik."

„To je pošteno. Radili smo sa tim baksuzom skoro dvadeset godina." Nastavio je da gleda u daljinu. Već je gledao u njeno lice i pokušao da pročita njenu reakciju. „Ne vredi da sebe kriviš za to što mu se desilo."

„Ja sam ga poslala tamo."

„To je sranje i znaš to i sama. Možda jesi temperamentna i tvrdoglava; ali nisi glupa." Skoro se nasmešila. „Ne mogu to da zaboravim, Hem, jednostavno ne mogu."

Znao je to i razumeo je pošto ju je dobro poznavao. „Proganjaće te to što si ga ti pronašla. Ne možeš ništa da učiniš povodom toga. Vreme je jedini lek za to." Pogledao ju je ponovo i pomerio šešir da se zaštiti od sunca. „To što se ubijaš od posla neće ti pomoći da brže zaboraviš."

„Fali nam jedan čovek", reče ona ali on samo odmahnu glavom.

„Vil, ne spavaš dovoljno i ne jedeš kako treba." Ispod prosede brade, usne mu se blago iskriviše. „Pošto je Bes ozdravila, dobijam sve vesti iz kuće. Čak i da mi ona ne puni uši tim kad god ima prilike, ja to i sam vidim."

„Imam puno toga na umu."

„Znam to." Glas mu je postao grublji od saosećanja. „Samo ti kažem da ne moraš svi ti lično da radiš na ranču. Ovde sam od kada si rodena, i ako ne veruješ meni, možda treba da unajmiš još tri nova čoveka u proleće."

„Znaš da ti vcrujcm, nc radi se..." Stala je i udahnula. „To je nizak udarac, Hcm."

Zadovoljan sobom on klimnu glavom. Da, dobro ju je znao i razumeo.

I voleo ju je.

„Samo sam hteo da staneš malo i da razmisliš. Možemo da preguramo zimu ovako kako stvari stoje. Najstariji Vudov sin lcpo napreduje. Uskoro će napuniti dvanaest godina i može da pomogne u fizičkim poslovima. Mladi će biti dobar farmer." Zbunjen takvim stanjem stvari, Hem uze još jednu cigaretu koju je uvio tog jutra. „Radije bi plastio seno, nego osedlavao konja, ali je dobar radnik, tako bar Vud kaže. Preživemo zimu sa ovim ljudima koje imamo."

„Dobro. Jel' ima još nešto?"

Ponovo je napravio pauzu. Ali pošto ga je pažljivo slušala mislio je da treba sve da kaže. „One tvoje sestre. Mogla bi da kažeš onoj sa

100

kratkom kosom da kupi neke farmerke koje nisu uske. Svaki put kad prode ona budala Bili pusti jezik do poda. Povrediće se."

To je bilg prvi put da se nasmejala za ovih nedelju dana. „A pretpostavljam da ti ne gledaš, Hem?"

„Gledam i to dosta." On uze dim. „Ali sam dovoljno star i pazim da se ne povredim.

Ona druga ume lepo da jaše." Skiljio je i pokazao joj. „Možeš i sama da vidiš."

Vila je pogledala niz put i videla dva jahača koji idu na istok. Adam je sedeo na svom omiljenom konju, bez šešira i sa još dvojicom jahača sa strane. Vila je morala da prizna dt je Lila lcpo jahala kobilu i da se fino držala u sedlu. Sa druge strane, Tes je jahala lepu kobilu kestenjaste boje. Pete su joj bile previše spuštene, a zadnjica joj je brzo odskakivala od sedla, što mora da ju je bolelo, i držala se za rog od sedla kao da joj život zavisi od toga.

„Isuse, ala će je boleti dupe noćas." Vila se nasmeši od te ideje i nasloni se na kapiju. „Koliko to traje?"

„Poslednjih par dana. Izgleda da je odlučila da nauči da jaše. Adam je radio sa njom." Odmahnuo je glavom kada je Tesa zamalo skliznula iz sedla. „Ne znam da li taj dečko može ičemu da je nauči. Mogla bi da osedlaš Mun i da ih stigneš."

„Nisam im potrebna.“

„Nisam to rekao. Mogla bi da odeš malo na jahanje, Vil. To ti je uvek najviše prijalo.“

„Možda.“ Razmišljala je o galopu dok joj vetar bije u lice i bistri um. „Možda kasnije.“

Na trenutak je gledala tri jahača i zavidela im na njihovom opuštenom druženju. „Možda kasnije“; reče još jednom i pope se u kamionet.

Nije bila iznenadena kada je zatekla Nejt i Bena u kuhinji kako uživaju u Besinoj govedini sa roštilja. Da je Bes ne bi kritikovala što ne jede, uzela je sama tanjir i privukla stolicu.

„Dobro si se vratila.“ Malo razočarana što ne može da joj naredi da jede, Bes je pronašla sledeću stvar za koju može da je kritikuje. „Večera je prošla.“

„Hrana je još uvek topla“, reče Vil i uze zalogaj. „Pošto si zauzeta hranjenjem celog okruga, čudno je da ti ja nedostajem.“

„Imaš gore manire od scljaka na njivi.“ Bcs joj stavi šolju kafe pored lakta i šmrknu. Jmam pametnija posla nego da tebe učim kako da se lepo ponašaš“, reče brišući ruke o krpu.

„Očekivala te je pola sata.“ Nejt odgurnu svoj prazan tanjir i uze kafu. „Brine se za tebe.“

„Ne mora.“

„Bnuće se sve do^ budeš jahala sama.“

101

Vila pogleda u Bena. „Onda će morati da se navikne na to. Daj mi so.“

Ben joj spusti so ispred nje. Na suprotnom kraju stola, Nejt prode rukom preko zadnjeg dela vrata. „Drago mi je da si se vratila, Vil. Imam neke papire za tebe.“

„Dobro, pogledaću ih kasnije.“ Ona posoli govedinu. „To objašnjava zašto si ti ovde“, reče ona pogledavši u Bena.

„Imao sam posla sa Adamom. Oko konja. I ostao sam u kapacitetu nadzornika. I zbog besplatne večere.“

„Ja sam mu rekao da ostane“, reče Nejt pre nego što je Vila zarezala. „Razgovarao sam sa policijom danas. Moći ćemo da preuzmemo telo sutra.“ Sačekao je trenutak da Vila klimne glavom i prihvati. „Neki papiri su u vezi sa sahranom. Ima i nekih koji se tiče finansija. Pikls je imao neku malu uštedevinu na računu, oko tri i po hiljade dolara. Toliko je otprilike dugovao za kamionet.“

„Ne brinem se za novac.“ Nije više mogla da jede ni da joj je uperen pištolj u glavu.

„Molim te da se ti pobrineš oko tih detalja, a meni samo daj račun.“

„Dobro.“ On izvadi svoj rokovnik i upisa par stvari u njega. „Sto se tiče njegovih ličnih stvari. On nema porodicu ni naslednika i nikada nije ostavio testament.“

„lonako nema puno stvari.“ Osetila je tugu, tešku i neizrecivu. „Mislim da treba razdeliti njegovu odeću, sedlo i alat. Prepustiću to njima.“

„Mislim da je to dobro, a ja ću se postarati za neke zakonske stvari.“ Stavio je ruku preko njene i kratko je zadržao. „Ako se setiš još nečega; slobodno me pozovi.“

„Obavezna sam da to učinim.“

„Ne moraš da osećaš da si u obavezi.“ On ustade. „Ako nemaš ništa protiv, pozajmiću jednog konja da stignem Adama da...“

„Moraćeš da razmišljaš malo brže od toga“, reče Ben, „ako hoćeš da slažeš da ne ideš za ženom.“

Nejt se samo nasmeši i uze šešir sa kuke iza vrata. „Zahvali Bes za večeru. Yidimo se.“ Vila sc namršti kada Nejt zatvori vrata za sobom. „Za kojom ženom ide.“

„Za tvojom sestrom koja koristi mnogo lep parfem.“ Ona napravi grimasu, uze tanjir i odnese ga do sudopere. „Holivud? Nejt je valjda malo pametniji.“

„Pravi parfem može da izludi muškarca. Nisi pojela večeru.“ „Izgubila sam apetit.“

Radoznala, ona sc okrenu i nasloni na radni deo. „Da li te to privlači, Ben? Skupi parfem?“

„Ne škodi.“ On se nasloni u stolici. „Naravno, sapun i miris jelenje kože na lepoj ženi imaju isti efekat. To je neka ženska moćna i misteriozna stvar.“ On uze kafu i pogleda je preko ivice šoljice. „Ali pretpostavljam da ti to znaš.“

„Na ranču nema veze na šta ti koža miriše.“

„Davola nema veze. Svaki put kad prodeš pored Bilija, njemu se zavrti u glavi.“

Ona se nasmeši jer je to bila puka istina. „Ima osamnaest godina, a u tim godinama muškarci ne misle ni na šta drugo. Kad neko kaže „grudi“ u njegovom prisustvu, njemu sva krv iz glave ode u krilo. Proći će ga.“

„Ne, ako bude imao sreće.“

Osećajući se više prijateljski prema njemu, ona prekrsti noge u visini gležnjeva. „Ne znam kako to vi muškarci tolerišete. Da vam ego, ličnost i ideja o romantici više između nogu.“

„To jc test. Hoćš li da sedneš i popiješ kafu?“

„Imam posla.“

„To kažeš svaki put kad sam ja u blizini u proteklih nekoliko dana.“ On uze njenu šolju i donese joj je. „Samo radiš i ne jedeš, Vila. Ako tako nastaviš pašćeš na zemlju pravo na nos.“ On je uhvati za bradu i dobro je osmotri. „Mada taj nos ne izgleda loše.“

„Zar me nisi dovoljno vukao za bradu ovih dana?“ reče i trgnu glavu, boreći se da ostane hladnokrvna kad nije sklonio prste. „Koji je tvoj problem, MekKinone?“

„Nemam problem.“ Da bi ih oboje testirao on prede prstom preko njenih usana. Bile su lepog oblika, čak i kad reži na njega, da čovek poželi da ih poljubi. „Ali ti izgleda imaš problem. Primetio sam da si nervozna kad sam ja u blizini u zadnje vreme. Nekada si bila samo agresivna.“

„Možda nc možeš da vidiš razliku.“

„Da, mogu.“ Pomcrio se i sabio je između radnog dela i svog tela. „Znaš šta ja mislim, Vil?“

Imao je široka ramena i duge noge. U zadnje vreme bila je suviše svesna oblika i veličine njegovog tela. „Nisam zainteresovana da čujem tvoje mišljenje.“

Pošto je bio inteligentan muškarac sa dobrim pamćenjem, naslonio se na nju tako da je mogao da blokira njen udarac kolenom. „Ipak ću ti reći.“ Skinuo joj je ruku sa brade i skupio divlje pramenove njene kose. „Mirišeš na sapun i kožu, dovoljno sam blizu da to osetim.“ „Ako se približiš još više, izbićeš mi vazduh iz pluća.“ „Imaš i lepu kosu. Ravna je i mckana kao svila.“ Držao je pogled na njoj i još malo joj se približio. „Srce ti jako udara. I ovde na vratu

se vidi kako pulsira vena.“ Slobodnom rukom prešao je preko nje. „Toliko jako udara da je čudo kako ne probije kožu i sleti mi na ruku.“

Nije bila sasvim sigurna da se to ne bi dogodilo da joj nije dao prostora da diše.

„Nerviraš me, Ben.“ Trebao joj je svaki atom snage da drži svoj glas pod kontrolom.

„Zavodim te, Vila.“ Reči su mu bile kao med. I osmeh mu je bio tako zavodljiv, da je zadržala. „Toga se plašiš, po mom mišljenju. Da ću moći da te zavedem i da ti ništa ncćeš moći da učiniš povodom toga.“

„Skloni se.“ Glas joj više nije bio miran, niti ruke koje je podigla ka grudima.

„Neću.“ On joj ponovo dodirnu kosu. „Ne ovoga puta.“

„Rekla si da me ne želiš ništa više nego što ja želim tebe.“ Šta se to dogodalo u njoj? pitala se panično. Drhtaji i neka struja koja je prolazila kroz nju. „Nema svrhe da se tako igraš samo da bi me naljutio.“

„Pogrešio sam. Ono što je trebalo da kažem je da te želim isto toliko koliko ti želiš mene. Ti se samo plašiš toga.“

„Ne plašim te se.“ Ono što se dešavalo u njoj bilo je zastrašujuće. Ali ne zbog njega. Obećala je sebi da to nije zbog njega.

„Dokaži to.“ Onč njegove prodorne zelene oči su zasijale od izazova. „Ovde. Sad.“

„U rcdū.“ Prihvatajući izazov, plašeći se da ga odbije, ona ga zgrabi za kosu i privuče njegova usta svojim.

Imao je usne kao i svi MekKinonovi. Kao Zakova, puna i čvrsta. Ali tu se sličnost završavala. Oni sanjivi poljupci koje je razmenjivala sa Zakom ne mogu se porediti sa ovom eksplozijom, ovim šokom kada je vešte muške usne proždiru. Ili uzavreo nestrpiliv način na koji je koristio zube i jezik da je jednostavno nadjača, da usredsredi svaku misao, svako osećanje, svaku potrebu u tu tačku gde im se usne susreću.

Ivica radnog dela joj se useče u leđa. Prsti koje je uvukla u njegovu kosu zgrčiše se u pesnicu. A neki primitivni muški ukus joj prostruja kroz telo i ostavi pustoš iza sebe. Nije joj dao ni trenutak da se brani.

Nije nameravao.

Osetio je kako joj se telo trza i ukrućuje od ovog napada. I pitao se da li se ona bori sa onim što je u njoj kao što se i on bori sa onim u sebi. Očekivao je vrelinu ili hladnoću.

Ona je nosila oboje u sebi. Očekivao je snagu, jer je ona sve samo ne slaba. Nadao se zadovoljstvu, jer su njena usta izgledala kao da uzimaju i daju zadovoljstvo.

Nije znao da će sve to naći i da će ga to tako jako udariti kao pesnica i ostaviti bez daha.

104

„Do davola sve.“ On odmaknu svoje usne od njenih, pogleda je u oči, tako yelike i tamne i šokirane. „Nek ide sve do davola.“ I on pritisnu opet svoje gladne usne na njene. Ona zastenja, neki zvuk joj zape u grlu, zvuk koji je osetila kada je on prešao rukom preko njenog vrata i lagano ga stegnuo. Zeleo je da je oseti tu gde se osećao njen puls i odakle je dolazilo stenjanje, ali nije mogao da se zasiti njenih usana. Sada ga je jako držala i njeno telo se polako kretalo uz njegovo.

On prisloni ruku na njenu dojku. Bila je tako čvrsta. Ka-da to nije bilo dovoljno, ni približno dovoljno; on joj ispasa košulju iz Farmerki i dodirnu njenu kožu.

Kad oseti njegovu ruku, grubu i žuljevitu na svojoj koži, svi mišići u njenim butinama se opustiše, a tenzija u njenom stomaku počela je skoro da je boli. Prešao je palcem preko bradavice i od toga joj prode yrelina celim telom.

Potpuno se opustila i mogla je da mu sklizne iz naručja kao isparenje, da je nije tako jako zagrlio. Ta iznenadna i potpuna predaja ga je više uzбудila od strasti i uzavrelosti.

„Moramo da završimo ovo.“ Prelazio joj je rukom preko grudi dok je čekao da otvori oči. „Iako je primamljivo da ovo nastavimo ovde; Bes bi dobila infarkt da nas zatekne na podu.“

„Skloni se.“ Borila se za vazduh. „Ne mogu da dišem, sldoni se.“

„1 ja imam problema sa disanjem. Disaćemo kasnije.“ On spusti glavu i počeo da je gricka po bradi. „Podi sa mnom Vila, želitn tc.“

„Neću.“ Oslobodila se i došla do stola. Spustila je ruke na sto da bi održala ravnotežu. „Beži od mene“, prasnula je kada joj je prišao. „Skloni se, pusti me da dišem.“

Zbog zvuka prave panike u njenom glasu on ostade naslonjen na radni dco. „Dobro, diši. To neće ništa promeniti.“ On posegnu za šoljom kafe koja je stajala iza i kada je primetio da mu. ruka nije mirna, ostavi je tu gde je i stajala. „Nc znam ni da li se i meni ovo

dopada.“

„Divno, to je baš divno.“ Pošto je sad bila nirnija, ona. se ispravi i pogleda ga. „Misliš da ako si uspeo da ubediš tolike žene da spavaju sa tobom, možeš i mene. Baš si izabrao dobru žrtvu, pošto ja to nikad nisam radila.“

„Nisam spavao sa više od njih desetak", reče on ležerno. „1 nikad nisam morao da..." Zastao je, oči mu se razrogačiše a vilica mu pade. „Nikad nisi radila šta?"

„Znaš ti vrlo dobro šta."

„Nikad." On stavi ruke u džepove. „Nikad?"

Ona ga je samo gledala čekajući da počne da se smeje. Tada će irnati savršen razlog da ga ubije.

105

„AH mislio sam da ste ti i Zak..." Opet je stao skvatajući da pod ovim uslovima to neće baš dobro zvučati.

„Zar je on rekao da jesmo?" Oči su joj se suzile i izgledala je spremna da se ustremi na njega.

„Ne, nije nikada." Potpuno zbunjen, Ben izvadi ruku iz džepa i prode prstima kroz kosu.

„Samo sam pretpostavio, to je sve. Samo sam mislio da si nekada... Pa, mislim, Vila, ti si odrasla žena. Naravno da sam pretpostavio da si..."

„Spavala sa svima?"

„Ne, ne tako." Dajte mi lopatu da se ukopam. Dosta mi je ukopavanja golim rukama.

„Ti si lepa žena", počeo on znajući da ume da se izrazi bolje od toga. I izrazio bi se da mu jezik nije bio svezan. „Samo sam pretpostavio da imaš iskustva u toj oblasti."

„Pa, nemam." Njen bes se smanjio tek toliko da oseti mrvu stida. „1 ja ću odlučiti o tome kada ću to promeniti i sa kim."

„Naravno. Ne bih navaljivao da sam znao..." Nije mogao da skine pogled sa nje tako zajapurene i pogužyane, sa seksi usnama naduvenim od njegovih poljubaca. „Ili sam možda navaljivao na pogrešnu stvar. Razmišljao sam dosta o tebi na taj način."

U njenim očima se javi sumnja. „Zašto?"

„Proklet bio ako znam. Jednostavno je tako. Sad kad sam te dodirnuo moram reći da ću od sada razmišljati još više. Nežna si, Vila." Kad mu se vratio smisao za humor, on nakrivi usta. „1 strašno se dobro ljubiš za nekoga ko je amater."

„Nisi prvi muškarac kog sam poljubila, a nećeš biti ni poslednji."

„To ne znači da ne možeš da vežbaš na meni - kad osetiš potrebu." Otišao je da uzme šešir i jaknu kod vrata. Ako je neko od njih dvoje primetio da ju je obišao u širokom krugu, niko to nije prokomentarisao. „Za šta inače služe prijatelji?"

„Nemam problema sa kontrolisanjem svojih potreba."

„Nemoj misliti da pričaš", reče on osećajno i stavi šešir na glavu. „Ali imam osećaj da ja imam strašnih problema sa kontrolisanjem svojih kad si ti u pitanju."

Otvorio je vrata i još jednom je pogledao. „Imaš strašne usne, Vila. Strašne usne."

Zatvorio je vrata i obukao jaknu. Dok je obilazio kuću na putu ka svom kamionetu, duboko je udahnuo. Mislio je da će malo maženja u kuhinji da im skrene pažnju sa problema koji visi nad Mersijem. Efekat je bio mnogo drugačiji.

On prede rukom preko stomaka znajući da će dugo vremena osećati grčeve u njemu. Uvukla mu se pod kožu, i to opasno. I činjenica da ona nema predstavu o tome šta bi njih dvoje mogli da učine zajedno drugom u mraku bila je još više zastrašujuća.

106

I uzbuđujuća.

Uvek je birao žene koje su iskusne, koje razumeju zadovoljstva, uloge i odgovornosti. Priznao je da su to uvek žene koje ne očekuju ništa više od dobrog, zdravog jahanja gde niko ne bi završio sa povrednim osećanjima.

Bacio je pogled ka kući dok je sedao za volan i okretao ključ. Baš kao što neće biti tako jednostavno, pošto bi joj on bio prvi.

Otišao je sa Mersija bez ikakve ideje šta će da radi sa njom. Sve što je znao zasigurno bilo je da će Vila morati da prihvati da će Ben MckKinon biti onaj sa kim će promeniti neke stvari.

Bacio je pogled ka baraci dok je prolazio i pomislio na sve što je preživela u proteklih nekoliko nedelja. To je dovoljno da svako poludi. Svako osim Vile.

Dugo je uzdahnuo i krenuo ka svojoj zemlji. On će joj pomoci svidelo joj se to ili ne. A što se one posebne oblasti tiče, tu će ići polako. Čak će pokušati da po prvi put u životu bude nežan.

Ali će joj pomoći.

107

X poglcwlje

Sneg je pao brzo i rano i to u velikim nanosima. Zakopao je pašnjake i svom težinom pokrio ograde koje su ječale pod njim. Radnici su radili dan i noć da bi stoka - suviše glupa da prokopa do hrane - bila nahranjena i namirena.

Novembar se pokazao kao tanka granica sa zimom i pre kraja meseca dolina je bila zavejana.

U Big skaj su došli skijaši i spuštali su se niz padine i pili brendi pokraj vatre. Tesa je razmišljala o tome da im se pridruži na dan-dva. Nije nešto naročito volela skijanje, ali je brendi zvučao kao dobra ideja. U svakom slučaju tu će biti ljudi, razgovora; flertova - jednom rečju civilizacije.

Možda će vredeti da se veže za dva daska i kotrlja niz planinu.

Stalno je razgovarala sa svojim agentom i koristila Ajru više kao most prema starom životu nego kao predstavnika svog rada. Pisala je i napredovala sa novim scenarijom i pretakala svakodnevni život u svoj dnevnik.

Nije da je svakodnevnu rutinu na ranču smatrala životom. Nastavila je da se brine o pilićima i bila je zadovoljna što je sada postala vešta u tom poslu i mogla je da ukrade jajc ispod kokoške a da ne pomeri nijedno perce.

Doživela je jedan težak trenutak kada je šetala iza kokošinjca i naletela na Bes koja je brzo, spretno i nemilosrdno zavrnila vrat jednoj kokoški iz Tcsinog jata.

I tada je letelo perje - mada ne kokošije. Dve kokoške su ležale mrtve na zemlji dok su žrne vikale jedna na drugu iznad leševa.

Tcsa je to već preskočila većru - pitu od piletine - ali je naučila da od tada ne daje imena svojim pernatim prijateljima.

Svako već je koristila unutrašnji bazen sa staklenim zidom koji gleda na jug. I svidelo joj se da posmatra sneg dok pliva u svom ličnom jezeru a oko nje se uzdiže para.

Ipak bi joj se svako jutro smrklo pred očima kada bi ugledala sav taj sneg i sanjala je palme i ručkove kod Mortonsa.

108

Nastavila je sa učenjem jahanja iz čiste tvrdoglavosti. Istina je da joj mišići više nisu vrištali kada bi silazila sa konja. I zavolela je Mejzi, kobilu koju joj je Adam dao. Ipak, jahanje na vetru i hladnoći nije bila njena ideja zabave.

„Isuse. Isuse Hriste.“ Tes je izašla napolje, ušuškana u debelu yunenu jaknu i zaželela da je obukla dva para dugačkih čarapa. „Kao da udišeš slomljeno staklo. Kako iko može ovo da podnese.“

„Adam kaže da zbog ovoga čovek više zavoli proleće.“

Da se zaštiti od vetra, Lili još jače obmota šal oko vrata. Ipak je volela zimu - ovu njenu veličanstvenost i snagu, način na koji sneg prekriva vrhove planine koji se džu ka nebu. Tamni pojas drveća bio je tako lepo ušuškan ispod snega i srebrna boja stena i litica pravila je senke i kontraste, kao nabori na čebetu.

„Tako je lepo. Kilometri i kilometri beline. I borova. Nebo je tako plavo da to gotovo smeta očima.“ Nasmešila se Tcsi. „Uopšte ne liči na sneg u gradu.“

„Nemam mnogo iskustva sa snegom, ali bih rekla da ovo ne liči ni na šta." Savila je prste u rukavicama dok su hodali ka štali za konje.

Barem se moglo proći dvorištem, pomisli Tes. Staze do ergela i korala bile su očišćene od snega. I putevi su bili očišćeni ogromnom lopatom prikačenom za kamion. Mladi Bili je to uradio. Izgledao je kao da se provodi kao nikad u životu.

Posmatrala je paru koja joj je izlazila iz usta i imala je želju da opet počne da se žali. Ali je stvarno bilo lepo, ledeno lepo. Nebo je bilo tako krhke plave boje da je očekivala da će se svakog časa srušiti. Planine su bile tako jasno definisane dok su se dizale kroz čist vazduh da je izgledalo kao da su naslikane. Sunce je igralo po poljima prekrivenim snegom i svetlucalo po njima, a kada je naletio vetar, podizao je sneg i ta svetla u vazduh u tankim nanosima.

Palme, tople plaže i mai tai izgledali su kao nekoliko svetlosnih godina udaljeni od nje.

„Šta je smislila danas?" Tes izvadi naočare za sunce i stavi ih.

„Vila? Izašla je rano u kamionetu."

Tesine usne se istanjiše. „Sama?"

„Ona skoro uvek ide sama."

„Traži nevolju", promrmlja Tes i gurnu ruke u džepove. „Mora da misli da je nepobediva. Ako je onaj ubica još uvek u okolini..."

„Misliš da jeste, zar ne?" Uplašena, Lili počne da gleda u polje kao da bi neki ludak mogao svakog časa da se pojavi iza nekog nanosa snega, poput iscerenog gnoma.

„Policija još nije ništa otkrila. Mislila sam da će se ispostaviti da je to neki kamper iz planine. Pošto je vreme ovakvo, nemoguće je da je još uvek tamo. I prošlo je nekoliko nedelja od kada se to dogodilo."

109

„Da, tako je." Iako uopšte nije bila ubedena, Tes nije htela da još više uplaši Lili. „Niko ne bi kampovao po ovoj hladnoći, naročito neki turista manijak. Pretpostavljam da me Vil samo nervira što izlazi sarna." Ugledala je kamionet koji dolazi sa zapada. „Mi o vuku..."

„Možda ako ti..." Lili zastade i odmahnu glavom.

„Ne, reci, šta ako ja?"

„Možda ako se ne trudiš toliko da je nerviraš."

„O, nije to uopšte teško." Tesine usne se iskriviše od očekivanja. „U stvari, ja to radim bez imalo napora." Promenila je temu kada se kamionet zaustavio. „Jesi li videla kakav izbor muškaraca mladih od četrdeset imamo?" upita Tes kada je Vila spustila prozor.

„Još uvek si ovde? Mislila sam da ćeš otići u Big skaj da se izležavaš u dakuziju i zavodiš muškarce."

„Razmišljam o tome."

Vila skrenu pažnju na Lili. „Ako Adam hoće da te odvede idi što pre i vrati se brzo.

Pašće još dosta snega." Pogledala je u nebo gde su se oblaci koji nose sneg skupljali u debelim slojevima. „Reci mu da sam videla krdo jelena severozapadno odavde. Oko dva kilometra daleko. Možda hoćeš da ih vidiš."

„Volcla bih." Potapša se po džepu. „Ponela sam fotoaparata. Hoćeš sa nama? Bes nam je poslala veliki termos sa kafom."

„Ne, imam posla i Nejt će svratiti kasnije."

„Aha?" Tes podiže obrvu boreći se da zvuči ležerno. „Kad?"

Vila ubaci u prvu brzinu. „Kasnije", ponovi ona i krenu ka kući.

Dobro je znala da je Tes bacila oko na Nejtta i nije nameravala da je ohrabruje u tome. Po njenom mišljenju, Nejt zaslužuje bolje od ove lukave holivudske pirane.

A možda joj on i uzvraća simpatije jer muškarci uvek pobenave oko lepih žena. Uzevši termos sa kafom koji je stajao na sedištu pored, Vila je izašla iz kamioneta. Tes je bila lepa i privlačna, priznala je to sa vrlo malo zavisti. I bila je samopouzdana i bez dlake na

jeziku. Tako sigurna u sebe i kontrolu koju ima nad svojom ženstvenošću. I u svoju moć nad muškarcima.

Vila se pitala da li bi ona više ličila na nju da je imala majku da je nauči tim stvarima. Da je odrasla u drugačijoj sredini gde se žene kikoću oko frizura i poruba suknji, oko nijansi karmina i parfema.

Mada to nije ni želela, rekla je sebi dok je ulazila unutra i skidala rukavice. Nije upp'šte bila zainteresovana za svu tu zbrku i budalasto ponašanje, ali je počinjala da misli da bi te stvari mogle da potpomognu samopouzdanju ženapo pitanju muškaraca.

A ona sc uopšte nije osećala samopouzdanje kako je želela. Barem ne sa ovim jednim muškarcem.

MU

Skinula je jaknu i šešir i ponela termos sa sobom u kancelariju na spratu. Nije još ništa promenila u njoj. Još uvek je to bila kancelarija Džeka Mersija sa njegovim trofejnim glavama i bocama yiskija. I kada je ušla u kancelariju i došla do njegovog radnog stola oseti brz grč u stomaku.

Pitala se da li je to tuga. Ili strah. Više nije sigurna. Ali je sama kancelarija izazvala mnogo neprijatnih i tužnih emocija i sećanja.

Kad je on bio živ retko je ulazila ovde i tada bi joj uvek naredio da sedne u stolicu preko puta njega i kritikovao bi jc ili joj menjao zaduženja.

I sada je mogla da ga savršeno zamisli kako sedi ovde gde i ona sa cigarom u ruci kao da je večer i radni dan je završen dok ispred njega stoji čaša yiskija.

Devojko, tako ju je zvao. Retko je koristio njeno ime. Devojko, ovoga puta si gadno zajebala stvar.

Devojko, bolje bi ti bilo da počneš da radiš i fizičke poslove.

Bolje bi ti bilo da nadeš muža, devojko, i da počneš da radaš decu. Inače nisi ni od kakve koristi.

Da li je ikad osetila nešto dobro u ovoj sobi, pitala se i protrljala slepoočnice. Zelela je da se seti barem jednog trenutka, jedne prilike kad je ušla ovde i zatekla ga kako secli za ovim stolom i smeši se. Samo jednog puta kada joj je rekao da je ponosan na nešto što je uradila. Na bilo šta što je uradila.

Ali nije mogla. Osmesi i nežne reči nisu bile stil Džeka Mersija.

I šta bi sad rekao, pitala se. Da ude unutra i vidi je, da zna šta se dešava na ranču, da zna šta se dogodilo jednom njegovom čoveku dok je ona bila glavna.

Zajebala si stvari, devojko.

Na trcnutak je spustila glavu u šake želcći da ima odgovor na to. Znala je da nije ništa učinila što bi prouzrokovalo to gnusno ubistvo. Ali u srcu je oscćala težinu odgovornosti. „Gotovo je“, prošaputala je. Otvorila je fioku i izvadila knjige evidencije. Htela je da još jednom pregleda tačan broj krda, težinc. Rotacije pašnjaka, aditivi i žito. Htela je da proveriti da svaka cifra bude na svom mestu pre nego što Nejt svrati da pregleda račune. Potisnuvši ogorčenje što on ili bilo ko drugi ima moć nad Mersijem, dala se na posao. Skoro tri kilometra od kuće, Lili je veselo fotografisala jelene. Izgledali su joj smešno sa svojim olinjalim zimskim krznorn i umornim očima. Fotografije sigurno neće biti izoštrene - znala je da nije nasledila majčinu veštinu sa kamerom - ali će ipak želeti da ih sačuva.

111

„Izvini.“ Pustila je da fotoaparat koji joj je visio o vratu padne. „Mnogo te usporavam. Ponese me trenutak.“

„Imamo još vremena.“ Nakon što je kratko posmatrao oblake, Adam se pomeri u sedlu i okrenu se ka Tesi. „Dobro jašeš. Počinješ da učiš.“

„Zbog samoodbrane“, tvrdila je ona ali je u sebi osećala ponos. „Nikad nisam osećala takav bol kao posle prvih lekcija jahanja. A potrebno mi jc da vcžbam.“

„Ne, uživaš u tome.“

„Dobro, uživam. Ali ako se temperaturc još spuste, ncću uopšte uživati u ovome do proleća."

„Biće hladnije, ali krv će ti biti gušća. Um će ti biti jači." Nagnuo se i pomazio vrat svog konja. „1 postaćeš ovisna o ovome. Svaki dan kad ne budeš jahala osećaćeš se siromašno."

„Svaki dan kad se šetam Sanset bulevarom osećam sc siromašno, pa uspevam da preživim."

Nasmejao se. „Kad se vratiš na Sanset bulevar, mislićeš o nebu iznad Montane i o brdima, a onda ćeš se vratiti ovde."

Zaintrigirana, ona spusti naočare i pogleda ga preko njih. „Šta je ovo? Indijanski misticizam i proricanje sudbine?"

„Ne. Psihologija jcdan na jedan. Hoćeš da mi daš fotoaparata, Lili? Da slikam tebc i Tes."

„Dobro. Nemaš ništa protiv?" upita on Tes.

„Nikad ne bežim od fotoaparata." Okrenula je konja i to prilično glatko ka Adamu i prišla Lili sa desne strane. „Kako ovo izgleda?"

„Dobro je." On podiže fotoaparata i izoštri sliku. „Dve lepe žene u jednom okviru." I dva puta okinu. „Kada pogledate fotografiju, yidećete koliko ličite. Oblik lica, boja kože, čak i način na koji sedite u sedlu."

Automatski, Tes ispravi ramena. Osećala je nešto što je smatrala blagom naklonošću ka Lili, ali bila je daleko od sestričkih osećanja. „Daj mi fotoaparata, Adame. Hoću da slikam vas dvoje. Magnoliju iz Yirdžinije } Plemenitog divljaka."

Čim je to izgovorila, ujela se za jezik. „Izvinite. Stalno o ljudima razmišljam kao o likovima u knjizi. Nemojte da se uvredie."

„Ja se nisam uvredio." Adam joj dadc fotoaparata. Svidala mu sc, svidalo mu se kako traži ono što želi, kako kaže sve što joj je na umu. Sumnjao je da će ceniti ako joj kaže da su to dve osobine koje najviše voli kod Vile. „Kako zamišljaš sebe?"

„Plitka cura. Zato se moji scenariji dobro prodaju. Smešak."

„Volim tvojc filmove", reče Lili kad je Tcs spustila fotoaparata. „Uzbudljivi su i zabavni."

112

„1 upućeni najmanjem zajedničkom imenitelju. Nema ništa loše u tome." Ona vrati kameru Lili. „Pišeš za široke narodne mase, ne unosiš sc u to i gledaš da su ljudi zadovoljni."

„Nc pridaješ dovoljno značaja sebi ni svojoj publici", reče Adam bacivši pogled ka drveću i skenirajući ga.

„Možda ne, ali..." Tes reče i izgubi misao jer ugleda neko kretanje medu drvećem.

„Nešto je tamo medu drvećem. Nešto se pomerilo."

„Da, znam. Stojimo niz vetar pa osećam." On rutinski spusti ruku na pušku.

„Medvedi sada spavaju, zar ne?" reče Tes i ovlaži usne i pokuša da ne razmišlja o čoveku sa nožem. „Mada ne liči na medveda."

„Ponekad se probude. Vas dve podite kući a ja ću da bacim pogled."

„Ne smeš da ideš tamo sam." Instinktivno, Lili ga zgrabi za uzde. Zbog tog naglog pokreta, konj se uznemiri i udari kopitama o sneg. „Ne smeš. Ko zna šta je tamo? Možda je..."

„Ništa", reče on mirno i umiri konja. Nckoliko nevinih pahuljica polete u vazduh. Nije mislio da će dovoljno dugo ostati nedodirnite. „Ali je najbolje da proverim."

„Lili je u pravu." Drhteći, Tes je držala pogled na liniji drveća. „1 počinje da pada sneg. Hajdemo. Odmah."

„Ne mogu." Adam zadrža svoje tamne, tihe oči na Lilinim. „Verovatno nije ništa." Znao je da jeste po načinu na koji je konj počeo da drhti pod njim, ali mu je glas bio miran.

„Ali čovek je ubijen pola kilometra odavde. Moram da vidim. Vi podite nazad, a ja ću vas stići. Znaite put.“

„Da, ali...“

„Molim te, učini to zbog mene. Ja ću odmah za vama.“

Znajući da ne ume da se raspravlja, Lili okrenu konja.

„Ne razdvajajte se“, reče Adam Tesi i pode ka drveću.

„Biće on dobro.“ Tesini zubi zamalo ne počеше da cvokoću kada je ovo rekla. „Lili, verovatno je u pitanju veverica.“ Mnogo je veliko da bi bilo veverica, pomisli ona. „Ili los ili nešto slično. Moraćemo da ga zadirkujemo kako jc spasao dve damc od vevericc.“

„A šta ako nije?“ Lilin tihi južnjački glas slomio se kao staklo. „Šta ako je policija pogrešila i ako su svi pogrešili i ako je ubica još uvek ovde?“ Zaustavila je konja. „Ne smemo da ostavimo Adama samog.“

„On ima pušku“, reče joj Tes.

„Nc mogu da ga ostavim samog.“ Drhteći od ideje da neće poslušati naređenje, Lili se okrenula i pošla nazad.

113

„Hej, nemoj da... o, do davola. Ovo će biti super scena u scenariju“ promrmija Tes i pode za njom. „Znaš, ako nas greškom upuca, bić nam jako žao.“

Lili je samo odmahнула glavom i skrenuvši sa puta zaputila se u brda, prateći Adamove tragove. „Znaš kako da se vratiš kući ako budemo morale da jašemo stvarno brzo?“

„Da; mislim da znam, ali, Isuse, ovo je stvarno ludo. Hajde da se...“

Pucanj se prolomio u yazduhu i odjeknuo kao grom. Pre nego što je Tes mogla da učini išta više od priljublivanja uz svog nemirnog konja, Lili je galopirala u šumu.

Nejt nije došao sam. Ben je vozio iza njega, sa svojom snahom i bratičinom. Šeli je ušla u kuću veselo brbljajući, i odmah je počela da skida mnogobrojne slojeve odeć sa bebe.

„Znam, trebalo je prvo da se najavim, ali kad je Ben rekao da će svratiti do vas, ja sam samo zgrabila Abigejl i uskočila u kamionet. Tako nam je potrebno društvo. Rakla sam Benu: Znam da imaš posla, ali Ebi i ja možemo da sedimo sa Bes dok ti završavaš poslove. Nadam se da ti ne smetam.“

„Naravno da ne smetaš. Takp mi je drago što te vidim.“

Uvek je bilo dobro videti Seli, sa njenim veselim ćaskanjem i razdraganim osmehom.

Vila je uvek mislila kako je ona savršena za Zaka. Išli su kao puter i kokice, oboje su bili vrlo živahni i zabavni.

Dok se beba veselo meškoljila na sofi, Šeli je skinula šešir i otkrila svoju sjajnu plavu kosu. Kratko podšišana, odgovarala je njenom yilinskom licu i sitnoj građi, i oči su joj bile boje magle u planinama.

„Pa, Benu nisam ostavila puno izbora, ali obećavam da tebi neću smetati dok ne završite.“

„Ne budi luda. Nisam imala prilike da se poigram sa Ebi nedeljama. Tako je porasla. Jesi li, dušo?“ Uživajući u svakom trenutku, Vila uze Ebi u ruke i podiže je iznad glave. „Oči joj postaju zelene.“

„Imaće oči na MekKinonove“, složi se Šeli sa njom. „Mislila sam da će mi pokazati neku zahvalnost i ličiti malo na mene, pošto sam je ja nosila devet meseci, ali ona liči na svog tatu.“

„Ne znam, mislim da ima tvoje uši.“ Vila približi Ebi i poljubi je u vrh nosa.

„Stvarno?“ Seli upita sa oduševljenjem. „Već može da prespava celu noć. A tek joj je pet meseci. Posle svih horor priča koje sam čula o izbijanju zuba i besanim noćima, mislila sam da ću...“ Podigla je obe

114

ruke kao da daje sebi znak da stane. „Eto, krenula sam da pričam, a obećala sam da ti neću smetati. Zak kaže da pričam kao navijena.“

„Zak priča više od tebe“, ubaci se Ben. „Iznenaduje me da Ebi već nije progovorila uz vas dvoje.“ On uštinu bebu za obraz i nasmeši se Vili. „Pune ruke posla, zar ne?“ „1 dobre je naravi, što dokazuje da ne liči skroz na MekKinonove.“ Uz blago žaljenje, Vila dade bebu koja je gugutala majci. „Bes je u kuhinji, Šeli, i znam da će se oduševiti kad vidi tebe i Ebi.“

„Nadam se da ćeš imati malo yremena za nas kad završiš, Vil.“ Šeli spusti ruku na Yilinu. „Sara je isto želela da dode, ali nije mogla. Mnogo mislimo na tebe.“

„Brzo ću da vam se pridružim u kuhinji. Možda možeš da ubediš Bes da nam da malo pite koju je napravila za večeru. Hajdemo u kancelariju“, reče ona ostalirna i krenu uz stepenice.

„Razumeš da je ovo samo formalna stvar, Vil“, reče Nejt. „Jednostavno da ne bude sumnji oko poštovanja odredbi testamenta.“

„Da, nema problema.“ Ali leđa su joj bila ukočena dok ih je uvodila u kancelariju.

„Nisam ti video sestre.“

„Izašle su na jahanje sa Adamom“ reče mu Vila i sede za sto. „Mislim da uskoro treba da se vrate. Holivud ima mnogo retku krv i ne može da izdrži na hladnoći više od sat yremena.“

Nejt sede i ispruži noge. „Pa, vidim da se vas dve lepo slažete.“

„Gledamo da ne stajemo jedna drugoj na put.“ Pružila mu je knjige. „To lepo funkcioniše.“

„Zima će biti duga“, reče Ben i nasloni se na ivicu stola. „Bolje bi bilo da zaključite primirje ili da izadete na dvoboj i završite sa tim.“

„To drugo nije sasvim fer. Ona ne bi znala da napravi razliku između puške i lopate.“

„Moraću da je naučim“ reče Nejt dok je pregledao cifre. „Jnače, je li sve u redu?“

„Dobro je.“ Pošto nije mogla da sedi, Vila ustade od stola. „Po onome što ja čujem; radnici misle da je Piklsov ubica daleko odmakao. Policija nije uspela da dokaže ništa suprotno. Nema tragova, nema oružja, nema motiva.“

„Da li i ti to misliš?“ upitaje Ben.

Ona ga pogleda u oči. „Zelim to da mislim. I moram to da mislim. Prošle su tri nedelje.“

„To ne znači da treba da spustiš gard“, promrmlja on, a ona samo nakrivi glavu.

„Nemam nameru da spuštam gard. Ni u jednoj oblasti.“

115

„Sve mi izgleda u savršenom redu.“ Nejt pruži knjige Benu. „Kad se sve uzme u obzir, imala si dobru godinu.“

„Pretpostavljam da će sledeća biti još bolja.“ Zastala je. Nije pročistila grlo, a želela je. „Zasejaću prirodnu travu sledećeg proleća. Otac i ja se nismo nikad slagali što se toga tiče, ali mislim da postoji dobar razlog da gajimo nešto što će da raste u ovoj oblasti, tako da se vraćamo na taj plan.“

Zaintrigiran, Ben joj uputi pogled. Nikada je nije čuo da govori o promenama po pitanju Mersija. „Mi smo to uradili na Tri roksu pre pet godina i imali smo dobre rezultate.“

Ona pogleda u Bcna. „Znam. I kada počnemo sa ponovnim sejanjem rotiraćemo stoku češće. Ne više od tri nedelje po pašnjaku.“ Setajući po kancelariji nije primetila da je Ben spustio knjige i posmatrao je. „Mene za razliku od tate ne zanima proizvodnja najvećih goveda. Mcne intercrujuc proizvodnja najboljih. U protcklih par godina imali smo dosta problema pri račtanju velikih teladi. To će u početku imati uticaja na profit, ali ja razmišljam na duge staze.“

Otvorila je termos koji je spustila na sto i sipala kafu koja se sada već skoro ohladila.

„Razgovarala sam sa Vudom o zemlji pod usevima. Imao je neke ideje koje se tati nisu svidale. Ali mislim da vredi da malo eksperimentišemo. Imamo malo više od trista hektara za male useve; a ja ću Vudu prepustiti kontrolu nad tom zemljom. Ako ne uspe, u redu, ali Mersi će da eksperimentiše godinu ili dve. On hoće da izgradi silos.

Fermentovaćemo našu sopstvenu lucerku.“

Slcgnula je ramenima. Znala je šta će neki reći o promenama i njenom interesovanju za žita i silose i druge planove kao što je plan da prepusti Adamu kontrolu nad konjima. Reći će da zaboravlja goveda, da zaboravlja da je Mersi ranč koji se generacijama bavi govedima.

Ali ne zaboravlja ona ništa. Samo gleda u budućnost.

Spustila je šolju. „Da li vas dvojica nadzornika imate neki problem sa mojim planovima?”

„Sto se mene tiče, ne”, reče Nejt i ustade. „Ali ja se ne bavim govedima. Mislim da ću sići da vidim ima li one pite i ostaviću vas dvoje da razgovarate o tome.”

„Pa?” upita Vila kada su Ben i ona ostali sami.

„Pa”, reče on i uze njenu šolju. „Prokletstvo, Vil, kafa jc hladna.” Namrštio se kada ju je pio. „1 ustajala.”

„Nisam te pitala šta misliš o kafi.”

Ostao je tamo gde je bio, naslonjen na ivicu stola i pogleda je u oči. „Odakle ti te ideje?”

„Imam mozak, zar ne? I svojc mišljcnje.”

„Istina. Nisam te nikada čuo da išta menjaš ovde. To me čudi.”

116

„Nije bilo svrhe da govorim o tome. Džek nije bio zainteresovan za nioje mišljenje. Nešto sam malo čitala o tome”, dodala je i stavila ruke u džepovc. „Možda nisam išla na koledž kao ti, ali nisam glupa.”

„Nikad nisam rekao da si glupa. I nikad nisam znao da si htela da ideš na koledž.”

^Nema veze.” Uzdahnuvši, prišla je prozoru i gledala napolje. Dolazi mećava, pomislila je. Prve pahulje su bile samo početak. „Ono što je važno je sadašnjost i sutrašnjica i budućnost. Zima je vreme za planiranje. Vreme da se razmišlja o nekim stvarima. Počinjem da planiram i to je sve.” Ukočila se kada je osetila njegove ruke na svojim ramenima.

„Polako. Neću da te zaskočim.” Okrenuo je ka sebi. „Ako ti to išta znači, mislim da si na dobrom putu.”

To joj je značilo i iznenadila se zbog njegovih reči. „Nadam se da si u pravu. Počeli su već da me zovu oni lešinari.”

On se nasmeši. „Preduzimači?”

„Prokletnici su se odmah sjatili. Obećavaju mi gomile novca da prodam zemlju da bi je oni rascepkali i napravili fensi hotele ili jebene rančeve za holivudske kauboje.” Da je imala očnjake oni bi se u ovom trenutku sijali. „Nikad neće pipnuti svojim debelim prstima nijedan hektar Mersija dok sam ja živa.”

Automatski joj je dodirnuo kolena. „Poslala si ih do davola; jesi li, draga?”

„Jedan je pozvao prošle nedelje. Rekao mi je da mogu da ga zovem Arni. Rekla sam mu da ću ga odrati živog i ostaviti ga kojotima ako kroči nogom na moju zemlju.”

Nasmešila se vragolasto. „Mislim da neće svraćati.”

„Tako jc.”

„Da. Ali one dve.” Okrenula se i opct pogledala sneg, brda i zemlju. „Mislim da one ne shvataju koliko je tu novca u pitanju, šta su ovi kreteni u stanju da plate da bi dobili ovakav ranč. Holivud će shyatiti pre ili kasnije. I onda će biti dve protiv mene same, Bert.”

„Testament će čuvati zemlju deset godina.”

„Znam šta piše u testamentu. Ali stvari se menjaju. Sa dovoljno novca i pritiska, mogle bi da se promene brže.” A deset godina nije ništa u njenom dugoročnom planu. Njen veliki plan nije da Mersi bude samo jedan od najboljih, već da bude najbolji. „Ne mogu da otkupim njihov deo kad prode godina dana. Razmišljala sam o tome iz svakog

mogućeg ugla i to je jednostavno nemoguće. Naravno, imam novca, ali je veći deo u zemlji i u stoci. Kada prode godina; one će imati dve trećine u odnosu na moju jednu." „Nema svrhe da brineš o nečemu što ne možeš da promeniš ili o onome što će se možda dogoditi a možda neće." On je pomazi po

117

kosi jednom, a zatim i drugi put. „Možda ti je potrebno da razmišljaš o nečemu drugom. Barem malo."

Okrenuo je još jednom. „Nemoj da mi bežiš. Dosta sam razmišljao o ovome od prošlog puta." Lagano i izazivački je dodirnuo njenc usne svojimima. „Vidiš? Nijc bolelo."

Usne su joj zadrhtale, ali nije mogla da kaže da ju je poljubac bolelo. „Neću da ponovo počinjemo sa tim. Imam previše problema da bih mogla da priuštim sebi da usmerim pažnju na bilo šta drugo." „Draga", reče on i opet poče da sc poigrava sa njenim usnama. „Ali baš u tim trenucima ti je potrebno skretanje pažnje. A kladim se da se oboje osećamo bolje zbog ovoga."

Oči su mu ostale otvorene kada ju je zagrlio i spustio glavu ljubeći je. „Na mene već deluje", prošaputao je, a zatim, brzo kao munja, njegov poljubac je postao strastveniji. Blesak, vrelina, žclja, sve se to sjedinilo i prolazilo joj kroz glavu i kroz celo njeno telo. A kada su je ti osećaji ophrvali, zaboravila je da je umorna ili uplašena. Bilo je lako zagrliti ga, priviti se uz njega i pustiti da sve ostalo nestane.

A mnogo je teže bilo odvojiti se od njega i setiti se obaveza. „Možda sam i ja razmišljala o tome." Podigla je ruku da napravi rastojanje između njih dvoje. „Ali nisam završila sa razmišljanjem."

On ugleda kroz prozor jahače. Sa jednom rukom na Yilinom ramenu, prišao je bliže prozoru. „Adam se vraća sa tvojim sestrama." Ugledala ih je i videla nešto. „Nešto nije u redu. Nešto se dogodilo."

Video je i sam kako je Adam pomogao Lili da sjaše i kako ju je držao. „Nešto se dogodilo", reče on, „hajde da vidimo šta."

Bili su na pola puta niz stepenice kad se vrata otvoriše. Tes je prva ušla. Od hladnoće su joj obrazi bili crveni, a oči široke, usne blede.

„Jelen", reče ona. „Samo jelen. Bambijeva mama", rekla je i suza joj krenu iz oka kada ugleda Nejtta koji je dolazio iz kuhinje. „O, bože, zašto bi to iko želeo da učini Bambijevoj mami?"

„Šššš, smiri se." Nejt je zagrli. „Hajde da sedneš, dušo."

„Lili, hajde da podemo saJTes."

Ona odmahnu glavom. Cvrsto je držala Adamovu ruku. „Ne; dobro sam, stvarno. Napraviću čaja. Bilo bi dobro da popijemo čaj. Izvinite me."

„Adame." Vila je posmatrala kako Lili žurno odlazi do kuhinje. „Šta se do davola desilo? Jesi li ubio srnu kad ste bili napolju?"

„Ne, neko drugi ju jc ubio." Revoltiran, on skinu kaput i prebaci ga preko gelendera.

„Ostavili su je tamo, pokidanu na komade. Nisu je

118

ubili zbog lova ili trofeja, već samo da bi je ubili. Vukovi su je napali." Protrljao je rukama obraze. „Ispalio sam metak da ih rasteram i da pogledam, ali su Lili i Tesa dojahale do mene. Hteo sam da ih dovedem kući."

„Idem po kaput."

Pre nego što je Vila stigla da se okrene, Adam ju je zaustavio. „Nema svrhe. Sad verovatno nije ostalo mnogo od nje, a video sam dovoljno. Ubijena je čisto, pucnjem u glavu. Izvadena joj je utroba, isečena je i ostavljena tako. Onaj koji ju je ubio odsekao joj je rep. Pretpostavljam da mu je to bio dovoljan trofej ovoga puta."

„Kao i ostali, znači."

„Možemo li da ga pratimo?" pitala je.

„Pao je sneg nakon toga, a to se desilo juče. Do sada je još više napadalo. Možda bih da sam odmah krenuo po tragu imao sreće.”

Adam trgnu rame što je bio gest koji je govorio o frustraciji i prihvatanju. „Mogao sam da nisam morao da vratim njih dve.”

„Bolje je da ipak pogledamo.” Ben je već krenuo po šešir, „Reci Nejtju da vreti Seli kući, Vila.”

„Ja idem sa vama.”

„Nema svrhe i ti to znaš.” Ben je uhvati za ramena. „Nema svrhe.”

„Ipak ću da podem. Idem po kaput.”

119

XI poglavlje

Sneg je padao beo, divlji i gust. Do noći se ništa drugo nije moglo videti kroz prozor od neprekidnog padanja debelih pahulja koje su napravile zid između stakla i ostatka sveta.

Lili je gledala u sneg i pokušavala da vidi kroz njega dok joj je yatra grejala leđa i briga joj je nagrizala živce.

„Hoćeš li scsti?” Tes se brcnu na nju i prckori sebe za taj ton u svom glasu. „Ne možeš ništa da učiniš.” „Odavno su otišli.”

Tes je znala pre tačno koliko vremena su otišli. Tačno devedeset i osam minuta. „Kad ti kažem, ništa ne možeš da učiniš.”

„Mogli bismo da popijemo još čaja. Ovaj se ohladio.” Kad se Lili okrenula da uzme poslužavnik, Tes skoči na noge.

„Hoćeš li prestati? Prestani da me uslužuješ - prestani da uslužuješ sve nas. Ti nisi sluškinja ovde. Samo sedi pobogu.”

Stresla se, prekrila oči prstima i duboko udahnula. „Izvini”, prošaputala je, dok je Lili ostala u mestu, prekrštenih ruku i uplašene očiju. „Nisi zaslužila da vičem na tebe. Nikad nisam videla tako nešto. Nikad nisam videla tako nešto.”

„U redu je.” Saosećajnost opusti tenziju u njenim prstima. „Bilo je užasno. Znam. Jednostavno užasno.”

Scle su na suprotne ivice dugačkog kožnog kauča dok je vetar udarao u prozore u žestokim naletima. Tes je u sebi držala smeh pun ogorčenosti.

„O, do davola.” Ona uzdahnu i ponovi. „Do davola, u šta smo se uyalile ovde, Lili?”

„Ne znam.” Vetar je slao demonsko zayijanje kroz dimnjak. „Jesi li uplašena?”

„Naravno da sam uplašena. A ti?”

Treznih i mirnih očiju Lili zamišljeno napući usne. Podigla je vHi prsta i prešla njime lagano po donjoj usni. Ta usna bi počela da drhći od straha.

„Mislim da nisam. Ne razumem to, stvarno ne, ali nisam uplašena, ne onako kao što bih očekivala. Samo sam tužna i žao mi je.

120

I zabrinuta sam”, dodala je dok su joj oči odlutale nazad do prozora i dok je zamišljala tri jahača izgubljena u uskcwitalnoj belini. „Zabrinuta sam za Adama, Vilu i Bena.”

„Biće u redu. Naviknuti su oni na sve ovo.”

Nervozna, Tesa ustade i poče da šeta po sobi. Od oštrog pucketanja plamena u kaminu ona se trgnu. I opsova. „Znaju šta rade.” Ako oni ne znaju, pomisli ona, ko onda zna? „Možda sam zbog toga tako uplašena sada. Ne znam kog davola radim. A ja to uvek znam, razumeš. Postayi cilj, napravi plan, idi korak po korak do cilja. A oyoga puta ne znam šta radim.”

Okrcnuvši se ona uputi Lili pogled pun razumevanja. „A ti znaš. Ti znaš šta radiš sa tim tvojim poslužavnicima za čaj, kuyanjem supe i potpaljivanjem vatre.”

Lili odmahnu glayom i natera se da odyoji pogled od prozora. „To nisu važne stvari.”

„Možda jesu“, reče Tes nežno, a zatim se ukoči kad ugleda svetla kroz zavesu snega. „Neko je tu,“

Opet nije znala šta da radi, da li da beži ili da se sakrije. Tes se okrenu i krenu ka predvorju do vrata da ih otvori. Nekoliko trenutaka kasnije, pojavi se Nejt sav beo od snega.

„Vrati se unutra“, naredi joj i skloni je sa vrata dok je ulazio. „Jesu li se vratili?“

„Nisu. Lili i ja...“ pokazala je ka dnevnoj sobi. „Šta ćeš ti ovde?“

„Mećava je gadna“, reče on. „Odvezao sam Šeli i bebu kući bez problema, ali sam se jedva vratio.“ Skinuo je kapu i otresao sneg. „Nema ih već dva sata. Daću im još par minuta, a onda idem da ih tražim.“

„Izlaziš ponovo. U to napolju?“ Nikad nije osetila mećavu, ali je sigurna da je ovo to. Sve su mećave bile smrtno opasne. „Jesi li lud?“

Odsutno ju je potapšao po ramenu. Misli su mu očigledno bile negde drugde. „Imaš li vruće kafe? Dobro bi mi došla jedna šolja. I termos da ponese.“

„Ne možeš da izadeš po tom yremenu.“ Načinila je jedan gest za koji je znala da je luckast - stala je između Nejta i vrata. „Niko ne izlazi napolje.“

On se nasmeši i prode prstom preko njenog obraza. Nije smatrao njen gest glupim, već slatkim. „Brineš se za mene?“

Pre bi se moglo reći da je bila prestrajljena, ali će o tome razmišljati kasnije. „Možeš da dobiješ promrzline, hipotermiju, možeš da se nikada više ne vratiš.“ Ona prekide govor kao smrznutu granu. „Bila bih zabrinuta za syakoga ko nema zdravog razuma da ostane unutra u toku ovakve mećave.“

121

„Moja tri prijatelja su napolju.“ Glas mu je bio tih i odlučan. „Kafa će mi biti od velike pomoći, Tes. Crna i vrela.“ Pre nego što je stigla da progovori, on podiže ruku i nakrivi glavu. „Evo. To su oni.“

„Nisam čula ništa.“

„Vratili su se“, reče Nejt jednostavno i ponovo namestivši šešir, krenu pred njih.

Bio je u pravu, pomisli Tes i zaključi da Nejt ima dobar sluh kao mačka. Pojavili su se iz razbesnelog snega i vetra. Ušli su u dnevnu sobu i uz kafu koju je Bes napravila za nekoliko minuta, počeli da se otkrivaju.

„Previše snega i ne može ništa da se vidi.“ Ben se zavalio u fotelju dok je Adam sedeo sa prekrštenim nogama ispred vatre. „Došli smo do tog mesta, ali je sneg već napadao nekoliko centimetara i nije bilo šanse da pratimo tragove.“

„Ali video si.“ Tes je sela na naslon za ruke na sofi. „Video si šta je tamo.“

„Da.“ Bacivši pogled ka Adamu, Vila slegnu ramenima. Nije bilo poente govoriti da su se vukovi vratili. „Razgovaraću sa ljudima ujutru. Sada imaju previše posla.“ „Sada?“ ponovi Tes.

„Radnici su napolju i skupljaju krdo da bi ih prebacili u zaklon. Idem po Hema.“

„Cekaj.“ Sigurna u to da je jedina preostala osoba u sobi, Tes podiže ruku. „Vraćaš se napolje zbog krava?“

„Umreće na ovakvom yremenu“ reče Vila kratko. Dok ju je Tes zapanjeno gledala, svi osim njc i Lili obukoše ponovo jakne i krcnuše napolje. Odmahnuvši glavom ona uze brendi. „Zbog krava“, prošaputala je. „Zbog gomile glupih krava.“

„Bić gladni kad se vrate“, reče Lili, ali ovog puta nije gledala kroz prozor, niti je slušala motor kamioneta. „Idem da pomognem Bes oko večere.“

Mogla je da bude iritirana ili rezignirana, pomisli Tes. Odlučila je da je rezigniranost bila lakša za njen sistem. „Neću da scdim ovde sama.“ Ali je ponela brendi sa sobom kada je pošla sa Lili. „Da li na istoku imate ovakve oluje?“

Lili odsutno odmahnu glavom. „Imamo snega u Yirdžiniji, ali nisam nikada videla ovako nešto. Tako brzo pada, uz toliko vetra. Ne mogu da zamislim da sam napolju po

ovakvom vremenu. Pretpostavljam da će Nejt prenoćiti ovde, zar ne? Moraću da pitam Bes da li je spremljena soba za njega."

Ona otvori vrata od kuhinje i vide da je Bes već stajala kraj šporeta pored ogromne šerpe koja se pušila. „Gulaš“; reče Bes srknuvši malo

122

i/ yelike varjače. „Biće dovoljno za čitavu vojsku. Treba da se krčka još sat-dva."

„Opet su i^ašli napolje." Automatski, Lili ode do ostave da uzme kecelju koja je tamo visila. Tes podiže obrvu kad vide kako ona to radi kao da je ovde odavno. To joj je već postala rutina, pomisli ona.

„Pretpostavila sam", reče Bes. „Napraviću pitu sa jabukama." Ona baci pogled ka Tes koja je pijuckala brendi. „Hoćeš da budeš korisna?"

„Ne naročito."

HKutije za drva su skoro prazne", reč joj Bes i iznese korpu sa jabukama iz ostave.

„Muškarci nemaju vremena da unesu drva."

„Očekuješ da ja izadem napolje po drva?" upita Tes zapanjeno držeći brendi.

„Polako ostajemo bez struje, i devojko sigurno hoćeš da ti zadnjica bude ugrejana kao i svima nama."

„Struja." Kad je pomislila na to da će ostati bez struje, da će joj biti hladno u mraku cele noći, nestala joj je boja iz lica.

„Imamo generator." Bes poče polako da ljušti jabuke. „Ali ne možemo da trošimo struju na grejanje soba kad imamo dosta drveta. Ako hoćeš da ti bude noćas toplo u sobi, idi po drva. Pomozi joj, Lili. Njoj je potrebija pomoć nego meni. Od tih vrata vodi konopac do mesta gde su naslagana drva. Samo ga pratite i unesite ih u rukama. Nećete moći da gurate kolica po snegu, a nema svrhe da ga čistimo dok ne prestane da pada. Dobro se obucite i uzmite baterijsku lampu."

„Dobro", reče Lili i pogleda u Tesino jarosno lice. „Mogu ja da unesem drva a ti ostani unutra i kad ih ja unesem ti ih odnesi u spavaće sobe."

Ideja je bila primamljiva. Čak i sad Tes je čula ledeno zavijanje vetra koji je prctio kuhinjskim prozorima. Ali preteći osmeh na Besinom licu rekao joj je da spusti čašu sa brendijem i krene na posao. „Obe ćemo."

„Ne sa tim tvojim modernim rukavicama", reče Bes kada su krenule napolje. „Uzmi neke radničke rukavice iz garderobe, kad obučeš jaknu."

„Ja da unosim drva", promrmlja Tcs kad jc krenula ka ormaru u predsoblju. „Verovatno ima dovoljno drveta za nedelju dana. Samo hoće da me maltretira."

„Ne bi nam rekla da unosimo drva da ih ima."

Tesk obuče kaput i slegnu ramenima. „Ne bi tebi", složila se sa njom, a zatim sela na stepenik da obuče čizme. „Vas dvc se baš lcpo slažete."

123

„Ja mislim da je ona divna", reče Lili i obmota šal oko vrata dva puta pre nego što je zakopčala kaput preko njega. „Dobra je prema meni. Bila bi dobra i prema tebi da..." Stavivši kapu za skijanje na glavu, Tes klimnu glavom. „Ne, reci slobodno. Da ja... šta?"

„Pa, ti si malo oštra prema njoj, Tes. Neuljudna."

„Pa, možda ne bih bila da mi stalno ne daje neke idiotske poslove, a zatim se žali što ih ne radim prema njenim specifikacijama. Dobiću promrzline od unošenja drveta a ona će reći da ga nisam lepo naslagala. Yidećeš."

Obmotana, ona se vrati niz hodnik, ude u kuhinju bez reči, ode u svlačionicu da nade par debelih, prevelikih radničkih rukavica.

>(Spremljena?" Lili uze baterijsku lampu i pode za Tes.

Cim je Tes otvorila vrata, vetar ih udari ledenim snegom po licu. Razrogačenih očiju one se pogledaše i Lili prva zakorači u ledenu džunglu.

Zgrabile su konopac i kretale se vukući se uz njega dok ih je vetar grubo vraćao korak nazad posle svaka tri koraka koja su uspele da načine. Cizme su tonule u sneg do kolena dok je baterijska lampa bacala nemirnu svetlost u mrak. Došle su do gomil poslaganih cepanica prekrivenih nakatranjenim platnom.

Tes je čvrsto držala baterijsku lampu i ispružila je ruke dok joj je Lili na njih slagala cepanice. Raširila je noge da bi održala ravnotežu, dok ju je vrh nosa pekao od hladnoće i zubi su joj cvokotali. „Mislim da pakao nema veze sa vatrom" povika ona. „Pakao je zima u Montani."

Lili se nasmeši i poče da uzima cepanica u svoje ruke. „Kad se yratimo unutra i sednemo pored tople vatre; gledaćemo napolje i misliti kako je lepo."

„Malo sutra", reče Tes dok su se probijale nazad do kuće da spuste prvu turu. „Zar nam baš toliko očajnički treba topao krevet?"

Lili pogleda u pravcu tople kuhinje, a zatim nazad u noć i mećavu koja je besnela. „Da, očajnički nam treba."

„Da" reče Tes i uzdahnu. „1 meni. Još jednom u akciju."

Ponovile su istu rutinu tri puta i Tes je počela da ulazi u štos. Svc dok sc nije okliznula i pala licem nadole u metar snega. Baterijska lampa je upala u sneg kao krtica u zemlju.

„Jesi li dobro? Jesi li se povredila?" Požurivši da joj pomogne, Lili se nagnu nad njom, izgubi ravnotežu i pade na zadnjicu. Udarac joj izbi vazduh i ona ostade gde jeste i utonu u sneg do pojasa, dok se Tes okrenula na leda i ispljunula sneg.

„Jebem^ti..." Boreći sc da scdne, Tcs poglcda besno u Lili koja se smeškala. „Sta je tako proketo smešno? Za minut ćemo biti zatrpane

124

ovde i neće nas naći do proleća." Ali dok je posmatrala Lili koja je sedela u dubokom tronu od snega kao neka mmijaturna snežna kraljica oseti da i ona želi da pukne od smeha. „A ti izgledaš kao idiot."

„1 ti takode." Boreći se za dah od smejanja, Lili pritisnu ruku na grudi. „A imaš i bradu." Tes pažljivo skide sneg sa brade i baci ga Lili u lice. To je sve što im je trebalo. Uprkos udarima vetra, prayile su grudve i gadale se. Yriskale su i podigayši se na kolena bacale lopte od snega i izbegavale iste. Nisu bile odaljene ni tridesetak centimetara, tako da cilj nije bio glavni faktor, već brzina. Dok ju je sneg pogadao u lice i ulazio joj za vrat; Tes je morala da prizna da je Lili pobedyala. Možda je izgledala slabašno, ali imala je jaku ruku.

Postojao je samo jedan način da izjednači.

Tes ju je uhvatila i obe se prevrnuše. Smejale su se kao hijene, potpuno bele od snega kada se prevrnuše na leda da dodu do daha. Pahulje su ih prekrivale, ogromne i teške sa ledenim i oštrim iyicama.

„Nekada smo prayili anđele u snegu kad sam bila mala", reče Lili i lenjo to pokaza yukući rukama i nogama preko snega. „1 jednom je toliko padao sneg da nismo išli u školu dva dana. Naprayili smo tvrđavu i yojnike od snega. Mama je izašla napolje i slikala nas."

Tesa trepnu i pogleda nayıše pokušavajući da vidi crno nebo kroz zavesu od beline.

„Jedan i jedini put kad sam otišla na skijanje odlučila sam da sneg i ja nismo kompatibilni." Imitirala je Liline pokrete rukama i nogama. „Pretpostavljam da sneg i nije toliko loš."

„Predivan je", reče Lili i nasmeja se. „Smrzavam se."

„Kupiću ti ogromnu šolju kafe sa brendijem."

„Prihvatiću je." Još uvek se smejući, Lili je ustala. Zatim joj srce skoči u grlo i zaustavi yrisak. Ruka joj stegnu Tesinu dok se senka koja se kretala otelovljavala u čoveka koji im je prilazio.

„Jeste li pale?"

Tes trgnu glavu unazad dok joj puls poče jako da udara u uši. Bile su same, pomisli ona u panici, suviše daleko od kuće, a njihove povike prigušio bi vetar. Slika iskasapljenog jelena joj se pojavi pred očima i ona se oseti bespomoćno.

Baterijska lampu, pomisli ona, dok su joj oči užurbano letele levo-desno. On je imao baterijsku lampu čija je svetlost bila toliko jaka da ju je zaslepljivala tako da je od njega videla samo siluetu. Htela je da potrči, i naredila je sebi da potrči i da povuče Lili sa sobom, ali nije mogla da se pomeri.

„Ne bi trebalo da ste ovde u mraku“, reče on i pride bliže.

Sada se pomerila jer se instinkt za preživljavanjem oslobodio kao tigar iz kaveza. Ona skoči i zgrabi cepanicu spremivši se da zamahne.

125

„Beži od nas“, naredi ona jakim i odlučnim glasom iako su joj se ruke tresle. „Lili ustani. Diži se.“

„Hej, nisam hteo da vas uplašim.“ On iskosi baterijsku lampu. „Ja sam Vud, gospodice Tes. Bili i ja smo upravo stigli i žena je mislila da vam je možda potrebna pomoć ovde.“ Glas mu je bio opušten i nije bio preteći, čak bi se moglo reći i da mu je situacija bila smešna. Ali bile su same i bespomoćne, a on je bio jak muškarac čije lice nije videla. Nemoj nikome da veruješ; reče ona sebi, i još jače stegnu cepanicu.

„U rcdu smo. Lili idi u kuću i reci Bes da je Vud ovde. Rcci joj“ prosikta ona kroz zube i Lili konačno skoči i pokrenu se.

„Nema potrebe da zovete Bes.“ Vud usmeri baterijsku lampu ka naslaganim cepanicama i prede preko utabane staze od kuće. „Žena mi je postavila večeru, ali mogu da vam ponese malo drveta. Nestaće struje uskoro.“

Sada je bila potpuno sama sa Vudom i Tes se molila da je Lili unutra i da je uzbunila Bes. Strah joj je prolazio kroz kičmu i lizao oštirim jezikom. Ona načini korak unazad, pa još jedan. „Već smo uneli dovoljno drva.“

„Od viška glava ne boli, naročito po ovakvoj mećavi.“ On podiže baterijsku ka njoj, a ona se trgnu unazad, zamišljajući nož. „Uzmi lampu, reče on nežno, a ja ću da ponese drva.“

Još uvek spremna da potrči, Tes pruži ruku i uze lampu. Vud se sagnu da pokupi cepanice, kad se pojavi Lili. „Bes je stajala kafu.“ Glas joj se podizao i spuštao kao talas. „Rekla je da pozovem Vuda na kafu.“

„E, to je lepo od nje.“ Nastavio je da vešto stavlja cepanice u jednu ruku. „Ali moram da se vratim kući. Žena me čeka. Vas dve se vratite unutra, imate svoju baterijsku, a ja ću se snaći.“

„Pa, hajdemo unutra. Hajdemo, Tcs“, reče Lili drhteći, vukući Tes za ruku. „Hvala ti, Vud.“

„Nema na čemu“, promrmlja on odmahujući glavom kad su one odmakle niz stazu.

„Zene“, reče on za sebe.

„Tako sam se uplašila“, reče Lili. Kad su ušle u svlačionicu; ona zagrlila Tes. „Bila si tako hrabra.“

„Nisam bila hrabra. Bila sam prestravljena.“ Kada je sad razmislila o tome, zgrabila je Lili za ramena i jako je prodrmla. „Kako smo mogle da zaboravimo? Kako smo mogle da se igramo u snegu kao dva idiota nakon svega što se dogodilo? Gospode, to bi mogao da bude bilo ko od njih. Zašto mi je toliko trebalo da to zaključim?“ Ona se povuče unazad i pogleda u Liline oči. „To bi mogao da bude bilo ko od njih.“

126

„Ne bi mogao da bude Adam.“ Nakon što je skinula rukavice, Lili protrlja ruke. „On ne bi nikoga mogao da povredi, ni čoveka ni životinju. Ali on je bio sa nama kada smo - kada smo našli srnu danas.“

Tes zausti da nešto kaže, pa se predomisli. Nije bilo svrhe spekulirati o tome da je Adam otišao u šumu pre zore, uradio to što je uradio, a zatim ih odveo do tamo želeći da one to vide.

„Ne znam, Lili, jednostavno ne znam. Ali ako nameravamo da ostanemo ovde, da preživimo zimu, bolje da počnemo da razmišljamo i bolje da počnemo da čuvamo leda jedna drugoj.“ Skinula je kapu i kaput. „Ne mogu ni da zamislim da bi Adam tako nešto učinio. Ili Ben ili Nejt. Ne mogu da zamislim nikoga ko bi tako nešto uradio i to je problem. Moramo da počnemo da to zamišljamo.“

„Ovde smo bezbedne“, reče Lili okrenuta leđima, uredno kačeći svoj kaput. „Bezbedne smo. Dugo se nisam osećala bezbedno i neću da dozvolim da mi to nešto pokvari.“

„Lili“, reče Tes i spusti joj ruku na rame. „Da bismo ostale bezbedne moramo da se pazimo. Obe želimo nešto ovde“, nastavi ona kad se Lili okrenu. „1 želimo to toliko da rizikujemo svoje živote samim tim što smo ovde. Zato moramo da pazimo jedna na drugu i moramo da verujemo jedna drugoj. Ako vidim nešto čudno reći ću ti i ti reci meni ako vidiš nešto. Bilo šta što ti se čini da nije u redu, bilo koga za koga ti se čini da se ponaša sumnjivo. Važi?“

„Da, reći ću ti. I Vili.“ Ona odmahnu glavom pre nego što je Tes stigla da protestuje. „Ona to zaslužuje, Tes. I ona puno rizikuje. Ona rizikuje više od nas.“ Baš tako, pomisli Tes, a zatim se strese. „Okej, tako ćemo raditi. Barem za sada. Sad mi je potrebna ta kafa.“

Popile su kafu i čekale. Pojele su gulaš i čekale.

Vetar je zavijao napolju, vatra je pucketala u kaminu i dcdin sat u radnoj sobi otkucavao je časove.

Prošla je ponoć kad je Vila došla i bila je sama.

Tes je prestala da korača po dnevnoj sobi i proučavala ju je pogledom. Yilino lice bilo je blede od iscrpljenosti, a umor se video i u tim njenim tamnim, egzotičnim očima. Došla je pravo do kamina, ostavljajući sneg po skupocenim ćilimima i uglačanim podovima.

„Gde su ostali?“ upita Tes.

„Morali su da se vrate. Imaju svojih briga.“

Klimnuvši glavom, Tes dođe do flaše za viski i nasu punu čašu. Više bi volela da su Nejt i Ben u kući, ali je polako učila da je Montana puna malih razočaranja. Dala je čašu Vili.

„Jesu li krave ušuškane?“

127

Ne odgovorivši na pitanje, Vila popi pola čaše u jednom gutljaju i jako se strese.

„Napuniću ti kadu.“

Pošto je bila suviše umorna i nije ni čula to, Vila pogleda u Lili. „Šta?“

„Napuniću ti kadu. Smrzla si se i iscrpljena si. Mora da si i mrtva gladna. Ima toplog gulaša. Tes, sipaj Vili tanjir gulaša.“

Vila je imala tek toliko energije da bi joj to bilo smešno. Njcn zbunjcn osmeh isprati Lili iz sobe. „Ide da mi napuni kadu. Sta ima bolje od toga?“

„Naš ekspert u domaćinstvu. Uostalom, dobro će ti doći vrela kupka. Smrdiš.“

Vila proveri i namršti se. „U pravu si.“ Pošto joj se od prvog udara yiskija zavrti u glavi, ona postavi čašu u stranu. „Suviše sam umorna da bih jela.“

„Moraš da pojedeš nešto. Možeš da jedeš u kadi.“

„U kadi. Da jedem u kadi?“

„Zašto da ne?“

Vila pogleda Tes sumnjičavo. „Zašto da ne?“ složi se ona i pode na sprat da se svuče.

Lili je napunila kadu i napravila penu u toploj vodi. Vila je naga posmatrala kadu punih deset sekundi. Penušava kupka, pomisli ona. Nije mogla da se seti kada je poslednji put to sebi priuštila. Yelika kada skerletne boje bila je jedna od udobnosti njenog oca, a ona ju je retko koristila. I to samo kad bi on otišao na put.

Pa, sad je otišao na put. Sa koga se neće vratiti.

Prebacila je noge preko ivice i osetila talas vreline kad joj topla voda predc prcko hladno kožu. Tada sc uz uzdah spusti unutra do brade.

Zaboravila je na sneg, na vetar, na nemilosrdni mrak, na strašnu borbu da skupi goveda. Sigurno su ispustili neke, a neke izgubili. To jc ncizbežno. Mećava je suviše brzo dolazila i bila je suviše jaka da bi se to sprečilo. Ali su uradili najbolje što su umeli. Osci jak bol u mišićima kada jc zabcila glavu unazad. Zatvorila je oči. Ne mogu da razmišljam, shvatila je kada oseti strašan umor u mozgu. iMoram da mislim. Sta da radim. Svaka odluka, svaki posao, svaki pokret sutra ujutru će biti instinktivan. Znala je šta da radi. Nije joj ovo prva mećava, niti će joj biti poslednja. Ali ubistvo - ubistvo i kasapljenjc. Šta da radim. „Ako zaspiš tu udavićeš se“; reče Tcs sa vrata.

128

Vila se uspravi u kadi mršteći se. Nije bila naročito skromna. Mrštala sc zato što joj upadaju unutra, i pored božanskog mirisa gulaša. „Mogla si da kucaš.“

„Ostavila si vrata otvorena.“ Pošto joj je bilo prilično zabavno da bude u ulozi poslužitelja, Tes stavi poslužavnik preko kade. „Hoću da popričam sa tobom.“

Vila uzdahnu. Pridigla se tek toliko da može da jede i stavi kašiku u gulaš dok joj se pena topila na grudima. „Pričaj.“

Tcs je sela na široku ivicu kade. Kupatilo je bilo fenomenalno, pomisli ona. Bilo je raskošno, kao kupatilo ncke filmske zvezdc sa pločicama boje rubina, safira i bele boje. U bronzanim i bakarnim ćupovima bila je šuma paprati. Tuš kabina je bila odvojena od kade i iza čistog stakla nalazilo se nekoliko tuševa pod različitim uglovima i na različitim visinama. A kada gde je Vila ležala bila je dovoljno velika za male, ukusne orgije. Ona umoči prst u pcnu i približi jc nosu. „Ljubičica“, reče ona. „Mora da je Lilina pena za kupanje.“

„Hoćeš da pričamo o peni za kupanje?“ Vila se povuče još više gore kada joj se povećao apetit. Mogla je da pojede vola.

„Ostaviceo te ženske priče za kasnije.“ Pogledala je u Lili koja se pojavila na vratima, držeći pogled uljudno par desetina centimetara iznad Yiiine glave. „Donela sam ti bade mantil. Okačiću ga na vrata.“

„Udi, i sedi“, reče Vila mahnuvši joj. „Tesa hoće da razgovaramo.“ Kada je Lili oklevala, Vila prevrnu očima. „Lili, sve imamo grudi.“

„A Yiline su inače jedva primetne“, reče Tes sa samozadovoljnim osmehom. „Sedi“, naredi joj. „Uostalom, ti si ta koja si htela da je upoznaš sa svim.“

„Sa čime?“ Vila je pitala punih usta.

„Recimo samo da smo Lili i ja malo nervozne. Zar ne, Lili?“

Lili je pocrvenela, spustila poklopac od klozetskc šolje i sela.

„Da.“

Uprkos vrelini vode, Vila se ohladi. „Vas dve planirate da zbrišete?“

„Nismo mi kukavice“, reče Tes i nakrivi glavu. „Ni budale. Nas tri smo podjednako zainteresovane da preguramo sve ovo u jednom komadu. Neko, možemo reći vrlo vcroatno bilo ko na ovom ranču jc vrlo vešt sa nožem. Kako da se izborimo sa tim?“ Vili se ukočiše usne. „Ja poznajem svoje radnike.“ „Ali mi ih ne poznajemo. Možda bi trebalo da nas malo upoznaš sa tim. Da nam kažeš šta znaš o svakome od njih. Ma kako to primamljivo zvučalo, nas tri ne možemo da budemo zajedno dvadeset i četiri časa dnevno sledećih devet ili deset meseci.“

129

„U pravu si.“

Od tog nepromišljenog slaganja, Tes otvori usta od čudenja. „Pa, moram da pribeležim ovaj dan. Vila Mersi se složila sa mnom.“

„Ali još uvek ne mogu da te podnesem." Grebući po tanjiru Vila nastavi. „Ali se slažem. Nas tri moramo da saradujemo ako ćemo da preguramo ovo. Sve dok policija ne pronade ubicu, ili dok ga mi ne pronademo, mislim da nijedna od vas ne sme da izlazi sama."

„Ja umem da se branim. Išla sam na časove samoodbrane."

Vila prokomentariše prezirivim „Hm."

„Ja bih mogla da te savladam", reče Tcs. „Za deset sekundi bih te bacila na pod i videla bi zvezde. Ali nije poenta u tome." Imala je želju za cigaretom i obećala je da će sebi ispuniti želju. „Lili i ja ne možemo da budemo zajedno vasceli dan."

„Ja sam sa Adamom veći deo dana. Sa konjima."

Vila klimnu glavom Lili i kliznu nazad u vodu. „Možeš da se pouzdaš u Adama. I Bcs. I Hema."

„Zašto Hema?" upita Tes.

„On me je odgajio", reče Vila kratko. „Uostalom, vreme će vas u prvih nekoliko meseci držati uglavnom u kući."

„A tebe?" upita Lili.

„Ja ću brinuti o sebi." Vila zaroni, držeći vazduh pod vodom, a zatim izroni osećajući se skoro kao ljudsko biće. „Nisam imala holivudske časove samoodbrane, ali poznajem ljude i poznajem zemlju. Ako se ijedna od vas dve plaši, osedajte konje i podite na posao sa mnom. A ukoliko ne želite da mi trljate leđa, volela bih malo privatnosti."

Tes ustade i krenu po poslužavnik. „Drskost nije zaštita od noža."

„Vinčesterka jeste", reče ona zadovoljna i pruži ruku da uzinc sapun.

Loše je spavala. Iscrpljenost, ma kolika da je bila, nije mogla da uguši noćne more.

Prevrtala se po krevetu i borila za san dok su joj slike krvoprolića letele kroz glavu.

Tanka zimska svetlost probijala se kroz zid od snega koji je ujednačeno padao. Stresla se i poželela da postoji nešto ili neko što bi mogla zagrliti. Barem nakratko.

Neko drugi se probudio pri toj istoj šturoj svetlosti sa tim istim slikama u glavi. I od tih slika se nasmešio.

130

XII poglavlje

Iz Tesinog dnevnika:

Počinjem da volim sneg. Ili polako ludim. Svako jutro kad pogledam kroz prozor spavaće sobe, ugledam beli i svetlucavi sneg. Kilometre snega. Ne mogu reći da mi se dopada hladnoća. Ili jebeni vetar. Ali sneg, naročito kada sam unutra, ima neku draž. Ili možda ponovo počinjem da se osećam bezbednom.

Nedelju dana je prošlo od Božića i ništa se nije dogodilo što je prekinulo rutinu. Nijedan čovek nije ubijen, nijedna životinja nije zaklana. Samo sablasna tišina snežnih dana.

Možda su policajci ipak bili u pravu i ko god je ubio onog jadnog ćelavka bio je neki stoper psihopata. Možemo samo da se nadamo.

Lili je ušla u duh praznika. Smešna, draga žena. Ponaša se kao dete. Unosi gomile kesa u svoju sobu, uijja poklone, peče kolačiće sa Bes. Fenomenatne kolačiće, što znači da sam dodala još petnaest minuta mojim jutarnjim uežbama.

Išli smo u Bilings u šopingpre Božića. Bilo mi je lako da izaberem poklon za Lili. Našla sam veoma lep broš sa konjem koji se propinje. Veoma je nežan i ženstven. Mislila sam da bi trebalo da nadem nešto i za kiselu Bes i pronašla sam kuvar. Lili je odobrila moj izbor, tako da mislim da sam dobro izabrala. Kaubojka je druga stvar. Još uvek je nisam bacila na leđa.

Da li je ta žena neustrašiva ili glupa?

Izlazi svaki dan, uglavnom sama. Radi kao mazga, a zatim se odvuče do barake i razgovara sa radnicima. Kada je u knji, zakopa se u izveštaje i knjige.

Plašim se da počinjem da joj se divim i nisam sigurna da mi se to dopada. Kupila sam joj kašmirski džemper, ne znam zašto. Nikad ne nosi ništa osim flanela. Ali džemper je

divne crvene boje, ueoma je mekan i ženstven. Verovatno će ga obući preko potkošulje i kastriraće krave u njemu. Do davola sa tim.

Za Adama, pošto mi se dopada na iznenadujuće bratskom niuou, našla sam divnu sliku planina naslikanu vodenim bojama. Slika me je podsetila na njega.

131

Nakon mnogo razmišljanja, odlučila sam da kupim i neki mali znak pažnje za Bena i Nejta, pošto toliko uremena prouode oude. Za Bena sam kupila video-kasetu Red Riuera, što je šala za koju se nadam da će shvatiti.

Nakon suptilnog ispitivanja otkrila sam da Nejt voli poeziju, tako da sam nm kupila zbirku Kitsovih pesama. Yidećemo kako će reagoi'ati.

Usred šopinga, mirisa iz kuhinje i ukrašauanja kuće i ja počinjem da osećam praznično raspoloženje. Uprcwo sam poslala tonu poklona mami. Njoj nije bitan kvalitet nego kvantitet, i znam da će zadouoijno cepati ukrasni papir satima i oWarati poklone sa osmehom na licu.

Najčudnije od suega, nedostaje mi.

Uprkos nživljavanju u Božić, osećam se nemirno. Mislim da je to od preuiše sati provedenih unutra. Koristim ovaj višak vremena - a zimi ga ima dosta, pošto se ovde smrači u pet popodne - da razmišljamo o knjizi koju bih možda napisala. Samo iz zabave, da mi produ ove duge zimske noći.

A što se tiče dugih zimskih noći... pošto se sve izgleda opet smirilo, uzeću jedan džip - mislim kamionet - i poći ću do Nejta da mu odnesem poklon. Hem mi je dao uputstva do Nejtove zemlje. Nedeljama sam čekala pozw u njegovu kuću i čekala sam ga da načini prvi potez. Pretpostavljam da je na meni da probijem led.

Ne znam koliko suptilna da budem u zavodenju i odlučila sam da ću pruo opipati teren. Kako stvari stoje pre će doći proleće nego što ću ga ja odvesti u krevet...

Do vraga i s tim...

„Ideš negde", upita Vila dok je Tesa klizila niz stepcnice.

„Da." Nakrivila jc glavu i posmatrala Yilinu uobičajcnu uniformu koja sc sastojala od flanelске košuljc i farmcrki. „Ti?"

„Upravo sam ušla. Ncki od nas nemaju vremena da sc lickaju sat yremena ispred ogledala." Namrštila se. „Obukla si haljinu."

„Stvarno?" reče Tes glumeći iznenadenost i gledajući u jednostavnu; usku plavu vunenu haljinu koja se završavala iznad kolena. „Božc, kako sc to dogodilo?" Uz smcšak ona side niz stepenic i dodc do ormara da uzmc kaput. „Moram da odncsem jcdan poklon za Božić. Sećaš se šta je to Božić, zar ne? Cak i pored toliko posla, mora da si čula za Božić."

„Čula sam neke glasine." Seksi haljina, visoke štikle, parfem koji poziva na seks, pomisli Vila i pogleda je kritički. „Za koga je poklon?"

„Za Nejta", rcče Tcs dok je oblačila kaput. „Nadam sc da ima likera od jaja."

132

„Mogla sam pretpostaviti", promrmlja Vila za sebe. „Slomićeš • iat ako budeš vozila u tim štiklama."

„Imarp odličnu raynotežu na ovim štiklama." Odmahnuvši rukom, Tes izade napolje.

„Nemoj da me čekaš, sestrice."

„Da. Dobru ravnotežu", ponovi Vila gledajući Tes kako graciozno ide do kamioneta.

„Nadam se samo da i Nejt ima dobru ravnotežu."

Okrenula se, ušla u dnevnu sobu i ispružila na sofi. Bacila je jedan dugi pogled na raskošno ukrašenu jelku koja je stajala ispred prozora i zarila je licc u kožu.

Božić je za nju uvek bio teško doba godine. Majka joj je umrla u decembru. Nije se sećala toga, ali je to znala i to je uvek bio kao tamni oblak nad prazničnim raspoloženjem. Bes je pokušavala, sam bog zna koliko je pokušayala da joj to nadoknadi ukrasima i kolačima, poklonima i božićnim pesmama. Ali nikada nije bilo

porodice okupljene oko klayira. Nikada nije bilo yoljenih osoba koje sede oko jelkc i otvaraju poklone.

Ona i Adam uvek razmene poklone na Badnje veče. Nakon što se otac napije i postane nepodnošljiv i ode u krevet gde zahrče.

Uvek je bilo poklona ispod jelke sa njenim imenom na njima. Bes se uvek trudila oko toga i na sve poklone je potpisivala Džeka. Ali kada je Vila napunila šesnaest godina prestala je da ih otvara. Bili su laž i nakon još nekoliko pokušaja, i Bes je digla ruc od ovog pretvaranja.

Božićno jutro je značilo mamurluk i loše raspoloženje, i u jednoj prilici kada je bila dovoljno hrabra da sc požali, jaku ćušku.

Davno je prestala da se raduje praznicima,

A sada je bila umorna, tako umorna. Zima je došla prebrzo i tako nemilosrdno. Izgubili su više krava nego što je očekivala i Vud jc bio zabrinut da nisu na vremc posejali ozima žita. Tržišna cena po grlu goveda je pala - ne toliko da treba da paniče, ali dovoljno da se

zabrinu.

I počela je da čeka, svaki dan da čeka, da pronade nešto, ili nekoga zaklanog na vratima svoje kuće.

Nije imala ni sa kim da porazgovara. Držala je svojc brige u sebi. Nije želela da Lili i Tes budu prcstravljene po ceo dan, ali nije mogla da se opusti i ignoriše problem. Uvek je pazila na to da ona ili Adam ili Hem drže na oku njih obe kada su van kuće.

Sad je Tes otišla i Vila nije imala ni energije ni reči da je zaustavi.

Pozovi Nejta, rekla je sebi. Ustani i pozovi Nejta i reci mu da dolazi. On će je paziti. Ali nije se pokrenula, jer jednostavno nije mogla da pokrene noge i da ustane. Da sedne i pogleda to šareno, žalosno-veselo drvo sa lepim poklonima ispod.

133

„tAko hoćeš da spavaš, idi u krevet.“

Čula je Benov glas. „Ne spavam. Samo se odmaram. Pusti me na miru.“

„Kad sam već došao ne možeš da mi kažeš da odem,“ Seo je nasred sofe. „Isrpljuješ se, Vil.“ Pružio je ruku i okrenuo joj lice ka sebi. Kada je ugledao suze trgnuo je ruku kao da se opekao. „Plačeš.“ „Ne plačem.“ Postidena, ona opet sakri lice u kožnu sofu. „Samo sam umorna, to je sve.“ Tada joj glas zadrhta, prekide se i posrami je.

„Ostavi me. Umorna sam.“

„Dodi, draga.“ Iako jc imao malo iskustva sa uplakanim ženama, mislio je da može da uteši ovu. Kao da je dete, podigao ju je i stavio u krilo. „Šta nije u redu?“

„Ništa. Samo sam... Sve“, uspela je da izgovori i pusttla da joj glava padne na njegovo rame. „Ne znam šta mi je, ali ne plačem.“

„Okej.“ Odlučio jc da jc boljc da se obojc pretvaraju da nc plače i još jc više privio na grudi. „Hajdc, samo ćcmo da scdirno ovako. Ugodno te je držati, s obzirom na to koliko si mršava i koščata.“ „Mrzim Božić.“

„Ne, ne mrziš.“ Poljubio ju je u čelo. „Samo si iscrpljena. Znaš šta treba da uradiš? Ti i sestre treba da odete par dana u neku od onih modernih banja. Da se malo opustite i uživete, da sc kupate u blatu.“

Ona se namršti, i odmah joj bi bolje. „Da, važi. Ja i devojke razmenjujemo tračeve u blatu. To je baš moj stil.“

„Onda podi sa mnom. Mogli bismo da iznajmimo sobu sa onom ogromnom kadom sa mehurićima, krevet u obliku srca sa ogledalom na plafonu. Tako možeš da vidiš šta se dešava dok vodimo ljubav. Tako ćeš brže naučiti.“

To joj je na neki omamljujući dekadentan način bilo privlačno, ali je slegnula rarncnima. „Ne žuri mi se.“

„Ja sam u žurbi“, prošaputa on i malo joj spusti glavu unazad. „Nisam to dugo radio“ reče i poljubi je.

Nije glumila otpor i nije protestovala, zato što joj je upravo to trebalo. Toplina, nežna ruka, vešte usne. Umesto otpora, ona mu skliznu rukama oko vrata i upi se u njega pustivši da sve brige i loša sećanja izblede.

U ovome je nalazila udobnost i, bez obzira na sve, u Benu je imala nekoga ko je sluša i možda nekoga kome je stalo do nje. Upila se u to, u želju za tim, i utonula je u želju za njim.

Osetio je potrebu koju je držao pažljivo sputanu. Ali ta neočekivana nežnost, iznenadujuća i uzbuđujuća pokornost, mali plamenovi yreline koji su bili nagoveštaj strasti koja ključa ispod njene nevinosti.

134

Od te kombinacije bio je blizu pucanja i gubljenja kontrole.

On je bio taj koji se povukao, a ona ta koja je protestovala zbog toga. Borio se sa zdravim razumom i pomerio ju je još jednom i spustio njenu glavu između ramena i vrata. „Hajde da samo sedimo.“

Osetila je kako mu srce udara jako i brzo pod njenom rukom. Čula je udare svog srca u glavi. „Uvek me iznerviraš, Ben. Ne znam zašto, to mi jednostavno nije jasno.“

„Pa, sad se osećam puno bolje.“ Uzdahnuo je a potom naslonio glavu na njenu. „Ni ovo nije loše.“

„Ne, pretpostavljam da nije.“ Sedela mu je u krilu dok joj se osećanja nisu stišala.

Posmatrala je svetlucanje od ukrasa na drvetu dok je kroz prozor gledala kako pada lagani sneg, kao šapat beline. „Tes je otišla do Nejt“, reče ona polako.

Čuo je taj ton i znao ju je dovoljno dobro da ga protumači. „Brineš se zbog toga?“

„Najt ume da se brani. Verovatno.“ Načinila je nemiran pokret, a zatim odustala i pustila da joj se oči sklope.

„U stvari si zabrinuta za Tes.“

„Možda. Malo. Da. Ništa se nije dogodilo nekoliko nedelja, ali...“ Izdahnula je. „Ne mogu svaki trenutak da je pazim.“

„Ne, ne možeš.“

„Ona misli kako sve zna. Devojka iz velikog grada sa svojim kursevima samoodbrane i skupom garderobom. Sranje. Ovde je izgubljena kao miš u sobi prcpunjoj gladnih mačaka. Sta ako se kamionet pokvari ili sleti sa puta?“ Duboko je udahnula i rekla ono što ju je najviše tištalo. „Sta ako je Piksov ubica još uvek u okolini?“

„Kao što si rekla, ništa se nije dogodilo nedeljama. Najverovatnije je već daleko odmakao.“

„Ako Yeruješ u to, zašto si ovde po ceo dan i koristiš svakakve bedne izgovore da svraćaš?“

„Nisu baš tako bedni“, promrmlja on; a zatim slegnu ramenima. „Ti si tu.“ Nije se ni namrštiio kad je ona ispustila skeptično 'hm'. „Zbog tebe“, ponovio je. „1 zbog ranča. I da, razmišljam o tome.“ Ponovo joj je podigao glavu i poljubio je jako i brzo. „Znaš šta, odoh ja do Nejt da vidim da li je bezbedno stigla.“

„Niko ne traži od tebe da se baviš mojim problemima.“

„Ne, niko to ne traži.“ Podigao ju je i stavio na sof u a zatim ustao. „Jednoga dana ćeš možda nešto tražiti od mene, Vila. Mogla bi jednostavno da se slomiš i da tražiš nešto. U međuvremenu, ja ću da radim stvari na svoj način. Idi u krevet“, rekao joj je. „TYeba ti sna. Ja ću se pobrinuti za tvoju sestru.“

Namrštila se kad je izašao i pitala se šta je to čekao da zatraži od njega.

135

Tes je stigla do odredišta. Yožnju kroz mrak i lagani sneg smatrala je finom avanturom. Pojačala je radio i nekim čudom našla stanicu koja je puštala stari dobri rok. Pevušila je sa Rodom Stjuartom dok se približavala svetlima Nejtovog ranča.

Sve je bilo čisto kao u apoteci. Očišćeni put posut belom bojom, uredne pomoćne zgrade na ranču i ograda, izdužene senke drveća.

Mora da su farovi uznemirili konje zato što su tri konja izašla iz štale u koral i posmatrala je kako prolazi.

I oni su bili kao naslikani, pomisli, sa dugim repovima i nemirnim kopitima. Jedan od njih je došao do ograde, a ona je usporila jer je želela da vidi njegove savršene linije i sjajnu boju.

Nastavila je da vozi nežno skrenuvši na put koji je vodio do glavne kuće. I ona je bila uredna i lepa. Nepretenciozna, kockasta na dva sprata sa velikom verandom, belim šalonima na tamnom drvetu prozorskih okvira, dvostrukim dimnjacima iz kojih je dim kuljao i podizao se u snežno nebo. Jednostavno, pomisli ona, bcz pretenzija i skromno. Baš kao i čovek koji je živeo u njoj.

Smešeći se, uzela je torbu, poklon i izašla iz kamioneta i jedva uspeła da priguši vrisak kada je ugledala divlju mačku.

Načinila je tri nesigurna koraka unazad i prilepila se uz kamionet. Mačkine oči su je gledale. Bila je mrtva, hladna i prebačena preko ograde. Ali joj je pokvarila raspoloženje.

Očnjaci i kandže bili su joj smrtonosno oštri i jasno su stavljali do znanja šta bi se dogodilo nekoj ženi koja bi nabasala na živ primerak. Nije bila iskasapljena i pošto nije bilo krvi oko nje, njeno srce koje je jako udaralo se smiri. Bila je jednostavno prebačena preko, kao neka krpa. Stresla se i u širokom krugu zaobišavši je, popela se uz stepenice.

Kakvi to ljudi, pomisli ona, obese leš divljic mačke na glavni ulaz? Nervozno se nasmešivši, ona pogleda u poklon u ruci. A potom čitaju Kitsa?

Isuse, kakva zcmija.

Kad je podigla ruku da pokuca na vrata, ona su se već otvorila. Čudno da nije vrisnula s obzirom na to koliko je bila napeta.

Niska žena tamne kose ozbiljno ju je posmatrala. Skoro da je isto bila visoka koliko i debela i obmotana u debeli crni kaput i mnogo šalova. Kosa joj je bila uvijena ispod još jednog šala, ali je Tes videla da je sede boje.

„Senjorita“, rekla je divnim, tečnim glasom. „Mogu li da vam pomognem?“

Tečni seksi glas koji je dolazio iz malog naboranog lica fascinirao je Tes i ona je odmah krenula da joj dodeljuje neki lik u knjizi. Nasmešila se i razvrdila. „Zdravo, ja sam Tcs Mersi.“

136

„Da, senjorita Mersi“, reče žena i otvori vrata puštajući je da ude.

„Yolel^ bih da vidim Nejta ako je slobodan.“

„U kancelariji je. Na kraju hodnika. Pokazaću vam.“

„Krenuli ste napolje“, reče Tes. Nije želela da najavi da je došla. „Naći ću ga, senjora...?“

„Kruz.“ Trepnula je kada joj Tes pruži ruku, a zatim je uze i kratko stegnu. „Gospodinu Nejtu će biti drago da vas vidi.“

Stvarno? pomisli Tes i nastavi da se smeši. „Imam mali poklon za njega“, rekla je i podigla knjigu umotanu u sjajni papir. „Iznenadenjc.“

„To je veoma vclikodušno. Treća vrata sa leve strane.“ Smešak na usnama senjore Kruz rekao je Tesi da je njena poseta bila suviše očigledna. Barem drugoj ženi. „Laku noć, senjorita Mersi.“

„Laku noć, senjora Kruz.“ Tes se nasmeja samoj sebi kada se vrata zatvoriše a ona ostala sama u tihom predsoblju.

Na podu od tamnog drveta bili su ćilimi sa geometrijskim šarama, a na zidovima boje slonovače skice uradene olovkom i mastilom. Prelepi aranžmani od suvog cveća stajali su u mesinganim urnama -to je sigurno dodir senjore, pretpostavila je Tes dok je išla hodnikom.

U dnevnoj sobi je gorela prijatna vatra, pucketajući u kaminu od kamena na kojem su stajali svećnjaci i zbirka intrigantnih tegova za papir. Nameštaj je bio širok i mekan i muški. Tamne boje bile su kontrast svetlim zidovima i ćilimima jarkih boja.

Zanimljiva kombinacija, pomisli Tes. Jednostavna, muška, a ipak ugodna za oko.

Cula je tihc tonove Mocartovog koncerta dok se približavala otvorenim vratima kancelarije.

A u kancelariji je bio on. Opušten i seksi u stilu Džimi Stjuarta sedeo je u kožnoj stolici sa visokim naslonom iza velikog hrastovog stola. Stona lampa je bacala svetlost na njegove ruke dok je nešto zapisivao u žuti notes. Obrve su mu bile naborane, kravata opuštena, a kosa, one zagasitoplave boje bila je nemarno počešljana i to njegovim vlastitim rukama kojima je prolazio kroz nju.

Bože, kako mi srce udara. Ta njena reakcija joj je bila smešna i posmatrala ga je još minut, zadovoljna time što može da ga gleda dok radi i dok je nesv[^]stan njc.

Soba je bila puna knjiga. Pored lakta mu je bila šolja kafe. U pozadini se tiho čula divna muzika.

Nejt, reče ona sebi, blago zagladivši kosu, gotov si.

„Pa, dobro večer, gospodine advokatu.“ Svesna svoje zavodljive poze na vratima, polako se nasmešila kada on trgnu glavu naviše a iz očiju mu za tren nestade svake ideje o poslu kada je ugleda.

137

„Pa, zdravo, gospodice Mersi.“ Osetio je neku napetost u sebi kada ju je ugledao tako sa malo snega preko kose i ramena. Tenzija se povećala kada je ugledao njen misteriozni ženstveni osmeh, ali sc naslonio n stolici kao muškarac koji savršeno vlada situacijom. „Ovo je prijatno iznenađenje.“

„Nadam se. I nadam se da ne prekidam nešto od vitalnog značaja.“

„Ništa od vitalnog značaja.“ Beleške koje je zapisivao potpuno su mu i.šćilile iz uma.

„Senjora Kruz me je pustila unutra.“ Krenula je ka stolu misleći na divlju mačku.

Ugledaće se na mačiji svet i igraće se sa plenom pre nego što ga ubije. „Tvoja kućna pomoćnica.“

„Moja pomoćnica.“ Bio je potpuno zbunjen. Da li da ustane i ponudi joj piće ili da ostane tu gde je. Zašto ga gleda kao da već može na usnama da oseti njegov ukus? „Marija i njen muž se brinu o tome da ovde sve funkcioniše. Da li je ovo društvena poseta ili ti jc potreban advokat, Tes?“

„Društvena, zasad. Potpuno društvena.“ Pustila je da kaput sklizne sa nje i posmatrala ga kako su mu oči zasijale. Da, zaključila je, ova haljina je pun pogodak. „Da budem iskrena, morala sam da izadem iz kuće.“ Prebacila je kaput preko stolice, a zatim se naslonila na ivicu stola puštajući da joj se suknja suptilno povuč naviše. „Imam malu groznicu od zatočenosti u kolibi.“

„Dešava sc.“ Nije zaboravio njene noge, ali je prošlo dosta vremena od kada ih je video u nečemu osim farmerki ili debelih yunenih pantalona. Od pogleda na najlonke i na suknju koja se završavala dosta iznad kolena usta su mu bila suva kao barut. „Hoćeš piće?“

„To bi bilo divno.“ Polako je prekrstila noge. Još jednom je suknja diskretno pošla naviše. „Sta imaš od pića?“

„Mmmm..." Nije mogao da se seti i osećao se kao idiot. Ovo postaje svc boljc i bolje, pomisli ona i skliznu sa stola. „Pogledaću sama, može?" Otišla je do flaša sa pićem koje su se nalazile na baru na drugoj strani sobe i izabra vermut. „Hoćeš i ti jedno?" „Okcj, łwala." Odgurnuo je kafu u stranu. Kofcin mu sigurno nccc pomoći da ovo pregura. „Nisam mogao da svratim do vas nekoliko dana. Kako stoje stvari?" „Tiho je." Sipala je dve čaše i donela ih do stola. Dala je Nejt u njegovu i ponovo zavodljivo sela na sto. „lako smo u prazničnom raspoloženju." Blago se nagnula i kucnula sa njim. „Srećni praznici. U stvari..." Uzela je mali gutljaj. „To je jedan od razloga zbog čega sam došla." Pružila je ruku, uzela paket i stavila ga na sto. „Srećan Božić, Nejt."

138

„Kupila si mi poklon?"

„Samo sitnicu. Bio si mi dobar prijatelj i savetnik." Nasmušila se kada je izgovarala poslednju reč. „Hoćeš da ga otvoriš sad ili hoćeš da sačekaš do Božića?" Jezikom je dodirnula gornju usnu, a njemu sva krv iz mozga ode u krilo. „Mogu ponovo da dodem kad ga budeš otvarao."

„Obožavam poklone", rekao joj je i pocepao ukrasni papir. Kada je video knjigu koju je držao, blago se postideo i rekao „Obožavam i Kitsa."

„Čula sam. Mislila sam da ćeš dok je čitaš da razmišljaš o meni."

Podigao je oči ka njoj. „Razmišljam o tebi i bez yizuelnih pomagala."

„Stvarno?" Približila mu se i nagnula da može da ga uhvati za opuštenu kravatu. „A kako razmišljaš o meni?"

„Mislim da pokušavaš da me zavedeš."

„Tako si pametan", reče ona nasmešivši se i skliznu mu u krilo. „1 tako si u pravu." Cimnula ga je za kravatu i poljubila.

Kao i kuća, kao i muškarac, i glad je bila jednostavna i bez pretvaranja. Spustio je ruke na njene grudi i njihovu toplu čvrstu težinu. A kada ga je opkoračila i ponovo mu sela u krilo ruke mu predoše preko njenih kukova na njenu zadnjicu.

Već je bacila njegovu kravatu u stranu i otkopčavala mu je košulju pre nego što je uspeo da dode do yazduha.

„Da sam morala da preživim još nedelju dana bez tvojih ruku na sebi, vrištala bih", prošaputala je i ugrizla ga za donji deo vrata. „Radije bih vrištala sa tobom."

Još uvek nije uspevao da udahne vazduh, ali su mu ruke brzo prelazile preko njenih butina i podizale tu njenu kratku usku suknju na kukove pronalazeći čvrstu голу kožu iznad čipkastog dela njenih najlonki. „Ne možemo - ovde." Yratio se na njene grudi, ne mogavši da odluči gde mu je dodir bio najpotrebniji. „Gore", uspeo je da progovori dok ju je divlje ljubio. „Hajdemo gore."

„Ovde." Zabacila je glavu dok su njegove usne prelazile po njenom vratu. Imao je fenomenalne usne. Bila je sigurna u to. „Ovde; baš ovde." Na ivici da eksplodira, povukla ga je za kaiš. „Požuri. Prvi put brzo. Brinućemo se za finese kasnije."

Tu se slagao sa njom. Bio je tvrd kao čelik, očajan. Borio se za rajsferšlusom na zadnjem delu njene haljine dok se ona borila sa njegovim šlicem. „Nemam... Isuse, kako si narastao." Spustio je njenu haljinu tek toliko da pronade ove lepe pune grudi koje

139

su se prelivale preko vrha malenog crnog brushaltera koji je više otkrivao nego sakrивao. On ga skloni zubima, a zatim nastavi da jc gladno grize i ijubi.

Bio je to šok. Uvek se smatrala iskusnom u seksu. Ali kada su je te njegove usne bacile uvis, telo joj se grčilo a u glavi zavrtelo. „Bože, o bože." Pustivši da joj glava padne unazad, apsorbovala je taj prvi divan orgazam. „Još. Odmah."

Eksplodirala je na njenu - divlje i predivno - i opila ga. Držeći je u rukama, on pritisnu usne na njenc i pokuša da razmišlja. „Moramo gore, Tcs. Obično ne vodim ljubav na radnom stolu. Nisam vešt u tome."

„Ne brini", reče ona duboko udahnuvši i drhteći kao neka šiparica, „ja jesam."

Pružiyši ruku, ona pobaca stvari sa stola na pod, dok je on koristio priliku da zarije glavu u njene grudi. Čula je svoje stenjanje i mogla sc zakleti da su joj se oči potpuno okreriula dok je petljala sa torbom. Otvorila ju je, bacila u stranu i prosula iz ruke gomilu kondorna.

On je trepnuo. Na prvi pogled mu se učinilo da ih ima barem desetak. Nakašljao se.

„Ne znam da li da se plašim ili osećam polaskanim."

Nasmejala se. Sedela je tu polunaga i jako uzbudena i nasmejala se duboko senzualno.

„Smatraj to izazovom."

Kada je pružio ruku da ih uzme, ona ih izazivački pomeri izvan njegovog dohwata.

„A, ne. Pusti mene da to uradim."

Ne skidajući pogled sa njegovih očiju, ona otvori paketić. Mocart je nastavio da svira graciozno i dostojanstveno kada je oslobodila Nejtta pantalona i uz mučenje iščekivanjem polako ih oboje zaštitila.

Pluća su mu se zgrčila a prstima je stegnuo naslone za ruke. Rukc su joj bile spretno i nežne kao latice ruže. A on se iznenada uplašio da će se osramotiti kao tinejdžer koji još nije izgubio neyinost. „Do davoła; rnnogo si dobra."

Nasmešila se i pomerila. „Razmišljala sam o ovome od prvoga puta kada sam te ugledala."

On je stegnu za kukove kada se popela na njega i držao ju je dok su oboje drhtali. „1 ja isto."

Ona mu prebaci ruke preko ramena i nežno mu zari nokte u leda. „Zašto smo čekali toliko dugo?"

„Ne znam." Gledao ju je u oči i polako je spustio, ušao u nju, ispunio je. Jednom je zadrhtala, duboko zastenjala i nije pomerila ni mišić. Njegove oči se zatvoriše, a zatim otvoriše. „Da"; rcče ona i nasmeši se.

140

„Da", ruke su mu ostale na njenim kukovima dok se ona kretala n< ujemu, jako i brzo i dobro.

Kasnije, dok je ležala opuštено na njegovim grudima, on je uspeo da ispruži ruku i dohvati tclefon. Ona načini nežan dremljiv zvuk kada ju je pomerio i okrenuo broj.

„Vil? Nejt je. Tes je ovde. Da. Prespavaće ovde." Okrenuo je glavu, poljubio je u golo rame i shvatio da nikad nisu skroz skinuli tu haljinu. A bilo je dosta vremcna za to, pomisli on i ponovo se usredsredi na Vilin glas. „Ne, dobro je. U stvari; odlično je. Yratiće se ujutru. Cao."

„To je lepo od tcebe", prošaputa Tes. U naletu strasti pokidala je nekoliko dugmadi sa njegove košulje i sada je uživala u glatkoj goloj koži njegovih grudi pod njenim prstima.

„Brinula bi." On joj je povukao zgužvanu haljinu preko glave. Sada je nosila samo najlonke sa čipkanim vrhom, seksi visokc štikle i zadovoljni osmeh na licu. To je jedina stvar koju je želeo na njoj. „Kako se osećaš?"

„Divno." Zabacila je kosu unazad i zagrlila ga oko vrata. „A ti?"

On joj skliznu rukama ispod zadnjice i podiže je kada je ustao. „Osećam se kao da mi se posrećilo", rekao joj je i spustio je na sto. Bacio je notes koji joj je bio pored glave. „A upravo će mi se opet posrećiti."

Iznenadena i zainteresovana ona se nasmeši. „Bože, bože, već

druga runda?"

„Samo se ti drži, dušo." Prešao je rukama preko nje zadovoljan kada je zadrhtala. „1 dobro se drži."

Nije prošlo dugo i ona je ozbiljno shvatila to upozorenje.

141

XIII poglavlje

Na novogodišnju noć malo je otoplilo. Jcdan od El Ninjovih ludih yremenskih obrazaca koji imaju smisla samo Bogu, donco jc čisto plavo nebo, sunce i topao yazduh. Iako je to značilo blato, bljuzgavicu i led kad ćudliji vetar ponovo počne da duva, bio je to trenutak za uživanje.

Vila je jahala pored ograda u laganoj teksas jakni i zyiždala dok jc vršila popravke. Vrhovi planina bili su i daljc pokriyeni snegom, i bela čipka je išla u dubinu nabora i talasa njenih padina. Topli vetar se igrao sa travom koja je na retkim mestima izbijala ispod snega na pašnjacima dok je visina snega na putevima još uvek bila viša od kamioneta.

Pomislila je da Lilina prostodušna sreća utiče i na njeno raspoloženje. Njeno praznično raspoloženje bilo je još uvek na yisokom nivou i samo bi pravi Grinč mogao da se odupre tome.

Zašto bi inače pristala na Lilin sramežljiv zahtev da naprave zabavu za Novu godinu? Svi ti ljudi u kući; pomisli Vila. Moraće da se lcpo obuče, da priča sa njima. Koliko ima problema na umu; to će biti napor za nju.

Ali mogla je da prizna, barem samoj sebi, da se radovala.

Cak i sad, Lili, Bes i Nel bile su ušuškane u kuhinji i pravile su gozbu. Kuća je bila oribana i uglačana od poda do plafona. Vili je naredeno da se okupa i da bude spremna u osam sati. Učiniće to; pomisli ona, za Lili.

Nekako se u toku ovih nekoliko meseci zaljubila u stranca koji joj je postao sestra.

A ko ne bi? pitala se kada je uzjahala Mun. Lili je bila draga i dobra i strpljiva. I ranjiva. Ma koliko se trudila da održi distancu između njih, postale su bliske toliko da nije mogla da zamisli Mersi bez Lilinog dodira.

Lili je volela da skuplja grančice i da ih stavlja u stare flaše. I onc su tako izgledale veselo i šarmantno. Pronalazila je stare činije u krcdencima i punila ih voćem ili je pletcnc korpc punila šiškarkama. Krišom je iznosila biljke iz kućice sa bazcnom i stavljala ih u sobc.

142

Pošto se niko nije žalio, nastavila je da pretražuje kuću; pronatazfc-'ći SYcćnjake u ormarima, kupujući mirišljave sveće i paleći ih tako da je kuća uveče mirisala na vanilu i cimct i bog će ga znati štasvejoš.

Ali to je sve bilo lepo. Bio je to dom u koji se rado vraćala; pomisli Vil.

A svako je video da je Adam zaljubljen u nju. Malo se plašio te njene ranjivosti, zaključila je Vil, ali je bio tajno zaljubljen u nju. Veza između njih dvoje vremenom bi mogla da uspe. Sumnjala je u to da je Lili shvatila koliko su duboka Adamova osećanja. Koiiko je Vila mogla da primeti, Lili je samo mislila da je Aclarn ljubazan prema njoj.

Sjahala je i počela da popravlja pokidanu žicu na ogradi.

Zatim, tu je Tes. Vila nije mogla da tvrdi da voli gospodicu Holiyud, ali je možda postala manje netrpeljiya prema njoj. Tes joj se uglavnom sklanjala sa puta i sedela zatvorena nekoliko sati dnevno i pisala ili telefonirala svom agentu. Radila je poslove koji su joj dodeljeni. Ne razdragano, i često ne dobro, ali ih je obayljala.

Vila je znala šta se događa između Tes i Nejta. Samo nije želela da razmišlja o tome. To nikad neće uspeti. Čim istekne godina dana Tes će biti u avionu za Los Angeles i neće više nikada ni pomisliti na

Nejta.

Samo se nadala da je Nejt spreman na to.

A šta je sa tobom Vil, pitala se. Naslonivši se na stub od ograde pogledala je u planine i zaželela na trenutak da uzjaše Mun i odjaše gore sve dok se ne izgubi u snegu, drveću i nebu. Tu je bio mir. Potpuni mir prirode, muzika vpe koja se otkravljuje pod snegom i probija kroz led, preko stena. Šum vetra kroz borove i taj veličanstveni miris zemlje koja ponovo diše.

Bez poslova samo na jedan dan. Bez radnika kojima treba dati zadatke, bez ograde koju treba kontrolisati, bez stoka koju treba nahraniti. Samo jedan dan da ne radi ništa, samo da gleda u nebo i

sanja.

O čemu? pitala je sebe i odmahнула glavom. Uz svu tu ljubav i čežnju, seks i tenziju u vazduhu oko nje, da li će sanjati o tome? Da li će dopustiti sebi malu fantaziju o tome kako bi bilo da dopusti Benu da joj pokaže kako muškarac može da zadovolji ženu?

Kako može da

zadovolji nju?

Ili će sanjati o krvi i smrti, o neuspehu i krivici? Da li će odjahati u ta brda i pronaći nešto ubijeno i otkriti da je pogrešila što je spustila gard?

Nije smela da rizikuje.

Okrenula se ka Mun, prešla rukom preko puške, uzdahnula i uzjahala.

143

Videla je nekoga na konju i ponadala se da je to Ben sa Carlajem. I postidela se što je bila razočarana, čak i na sekundu, što je to Adam.

Kako je lep, pomisli ona, i tako jak.

„Ne vidam te često da jašeš sam ovih dana“, povika ona.

On se nasmeši i zaustavi konja. „Bože, kakav dan!“ Duboko je udahnuo i podigao lice ka nebu. „Lili planira zabavu i uvukla je i Tes u to.“

„Tako da sam ti ostala samo ja.“ Posmatrala je njegovo lice i nasmejala se kako je zapanjeno izgledao. „Samo se šalim, Adame. Iako znam da ti nije teško, hvala ti što ih paziš.“

„Lili je to potisnula u svojoj glavi. Sve to.“ Okrenuo je konja uz Vilinog. „Pretpostavljam da je tako izlazila na kraj i sa svojim brakom. Ne znam da li je to zdravo, ali izgleda da joj je to donelo duševni mir.“

„Srećna je ovde. Ti je činiš srećnom.“

Znao je da Vila razume njegova najdublja osećanja. Uvek je razumela. „Treba joj još vremena, da nauči da se oseća bezbedno. Da veruje da je želim i da je neću povrediti zbog toga.“ „Da li ti je rekla nešto o svom bivšem mužu?“ „Jako malo.“ Adam nemirno slegnu ramenima. Znao je da zna više, želeo je da zna sve. A bilo je teško čekati. „Bila je učiteljica kada su se upoznali i veoma brzo su se venčali. To je bila greška. Osim toga rekla mi je vrlo malo. Ali u sebi je još uvek uplašena. Ako se brzo pomerim ili naprasno okrenem, ona se trgne. To mi slama srce.“

Naravno, sva ranjena stvorenja su mu uvek slama srce. „Primetila sam veliku promenu u njoj od kada je ovde. Od kada je sa tobom. Više se smeje. Više priča.“ On nakrivi glavu. „Zavolela si je.“ „Malo.“

Nasmešio se. „ATes?“

„Ne bih rekla zavolela“, reče ona sarkastično, „već pre naučila da tolerišem.“

„Ona je jaka žerica, pametna, usredsređena na svoje ciljeve. Više liči na tebe nego Lili.“

„Molim te da me ne vrediš.“

„To je istina. Ona se suočava sa raznim stvarima i trudi se da ih prilagodi sebi. Nema tvoj osećaj za dužnost i možda nema tako meko srce, ali ima neki svoj osećaj dužnosti i srce. Svida mi se."

Ona se namršti. „Stvarno?"

„Da. Kada sam je učio da jaše nekoliko puta je pala. Kada bi se to dcsilo samo bi ustala, otrcsla farmerke i ponovo se popela." Setio se da je i Vila ista takva kad rešava neki problem. „Za to je potrebna

144

1 rabrost i odlučnost. I ponos. I Tes stalno zasmajava Lili, I mene. I iv<'.i ću ti nešto što ona ne zna."

JTajne?^, reče Vila šapatom, smešeći se, i približi konja njegovom iako kilometrima okolo nije bilo nikoga. Sunce je klizilo ka zapadnim vrhovima i svetlo je postajalo mekše. „Ispričaj mi sve."

„Zavolela je konje. Ona to još ne zna, ili nije spremna da to prizna, ali ja to vidim. Način na koji ih miluje, priča sa njima, daje im šećer kad misli da ne gledam."

Vila napući usne. „Uskoro će sezona ždrebljenja. Yidećemo kako će joj se to svideti."

„Mislim da će se snaći. I mogu ti reći još nešto. Ona ti se divi."

„Ne verujem u to."

„Nisi spremna da to vidiš, ali ja jesam." On je čkiljio mereći očima razdaljinu do kuće. „Trkamo se do štale."

„Važi." Ona lagano petama dade znak konju i pojuri u galop.

Došla je do kuće zajapurenih obraza i sa sjajem u očima. Niko ne može da pobedi Adama na konju, ali je malo falilo. To bi joj stvarno poboljšalo raspoloženje - koje je palo u trenutku kad se Tes pojajila na stepenicama.

„Tu si. Hajde gore, Eni Okli. Vreme je za žurku a tvoj sadašnji miris neće dobro proći na zabavi.

„Imam dva sata."

„To će možda biti dovoljno da te transformišem u nešto što liči na žensko. Hajde na tuširanje."

Iako je nameravala da upravo to uradi, u njoj se probudi neki inat. „Treba da sredim neke papire."

„O, ne možeš", reče Lili ražalošćeno iza nje. „Već je šest sati."

„Pa? Ne dolazi niko koga treba da impresioniram."

„Ne dolazi ni niko koga treba da odbiješ svojim izgledom i mirisom." Uzdahnuvši, Tes je uze za ruku i povede je uz stepenice.

”

„Hajde, Lili. Moraćemo obe da je odvučemo gore."

Ugrizavši se za usnu, Lili uze Vilu za drugu ruku. „Biće lepo, stvarno lepo, kad dodu svi ljudi. Radila si naporno i Tes i ja želimo da uživaš u zabavi."

„Onda skidajte ruke sa mene." Lagano je skinula Lilinu ruku sa sebe, ali je Tes pojačala stisak i uvela Vilu u spavaću sobu. „Ako me ne pustiš za pet sekundi ja ću..." Zastala je ugledavši haljinu na krevetu.

„Koji je to davo?"

„Malo sam pročešljala tvoj ormar i videla da nemaš ništa što izdaleka liči na haljinu za zabavu."

145

„Cekaj." Ovoga puta Vila se otrgnu i okrenu ka njoj. „Preturala si po mojim stvarima?"

„Nisam videla ništa što priliči zabavi. U stvari, imala sam utisak kao da preturam po kanti za dubre, ali me je Bes ubedila da je to stvarno tvoj ormar."

Iako su joj dlanovi bili vlažni od nervoz:e, Lili stade između njih dve. „Prepravile smo jednu Tesinu haljinu za tebe."

„Njenu?“ Sarkastično se nasmejavši, Vila odmeri Tes od glave do pete. „Onda stc sigurno moralc da bacite pola materijala.“

„Istina“, rcče Tes i zakorači nazad. „1 to u predelu grudi. Ali Bes je vešta sa šivaćom mašinom. Moguće je da će tvoje ravne grudi i mršave noge izgledati privlačno u ovome.“

„Tes.“ Lili reče kroz zube i odgurnu svoju stariju sestru u stranu. „Boja je divna, zar ne? Izgledaćeš tako divno u ovim jakim bojama i ova nijansa plave ti stoji. Tes jc velikodušno ciala da se haljina prepravi za tebe.“

„Ionako mi se nije dopadala“, reče Tcs ležerno, „bila je to jedna od onih grešaka u šopingu.“

Lili na trenutak zatvori oči i pomoli se da se sve mirno završi. „Znam da ti je ova zabava teret, Vil. I hoću da znaš da jako cenim što si mi dozvolila da je organizujem i što sam celu kuću ispremetala ovih nekoliko dana. Znam da ti to nimalo nije bilo ugodno.“ Potpuno potučena ovim, Vila prodc rukom kroz kosu. „Ne znam koja je od vas dve bolja u ubedivanju, ali do davola. Izadite napolje, obe. Istuširaću se i obući ću tu glupu haljinu sama.“

Prihvatajući pobedu, Tes uze Lili za ruku i pode ka vratima. „Operi kosu, šampione.“

„Idi do davola“, reče Vila i šutnu vrata za njima.

Osećala se kao idiot. Kao budala kojoj će se smrznuti dupe u ovome što liči na haljinu. Dok je stajala pred ogledalom, Vila je vukla porub. Od toga se haljina povukla dole dva centimetra, dok se dekolte isto tako povukao ka pupku.

Sise ili dupe, pomisli ona češući sc po glavi - šta jc višc žclclla da pokrije.

.Haljina je imala rukave, a to je bar nešto. Ali su počinjali nasred ramena i ništa što je pokušala nije moglo da ih zadrži bliže vratu. Nije znala kako se zove ovaj materijal, ali je bio tanak i mekan i pripijao se kao koža.

Škrgućući zubima stala je na štikle i dobila brzu lekciju iz fizike. Kada se ona podigla, podigao se i porub.

146

„E, jebi ga.“ Približivši se ogledalu, odlučila je: kad je bal nek je bal, i posegnula za svojom jadnom zalihom kozmetike. Ipak je no.

A haljina, ili ovo što je ostalo od nje, bila je zaista lepe boje. Električna plava, pomislila je. Možda nije imala neki dekolte, ali su joj ramena bila lepa. A njene noge nisu čačkalice, uprkos Tesinoj oceni. Bile su duge, ali su bile mišićave i najlonke tamne nijanse u koje se jedva uvukla skrivale su neke nove masnice koje je otkrila pod tušem. Odbila je da se bakće sa kosom. Nije umela da uvije kosu ni da napravi neku komplikovanu frizuru, tako da ju je samo pustila da pada niz lećta. Što će joj barem grejati leđa kada to haljina nije činila.

Setila se minduša koje joj je Adam poklonio za Božić i stavila je lepe viseće zvezde u rupice u ušima.

Sad ako uspe da se održi na nogama celu noć - pošto sedenje u ovoj haljini ne dolazi u obzir - biće u rcdu.

Jzgleđaš prelepo“, rekla je Lili kada je sišla dole. „Prosto prelepo“, ponovila je plešući do podnožja stepeništa u nečemu lepršavom i belom. „Tes, dodi da vidiš. Vila izgleda fenomenalno.“

Tes se samo zadovoljno nasmešila kada se pojavila. Izgledala je opasno u običnoj crnoj boji. „Nije loše“, reče ona potajno oduševljena rezultatom dodirujući ogrlicu od bisera i obilazeći oko Vile. „Malo šminke i biće dobro.“

„Našminkana sam.“

Jsuse, žena ima oči kao boginja i ne zna kako da ih naglasi. Dolazi.“

„Neću da se vraćam gore i da se mackam nekim bojama“, protestvovala je Vila dok ju je Tes vukla uz stepenice.

„Dušo; ovo su prvoklasne boje. Čuvaj utvrđenje, Lili.“

„Dobro. Nemojte dugo.“ Gledala ih je ozareno smešeći se zbog topline sestrinstva. Želela je da vide iz njene perspektive koliko im je lepo zajedno. Malo se prepiru, baš kao prave sestre. A sada dele haljine, šminku i oblače se zajedno za žurku, Bila je toliko zahvalna da bude deo svega toga. Prepuštajući se uzbuđenju, zavrtila se ukруг, a zatim stala u mestu kada je ugledala Adama koji je stajao u hodniku iza nje. „Nisam te čula kada si ušao.“

„Ušao sam na zadnja vrata.“ Mogao je da je doveka gleda, ovu vilu tamne kose u beloj haljini. „Izgledaš divno, Lili.“

„Hvala.“

Skoro da se osećala lepom. Ali on, on je bio tako zgodan, tako savršen u svakom detalju da nije mogla da veruje da je stvaran.

147

Hiljadu puta u proteklih nekoliko meseci poželela je da ga dodirne. Ne samo da ga očeše rukom ili da ga zakači ramenom, već da ga stvarno dodirne. Deo nje bio jc siguran da bi on bio uvreden ili bi mu to bilo zabavno, i nije želela da rizikuje.

„Drago mi je da si došao“, rekla je govoreći prebrzo od treme. „Tes je odvela Vil radi nekih završnih poteza ulepšavanja i ljudi će početi da pristižu svakog trenutka. Ne umem da budem domaćica. Nikad ne znam šta da kažem.“

Načinila je korak unazad kada je on zakoračio ka njoj. Srce joj jc sišlo u pete kada joj je prešao rukom preko obraza. „Bićeš divna. Ni oni neće znati šta da kažu kada te vide.“

„Ja...“ Sad je znala da će napraviti budalu od sebe, jer je tako želela da mu se baci u naručje i da je zagrlji. Samo da je zagrlji. „Moram da pomognem Bes. U kuhinji.“

„Bes svc drži pod kontrolom, ne brini.“ Gledao ju je u oči i polako je ušvatio za ruku.

„Hajde da pustimo neku muziku. Mogli bismo da odigramo jednu pre nego što stignu gosti.“

„Ne sećam se kad sam zadnji put igrala.“

„Igraćeš večeras“, obećao joj je i poveo je u veliku sobu.

Tek što su odabrali nekoliko diskova i stavili ih u plejcr kada prvi farovi obasjaše prozor.

„Obećaj mi ples u ponoć“, reče on uplićući prste sa njenima.

„Naravno. Nervozna sam“; priznala je uz osmeh. „Molim te ostani uz mene.“

„Ostaću sa tobom koliko god hoćeš.“ Bacio je pogled ka Tes i Vili koje su silazile niz stepenice i svadale se. On zviznu od srca. Tes mu namignu, a Vil se namršti.

„Trebaće mi piće, i to što pre“, reče Vila kroz zube i pride vratima da pozdravi prve goste.

Za sat vremena, kuća je bila puna ljudi, glasova i raznih parfema. Izgleda da niko nije bio suviše umoran da bi došao na zabavu, niti suviše pijan da bi popio još jednu čašu šampanjca, niti suviše suzdržan da ne bi diskutovao o politici i religiji. Ili o svojim komšijama i prijateljima.

Vila se sctila zašto ne voli društvena okupljanja kada se Betani Mozelbi ugnezdila pored nje i počela da je ispituje u vezi sa ubistvom.

„Svi smo bili šokirani kada smo saznali šta se desilo Džonu Barkeru“, rekla je Betani srčući šampanjac između rečenica sa takvom žestinom da je Vila htela da joj ponudi slamčicu. „To mora da jc bio užasan šok za tebe.“

148

Iako Vila nije odmah povezala da su Džon Barker i Pikls ista <,soV, Bctanine oči koje su se sjajile od uzbuđenja iznervirale su je. To iskustvo šclim da z.aboravim. Izvini, idem samo da...“

Nije uspela da pobegne jer ju je Betani uhvatila za ruku. „Kažu da je bio isečen na komade.“ Nazdravila je toj činjenici još jednim gutljajem šampanjca od čega su joj se usne sjajile. „Isečen na komade.“ Dugi tanki prsti su je sve više stezali. „1 skalpiran.“

To je bilo gore od same slike tog prizora u njenom umu. Iako je znala da Betani nije loša osoba, već samo ima previše razvijenu ljubav prema traču Vila se netaktilno odbrani od takvih napada.

„Bk> je mrtav, Betani, brutalno ubijen. Baš mi je žao što nisam sa sobom ponela fotoaparata da ga slikam.”

Odvratnost i sarkazam nisu mogli da poremete njeno živo interesovanje. Betani se približi i zapahnu Vilu mirisom šampanjca, dosadom i opsesijom. „Kažu da je to mogao biti bilo ko, baš bilo ko. Pa, mogu da te ubiju u tvom vlastitom krevetu. Baš sam to rekla Bobu dok smo dolazili ovde.”

Vila se naterala da se nasmeši. „Spavaću lakše sad kad znam koliko si ti zabrinuta zbog toga. Nestalo ti je šampanjca, Betani. Bar je tamo.”

Vila uteče i nastavi da se kreće. Jedina misao joj je bila da dode do yazuha. Kako iko uopšte može da diše kad toliko ljudi guta kiseonik? pitala se. Progurala se u hodnik i nije se zaustavila dok nije došla do vrata koja je otvorila i našla se licem u lice sa Benom.

On ju je zaprepasćeno gledao, a ona se spetljala. Oporavivši se pre njega, prošla je pored i krenula ka ogradi od verande na koju se naslonila. Yazduh je bio hladan i upravo joj je to i bilo potrebno.

Kada je osetila njegovu ruku na svojim ramenima, okrenula se. „Žurka je unutra.” „Hteo sam da proverim da ne haluciniram.”

Ne, pomislio je, stvarna je. Hladna gola koža drhtala je pod njegovim rukama. Te velike oči srne izgledale su još tamnije, još veće. Drska plava boja haljine svetlucala je pod svetlošću zvezda i pripijala se uz svaku krivinu i ugao tela sve dok se nije bezobrazno zaustavila na dugim, čvrstim butinama.

„Bože, Vil, celu bih te pojeo. Smrznućš to tvoje lepo dupence ako budeš stajala ovde.” Već je otkopčao kaput. Prišao je napred i obmotao ga oko nje, uživajući u dodatnom užitku tog čvrstog tela pribijenog uz njegovo.

„Pusti me”, migoljila se, ali je njeno telo bilo uhvaćeno i čvrsto stegnuto. „Došla sam ovde da budem sama pet prokletih minuta.”

149

„Pa, trebalo je da obučeš kaput.” Zadovoljan situacijom, on ju je pomirisao - više kao pas nego kao ljubavnik - čuo je kako je prigušila kikotanje. „Lepo mirišeš.”

„Ona idiotkinja Tes me je poprskala nečim.” Ali je ponovo počela da se opušta u toplini. „1 namackala mi lice.”

„Izgleda dobro namackano.” Nasmučio se kada ga je pogledala sažaljiyo.

„Sto je to kog davola sa vama muškarcima kad padate na takve stvari? Sto je to tako privlačno u kutijama i tubama šminke?”

„Slabi smo, Vil. Slabi i glupi i laki. Hoćeš šljivicu?” On zavuče glavu u kaput do njenog vrata i ona se zakikota.

„Prekini, MekKinone. Magarče jedan.” Ali ruke je i dalje držala oko njegovog struka i bilo joj je udobno i zaboravila je otkud je u tako lošem raspoloženju. „Kasniš” dodala je. „Tvoji roditelji su već stigli, kao i Zak i Seli. Mislila sam da nećeš doći.”

„Malo sam se zadržao zbog posla.” Poljubio ju je pre nego što je stigla da se izmakne i izmamio poljubac kad je zaboravila da protestuje. „Nedostajao sam ti?” „Ne.” „Lažeš.”

„Pa?” Smešio se malo previše samozadovoljno i ona pogleda preko njegovog ramena u sjajno osvetljeni prozor i gomilu ljudi iza. „Mrzim zabave. Svi samo stoje i blebeću. U čemu je poenta toga?”

„Društvena i kulturna interakcija. Prilika da se ljudi doteraju, piju za džabe i proučavaju jedni druge. Planiram da proučavam tebe kad se vratimo unutra. Osim ako ne bi radije da odemo u štalu i skinemo tu lepu haljinicu.”

Bila je više zaintrigirana tim nego što je to želela da bude. Podigla je obrvu i upitala

„Jesu li to moji jedini izbori?“

„Možemo da upotrebimo i moj kamionet, ali to ne bi bilo tako udobno kao u štali.“

„Zašto muškarci čitav dan i noć razmišljaju o seksu?“ „Zato što kad ne možemo to da radimo, lepo je i razmišljati. Imaš li ti išta ispod te haljine?“

„Naravno. Morala sam da se nauljim da bih ušla u nju.“ On se strese i pokuša da ne zastenje. „Zaslужio sam to. Hajde da udemo i blebećemo.“

Kada se odmakao, osetila je oštar talas hladnoće. Tresla se sve dok nije došla do vrata. Kada je uhvatila kvaku, okrenula se ka njemu. „Ben, zašto si iznenada dobio ovu želju da mi skineš odeću?“ „Uopšte nije bilo iznenada.“

150

OtYorio je vrata i ugurao je unutra. Pošto se osećao kao da je kod kuć, on skide kaput i prebaci ga preko rukohvata od stepeništa. Za razliku od Vile, on je baš voleo zabave, mirise i ljude i buku. Ljudi duboko utonuli u razgovor sedeli su na stepenicama držeći u rukama tanjire sa hranom. Drugi su se zgurali u predvorju i izlazili i ulazili kroz otvorena vrata drugih soba. Skoro svi su se pozdravljali sa njim, ili bi razmenjivali par reči dok je on jednom rukom čvrsto držao Vilu da ne bi pobjegla.

Baš o tome je i razmišljala, znao je, ali mora da stavi njoj i svima do znanja da je sa njim, uključujući i one usijane kaubojske glave; koji su bacili oko na nju. Kraj stare godinc i početak nove sa svim misterijama i mogućnostima koje ona nosi izgledao je kao savršeno vreme za to.

„Pusti me samo na sekund da bih...“ krenula je da mu šapuće na uvo kada je on prekinu.

„Znam šta bi ti. Ja sam sa tobom. Navikni se na to.“

„Šta ti to kog davola znači?“ Mogla je samo da ga psuje u sebi dok ju je vukao u veliku sobu.

Gosti su se razmicali i pravili prostor za igru. Ben je zgrabio pivo i zadovoljno posmatrao svoje roditelje kako igraju brzi i komplikovani dvokorak.

„Kad vidiš dvoje ovako da igraju, to puno govori o njima“, rekao

Je-

Vila ga pogleda. „Sta?“

„Da se poznaju do srži. I da se isto toliko vole. A pogledaj njih.“ On pokaza glavom na Nejta i Tes koji su se njihali - to se baš ne bi moglo nazvati plesom - na ivici grupe koja je okruživala podijum i smešili se jedno drugom. „Ne poznaju se još dovoljno, ne potpuno, ali se silno zabavljaju dok se upoznaju.“

„Ona ga samo koristi za seks.“

„A on baš izgleda slomljen zbog toga, zar rte?“ Nasmešivši se, Ben stavi pivo u stranu. „Hajde.“

Užasnuta, ona se povuče nazad, pokušavajući da se ukopa u pod štiklama. „Neću. Ne želim. Ne umem.“

„Pa, naučićeš.“ Cvrsto joj je stavio ruku na struk, a njenu stavio njemu na ramc.

„Ja ne igram. Svi znaju da ja ne igram“, rekla je i sklonila ruku sa njegovog ramena, a on ju je ponovo stavio. „Ponekad možeš daleko da doguraš prateći nekoga ko zna gde ide,“

Okrenuo ju je tako da je mogla ili da pokrene noge ili da padne na zadnjicu. Oscćala se tako jadno smotano i u centru pažnje da je bila postidena. I držala se kao da joj je metla u zadnjici.

151

„Opusti se“, prošaputao joj je u uvo. „Ovo ne mora da boli. Pogledaj Lili. Lepa kao slika sa zajapurenim licem i razbašurenom kosom. Bruster je uči dvokorak i ona se provodi kao nikad u životu.“ „Izgleda srećna.“

„Jeste srećna. I Džim Bruster će biti zaljubljen u nju pre nego što se ples završi. Tada će igrati sa nekom drugom devojkom i zaljubiće se i u nju.“ Pošto je razmišljala o tome i zaboravila je na to datreba da se povlači, on ju je još malo približio podijumu. „To je lepotaplesa. Staviš ruke na ženu, osetiš njeno telo, njen miris.“ „1 predeš na sledeću.“

„Ponekad da, ponekad ne. Pogledaj me Vila.“ Pogledala je i videla sjaj u njegovim očima i nije imala vremena ni da trepne od šoka kada ju je poljubio. Ljubio ju je sporo i duboko, i taj poljubac je bio oštar kontrast brzim pokretima plesa. Srce joj je udaralo u grudima, a zatim je počelo da udara tako jako da je mislila da će eksplodirati.

Kretala se sa njim kada joj je podigao glavu. „Zašto si to uradio?“ Odgovor je bio jednostavan i planirao je da bude iskren. „Tako da svi muškarci koji te gledaju znaju čiji žig nosiš.“ I nije bio razočaran reakcijom. Oči su joj bile razrogačene od šoka, a zatim se suzile od besa. Obrazi su joj se zarumeneli. Prosiktala je na njega, a on je poljubio. „Navikni se i na to“, rekao joj je. A onda se odvojio od nje. „Doneću ti piće.“ Mislio je da će se dotad ohladiti i neće mu prosuti piće u lice. Vila je više razmišljala o tome da mu isecka lice u fronce sloj po sloj, a tada se pojavi Seli. „Ti i Ben. Nisam imala pojma. Taj čovek može da sakrije tajnu i od samog boga.“ Dok je govorila vodila je Vilu u ugao. „Kad je to počelo? Sta se dešava?“

„Nije počelo i ne dešava se ništa.“ Njen bes je opasno ključao. Osećala ga je fizički kako vri pod njenom kožom. „Taj kućin sin. Zigoše me. Rekao mi je da me je žigosao.“

„Jeste? Npopravljivi romantik“, Šeli je spustila ruku na srce. „O, moj Zak meni nikad nije rekao tako nešto.“ „Zato je još uvek živ.“

„Sališ se? Meni se to sviđa.“ Pukla je u smeh kada je Vila zapanjeno pogleda. „Hajde Vil, mačo arogancija je seksi u malim dozama. Ja poludim kad mi Zak pokazuje svoje mišiće.“

Vila se pomeri i pogleda Šeli u oči sa ozbiljnim izrazom lica. „Koliko si popila večeras?“

„Nisam pijana i ne šalim se. I ponekad me jednostavno podigne i prebaci preko ramena. Sa bebom to nije toliko spontano kao nekad, ali sestro, kakav to efekat ima.“

152

„Možda na tebe, ali ja ne volim na padne muškarce.“

„Znam. Baš je bilo užasno bko su svi stajali oko vas dok si ti odgurivala Qena od sebe.“ Seli umoči prst u vino i oliza ga. „Svi su videli kako ti je mrsko bilo što te ljubi do besvesti.“

Vila je tražila inteligentan, logičan odgovor. „Zaveži, Seli“, bilo je najbolje čega se setila pre nego što je pobešla i od nje.

„Kaubojka kao da ima dršku od mrtle u zadnjici“, reče Tes.

„Ben voli da je nervira.“

Tes podiže obrvu. „Mislim dabi \roleo nešto više sa njom.“

„Izgleda. A što se tiče toga...“, reče on, sagnu se ka njoj i prošaputa nešto od čega joj poraste pritisak. „Gospodine Torens, baš ste vešti sa rečima.“

„Mogli bi da se razdvojimo, do demo kod mene i dočekamo Novu godinu u mnogo... privatnijoj atmosferi. Nikome nećemo nedostajati.“

„Hmmm“. Okrenula se takoda SLJ njene grudi bile naslonjene na njegov grudni koš.

„Suviše daleko. Na spratu. U mojoj sobi. Za pet minuta.“

Oči mu se razrogačiše. „Pored svihi ovih ljudi u kući?“

„1 lepe pouzdane brave na vratima. Na vrhu stepenica skreni levo, a zatim prva desno pa treća vrata sa desne strane.“ Prešla je prstima preko njegove brade. „Čekaću te.“

„Tes, mislim da...“

Ali već je otišla i bacila jedan zavodljiv pogled preko ramena. Mogao se zakleti da je čuo kako mu ćelije mozga odumiru. Načinio je dva koraka za njom, stao i pokušao da se sabere.

Do davola sa tim. Nije bio sabran od onog dana kada je ušla u njegovu kancelariju nameravajući da spava sa njim. Nije imalo veze ni što je bio zaljubljen do ušiju, a ona ne. Ona je jednostavno ta. Bilo da je to njoj jasno ili ne, ona je ta.

Nadajući se da će biti diskretan, on uze flašu šampanjca i dve čaše. I dođe do podnožja stepenica.

„Privatna žurka?“ upita Ben, a zatim se zakikota kada ugleda rumenilo koje obli Nejtina. „Cestitaj Tes Novu godinu od mene i poljubi je.“

„Nadi svoju ženu.“

„1 nameravam.“

Krenuo je da je traži i da je opet sabije u ugao. Cilj mu je da mu bude čvrsto u zagrljaju u ponoć. Popustio je konopac dovoljno, a sada će da je malo privuče sebi.

„Nemoj slučajno da ponovo počinješ sa tim“, rekla je kada ga je ugledala.

153

„Ostao je samo još minut do Nove godine“, reče on opušteno. „Uvek mislim da taj minut između dve godine i nije vreme.“ Kada se namrštila, znao je da ima njenu pažnju i prebacio je ruku preko nje. „Da nije ni stara ni nova godina. Nije ništa. Da smo sami, mogao bih da ti uradim sve šta želim za tih šezdeset sekundi. Ali to ne bi bilo stvarno.“

Tako da čekam da bude stvarno. Zagrlj me. Još uvek se ne računa.“

Nije čula ništa osim njegovog glasa, ni buku, ni smeh, ni uzbuđeno odbrojavanje sekundi. Kao u snu, zagrlila ga je oko vrata.

„Reci mi da me želiš“, prošaputao je, „ne računa se, još ne.“ „Želim te, ali ne...“

„Nema veze, ne računa se.“ Prešao je rukom ispod njene kose, preko njenih golih leđa.

„Poljubi me. Još nije stvarno. Ti mene poljubi, Vila. Barem jednom.“

Oči su joj bile otvorene a misli prazne kada je naslonila svoj usnc na njegove. Tako tople, tako nežne da je zadrhtala. I vreme je prošlo. Negde u mozgu čula je odjeke i vesele povike. Ljudi su je gurali žureći da razmene novogodišnje čestitke. I kako su sekunde odbrojavane od najveće do najmanje srce ju je sve više bolelo.

„Sad je stvarno.“ To je bilo i optužba i izjava kada se odmakla od njega. Oči su joj se sijale od nje nove spoznaje i straha. „Jeste.“

„Da.“ Zapanjio ju je kada je podigao njenu ruku i prineo je svojim usnama. „Počevši od sad.“ Skliznuo je rukom preko njenog struka i približio je sebi. „Vidi draga.“ Pomerio ju je malo. „Vidi kako lep prizor.“

Čak i u svojoj konfuziji, morala je da prizna da jeste. Adam je držao Lilino lice u rukama, a ona je prstima obmotala njegove šake. Vidi pomisli kako se gledaju oči u oči, dugo i iskreno. Kako su Lili usne zadrhtale pre nego što ih je Adam nežno i lagano poljubio. I kako su ostali baš tako u jednostavnom šapatu poljupca.

„On je voli“, prošaputa Vila. U njoj se razbudiše emocije. Suviše emocija, pomisli ona uhvativši se za stomak. Suviše toga o čemu je razmišljala, o čemu se pitala. „Šta se dešava? Yolela bih da znam šta se dešava. Ništa više nije isto. Ništa više nije jednostavno.“ „Usrećiće jedno drugo. To je jednostavno.“

„Ne.“ Odmahnula je glavom. „Neće biti jednostavno. Zar ne osećaš? Nešto je...“

Ponovo se stresla jer je to mogla da oseti. Bilo je hladno, zlo i blizu. „Ben, nešto nije...“ Tada se ponovo začu vrištanje.

XIV poglavlje

154

Nije bilo puno krvi. Policija je zaključila da je ubijena negde drugde, a zatim donesena na ranč. Niko je nije prepoznao. Lice joj je bilo skoro nepovredeno. Imala je samo modricu ispod desnog oka.

Koža joj je bila plavičastobleda. Vila ju je videla kada je pojurila napolje i našla mladog Bilija koji je pokušavao da smiri Meri En Voker kada su nabasali na telo. Bila je naga i na koži je imala ukrštene ureze, mrežu zareza nožem.

Vrlo malo krvi, i to malo krvi se osušilo na njenoj bledej koži.

Meri En se ispovalčala na glavnim stepenicama. I Bili je uskoro pošao za njenim primerom i izbacio pivo koje je popio u kamionetu dok joj je skidao gaćice.

Vila ih je oboje uvela unutra i naredila svima koji su se okupili na verandi i piljili i zgražavali se da udu unutra. Rekla je sebi da će razmišljati o njoj kasnije, o toj ženi sa plavičastobledom kožom i bez kose koja je ležala mrtva pri dnu stepenica.

Razmišljaće o tome kasnije.

„Bes je već pozvala policiju." Adam spusti ruku na njenu čekajući da ga pogleda. Glasovi oko njih bili su suviše glasni, suviše uplašeni. „Trebalo bi da izadem tamo sa Benom, da ostanem - ostanem sa njom dok policija ne dode. Možeš li da se postaraš za ovo?"

„Da." Sa olakšanjem je pogledala gore kada ugleda Nejta da brzo silazi niz stepenice. „Hajde, napolje", reče ona pruživši ruku ka njegovoj. „Idi sa Benom i Adamom. Ima... još jedna."

Okrenula se i krenula u veliku sobu. Stu MekKinon je već izgasio muziku i svojim jakim umirujućim glasom smirivao goste. Vila mu je to prepustila na trenutak, dok je ona samo stajala i gledala očev portret iznad kamina. Te hladne plave oči su je gledale. Kao da ga jc sad videla pred sobom kako joj se zlokobno smeši i krivi je za ovo.

Bosa i sa haljinom koja nije bila zakopčana do kraja Tes side niz stepenice u trenutku kad je Lili dotrčala u hodnik. „Sta se dogodilo? Neko je vrištao."

„Dcsilo se još jedno ubistvo." Lili jako zgrabi Tcsinu ruku. „Nisam videla. Adam mi nije dao. Bila je tamo. Ispred kuće."

155

„O, bože", reče Tes i pritisnu rukom usta i natera sebe da ostane pribrana. „Srećna jebena Nova godina." Duboko je udahнула. „Sta je sledeće?"

Došli su do Vile i instinktivno stale pored nje. Nijedna od njih nije bila svesna toga da su se uhyatile za ruke.

„Ne poznajem je", bilo je sve što je Vila uspela da kaže. „Ja je čak i ne poznajem."

„Nemoj sad da razmišljaš o tome", reče Tes i jače je stegnu za ruku. „Nemoj sad da razmišljaš. Hajde samo da preguramo ovo."

Nekoliko sati kasnije, baš kad je svanula zora, osetila je ruku na ramenu. Zaspala je, bog će znati kako, ispred kamina u dnevnoj sobi. Trgnula se i opirala kad je Ben pokušao da je podigne.

„Odneću te u krevet."

„Nc." Ustala je. Glava joj je bila čudno lagana, a telo obamrlo, ali joj je srcc jako udaralo. „Ne, ne mogu." Omamljena, osvrnula se oko sebe i pogledala sobu. U njoj su bili ostaci zabave. Čaše i tanjiri, ustajala hrana, pune pepeljare. „Gde..."

„Svi su otišli. I poslednji policajci su otišli pre deset minuta."

„Rekli su da će želeti ponovo da razgovaraju sa mnom."

Ponovo će me odvesti u biblioteku i ispitivaće me. Ponovo ću ponoviti šta sam radila, kako sam došla napolje i ugledala dvoje tinejdžera i mrtvu ženu sa poplavelom kožom.

„Sta?" Pritisnula je rukom čelo. Benov glas joj je zujao u glavi.

„Rekao sam im da mogu da popričaju sa tobom kasnije."

„Kafa? Ima li kafe?"

Već ju je dobro osmotrio kada je ležala na stolici. Belo lice bilo je jak kontrast u poredenju sa senkama ispod očiju. Možda je sada stajala, ali je znao da je to samo zašvaljujući njenoj snazi volje. A sa tim je lako izlazio na kraj. Podigao ju je i poneo u naručju.

„Ideš u krevet. Odmah."

„Ne mogu. Imam... posla." Znala je da ima desetak stvari koje treba da uradi, ali nijedne nije mogla da se seti. „Gde su... moje sestre?"

On iznenadeno podiže obrve dok ju je nosio uz stepenice. Shvatio je da jc pogrešan trenutak da joj skrene pažnju na to da je ovo prvi put da je nazvala Lili i Tes svojim sestrama. „Tes je otišla u krevet pre sat vremena. Lili je sa Adamom. Hem će se postarati za sve što danas treba da se uradi. Idi na spavanje, Vil. To je ono što treba da uradiš." „Pitali su me toliko pitanja." Nije protestovala, nije mogla da protestuje kada ju je položio u krcvet. „Svi pitaju pitanja. I policija, odvodi ljude u biblioteku, jednog po jednog."

156

Pogledala je u njegove zelene oči. Bile su hladne i jake i nije ih mogla pročitati. „Nisam je znala, Ben."

„Ne." Skinuo joj je cipele, malo raspravljao sa sobom šta dalje, a zatim stegnuo zube i okrenuo je da joj otkopča haljinu. „Proveriće izveštaje o nestalim osobama, proveriće joj otiske."

„Uopšte nije bilo krvi", prošaputa ona kao dete kad joj je skinuo haljinu. „Ne kao ranije. Nije izgledala stvarna, nije uopšte izgledala kao neka osoba. Da li ju je on poznavao? Da li ju je znao kad je mogao to da joj učini?"

„Ne znam, dušo." I vrlo nežno, kao da je dete, on je ušuška ispod ćebeta. „Zaboravi na to sada." Seo je na ivicu kreyeta i pomilovao je po kosi. „Zaboravi na to i spavaj."

„On mene krivi." Glas joj je bio dubok i pun iscrpljenosti.

„Ko te krivi?"

„Tata. Uvek je mene krivio." I uzdahnula je. „1 uvck će mene kriviti."

Ben joj na trenutak zadrža ruku na obrazu. „1 uvek je grešio."

Kada je ustao i krenuo, sreo je Nejtta u hodniku.

„Zaspala je?" upita Nejt.

„Zasad." Ben spusti haljinu preko stolice. „Znajući Vil; neće spavati dugo."

„Nagovorio sam Tes da uzme pilulu za smirenje." Nasmešio se nestašno. „Nije je trebalo dugo nagovarati." Pokazao je niz hodnik. Zajedno su došli do Yiline kancelarije i zatvorili vrata. „Rano je", reče Nejt, „ali sipaću viski."

„Ne bih da piješ sam. Tri prsta", dodao je kad je Nejt sipao. „Mislim da nije bila odavde."

„Ne?" Ni on to nije mislio, ali je želeo da Ben objasni zašto to misli. „Zašto?"

„Pa", reče Ben i uze gutljaj, prosikta kroz zube kada oscti jak alkohol. „Prsti na nogama i rukama su joj bili nalakirani nekim sjajnim pink lakom. Ima tetovažu na zadnjici i ramenu. Po tri minčtuše u svakom uvetu. To znači da je iz grada."

„Nije mi izgledalo da ima više od šesnaest godina. To znači da je pobegla od kuće."

Nejt je uzeo veliki gutljaj. „Jadno dete. Možda je stopirala ili radila na ulicama Bilingsa ili Inisa. Koji god da joj je ludak to uradio, mučio ju je dugo."

Benova pažnja se izoštri. „Kako to?"

„Malo sam izvukao od policajaca. Ima ogrebotine oko zglobova i gležnjeva. Bila je vezana. Ne mogu da kažu sa sigurnošću dok ne dobiju rezultate testova, ali su skoro sigurni da je bila silovana i mrtva barem dvadeset i četiri sata pre nego što je ostavljena ovde. To znači da je negde držana."

157

Ben je šetao po kancelariji, dok se na njemu videla frustriranost i odvratnost. „Zašto ovde? Zašto ju je bacio ovde?"

„Neko želi da prenese poruku Mersiju."

„Ili nekome na Mersiju", dodade Ben i vide po Nejtovom licu da se slaže sa njim. „Sve je počelo kada je stari umro, nakon što su Tes i Lili došle ovde. Možda treba da se pozabavimo njima i osobama koje bi želele da im naude."

„Razgovaraću sa Tes kad se probudi. Znamo da Lili ima bivšeg muža. Onog siledžiju."

Ben klimnu glavom i odsutno prede preko ožiljka na bradi. „Ali veliki je skok sa tučenja žene na ubijanje stranaca."

„Možda ne tako veliki. Biće mi bolje kad saznam gde je taj bivši i šta namerava."

„Trebalo da damo njegovo ime policajcima i da unajmimo detektiva."

„Slažemo se oko toga. Znaš li kako se zove?"

„Ne, ali Adam sigurno zna." Ben ispi ostatak viskija i spusti čašu. „Mogli bismo da krenemo."

Našli su Adama u štali kako pregleda suždrebnu kobilu. „Brzo će se oždrebiti", reče Adam kada se uspravio. „Još dan-dva." Pomilovao ju je i izašao iz pregrade i zatvorio vrata. „Vil?"

„Spava", reče mu Ben. „Trenutno."

Klimnuo je glavom i prošao betoniranim prolazom do hranilice. „Lili spava kod mame na kauču. Htela je da pomogne sa hranjenjem ujutru; ali je zaspala dok je čekala da se ja presvučem. Drago mi je da nije videla mrtvu devojkicu. Ni ona ni Tes." Njegovi obično opuštani pokreti bili su nervozni od napetosti i umora. „Zao mi je što ju je Vil videla."

„Preboleće", reče Ben i dode do mreže sa senom i napuni je svežim zalihama. „Koliko znaš o Lilinom bivšem mužu?"

„Ne puno", reče Adam i nastavi da radi. Nije bio iznenađen ni pitanjem ni Benovom pomoći oko hranjenja. „Zove se Džesi Kuk. Sreli su se kad je ona bila učiteljica i venčali nekoliko meseci kasnije. Ostajila ga je godinu dana nakon toga. Prvi put. Nije mi više rekla i ja nisam hteo ništa više da pitam."

„Da li ona zna gde je on sada?" Iako je bio u svom najboljem odelu, Nejt je punio hranilicu.

„Misli da je na Istoku. To je ono što želi da misli."

Sledećih nekoliko minuta radili su u tišini, ta trojica muškaraca naviknutih na rutinu, na ove mirise; na posao. Štale su bile osvetljene jutarnjim suncem koje je ulazilo kroz svaka otvorena vrata korala, dok

158

je prašina od sena yeselo igrala u svakom nakrivljenom zraku. Konji su se pomerili na svežoj podlozi, jeli i ržali u znak pozdrava.

Iz kokošinje se jayljao petao i čuli su se koraci radnika u dvorištu koji su obavljali svoja jutarnja zaduženja. Radio nije svirao neku veselu pesmu ovoga jutra, niti su zimsku tišinu remetili glasovi ljudi. Čak i ako je bilo pogleda usmerenih ka glavnoj kući, verandi i prostoru ispod verande, niko nije komentarisao.

Cuo se prasak motora; neki kamionet je izlazio iz dvorišta. I tišina se vratila, stalni gost na zabavi koja je krenula naopako.

„Možda ćeš morati malo da je ispituješ sada", reče Ben na kraju. „To je ugao koji ne smemo da ignorišemo. Ne nakon ovoga."

„Već sam razmišljao o tome. Zelim da se prvo odmorim. Do davola", reče on i baci lopatu kojom je prebacivao hranu. „Trebalo je da se ovde oseća bezbedno."

Njegov temperament koji je retko pokazivao, tako je podivljao i narastao da mu je gušio ruke. Zeleo je da udari nešto, da nešto pocka u paramparčad. Ali nije imao ništa. I ruke su mu sad bile prazne. „BU je dete. Kako to iko može da učini detetu?" On se okrenu ka njima. Ruke su mu bile stisnute u pesnice, a oči tamne i pune bosa. „Koliko je blizu bio? Da li je gledao kroz prozor? Ili je bio unutra sa nama? Da li ju je taj kućin sin dodirnuo, da li je igrao sa njom? Ako je izašla na vazduh, da li je on bio tamo sa njom?" Pogledao je u svoje ruke i otvorio ih da pogleda u dlanove. „Mogao bih da ga ubijem i to bi mi bilo tako lako." On zatim pogleda njih dvojicu. „To bi bilo tako lako."

„Adame" Lilin glas bio je tih kao šapat. Prekrštenih ruku ona je duboko zarila prste u ramena i prišla mu bliže.

„Trebalo bi da spavaš." Mišići su mu drhtali od napora da smiri bes. „Skoro smo završili ovde. Vрати se u krevet."

„Moram da razgovaram sa tobom." Cula je dovoljno i videla dovoljno da zna da je došlo vreme. „Nasamo; molim vas." Okrenula se ka Benu i Nejt. „Izvinite. Moram da razgovaram sa Adamom nasamo."

„Uvedi je unutra", reče Nejt. „Ben i ja ćemo da završimo ovo.

Uvedi je unutra. Hladno joj je."

„Nije trebalo da dodeš ovde." Adam joj je prišao i pazio jc da je ne dodirne. „Hajdemo unutra da popijemo kafu."

„Stavila sam kafu pre nego što sam došla." Primetila je da se drži na rastojanju od nje i postidela se zbog toga. „Trebalo bi da je proyrela dosad."

Prošli su kroz ogradu od korala i ušli na zadnja vrata. Po navici obrisao je čizme o otirač pre nego što je ušao.

159

Kuhinja je lepo mirisala na svežu kafu, ali je bila mračna i on upali svetlo.

„Sedi", reče ona. „Sipaću ti kafu."

„Ne." Stao je ispred nje kada je pružila ruku ka fioci. Još uvek je nije dodiriyao. „Ti sedi."

„Ljut si." Mrzela je drhtanje njegovog glasa, mrzela je činjenicu da je ljutnja nekog muškarca, čak i ovog, činila da joj se tresu kolena. „Izvini."

„Zbog čega?" Reči su izašle pre nego što je stigao da ih zaustavi. Cak i kad je načinila korak unazad, nije mogao da se zaustavi. „Zašto se kog davola ti izvinjavaš?" „Za sve što ti nisam rekla."

„Ne duguješ mi nikakva objašnjenja." Yratanca od radnog dela udariše o zid kada ih on sa trzajem otvori. I krajičkom oka je video kako se trgnula. „Nemoj da se plašiš mene." Smirio je disanje i držao poglcd na šoljicama koje su uredno stajale na polici. „Nemoj da se pjašiš, Lili. Pre bih odsekao obe ruke nego što bi ih podigao na tebe." „Znam" reče ona i iz očiju joj potekoše suze koje je ona pokušavala treptanjem da zadrži.

„Znam to u svom srcu. Moja glava je problem, Adame. I dugujem ti." Došla je do okruglog kuhinjskog stola gde se nalazila obična bela činija sa sjajnim crvenim jabukama. „Dugujem ti više od objašnjenja. Bio si mi pravi prijatelj. Moj oslonac. Bio si sve što mi je potrebno od kada sam ovde stigla."

„Ne možeš nekome dugovati za prijateljstvo", reče on umorno. „Ti si me žcleo." Dah joj se prekide kada se on sporo okrenuo da je pogleda. „Mislila sam da je to samo... ljubaznost." Nervoznim rukama sklonila je kosu sa lica i prešla preko farmerki koje je navukla pre nego što je toga jutra izašla iz kuće. „Ali nikad me nisi dodirnuo na taj način, ili me pritiskao, ili mi nametao obavezu. Ne znaš kako jc kada moraš da dopustiš nckome da te ima samo da bi imala mira. Kako je to degradirajuće. Imam toliko toga što moram da ti kažem."

Nije mogla da ga pogleda i okrenu lice od njega. „Počeću sa Džesijem. Mogu li da nam spremim doručak?"

Držao je šolju kafe u rukama i gledao je šokirano. „Šta?" „Biće mi lakše nešto da radim dok budem pričala. Ne znam da li mogu sve da ti ispričam ako samo budem sedela za stolom." Pošto je tako želela, on spusti šolju, dode do stola i sede. „Imaš slanine u frižideru. I jaja."

Dubokojeizdahnulau dahu joj se osetidrhtanje. „Dobro." Otišla je do lončeta za kafu i dosula mu. Ali je izbegavala njegov pogled. „Rekla sam ti vrlo malo", počela je da priča i otišla do frižidera. „O tome kako sam bila učiteljica. Nisam nikad bila pametna ili kreativna

160

kao moja majka. Ona je fenomenalna, Adame. Tako je jaka i puna života. Do svoje dvanaeste godine nisam znala koliko ju je povredio. Moj otac. Cula sam je jednom kako je to pričala drugarici. Plakala je. Tada je tek bila upoznala mog očuha i plašila se svojih osećanja prema njemu. Rekla je kako više voli da je sama, kako nikad više ne želi da pokaže nekom muškarcu koliko je ranjiva. O tome kako ju je moj otac odbacio a ona ga je toliko volela. Odbacio ju je zato što mu nije rodila sina.

Adam nije ništa rekao dok je ona redala slaninu u crni tiganj i ona počinjala da cvrči.

„Zbog mene je bila sama i uplašena.“

„Znaš da nije tako, Lili. To je bilo zbog Džeka Mersija.“

„Moje srce to zna.“ Blago se nasmešila. „Opet je problem u mojoj glavi. U svakom slučaju to nisam nikad zaboravila. Dve godine kasnije udala se za mog očuha. I veoma su srećni. On je divan čovek. Bio je strog sa mnom. Nikad grub, ali strog i jnalo hladan. On je želeo moju majku a ja sam samo išla u paketu. Zeleo je najbolje za mene, dao mi je sve što je u njegovoj moći, ali mi nikada nijc pružio onu ljubav koja bi postojala između oca i kćerke. Pretpostavljam da je bilo suviše kasno za to.“

„A ti si bila željna ljubavi.“

„Umirala sam za njom.“ Mutila je jaja u činiji. „Sve sam to shvatila kada sam išla na terapije kod psihijatra mnogo kasnije. Sada je to lako yideti. Nikada nisam imala topao odnos pun ljubavi sa nekom muškom osobom. Nikada se nijedan muškarac nije brinuo o meni iz Ljubayi. I zato sam bila stidljiva, jako stidljiva u školi, sa dečacima. Nisam mnogo izlazila sa njima i vrlo ozbiljno sam se posvetila učenju.“

Sada se smešila mnogo prirodnije dok je rendala sir u jaja. „Užasno ozbiljna. Nisam videla stvari koje je mama mogla da vidi tako da sam se zalepila za činjenice i cifre. I bila sam dobra sa decom, tako da je bio prirodan korak da postanem učiteljica. Imala sam dvadeset i dve godinc i predavala sam petom razredu kada sam upoznala Džesija. U kafiću blizu mog stana. Mog prvog stana, posle mesec dana mog samostalnog života u njemu. Bio je tako šarmantan, tako zgodan, tako zainteresovan za mene. Bila sam opčinjena.“

Automatski je stavila mirodiju u izmućkana jaja i posula malo bibcra po njima.

„Pretpostavljam da me je zaveo. To je bilo novo iskustvo za mene. Otišli smo u bioskop to isto veče. I zvao me je svakog dana posle škole. Donosio mi je cveće i male poklone. Bio je mehaničar i poprayio je neka jedna kola koja sam imala.“

„Zaljubila si se u njega“, Adam je zaključio.

„Da, potpuno i slepo. Nikada nisam gledala ispod onoga što je bilo na površini i nisam znala da je trebalo. Kasnijc sam ga hvatala u

161

sitnim lažima. O porodici, prošlosti, poslu. Njegova majka, to sam kasnije saznala, nalazi se u instituciji za mcntalno obolcle. Tukla ga je kada je bio dete, pila je i drogirala se. Kao i on, ali sam to saznala tek kad smo se venčali. Prvi put kada me je udario...“ Izgubila je glas i pročistila grlo. Na trenutak se čulo sam cvrčanjc masti kada je izvadila slaninu iz tiganja.

„To je bilo otprilike mesec dana poslc yenčanja. Bio je rodendan jednoj mojoj drugarici koja je radila sa mnom u školi i otišli smo u jedan klub. Jedan od onih klubova u kojima muškarci plešu a žene im stavljaju noyčanice od jednog dolara u gaćc. Potpuno blesavo. Džesi je isto tako razmišljao dok ja nisam krenula da se spremam. Tada je počeo da kritikuje moju haljinu, kosu, šminku. Ja sam se smejala jer sam bila sigurna da me samo zadirkuje. Iznenada je zgrabio moju torbu, ispraznio je i pocepao moju yozačku dozvolu. Bila sam tako šokirana, tako ljuta, da sam je otrgla od njcgga i tada me je oborio. Samarao me je, vikao na mcne, zvao mc raznim imcnima. Pocepao mi je haljinu i silovao me je.“

Iznenadujuće mirnim rukama sipala je jaja u tiganj. „Posle toga je plakao, kao beba. Jecao je.“ Kratko je izdahnula jer je bilo lako setiti se toga, ponovo videti sve to. „Džesi jc bio u marincima - bio je tako ponosan na to, na svoju disciplinu i snagu. Ne možeš da zamisliš kako izgleda videti nekoga za koga misliš da je tako jak da plače. Bilo je šokantno, užasno i očajno i na strašan način davalo osećaj neke moći.“

Snaga, pomisli Adam, nema nikakve veze sa uniformom i mišićima. Nadao se da je i to naučila.

„Molio me je da mu oprostim“, Lili je nastavila. „Rekao je da je poludeo od ljubomore, zbog toga što je razmišljao o tom da će drugi muškarci biti blizu mene. Rekao je da je njegova majka napustila oca kada je on bio dete. Da je pobjegla sa drugim muškarcem. Dok smo izlazili, rekao mi je da mu je majka umrla. Obe price bile su laž, ali sam mu poverovala i oprostila mu.“

Nije bilo lako da bude iskrena, o svemu, ali je želela da bude. „Oprostila sam mu Adame, zato što sam se zbog toga osetila jakom u tom trenutku. I zato što sam mislila da je tako izgubio kontrolu jer me je voleo. To je deo zamke - deo kruga. Nije me udario sledeća dva meseca.“

Polako i veoma koncentrisano mešala je jaja koja su bubrela. „To je bio obrazac ponašanja koji nisam videla, da sam i ja odgovorna za to koliko i on. Počeo je da pije, izgubio je posao i tukao me je. Zaboravila sam tost“, rekla je vrlo ozbiljno i došla do kutije za hleb.

162

Odmahnula je glavom. „Pustila sam ga da me ubedi da sam ja kriva za to. Da sam svaki put ja kriva. Da nisam dovoljno pametna, dovoljno seksi, dovoljno tiha, dovoljno opuštena. Kad god je imao prilike. To je trajalo više od godinu dana. Dva puta sam završila u bolnici i slagala sam da sam pala. Onda sam se jednog dana pogledala u ogledalu. Videla sam ono što su moji prijatelji videli mesecima ranije, kada su pokušali da pričaju sa mnom o tome, da mi pomognu. Masnice, taj životinjski pogled u očima, ispijeno lice jer sam gubila na težini.“

Yratila se omletu i nežno ga okrenula kad se slegnuo. „Otišla sam. Ne sećam se tačno. Znam da nisam ponela ništa i da sam otišla kod majke, baš kao kliše u filmovima. Znam da sam bila uplašena jer mi je rekao da me nikad neće pustiti. Da će me naći ako ga ikada budem napustila. Ali sam znala da bih se ubila da sam ostala sa njim barem još jedan dan. Razmišljala sam o tome kako to da učinim. Odlučila sam se za pilule jer sam bila kukavica.“

Aranžirala je jaja; tost i slaninu na tanjir i donela ga na sto. „Našao me je“, rekla je i po prvi put pogledala Adama u lice. „Čekao me je jednoga dana kada sam izašla i odvuкао me u auto. Davio me je, vikao na mene. Odvezao me je kući, dok sam ja sedela pored njega polusvesna. Onda se smirio i objašnjavao mi kao i uvek da sam ja pogrešila, da mora da me nauči kako žena treba da se ponaša. Bila sam uplašenija nego ikada u životu. Kada je bio miran još više sam strahovala šta bi mogao da mi uradi.“

Smirila se jer je strah syakog trenutka mogao da se yrati i da uništi njenu klimavu hrabrost. „Morao je da uspori zbog saobraćaja i ja sam iskočila iz auta. Auto se još kretao, ali nisam pala. Uvek sam mislila kako je to čudo. Pobcglala sam u policiju i on jc dobio zabranu prilaska. Počela sam da se selim iz stana u stan, ali me je uvek pronalazio. Poslednji put, pre nego što sam došla ovde; opet me je našao i misiim da bi me ubio da neki komšija nije čuo kako yrištim i da nije zakucao na yrata i počeo da provaljuje unutra. A Džesi je pobjegao.“

Sela je i prekrstila ruke na stolu. „1 ja sam pobjegla. Mislim da me ovde neće naći. Skoro da uopšt nisam zvala majku, jer sam se plašila da će me naći preko nje. Ali sam razgovarala sa njom jutros, pre nego što sam došla u štalu. Ona ga nije ni videla ni čula.“ Udahnula je duboko. „Znam da ćete ti, Ben i Nejt ovo ispričati policiji. I ja ću da

im odgovorim na sva pitanja koja imaju o njemu. Ali koliko ja znam; on nikada nije povredio nikoga osim menc. I nikada nije koristio ništa osim svojih ruku. A i da me je pronašao ovde, već bi me do sada napao."

163

„Nikada te više neće povrediti", reče Adam i odgurnu tanjir da bi mogao da je uhvati za ruke. „Koji god da su odgovori Lili, nikada te više neće dotaći. Kuncm ti sc."

„Ako je on..." Ona čvrsto zatvori oči. „Ako jeste on, Adame, onda sam ja odgovorna. Ja sam kriva za smrt dvoje ljudi."

„Ne, nisi."

„Ako je on", nastavi ona smireno. „Moram da se suočim sa tim i da živim sa tim. Krila sam sc ovde, Adame, koristila sam tebe i Vilu i ovo mesto da sc sakrijcm od svih loših stvari. Ali nisam uspela." Uzdahnula je i preklopila njegove šake svojim. „Moram da se suočim sa tim. I to sam naučila na terapiji. Ja nisam hrabra, nisam prirodno hrabra kao Vil i Tes. Ja imam naučenu hrabrost, nešto što sam vežbala. Plašila sam se da ti ovo ispričam i sada žalim što ti nisam sve rekla od samog početka. Onda bi sve ostalo bilo mnogo lakše."

„Ima još?"

„Nc o Džesiju i ne o užasnim stvarima, ali isto tako teškim."

„Možcš mi reći sve."

„Nakon onoga sinoć pred očima mi se pojavljuje jedan trenutak." Nervozno se nasmešivši, ona izvuče ruke iz njegovih. „Jedi. Omlet se hladi."

„Lili." Zbunjen, pritisnuo je oči prstima, a zatim poslušno primakao tanjir i podigao viljušku. „Koji trenutak?"

„Samo sam razmišljala, kao što sam ti ranije rekla, da si me želeo na onaj uobičajen način na koji muškarci žele ženu. Feromoni." Pogledala jc zabrinuto u njega jer se zagrcnuo. Jzgledalo je tako" rekla je sada defanzivno. „A ti nisi nikada rekao niti učinio nešto drugo. Svc do sinoć. U tom trenutku kada si uzeo moje lice u rukc i pogledao me. I sve jc tada ncstalo osim tebe u trcnutku kada si me poljubio. Sve je nestalo, a onda je sve pošlo naopako, osim tog trenutka koji je bio tako lep."

Ustała je i brzo prišla šporetu. „Znam da je bila Nova godina. Ljudi se ljube u ponoć i to ne znači..." „Volim te, Lili."

Reči su kliznule kroz nju kao nada. Ona ih jc ułwatila i držala se za njih; a zatim se okrenula. On je ustao i stajao je udaljen samo jedan korak od nje. Na kosi mu je sijalo hladno zimsko suncc a u očima mu je bila samo ona.

„Zaljubio sam se u tebe onog trenutka kada sam te ugledao. Čekao sam te čitav život. Baš tebe." Ispružio jc ruku. „Samo tebe."

Kroz nadu izbi sreća, vreo, nabubreo gejzir u mirnom jezeru. „To je tako jednostavno." Uzela ga je za ruku. „Kada je prava ljubav

164

u pitanju, sve je veoma jednostavno." Zagrlila ga je. „Ne želim da budem igde drugde osim sa tobom."

„Ovde smo u našoj kući." Zario joj je lice u kosu. „Ostani ovde sa mnom."

„Hoću." Dodirnula mu je vrat usnama i osetila prvi oštar ukus njega. „Dugo sam želela da me dodirneš Adame. Dodirni me sad."

On joj obułwati lice kao što je učinio na zabavi. Poljubio ju je kao i sinoć. Ali ovoga puta ga je zagrlila i njena reakcija je bila nežna i slatka i stidljija. Poveo ju je, a da je nije pitao, samo ju je poveo iz kuhinje u spavaću sobu sa uredno nameštenim krevetom i jcdnostavnim roletnama na prozoru.

Pomilovao ju je po kosi i odmakao se da joj da prostora da odluči.

„Da li je prebrzo?"

Želja je drhtala u njoj. „Ne, trenutak je savršen. Ti si savršen."

Okrenuo se i navukao roletne tako da je sunce pulsiralo svojom zlatnom bojom iza njih i pretvaralo jutro u sumrak u maloj sobi. Ona je načinila prvi korak i bilo je lakše nego što je zamišljala. Sela je na krevet, rumena u obrazima dok je skidala čizme. On je seo pored nje, učinio isto to i poljubio je tiho.

„Da li se plašiš?”

Bilo joj je čudno što se ne plaši. Bila je nervozna, ali se nije plašila. Znala je ukus pravog straha i njegovu gorčinu. Odmahnula je glavom, ustala i podigla ruke do dugmadi na košulji.

„Samo neću da se razočaram.”

„Vodiću ljubav sa ženom koju volim. Kako mogu da se razočaram?”

Gledala ga je, čekajući pažljivo svaku njegovu reakciju, pustila je da joj košulja sklizne sa ramena. Na trenutak ju je držala zgužvanu ispred grudi. Sećaće se ovoga, pomislila je, svakog trenutka. Svake reči, svakog pokreta, svakog daha,

Ustao je i došao do nje. Prvo je spustio ruku na njeno rame, a zatim je lagano spustio preko krivine ramena gledajući je u oči. Nežno joj je uzeo košulju iz ruku i pustio je da padne. Spustio je pogled i ruke nežno preko njenih grudi.

Ona je zatvorila oči dok su njegovi prsti prelazili preko nje, milovali je, istraživali. Zatim ih je polako otvorila da mu otkopča košulju i pomeri je sa njegovih grudi. Gledala je kako bleđa koža njenih prstiju prelazi preko glatke bronzane boje njegovih grudi.

„Želim da te osetim na sebi”, prošaputao je dok joj je otkopčavao brusa i pustio da bretele padnu i da zatim ceo sklizne na pod. Zagrlio ju je i oseti kako drhtaj prolazi kroz nju, kao mirno jecanje koje uzburka kamenčić. „Neću te povrediti, Lili.”

165

„Znam.” To je sa sigurnošću znala. U to je bila sigurna dok su njegove usne proslazile preko njenih ramena i njenog vrata. Sa njim neće osetiti bol ni posramljenost. Sa njim će osetiti povrćnjak i želju.

Nije se trgnula kad su njegovi prsti krenuli da joj otkopčavaju farmerke. Zadrhtala je, ali ne od straha, dok joj je spuštao farmerke preko kukova i dok joj je šaputao kada joj je pomogao da ih skine.

Srce joj je jako udaralo kada je on skinuo svoje farmerke, ali je udaralo od zadovoljstva i radoznalosti i iščekivanja.

Bio je tako zgodan sa tom bronзанom kožom preko gipkih mišića, te sjajne glatke kose koja je dodirivala jaka ramena. I želeo ju je, želeo je da joj pripada. Za Lili, to je bilo divno, sjajno čudo.

„Adame”, uzdahnula je njegovo ime kada su se spustili na krevet. „Adame Yolfčajld.”

Kada je osetila težinu njegovog tela i od nje utonula u dušek, obmotala mu je ruke oko vrata i privukla njegove usne svojim. „Voli me.”

„Voleću te.”

Dok su oni slavili život u senovitoj sobi, neko drugi je slavio smrt usred belog dana.

Duboko u šumi, sam i zadovoljan, proučavao je trofeje koje je pažljivo stavio u metalnu kutiju. Trofeje od ubistava, pomisli on mazaći dugu zlatnu kosu devojke koja se izgubila.

Zvala se Trejsi. Tako je rekla da se zove kada se ponudio da je poveže. Trejsi sa j.

Rekla je da joj je osamnaest godina ali je znao da laže. Lice joj je još uvek bilo bucmasto kao u deteta, ali joj je telo, kada ju je kasnije odveo u brda i skinuo, bilo dovoljno odraslo.

Bilo je tako lako. Devojka koja je stopirala pored puta sa purpurnim rancem preko ramena i uskim farmerkama koje su otkrivale njene kratke noge. I ta sjajna plava kosa, farbana, naravno, ali mu je skrenula pažnju i sijala je kao vatra na suncu. Nokti su joj bili purpurni kao i ranc, i to jarke, neprirodne purpurne boje.

Kasnije je video da su joj i nokti na nogama nalakirani u istoj boji.

Pustio ju je da malo blebeće, sećao se dok je mazio pramen njene kosc. Htela jc da pobegnuc iz Dodža, rckla jc smejući sc. Bila je iz Dodž Sitija u Kanzasu.

„Više nisi u Kanzasu“, rekao joj je i skoro se ugušio smejući se SYOJOJ dovitljivosti. Pustio ju je da malo brblja, ponovo je pomislio o tome kako će raditi da zaradi za put u Kanadu i kako će da vidi svet. Uzela je žvaku iz ranca i ponudila mu jednu. U papiriću od žvake kasnije je pronašao četiri uredno savijena džointa, ali ga timc nije ponudila.
166

OnesYestio ju je jednim munjevitim udarcem pesnice u glavu, tako da jc samo prevrnula očima. I odveo ju je u brda; gde je tiho i gde su sami, tako da je mogaoda radi šta god poželi.

A radio joj jē tako mnogostvari.

Prvo ju je silovao. Mu.škarac ima svojc prioritete. Dobro ju je zavezao tako da ne može da .sebrani onim svojim purpurnim noktima. Yrištala je dok nije ostala bezglasa, trzala se i borila na uskoj prostirci dok joj je on radio razne stv^ari, dok je koristio razne stvari na njoj.

Popušio je njenu travu i radio to opet.

Molila ga je i preklinj ala ga da jc pusti. Tada jc još molila i preklinjala kada jc videla da_ćc je ostaviti tamo, zavezanu i голу.

Ali muškarac ima obaveze i ne može da ostane.

Kada se vratio dvadese~t i četiri sata kasnije, mogao se zakleti da je bila srećna što ga vidi po načinu na koji je plakala. Tako da ju je ponovo silovao i kada joj je rckao da mu kaže koliko joj se to sviđa, ona mu je i to rekla. Rekla rmu jc sve što je želeo da čujc. Sve dok nije ugledala n«ž.

Trebalo mu je više od sat vremena da očisti krv, ali je yredelo. Stvarno je vredelo. A najbolji deo svega bila je inspiracija da ostavi Trejsi sa j iz Dodž Sitija u Klanzasu na vratima ranča Mersi.

O, kako jc to bilo slatko.

167

XV poglcwlje

Da je neko rckao Tcs da će provcsti ledcnu januarsku noć u štali do kolena u krvi i plodovoj tečnosti i da ćc uživati u svakom trenutku, dala bi mu broj psihijatra.

Ali upravo se to dogodilo. I već je drugu noć provodila tako. Yidela je kako se radaju dva ždrebeta, čak je imala i malu ulogu u radanju. I to ju jc odušcvilo.

„Ovo ti skreće misli sa problema, zar ne?“ Stajala je sa Adamom i Lili dok se ždrebe borilo da po prvi put stane na svoje noge.

MUmeš sa konjima, Tes“, rekao joj je Adam.

„Ne znam za to ali me ovo sprečava da poludim. Svi su toliko neryozni. Izašla sam iz kokošinjca pre neki dan i naletela na Bilija. Ne znam ko je od nas dvoje više odskočio od straha.“

„Prošlo je deset dana“, reče Lili i protrlja ruke da ih ugreje. „Sve počinje da izgleda nestvarno. Znam da je Vil nekoliko puta razgovarala sa policijom, ali još uvek ništa ne znaju.“

„Pogledaj.“ Reče Adam i zagrli je i privuče sebi kada je ždrebe počelo da sisa. „To je stvarno.“

„Kao i bol u mojim ledima.“ Tes se uhvati rukom za leda. Bio je to dobar izgovor da ih ostavi same. I pomislila je da će posle tople kupke i nekoliko sati sna biti spremna za posetu Nejtju. „Idem u kuću.“

„Mnogo si mi pomogla Tes. Hvala ti.“

Smešeći se, uzela je šešir i stavila ga na glavu. „Isuse, kad bi sad mogli da me vide prijatelji.“ Zakikotala se i izašla iz štale u divlju hladnoću jutra.

Sta bi rekli u njenom omiljenom salonu lepote kada bi ušetala ovakva sa bogzna čime ispod noktiju, u farmerkama i flanelskoj košulju umrljanoj od plodove tečnosti, sa kosom... pa, nije želela ni da razmišlja o tome, bez imalo šminke.

Zamišljala je da bi gospodin Yilijem, njen stilista, doživeo infarkt na njegovom pink tepihu.

Pa, pomisli ona, celo ovo iskustvo biće sjajna tema za razgovor na koktelima kada se vrati u Los Angeles. Zamišljala je scbu na nekoj žurci na Beverli Hillsu kako zasmijava domaćicu pričama o čišćenju

168

balege, skupljanju jaja, kastriranju bikova - taj deo će morati malo da ulepša - i jahanjem preko ranča.

Ovo je toliko drugačije, pomisli Tes, od fensi rančeva na koje ide holivudska elita. Moći će i da doda kako je tu bio i neki psihopata.

Stresla se i jače obmotala kaputom. Ne razmišljaj o tome, rekla je sebi. Nećeš ništa postići ako budeš razmišljala o tome.

Tada je ugledala Vilu na verandi. Stajala je na drugom stepeniku i posmatrala brda.

Sledila se, pomisli Tcs. Nema pojma, pomisli ona, kako je lepa. Vila je jedina žena koju poznaje koja nije svesna svoje moći kao žene. Vila je razmišljala samo o poslu, o zemlji, o životinjama, o radnicima.

Trudila se da usavrši sarkastičan komentar dok je prilazila i videla Yilino lice. Bilo je očajno. Sešir joj je yisio na ledima preko opuštene kose. Leda su joj bila ispravljena kao strela, a brada podignuta. Trebalo bi da izgleda samopouzvano, čak i arogantno. Ali oči su joj bile prepune nekog jakog osećanja koje proganja kao što je kriyica ili bol.

„Sta je bilo?”

Vila je trepnula i to je bio jedini pokret koji je načinila. Nije okrenula glavu, nije pomerila noge. „Policija je upravo otišla.”

„Sad?”

„Pre nekoliko minuta.” Već je izgubila predstaju o yremenu i nije mogla da proceni koliko dugo je stajala ovde na hladnoći.

„Izgledaš kao da bi trebalo da sedneš.” Tcs se pope na prvi pa na drugi stepenik.

„Hajdemo unutra.”

„Saznali su ko je ona.” Vil se još uvek nije pomerila, ali je pogled usmerila na prostorij dnu stepenica. „Zvala se Trejsi Menerli. Imala je šesnaest godina. Živela je u Dodž Sitiju sa roditeljima i dva mlada brata. Ovo je drugi put u šest nedelja da je pobegla od kuće.”

Tes zatvori oči. Nije želela da zna njeno ime, nije želela da zna detalje o njoj. Bilo je lakše podneti dan bcz svega toga. „Hajdemo unutra.”

„Rekli su mi da je bila mrtva barem dvanaest sati pre nego što je ostavljena ovde. Bila je vezana. Zglobovi i glčnjcyi su joj bili yezani. Dobila je razdrotine od konopca kada je pokušala da se oslobodi.”

„Dosta.”

„1 bila je silovana. Rekli su da je bila silovana nekoliko puta i da je zlostajljana. I bila je... bila je u drugom mesecu trudnoće. Bila je trudna, imala je šesnaest godina i bila je iz Kanzasa.”

„Dosta”, reče Tes ponovo. Iz očiju su joj potekle suze i ona zagrlila Vilu.

Stajale su tu na stepeništu, plakale zagrljene iako nisu bile svesne toga. Iznad njih začu se krik sokola. Oblaci su se zbili sakrivajući

169

sunce i preteći snegom. A one su stajale zajedno spojene strahom i bolom koji su samo žene razumele.

„Sta ćemo da radimo?” Tes zadrhta. „O, bože, šta ćemo da radimo?”

„Nc znam. Jednostavno više ne znam." Vila je nije pustila. Čak i kada je shvatila da su se zagrile ostala je tu gde je. „Ja umem da upravljam ovim mestom. Čak i sa svim ovim još uvek mogu da upravijam. Ali ne znam da li mogu da podnesem da razmišljam o toj devojci."

„Nema svrhe razmišljati o tome. Možemo da razmišljamo o tome zašto ju jc doneo ovde. O tome možemo da razmišljamo. I možemo da razmišljamo o natna." Pustila ju je da bi obrisala suze sa lica. „B°lje da počnemo da razmišljamo o nama. Mislim da Lili i ja treba da naučimo da koristimo pušku."

Vila ju je zapanjeno gledala nekoliko trenutaka i videla je nešto više od sjajne holivudsko fasadc. „Ja ću vas naučiti." Udahnula jc da bi se smirila i vratila šešir na glavu.

„Počćemo odmah."

„To je zabrinjavajuće", reče Hem dok je jeo čili.

Džim je sipao još jednu činiju i namignuo Biliju. „Sta to Hem?"

On jc sačekao sa odgovorom dok sc čuo eho pucnja. „Jedna žcna sa puškom", rečc Hem svojim sporim suvim glasom. „A još više je zabrinjavajućc videti tri žene sa puškama."

„Mogu ti reći", reče Džim i ubaci biskvit u činiju i uze veliki zalogaj, „da Tes izgleda baš seksi sa puškom na ramenu."

Hem ga poglcda sažaljivo. „Dečko, nemaš ti dovoljno posla čim imaš vremena da razmišljaš o tim stvarima."

„Nema tog posla koji može da spreči muškarca da gleda lepu ženu. Je' tako, Bili?"

„Tako jc."

Iako on lično nije mnogo razmišljao o tome od one večeri kada je bila novogodišnja zabava, skakutanje na Meri En u kamionetu bilo je fino. Ali to užasno iskustvo kada su našli leš pokvarilo je čitav doživljaj.

„Mada zastrašujuće", rekao je punim ustima. „Više od nedelju dana vcžbaju, a nisam primetio da je Tes pogodila metu. Čovck nc sme da izade napolje dok to traje."

„Reći ću ti šta ja mislim", reče Džim koji podrignu i ustade. „Mislim da treba neki muškarac da im pokaže kako se to radi. Imam par minuta."

„Niko Vili nc treba da pokazujc kako se koristi puška." U Hemovom glasu osetio se ponos. Ipak ju je on naučio kako da puca.

170

„Ona puca bolje od svih vas ili bilo koga u Montani sa jednim okom zatvorenim. Za što ih nc ostavite na miru?"

„Neću nijednu da pipnem", reče Džim oblačeći jaknu, „osim ako mi se ne ukaže prilika."

Izašao je napolje i ugledao Džesija kako izlazi iz kamioneta. „Hej, Džej Si." Nasmehivši se on mu mahnu. „Nismo te videli nekoliko nedelja."

„hn'o sam posla." Znao je da dosta rizikuje svojim dolaskom na Mersi po danu. Bio je ovde često, ali je bila noć. Dovoljno često da zna da je njegova kurva od žene širila nogc za Yolfčajlda.

Ali to jc moglo da sačeka.

„Bio sam u Inisu po neke delove. Naručili ste nešto." On baci Džimu paket a zatim prede prstom preko brkova. Počinjali su da mu se svidaju. „Doneo sam ti."

„Hvala." Džim stavi paket na ogradu. „Mogli bismo po partiju pokera, šta kažeš?"

„Važi. Hajde dodite na Tri roks yečeras." Nasrnešio se šarmantno. „Poslaću vas kući sa malo lakšim novčanicima."

„Mogli bismo." On baci pogled u pravcu iz koga su se čuli pucnji. „Naše tri ženske vežbaju pucanje. Upravo sam hteo da im objasnim ncke stvari."

„Žene bi trebalo da se drže dalje od pušaka“, rcče Džesi vadeći paklicu cigareta i nudeći mu je.

„Uplašene su. Cuo si kakvih problema smo imali.“

„Aha.“ Džesi dunu dim i zapita se da li sme da rizikuje da baci pogled na Lili po danu. „Strašne stvari. Neko dete, čuo sam? Iz Nebraskc?“

„Iz Kanzasa. Pobegla od kuće. Ubio ju je i siloyao.“

„Devojke ne trcba da beže od kuće.“ Začkiljivši očima, Džesi je gosmatrao plamen cigarete. „Moraju da nauče da budu dobrc žene. Zenc bi htele da budu muškarcu ovih dana.“ Ovoga puta osmeh mu jc bio zloban. „Možda to tebi ne smeta, jer imaš šeficu.“ Džim se ispravi, ali je samo klimnuo glavom. „Meni to nije bitno. Ali Vil zna šta je šta.“ „Možda. Kol'ko ja čujem do sledeće jcseni možda dobijete tri šcficc.“

„Videćemo.“ Njegovo prijatno iščekivanje šepurenja pred ženama je nestalo. Uzeo je paket. „Hvala što si nam ovo doneo.“

„Nema problema.“ Džesi okrete kamionet. „Svratite večeras i ponesite pare. Imam neki osećaj da ću imati sreće.“

„Važi“, rcče Džim kisclo glcdajući kamionct kako odlazi. „Šupku jedan“, promrmlja on i vrati se u baraku.

171

Na improvizovanom strelištu, Vil je stajala iza štale, a Lili se stresla od hladnoće.

„Hladno ti je?“ upita Tes.

„Ne, samo me je prošla neka jeza“, rekla je i osvrnula se gledajući u odsjaj sunca na kamionetu koji je upravo odlazio.

Zauzevši ponovo svoj položaj, Tes podiže svoj mali Smit end Veson - što je Vila zvala džepnim pištoljem - i opali. Promašila je čitav kilometar. „Sranje.“

„Uvck možeš da ga udariš pištoljem u glavu ako promašiš.“ Vil je prošla iza nje i proučavala je Tesinu ruku. „Koncentriši se.“

„Koncentrisala sam se. Ali metak je mali. Da imam veći pištolj, kao tvoj...“

„Pala bi na dupe svaki put kad opališ. Vežbaćeš na ženskom pištolju sve dok ne naučiš. Hajde, čak i Lili pogodi pet konzeryi od deset.“

„Samo nisam pronašla svoj ritam.“ Ponovo je opalila i namrštila se. „To je bilo bliže; znam da je bilo bliže.“

„Da, kako si počela, moći ćeš da pogodiš slona za godinu dana.“ Vila je izvukla kolt iz opasača koji joj je visio nisko na kukovima. Cetrdeset petica je bila veliki pištolj, težak i opasan, ali je najviše yolela da koristi baš njega. Malo se razmetala njime, a zatim oborila šest konzervi sa šest pucnjeva.

„Jebcna Eni Okli.“ Reče Tes šmrknuvši. Mrzela je ovaj osećaj divljenja i zavisti. „Kako si to do davola uradila?“

„Koncentracija; mirna ruka i precizno oko.“ Smešeći se vratila je pištolj u korice.

„Možda ti je još nešto potrebno. Da li nekoga mrziš?“

„Osim tebe?“

Vila je samo podigla obrvu. „Ko je prvi momak koji tc jc šutnuo i slomio ti srce?“

„Niko mcne ne šutira, draga.“ Tada je napućila usne. „Bio je jedan Džoi Kolambo u šestom razredu. Mali kučkin sin me je zaveo; a zatim varao sa mojom najboljom drugaricom.“

„Zamisli njegovo lice umesto jedne od konzervi i zamisli da mu pucaš mcdu oči.“

Tes je stegla zube i naciljala. Prst na okidaču joj je drhtao. Tada je spustila pištolj i počela da se smcje. „Isuse, ne mogu da pucam u desetogodišnjaka.“

„Sada je odrastao, živi na Bel Eru i još uvek se smeje debeljuškastoj glupači koju je otkao u osnovnoj školi.“

„Skot.“ Sada je pokazala zube kada je pucala. „Okrnjila sam je“, povikala je i malo zaigraia, i tada joj Vila pažljivo uze pištolj iz ruku prc ncgo što se upuca u nogu.

„Zaljuljala sc.“

„Verovatno zbog vetra.“

„Malo sutra zbog vetra. Ubila sam Džoiya Kolamba.“

„Maly si ga okrnula.“

„Leži na zemlji i gleda kako mu život prolazi pred očima.“

„Počinješ previše da uživaš u ovome“, reče Lili. „Ja se samo pretvaram da sam na vašaru i da pokušavam da osvojim velikog plišanog medu.“ Obrazi su joj se zarumeneli a njene dve sestre se okrenuše ka njoj i pogledaše je. „Pa; ja to zamišljam i ima efekta.“

„Koje boje?“ Vila upita. „Koje boje su rmede?“

„Roze“, reče Lili i pogleda krajičkom oka Tcs koja je umirala od smeha. „Volim roze medvediće. I osvojila sam ih deset dok si ti promašivala.“

„O, sad postaje opasna. Mislím da treba da organizujemo takmičenje. Ali ti ne učestvuješ, ubico“, reče Tes gurajući Vilu u stranu. „Samo ja i ljubitelj plišanih medvedića.“ Ona se nagnu ka Lili. „Da vidimo kako pucaš pod pritiskom, sestro.“

„Onda predlažem da napuniš pištolj“, reče Vila i sagnu se da uzme jnuniciju. „Ili ćete pucati u prazno.“

„Šta dobija pobednik?“ upita Tes pažljivo puneći pištolj. „Pored satisfakcije, treba nam nagrada. Ja najbolje funkcionišem kad imam jasne ciljeve.“

„Gubitnik pere veš ncdelju dana“, reče Vila. „Bes bi dobro došlo da je neko odmeni.“

„O, pa ja bih mogla da...“ reče Lili.

„Cutí, Lili.“ Odmahnuvši glavom, Vila pogleda u Tes. „Dogovoreno?“

„Svačiji veš. Uključujući i donji veš?“

„Uključujući i tvoje skupocnc francuske gaćicc.“

„Ručno. Svila ne ide u mašinu.“ Zadovoljna dogovorom, Tcs zakorači nazad. „Ti prva“; rekla jc Lili.

„Svaka po dvanaest pucnjeva, po dva šaržera od šest mctaka. Kad budeš spremna, Lili, ti počni.“

„Okej.“ Udahnula je i uradila sve ono što ju je Vila naučila o držanju i disanju. Trebalo joj je nekoliko dana da prestane da zatvara oči kada pritisnc oroz, i bila jc ponosna na svoj napredak. Pucala jc polako i mirno i posmatrala kako četiri konzerve odleću.

„Cetiri od šest. Nije loše. Spustite pištolje, dame.“ Vila je naredila kada je otišla da ponovo postavi mete.

„Mogu ja to.“ Tes ispravi ramena. „Mogu sve da ih pogodim. Sve su one pegavi mali skot Džoi Kolambo. Kladam se da je sada usred drugog razvoda i da se leči od alkoholizma.“

Sokirala je sve pa i sebe kada je pogodila tri konzerve. „Pogodila sam i četvrtu. Cula sam.“

„Jesi“, složi se Lili velikodušno. „Nerešeno je.“ „Napunite ponovo.“ Uživajući u ovome, Vila ode da namesti konzerve. Kada se okrenula i ugledala Nejta kako ide ka njima, ona mu mahnu.

„Ne pucaj.“ On je stao i podigao ruke u znak predaje kada se Lili i Tes okrenuše.

„Nisam naoružan.“

„A da ti stavimo jabuku na glavu?“ Trepćući zavodnički, Tes je prišla bliže i poljubila ga.

„Ne bih to uradio čak ni za tebe, oko sokolovo.“ „Vežbamo pucanje“, reče Vila. „Lili, na tcbc je red. Vidim velikog plišanog medu u tvojoj budućnosti.“ Nasmejala se i stavila ruke na kukove. „Trebalo je da vidiš ovo“, rekla je Nejtu a zatim povikala veselo kada je Lili pogodila pet od šest konzervi. „Prijavite je za Sou Dwljeg zapada. Probaj da budeš bolja od nje, Holivud.“ „Mogu ja to.“

Ali dlanovi su joj bili znojavi. Osećala je miris konja i Nejtove kolonjske vode i opustila je svoja ukočena ramena. Naciljala je, pritisnula oroz i promašila svih šest konzervi. „Ometali su me“, tvrdila je ona dok je Vila vriskala od radosti i podigla Lilinu ruku iznad glave. „Ti si me omeo“, rekla je Nejt.

„Dušo, ti si čudo. Niko ne moć da promaši šest puta.“ Nejt oprezno uze pištolj, ne znajući da li je pun ili ne i poljubi je da bi je utešio.

Vila se podrugljivo nasmeši. „Nemoj da mešaš belo sa rubljem u boji, praljo. I pokupi čaurc.“

Lili joj pride dok su Tes i ona skupljale čaure. „Ja ću ti pomoći“ prošaputa ona.

„Davola ćeš mi pomoći. Opklada je opklada.“ Tes nakrivi glavu. „Ali sledećcg puta obaramo ruke.“

„Krenuo sam u Inis po neke namirnice.“ Nejt se ljuljao na petama i pokušavao da ne gleda suviše očigledno u džins koji se rastezao preko Tesine zadnjice dok je ona kupila čaure sa zemlje. „Mislio sam da svratim i da vidim da li vam je nešto potrebno.“

Malo sutra si svratio zbog toga, pomisli Vil, videvši gde mu je usmeren pogled. „Hvala, ali Bes je išla u nabavku pre nekoliko dana i imamo svega.“

Tes se uspravi. „Hoćeš društvo?“ „To bi bilo dobro.“

Pogled joj je ostao na njemu kad je ispustila šaku punu čaura u Vilin otvoren dlan.

„Samo da uzmem torbu.“ Uхватила je Nejta ispod ruke i bacila lukav pogled preko ramcna. „Recitc Bes da me nc čeka na vcćcri.“

174

„Ne zaboravi da treba da opereš veš“, povika Vila za njom. „Znači, di ,initivno ga drži za jaja.“

„Mislim da su lep par“, rekla je Lili. „On je tako zgodan i opušten. Svaki put kad je ugleda sav se prctvori u osmeh.“

„Zbog toga štp zna da će da omasti brk.“ Smejala se Lili koja ju je kritički gledala. „Sto je dobro za njih. Samo ne siwatam tu celu frku oko seksa.“

„Jel' se plašiš seksa?“

Pitanje je bilo tako neočekivano s obzirom na to da dolazi od Lili i Vila je samo šokirano pogledala.

„Ja sam se plašila. Pre Džesija i sa njim. I posle njega.“ Automatski, Lili dode do ograde i poče da skuplja konzerve. „Mislim da je to prirodno, da se plašiš nečega pre. Kad ne znaš kako to izgleda i da li ćeš učiniti nešto pogrešno i napraviti budalu od sebe.“

„To je sve vrlo prosto. Šta možeš da uradiš pogrešno?“

„Dosta stvari. Ja sam dosta stvari radila pogrešno. Ili sam barem tako mislila. Ali se nisam plašila sa Adamom. Ne kada sarn shvatila da me voli. Sa Adamom se uopšte nisam plašila.“

„Ko bi se plašio sa Adamom?“

Oko Lilinih usana pojavi se osmeh, a zatim se uozbilji. „Nisi ništa rekla o... Znam da ne znaš da sam sa - njim.“ Ona kratko izdahnu i pogleda paru kako joj izlazi iz usta, a zatim nestaje. „Da spavam sa njim.“

„Stvarno?“ Vila se trudila da se ne nasmeje. „Mislila sam da te je čekao na vratima svake noći, a zatim tc pratio nazad u zoru zato što ste igrali tajni turnir u kanasti. Hoćeš da kažeš da spavate? Ja sam šokirana.“

Osmeh joj se vratio. „Adam je rekao da nećemo nikoga zavarati.“

„Zašto bistc želeli?“

„On... on me je pitao da sc usclim kod njcgga, ali nisam znala šta ćeš ti da misliš o tome. On je tvoj brat.“

„Ti ga usrećuješ.“

„Zelim da ga usrećim.“ Oklevala je a zatim pokazala lančić sakriven ispod košulje, držeći u prstima privezak koji jc visio na njemu. „On želi... dao mi je ovo.“

Približivši sc, Vila je pogledala u ono što je stajalo na Lilinom otvorenom dlanu. Bio je to jednostavan prsten od zlata sa izrezbarenim šarama u obliku dijamanta. „Pripadao je mojoj majci“, prošaputala je Vila dok joj se grlo stezalo. „Adamov otac joj je to dao kada su se venčali.“ Podigla je oči ka Lili. „Adam te je pitao da se udaš za njega.“

„Da.“ Učinio je to tako divno, prisećala se Lili, jednostavnim rečima i tihim obećanjima. „Nisam odmah mogla da mu odgovorim.“

175

Cinilo mi se da to nije u redu. Prošli put sam napravila takav kaos zbog toga...“ Stala je i proklinjala scbe. „Ranije sam bila u takvom haosu“, ispravila se. „A ovdc sam tek nekoliko meseci. Mislila sam da treba prvo da razgovaram sa tobom.“

„Ali to nma veze sa mnom. Nema“ insistirala je Vila kada je Lili počela da protestuje. „To je u potpunosti između tebe i Adama. Ja samo imam tu čast da budem strašno srećna. Skini ga sa lanca, Lili, stavi ga na ruku i nadi Adama. Nc, nemoj da plačeš.“ Nagnula se ka njoj i poljubila je u obraz. „Pomisliće da nešto nije u redu.“

„Ja ga volim“, reče Lili, skinu lanac sa vrata i prstcn sa lanca. „Volim ga svim srcem i dušom. Odgovara mi yeličina“ rekla je kada je stavila prsten. „Rekao je da će mi odgovarati.“

„Stoji ti“, reče Vila, „prelepo. Idi i reci mu. Ja ću ovo da pokupim.“

Dok su se truckali u kamionetu, Tcs se rastezala uživajući.

„Izgledaš jako zadovoljno za nekoga ko je upravo izgubio opkladu.“

„Osećam se zadovoljno. Ne znam zašto.“ Spuštajući ruke gledala je pcjzaž; planine prckrivene snegom, zemlju koja se pružala u ncdoglcd. „Negde tamo je ludi ubica a ja nisam išla na manikir dva meseca. I oduševljena sam što idcm u neku varošicu bogu iza nogu da razgledam izloge. Neka mi je bog u pomoći.“

„Voliš svoje sestre“, reče Nejt i slegnu ramenima kada ona podiže obrve i poglcda ga. „Vezala si se za njih iako to nisi htela. Posmatrao sam vas, Tes, i vidco sam ljubay i jedinstvo.“

„Imamo zajednički cilj, to je svc. Stitimo jedna drugu i štitimo naše nasledstvo.“

„To su gluposti.“

Namrštila se i prekrstila ruke. „Uništićeš moje lepo raspoloženje, Nejt.“

„yideo sam vaš ženski Mersi klan. Timski rad, ljubav.“

„Ženski Mersi klan.“ Nasmejala se bezbrižno, a zatim napućila usne. Lepo zvuči, pomislila je „Možda me Vil ne neryira kao ranije, ali to je zato što se prilagodava.“

„A ti se ne prilagodavaš?“

„Zašto bih se ja prilagodavala? Sa mnom je sve u redu.“ Prešla je prstom preko njegove butine. „Zar ne?“

„Osim što si bila malo uštogljena, arogantna i tvrdoglava, ništa ti nije falilo.“ Zasiktao je kroz zube kada su njeni prsti prešli preko njegove butinc, našle mu slabu tačku i uštinulc ga.

„1 ti to voliš.“ Inspirisana, skinula je kaput.

176

„Vruće ti je?“ Automatski je krenuo da podesi grejanje.

„Biće vruće uskoro“, rekla je i skinula džemper preko glave.

„Sta to radiš?“ upita on i zamalo ne slete sa puta. „Obuci to.“

„Neću. Skreni“, reče ona i otkopča brushalter tako da joj grudi blesnuše.

„Ovo je javni put i dan je.“

Ona pruži ruku, otkopča mu šlic i otkri da je tvrd i spreman. „Ne znam šta hoćeš da kažeš?“

„Ti si luda. Bilo ko bi mogao da naide i... Isuse, Tes", pokušao je da je urazumi kad je ona provukla glavu ispod njegove ruke i spustila usne na njega. „Poginućemo." „Stani", ponovila je ali je izazivački ton njenog glasa nestao. Zamenila ga je gruba potreba kada mu je otkopčala košulju. „O, bože, želim te u sebi. Jako, brzo, odmah." Kamionet se zanco i točkovi se okrenuše, ali je Nejt uspeo da ga zaustavi sa strane a da ih ne prevrne. Stao je na kočnicu i borio se da se oslobodi pojasa. U jednom grubom pokretu stavio ju je na leđa dok joj je skidao farmerke.

„Uhapsiće nas", rekao je dahćući.

„Rizikovaću. Požuri."

„Mi... o, bože." Ispod farmerki nije imala ništa. „Mora da si se smrzla." Govorio joj je to dok joj je oslobađao noge od farmerki. „Zašto ne nosiš dugačke čarape?"

„Mora da sam luda." Sada joj je očajnički bio potreban i ona se izvi. Njeno stenjanje je dolazilo iz dubine tela i spajalo se sa njegovim dok je ulazio u nju.

Potom su se čuli samo dahtaji, stenjanje i uzdasi. Prozori su se zamaglili, sedišta su škripala dok su oni doživeli vrhunac skoro istovremeno posle samo desetak sekundi.

„Gospode." Srušio bi se da je bilo prostora. „Mora da sam poludeo."

Tes je otvorila oči i počela da se smeje. Rebra su je zbolela od nekontrolisanog smejanja. „Najt, ugledni advokatu i članu zajednice, kako ćeš da objasniš tragove mojih čizama na krovu tvog kamioneta?"

On je pogledao u njih, prostudirao ih i uzdahnuo. „Na isti način na koji ću da objasnim i što mi fali dugme na košulji."

„Kupiću ti novu." Uspravila se, našla brushlalter i obukla ga. Protresla je kosu i izvadila džemper na kome je sedela. „Hajdemo u šoping."

177

XVI poglavlje

„Imaš li minut vremena, Vil?"

Vila je podigla pogled sa papira na stolu i cifara. Isuse, seme za travu je tako skupo, ali je znala da mora da počne sa zasejavanjem odmah, ako uopšte misli da počinje sa tim. Kada je zatvorila knjige glava joj je bila puna brojki o rođenim teladima i onima odbijenim od sise.

„Izvini. Naravno, Hem, ima li nekih problema?"

„Ne baš."

Držao je šešir u ruci i seo u stolicu. Njegove kosti su teško podnosile zimu. U stvari, kosti su mu teško podnosile godine i sa svakim vetrom ih je sve više osećao.

„Otišao sam do hranilišta kao što si mi rekla. Izgleda dobro. Naišao sam na Boa Redlija sa Haj springsa, sećaš ga se?"

„Da, sećam se Boa." Ustala je da stavi još jednu cepanicu u vatru. Dobro je znala Hemove kosti. „Gospode, Hem, pa njemu mora da je osamdeset godina."

„Biće osamdeset i tri ovog proleća, tako mi on kaže." Hem je stavio šešir na krilo i tapkao je prstima po naslonu za ruke.

Bilo je čudno da sedi tu gde je sedeo toliko puta. Da gleda Vilu kojoj stoji kafa na stolu umesto starog sa čašom viskija u ruci.

Blagi bože, koliko je taj čovek mogao da popije.

Vila se borila sa nestrpljenjem. Kad je Hem hteo da postigne neki cilj nije se žurio.

Mislila je da razgovori sa njim liče na posmatranje lednika kako se pomeraju.

Generacije su se racfale i umirale dok on ne dode do kraja onog što je krenuo da kaže.

„Bo Redli, Hem?"

„Aha. Znaš da se njegov sin preselio u Skotsdejl, u Arizoni. Mora da ima dvadeset, dvadeset i pet godina. To je Bo Junior."

Koji sad, po Yilinoj proceni, ima oko šezdeset godina. „11"

„Pa, Boova stara je Hedi Redli. Ona pravi one kisele krastavčiće koji uvek osvoje prvu nagradu na vašaru. Izgleda da ju je baš oborio artritis."

Žao mi je što to čujem." Ako se vreme ranije poboljša, Vila no isli pošto su joj misli odlutale, pretpostavljala je da će Lili hteti aa ; asi li povrtnjak. Pravi.

„Zima je bila teška", prokomentarisao je Hem. Jzgleđa da ne popušta i dolazi vreme za odvajanje teladi."

„Znam. Razmišljam o tome da podignemo još jednu štalu."

„To bi mogla biti dobra ideja", reče Hem ležerno, a zatim izvadi duvan i poče pažljivo da savija cigaretu. „Bo prodaje ranč i planira da se preseli kod sina u Skotsdejl."

„Stvarno?" Vila ga je opet koncentrisano slušala. Haj springs ima odlične pašnjake.

„Dan mu je napravio dil sa nekim od onih preduzimača." Hem oliza papir i laganu pljunu. Da li je to bio komentar o preduzimačima ili je imao duvan u ustima, Vila nije znala. „Ima da ga rasparčaju, i da naprave neki nalickani ranč i da gaje na njemu proklete bizone."

„Već su napravili ugovor?"

„Kažu da jesu i da su mu platili trostruku vrednost zemlje za ranč. Prokleti gradski šakali."

„Pa, to je to. Mi nikako ne možemo da ponudimo više." Ona izdahnu i protrlja rukama lice, a zatim ih spusti kao da joj je iznenada pala neka ideja na pamet. „A šta je sa njegovom opremom, sa stokom i konjima?"

„Sad ću da ti ispričam."

Hem je dunuo dim i posmatrao kako se diže do tavanice. Vila je zamišljala kako se u međuvremenu grade gradovi, kako se ruše do zemlje, kako se radaju zvezde i kako iste nestaju u eksplozijama.

„Ima novu mašinu za presovanje i pakovanje sena. Nema ni godinu dana. Vud bi sigurno voleo da je ima. Nemam neko mišljenje o njegovim konjima, ali je dobar stočar, mislim na Boa." Zastao je i još malo pušio. U međuvremenu su iz šiškarki izrasli hrastovi.

„Rekao sam mu da mislim da bi ti platila dvesta pedeset za ono što ima na hranilištu. Nije bio uvreden predlogom."

„Koliko grla?"

„Oko dvesta, dobra Herefort sorta."

„U redu. Napravi dil."

„Dobro. To nije sve." Hem otrese cigaretu i opet se udobno smesti. Vatra je bila topla, a stolica meka. „Bo ima dva pomoćnika. Jedan je neki momak sa koledža koji je upravo završio poslednju godinu na Bozmanu. Jedan od onih tipova koji se zalažu za moderno stočarstvo. Bo kaže da ima neke lude ideje ali da je pametan kao pčelica. Zna sve o ukrštanju i transplantaciji embriona. Drugi je Ned Taker, koga znam deset godina. Dobar kauboj, pouzdan radnik."

„Unajmi ih", reče Vila u sledećoj pauzi. „Ponudi im istu platu koju imaju na Haj springsu."

„Rekao sam Bou da mislim da ćeš to hteti. Svidela mu se ideja. On voli Neda. Hteo bi da se skraši na nekom dobrom ranču." Krenuo je da ustane, a zatim opet sede. „Imam još nešto da kažem."

Ona podiže obrvu. „Reci."

„Možda misliš da ja ne mogu više da obavljam svoj posao."

Sada joj je na licu jednostavno bio šok. „Zašto bih to mislila? Zašto bi ti to mislio?"

„Čini mi se da radiš svoj posao a uz to i pola mog i malo svačijcg posla. Ako ne pregledaš knjige, proveravaš ograde, pašnjake, gledaš opremu, pregledaš krave."

„Ja sada upravljam ovim i znaš dobro da ne mogu da to radim bez tebe."

„Možda znam." Ali bio je to dobar način da zadobije svu njenu pažnju. „1 možda sam se pitao koji davo pokušavaš da dokažeš mrtvacu."

Ona zausti da nešto kaže, pa zatvori usta da proguta. „Ne znam o čemu govoriš."

„Davola ne znaš." Bes mu jc ubrzao reči i podigao ga iz fotelje. „Misliš da ja nc vidim, da ne znam. Misliš da neko ko te je učio šta treba da radiš i ko te je težio kad ti je trebalo, ne zna kako razmišljaš? Slušaj me devojko, jer si suviše velika i opasna da te prebacim preko kolena i isprašim ti tur kao nekada. Možeš da se ubiješ od posla do Uskrsa i to Džeku Mersiju neće vredeti ni pišljivog boba."

„Ovo je sad moj ranč", reče ona smireno, „ili bar je trećina moja."

On klimnu glavom zadovoljan da čuje trag ogorčenosti u njenom tonu. „Da, i sa tim ti je dao kosku, kao što ti je davao koske ceo život. Nije činio ono što treba za tebc. Sad možda imam bolje mišljenje o one dve devojke nego kada su prvi put došle, ali to nije poenta. Učinio je to što je učinio zato što je mogao, to je sve. I doveo je nadzornike koji uopšte nisu sa Mersija."

Čak i kada je nestrpljenje počelo da ključa, shvatila je nešto što je previdela. „Trebalo je da odrčdi tebe", rekla je tiho, „izvini Hem, nikad nisam pomislila na to. Trčbalo je da ti budeš nadzornik ranča ovu godinu. Trebalo je da ranije pomislim na to i da shvatim koliko je to uvredljivo."

Jeste bilo uvredljivo, ali je mogao da živi sa uvredama - sa nekim uvredama. „Nisam ti to rekao. I nisam nešto naročito uvreden. To i liči na njega."

„Da." Uzdahnula je. „To baš liči na njega."

180

„Nemam ništa protiv Bena i Nejta, dobri su ljudi. Ispravni i pošteni. Ali čovek ne mora da bude genije da shvati šta je Džek hteo pošto je postavio Bena za nadzornika. Da bude u tvojoj blizini. Ali ne govorim o tome." On odmahnu rukom pošto se ona namrštila. „Nemaš ništa da dokazuješ Džeku Mersiju i vreme je da ti to neko kaže u lice." Klimnuo je odsečno. „Pa sam ja rešio to da ti kažem."

„Ne mogu to jednostavno da zaboravim. Bio mi je otac."

„Mi uzimamo spermu iz bika i stavljamo je u kravu, ali to ne znači da je bik otac."

Ustala je, zapanjena. „Nikad te nisam čula da ovako razgovaraš o njemu. Mislila sam da ste vas dvojica bili prijatelji."

„Poštovao sam ga kao stočara. Nikad nisam rekao da sam ga poštoyao kao čoveka."

„Pa zašto si onda ostao sve ove godine?"

On je pogleda i zatim polako odmahnu glavom. „To je mnogo glupo pitanje."

Za mene, pomisli ona, i oseti se glupa i posramljena. Nije smela da ga pogleda u oči i gledala je kroz prozor. „Ti si me naučio da jašem."

„Neko je morao da te nauči." Glas mu je postao hrapav, pa je pročistio grlo. „Pre nego što slomiš vrat."

„Kada sam pala i slomila ruku kada sam imala osam godina ti i Bes ste me odveli u bolnicu."

„Žena je bila suviše uplašena da bi sama vozila. Verovatno bi se preyrnula da je ona bila za yolanom." Nelagodno se promeškolljo u stolici i tapkao svojim debelim prstima po naslonu.

Da njegova žena nije umrla posle druge godine braka, možda bi imali decu. Prestao je da razmišlja o tome jer je morao da razmišlja

„Ne pričam o tome. Pričam o sadašnjosti. Moraš malo da popustiš, Vila."

„Mnogo se toga dešava, Hcm. Stalno vidim onu devojku i Piklsa. Ako opustim misli na trenutak vidim ih."

„Ništa ne mož' da promeni to što se desilo. I ti nisi ništa od toga izazvala. A ovaj prokletnik radi šta 'oće zato što može."

To što je rekao ličilo je na ono što je rekao i za njenog oca - i nju prodc jeza od toga.

„Ne želim još jedan leš na svojim rukama, Hcm. Mislim da to ne bih podnela."

„Do davola, zašto me ne slušaš? "Od tog ljutitog povika ona se okrenu i pogleda ga šokirano. „To nije na tvojoj savesti i ti si tvrdoglava i luda ako to misliš. Ono što se desilo, desilo se, i to je to. I ne moraš da se petljaš oko syakog jutra ovog ranča dvadeset sati dnevno. Vreme je da malo pokušaš da se ponašaš kao žena."

181

Njoj pade vilica od zapantjenosti. On inače ne viče, osim akp baš ne izgubi strpljenje. I ne seća se da jc ikada pominjao njen pol. „Šta ti sad pa to znači?"

„Kad si poslednji put obukla haljinu i išla da se provede.š?" upita je on strogim tonom da mu to natera boju u obraze. „Ne računam tu Novu godinu i ono što si nosila a zbog čega su svi momci balavili za tobom."

Ona se nasmeja na to i secie na ćošak od stola. „Ma nemoj?" „Da sam ti ja otac ja bih te poslao u sobu da obučeš neku pristojnu haljinu i uši bi ti se crvenele." Posramljen svojim nastupom besa, stavio je šešir na glavu. „Ali i to je gotovo. Sad hoću da kažcm što ne pozoveš onog MekKinona da te izvede na večeru u restoran ili u bioskop ili nešto slično umesto što svaki božiji sat provodiš u kaljavim čizmama? To 'ocu da kažem."

„Danas baš imaš dosta toga da kažčš." Sto je značilo, razmišljala je, da mu se to skupljalo već neko vrcme. „Zašto misliš da bih bila zainteresovana da idem na večeru u restoran sa MekKinonom?"

„1 slepac bi mog'o da vidi da se niste onako grlili zbog plesa." Odlučio je da će prećutati da ga je na pokeru prošle nedelje Ben gnjavio da sazna više o njoj. Toliko je pričao da mu je cela partija pokera izgledala kao da niko drugi nijc progovarao osim njega. „1 to je sve što imam da kažem."

„Jesi li siguran?" upita ona nežno. „Nemaš neko mišljenje o mojoj ishrani, mojoj higijeni, mojim društvenim sposobnostima?"

E, jeste bezobrazna, pomisli on i to mu vrati osmeh na lice. „Jedeš kao ptičica, ali higijena ti je dobra. Koliko ja vidim nemaš društvene sposobnosti." Bio je zadoyoljan što je izazvao namrštenost. „Imam posla." krenuo je napolje, a zatim zastao. „Cujem da se Stu MekKinon oseća loše."

„Gospodin MekKinon je bolestan? Šta mu je?" „Samo neki grip; ali ne ustajc iz kreveta. Bes mu je napravila pitu od slatkog krompira. Bilo bi lepo da mu odneseš. On voli pitu od slatkog krompira, a voli i tebe. Budi dobar komšija."

„1 mogla bih da istovremeno uvežbavam društvene yeštine." Bacila je pogled na sto, na knjige, na posao. Zatim je pogledala čoveka koji ju je naučio sve što nečemu vredi.

„Dobro, Hem. Idem do Tri rokxa da ga posetim."

„Dobra devojka", reče on i izade napolje.

Dao joj je puno tema za razmišljanje dok je vozila do Tri rokxa. Dva nova čoveka, još dvcsta grla stoke. Njena tvrdoglava potreba da se dokaže čoveku koga nikad nije bilo briga za nju.

182

I možda njen nedostatak osećajnosti prema čoveku kome je uvek bii ;talo i koji je uvek bio tu za nju.

Da,li je u proteklih nekoliko meseci gurala nos u Hemova posla? Verovatno. Povodom toga je barem mogla nešto da učini. Ali njegove reči o ubistvima, ma koliko bile umirujuće i razumne, nisu mogle da izbrišu njen osećaj odgovornosti.

Ili njen strah.

Drhtala je i uključila je grejanje. Put je bio dobro očišćen i bio je lak za vožnju. Sneg je bio nabacan sa strane i imala je osećaj kao da vozi kroz beli tunel čiji se vrhovi uzdižu ka plavetnilu neba.

Na severozapadu je krenula lavina koja je zakopala tri skijaša. I neki kamperi koji su kampovali u planinama zarobljeni su u mećavi i morali su da ih spasu uz pomoć helikoptera jer su izmečtu ostalog imali i promrzline. Na susednom ranču je divlja mačka u potrazi za hranom ubila nekoliko goveda. I dva stopera u Bitcrutsu su se izgubila.

I negde jc, uprkos surovoj prirodi zime, vrebao ubica.

Big skaj je imao rekordnu posetu gostiju. Lovci su tvrdili da je u šumi toliko jelena da im skoro i ne trebaju puške. Zdrebad su rasla, a goveda se gojila na hranilištima.

Bez obzira na život i prosperitet, smrt je još uvek vrebala u blizini.

Lili je bila zajapurena od ljubavi i planirala je svadbu na proleće. Tes je nagovorila Nejta da odu jedan vikend u neki ski centar. I Hem je želeo da ona obuđe cipele za ples.

Bila je preplašena.

Nagazila je kočnicu da ne bi zgazila jelena razgranatih rogova. Zaljuljala se, proklizala i završila iskošena preko celog puta dok je jelen samo podigao oči i lenjo posmatrao njene vratolomije.

„Baš si lepota.“ Smejući se sebi, spustila je glavu na volan dok joj se srce polako iz grla vraćalo u grudi. Jako se trgnula kada joj je neko zakucao na prozor.

Nije prepoznala lice. Bilo je to neko dobro, andeoski lepo lice uokvireno zlatnobraon kosom ispod braon šešira. Dok je usne oivičene sjajnim brkoyima razvukao u osmeh ona skliznu rukom ispod sedišta do svog pištolja.

„Jesi li dobro?“ upitao je kada je blago odškrinula prozor. „Bio sam iza tebe i video sam kako si proklizala. Da li si udarila glavu ili nešto drugo?“

„Ne, u redu sam. Samo me je iznenadio. Trebalo je bolje da pazim.“

„Vcliki skot, zar nc?“ Džesi okrenu glavu i pogleda jelena koji je kraljevski prešao na ivicu puta a zatim preskočio brdo od snega. „Voleo
183

bih da mi je moja tridesetica tu. Takvi rogovi bi lepo izgledali na zidu barake.“ Pogledao je u nju i zadovoljno primetio strah i sumnjičavost u njenim očima. „Sigurno ste dobro, gospodice Mersi?“ „Da.“ Ona približi prste pištolju. „Da li te znam?“ „Mislím da ne. Ja sam vas vidao tu i tamo. Džej Si, radim na Tri roksu nekoliko meseci.“

Malo se opustila, ali ipak nije spuštala prozor. „O, pokeraš.“ On se osmehnu a taj osmeh bio je jednako dobro oružje kao i pištolj. „Stekao sam reputaciju, a? Moram reći da mi je zadovoljstvo da uzimam vaš novac, to jest indircktno, od vaših momaka. Još uvck ste malo bleđi.“

Pitao se kakva joj je koža. Bila je delom Indijanka i izgledala je tako. Nikada pre nije bio sa nečistom. Zar to ne bi stvarno razljutilo Lili da joj jebe sestru?

„Trcbalo bi da sc odmorite koji minut. Ako nemate dobre reflekse, mogli biste da završite prevrnuti.“

„U redu sam, zaista.“ Imao je divne oči; pomisli ona. Hladne, ali lepe. Ne bi trebalo da joj je sve iznutra zgrčeno u strahu. „Baš sam krenula na Tri roks“ reče ona, odlučna da radi na tim društvenim veštinama. „Rekli su mi da se gospodin MekKinon ne oscća najbolje.“

„Grip. Baš ga je pogodio ovih nekoliko dana, ali se oseća bolje. I vi ste imali problema na Mersiju?“

„Da“; reče ona i instinktivno s.e povuče. „B°IJe da se vratiš u kamionet, hladno je da stojiš napolju.“

„Vetar je baš oštar i grize. Baš kao i zdrava žena.“ Namignuo je i zakoračio unazad.

„Pratiću vas. Recite starom Džimu da sam spreman za još jednu partiju.“

„Reći ću mu. Hvala ti što si stao.“

„Nema na čemu.“ Smcšeći se u scbi on dodirnu šešir u znak pozdrava.

Nasmejao se na sav glas kada se vratio u svoj kamionet. Znači to je Lilina sestra, polu-Indijanka. Bio je siguran da je divlja mačka u krevetu. Možda će to sam proveriti.

Zviždao je sve do Tri rokša, a kadaje Vila skrenula ka glavnoj kući, zatrubio je i mahnuo joj.

Seli je otvorila vrata sa bebom na ramenu. „Vil, kakvo iznenađenje. Pita!" Raširila je oči sa trunkom pohlepe u njima. „Udi i zgrabi viljušku!"

„To je za tvog svekra." Vil je držala pitu van njenog dohvata. „Kako mu je?"

„Bolje. Izluduje Saru. Zato sam ovde umesto kod kuće. Pokušavam da joj pomognem. Skinu kaput i dodu u kuhinju." Ona potapša bebu po

184

!f !; na „Pravo da ti kažem, Vil, bojim se da budem sama kod kuće. Zn.' n cia je to glupo, ali imam osećaj da me neko gleda. Da posmatra kuću, di> gleda kroz prozor. Nagovarala sam Zaka tri puta ove nedelje da proverava brave. Nikad ranije nismo zaključavali kuću."

„Znam, isto je i na Mersiju."

„Nisi ništa novo čula od policije?"

„Ne, ništa korisno."

„Nećemo sad da pričamo o tome." Seli spusti glas dok su prilazile kuhinji. „Nema potrebe da zabrinjavamo Saru. Pogledaj koga sam pronašla", rekla je kada je otvorila vrata.

„Vila", rekla je Sara i spustila krompir koji je ljuštila za paprikaš i obrisala ruke. „Kako je divno što si došla. Sedi. Ima kafe."

„Pita." lako nikad nije bila sigurna kako da odgovori na spontane izlive osećanja, Vila se nasmeši kada je Sara poljubi u obraz. „Za invalida. Besina pita krompiruša."

„Možda će ga to malo zabaviti i neće mi se penjati na glavu neko vreme. Zahvali se Bes u moje ime. Sad ćeš da sedneš, da pojedješ malo torte sa kafom i da popričaš sa nama. Seli i ja nemamo ništa drugo da radimo osim da pričamo. Kunem se da zima postaje duža i oštrija svake godine."

„Bo Redli prodaje ranč i seli se u Arizonu."

„Stvarno?" Sara se ustremila na zrno trača kao izgladneli miš na sir. „Nisam to čula."

„Prodao ga je preduzimačima. Tu će da izgrade hotel. I neki moderan ranč. Gajiće bizone."

„O, bože." Sara zazvižda kroz zube dok je sipala Vili kafu. „Stu će da dobije dva infarkta kad bude čuo."

„Sta da čuje?" Razbarušene kose i u bade mantilu, Stu ušeta u kuhinju. „Imamo društvo i niko me ne zove?" On namignu Vili i potapša je po glavi. „Pita? Imamo pitu a ja ležim u krcvetu gladan i trunem?"

„Ne ležiš dovoljno dugo da počneš da truneš. Dobro, sedi. Ješćemo pitu umesto torte sa kafom."

On izvuče stolicu i pogleda snaju. „Mogu li ja već jednom da uzmem svoju unuku?"

„Ne." Seli prcbaci Ebi na drugo rame. „Ne dok ne ozdraviš. Možeš da gledaš ali ne smeš da diraš."

„Zene će me u grob oterati", rekao je Vili. „Nekoliko puta sam kinuo i oterale su me u krevet i teraju me da gutam neke pilule."

„Imao je temperaturu. Trideset osam sa pet." Kikoćući se, Sara mu gurnu pitu ispod nosa. „Jcdi to i prcstani da kukaš. Mnogo je lakše izaći na kraj sa bilo kojim bolesnim odraslim čoyekom. Prestala

185

sam da brojim koliko puta sam se popela uz ove stepenice u protekla tri dana."

Čak i kada je to govorila mazila ga je po bradi i proučavala mu lice. „Popravila ti se boja", promrmljala je ostavivši ruku na njegovoj bradi. „Možeš da pojedješ pitu i da malo razgovaraš sa goščom, ali onda moraš da se vratiš u krevet i da malo odspavaš."

„Vidiš?“ pokaza Stu viljuškom. „Jedva čeka da se razbolim da krene da mi nareduje.“ Dosta se razveselio kada se otvorišc vrata i Zak ude u kuhinju. „Sad ćemo malo da izjednačimo snage. Udi, momče, ali nemoj misliti da ćeš da dobiješ moju pitu.“ „Kakvu pitu? Hej, Vil.“ Zak MekKinon je bio tako vitak da bi se mogao okarakterisati kao mršav. Nasledio je majčinu talasastu kosu i očevu četvrtastu vilicu. Oči su mu bile zelene kao Benoye, ali više sanjalačke. Bio je čovek koji je dane provodio u oblacima. Cim je skinuo kaput i šešir, poljubio je ženu i uzeo kćerku u ruke. „Da li si obrisao noge?“ strogo je pitala njegova majka. „Da, gospodo. Da li je to krompiruša?“ „Moja je“, reče Stu upozoravajuće, a zatim obgrli pitu kada se ponovp otvoriše vrata. „Šarena kobila je izgleda spremna da...“ Ben ugleda Vil i polako razvuče usta u osmeh. „Hej, Vil.“ „Donela je pitu“, rečc Zak gledajući je pohlepno. „Tata neće da nam da.“ „Od čega je?“ Ben pade u stolicu pored Vile i poče da se igra sa njenom kosom. „Od onoga što tvoj tata voli“, reče ona i skloni mu ruku. „Tako je devojk.“ Stu uze još jednu viljušku punu pite, a zatim je pogleda tužno kada jc njcgova žena isekla još dva parčeta. „Valjda sam ja bolestan.“ „Bićeš još bolcsniji ako ovo sam pojedješ. Daj Seli bebu, Zak, i sipaj kafu. Ben, prckini da zadirkuješ Vil i pusti devojk da jede.“ „Zvoc; zvoc, zvoc“, reče Stu a zatim se ozari kad mu Vila dade svoje parče pite. „Stjuarte MekKinone, sram te bilo.“ Sara stavi ruke na kukove u pretećem položaju kada se njen muž baci na drugo parče pite. „Ona mi jc dala, zar nc? Kako su ti one lepc scstrc, Vil?“ „Dobro su. Mmmm.“ Ni Lili ni Adam joj nisu rekli da čuva tajnu. U svakom slučaju, Vil je pretpostavila da već kruže glasine. „Adam i Lili su se verili. Svadba je u junu.“ „Svadba!“ reče Seli i poče veselo da skače. „O, to je divno.“ „Adam se ženi.“ Sara uzdahnu i oči ioj se ovlažiše. „Sećam se kad su on i Ben išli na potok da pecaju.“ Smrknula je i obrisala oči. „Pomoći ćemo ti da organizujcš devojačko vcče, Vila.“

186

„Devojačko veče?“

„Da, za mladu“, reče Šeli. „Jedva čekam. Ziveće u onoj njegovoj predivipj kućici, zar ne? Pitam se kakvu će haljinu nositi. Moraću da joj kažem za onu divnu radnju u Bilingsu u kojoj sam kupila svoju venčanicu. Tamo imaju i divne haljine za deveruše. Nadam se da ćete nositi vesele boje.“

Vila spusti šolju pre nego što se zagrcne. „Mi?“

„Sigurna sam da ćete ti i Tes biti deveruše. Sigurno ćete nositi neke jarke boje. Plavu, tamnoroz.“

„Roze?“

Videviši očaj u Yilinin očima Ben se umeša. „Preplašila si je na smrt, Seli. Ne brini, Vil, ja ću te čuvati. Ja ću biti kum.“ On joj nazdrayi kafom. „Upravo sam jutros razgovarao sa Adamom i baš sam hteo svima da kažem ali si me prestigla.“

Pošto je olizao tanjir Zak se umeša u razgovor. „Pusti me da razgovaram sa njiin. Jošv uvek imam ožiljke sa svog venčanja kada si ti bio kum.“ Pošto se Seline oči začkiljiše kritički, on se nasmeja. „Sećaš li se onih majmunskih odela koja smo morali da nosimo, Ben? Mislio sam da će me udaviti okovratnikpre nego što uspem da kažem Da.“

Nagnuo se nad kafu kada mu je Seli udarila ćušku. „Naravno; imao sam knedlu u grlu kada sam ugledao andela da dolazi ka meni. Najlepši prizor koji sam ugledao u životu.“

„Tako je, sine“, reče Stu. „Ja nemam ništa protiv venčanja, iako smo tvoja mama i ja uradili to na lakši način, pobegli i venčali se.“

„To je zato što je moj otac hteo da te ubije kao zeca. Reci Lili da računa na nas ako treba nešto da joj se pomogne, Vil. Od same pomisli na venčanje proleće mi izgleda bliže.“

„Hoću. Biću vam zašvalna. Sad moram da se vratim.“

„O; nemoj još da ideš.“ Seli pruži ruku da je zaustavi. „Nismo uopšte popričale. Mogu da pošaljcm Zaka do kuće da ode po moje časopise Srećna mlada i moj foto-album. Možda će Lili dobiti par ideja iz njih.“

„Sigurna sam da bi ona volela da dode lično i popriča sa tobom na tu temu.“ Od pomisli na venčanje zavrnela su je leda. „Ostala bih da mogu, ali sunce već zalazi.“

„U pravu jc“, prošaputa Sara bacivši nelagodan pogled kroz prozor. „Nijedna žena ne bi smela da je na putu noćas. Bene.“

„Ja ću je ispratiti“, reče Ben i ignorišući njene proteste, ustao je i uzeo šešir i jaknu.

„Neki tvoj radnik može da me vrati, ili ćeš mi pozajmiti kamionet.“

„Biće rni lakše“, Sara reče Vili pre nego što je još jednom počela da se protivi. „Strašno je ono što se dogodilo i biće nam lakše ako Ben budc sa tobom.“

187

„Dobro.“

Kada se oprostila od ostatka MekKinonovih koji su je ispratili do vrata, Vil sede za volan. „Ti si srećan čovek, MekKinone.“ „Zašto?“

Ona odmahnu glavom i začuta dok su ostavljali kuću iza sebe. „Ne možeš to da znaš i ne možeš ni da razumeš koliko imaš sreće.“ Zbunjen, on se okrenu prema njoj. „O čemu govoriš?“ „O porodici. Tvojoi porodici. I ranije sam sedela u vašoi kuhinji, ali to nisam shyatala. Do danas. Ta ljubav i opuštenost, istorija, povezanost. Ne znaš kako je nemati sve to.“

To je bilo istina i on nije znao da li je ikada razmišljao o tome. „Sad imaš sestre, Vil. Yezane ste jedna za drugu i to se vidi.“

„Možda je to početak nečega, ali nemamo istoriju, prošlost. Nematno sećanja. Vidim kako ti počneš neku priču a Zak je završi. Cula sam kako se tvoja majka smeje nekoj gluposti koju ste napravili kada ste bili dečaci. Ja nikad nisam čula svoju majku da se smeje. Nisam zavidna“, rekla je brzo, „samo me je to pogodilo kada sam vas gledala. Tako treba da bude, zar ne?“ „Da, čini mi se da tako treba.“

„On nam je to ukrao. Tek sad počinjem da shvatam koliko je ukrao od nas tri. Ne samo od mene. Svratiću ovde.“

Kada su došli do granice Mersija, ona prebaci na pogon na četiri točka i krenu na pomoćni put. Nije je pitao gde ide. Yideće kad stignu tamo.

Sneg je prekrivao grobove i nadgrobne spomenike, gušeci divlju travu i nežne cvetove. Pomislila je kako ta scena izgleda jednostavno savršeno, mirno, dok se iznad ostalih uzdizao spomenik Džeka Mersija, viši i svetliji od ostalih, izbijao je iz snega ka ncbu koje je postajalo sve tamnijc.

„Hoćeš da idem sa tobom?“

„Ne, bolje da idem sama. Sačekaj me ovde; neću dugo.“ „Koliko god ti vremena treba“, reče dok je izlazila. Upala je u sneg koji je bio do kolena i probijala se kroz njega. Bilo je hladno, oštri vctar sekao je vazduh i podizao sneg sa zemlje. Yidela je jelena i malo krdo srna na brdašcetu, kao stražari za mrtvc.

Osim vctra nije bilo nijcdnog drugog zvuka, a on je ječao dok se ona probijala do očevog groba.

Nadgrobni spomenik bio je isklesan po njegovoi želji. I u tome se videlo da je mislio samo na sebe i ni na koga drugog. Kakve veze ima? pitala se, jer je bio mrtav kao i njena majka koja je živela dobrim životom.

Ona je nastala od njih dvoje, od dobre žene i okrutnog muškarca. Nije znala koga ima više u njoj. Bila je sebična u nekom pogledu,

188

velikodušna u drugom. Ponosna i ispunjena sumnjom u sebe. Nestrpljiva, ali saosećajna. Nije bila ni dobra ni okrutna, ali to nije loše kad se sve zbroji. Ono što nije razumela sad dok je stajala na vetru oštrom kao žilet i u još oštrijom tišini, bilo je da ih je oboje volela. Majku koju nikad nije upoznala i oca koga nikad nije dodirnula.

„Htela sam da budeš ponosan na mene“, rekla je naglas. „Čak i ako me nisi voleo. Da budeš... zadovoljan sa mnom. Ali nisi bio. Hem je danas bio u pravu. Celog života si me šibao. Ne samo fizički, od tvojih udaraca je mnogo više bolelo to što te nije bilo briga. Emotivno, ranio si me previše puta. I ja sam se pokunjeno vraćala kao prebijeni pas, da bi mogao to ponovo da učiniš. Došla sam da ti kažem da je sa time gotovo.“

Pokušaće svim silama da tako i bude.

„Mislio si da ćeš da okreneš nas tri jednu protiv druge. Sad to vidim. Ali neće ti uspeti. Zadržaćemo ranč, ti sebični kučkin sinc. I zadržaćemo jedna drugu. Uspeće nam. Tebi u inat. Možda još uvek nismo porodica, ali bićemo.“

Otišla je istim putem kuda je i došla.

On nije skidao oči sa nje i bio je zašvalan na tome što nije plakala. Ipak nije očekivao ovaj osmeh na njenom licu, zadovoljan osmeh kada je ušla u kamionet.

„Jesi li dobro?“

„Odlično sam.“ Uzdahnula je zadovoljna što joj glas nije zadrhtao. „Baš super. Bo Redli prodaje ranč“, rekla je dok je okretala kamionet. „Kupiću nešto od njegove opreme, dvesta grla sa hranilišta i uzeću dva njegova čoveka.“

Nedostatak tuge ga je ostavio malo zbunjcnog, ali je polako klimnuo glavom.

„Dobro.“

„Nisam ti to rekla da bi odobrio, već kao nadzorniku.“ Krenula je drugim pomoćnim putem koji je bio prečica do ranča. Jaki naleti vetra koji će sniziti temperaturu do nepodnošljivosti veselo su udarali o prozore.

„Završiću mesečni izveštaj tako da možeš da ga predeš.“

Počešao se iza uveta, svcstan zamke. „U rcdu.“

„Posao je posao.“

Osmeh joj se malo opusti kada je ugledala svetla kuće kako se naziru u daljini. „Na ličnom nivou, zašto me nikad nisi pozvao u restoran ili bioskop umesto što samo pokušavaš da mi svučesh gaćice?“

Usne mu se tako otvoriše od zaprepašćenosti da je skoro morao da zatvori vilicu rukom. „Molim?“

189

„Stalno nešto njuškaš okolo, pipkaš me kad ti dozvolim, često me zoveš u krevet; ali me nikada nisi pozvao na sastanak.“

„Hoćeš da te izvedem u restoran?“ Nikad mu to nije palo na pamet. Palo bi mu na pamet sa nekom drugom ženom ali ne sa Yilorn. „U bioskop?“

„Stidiš se da te vide u javnosti sa mnom?“ Zaustavila je kamionet, ostavila motor uključen i okrenula se ka njemu. Lice mu je bilo u senci ali je bilo dovoljno svetlosti da vidi zapanjenost u njegovim očima. „Znači ja sam dobra za valjanje po senu, ali nisam dovoljno dobra da obuččš čistu košulju i potrošiš pedesct dolara na večeru?“

„Odakle ti tako luda ideja? Prvo, nisam se valjao po senu sa tobom jer još nisi spremna. I drugo, nisam znao da bi bila zainteresovana da sediš u restoranu sa mnom i jedeš.“

Kao na sastanku“, završio je nesigurno.

Možda je njena moć žene bila jača nego što je pomišljala, ako je samo zbog njenog nagoveštaja Bcn MekKinon počeo da se koprca kao pastrmka na udici. „Pa, možda si pogrešno mislio.“

Ovo je trik, pomisli on kad je ona nastavila da vozi. Ovde negde leži zamka i uhvatiće se u nju čim napravi pogrešan korak. Posmatrao ju je nepoverljivo spreman za bilo koji znak kada je stala ispred kuće i izgasila motor.

„Uzmi kamionet i vrati se kući“, reče ona ležerno. „Poslaću nekoga po njega ujutru. Hvala na društvu.“

Prokletstvo, osećao je kako upada u zamku ali je uspeo da kaže. „Subota uveče, šest sati. Yečera i bioskop.“

Mišići u njenom stomaku zadrhtali su od radosti, ali je samo ozbiljno klimnula glavom. „Dobro. Yidimo se.“ Izašla je i zalupila mu vrata ispred nosa.

190

XVII poglavlje

Zima se kao čičak držala za Montanu. Temperature su bile jako niske i kada su postale podnošljive, sneg je padao u gustim naletima. Putevi ka Mersijn su dva puta bili zakrčeni sa tri metra snega koje je nemilosrdni vetar skupljao.

Uprkos yremenu krave su počele da se tele. Vila je oznojena sedela u štali i napinjala se da izvadi telad. Buduć majke su se ogorčeno žalile dok je Vila stavljala ruke u rodni kanal da bi uhvatila tele. Još uvek u posteljici, tele je bilo klizavo i tvrdoglavo. Vila je zarila ruku još dublje, siktajući kad joj je još jedna kontrakcija stegnula ruke.

Kada završi, imaće modrice do lakata.

Cekala je na pravi trenutak i izvukla prvo tele.

„Hajdemo na sledeće“, rekla je dok su joj ruke bile okupane u krvi i plodovoj vodi.

„Hajde, mala, krećemo.“ Kao ronilac koji se sprema da uroni u vodu, ona je udahnula i jako povukla kad je naišla sledeća kontrakcija. Tele je izašlo kao pampur iz flaše.

Čizme su joj se klizale, a debele pantalonc bile umrljane. Leda su je toliko bolela da je htela da vrišti. „Bili, spremi injekcije“, naredila je. „Pripazi ih.“

Ako sve bude kako treba, majka će očistiti mladunče. Ako ne, taj zadatak će takode pripasti Biliju. U svakom slučaju, ona ga je dobro obučila u proteklih nekoliko nedelja. Yežbao je da ubada pomorandžu i bila je sigurna da će uspeti vešto da da injekciju teletu.

„Idem na sledeću“, rekla mu je kada je prešla rukom preko oznojenog čela. „Hem?“

„Dolazim.“ Posmatrao je kako Džim vadi još jedno tele.

I pored ljudske pomoći uvek je postojala zabrinutost da će tele biti preveliko ili pogrešno okrenuto i da će teljenje biti smrtonosno po majku i tele. Yila se sećala prvog puta kada je izgubila tu bitku. Sećala se krvi i bola i bespomoćnosti. Mogli su da pozovu veterinara da su na vreme saznali. Ali najvećim delom, sezona teljenja u februaru i martu bila je sprovedena pod okriljem i rukom stočara.

Steroidi i hormoni rasta, pomisli ona dok je pregledala sledeću kravu. Cena mcsa po kilogramu naterala je stočare da proizvode

191

veće krave i da pretvore ono što bi trebalo da bude prirodan čin u neprirodan proces koji zahteva ljudske ruke i mišiće.

Pa, ona će to promeniti, pomislila je kad je udahnula i zarila iscrpljene ruke u kravu. I videće. Ako njen pokušaj povratka na prirodniji način vodenja ranča ne uspe na duge staze, samo će ona biti kriva za to.

„Dame i gospodo, kafa je servirana.“ Tesin veličanstven ulazak pokvarilo je njeno bledilo i šok. Yazduh u štali bio je zasićen znojem i krvlju i smradom prljave slame.

Yizije klanice igrale su joj pred očima kada se okrenula i borila za svež vazduh napolju.

„Isuse, Isuse, Isuse.“ Nijedno dobro delo ne prode nekažnjeno, pomisli ona i sačeka da je prode vrtoglavica.

Bes je znala, sigurno je znala tačno šta će se desiti kada je ležerno pitala Tes da odnese termose sa kafom u štalu. Tes se stresla i naterala sebe da se okrene. To joj neće proći nekažnjeno, pomisli ona. Kasnije.

„Kafa“, ponovi ona gledajući zaprepašćeno kako Vila izvlači tele iz krave. „Kako možeš to da radiš?“

„Imam jake ruke“ reče Vil opušteno. „Sipaj nam kafu“, reče ona i dodade, „meni su ruke pune.“

„Aha.“ Tes se namršti kada je tele ispalo napolje. To uopšte nije lep prizor, pomisli ona. Mislila je da nijedan porodaj nije lep prizor. Ali kod konja... bila je očarana i zaista iskreno dirnuta lepotom kobile koja se ždrebi.

Ali ovo je grozno, prljavo i rutinski kao na pokretnoj traci. Vadi-čisti-vadi-čisti. Možda zato što im je sudbina da završe kao odrezak na tanjiru. Odmahnula je glavom i dala šolju kafe Biliju. Ili joj se možda nisu dopadale krave.

Po njenom mišljenju, krave su suviše velike; suviše obične i suviše očajno nezanimljive. „Mogao bih i ja šolju kafe“, reče Džim i oči mu zasijaše kad je pogleda. „Mogli bismo da zamenimo mesta na par minuta. Nije tako teško kao što izgleda.“

„Neka, drugi put.“ I nasmešila mu se dodajući mu šolju punu vrele kafe. Više je nije vredalo to što je smatraju neznačicom. U stvari, u ovom trenutku, Tes je to smatrala izuzetno korisnim.

„Kako to da krave ne mogu same da se otele?“ upitala ga je.

„Telad su mnogo velika.“ On zašvalno ispi kafu. Čak mu je prijalo i što je izgoreo jezik.

„Pa, i konji imaju veliku ždrebad, ali kada se kobile ždrebe mi samo stojimo i gledamo.“

„Telad su previše velika“, reče on naglasivši. „Pošto im dajemo hormone rasta, krave ne mogu same da se otele. Tako da ih mi izvlačimo.“

192

„A šta ako nema nikog da ih... izvuče?“

„To se ne završi dobro.“ On joj vrati praznu šolju. Nije htela ni da pomisli šta se sve nalazi na njenoj spoljašnjosti.

„Ne završi se dobro“, ponovi ona. Pošto nije htela da razmišlja o tome ona spusti termose i šolje i ode napolje.

„Sestra ti nije loša, Vil.“

Vil mu uputi osmeh dok joj je Džim sipao kafu. „Uopšte nije loša.“

„Htela je da povrati kada je ušla“, reče on. „Mislio sam da će da pobegne u kuću, ali nije.“

„Možda može da nam pomogne ovde“, reče Bil cereći se. „Ne mogu da je zamislim da gura ruke u kravu, ali bi mogla da im daje injekcije.“

Vila promrda ramenima. „Mislim da ćemo je ostaviti da se brine o kokoškama. Barem za sada.“ A sada je ono što je bilo bitno, pomisli ona dok je posmatrala tele kako prvi put sisa.

„1 ruke su joj do lakata bile u kravi.“ Tes se stresla nad čašom brendija. Veče je bilo hladno i bez snega, a vatra je gorela u kaminu. Nejt je svratio na večeru. Od te kombinacije osetila se dovoljno hrabrom da prepriča to iskustvo. „Ruke su joj bile u kravi i izvlačila je napolje još jednu kravu.“

„Meni je bilo fascinantno“, reče Lili koja je uživala u čaju i toplini Adamove ruke na njenoj. „Ostala bih duže, ali sam im smetala.“

„Mogla si da ostaneš“, reče Vila koja je pila kafu i brendi. „Uposlili bismo te.“

„Stvarno?“ Iako je Tes jauknula kada je videla Lilin entuzijazam, Lili se samo nasmeja. „Pomoći ću vam sutra.“

„Nisi dovoljno jaka da vučeš, ali možeš da im daješ injekcije. A što se tebe tiče", nastavi Vila pogledavši Tes dugo i zamišljeno, „ti si jaka i velika. Kladim se da bi mogla da izvučesh tele a da ne ostaneš bez daha."

„Samo bi ostala bez doručka", dodade Nejt na šta se svi nasmejaše osim Tes.

„Mogla bih ja to." Graciozno je sklonila kosu sa lica od čega zasija prstcnjc na njenim lipo nalakiranim prstima. „Da, hoću da to uradim."

„U dvadeset dolara da ćeš da pobegneš pre nego što uvučeš celu ruku u kravu."

Do davola, pomisli Tes. Saterana je u ugao. „Neka bude pedeset dolara."

„Dogovoreno. Sutra. I ranč Mersi dodaje još deset dolara za svako tele koje izvučesh."

193

„Deset", reče Tes i šmrknu. „Jaka stvar."

„Izvadi dovoljno teladi i moći ćeš da platiš neku skupu frizuru u Bilingsu."

Tes ponovo skloni kosu. I bilo joj je vreme da se ošiša. „U redu. Ali moram vam reći da ćete platiti i kozmetičara." Podigla jc obrvu. „A ni tebi ne bi škodio kozmetičar. I pakovanje za te ruke. Osim, naravno, ako ne voliš kožu koja liči na koru od drveta."

„Nemam vremena za gubljenje u nekom glupavom salonu lepote."

Tes popi brendi. „Kukavice." I pre nego što je Vila uspela da prosikće odgovor ona dodade. „Ako izvučem isto toliko kao ti, Mersi će nas sve tri častiti - tebe, mene i Lili - kraljevskim tretmanom. Yikendom u Big skaju. Yolela bi to, Lili, zar ne?"

Odana obema stranama Lili promuca „Pa, ja..."

„1 mogle bismo u šoping za venčanje. Da pogledamo par radnjica koje nam je Seli preporučila."

„Kučko", reče Vila bez ljutnje. „Važi. Ali ako izgubiš, vraćaš se na pranje veša."

„Uuups." Nejt se kukavički izvukao tako što je proučavao brendi dok je Tes režala na njega.

„U međuvremenu, moram da završim unošenje podataka o teljenju." Vila ustade i protegnu se, a zatim se sledi. Da li je to bila senka na prozoru? Ili lice? Polako je spustila ruke i trudila se da izgleda sabrano. „Ja ne bih ostala do kasno da sam na tvom mestu", rekla je Tesi dok je izlazila iz sobe. „Trebaće ti snaga sutra."

„Baš ću užíyati dok ti u salonu budu radili depilaciju bikini dela." Doviknu Tes i sa zadovoljstvom ugleda Vilu kako se okreće sa izrazom čistog užasa na licu. „Sto volim kad je moja reč zadnja."

„Izvinite me na minut", reče Adam i pode za Vilom. Našao ju je u biblioteci gde je punila pušku. „Šta je bilo?"

Toliko o njenom pokeraškom licu, pomisli ona i zatvori vrata. „Mislim da sam videla nešto napolju."

„Pa ćeš izaći sama." I on je uzeo sačmaru i napunio je.

„Nema potrebe da uznemiravamo ostalc. Možda sam to samo umislila."

„Ti nemaš razvijenu maštu."

Ona odmahnu glavom na taj komentar i zaključi da istina ne treba da je vreda. „Pa, neće škoditi da malo proverimo okolo. Izaći ćemo na zadnja vrata."

Obukli su se u garderobi. Iako je Vila htela da izade prva, Adam ju je pretekao nežno je odgurnuvši u stranu.

194

Neko ih je posmatrao. Bilo je hladno, ali je Džesi stajao na prozoru u senci posmatrajući ih dok je rukom stezao oružje koje je poneo. Sanjao jc o tome da ga upotrebi na čoveku i da ga ostavi da iskrvari.

A onda da uzme ženu, da je odvuče i koristi dok ne završi sa njom. A tada bi je ubio, naravno. Sta drugo može?

Pitao se da li rizikuje da to uradi ovde i sada. Bili su naoružani i kuća je bila puna ljudi. Sve je video. Video je Lili kako se smeje i kako se priljubila uz onog polu-Indijanca. Možda je najbolje da sačeka, da sačeka pravi trenutak. On bi mogao da iskrсне bilo kad u budućnosti.

Mogao je da se desi ako dodu do štale. Znao je šta će zateći tamo. On je već bio tamo. „Bio je negde kod prednjih prozora." Ako nije mogla da ide prva, mogla je barem da ide uz njega. „Videla sam ga na sekund, a onda sam ustala i otišla. Ličilo mi je na lice, kao da nas gleda, ali jc bilo suviše mračno da bih bila sigurna. I brzo je nestalo."

Adam samo klimnu glavom. Znao je Vilu suviše dobro i znao je da je ne prepadaju senke. Na stazi su bili otisci čizama ali se to moglo i očekivati. Koliko je bilo aktivnosti oko štale ovih dana. Sneg se topio i ponovo smrzavao i površina je bila krta i čulo se pucketanje dok su hodali.

„Možda je neko od radnika" reče Vila dok je proučavala tlo. „Ali je to malo verovatno. Da je neko od njih, pokucao bi na vrata."

„Ne vidim zašto bi došli preko leja sa cvećem i zašto bi gledali kroz prozor." Adam pokaza ka tragovima koji su bili bliži kući između zimzelenog žbunja i cveća koje će procvetati u pozno proleće.

„Znači veruješ da sam videla nešto."

„Nisam ni sumnjao u to." Sa mesta na kome je stajao; Adam je lepo video kroz prozor. Gledao je Lili kako se smeje i sipa čaj, a zatim ustaje i dodaje Nejt u brendi. „Neko nas je posmatrao. Ili je posmatrao jednog od nas."

Vila skrenu pogled sa svetala u kući na mrak. „Jednoga od nas?"

„Lilin bivši muž, Džesi Kuk, nije u Yirdžiniji."

Vila instinktivno pogleda u prozor i pomeri hvat na puški. „Kako znaš?"

„Najt je malo proveravao. Nije se pojavio na poslu od oktobra."

„Misliš da je prati? Kako bi znao gde da je nade?"

„Ne znam." Krenuo je od kuće. „Samo nagadam. Zato ne želim da joj to pominjem."

„Neću ništa da joj kažem. Ali mislim da bi trebalo da kažemo Tcsi. Tako barem jedna od nas dve može uvek da je pazi. Da li znaš kako izgleda?"

„Ne, ali ću se potruditi da saznam."

„Dobro, u međuvremenu bolje da pogledamo okolo. Ja ću ovuda a..."

„Držaćemo se zajedno, Vil." Spustio je ruku na njenu. „Dvoje ljudi je mrtvo. Možda je to učinio neki ludi bivši muž koji želi da se osveti ženi. Ili ncko drugi. Ali moramo da se držimo zajedno."

U tišini su kružili oko kuće. Iznaci njih, nebo je bilo čisto kao staklo, dok su zvezde sjajne kao dijamanti svetlucale a mesec bacao plavičastu bledu svetlost na sneg pod njihovim nogama. Drveće prekriveno snegom izgledalo je kao da drhti ispod ledenog pokrivača.

U ledenoj tišini, Vila je čula krave. Neki tužan zvuk, pomisli ona dok joj je dah pravio paru koju je nosio vetar. Cudno - taj zvuk joj sc uvek činio utešnim, sada je bio avetinjski.

„Čudno je koliko su uzncmirene ovako kasno." Pogledala je u pravcu štale i koralu iza nje. „Možda se neka krava teli. Idem da pogledam."

Adam je nclagodno pomislio na svoje konje koji su bili sami u štali. Nije mu bilo lako da im okrene leđa i pode sa Vilom u štalu.

„Cuješ li to?" Stala je i načuljila uši. „Cuješ li to?" ponovi ona šapatom.

„Ne." Ali se okrenuo tako da su čuvali jedno drugom leđa. „Ne čujem ništa."

„Ni ja sad ne čujem. Zvučalo je kao da neko zviždi Slatka Betsi." Odbacila je tu misao i nasmeja se sebi. „To mora da je vetar. Do davola, mora da je minus dvadcsct. Samo ludak bi stajao napolju i zviždao po ovom..."

„Ludak?" upita Adam i napreže se da vidi kroz mrak. „Da." Vila se tresla od hladnoće. „Hajde da udemo." Nameravala je da ude pravo u štalu ali joj komešanje stoke na drugom kraju koralu privuče pažnju. „Ovo nije u redu", reče ona za sebc. „Ncšto ovdc nc valja."

Došla je do kapije i otvorila je.

Najpre nije poverovala, i mislila je da su je zaslepeli mesečina ili sneg. Ali miris - dobro je znala miris smrti.

„O, bože, Adame." Slobodnom rukom je prekrila usta da ne bi povratila. „O, bože." Telad su bila zaklana. Nije mogla na prvi pogled da kaže koliko njih, ali je znala da su uz njenu pomoć došli na svet samo nekoliko

196

sati ranije. Sad sn umesto da se pribijaju uz svoje majke ležali u snegu prcklanih vratova i izvadenih crcva.

Krv je s»vetlucala na zemlji, gusta i crvena, u strašnoj bari koja se već lcdila od hladnoće.

Ona se okrenu od pokolja, spusti pušku i nasloni na ogradu da joj se stomak smiri.

„Zašto? Zašto bi neko uradio ovako nešto?"

„Ne znam." Pomilovao je po ledima ali se nije okretao. Izbrojao je osam tcladi. „Hajde da se vratiš u kuću. Ja ću ovo srediti."

„Ne, mogu ja to. Mogu." Obrisala je usta rukom. „Tlo jc suviše tvrdo da ih sahranimo. Moramo da ih spalimo. Moramo da ih iznesemo odavde, od ostalih teladi i ženki, i da ih spalimo."

„Nejt i ja to možemo da uradimo." Borio se da ostane pribran. „U redu, svi ćemo. Ali moraš da udeš unutra na pet minuta, Vil, dok ja proverim konjc. Ako..."

„Isuse." Njen očaj nestade kada pomisli na njega. „Nijc mi palo na pamet. Hajdemo. Požuri."

Nije se vratila u kuću već je potrčala ka konjima. U njoj je rastao strah da će otvoriti vrata i osetiti onaj isti miris smrti.

Zajcdno su došli do vrata i otvorili ih. Već je bila spremna da tuguje, sprcmna da besni. Ali je osetila samo miris sena i konja i kože.

Ipak su po nekom prečutnom dogovoru proverili svaku pregradu i koral. Ostavili su upaljena svetla.

Adam je zatim otišao u kuću da provcri pse. Počeo je da ih zaključava svako veče nakon incidenta sa mačkom. Oni ga veselo pozdraviše mahanjem repovima. Uz mešavinu humora i zabrinutosti pretpostavljao je da bi ovako dočekali i naoružanog ludaka.

„Telefoniraćemo odavde i reći Nejtju da nas sačeka kod štale. Trebaće nam i Hem."

Vila se sagnula da počeše Binza između ušiju. „Svi. Hoću da su svi ovde. Hoću da vide sa čim smo suočeni." Oči joj postade hladne. „1 hoću da znam gde su svi bili u proteklih nekoliko sati."

Zadatak nije bio fizički težak, ali je bio bolan. Vukli su zaklanu tclad napolje na sneg.

Bilo je dosta ruku koje su pomagale ali nijc bilo priče.

Vila ugleda Bila kako s vremena na vreme prelazi rukom preko očiju, Nije mu zamerala što plače. I ona bi plakala kada bi to nešto vredelo.

Kada jc to bilo gotovo uzela jc kantu benzina od Hema. „Ja ću", rcče ona smrknuo. „Ja moram to da uradim."

197

„Vil", zaustio je da kaže ali nije nastavio. Dao je znak ostalima da se odmaknu.

„Kako može da to podnese?“ prošaputa Lili tresući se zajedno sa Tes iza ograde koralala. „Kako to podnosi?“

„Zato što mora“, reče Tes i strese se kad Vila prosu benzin preko malejjomile. „Svi moramo“, dodade i zagrla Lili. „Hoćeš da uđemo?“

Zelega je to više od svega, ali je jako odmahнула glavom. „Ne, ostaćemo do kraja. Dok ona ne završi.“

Vila je stavila maramu preko nosa i usta i uzela kutiju šibica od Hema. Tri puta je pokušavala da upali šibicu da bi plamen opstao u njenim skupljenim rukama i morala je da se spusti na kolena da bi ga zapalila.

Vatra se brzo rasplamsala. Za samo nekoliko minuta oseti se miris pečenog mesa, slatunjav i užasan. Dim je išao na nju i od toga joj zasuziše oči, a grlo joj se steže. Napravila je nekoliko koraka unazad.

„Pozvaću Bena“, reče Nejt koji je stao pored nje.

Ona je držala pogled na vatri. „Zašto?“

„Zelega da zna. Nisi sama u ovome, Vila.“

Ali osećala se sama i bespomoćna. „Dobro. Hvala ti na pomoći, Nejt.“

„Ostaću noćas ovde.“

Klimnula je glavom. „Ne treba da kažem Bes da spremi gostinsku sobu, zar ne?“

„Ne. Ja ću držati stražu na smenu sa ostalima i biću kod Tes u sobi.“

„Uzmi koju god pušku hoćeš.“ Okrenuvši se ona dode do Hema. „Moraino da držimo stražu dvadeset i četiri časa, Hem, po dvojica. Nejt će ostati, tako da nas ima šestoro za večeras. Neka Vud ostane kod kuće sa porodicom. Ne treba da budu sami. Bili i ja ćemo prvi, a ti i Džim nas odmenite u ponoć. Nejt i Adam će preuzeti stražu u četiri.“

„Dobro.“

„Sutra hoću da vidiš koliko brzo možemo da dobijemo onu dvojicu sa Haj springsa. Trebaju nam ljudi. Ponudi im bonus u kešu ako treba, samo hoću da dodu.“

„Potruđiću se da dodu ove nedelje.“ Retko je pokazivao svoja osećanja javno, ali sada joj stegnu ruku. „Reći ću Bes da skuva puno kafe. A ti se pazi. Pazi se.“

„Niko više neće ubiti ništa moje.“ Odlučnog lica, Vila se okrenu i prouči žene koje su se zbile jedna uz drugu na ogradi koralala. „Uvedi ih unutra, Hem, i reci im da ostanu tamo.“

„Dobro.“

198

nebo.

I reci Biliju da uzme pušku.“ Ona se ponovo okrenu ka plamenu koji se uzdizao u crno zinj

199

PROLEĆE

Malo ludila u proleće... - Emili Dickinson

XVIII poglavlje

Ben je posmatrao aktivnost na Mersiju, koja se mirno odvijala u štali, baš kao i na Tri roksu. Sneg je bio nagomilan i pocrneo u koralima, dok je iz dimnjaka kuljao crni dim. Osim crnog kruga iza ergele, nije bilo nijednog drugog znaka skorašnjeg ubistva.

Ali video je nešto drugo u licima muškaraca. Bila su smrknuta, a oči uplašene. Video je isti izgled na licima i očima njegovih radnika. I kao i Vila, naredio je da se drži dvadesetčetvorčasovna straža.

Nije mogao mnogo da joj pomogne i zbog te nemoći usne su mu bile stegnute dok joj je gestom pokazao da dode.

„Nemam vremena za ćaskanje.“ Glas joj je bio krut. Nije joj video strah u očima, nego umor. Nije više bilo žene koja ga je flртом naterala da je pozove na sastanak, koja se

smejala sa njim u restoranu dok su pili vino, sa kojom je jeo kokice u bioskopu. Hteo je da je opet odvede odavde, ali je znao da neće moći.

„Uzela si onu dvojicu sa Haj springsa.“

„Došli su sinoć.“

Okrenuvši se, gledala je Meta Bodina, mladeg radnika koji je već dobio naziv Skolarac. Na ridokosoj glavi imao je stetson. Imao je licc dečaka što jc pokušavao da sakrije brkovima koji su takode bili ridi. Ali mu to nije baš uspevalo, pomisli Vila.

Iako su bili skoro isto godište, Met je izgledao mnogo mladi od nje, više je izgledao kao da je Bilijevo a ne njeno godište. Ali bio je pametan, imao je jaka leda i bio je pun novih ideja.

Drugi je bio Ned Taker, mršav i ćutljiv kauboj čije se godište nije moglo pogoditi. Lice mu je bilo izbrazdano borama od sunca i vetra. Oči su mu bile neprirodno plave, gotovo bezbojne. Grizao je vrh cigara, govorio malo i radio kao konj.

„Biće dobri“, rekla je nakon trenutka posmatranja.

„Znam Takeru dobro“, reče Ben i pitao se da li zna ikoga dobro. „Vraški dobro rukuje lasom. A Bodina je nov.“ On još jednom to reče i ton glasa mu je bio sumnjičav.

„Previše nov.“

203

„Potrebna mi je pomoć. Ako me je ijedan od njih proganjao, bolje da su mi na oku.“ Uzdahnula je. Trebalo bi da pričaju o vremenu, o teljenju, a ne o ubistvu. „Izgubili srno osmoro teladi, Bene, i neću izgubiti nijedno više.“

„Vila“; reče on i spusti joj ruku na ramc pre nego što je stigla da ode. „Ne znam kako da ti pomognem.“

„Ne možeš.“ Bilo joj je žao što je prasnula te stavi ruku u džepove i promeni ton. „Niko ne može da mi pomogne. Moramo ovo da prebrodimo i to je to. Sve je bilo mirno u proteklih nekoliko dana. Možda jc gotovo; možda je otišao dalje.“

Nije u to verovala ali joj je bilo lakše da se pretvara.

„Kako ti se sestre drže?“

„Bolje nego što sam očekivala.“ Malo je opustila stegnute usne u osmeh. „Tes izvlači telad. Nakon prvih par telića i malo jaukanja, sasvim sc lepo snašla.“

„Platio bih da sam to video.“

Na trenutak joj osmeh ozari lice. „Vredelo bi svaku paru, naročito kada su joj pukle farmerke.“

„Stvarno? Da nisi možda slikala?“

„Voletela bih da sam imala fotoapararat pri ruci. Psoyala je i besnela, a moram reći da su radnici uživali u tom trenutku. Dali smo joj Vudove pantalone.“ Vila pogleda Tes koja je prilazila u Vudovim pantalonama, sa pozajmljenim šeširom i u Adamovoj jakni. „Mnogo joj bolje stoje nego one uske farmerke koje je nosila.“

„Zavisi od tačke gledišta“, reče Ben.

„Bro jutro, rančcru MekKinon.“

„Bro jutro, rančerko Mersi.“

Tcs mu se nasmeši i šeretski nakrivi glavu. „Lili kuva nekoliko galona kafe“, reče ona Viii. „Onda će doći da nam pomognu da zabijemo par igala u kravlje zadnjicc.“

„Izvuci ćeš još nekoliko komada?“

Tes pogleda Bena a zatim Vilu. Po izrazu na njihovim licima, videla je da ju je reputacija pretekla. „Mislila sam da bih mogla da radim još neki dan, s obzirom na to da ću provesti vikend uživajući.“ Viliin osmeh nestade sa lica. „O čemu kog davola pričaš?“ „O našoj maloj opkladi.“ Imam tc, pomisli Tcs i slatko se nasmeja. „Izvukla sam dva teleta više od tebe juče. Hem je brojao umesto mene.“

„O kakvoj opkladi je reč?“ Ben je pitao ali je njegovo pitanje ignorisano kada se Vil unela Tesi u lice.

„Kako ti moćš da budeš spretnija sa teladima od mene, kad ne razlikuješ kravu od bika.“

204

„Sad razlikujem. Neki od njih bi bili lepi bikovi, ali ćeš ti to srediti za par meseci - a u tome ti neću pomagati. Ranč Mersi nam duguje vikend u ski centru. Već sam rezervisala sobe. Krećemo u petakujutru.“*

„Davola krećemo. Ja ne mogu da napustim ranč da bih se izležavala u nekom glupom blatu.“

„Izvlačiš se.“

Yiline oči preteći začkiljiše, tako da se Ben nakašljao i suptilno pomerio sa linije vatre. „To nema veze sa izvlačenjem. Nakon svih problema ovde nisam razmišljala o nekoj glupoj opkladi. Morala sam da okrenem desetine telefona, policija je dolazila. Nisam izvlačila telad nekoliko dana.“

„Ja jesam i pobedila sam.“ Tes se pomeri napred tako da su im se vrhovi čizama dodirivali. „1 idemo. Ako misliš da se izvučeš reći ću svima kilometrima unaokolo da tvoja reč ne vredi ništa.“

„Moja reč vredi i svako ko kaže drugačije je lažov.“

„Moje dame...“

Vila ga prostrela pogledom.

„Skloni se, MekKinone.“

„Sklanjam se“, promrmlja podižući ruke u znak predaje.

„Ako hoćeš da ideš kad smo do grla u sranju“, nastavi Vila i jako ubode Tes prstom u rame, „onda idi. Ja moram da upravljam rančem.“

„1 ti ideš“, rcče Tes i ubode je u leđa. „Jer smo se tako dogovorili. Zato što si izgubila opkladu i zato što Lili jedva čeka da idemo. I zato što je vreme da počneš da tretiraš ljude oko sebe sa istim poštovanjem koje imaš prema jebenim kravama. Ubila sam se da bih ovo uredila. Zaglavljena sam na jebenom ranču šest meseci zato što je neki kućkin sin hteo da se igra igrice i kad umre.“

„1 za šest meseci ćeš otići.“ Zašto ju je to, baš to, razbesnelo, Vila nije znala.

„Tako je“, Tes zakorači unazad. „Cim mi kazna istekne, otići ću. U međuvremenu sam igrala tvoju igru i držala se pravila. I tako mi svega; i ti ćeš ih se držati. Idemo po cenu da moram da te prebijem, vežem i ubacim u džip.“

„Kamionet“, Vila izbacila bradu kao da je izaziva da je udari. „Zove se kamionet, Holivud, i ti ne bi mogla da prebiješ ni slepog psa sa tri noge.“

„Zabole me kako se zove.“ Pošto joj je već prekipelo, Tes je jako odgurnu i to je bila kap koja je prelila čašu. Strasti su se rasplamsale pre nego što je Vila uspela da ih smiri. Podigla je pesnicu i Tesi glava ode unazad i ostavi ružan crveni trag na vilici dok joj je zadnjica završila na zemlji.

205

Čak i kad je Ben opsovao i krenuo ka njima, Vila se izvinjavala. „Izvini. Nije trebalo to da uradim. Ja...“

Tada ostade bez vazduha u plućima kada Tes skoči i obori je celim telom. One padoše na zemlju u oblaku udaraca rukama i nogama.

Ben je nekoliko sekundi razmišljao o tome i odlučio je da spase svoju kožu i ne meša se.

Rvale su se u snegu, zatim na mokroj zernlji, režale i udarale. Očekivao je čupanje za kosu ali nije bio razočaran. Nakrivivši šešir unazad on mahnu rukom radnicima koji su izašli iz štale da vide šta se dešava.

„E, nek sam proklet“, reče Hem iscrpljeno. „Sta ih je konačno podstaklo na to?“

„Nešto oko opklade, kupanja u blatu i kamioneta.“

Hem izvadi duvan dok su ostali prayili krug oko njih. „Vil je lakša, ali je opasna.“ On se trgnu kada je pesnica udari u oko. „Ja sam

je naučio bolje da se bije", reče on razočarano odmahnuvši glavom.

„Trebalo je da predvidi taj udarac.“

„Misliš da će da počnu da se grebu?“ upita Bili. „Gospode.“ „Mislim da bi se obe okrenule protiv svakoga ko bi pokušao da se umeša.“ Ben stavi ruke u džepove. „Tes ima mnogo duge nokte. Ne bih hteo da ih upotrebi na mom licu.“

„Rekao bih da Vil dobija.“ Džim ustuknu kada se dve žene dovaljaše opasno blizu njegovih čizama. „Kladim se u deset dolara na nju.“

Ben razmisli o tome i odmahnu glavom. „Na neke stvari je bolje ne kladiti se.“

Zbog besa Tes je zaboravila sve kurseve samoodbrane, dve godine karatea i tukla se kao devojčica na igralištu. Sa svakim udarcem koji bi dobila mrak bi joj sve više padao na oči. Nije bilo defanzivnih stavova, nije bilo pravila, nije bilo instruktora koji bi prekinuo borbu posle određenog vremena.

Lice joj je gurnuto u vlažan, blatnjav sneg i ona ga ispljunu iz usta uz psovku.

Vila je videla zvezde u raznim bojama kada je Tes povuče za kosu. U očima su joj gorele suze od bola i besa dok se vrpaljila i borila za oslonac. Cula je da nešto puca i molila se da je to odeća a ne kosa koja puca iz korena.

Samo ju je ponos sprečio u tome da ne upotrebi zube.

Zažalila je zbog tog ponosa kada je pala u sneg naglavačke.

Tes se setila treninga i odlučila da ga kombinuje sa inspiracijom -i sela je na sestru.

„Predaj se“ povikala je Tes, boreći se da ostane gore dok se Vila otimala. „Veća Sam od tebe.“

206

„Skidaj - svoje - debelo - dupe - sa menel“ Skupivši snagu i usmerivši je u jedan trzaj, Vila je uspela da zbacila Tes unazad. Onda je odgurnula sebe, okrenula se i pokušala da sedne.

Dok su muškarci ostali nemi od strahopoštovanja, dve žene su dahtale i netremice gledale jedna drugu. Dok je Vila brisala krv sa brade, zadovoljno je gledala modernu, prefinjenu Tes umrljanu u blato, dok joj je kosa bila raščupana i mokra a usta naduvena i krvava.

Tes nije stigla ni da udahne kad je osetila da je sve boli, svaka kost, svaki mišić, svaka ćelija. Skrgutala je zubima a pogled držala na Yilinom licu. „Rekla bih da je nerešeno.“ Ma koliko da je njeno olakšanje bilo veliko, Vila polako klimnu glavom a zatim baci pogled na grupu muškaraca koji su bili fascinirani i koji su se osmehivali. Videla je da novac prelazi iz ruke u ruku i opsova ih. „Jel' ja plaćam vas bezvredne kauboje da stojite tu i češete dupe?“

„Ne, šefe.“ Procenivši da je sad bezbedno, Džim pride napred. Krenuo je da pruži ruku kada je video sjaj u Yilinim očima koji mu je rekao da je pogrešio u proceni. „Rekla bih da je pauza gotova; momci.“

Hcm je pokazao glavom i radnici se vratiše u štalu. Razgovor i smeh su se začuli za nekoliko sekundi. „Jesi li završila?“ upita Hem strogo. Nije joj se dopadao njegov ton i Vila obrisa prljavštinu sa kolena i klimnu glavom.

„U redu, onda“, reče Hem i baci cigaretu a zatim je zgazi petom. „Sledeći put kad budete htele da se valjate u blatu uradite to negde gde nećete smetati radnicima.

Bene“, dodade on i otpozdravi ga dodirivanjem oboda šešira.

Ben mudro potisnu osmeh kad je Hem otišao. „Dame“, reče on, nadajući se ozbiljnim tonom, „da li vam treba pomoć da ustanete?“

„Mogu sama“ reče Vila i proguta jauk dok se borila da ustane. Bila je mokra, bilo joj je hladno, bila je prljava, košulja joj je bila pocepana i levo oko joj je pulsiralo kao kvaran zub.

Misleći na zube, ona prede jezikom preko njih i sa olakšanje otkri da su svi na mestu. „Ja ću da prihvatim ruku.“ Kao princeza na balu, Tes ispruži ruku i dozvoli Benu da je izvuče iz blatnjavog snega. Znala je da izgleda jadno, ali je uspela da se osmehne hladnokrvno. „Hvala, i“, dodala je uputivši osmeh Vili, „rekla bih da smo rešili stvar. U petak ujutru krećemo i spakuj neku pristojnu haljinu za večeru.“

Suviše besna da bi progovorila, znajući da svaka reč nosi sa sobom opasnost, Vila se okrenu na peti i krenu ka štali. Kada se pojavila na vratima smeh radnika se pretvori odmah u tišinu.

207

„Lici će“, reče Ben tiho, skinu maramu i nežno obrisa krv sa ugla Tesinih usana. „Igraj na njen ponos i poštenje. To nikad neće pogaziti.“

„Jao.“ Zatvorila je oči na trenutak a zatim pažljivo opipala čvorugu na slepoočnici koja je postajala sve veća. „Dobila sam više nego što sam očekivala. To je prva prava tuča od devetog razreda, kada me je Anamari Bristol nazvala Debela. Ubila sam je od batina a onda sam krenula na dijetu i vežbe.“

„Delovalo je“ reče on, sagnu se i dohvati njen spljoštenu šušir. „U svakom smislu.“

„Da“, reče Tes i stavi šušir na prljavu mokru kosu. „Sad sam u mnogo dobroj formi. Nikad ne bih rekla da će mi biti tako teško da je prebijem.“

„Mršava je ali žilava.“

„Nemoj meni da pričaš“, reče Tes pipajući naduvenu usnu. „Mora da odc odavde na par dana. Njoj je to potrebnije nego meni i Lili.“

„Mislim da si u pravu.“

„Ne znam uopšte kad ona spava. Ustane pre svih ujutru, pola noći provodi u kancelariji ili ovde. Uostalom, zašto je mene briga?“

„Mislim da znaš.“

„Možda.“ Pogledala ga je i podigla obrvu. „Reći ću ti šta joj je još potrebno. Dobra partija seksa. Kog davola ti čekaš?“

To nije nešto o čemu bi diskutovao. Ali iako mu je pristojnost govorila da ćuti, instinkt ga je gurao u drugom pravcu. On baci pogled ka štali, uze Tesinu ruku i odvede je malo dalje.

„Znaš li da ona nikad... nije... ona nije nikad“, ponovi on a zatim učuta.

„Šta nije nikad?“ Nestrpljiv pogled u njegovim očima je zapanji. „Nikad nije spavala sa muškarcem? Blagi bože.“ Izdahnula je i pokušala da sredi misli. „Pa, sad su mi mnoge stvari jasne.“

Uprkos naduvenoj usni, ona ga poljubi u obraz. „Ti si strpljiv i osećajan čovek, Bene MekKinone. Mislim da je to divno od tebe.“

„Do davola.“ On se pomeri u mestu. „Mislio sam da nikad nije imala s kim da priča o tome, da joj objasni neke stvari.“

Tes odmah shvati i odmahnu glavom. „A, ne, nema šanse.“

„Mislio sam, pošto si joj ti sestra.“

„Aha, Vil i ja smo ovakve“, reče ona i pokaza ukrštene prste. „Kako misliš da bi ona odreagovala da ja počem da joj objašnjavam seks?“

„Da. U pravu si.“

A ti si frustriran i gladan muškarac, pomisli Tes i potapša ga po obrazu. „Samo budi strpljiv sa njom, momčino. A ja ću možda smisliti

208

aešto. Dva dana ću ležati u dakuziju.“ Državši se za zadnjicu koja ju je !,oleia, Tes othramlje do kuće.

„O, bože." To je bilo sve što je Lili uspela da kaže kada su došli u Mauntin King Spa end Rizort.

Nikad nije videla ništa slično.

Glavni deo odmarališta prostirao se na nekoliko hektara pod staklom i drvetom i popločanim stazama kroz zimzeleno drveće prekriveno snegom i vrele bazene iz kojih se podizala para i stvarala sanjivu izmaglicu.

Stcerala je svoju tašnicu kada su se prijavljivale u hotel dok joj se u glavi vrtelo od čudenja kada je ugledala plišane sofe, dva kamina; zasvodenu tavanicu i raskošne biljke. Srce je počelo da joj udara kada je pomislila na cenu tako lepog, tako luksuznog mesta.

Ali Tes jc pozdravila momka na recepciji ljubaznim osmehom i pozvala ga po imcnu ł ležcrno časkala sa njim oko toga koliko su ona i njene drugarice uživale kada su odsedale ovde ranije.

On je gotovo balavio oko nje, pozvao je nosača da im odnese prtljag i poveo ih u njihovu privatnu kolibu koja se nalazila na grebenu iza borova koji su bili kao zavesa. Sama koliba ostavila ju je bez daha.

Ogromni zid od stakla u dnevnoj sobi otkrivao je veličanstvenost planina i iza njega se primamljivo nazirao privatni dakuzi koji je ugrađen u steni.

Vatra je već gorela u kamenom kaminu, u vazama je stajalo sveže cveće. Ogroman deo za sedenje bio je naglašen jastucima u jarkim bojama ispred televizora sa velikim ekranom, video-rekorderom i stereom.

Pored male kuhinje nalazila se šarmantna trpezarija u tamnom drvetu.

„O, bože" rckla je šapatom ovoga puta kada ju je nosač uveo u spavaću sobu koja je imala staklena vrata koja su vodila na kamenu terasu. Bračni kreveti su imali debele jastuke i jorgane, a iza toga bilo je kupatilo - bacila je samo brzi pogled - sa lavaboom boje slonovače, ogromnom kadom i odvojenom tuš-kabinom u staklu. A ono je sigurno bidc.

Bide. Zamisli to, molim te.

Nije mogla ni da razmišlja dok je Tes davala uputstva nosaču. „Ove torbe tamo, hvala. Uzmi njene..." Tes je uputila Vili čeličan pogled. „U drugu spavaću sobu. Ne smeta ti da deliš sobu sa mnom,

v „Sta? Ne, ne, naravno, ja..."

209

„Dobro. Idi smesti se. Imamo prvu terapiju za sat vremena." „Terapiju? Ali šta..."

„Ne brini", reče Tes i pode za nosačem. „Sve sam ja organizovala, svideće ti se."

Lili je samo sela na krevet i pitala se da li je ušetala u nečiji san.

„Sta ti se desilo sa okom, dušo?"

Tehničar, terapeut, konsultant, kako god da se zvala ova žena, dugo je i saosećajno posmatrala Yilinu masnicu na oku. Vila se nije opirala. Bilo je tčško opirati se kada si potpuno nag na stolu u maloj zatamnjenoj sobi.

„Nisam gledala kuda idem."

„Mmmmm. Yidećemo šta će konsultant za kožu da kaže na to. Samo se opusti..."

Naredila joj je i počela da je uvija u nešto toplo i vlažno. „Da li ti je ovo prva poseta?"

„Aha", reče i obeća sebi da je ujedno i poslednja.

Klaustrofobija je brzo i neočekivano ispuni kada su joj obloge pribile ruke uz telo.

Osetila je kako joj srce udara, kako joj se dah skraćuje, i počela je da se vrpolti.

„Ne, ne, samo se opusti, i polako diši." Preko obloga je stavila toplo, teško ćebe.

„Dosta klijenata ima takvu reakciju na biljne obloge u početku. To će proći ako ne razmišljaš o tome već se jednostavno prepustiš. Ove pamučne loptice su umočene u rastvor za opuštanje očiju. Verovatno će ti to pomoći da te produ otoci na kopcima. Nisi dovoljno spavala."

Otok. Sad je bila i slepa i zarobljena. Vila se pitala da li će biti prvi klijent koji je pokidao obloge sa sebe i potpuno nag vrišteći pobegao iz centra za lepotu.

Pošto nije htela da bude prva, trudila se da se opusti. Verovatno nije ni zaslužila ništa bolje pošto je tvrdoglavo ćutala celim putem.

Svirala je muzika. Možda to nije muzika, već zvuk vode koja pada i cvrkut ptica. Duboko i sporo je udahnula i podsetila sebe da ima još samo četrdeset i osam sati patnje.

Za manje od pet minuta je zaspala.

Probudila se kao pijana dvadeset minuta kasnije kada je čula glas konsultanta.

„Ha?Šta?Gde?”

„Izvlačimo toksine iz vašeg sistema”, rekla je i vešto i brzo skinula biljne obloge.

„Morate piti dosta vode. Ništa osim vodu u sledećih nekoliko sati. Imate piling za deset minuta. Opustite se. Doneću vam bade-mantil i papuče.”

Još uvek dremljiva, Vila joj dozvoli da joj navuče bade-mantil i da joj stavi stopala u plastične papuče. „Šta je to piling?”

210

„Svideće ti se”, obeća joj konsultant.

Opet je bila naga na nekom drugom stolu dok ju je gnjavila neka druga žena u svetloroze laboratorijskom mantilu. Kada joj je prvi put grubo prešla preko kože finom peskastom kremom, Vila vrisnu.

„Jesam li bila gruba? Izvinjavam se.”

„Ne samo ste me iznenadili.”

„Koža će vam biti kao svila.”

Vila zatvori oči, prestravljena dok joj je žena masirala голу zadnjicu. „Sta mi to do davola stavljate?”

„Oh; to je naš posebni piling. Suilenkasta koža. Svi naši proizvodi su napravljeni na biljnoj osnovi i mogu se kupiti u našem salonu. Imate divnu kožu i ten... ali odakle vam sve ove masnice?”

„Izvlačila sam telad.”

„Izvlačili ste... oh, vi radite na ranču. To je baš uzbudljivo. Je li to porodični biznis?”

Vila se predala i pustila da joj žena ljušti kožu. „Sada jeste.”

Sledeći put kada je Vila videla Tesu, ležala je na ledima, ponovo naga, osim ako se ne računa toplo, debelo, braon blato koje su polako premazivali na nju. Tes proviri kroz vrata i puče od smeha.

„Platićeš mi za ovo, Holivud.” Isuse, žena joj stavlja blato na sise. Na sise!

„Ispravka, Mrcsi već plaća. I nikad nisi izgledala lepše.”

„Izvinite, gospodo, ovo su privatne prostorije.”

„U redu je, mi smo sestre.” Tes se nasloni na vrata. Izgledala je kao da joj je savršeno udobno u bade-mantilu i plastičnim papučama. „Imam tretman lica u pet. Samo sam htela da vidim kako se držiš.”

„Ležim ovde od kada smo došle.”

„Stvarno moraš da probaš saunu ako imaš vremena između tretmana. Sta imaš sledeće?”

„Nemam pojma.”

„Mislim da i gospodica Mersi ima tretman lica. Jednočasovni biotretman.”

„O; to je sa mcdom”, setila se Tes. „Pa, uživaj. Lili ima tretman celog tela u susednoj sobi. Sva je oduševljena. Yidimo se.”

„Došli ste sa sestrama?” upita konsultant kada je Tes zatvorila vrata.

„Takoreći.”

Konsultant se nasmeši i stavi blato na Yilino lice. „To je baš lepo.”

Ona se predade i zatvori oči. „Moglo bi se tako reći.”

211

Vila se vratila u apartman posle šest, skoro puzeći, pošto su joj noge bile tako mlitave i opuštene da su je jedva držale. Možda je u sebi gundala i nije htela da prizna, ali je uživala. Telo joj je bilo tako lagano, tako puno energije, tako opušteno da je jednostavno išlo tamo gde mu je um govorio da ide.

Možda je petnaestominutna kupka sa drugim golim ženama nakon čitavog sata masaže bila malo previše, ali je izgubila glavu.

„Tu si“, reče Tes koja je otvarala šampanjac kada je Vila ušla. „Lili i ja smo odlučile da te ne čekamo.“

„Oh, izgledaš divno.“ Još uvck umotana u bade-mantil, Lili je ustala sa sofc i pljesnula rukama. „Prosto sijaš.“

„Mislim da ne mogu da hodam. Onaj momak, maser, Derik, mislim da mi je nešto uradio pogrešno.“

„Tebe je masirao muškarac?“ Razrogačenih očiju, Lili je požurila da povede Vilu do kauča. „Za masažu clog tela?“ „Zar nije trebalo?“

„Moj maser je bila žena. Samo sam pretpostavila...“ Zastala je kada joj je Tes dala čašu.

„Za tebe sam poručila ženskog masera, Lili. Mislila sam da ćeš se osećati ugodnije.“

Dala je Vili čašu. „A za tebe muškog, jer sam mislila da treba da počneš da se navikavaš na muški dodir - čak i u savršeno profesionalnom okruženju.“

„Da se ne plašim da ću se istopiti ako ustanem, udarila bih te.“ „Dušo, treba da mi budeš zašvalna.“ Uzevši sebi čašu, Tes se spusti na naslon za ruke na sofi. „Zar nije bilo fenomenalno?“

Vila uze gutljaj šampanjca. Toliko je popila vode da je mogla da potopi bojni brod i ova promena sa vode na šampanjac bila je fenomenalna. „Možda.“ Uzela je još jedan gutljaj i pustila da joj glava padne. „Izgledao je kao Harison Ford i masirao mi je stopala. Bože. I jedno mesto odmah iznad lopatica.“ Zadrhtala je. „1 to palčevima. Ima neverovatne palčeve.“

„Znaš šta se kaže za muške palčeve.“ Nestašno se nasmešivši, Tcs podiže čašu i nazdravi a Vil se potrudi da otvori jedno oko. „Primetila sam da Ben ima vrlo... velike... palčeve.“

„Zar ti nije dovoljno da primećuješ Nejt?“ „Najt mi je dovoljan. Ali ja sam pisac i pisci primćuju stvari.“ „Adam ima divne palčeve.“ Cim je to izgovorila, zagrcnula se i pocrvenela. „Mislim ima dobre ruke. To jest, mislim, veoma su...“ Nasmejala se sama sebi. „Duge. Ne treba ništa više da kažem?“

„Ne.“ Tes je skočila i zgrabila flašu. „Još nekoliko ovih i možda ćš nam ispričati svc o Adamovim dugim palčcvima.“ „O, nc mogu.“

212

Jmam još jednu flašu.“

„Nemoj da je zadirkuješ“, rekla je Vila, ali nežno. „Ne vole svi da se hvale o aktiynostima u spavaćoj sobi.“

„Ja bih to volela“, rekla je Lili i ponovo pocrvenela. „Volela bih da se hvalim i da pričam svima pošto mi nikad u životu nije bilo ovako lepo. Nisam znala da može da bude ovako. Nisam znala da ja to umem.“ Iako nije bila neki ljubitelj alkohola, sručila je drugu čašu naiskap. „1 Adam je tako lep. Mislim na lice i srce, ali tek telo. O, bože.“

Pritisnula je ruku na grudi i ispružila čašu koju je Tes poslušno napunila. „Kao da je napravljen od ćilibara. Savršenog je oblika i sva ustreptim kada ga pogledam. A tako je nežan kad me dodirne. A ponekad i nije, ali meni je lepo jer ga želim i on mene želi i sve postane divlje i osećam se tako jako, kao da bih mogla da vodim ljubav sa njim satima i danima. Zauvek. I ponekad doživim tri ili četiri orgazma pre nego što završimo, a sa Džesijem sam retko doživljavala i jedan...“

Stala je i trepnula i progutala. „Da li sam ja to upravo rekla?“

Tes duboko udahnu i uze dug gutljaj. „Jesi li sigurna da hoćeš da staneš? Da si nastavila i ja bih doživela orgazam za par minuta."

„O." Lili brzo spusti čašu na sto i stavi šake na zajapurene obraze. „Nikada nikome nisam tako nešto ispričala. Nisam htela da se osetite neprijatno."

„Nismo se osetile neprijatno." I Vila je osetila neke treptaje u stomaku. Pružila je ruku i pomazila Lili po ruci. „Mislim da je to divno za tebe i za Adama."

„To ranije nikome nisam smela da kažem." Lili izgubi glas i suze joj potekoše niz obraze. „Nisam to nikome smela da kažem osim vama."

„Lili, dušo, nemoj..."

„Ne." Lili prekinu Tesino tešenje odmahivanjem glavom. „Sve se promenilo. Sve se promenilo kada sam upoznala vas dve. Ja sam počela da se menjam. Čak i uz sve užasno što se dogodilo, tako sam srećna. Našla sam Adama i vas dve. Toliko vas volim. Mnogo vas volim. Izvinite", rekla jc i otrčala u kupatilo.

Dirnuta i zbunjena Vila je sedela i slušala puštenu vodu u lavabou. „Da li da jedna od nas ode do njc?"

„Ne", reče Tes kojoj su oči bile vlažne. Ona dosu šampanjac u Yilinu čašu a zatim sede na kauč pored nje. „Daćemo joj minut." Zamišljeno je uzela savršenu jabuku iz korpe koja je kao poklon hotela stajala na stolu. „U pravu je, znaš. Ma koliko loših stvari bilo, ima i dosta dobrih stvari da se održi balans."

„Pretpostavljam." Vil pogleda u čašu a zatim podiže pogled do Tesinog.

„Pretpostavljam da je i meni drago da sam vas upoznala."

213

Sto ne znaci da mi se svidate", dodala je pre nego što posta, sentimentalna. „Ali mi je drago da smo se upoznale " Tes se nasmeši i kucnu sa Yilom. „Pijem u to ime."

XIX poglavlje

„U čemu je smisao toga?" pitala je Vila mršteći se dok jc gledala svoje nokte na nogama koji su obojeni u crvenu boju. „Niko ih ne vidi osim mene, a ja ne obraćam puno pažnje na nokte na nogama."

„To je očigledno", reče Tes koja je bila zadovoljna svojom vatrenocrvenom bojom. „Pre nego što je Marla uipotrebila svoju magiju, nokti su ti izgledali kao da su scčeni kosilicom za travu."

214

Vila je mrzela činjenicu da je uživala u većem delu ovoga - što je uključivalo i njenu omiljenu masažu stopala. Okrenula se na drugu stranu klupe za pedikir i videla Lili koja je sijala od radosti gledajući u svoje nalakirane nokte.

„Misliš da će Adamu ovo da se svidi - kako se: ovo zove", Vila nakrivi glavu da pročita nalepnicu - „Kalipso koral?"

„Ja se osećam lepo." Smešeći se, Lili se divila svojim noktima na rukama koji su bili oblikovani i nalakirani istom bojom kao i nokti na nogama. „Ženstveno i lepo."

Pogledala je u Tes. „TTo je poenta, zar ne."

„Tako je." Nakon dugog predavanja, jedan učenik je konačno shvatio formulu. Tes pljesnu rukama pazeći da joj se lak ne razmrlja. „Konačno malo prostog zdravog razuma. Pametna žena se ne sprcma i ne ulepšava zbog muškarca. Ona to radi najpre zbog sebe. A zatim zbog drugih žena, jer su žene jedina vrsta koja primećuje detalje. A tek onda zbog muškaraca koji, ako žena ima sreće, vi«de veliki plan."

Dobro raspoložena, Tes je namrštila obrve, snizila glas za oktavu. „Uuu. Izgleda dobro. Miriše dobro. Ja želeći muško."

Za ovaj zaključak Vila ju je nagradila svojim muškobanjastim smehom. „Ti nemaš neko visoko mišljenje o mušlarcima, zar ne, Holivud? "

„Au contraire, ja ima visoko mišljenje o njima i mislim da su u celini interesantna zabava i predah od svakodnevne rutine. Uzmimo za primer Nejta."

„Ti si ga već uzela."

215

„Da." Tesin osmeh bio je samozadovoljan i mačkast. „Nejtan Torens je najprc bio enigma. Rančer iz Montane koji sporo priča i ima diplomu iz prava sa Jejla, voli Kitsa, dram duvan i braću Marks. Takva kombinacija predstavlja i izazov i priliku." Ona podiže nogu koju je pedikir završio i pogleda je. „Ja volim izazove i nikad ne propuštam dobre prilike. Ali lakiram nokte na nogama zato što se ja osećam dobro zbog toga. Ako se i njemu svidaju to je onda bonus."

„Ja se osećam egzotično", dodade Lili, „kao - kako se zvala ona žena u sarongu? Ona u starim crno-belim filmovima?"

„Doroti Lamur", reče joj Tcs. „Uzmimo sad Adama koji je potpuno drugačiji tip muškarca."

„Stvarno?" Pošto su prešli na njenu omiljenu temu, Lili se još više zainteresovala.

„Kako?"

„Nemoj da je ohrabruješ Lili. Vidiš da se pretvara da je cksprt."

„Ne moram da se pretvaram, kad su u pitanju muškarci, šampione. Adam", nastavi Tes vrteći prstom. „Ozbiljan, jak, a opet misteriozan. Verovatno najzgodniji muškarac koga sam videla u svojoj kratkoj, ali bogatoj, karijeri proučavanja muškaraca - sa onom svojom dobrotom koja izbija iz onih njegovih njam-njam očiju."

„Njegove oči", reče Lili sa uzdahom zbog čega Vili prevrnu očima.

„Ali", nastavi Tes tresući prstom. „To ga ne čini dosadnim kao što to ponekad biva sa doobicama, jer u njemu ima neke kontrolisane strasti koja u njemu vri. A što se tiče tebe, Lili, ti si mogla i lice da ofarbaš u kalipso koral, i on bi te i dalje obožavao."

„On me voli", reče Lili sa osmehom kao kod šiparice.

„Da, voli te. Misli da si najlepša žena na svetu i ako te jednog jutra zla veštica omadija i pretvori u rugobu, on će i dalje misliti da si najlepša žena na svetu. On vidi ono što je ispod fizičke lepote, ceni je ali više ceni ono što je iznutra. Zato ja mislim da si ti najsrećnija žena na svetu."

„Možda to i nije loše rečeno", reče Vila; „za jednog holivudskog pisca."

„O, pa nisam završila. Moramo da završimo trijadu." Oduševljena sobom, Tes se nasloni na sedište. „Ben MckKinon."

„Nemoj ni da počinješ", reče joj Vila.

„Očigledno si zagrejana za njega. Ostaćemo ovde koji minut da nam se osuši lak", reklaje tehničarima a zatim pružila ruku da uzme čašu mineralne vode. „Žena bi morala da bude mrtva dve nedelje da joj krvni pritisak ne skoči u blizini Bena MckKinona."

„Koliko ti je tačno pritisak skakao?"

216

Zadovoljna reakcijom, Tes pomeri rame. „Ja imam druga interesovanja. Da nemam... U svakom slučaju, nisam bila mrtva dve nedelje."^

„To se može urediti."

„Ne, nemoj da ustajš i da krećeš još, razmazaće ti se lak." Tcs stavi ruku na Yilinu da je zadrži. „Da se vratimo na Bena - njegova seksualnost je očigledna. Sirovi, vreli, divlji seks u grubom muškom pakovanju. Pogledaj kako jaše konja i znaćeš da jaše i ženu jednako moćno. Takode je inteligentan, lojalan, pošten i izgleda fenomenalno u farmerkama. Moram reći da Ben MckKinon ima najbolje dupe istočno i zapadno od Pekosa. Sto nije loša zabava", završi ona uzevši dug gutljaj vode, „i pauza u svakodnevnoj rutini."

„Ne znam zašto gledaš njegovo dupe, kad već imaš svog tipa", reče Vila.

„Zato što je to jedno fino dupe, a ja imam odličan vid." Tcs prdc jezikom preko zuba. „Naravno, žcna mora da bude dovoljno hrabra, dovoljno jaka, ili dovoljno pametna da bi ga dostigla u moći i stilu."

Dok se Vila durila pored nje, Tes shvati da se tu nalazi izazov. To je najbolja pomoć koju može da ponudi Benu.

Tek kad se vratila na Mersi i počela da sc raspakuje, Vila je shvatila da u protekla dvadeset četiri časa nije ni pomislila na ranč, na svoje probleme, obaveze. A sad kad je to skwatila, oscti brzo sevanje griže savesti što je bilo tako lako sve to ostaviti i prepustiti se ulepšavanju i uživanju.

Kao da je ušla u neku paralelnu stvarnost, pomislila je i napravila grimasu kada je pobacala lepe zlatne kutije na krevet, jer se uopšte nije protivila kada su je Tes i Lili naterale da kupi kreme, losione, mirise, šampone.

Gospode bože, potrošila je stotine dolara na neke ženske gluposti za koje se neće ni setiti kako se upotrebljavaju.

Pa daće ih Besi, odlučila je, kad već ima one fensi parfimisane sapune i kupke koje joj je kupila.

U svakom slučaju, bilo je dobro yratiti se u farmerke, pomisli ona navlačeći ih i bilo je dobro kada joj je Adam rekao da nije bilo nikakve nevolje u toku vikenda. Muškarci su ponovo počeli da se opuštaju, iako je celodnevna straža još uvek bila na snazi.

Završavala se sezona teljenja i kalendar je pokazivao da se proleće bliži.

Ali vreme to nije pokazivalo, pomisli ona oblačeći košulju dok je prilazila prozoru.

Yazduh koji je dolazio iz Kanade bio je oštar kao žilet. Ipak, Vila je znala i nepredvidivost marta i aprila, te jc proleće ostalo udaljeno kao mesec.

217

A ona je žudila za njim.

I to je iznenadilo. Obično je bila zadovoljna u svakom godišnjem dobu. Zima je bila za posao, ali je takode pružala, čak i zahtevala, periode odmora. Za zemlju i za ljude koji rade na njoj.

Proleće je možda period ponovnog radanja i sreće, ali je takode i vreme blata, suše ili prekomernih kiša, bolova u mišićima, setve, odvajanja goveda i izvođenja na pašnjake.

Ali je čeznula za tim, čeznula je da vidi barem jedan cvet -barcm cvet gorkog korena, kako trijumfalno izlazi iz blata; lovor, kako se čudesno pojavljuje u šumi koja postaje sve gušća, divlja kandilka koja zadirkuje planinske grebene.

Zapanjena samom sobom, ona odmahnu glavom i odvoji se od prozora. Kad je ona počela da sanja o cveću?

To je Tesinih ruku delo, zaključila je. Od sve te priče o romantici i seksu i muškarcima. Prirodan tok u proleće, cveće i sezona parenja.

Nasmešivši se, proučavala je zlatne kutije koje jc pobacala po prekrivaču. A šta su one osim skupih sredstava za privlačenje partnera za razmnožavanje?

Kada je začula korake, počela je da skuplja kutijice. „Bes? Imaš li sekund? Imam ovde neke stvari koje će ti se možda svideti. Ne znam zašto sam..."

Stala je kada je u sobu ušao Ben, a ne Bes. „Koji davo ćeš ti ovde? Zar ne znaš da kucaš?" „Kucao sam. Bes me je pustila unutra." Podigao je obrve u čudenju, a oči mu se zacakliše kada spazi nešto što mu se dopada. „Ohoho, Vila, pogledaj kako si lepa." Bila jc zašwalna bogu što je makar navukla farmerke, mada je takode bila svesna da nema košulju vć samo pripijenu potkošulju. Bradavice joj sc izdajnički ispućčiše kada je zgrabila flanelsku košulju koju jc bacila u stranu.

„Nema ni sat vremena od kako sam se vratila", reče ona džangrizavo, „a ti mi već staješ na žulj. Nemam vremena da ćaskam sa tobom i da ti predajem raport. Već sam izgubila čitav ykend."

„Izgleda da nisi izgubila ništa." Bio je razumljivo razočaran kada je zakopčala kariranu košulju, ali zaintrigiran videvši njene nervozne prste kako poslcwno kopčaju dugme po dugme. Voleo bi da ih posmatra kako to isto rade samo u drugom pravcu.

Jzgledaš lepo", rekao je i prišao bliže. „Odmorno. Lepo." Podigao je ruku do spiralnih kovrdža koje su joj padale preko ramena. „Seksi. Malo sam se uplašio kad mi je Nejt rekao gde idete. Mislio sam da bi mogla da se vratiš sva nacifrana i skraćene kose kao one njujorške manekenke koje pokušavaju da izgledaju kao dečaci. Sta misliš zašto to radc?"

218

„Ne bih znala."

„Kako su ti uvili tu tvoju kosu u one papilotne?"

„Dai tim ljudima pare i oni će da ti urade sve što poželiš." Prebacila je kovrdže pozadi, malčice postidena zbog njih. „Šta hoćeš Ben, da stojimo ovde i razgovaramo o salonima lepote?"

„Hmm?" Neverovatna stvar, pomisli on dok se igrao sa njenom kosom. Sve te divlje kovrdže, a mekane kao patkino perje. „Svida mi se. Svakakve ideje mi padaju na pamet."

Bilo joj je jasno kakve ideje su u pitanju i ona se strateški izmače van njegovog domašaja. „To su samo kovrdžc."

„Kovrdže mi se svidaju." Osmeh mu je ozario lice kada ju je sabio uza zid. „Svida mi se i kada ti je kosa ravna i puštena niz leda ili kada je uviješ u pletenicu."

Dobro je znala dimenzije sobe i znala je da će udariti u zid nakon dva koraka. Tako da je stala u mcstu. „Izvini, šta to tačno misliš?"

„Zar stvarno imaš tako loše pamćenjc?" Zgrabio ju jc, zadovoljan što je prestala da se povlači. „Nisam znao da ćeš za dva dana da zaboraviš gde smo stali. Smiri se, Vila", rekao je strpljivo kada je podigla ruke da ga odgurne od sebe. „Samo hoću da te poljubim."

„A šta ako ja neću?"

„Onda reci 'Skidaj ruke sa mene, Bene MekKinone.'"

„Skidaj..."

Uspela je da izgovori samo to pre nego što je on presekao gladnim usnama koje nisu bile nimalo strpljive. Ruke koje su je obuhvatile stezale su je posesivno, krale joj dah i terale je da otvori usne kako bi uzela vazduh...

Usne joj je osvajao njegov brzi i spretni jezik.

Kao da ju je gutao, pomislila je omadijano. Kao da je proždirc živu prepun pohlepe koja nagoni na pohlepu. Srca su im jako udarala. Divlje su tukla. Opasno brzo. I pitala se koliko će brzo, ako nastave da jašu ovim pravcem, jedno od njih ili obojc poleteti naglavačke preko sedla u vazduh.

„Nedostajala si mi", prošaputao je dok su mu usne probale njen vrat tako da joj se učini kako je to umislila.

Nedostajala mu je? Da li je to istina?

Te usne su opet klizilc po njenom vratu, iza uveta, i radio joj jc izvesne stvari od kojih joj je koža bila ustreptala i željna.

„Dobro mirišeš", prošaputao je.

Setila se da joj je rekao i da izgleda dobro i kolena joj klecnuše. Da miriše dobro. Da li je to značilo da on vidi krupni plan? A ono što slcdi je... Pomislila je na Tesinu blago ciničnu opasku i sa teškoćom

proguta knedlu.

219

„Sačekaj. Stani." Ne bi mogla da odgurne ni perjani jastuk, a kamoli uzbuđenog muškarca, ali kada je začuo njen hrapav glas i ruku koje su pokušavale da se oslobode zagrljaja promenio je ton.

„Dobro." Još uvek ju je držao u naručju, ali sada ne tako jako. Rukom ju je mazio po ledima da je umiri. Osećao je da drhti i proklinjao sebe zbog toga. Nevina, nevina, ponavljao je u sebi kao mantru, sve dok joj disanje nije postalo ravnomernije. Hteo je samo da zadirkujući okuse jedno drugo i uživaju u tom, a ne da je poluludački napadne. Ali dani, nedelje, do davola, i godine frustracije i žclje su ključale u njemu i pretilc da će eksplodirati.

A ono što je on želeo da joj radi, ono što je zamišljao da joj radi u toj sobi, na tom krevetu, nije način na koji se civilizovan čovek ophodi prema devici.

„Izvini." Odmakao se da joj prouči lice. U očima joj je bio vrtlog straha, zbunjenosti i žclje. Strah mu je tu bio suvišan. „Nisam hteo da te preplašim, Vil. Zaneo sam se." Da bi je oraspolio, uhvatio je jednu njenu kovrdžu. „Mora da je zbog frizure."

Bilo mu je žao, pomisli ona malo zapanjeno. A u očima mu je bilo još nečega. To nije bila nežnost, ne kod njega, ali je bila sigurna da je to bila neka lepša emocija od puke požude. Možda, pomisli ona - i nasmeši se diskretno - možda je tu bilo nekih pravih osećanja.

„U redu je. I ja sam se malo zanela. Mora da je zbog toga što si me gutao kao vrhunski viski."

„Deluješ kao viski", promrmlja on. „Stvarno?"

Taj šokirani ženski odgovor ponovo mu je podgrejao krv. „Nemoj da me opet izazivaš. Zapravo; došao sam da ti kažem da ćemo Adam i ja da odemo u planinu da malo procunjamo. Zak kaže da je sneg zakrčio severni prolaz. I mislio je da neki lovci koriste vašu kolibu." „Zašto to misli?"

„Kada je preletao tuda video je tragove i još neke druge znakove." Slegnuo je ramenima. „Ne bi im bio prvi put, ali pošto želim da vidim koliko je prolaz zakrčen, Adam i ja ćemo da skoknemo i do kolibe da je proverimo."

„Idem i ja sa vama. Spremiću se za petnaest minuta." „Ionako ćemo kasno krenuti. Verovatno se nećemo vratiti večeras. Možemo da ti se javimo radiom iz kolibe."

„Idem. Reci Adamu da mi osedla Mun, a ja ću sama spakovati opremu."

Bilo je tako dobro u sedlu, pomisli Vila. Dobro je bilo jahati i osetiti vazduh koji je bivao sve oštrij što su se više uspinjali. Mun je

220

lagao išla kroz sneg jer je očigledno i ona uživala da bude napolju. Du joj se pretvarao u paru a oglavlje joj je zveckalo.

U svetlosti je sijalo jako i svetlost se odbijala od neutabani sneg, dodajući sjaj drveću prekrivenom belim pokrivačem. Ovde u planini, proleće će okasniti i trajati jedan kratak i dragocen trenutak.

Začu se sokolov krik u tišini, i ona ugleda tragove jelena i druge divljači, kao i tragove predatora koji lovevu brdima. Možda je uživala u svetu ulepšavanja, ali ovo je njen svet. Sto su se više uspinjali, to je ona postajala ushićenija jer se vratila.

„Izgledaš zadovoljno", reče Ben koji je jahao sa njene leve strane, držeći uzde opuštenu i proučavajući njeno lice. „Sta su ti uradili tamo gore u toj fensi banji?"

„Radili su mi svašta. Divne stvari." Nakrivila je glavu i uputila mu vragolast osmeh.

„Depilirali su me. Po celom telu."

„Šališ se?" Osetio je prijatno pulsiranje u slabinama. „Eaš svuda?"

„Aha. Oljuštili su me, nauljili, voskirali i udarili glanc. Nije bilo loše. Jesu li tebi nekad utrljali kokosovo ulje po celom telu, Ben?"

Pulsiranje se odjednom pojača. „Da li se nudiš da me narnažeš kokosovim uljem, Vila?"

„Samo ti kažem. Na kraju me je jedan momak masirao..."

„Momak?“ JJspravio se u sedlu kao strela. Od oštrog tona njegovog glasa Carli je napustio svoju izvidačku misiju i vratio se njemu cvileći. „Koji momak?“

„Maser.“

„Dozvolila si da te muškarac masira...“

„Aha.“ Zadovoljna njegovom reakcijom, okrenu se ka Adamu. Sjaj u njegovim očima reče joj da je njen brat znao tačno koju igru je igrala. „Lili je bila na nečemu što se zove aromaterapija. To mi izgleda kao nešto što je naš narod vekovima radio. Upotrebljavali su biljke i mirise da opuste um i telo. Sad su to nazvali nekim fensi imenom, skupo je kao davo.“

„Belci“, reče Adam sa osmehom. „Uvek žele da zarade na prirodi.“

„To sam i ja mislila. Pitala sam Lilinu maserku zašto misli...“

„Maserku?“ upita Ben. „Lili je imala maserku?“

„Da. Pitala sam je zašto misli da su oni izmislili sve te tretmane kad su Indijanci koristili blato, lekovite biljke i ulja kada nije bilo belaca na hiljadu kilometara od Stenovitih planina.“

„Kako je Lili imala maserku a ti masera?“

Vila baci pogled na Bena. „Lili je stidljiva. Što se tič-e ovih tretmana, neki su izgledali prilično prosti. A ulja i kreme su ličili na ono što je naša baka kuvala u kolibi.“

221

„Stave to u raznobojne bočice i prisvoje kao svoje“, dodade Adam.

Ben je znao kada se ncko zavrtava sa njim i sada se promeškolji u sedlu. „Da te nisu mazali i medvedim lojem?“

Vila se uozbilji. „U stvari, ja sam im to predložila. Trebalo bi da predložiš Seli da ode tamo na jedan vikend kad beba prestane da sisa. Reci joj da traži Derika. Sjajno masira.“

Adam se nakašlja, a zatim povede konja ispred njih dvoje, dok je Carli veselo trčkarao iza njega.

„1 znači, pustila si da te taj tip, Derik, vidi голу?“

„On je profesionalac.“ Zabacila je svoju kovrdžavu kosu unazad osećajući da je stidljivost nestala. „Razmišljam o tome da idem na redovne masaže. Tako... opuštaju.“

„Ma nemoj?“ Pružio je ruku i spustio je na njeno rame tako da su oba konja usporila.

„Imam samo jedno pitanje.“

„Koje?“

„Jel' ti to pokušavaš da me izludiš?“

„Možda.“

Klimnuo je glavom. „Zato što misliš da si ovde na sigurnom pošto je Adam u blizini.“

Oteo joj se osmeh. „Možda.“

„Onda razmisli malo bolje.“ Bio je brz. Nagnuo se ka njoj, povukao je ka sebi i pritisnuo usne na njene. Kada ju je pustio da se vrati u ravnotežu i smiri svog živahnog konja, smešio se. „Kupiću kokosovo ulje pa ćemo videti šta ćeš onda.“

Srce joj poskoči pa se smiri. „Možda“, reče ona ponovo. Petama je dala znak Mun da krene u kas.

Utom se začu pucanj i njegov odjek, visok i šokantan zvuk. Prošao je suviše blizu i to je sve što je Vila stigla da pomisli pre nego što se Adamov konj uspeo na zadnje noge i skoro ga izbacio iz sedla.

„Idioti“, reče ona kroz zube. „Prokleti gradski idioti mora da su...“

„U zaklon.“ Ben ju je skoro izgurao iz sedla okrenuvši konja tako da joj je bio kao štit. Munjevitim pokretom izvadio je pušku dok je skakao u sneg dubok do kolena. „Skloni se iza drveća i sagni se.“

Ali sada je videla da je krv curila iz rukava Adamove jakne. Videvši to, zagrabi ka bratu preko čistine. Ben sočno opsova kada ju je ušwatio koristeći svoje telo kao zaklon kada

se začu još jedan pucanj. Grčevito se borila, uvijala i grabila sneg rukama. Užas je bio kao uzavrela, crvena izmaglica pred njenim očima. „Adarn... pogoden je. Pusti me.“ „Lezi na zemlju.“ Benovo lice bilo je blizu njenog a njegov glas hladan i miran dok ju je držao ispod sebe. Carli je gromoglasno lajao i

222

drhtao od iščekivanja znaka da pode u poteru. Smirio se tek kada mu Ben dade oštro naređenje da sedi.

Još uvek štiteći Vilu, Ben uperi pogled u Adama koji jc na stomaku dopuzao do njih.

„Koliko je ozbiljno?“

„Ne znam.“ Bol je oštro i jako prostrujao kroz ruku do ramena. „Mislim da je više stradao kaput. Vil, nisi pogodena? Prešao je rukavicom prekrivenom snegom preko njenog lica. „Vil?“

„Ne. Ti krvariš.“

„Dobro sam. Promašio je cilj.“

Zatvorila je oči na trenutak nateravši sebe da se smiri. „Bilo je namerno. Nije to bio neki glupi lovac.“

„Mora da ima snajper“, prošaputa Ben podižući glavu tek toliko da može da pogledom prede drveće i brda. Prešao je rukom preko drhtavih leda svog psa da ga smiri. „Ne vidim ništa. Po pravcu odakle je došao pucanj pretpostavljam da je u onom klancu u klisuri među stenama.“

„Ima dobar zaklon.“ Vila je kontrolisano udisala i izdisala. „Ne možemo mu ništa.“

Slažući se sa njom Ben je odlučio da najpre razmisli o napadu. Sklonio se sa nje i umirio je pušku. „Skoro smo stigli u kolibu. Ti i Vila krenite ka njoj i držite se drveća. Ja ću vas odavde pokrivati.“

„Davola hoćeš. Neću da te ostavljam ovde.“ Krenula je da ustaje kad je Ben obori na zemlju. Pogledom se dogovori sa Adamom kako da reše ovu situaciju.

„Adam krvari“, reče Ben tiho. „Rana mora da mu sc previje. Odvedi ga u kolibu, Vil, ja ću za vama.“

„Koliba će nam poslužiti kao odstupnica ako to bude potrebno.“ Ignorišući bol, Adam je prešao detalje povlačenja. „Ben, mi ćemo te odande pokrivati. Kada čuješ pucanj od nas, kreni za nama.“

Ben klimnu glavom. „Kad dodem do onih stena gde smo sc igrali utvrđenja, pucaću. To će vam dati vremena da dodete do kolibe. Kad dodete do kolibe dajte mi znak jednim pucnjem.“

Sad je bila prinudena da bira između dva muškarca, pomisli Vila. Krv koja je kapala po snegu nije joj ostavljala nikakav izbor. „Nemoj da napraviš neku glupost.“ Uzela je Benovo lice u šake i jako ga poljubila. „Ne volim heroje.“

Hodajući pognuto uhvatila je uzde svog konja. „Možeš li da se popenješ?“ upitala je Adama.

„Da. Drži se drveća, Vila. Moraćemo da se krećemo brzo.“ Pogledaviš Bena još jednom, Adam se pope u selo. „Idemo!“

Nije imala vremena da se osvrće. Ali pamtiće, znala je da će uvek pamtiti kako je Ben klečao sam u snegu, dok su mu senke drveća skrivalc lice a puška mu je bila na ramenu.

223

Lagala je, pomislila je, kada je čula pucanj, jednom, dva puta, tri puta. Yolela je heroje. „Nema povratne paljbe“, rekla jc kada se Adam zaustavio iza kule od stena. „Možda je otišao.“

Ili je možda čekao, pomisli Adam, ali ništa nije rekao kada je Vila izvadila pušku iz korica. Ispalila je šest metaka. „Biće u redu, zar ne Adame? Ako mu snajperista dode iza leda i...”

„Niko ne poznaje ovaj kraj bolje od Bena." Rckao jc to brzo da bi ih oboje ohrabrio. Jedino o čemu je razmišljao bilo je da je ostavio brata. To je bilo sve što se moglo učiniti. „Moramo da se krećemo, Vila. Bcna ćemo najboljc pokrivati iz kolibc."

Nije mogla da to ospori, ne kada je Adamovo lice bilo tako blede; ne kada su koliba, toplota i prva pomoć bili udaljeni samo nekoliko minuta. Ali je znala ono što se nijedno od njih dvoje nije usudivalo da izgovori. Poslednjih pedeset metara bila je čistina, bez zaklona. Da bi ušli u kolibu, moraće da produ prcko tc čistine.

Sunce je bilo sjajno a sneg zaslepljujuće svetao. U tom belilu bili su laka meta, kao jelen na proplanku. U daljini je čula hladan zvuk vode koja se probijala preko leda i stenja i svoje ubrzano nemirno disanje.

Stcne su izbijale ispod snega dok se drveće povijalo ka tlu. Jahala je sa puškom u ruci spremna na to da bi ncki ubica bez lica mogao da iskoči svakog trenutka i zapuca na njih. Iznad njih orao je kružio i trijumfalno kričao. Brojala je sekunde po otkucajima srca i jako je ugrizla usnu kada začu odjek Benove puške.

„Došao je do zaklona od stena."

Sada je videla kolibu, jaku drvenu strukturu ugneždenu na stenovitom tlu. Unutra je bezbedno. Prva pomoć za Adama, radio kojirn će pozvati pomoć. Zaklon.

„Nešto nije u redu." Čula je sebe kako to kaže pre nego što joj je sve postalo jasno. Kao slika van fokusa, kao slagalica kojoj nedostaju delići. „Neko je očistio stazu", rekla je sporo. „A tu su i tragovi stopala." Duboko je udahnula. „Još uvek se oseća dim." Iako dim nije izlazio iz dimnjaka, osećala je njegov slabi miris u vazduhu. „A ti?"

„Sta?" Adam odmahnu glavom boreći se da ostane pri svesti. „Ne; ja..." Svet mu je siveo pred očima. Više nije osećao ni ruku ni bol.

„Nije to ništa." Vila instinktivno vrati pušku u korice i uze uzde Adamovog konja slobodnom rukom. Bilo da su na čistini ili ne, moraće da se kreću brže pre nego što izgubi još krvi. „Skoro smo stigli, Adamc. Drži se. Drži sc za rog sedla." „Šta?"

224

„Drži se za rog sedla. Pogledaj me", rekla je to odsečno tako da mu se na trenutak razbistri pred očima. „Drži se."

Po^dbola je Mun petama i ona krenu u galop, a Adamovom konju je viknula da pode za njima. Ako Adam padne sa konja pre nego što dodu na sigurno, bila je spremna da skoči i da ga vuče po zemlji i da pusti konje da odu.

Izašli su na zaslepljujuće sunce. Pod kopitama se dizao sneg kao prašina. Jahala je pravo u sedlu štiteći brata svojim telom. Svaki mišić je bio spreman za taj munjevit ubod čelika u meso.

Nije išla čistinom, već je povelala konje ka južnoj strani kolibe. Čak i kad ih je pokrila senka kolibe, nije se opustila. Snajperista bi mogao biti bilo gde. Uzela je pušku i skočila sa sedla a zatim se probila kroz sneg dubok do struka da dode do Adama koji se klatio u sediu.

„Nemoj sad da mi se onesvestiš." Dah ju je pekao u plućima dok se borila da mu pruži oslonac. Osetila je njegovu toplu krv po rukama. „Nemoj da misliš da ću da tc nosim."

„Izvini. Do davola. Daj mi par trenutaka." Bila mu je potrebna sva koncentracija da bi se oslobodio vrtoglavice. Vidno polje mu je bilo mutno po iyicama, ali je još uvek mogao da vidi. I još uvek je mogao da razmišlja. Dovoljno dobro da zna da ncće biti sigurni dok ne udu u kolibu. A čak i tada...

„Udi unutra. Ispali hitac da obavestiš Bena. Doneću opremu."

„Ma, do davola sa opremom." Vila je prebacila njegovu ruku preko svog ramena i povukla ga ka vratima.

Suviše toplo, pomisli ona čim je ušla. Yukući ga ka ležaju, bacila je pogled na kamin. Unutra je bilo pepela i komada ugljenisanog drveta. Osećala je da je tu nedavno gorela vatra.

„Lezi i sačekaj minut.“ Požurila je do vrata i ispalila tri hica da signalizira Benu, a zatim zatvorila vrata. „On će svakog časa da stigne“, rekla je i molila se da je to istina. „Moramo da ti skinemo jaknu.“

Zaustavi krvarenje, upali vatru, očisti ranu, pozovi ranč radiom pa se tek onda brini za Bena.

„Nisam ti bio od velike pomoći“, reče Adam i skinu jaknu.

„Sledeći put kad mene pogode ti možeš da radiš teške poslove.“ Prigušila je uzdah od straha kada je ugledala rukav natopljen krvlju od ramena do zgloba. „Boli? Koliko?“

„Tup bol.“ Umornim i nepristrasnim pogledom on je proučavao štetu. „Mislim da je metak prošao. Nije tako strašno. Više bih iskrvario da nije tako hladno napolju.“

Manje bi iskrvario, pomisli Vila cepajući mu rukav, da nisu morali da jure manijakc. Pocepala mu je i potkošulju i oseti jak grč u stomaku kada ugleda pokidano meso.

225

1

„Prvo ću povezati ruku da zaustavim krvarenje.“ Skinula je maramu dok je govorila.

„Potpaliću vatru, a zatim ćemo očistiti ranu i videti šta je u pitanju.“

„Proveri prozore.“ Spustio je ruku preko njene. „Napuni pušku.“

„Ne brini.“ Cvrsto je zavezala improvizovani zavoj. „Lezi pre nego što se onesvcsiš. Počinješ da ličiš na avet.“

Prebacila je cebe preko njega i požurila do kutije za drva. Primetila je da je skoro prazna dok joj je srce ubrzano lupalo. Ruke su joj sc tresle i ona namesti luč, postavi cepanice prcko i potpali vatru.

Pribor za prvu pomoć bio je u kredncu iznad sudopere. Stavila ga jc na radni deo, otvorila poklopac da vidi da li jc sve unutra. Malo joj je laknulo i ona se sagnu da otvori ormarić ispod sudopere tražeći zavoje među sredstvima za čišćenje.

Osetila je da su joj se creva pretvorila u vodu.

Kofa ispod sudopere bila jc baš tamo gde treba, ali bila je natrpana krpama i ukrućenim peškirimama. A mrlje bojc rde kojc su prckrivale sve njih bile su od krvi. Stare krvi, pomisli ona kada trgnu ruku ka sebi. A krvi je bilo previše da bi u pitanju bila neka obična nezgoda u kuhinji.

Suviše krvi za bilo šta.

„Vil?“ Adam se pridiže na ležaju. „Staj je bilo?“

„Ništa.“ Zatvorila je vratanca kredenca. „Samo miš. Uplašio mc je. Ne mogu da pronadem zavoje.“ Pre nego što se okrenula, odagnala je izraz gadenja sa lica.

„Upotrebićemo tvoju košulju umesto zavoja.“

Stavila je lavor u sudoperu i napunila ga toplom vodom. „Rekla bih da će ovo više boleti mene nego tebe, ali neće.“

Postavila je lavor i kutiju za prvu pomoć pored njega, a zatim otišla u kupatilo da uzme čiste peškire. Našla je jedan, samo jedan, i na trenutak dopustila sebi da nasloni vlažno čelo na zid.

Kada se vratila, Adam je ustao i njišući se stajao pored prozora. „Šta kog davola radiš?“ povikala jc na njega i vratila ga na ležaj.

„Još uvek ne smemo da spustimo gard. Vil, moramo da pozovemo ranč.“ Zujalo mu je u ušima i on odmahnu glavom da to prestane. „Obavesti ih. Mogao bi da krene dole ka njima.“

„Svi su na ranču bezbedni.“ Vila skinu maramu i poče da čisti ranu. „Pozvaću ih čim te zbrinem. Nemoj da se svadaš sa mnom.“ Glas joj je drhtao. „Znaš da ne podnosim krv i ovo mi je prva rana od metka. Nemoj da me nendraš.“

„Dobro ti ide. Sranje“, prosiktao je kroz zube. „To je bolelo.“

„To je dobar znak, zar ne? Izgleda da je metak ušao ovde odmah ispod ramena." Oscćala je jaku mućninu u stomaku ali ju jc ignorisala. „1 izašao jc nazad." Rana je bila otvorcna, a krv jc još uvek curila iz

226

jkj ' ^nog mesa. „Mora da si izgubio pola litre krvi, ali krvarenje je rilo. Mislim da kost nije oštećena. Mislim da nije." Ugrizla se - a usnu dok je otvarala flašu alkohola. „Ovo ćc da peće kao vatra iz Indijanci stoićki podnosc bol, sećaš se. U, sranje!" Jauknuo je, trgnuo se, a oći mu zasuziše od pećenja antiseptika. Aha, sećam se." Pokušala je da se nasmeje, i skoro je zajecala. Slobodno vići koliko hoćeš."

„Sad sam dobro." Osećao je vrtoglavicu, dok mu se stomak prevrtao. Osećao jc kako lepljiv znoj izbija u malim graškama po koži. „Sad mi je lakše. Samo što pre završi." „Trebalo je prvo da ti dam pilule protiv bolova." Lice joj je sada bilo isto blede kao i njegovo, i reći su nesvesno izlazile da oboje ne bi počeli da yrište. Suze su tekle. „Mislim da ionako imamo samo aspirin. To bi delovalo kao da pišaš da ugasiš šumski požar. Rana je čista, Adamc, izgleda čista. Sad ću samo da namažem ovo i da je zavijem."

„Hvala ti bože."

Žnojeći su preživeli i to, a zatim su oboje teško uzdahnuli i proućavali jedno drugo. Lica su im bila blede kao krcć i orošena znojem. Adam se prvi nasmešio.

„Pretpostavljam da nismo ovo loše odradili a oboma nam je ovo bila prva rana od metka."

„Ne moraš nikome da kažeš da sam zaplakala."

„Ne moraš nikome da kažeš da sam vrištao."

Obrisalajenajpresvojevlažnolice, a zatim i njegovo. „Dogovoreno. Sad lezi i ja ću..." Prekinula je misao a zatim naslonila lice na njegovu nogu. „O, bože, Adame, gde je Ben? Gde je Ben? Trebalo je već da je stigao."

„Ne brini", reće on i pomazi je po kosi, ali mu je pogled bio prikovan za vrata. „Doći će. Javićemo se radiom i pozvaćemo policiju."

„U redu." Šmrknula je i podigla glavu. „Ja ću to učiniti. Ti sedi ovde. Moraš da čuvaš snagu." Ustala je i prišla radio-aparatu i uključila ga. Nije bilo poznatog zujanja, nijedna lampica se nije upalila. „Ne radi", rekla je i u glasu joj se oseti strah. Bacivši pogled na žicc, srce joj side u pete. „Neko je pokidao žice, Adame. Radio ne radi."

Ispustivši mikrofon, prešla je preko sobe dugaćkim koracima i uzela pušku. „Uzmi ovo", naredila je i spustila mu pušku preko kolena. „Ja ću uzeti tvoju."

„Sta kog davola radiš?"

Uzcla je šešir i ponovo obmotala šal oko vrata. „Idem po Bena."

227

n<

„Do ćtavola, ne smeš to da uradiš."

„Idem po Bena", ponovila je. „A ti nisi u mogućnosti da sprećiš."

Držeći oći uprte u njene on ustade i umiri se. „O, tu grešiš."

Sprernali su se za debatu, kada su oboje začuli prigušen zvuk kopita u saiegu.

Neneoružana, Vila sc baci iza vrata i otvori ih. Adam je bio na samo nekoliko koraka iza nje kada je istrćala. Kolena joj nisu klecnula s ve dok Ben ne skliznu iz sedla.

„Gde si ti, do davola? Trebalo je da krencš odmah iza nas. Ovde smo skoro pola sata."

„Pronjuškao sam okolo. Našao sam nekc tragove ali... Hej!" Izbegao je pesnicu koja mu je krenula ka licu, ali je pogrešno procenio drugi udarac i primio ga u stomak. „Isuse, Vil, jesi li normalna? Ti..." Stao je kada mu se bacila oko vrata. „Zene", promrmlja on mazeći je po kosi. „Kako se držiš?" pitao je Adama.

„ImaQ sam i boljih dana?"

„1 ja. Postaraću se za konje. Vidi da li ima yiskija, hoćeš li?" Prijateljski je potapšao Vilu po ledima i okrenuo je ka vratima. „Trebam mi piće."

228

XX poglavlje

„Kamp severno od mesta gde smo upali u zasedu je hladan. Ima tragova da je neko drao kožu divljači. Izgleda kao da su u kampu bila trojica ljudi sa konjima i psom."

Potapšao je Čarlija po glavi. „Bili su tamo dva dana, možda tri. Počistili su iza sebe, tako da pretpostavljam da su iskusni lovci."

Krenuo je da jede gulaš iz konzerve koji je Vila podgrejala. „Inače, bilo je svežih tragova. Jedan jahač koji je išao na sever. Pretpostavljam da bi to mogao da bude naš čovek."

„Rekao si da ćeš da kreneš odmah za nama", Vila ponovi.

„Pa, došao sam, zar ne? Carli i ja smo prvo hteli da malo pro-cunjamo okolo." Stavio je ostatak gulaša na pod zahvalnom psu i odupro se želji da protrijsa stomak gde ga je udarila pesnicom. „Mislim da je snajperista ispalio nekoliko metaka a zatim otišao. Mislim da nije čekao da vidi šta ćemo učiniti."

„Možda je koristio kolibu", reče Adam. „Ali to ne objašnjava zašto je pokidao žice na radiju."

„Nije mi jasno ni zašto je pucao na nas." Ben slegnu ramenima. „Čovek koji nam zagorčava život proteklih nekoliko meseci koristi nož, a ne pušku."

„Bilo nas je troje", reče Vila. Kada Carli krenu da udara repom o pod, ona se malčice osmehnu. „Četvoro. Sa puškom ima više šansi."

„U pravu si." Ben pruži ruku da uzme lonče za kafu i napuni sve tri šoljice do vrha. Vila je posmatrala svoju šolju iz koje se izdizala para. Stomaci su im bili puni, kofein im je udario u krv. Dala im je dovoljno vremena da se odmore.

„On je bio ovde." Glas joj je bio miran. Trudila se da takav i ostane. „Znam da je policija proverila kolibu kada je ona žena ubijena i da nisu našli ništa što bi ukazivalo na to da je držana ovde. Ali mislim da jeste. Mislim da je držana baš ovde i da je ubijena baš ovde. A onda je očistio svoj nered."

Ustala je i došla do ormarića ispod lavaboja i izvadila kofu. „Mislim da je očistio krv ovim krpama, a zatim ih stavio ispod sudopce."

229

„Daj da pogledam to." Ben uze kofu od nje a zatim je spusti na stolicu. „Bolje da ovo ponesemo sa sobom." Postavio ju je porcd kutijc za drva, da je ona ne gleda.

„Ubio ju je ovde." Trudila se da joj glas ne oda koliko joj srce brzo lupa. „Verovatno ju je vezao za neku od greda. Silovao ju je, pa je potom ubio. Tada je počistio nered tako da bi svc izgledalo normalno ako neko svrati. Sigurno ju je doneo na konju i to najverovatnije u toku noći. Pretpostavljam da je sakrio telo negde na nekoliko sati, čak i čitav dan, a zatim ga je ostavio ispred vrata. Jednostavno ju je bacio kao džak."

Zatvorila je oči. „Svaki put kad pomislim, kad se ponadam da je sve gotovo; sve se vrati. On se vrati. A ne znamo zašto."

„Možda ne postoji objašnjenje." Ben kleknu ispred nje i uhvati je za ruke. „Vila, imamo dva izbora. Za sat vremena će se smrknuti. Možemo da prenoćimo ovde, a možemo i da sidemo koristeći noć kao zaklon. U svakom slučaju rizikujemo. U svakom slučaju neće biti lako."

Držala je ruke u Benovim i pogleda u Adama. „Možeš li da jašeš?"

„Mogu."

„Onda ne želim da ostanem ovde." Duboko je udahnula. „Predlažem da krenemo u suton."

Noć je bila hladna i bez padayina, samo uz nagoveštaj magle koja je puzala nisko uz tlo. Vodio ih je lovački mesec. Vila pomisli kako ih je taj isti mesec otkrivao svakom

predatoru koji bi im mogao biti za petama. Pas je kaskao napred načuljenih ušiju. Ispod nje, Mun je drhtala jer je osećala njen strah.

Svaka senka bila je potencijalni neprijatelj, svaki šum u grmlju šaputao je upozorenje. Huk sove, brzi klepet krila dok se ptica ustremiljuje ka plenu i vrisak nečega što je ulovljeno i brzo ubijeno nisu više bili samo zvukovi noći u planini, već podsećanje na smrtnost.

Planine su izgledale lepo, obojene plavičastim bledim odsjajem mesečine na snegu, dok je tamno drveće bilo kao paperjast prekrivač, a nepokorna stena se izazivački izdizala u nebo.

Bilci su lpc i bilci su smrtno opasne.

On je sigurno došao ovuda, pomislila je, jašući pravo na istok sa trofejem zavezanim za sedlo. To je ta sirota devojka bila za njega - trofej. Nešto na čemu će pokazati koliko je vešt i koliko pametan. Kako okrutno.

Stresla se i pograbila da se zaštiti od vctra.

„Jcsi li dobro?“

230

Bacila je pogled ka Benu. Oči su mu sijale u mraku kao oči mačkc. Oštre, oprezne.

„Onoga dana kada je otac sahranjen i kada je Nejt čiyio testament, pomislila sam da je to najteža i najbolnija stvar za mene u životu. Mislila sam da se nikada više neću osetiti tako bespomoćno, tako nemoćna da kontrolišcm život. Da je to najgore što može da mi se desi.“

Udahnula je pažljivo vodeći konja niz neravnu padinu gde su senke bile izdužene i tlo jc počelo da se nazire na nekim mestima ispod snega.

„Onda kada sam našla Piklsa, kada sam videla šta mu sc dcsilo, pomislila sam da jc to najgore. Ništa ne može biti užasnije od toga. Ali sam pogrešila. Svaki put kad pomislim da sam doživela najgore, desi se nešto još gore.“

„Neću dozvoliti da ti se išta desi. Budi sigurna u to.“

U daljini se video prvi zračak svctlosti od Mersija. „Ponašao si sc kao prava budala danas, Bene, kada si sam otišao da slediš trag. Rckla sam ti da ne volim heroje, a još manje volim budale.“ Usmerila je konja napred ka svetlima.

„Stvarno mi je to rekla“, prošaputa Ben Adamu.

„Bila je u pravu.“ Adam nakriyi glavu kada ga Ben namršteno pogleda. „Ja ti nisam bio ni od kakve koristi, a ona je bila zauzeta sprečavajući da iskrvarim na smrt ili nešto gore. To što si sam išao u potragu nije bilo pametno ni korisno.“

„1 ti bi to učinio da si na mom mestu.“

To je bila istina. „Ne govorimo o meni. Plakala je.“

Sada mu je bilo neugodno i Ben se pomeri u sedištu i baci pogled ka Vili koja je jahala nekoliko koraka ispred njih. „O, do davola.“

„Obećao sam da neću nikom reći i ne bih rekao da su sve suze bile zbog mene. Ali puno njih je bilo zbog tebe. Krenula je da te traži.“

„Pa, to je potpuno...“

„Ludo.“ Adamove usne se iskriviše. „Pokušao sam da je zaustavim, ali sumnjam da bih uspeo u tome. Možda sledeći put treba da razmišljaš o tome.“

Pokušao je da opusti svoje ukočeno rame. „A biće sledećeg puta, Bene. Ovo još nije gotovo.“

„Ne, nijc gotovo.“ I Ben tiho sustižc Vilu.

Prokleti nišan je bio neprecizan. Glupi, skupi nišan za bijatlon pokazao se neispravan.

Džesi je to ponavljao u sebi dok je ponovo preživljavao u umu svaki trenutak zasede.

Kriva jc bila puška, nišan, vetar. On nije bio kriv, nije bila kriva njcgova neprcciznost i nije bila njegova grcška.

231

Samo jebena loša sreća i ništa drugo.

Pred očima mu je bio prizor kada se konj onog polutana koji mu je ukrao ženu uspeo na zadnje noge. Jedan sladak sekund je pomislio kako je pogodio metu.

Ali je nišan bio neprecizan.

To se desilo spontano, neplanirano. Da je to planirao, Yolfčajld bi bio hladan i mrtav - kao i MekKinon, možda. A možda bi mogao i da okusi Liliu polusestru pride.

Džesi dunu dim od cigarete dok je gledao u tamu i proklinjao.

Pre ili kasnije dobiće još jednu priliku. Bio je siguran u to.

A kako će Lili tada zažaliti.

Vila se sedam dana budila iz košmara oblivena znojem sa yriskom zastalim u grlu.

Košmar je uvek bio isti: bila je gola i ruke su joj bile vezane. Iz noći u noć se borila da se oslobodi i osećala je hladne ugrize po telu dok je jecala i uvijala se. Osećala je miris njenc sopstvene krvi koja se sliva niz njene gole ruke.

Svaki put, baš pred trenutak budjenja videla je odsjaj noža, taj svetlucavi luk koji oštrica pravi u trenutku kada se spuštala da je poseče.

Svako jutro terala je od sebe taj košmar znajući da će, poput pacova, progristi svoj put do nje po noći.

Trebalo je da je znaci proleća, ti rani slabašni znaci oraspolože. Drski sjaj šafrana koji je njena majka zasadila rasipao je boju koja je davala nadu. Delovi tla su se pomaljali na mestima gde se sneg istanjio, čuli su se zvukovi teladi, ždrepci su plesali na pašnjacima.

Došlo je vreme da se preore zemlja, da se zaseje i da se posmatra kako dajc plodove. I vreme kada lipe, jasike i ariši poprimaju divnu nijansu zelene. Obrnika bi pupcla, kao vesela lica ljutića, a čak bi i proplanci u planini sijali od njih, kao neonska svetla nanesena četkicom.

Srebrna boja zamenila bi belu i dani bi ponovo bili dugi i svetli.

Zima bi se neizbežno još jednom vratila. Ali prolećni snegovi su drugačiji; nisu imali nemilosrdnost februarskog snega. Sad kada se sunce smčšilo podižući temperaturc do prijatnih petnaest stepeni; bilo je lako zaboraviti kako brzo je vreme moglo ponovo da se pogorša. I bilo je lako prepustiti se svakom satu sunčanog dana.

Sa prozora svoje kancelarije, Vila je videla Lili. Ovih dana se retko odvajala od Adama sve od one noći kada su se vratili iz planine. Vila je posmatrala Lili koja je dodirnula Adama po ramenu, kao što je to često radila, nameštajući njegov povez za ruku.

Ozdravljao je. Ne, pomisli ona, Adam i Lili su pomagali jedno drugom da ozdrave.

232

Kako bi bilo imati nekog tako odanog, tako zaľjubljenog, tako slcpog za sve osim za tebe? Kako bi bilo osećati tako nešto prema nekome?

Strašno, pomisli ona, ali možda bi vredelo osećati to treperenje straha i sumnje da bi se iskusila ta vrsta iskrenih emocija. To bi bio uzbudljiv put, ta divlja vožnja na čistim osećanjima, čistoj potrebi. I više, shvatila je, više od trenutka, obećanje i trajanje koje je tako lako čitljivo na licima Lili i Adama kada se gledaju.

Mali tajni osmesi, signali koji su bili tako lični. Tako njihovi. Kakvo uzbuđenje, mislila je ona, i kakva sigurnost u tom saznanju da postoji neko ko će uvek biti tu za tebe, da imaš nekoga kome si najvažniji na svetu.

Luckasto, reče ona sebi, i okrenu se od prozora. Sanjari kad ima toliko posla, kad toliko toga može da izgubi. A ona nikad neće biti takva žena da će nekom muškarcu biti najvažnija na svetu. Čak ni svom ocu nije bila važna.

Sada je to mogla da prizna, ovde u kancelariji u kojoj je još bilo Džeka Mersija u vazduhu; lebdeo je kao miris koji su upila vlakna tepiha. Nikada mu nije bila važna; a pogotovu mu nikad nije bila najvažnija.

A šta mu je onda bila? Vila je namerno sela u njegovu stolicu, spustila ruku na glatke kožne naslone gde je njegova ruka stajala nebrojeno puta. Sta mu je ona ikada bila? Zamena. I to bedna zamena po njegovim standardima.

Ne, nije čak bila ni zamena, pomisli ona dok su joj se prsti zgrčili u pesnice. Trofej, jedan od tri trofeja na koje čak ni uspomenu nije sačuvao. Nešto što se lako odbacuje i zaboravlja, što ne vredi čak ni toliko da zauzima prostor na njegovom stolu.

Nešto što ne vredi koliko glave divljači na zidovima.

Bes i ozlojedcnost zbog njega tako su snažno narastali u njoj, tako ogromni, da nije shvatila šta čini dok to nije učinila. Dok nije skočila i otkinula prvu glavu sa plastičnim očima sa zida. Levi rog od odraslog jclena polomio se kada je pao na pod, i zvuk, skoro kao pucanj koji ju je pokrenuo.

„Nek ide do davola. Do davola i sa njim. Ja nisam jebeni trofcj." Uspentrala se na sofu i povukla dugorogu ovcu koja ju je posmatrala veštačkim očima. „Ovo je sada moja kancelarija." Zastenjavši, ona baci glavu u stranu i prede na sledeću. „Ovo je sada moj ranč."

Kasnije je mogla da prizna da je malo poludela. Vukla je, gurala, trzala glave, zastrašujući zadatak, i čistila zid od tih glava bez tela, lomeći nokte kada ih je odtepljivala sa zida. Usne su joj bile povučene tako da su ličile na iskežene usne planinskog lava koji preti sa neke uzvisice.

233

Na trenutak Tes je posmatrala sa vrata. Bila je suviše zapanjena da bi učinila išta više dok je posmatrala kako morbidna gomila raste na podu i kako njena sestra psuje dok se borila sa pretećim grizlijem koga je vukla iz ugla.

Da je nije poznavala Tes bi rekla da se Vila bori za sopstveni život dok medved preteže u svoju korist. Pošto je znala kakva je, nije bila sigurna da li da se nasmeje ili da pobegne.

Nije učinila ni jedno ni drugo, već je samo sklonila kosu sa lica i nakašljala se da pročisti grlo. „Opa. Ko je otvorio vrata zoološkog vrta?"

Vila se naglo okrenu lica iskrijljenog od besa, a očiju punih jarosti. Medved je izgubio ravnotežu i pao kao oboreno stablo u šumi. „Nema više trofeja", reče ona zadihana. „Nema više trofeja u ovoj kući."

Ovo je bio trenutak za malo zdravog razuma. Nadajući se da će joj uliti malo toga, Tes se opušteno nasloni na okvir od vrata. „Mogu ti reći da mi se takav dekor nikada nije dopadao ni ovde ni bilo gde drugde. Palo kod potoka i proplanka nije moj stil. Ali odakle potiče taj tvoj iznenadni poriv da preureduješ kuću?"

„Nema više trofeja", ponovi Vila. Očaj je bio zacementiran u odlučnosti. Načinila je korak i pružila ruku. „Pomozi mi da ih izbacim iz naše kuće."

Kada je shvatila značaj tih reči, oscti sreću. Prišla je, zavrnila rukave i oči joj se zacakliše. „Biće mi zadovoljstvo. Hajde prvo da izbacimo Smoukija."

Zajedno su vukle prepariranog i iskeženog medveda do vrata i napolje u hodnik. „Mislila sam da će te pojesti živu."

„On je davno pojeo svoj zadnji obrok", reče Vila i pokuša da ga bolje obuhvati.

„Šta radite?"

„Preuredujemo kuću", objavi Tes. „Pomozi nam sa ovim gadom. Tcžak je."

„Ne, do davola." Vila izdahnu. „Odmaknite se", reče im i kada je stepenište bilo prazno poče da gura. „Hajde, pomoz mi da guram."

„U redu." Tes je teatralno pljunula u dlanove, a zatim se dala'na posao. „Guraj Lili. Hajde da zajedno izbacimo ovog velikog skota."

Kada je krenuo da pada, padao je dramatično, silovito se stropošavajući niz stepenice proizvodeći zvuk poput grmljavine, podižući oblake prašine, zveckajući kandžama. Bes

dotrča do podnožja stepenica lica zajapurenog od napora, držeći u ruci pištolj, koji je počela da nosi u džepu na kecelji.

„Gospodc bože." Boreći se za dah, Bcs sc podboči. „Dcvojkc šta to raditc? Imatc medveda u prcdvorju."

234

„Upravo je krenuo", doviknu Tes i nasmeja sc.

„Ja bih da znam ko će da počisti ovaj nered." Bcs šutnu trofej yrhom^prsta smatrajući ga užasnim i u ovako prepariranom stanju, kao i u živom izdanju.

„Mi ćemo." Vila obrisa ruke o farmerice. „Biće to prolečno raspreamanje." Okrenula se u mestu i vratila u kancelariju odlučnim korakom.

Kad sc prvi nalet besa stišao jasnije je videla šta je učinila. Glave i tela su ležali po celoj sobi kao žrtve eksplozije bombe. Drveni rogovi bili su polomljeni ili naprsli na mestu gde su se prizemnili. Ispalo stakleno oko ju je avetinjski posmatralo sa predivne Šare tepiha.

„O, bože." Ispustila je dugačak uzdah, a zatim još jedan. „O, bože." ponovila je.

„Stvarno je..." Lili stegnu usne. „Strašno, zar ne? Stvarno strašno." Štucnula je, okrenula se i stegnula usne. „Izvini. Nije smešno. Nisam htela da se nasmejem." Borila se sa smehom stegnuvši rukama stomak. „Tako užasno. Kao garažna prodaja divljih životinja."

„Grozno je." Tes je izgubila klizavu kontrolu nad pribranošću i zakikota se. „Grozno i morbidno i opsceno i, Isuse, Vila da si mogla da se vidiš kada sam ušla. Izgledala si kao neka ludača koja igra tango sa prepariranim jelenom."

„Mrzim ih. Uvek sam ih mrzcla." Smeh jc toliko narastao u njoj da je jednostavno sela na pod i prasnula.

Sve tri se ispružile na pod i zayijale kao vukovi među odrubljenim glavama.

„Sve ćemo ih izbaciti", uspela je Yila^da kaže i pritisnula rukom stomak koji ju je boleo od smejanja. „Čim ustanem sve ćemo ih pobacati."

„Neć mi nedostajati." Tes obrisa oči kojc su zasuzilc. „Ali šta ćemo, do dayola, da radimo sa njima?"

„Da ih spalimo, zakopamo, poklonimo." Vila slegnu ramenima. „Svejedno." Udahnula je da se smiri a zatim ustala. „Da nijedna ne ostane", rekla je i podigla losovu glavu.

Sve su ih izbacile - losa, irvasa, jelena, ovcu, medvcda. Bilo je i punjenih ptica, riba, rogova. A gomila ispred ycrande jc rasla dok su radnici dolazili i fascinirano i zbunjeno posmatrali.

„Mogu li da pitam vas dame šta to radite?" Kao nezvanični oficir za vezu, Džim je prišao bliže.

„Prolečno čišćenje", reče mu Vila. „Može li Vud da upali bager i da iskopa dovoljno yeliku rupu da bacimo ove unutra i pristojno ih pokopamo?"

„Bacićeš ih u rupu?" Sokiran, Džim se okrenuo dok su radnici počeli da mrmljaju. Za samo nekoliko minuta postigli su dogovor.

235

Ovoga puta Džim se nakašlja. „Možda bismo mogli da uzmemo par komada za baraku. Stcta je da se zakopaju. Jelen će lepo da ide iznad kamina. A gospodin Mersi je mnogo voleo tog medveda da bi sad završio u rupi."

„Uzmite šta god hoćete", reče Vila.

„Mogu li ja da uzmem mačku?" Bili se sagnuo da je pogleda sa divijenjem. „Baš bih ti bio zahvalan. Prava je lepotica."

„Uzmite sve što želite", ponovila je i odmahnula glavom kad radnici počеше da se svadaju, raspravljaju i polažu pravo na određene komade.

„E, sad si mi zakuvala čorbu", reče Hem i dode do gomile dok su četvorica podizali medveda na kamionet. „Taj ružni skot će da me gleda svako jutro i večē. A ono što ne mogu da stave na zidove baraka, skloniće negde na sigurno, kad ti ja kažem."

„Neka ih stave gde hoće, samo što dalje od moje kuće." Vila nakrivi glavu. „Mislila sam da ti se sviđa taj medved, Hem. Bio si sa njim kad ga je ubio."

„Da; bio sam što ne znači da mi se sviđa. Isuse. Bili slomićeš tu korpu ako sve to nagomilaš gore. Pazi, pobogu. Kačiće šešire o to", čangrizavo je rekao prilazeći da ih nadgleda. „Prokleti idiotski kauboiji."

„Sad su svi srećni", primeti Tes. „Aha. Sledeć je biblioteka."

„Imam sat vremena", reč Tes pogledavši na sat. „A onda moram da se spremam. Imam sastanak sa opasnim frajerom."

Baš to popodne joj je stiglo novo donje rublje od Yiktorija sikret. Pitala se koliko će Nejtu biti potrebno da ga skinе sa nje. Ne dugo, pretpostavljala je. Uopšte ne dugo. Pustila je da joj se misli vrata na Vil. „A zar ovo nije dan za bioskop za Bena i tebe?" pitala jc.

„Pretpostavljam da jestc." „Lili sprema Adamu neku fensi večeru." Zamišljena, Vila je pogleda. „Molim?"

„Pa, to je neka vrsta godišnjice kada smo prvi put... prvi"; Lili utihnu i pocrvene.

I ona je dobila paket od Yiktorija sikreta.

„A Bes je slobodna." Tes ležerno pogleda nokte. Izbacivanje divljih životinja pokvarilo je lak na noktima. „Cula sam da ide u Inis gde će prespavati kod svoje koleginice u tračarenju, Mod Yigins. Pošto ja planiram da ostanem kod Nejta, bićeš sama u kući."

„Ne bi trebalo da budeš sama", Lili uskoči. „Mogu ja da..." „Lili", reč Tes i prevrnu očima. „Neće biti sama osim ako ne bude strašno spora ili neverovatno glupa ili samo tvrdoglava. Brza,

236

pametna i fleksibilna žena će se urediti i neparfemisati i predložiti tiho večer kod kuće."

„Kj.id bih se ja udesila i neparfemisala i rekla Benu da želim da ostanemo kod kuće, on bi pomislio da sam poludela."

„Hoćeš da se kladimo?"

Tesa se lukavo nasmeši i Vila oseti kako joj se usne krive u osmeh. „Stvari su sada previše komplikovane. Imam toliko toga na umu da bih razmišljala o rvanju sa Benom."

„Život je uvek komplikovan, zar ne?" upita Tcs i uze Vilu za ruke i pogleda je u oči. „Da li ga žcliš ili ne? Da ili ne."

Vila pomisli na treperenje u stomaku koje je osećala ceo dan. Svaki put kad bi pomislila na njega. „Da."

Tes klimnu glavom. „Sad?"

„Aha." Vila uzdahnu i otpusti nagomilanu čežnju u grudima za koju nije ni znala da postoji. „Sad."

„Onda odloži ostatak prolećnog čišćenja za sutra. Mcni i Lili će biti potrebno barem sat vremena da bismo ti pronašli nešto približno seksi u onom tvom ormaru."

„Nisam rekla da hoću da me ti opet oblačiš."

„Biće nam zadovoljstvo." Usredsredivši se na misiju Tes povuče Vilu unutra. „Zar ne, Lili?" Hej, gde ćš?"

„Po sveće", doviknu Lili koja je trčala preko puta. „Vila ncma dovoljno sveća u sobi. Odmah se vraćam."

„Sveće." Vila je vukla noge dok je hodala. „Fensi odeća, pretvaranje da neću u bioskop, svcće u spavaćoj sobi. Zvuči kao da postavljam zamku."

„Naravno da zvuči, pošto upravo to i radiš."

Tesa je stala na vratima Yiline sobe i stavila ruke na kukove. Ovde će biti puno posla, procenila je, ako žclе da dobro postave scenu. „1 garantujem ti da se neće samo oduševiti timc što jc upao u zamku, biće ti i zahvalan."

237

XXI poglcwlje

„Osećam se kao idiot."

„Ne izgledaš tako.“ Tes nakrivi glavu i odmeri je od glave do pete.

Da, podignuta kosa je bila dobar detalj - Lilin predlog. Uz samo nekoliko ukosnica koje pažljivo drže tu težinu kose, sasvim lepo će se opustiti pod muškarčevim nestrpljivim dodirima.

Onda je tu bila duga haljina - jednostavna, sa dugom suknjom samo malo sužena u struku. Šteta što nije bela, pomisli Tes, ali u Yilinoj ograničenoj garderobi nije bilo dugih belih haljina. Ova svetlosiva je bila diskretna, skoro ozbiljna. Osim toga, Tes je otkopčala dugu liniju prednjih dugmića sve do butine.

Male srebrne alke u ušima ponovo su bile Lilin doprinos. Sminka je bila Tesin, i znala je da će Vili laknuti zato što je koristila diskretne nijanse. Ali znala je da Vila ne razume moć nevinosti na ivici da nestanc.

„Izgledaš“, reče Tes konačnu ocenu, „kao devica koja jedva čeka da bude žrtvdvana.“ Vila preyrnu očima. „O, bože.“

„To je dobra stvar“, otkri joj žensku tajnu i potapša je po obrazu. „Uništićeš ga.“

Osetila j'e krivicu. Da li ju je forsirala na ovaj trenutak? pitala se Tes. Da li ga je veštački izazvala pre nego što Vila bude spremna? Zaboravila je da je Vila šest godina mlada od nje. I da je ncdodirnuta.

„Slušaj...“ Tes poče nesvesno da uvija prste a zatim opusti ruke pored tela. „Da li si sigurna da si spremna za ovo? To je prirodan korak, ali veliki korak. Ako nisi apsolutno sigurna, Nejt i ja možemo da ostanemo sa vama. Možemo od toga da napravimo sastanak dva para i da sve bude jednostavno. Zato što...“

„Ti si nervoznija od mene.“ Pošto je to bilo takvo iznenađenje i na čudan način slatko, Vila se nasmeši.

„Naravno da ne. Samo sam... do davola.“ Nije samo Lili, koja je pola sata zadržavala suze, bila sentimentalna, otkrila je Tcs. Vila razrogači oči od šoka kada Tcs pridc i poljubi je nežno u oba obraza.

238

Neobično dirnuta, Vila oseti kako joj stomak zatreperi, a obrazi joj se zacrveneše. „Sta je to bilo?“

„Osćam se kao mama.“ Da ne bi počela da cmizdri, okrenula se brzo ka vratima.

„Stavila sam kondomc u noćni stočić. Koristite ih.“

„Gospode, pa on će pomisliti da sam...“

„Pripremljena, pametna, samosvesna. Do davola.“ Kad je čula zvuk kamioneta koji staje ispred kuće, Tes se predade. Okrenuvši se, došla jc do Vile i jako je zagrlila.

„Vidimo sc sutra“, rekla je pre nego što je otrčala.

Ozareno se smešuvći Vila je ostala ukopana u mestu. Čula je Tesin glas a zatim i glas Nejta koji je čekao u predvorju. Zatim je začula otyaranje vrata i Benov opuštenu pozdrav. Stornak joj opet poskoči, i sela je na ivicu kreveta o koji se oslonila rukom. Razgovor je zamro, vrata se otvoriše i ponovo zatvoriše. Motor je zabrundao.

Bila je sama sa Benom.

Mogla je da se predomisli, podsetila je samu sebe. Nije imala nikakvu obavezu da ispuni. Yideće kako se bude osećala. Naterala je sebe da ustane. Počinjemo.

Bio je u velikoj dnevnoj sobi i proučayao ogoljen kamen iznad kamina. „Skinula sam ga“, rekla je i on se okrenuo i posmatrao ju je. „Mi smo ga skinuli danas“, ispravi se.

„Lili, Tes i ja. Nismo odlučili šta želimo da okačimo tu umesto njegovog portreta, tako da će za sada zid ostati prazan.“

Skinula je portret Džcka Mersija, pomisli Ben. Po tonu u njenom glasu znao je da je potpuno svesna kakav korak je načinila. „Soba je drugačija. Fokus je izmenjen.“

„Da, to nam je upravo i bio plan.“

Prišao joj je i zastao. „Izgledaš fenomenalno, Vil. Drugačijc.“

„Oscćam sc drugačijc.“ Smešila se. „Osećam sc sjajno. A kako si ti?“

Osećao se lagodno pre nego što se okrenuo i ugledao jc u toj dugoj haljini boje izmaglicc i sa izazovnim nagoveštajem noge. Taj vitki vrat otkrivala je podignuta kosa. Izgledala je suviše nežno, suviše dodirljivo, suviše sve.

„Fino. Kao i uvek. Po tome kako si se obukla čini mi se da trcba da te odvedem na neko elegantnije mesto umesto bioskopa.”

„Lili i Tes su napravile irwaziju na moj ormar i kritikovale su moju garderobu. Rekle su mi da je ovo jedina pristojna stvar koju imam.” Malo je podigla suknu a njemu skoči krvni pritisak kada je nezakopčani materijal otkrio još kože. „Pretile su da će me odvesti u šoping.”

Prckini da blebećeš, naredila je sebi i došla do bara. „Hoćeš
239

„Ne mogu, vozim.”

„U stvari, mislila sam da bismo mogli da ostanemo ovde.” Eto sad sam to rekla.

„Ovde?”

„Aha. Višc nikad nisam sama u kući. Bcs jc večeras kod prijateljice, a Tes i Lilu su... izašle.”

„Nema nikoga?” Nešto mu zastade u grlu, nešto vrelo što nije mogao lako da proguta.

„Nikoga osim nas.” Otvorila jc frižider iza bara i pronašla šampanjac koji joj je Tesa rekla da posluži. „Pa, mislila sam da bismo mogli da... ostanemo kod kućc. Da se opustimo.” Flaša glasno udari o drvo kada ju je spustila. „Tes ima kofer pun filmova ako hoćeš da gledamo film, a imamo i hrane.”

Pošto on nije pružio ruku da otvori flašu, ona skinu foliju i odvrnu žicc kojc su držalc pampur. „Osim ako nećeš da izademo.”

„Ne.” Usrcdsredio sc na flašu kada jc pampur izlctco. „Sampanjac? Slavimo nešto?”

„Aha.” Kada bi samo mogla da uhvati čaše. „Proleće. Yidela sam danas cveće po pašnjacima. Ptice ponovo grade gnezdo u štali.” Dodala mu je čašu. „Počecemo uskoro sa osemenjivanjem krava.”

Usne mu se trgnuše kada jc uzeo čašu. „Da, sad jc to doba godine.”

„Ma, do vraga sa ovim”, promrmrljala je a zatim iskapila penušavo vino u dva gutljaja. „Ne umem ja da igram igrice. Ovo je Tesina i Lilina ideja.” Ispila je još jednu čašu i spustila je pogledavši ga ozbiljno u oči. „Slušaj, Ben, poenta je da sam spremna.”

„Okej.” Zbunjen on uze gutljaj šampanjca. „Hoćeš da ipak izademo?”

„Ne, ne.” Pritisla je prstima oči i udahnula. „Spremna sam da spavam sa tobom.”

Zagrcnuo sc, uspeo da udahne i iskašlje šampanjac koji mu je zastao u grlu. „Izvini?”

„Zašto da okolišamo?” Izašla je iz bara. „Ti hoćeš da idem u krevet sa tobom, i ja sam spremna. Pa onda, hajdemo u krevet.”

On uze još jedan gutljaj - što je bila greška jer je svaki balončić postao oštar kao žilet i grebući sišao niz grlo. „Samo tako?”

Od straha u njegovom glasu ona se zbuni. Šta ako ju je samo zadirkivao, baš kao što ju je zadirkivao još od detinjstva?” E, u tom slučaju, pomisli ona, moraće da ga ubije.

„Rekao si da želiš” ona prasnu na njega. „Pa?” „Pa.” Uvek ga jc sređivala tim očima punim srdžbe i nestrpljivosti. Od toga je dobijao želju da je ugrize - na svakakvim interesantnim

240

-stima Ali menjala je igru, pomisli on. I pravila. „Znači, ti si sad r,::rnn. jipiii?”

„ i . ie valja? upita ona trgnuvs i ramenom. „Usim ako se nisi predomislio?”

Ne nisam se predomisho. Ne radi sc o predomisljanju, samo... Isuse, Vil.” Stavio je čašu na bar pre nego što je ispusti i ispadne budala. „Potpuno si me oborila s nogu.”

O?” Zbunjenosti nestade iz njenih očiju i usta joj se iskriviše u osme'h. „Da li je to sve?”

„Šta očkuješ?“ Glas mu jc pukao, ispunjen muškom frustriranošću. „Stojiš tu sva doterana, tutneš mi šampanjac u ruke i kažeš mi da hoćeš seks. Kako misliš da održim ritam?“

Možda je bio u pravu; iako to nije baš uvidala. Ali izgledao je na neki način sladak, sav zbunjeni i posramljen. Tako da je odlučila da mu poviaduje.

„U rcdu.“ Prišla mu je i obavila rukama oko vrata. „Da vidimo da li možemo da ti vratimo ritam.“ Jako ga je poljubila.

Njegova reakcija bila je brza i zadovoljavajuća. Način na koji je podigao ruke, zgrabio je, način na koji su mu se usne iskrivile i gladno je ljubile, brzi udisaji i izdisaji. A onda, kada su mu usne postale nežnije, način na koji je šaputao njeno ime.

„Mislim da mi tvoj ritam izglda sasvim dobro.“ Sada joj je glas podrhtavao. Mišići u butinama su vibrirali kao žice na harfi. „Želim te, Ben, stvarno te želim.“ Dokazala je to ponovo ga poljubivši u usta, a zatim ga oblivši poljupcima po licu. „Ne moramo da idemo gore. Kauč.“

„Stani. Uspori.“ Pre nego što ti pokidam haljinu. „Uspori“, ponovio je držeći je tako blizu sve dok mu iz glave nije nestala i poslednja kap krivi. „Moram da se saberem i ti moraš da budeš sigurna. Biće veoma teško prestati kad se predomisliš.“

Nasmešiyši se, ona skoči i obmota ga nogama oko struka. „Da li ti izgleda kao da ću se predomisлити?“

„Ne, pretpostavljam da ne.“ Ali ako se predomisli, na njemu je da se zadrži. Pomislio je da bi ga takav ishod zaista mogao ubiti. „Želim te, Vila.“ Prešao je usnarna preko njenih. „Stvarno te želim.“

Srce joj je poskočilo. „Izgleda smo se dogovorili.“

„Gore.“ Uspeo je da hoda čak iako je ona pojačala stisak i krenula da ga gricka po bradi. „Prvi put treba da bude u krevetu.“

„Ti si to prvi put uradio u krevetu?“

„Ne, nisam.“ Došao je do stepenica i pitao se kako nikad dosad nije primetio koliko ih ima. „Bilo jc to u kamionetu jcdne zime i skoro mi se smrzao... nema veze.“

241

Zakikotala se i ljubila ga po vratu. „Ovo će biti bolje, zar ne?“

„Aha.“ Za njega nesumnjivo da hoće. Za nju... daće svc od scbe Zastao je u dovratku. Nije znao koliko još šokova može da preživi za jedno veče.

Svuda su gorele sveće, a vatra u kaminu je tinjala. Krevet je bio spreman i primamljiv sa mnoštvom jastučića.

„Tes i Lili“, objasnila je. „Stvarno su se potrudile oko ovoga.“

„Da li ti jc ijedna od njih objasnila... stvari?“

„MekKinone.“ Malo se odmakla i nasmešila se. „Ja upravljam rančem.“

„Nije to baš isto.“ Postavio je na noge i malo se izmakao. „Slušaj Vila; i meni je na neki način ovo prvi put. Nikad nisam - mislim druge nisu bile...“ Morao je da na trenutak sklopi oči i da se sabere. „Ne želim da te povredim. I ja, pa, nisam neko vreme spavao ni sa kim. Gledao sam tebe čitavu godinu i nikoga drugog.“

„Stvarno?“ To je bilo interesantno. „Zašto?“

Uzdahnuo je i seo na ivicu kreveta. „Moram da izujem čizme.“

„Pomoći ću ti.“ Poslušno mu je okrenula leđa, i zgrabila jednu čizmu između nogu.

Skoro je zastenjao. „Godinu dana?“ Osvrnula se dok je vukla.

„Možda i više ako moram već da brojim.“ Trudeći se da izgleda kako mu nije neprijatno zbog te činjenice, on stavi nogu na njcnu zadnjicu i gurnu je.

„Nikad nisi bio naročito fin prema meni.“ Uzela jc drugu nogu i povukla čizmu.

„Zato što sam te se plašio.“

Zateturala se napred kada je čizma skliznula sa noge još uvek je držeći u rukama.

„Stvamo?“

„Aha." Ljut na saruog?. scbe p-'ošao]•.' rukom kroz kosu. „1 to jc sve što ću reći o tomc."

Pretpostavljala jc da je to dovoljan razlog. „O, zaboravila sam." Požurila je do stola kraj prozora i petljala oko Tesinog CD plejera. „Muzika", objasni ona svoj postupak. „Tes smatra da je muzika obavezna."

Nije mogao da čuje bilo šta od udaranja svog srca. Kosa joj se malo opustila i svetlost vatre je klizila preko te duge tanke suknje svaki put kad bi načinila neki pokret.

„To je to. Osim ako ne bi trebalo da donesemo i šampanjac."

„To je dovoljno." Grlo mu se ponovo zatvaralo, škljocnuvši kao zamka za medvede.

„Kasnije."

„Okej." Podigla je ruke i počela da otkopčava dugmad na haljini dok je on sedeo otvorenih usta od šoka. Njeni vredni prsti otkopčali su pet dugmadi prc nego što jc on stigao da podigne jczik sa poda.

242

^tani. Uspori. Ako hoćeš da svučješ odeću pred muškarcem, t,-, .ilo bi da to radiš sporije."

usta?" Zaintrigirana, stala je i posmatrala kako mu se oči z" tstavljaju na njenim prstima, a zatim je ponovo počela. „Nisam obula najlonke ispod", rekla je razgovora radi, „Tes jc nešto pomenula o kontrastu i utisku."

„O, bože." Nije bio siguran kako je ustao na noge kada ih nije osećao. Ali joj je prišao. „Nemoj da je skidaš." Glas mu je postao dublji i od njegovog zvuka njcni užurbani prsti zastašc drhteći. „Pusti me da završim."

„Dobro." Čudno, rukc su joj sada bilc tako teške. Pustila ih je da padnu niz telo dok je otkopčavao ostatak dugmadi. Bio je to divan osećaj, pomisli ona, dok prelazi prstima po koži noge. „Zar ne bi trebalo da me dodiruješ ili nešto slično?"

Smeh, makar i ovako slabašan umiri mu živcc. „Doći ću do toga." Haljina je sada bila otkopčana dok su sc svctlost i senka igrali preko te divne linije gole kože. „Samo stani tu"; reče on tiho i dodirnu svojim usnama njene. „Možeš li to?"

„Da, ali će kolena početi da mi klecaju."

„Samo stani tu", ponovio je dodirujući je usnama dok je skidao košulju. „Pusti me da te malo osetim. Ovde." Usne su mu prelazile preko njene vilice. „Ovde." Sve do uвета.

„Možeš da mi yerujcš."

„Znam." Sada su joj kapci otežali i osetila je kako se spuštaju dok se njegove usne igraju sa njenima. „Kad god mi tako grickaš usnu ne mogu da dišem."

„Hoćeš da stanem?"

„Ne, svida mi se", reče mu sanjivo. „Disaću kasnije."

Bacio ie košulju u stranu. „Želim da te gledam, Vila. Pusti me da te gleclam."

Polako je pustio da joj haljina sklizne sa ramena i padne na pod. Bila je vitka a preko nežnih krivina i jakih uglova koža joj je imala zlatni odsjaj pri nemirnoj svetlosti.

„Prelepa si."

Trudila se da ne podigne ruke da bi se sakrila od njegovog pogleda. Niko joj to nikada nije rekao. Nijednom u životu. „Uvek si govorio da sam žgoljava."

„Prelepa." Pridržavao ju je za zadnji deo vrata i privukao je polako ka sebi. Prošao joj je prstima kroz kosu i ona pade niz leda. Proveravao je koliko je teška, podizao ju je i pustio je da pada dok je ljubio. „Uvek sam želeo da se igram sa tvojom kosom, čak i kada si bila dete."

„Vukao si me za kosu kada smo bili deca."

„To dečaci radc kad žclc da dcvojčicc obrate pažnju na njih." pio joj je kosu, povukao je i zabaci joj glavu unazad. „Mmmm."

243

I

Okusio je izloženu liniju njenog vrata i lenjo prešao ustima mesto gde je puls izbijao na površinu. „Da li me slušaš?”

„Aha.” Zadrhtala je i nije mogla da prestane da drhti. „Jli pokušavam ali stalno gubim fokus. I nešto se dešava u meni.”

„Zelim da udem u tebe.” Oči joj se otvoriše kad je to čula i u njima je ugledao kako je nestrpljene pomešano sa željom. „Ali prvo moram da te dodirnem.”

Prešao je rukom preko grudi, vrhom prsta kružići oko njih i izmamivši uzdah sa njenih usana kada je palcem prčšao prcko bradavice. Osetila je reakciju duboko u sebi. Odjek šoka i zadovoljstva. Tada mu ruka skliznu niže preko njenog kuka, prilazeći polako ka njenoj tački, mazeći je, budeći, a zatim se povlačeći.

Oči su joj bile široko otvorene i gledale su u njegove. Pridržavala se za njegova ramena i dodirivala glatku kožu, jake mišiće, stari ožiljak. Prsti joj se ukopaše u kožu kada je pokušala da apsorbuje i analizira osećaj koji su te žuljevitc ruke budile u njenom mesu. Nije to očekivala. Mislila je da će biti brzo, rvački meč pun stenjanja i zayijanja. Otkud je mogla da zna da će tu biti nežnosti pomešane sa vrelinom? I yrelina je bila strašna.

„Ben?” „Hmmm?”

„Mislim da više ne mogu da stojim.”

Usne mu predoše preko njenog ramena. „Još jedan minut. Nisam završio.”

Znači ovako izgleda probuditi strast u ženi. Znati da su tvoje ruke prve rukc koje je dodiruju. Znati da si prvi zbog koga su joj obrazi pocrveneli, zbog koga su joj udovi oslabili, zbog koga su joj mišići drhtali. Morao je da bude pažljiv sa njom, biće pažljiv sa njom, bcz obzira na to kako je ta nevinost uskomešala i njegovu krv.

Kada je oborila pogled, uzco ju je u naručje i spustio na krcyet. „Još uvek si u pantalonama.”

Pokrio ju je svojim telom, postepeno, dopuštajući joj da se naviknc na njegovu težinu. „Biće bolje za oboje da još neko vreme ostanu na meni.”

„Okej.” Ruke su mu ponovo klizile prcko njcnog tela i počinjala je da lebdi. „Tes - u fioci - kondomi.”

„Ja ću to. Samo se opusti, Vil”. Prešao joj je poljupcima preko vrata. „Samo se prepusti.” Zadrhtayši, uze njenu dojku u usta.

Izvila se dok joj je dah eksplodirao preko usana. Osećaji su pohrlili kroz ceo njen sistem, obliyajuci je yrelinom, a zubi joj škrgutali u ritmu koji je on postavio. Ugrizao je nežno, ali taj osećaj uopšte nije bio nalik bolu. Ruke su joj grčevito držale njegovu kosu i terale ga da je proždire.

244

Čuo je njen uzdah i stenjanje. Njena reakcija na svaki njegov ,jla je jasna i vidljiva baš kao što bi svaki muškarac poželeo. ,jcgga, njeno telo je bilo uzavrelo, jedan trcnutak iščekwanja,

i lzazivajući sledeći dok se kretala zajedno sa njim. Ispunjavao ju

lzazivaju

je njegov ukus preteći da ga izludi ako ne stane, ako ne uzme još. Njen miris - sapuna i kože - uzbudivao ga je više od bilo kog parfema.

Ponovo je uzeo njene usne koje su mu bile potrebne kao vazduh. Jezik joj se uvijao sa njegovim u vrelom plesu. Negde u svom umu čuo je tihu muziku. Prešao je rukom preko tog dugačkog dela noge zaustavljajući se blizu vreline, a zatim se povukavši. Njen dah je sada bio ubrzan i plitak dok su se njeni nokti usecali u njega.

„Pogledaj me.” Pomilovao ju je i otkrio da je vrela i vlažna. Ali čak i kada se izvila, on je ponovo povukao ruku. „Pogledaj me. Želim da vidim tvoje oči prvi put. Zelim da vidim šta osećaš u sebi.”

„Ne mogu.” Ali oči su joj bile otvorene, široke i slepe. Telo joj je bilo na ivici nečega, kao visoka litica na kojoj te vetar i gura i vučc. „Treba mi...”

„Znam." Gospode, taj njen glas - čist seks. I sada je bio dublji, hrapaviji i drhtao među malim dahtajima. „Ali pogledaj me." Uzeo ju je u ruku i posmatrao kako joj oči tamne od straha i strasti.

Prvi put, pomisli on. „Prepusti se."

Kakvog izbora je imala? Njegovi prsti su je dodirivali do tačke usijanja i sve se dogodilo odjednom. Telo joj se stegnulo kao pesnica. Svetla su joj pravila spirale ispred očiju i vrtela se uz zvukove u njenoj glavi koje su stvarali njeni ubrzani otkucaji srca.

A ovo zadovoljstvo je bilo srodno bolu, kao neka erupcija koju je bespomoćno otpustila dok joj se telo trzalo, drhtalo a zatim se opustilo.

Koža joj je bila prckrivena znojcm, a usne mcke od prcdaje kada ih je ponovo potražio. Slabosti je nestalo a zamenila ju je sveža energija dok ju je strpljivo, nemilosrdno vraćao nazad u ludilo. Njeno telo je bilo prenapeto, u vrtlogu, i eksplodiralo je u sebi. Njihala sc uz njega, divljački pohlepno tražeći još. I dao joj je još sve dok ponovo nije postala mirna, dok joj je tclo još drhtalo a dah izlazio polako i vrelo.

Kada je sišao sa nje, nije čak ni uspela da se pobuni, ležala jc ispružena u vreloj zgužvanoj posteljini.

Morao je da se moli da se sada neće spetljati iako su mu ruke drhtale kada je otkopčao farmerke. Želeo je da bude zadovoljena i sita pre nego što je uzme, želeo je da pamti zadovoljstvo ako već nije u stanju da spreči bol.

„Osećam se kao da sam pijana", prošaputala je. „Osećam se kao da se davim."

245

Znao je taj osećaj. Krv mu je pevala pesmu sirena u glavi, a slabine su ječale želeći zadovoljenje. Oštrim pokretima skinuo je farmerke i bacio ih u stranu kada se sctio da je novčanik bio u zadnjem džepu.

Zahvalivši Tes u sebi, on otvori Vilin noćni stočić.

„Nemoj da zaspiš" molio ju je kada je čuo njen uzdah. „Tako ti svega, nemoj da zaspiš."

Još jedan uzdah. Ali ovo stanje lebdeće opuštenosti bilo je skoro isto kao spavanje. Protegnula se dok je iznad nje igrao svitac koji je yijugao ostavljajući trag od zlatnih i crvenih nijansi. Ben za trenutak skinu pogled sa njc da bi se pobrinuo za praktične stvari. „Hoćeš li ponovo da mc dodiruješ."

„Da." Morao je da smiri nerve. Glad je bila jedno; to je mogao da zauzda, ali su mu nervi treperili po stomaku kada se nadvio nad nju. „Trebaš mi." Nije to bilo lako priznanje, ne isto kao želja i on joj ga izreče kada sc usne spojiše. „Pusti me u scbc, Vila. Zagrli mc i prcpusti sc."

I ona ga zagrla dok je on ulazio u nju.

O, bože, tako je uska, tako vrela. Morao je da koristi svaki atom kontrole da ne bi ušao u nju divlje i bezumno kao pastuv. Trudeći se da bude spor, stegnulo je dušek i posmatrao njcno lice. Posmatrao ga je napeto, i tako blizu da je video tc prve iskrc šoka, prihvatanja i konačno taj lepi tamni sjaj zadovoljstva.

„O, divno je." Reči su izašle u dahu dok se kretao u njoj. „Stvarno divno."

Predala je nevinost bez kajanja sa osmehom na usnama dok su joj ruke polako prelazile preko njcgovih leda. U očima mu jc vidcla potrebu o kojoj je govorio, potrebu koja je usredsredena na nju i potpuno na nju. Kada je pogledala dublje, videla je sebe u njima, videla je kako je izgubljena u njima.

A ovo, pomisli ona, kada je zario lice u njenu kosu i ispraznio se u nju, to jc bila lepota.

„Nisam znala da će biti tako." Još uvek prikovana za krevet ispod njega, još uvek spojena sa njim, Vila se lenjo igrala sa njegovom kosom. „Možda sam i ranije mogla da budem sprcmna."

„Mislim da jc tajming bio pravi." Fantazijc su vcć počelc da radc. Zamišljao je da sipa šampanjac preko tog prelepog zlatnog tela i da ga liže. Kap po kap.

„Uvek sam mislila da ljudi mnogo gube zbog seksa. Pretpostavljam da sam se predomislila.“

„Ovo nije bio seks.“ Okrenuo joj je glavu i poljubio je u slepoočnicu. „Možemo da ostavimo seks za neki drugi put. Ovo je bilo

246

ljubavi. A ne možeš da izgubiš mnogo ni sa jednim ni sa

„

Protegnula je ruke, a zatim ih spustila i milovala ga po donjem delu leđa i zadnjici. „U čemu je razlika?“

Još uvek je bio uzbuđen i svestan da mu ne bi trebalo dugo. „Hoćeš da ti pokažem?“

Podigao je glavu i ponovo joj se nasmešio. „Baš sad?“

Zakikotala se osećajući se sentimentalno, i pomazila ga po obrazu. „Čak je i biku potrebno vreme da se oporavi.“

„Ja nisam bik. Sačekaj.“

„Gde ćeš?“ O, bože, pomisli ona. Uopšte nije zagledala to njegovo telo. Ono je bilo... edukativno.

„Odmah se vraćam“, rekao joj je i otišao ne obukavši farmerke.

O, bože. Ponovo se protegnula, a zatim promeškotala tako da je bila okružena

jastucima. Izgledalo je da nije gotovo. Eksperimentalno je spustila ruku na dojku. Srce

joj je udaralo u normalnom ritmu umesto tog divljeg udaranja kada ju je ljubio tu.

Bio je to čudan osećaj, pomisli ona, da te muškarac ljubi po grudima i sisan ih, da želi da te uvuče u sebe. I iskusiti iste drhtaje u svojoj utrobi.

Sve što joj je učinio izmucilo je njeno telo - bilo je zategnuto, a zatim opušteno, lakše, a zatim teže.

Pitala se da li izgleda drugačije - sebi, njemu. Nije mogla da porekne da se oseća drugačije.

Uz sav bol i tugu i strah u njenom životu u proteklih nekoliko meseci, našla je oazu.

Večeras, makar to bilo samo večeras; postojala je samo ova soba. Ništa napolju nije bilo bitno. Čak ni ubistvo. Neće pustiti stvarnost da ude.

Sutra će brinuti, sutra će se bojati šta to proganja njen ranč, njene planine, njenu zemlju. Samo večeras će biti samo žena. Zena, odluči ona, koja će bar ovog puta pustiti muškarcu da vuče uzde.

Smešila se kada je ušao unutra. I na trenutak samo ga gledala.

Yidela ga je bez košulje i ranije, nebrojeno puta, i znala je ta široka ramena, ta jaka leđa. Jednog dana koji joj je ostao u sećanju naletela je na njega, Adama i Zaka kako se kupaju u reci potpuno goli.

Ali tada je imala dvanaest godina, a sada ne razmišlja kao devojčica. I ne gleda u tinejdžera već u muškarca. I to jakog i moćnog muškarca. Muškarca zbog kojeg joj je stomak treperio od zadovoljstva.

„Izgledaš dobro kada si go“, rekla je razgovora radi.

Prekinuo je da sipa šampanjac u čašu koju je donio sa sobom i iznenađeno je pogledao. „Ni ti ne izgledaš tako loše.“

247

Činjenica je da je izgledala očajavajuće, tako pružena preko zgužvanih čaršava bez trunke skromnosti. Kosa joj je bila zamršena, oči su joj sijale pri svetlosti sveća, a ruka joj je bila spuštena nisko na stomaku i tapkala je po njemu u ritmu muzike.

„Definitivno ne izgledaš kao početnik“, rekao joj je.

„Brzo učim.“

Sada joj se sporo i opasno nasmešio. „Računam na to.“

„Stvarno?“ Yolcia je izazove. „Pa, šta si to spremio, Mek-Kinonc?“

„Šampanjac." Spustio jc flašu na stočić na kome su trcperelc svećc. „Uzmi čašu šampanjca." Čaša koju jc doneo bila je puna do vrha. „Možda ćeš želeći da budeš malo pijana za ovo?"

„Stvarno?" Osmeh joj je ozario lice, a onda slegnuvši ramenima uze gutljaj. „Zar ti nećeš šampanjac?"

„Posle."

Nasmešila se i uzela još jedan gutljaj. „Posle čcga?"

„Kad te uzmem. To ću da uradim ovaj put." Prešao je prstom od grudi do njenog uzdrhtalog stomaka. „Uzeću te. A ti ćeš me pustiti da te uzmem." Dah joj je zastao u grudima i uz napor ga je izbacila. Sada nije izgledao nežno ni zbunjeno. Oči su mu bile tako tamne, tako zelene, tako usresredene. Izgledao je nemilosrdno. Uzbudljivo.

„Pustiću te?"

„Da." Vidco jc da je puls u njenom grlu počeo da udara i treperi. „Neće biti sporo, ali će trajati dugo. Popij šampanjac, Vila. Ja ću ga popiti sa tebc."

„Hoćeš da me uplašiš?"

Seo je na krevet, opkoračio je i posmatrao je kako ga gleda iznenadeno. „Draga, hoću da izludiš." Uzeo je čašu, umočio prst u vino, a zatim prešao prstom preko bradavice. „Hoću da yrištiš. Aha." Sporo je klimnuo glavom, ponavljajući to isto na drugoj dojci. „1 treba da se plašiš. U stvari, hoću da ovaj put budeš malo uplašena."

Prosuo je poslednjih par kapi na njen stomak, a zatim stavio čašu u stranu. „Radiću ti stvari koje ne možeš ni da zamisliš. Stvari koje sam jedva čekao da ti radim."

Progutala je knedlu i jeza joj je prešla preko kože. „Mislím da se bojím." Zadrhtala je i izdahnula. „Ali ipak to uradi."

XXII poglcwlje

248

Nije bilo lako naći Vilu kada je nastupio april i kada je počela sezona prolećnog razmnožayanja. Koliko se Tes činilo, sve je bilo usredsredeno na razmnožavanje životinja, a i ljudi. Čak bi se mogla zakleti da je videla Hema kako flertuje sa Bes, ali je odbacila tu misao smatrajući je neverovatnom. Mislila je da samo pokušava da dobije parče pite.

Mladi Bili je bio zacopan u nekog lepog devojčurka koja jc radila u redu za serviranje ručka u Inisu. Prethodna veza sa Meri En okončana je a njegovo srce bilo slomljeno na oko petnaest minuta.

Po načinu na koji se šepurio, Tes je videla da sebe sada smatra svetskim čovekom.

Džim je očijukao sa konobaricom, a čak su i Vud i Nel koji su u braku odvajkada razmenjivali poglede i osmehe i namigivali jedno drugom.

Pošto ništa nijc remetilo mir i pastoralni kvalitet vazduha svi su izgledali spremni da padnu u rutinu posla, flerta i luckastog seksa.

Lili je bila usred priprema za venčanje. A Vila, kada bi stala sa poslom, imala je glupavi osmeh na licu.

Tesi se činilo da i krave pokušavaju da drže korak sa ljudima. Iako nije videla ništa naročito romantično u tome da neki čovek ubrizgava bikovu spermu u kravu.

Iskreno je sumnjala da je i bik oduševljen time, ali mu je bilo dozvoljeno da naskoči na par krava, tek da bi bio srećan. A prvi put kada je Tes to videla, bio je to preveliki šok tako da nikad više nije poželela da to vidi. Odbijala je da povcruje da je bikov izabrani rcpertoar innamorata bio zvuk seksualnog uživanja.

Posmatrala je kako Nejt i njegov radnik pare pastuva i kobilu. Morala jc da prizna da je u tome bilo nečeg moćnog, iskonskog i malo zastrašujućeg. Način na koji se pastuy propinje, udara i zariva. Način na koji kobila razrogači oči da li zbog uživanja ili prestravljenosti.

Nc bi rekla da je taj proces romantičan, a definitivno nije bilo razloga za kikotanje. Miris znoja i seksa i životinja bio je dovoljan

249

podstrek za Tes da na prvu povoljnu priliku odvuče Nejta i baci se na njega.

Nije mu smetalo.

Sada je bilo još jedno veličanstveno popodne. Bilo je toplo i moglo se šetati u kratkim rukavima. Nebo je bilo tako veliko; tako plavo, tako čisto da je izgledalo da je Montana prisvojila svu lepotu neba za sebe.

Kad bi pogledala ka planinama, kao što je često radila i to nesvesno, videla bi kako se tačke raznih boja pojavljuju ispod bcle. Sunce je mamilo plave i sive boje stena; tamnozeleno boje borova. Rekaje strmoglavo tekla puneći se otopljenim snegom.

Čula je kako se zemlja preorava iza Adamove kuće. Znala je da Lili planira da tu zasadi baštu i ubedila je Adama da preore zemlju za mladice i lukovice koje je spremila. Iako je upozorio Lili da je suviše rano za sadnju, hteo je da joj ugodj.

Kao što će uvek i činiti, pomisli Tes.

To je bilo retko, zaključila ona, ta vrsta ljubavi, odanosti, razumevanja. Adamova i Lilina ljubav bila je jaka kao planina. Ma koliko da je često pisala o ljudima i posmatrala ih kako se zaljubljuju, nikad nije videla jednostavnu i tihu moć ljubavi.

Mogla je da piše o tome, da učini da se njeni likovi zaljubljuju ili odljubljuju. Ali nikada to nije razumela. Pomislila je da je ljubav kao ova zemlja na kojoj živi u proteklih nekoliko meseci. Naučila je da je ceni. Ali da je razume? Ni najmanje.

Stoka i konji su istačkali brda gde je trava bila još uvek vlažna od zime i radnici su radili u blatu, popravljali ograde, kopali rupe za stubove i vodili stoku na pašnjake.

Radiće to uporno, godinama. I to je ljubav. Kada je i ona osetila neki nagovcštaj te ljubavi, blokirala bi je i podsetila sebe na palme i ulice pune vreve.

Pomislila je, uz uzdah, kako je preživela prvu, i nadala se poslednju, zimu u Montani.

„Tu si.“ Tes krenu ka Vili, ali ona projaha pored nje ka obližnjem pašnjaku. „Do davola.“ Odbijajući da se prcda, Tcs krenu u galop za njom. Kad ju je sustigla, samo se malo zadihala. „Slušaj, moram da odem do grada sutra. Treba da probamo haljine za svadbu.“

„Ne mogu.“ Vila odveza sedlo i skide ga sa Mun. „Imam posla.“ „Ne možeš da izbegavaš probu haljine.“ Trgla se kada je Vila nepažljivo zgazila cveće koje se pomaljalo oko stubova ograde.

„Nc izbegavam.“ Nakon što je nabacila sedlo na ogradu, Vila skinu i cebe i oglav.

„Pomirila sam se sa činjenicom da ću nositi neku

250

L, -, t-ialjinti i verovatno imati i bcle rade u kosi. Samo trenutno ne ^m', da uzmem slobodan dan.“

Jila je Jkalauz iz džcpa, naslonila se na Mun, podigla joj kopito i kr"n'.ila da radi na njenoj potkovici.

Ako ne podeš Lili i ja ćemo morati da ti izaberemo haljinu.“ Vila načinii zvuk nezadovoljstva; skloni Munin rep i prede na drugo kopito. „Ionako ćeš je ti izabrati, tako da nema veze da li ja idem ili ne.“

To je bila iistina, pomisli Tes i sa lakoćom koju nije mogla ni da zamisli nekoliko meseci ranije pomazila je i potapšala Mun. „To bi dosta značilo za Lili.“

Ovoga puta Vila uzdahnu i prede na prednju nogu. „Volela bih da joj ugodim. Stvarno. Samo sam prenatrpana poslom trenutno. Imam puno toga da uiradim dok se vreme ne promeni.“

„Kako da se promeni?“

„Nagore.“

„Kako to nisi liš - nagore?“ Tes namršteno pogleda čisto i savršeno plavetnilo naeba. „Sredina je aprila.“

„Holivud, ovde sneg može da padne i u junu. Nije još gotovo.“ Vila je proučavala nebo ka zapadu i lepc paperjaste oblačiće koji su lebdeli iznad vrhova. Nije im verovala.

„Prolećni sneg je dobar, daje nam vlagu koja nam je potrebna i brzo se otapa. Ali

prolećna mećava je nešto drugo.“ Stresla se i stavila kalauz^u džep. „Nikad se ne zna.“

„Mećava, imalo sutra. Pa, cveće cveta.“ Tes pogleda u izgažene cvetiće. „Ili su cvetali.“

„Ovde je črveće izdržljivo - mislim na naše domaće. Ne bih ja odlagala debele čarape da sam na tvom mestu. Stani, Mun.“ Prebacila je scdlo na nju i povelala je ka štali.

„Ima još neešto.“ Odlučna u tome da završi razgovor, Tes je pratila u stopu. „Nisam imala prilike da razgovaram sa tobom ovih dana.“

„Bila sam zauzeta.“ U polumračnoj štali, Vila spusti opremu sa konja i uze četlku za timarenje.

„Ovim i omim.“

„Sto to znači?“

„Slušaj, znači nadoknadiješ propušteno vreme sa Benom. To je u redu i drago imi je da si srećna. I zauzeta si osemenjavanjem nevinih Krava ceo dan ili upropašćavanjem ruku bodljikavom žicom, ali moram da znarn šta se dešava.“

„U vezi sa čim?“

„Znaš ti v:rolo dobro.“ Psujući je u sebi, Tes se yratila napolje gde Je Vila počela da timari Mun. „Svc je tiho, Vil. I sviđa mi se tako.“

251

Ali me takode čini nervoznom. Ti si ta koja priča sa policijom sa radnicima i ništa mi ne govoriš.“

„Mislila sam da si suviše zauzeta pričanjem tvojih priča i razgovaranjem sa agentom po ceo dan da bi se brinula o tome.“

„Naravno da se brinem o tome. A Nejt mi ne govori ništa što vć i sama ne znam. Ali ti još uvek držiš stražu.“

Vila izdahnu. „Ne smem da rizikujem.“

„1 ne želim da ri/ikujčš.“ Da bi se smirila, Tes pomilova Mun po obrazu. „Iako priznajem da sam imala par loših trenutaka kada sam se budila usred noći pošto sam čula korak napolju. Ili si ti šetala po hodniku.“

Vila je držala pogled uperen u Muninu glatku dlaku. „Imam košmare.“

Više iznenađena priznanjem nego činjenicom, Tes joj pride bliže. „Zao mi je.“

Nije mogla da priča o tome i sada se pitala da li je odgovor bio greška. Yideće.

„Pogoršali su se od kada smo bili u kolibi. Od kada sam shtatila da je devojka tamo ubijena. Sad su to potvrdili kada su uporedili krv sa peškira sa njenom krvlju.“

„Pa zašto ih onda, do davola, policajci nisu našli?“

Vila slcgnu ramcnima i nastavi da timari konja. „Zato što to nije jedina koliba i jedini zaklon u brdima. Pogledali su po kolibi, videli da ništa nije neuobičajeno i da je sve kako treba. Pretpostavljam da nisu videli da ima svrhe da zaviruju u tamne uglove i da prevrću kofe. Sada su prešli svaki centimentar. Ali bez uspeha. Inače, razmišljam o tome kada je Adam ranjen i krvario i o tome što policija ništa nije saznala.“

Potapšala je Mun po slabinama i poslala je na pašnjak. „Niko ništa ne zna.“

„Možda je sve gotovo“, reče Tes. „Možda je otišao. Tako ajkule napadaju, znaš. Kruže po nckoj oblasti jedno vreme, a zatim odu na drugo hranilište.“

„Sve vreme sam uplašena.“ Nije bilo lako priznati to, pogotovo videvši Lili kako šeta oko kuće i smeje se sa Adamom. Strah i ljubav, otkrila je, idu ruku pod ruku. „Rad mi pomaže da ne razmišljam o strahu. Bcn mi pomaže. Uopšte ne možeš da razmišljaš kada je muškarac u tebi.“

Da, možeš, pomisli Tes. Osim ako to nije onaj pravi.

„To je ono u tri ujutru“, nastavi Vila. „Kad nema nikoga i nista čime se možeš odbraniti. Kad strah puzi po meni i hvata me za vrat. Tada počnem da se pitam da li radim pravu stvar.“

„U vczi sa čim?“

252

I * vezi sa rančem.“ Ranč je ležao oko nje, rasprostranjen, njen "I'o što ste ti i Lili ostale ne znajući da li ćete biti bezbedne.“

naš izbora.“ Tes zakači petu od čizme o ogradu i nasloni se na - iu. Nije videla zemlju Yilinin očima, i sumnjala je da će ikada moći Ali je počela da se divi njenoj moći. „Mi imamo naš način ra/mišljanja. I naše planovc.“

„Možda.“

„Reći ću ti koji je moj plan. Kada završim ovde, otići ću u Los Angeles. Otići ću u šoping na Rodeo drav i ručaću u nekom popularnom restoranu.“ Što sigurno neće biti isti restoran koji je bio popularan prošle jeseni. „1 uzimam svoj deo profita iz Mersija i ulažem ga u kuću na Malibuu. Blizu okeana tako da mogu da gledam talase ceo dan i noć.“

„Nikad nisam videla okean“, promrmlja Vila za sebe.

„Ne?“ To je bilo teško zamisliti. „Pa, možda ćeš jednog dana doći kod mene u posetu. Pokazaću ti kako civilizovani ljudi uživaju u životu. Možda bi to bilo poglavlje u mojoj knjizi. Vila u Holivudu.“

Smešeći se, Vila se počela po bradi. „Koje knjige? Mislila sam da pišeš scenario za film?“

„Pišem.“ Zbunjena, Tes stavi ruke u džepove. „Samo razmišljam o knjizi. Iz zabave.“

„Jesam li i ja u njoj?“

„Neki tvoji segmenti.“

„Radnja se dešava ovde, u Montani? Na Mersiju?“

„Gde drugde?“ reče Tes. „Zarobljena sam ovde godinu dana. Nije to ništa.“ Prstima je počela da dobuje po ogradni. „Nisam ni rekla Ajri. To je nešto sa čime se bavim kada mi je dosadno.“

Da je to istina, pomisli Vila, ne bi bila toliko postidena. „Mogu li da je pročitam?“

„Ne. Reći ću Lili da hoćeš da se izvučeš iz šopinga sutra. I nemoj da se žališ ako budeš morala da nosiš muslin.“

„Davola ću da nosim muslin.“ Vila se okrenu i ponovo se zagleda u planine.

Raspoloženje joj se znatno popravilo, ali dok je posmatrala oblake kako se skupljaju znala je da nije gotovo. Ni zima, ni ostale stvari.

Večera je bila Lilina ideja. Samo mala, intimna, opuštana večera, tako je obećala. Samo tri sestre, Adam, Ben i Nejt. Njena porodica, Jer to su za nju sada predstavljali.

Večera je možda bila mala, intimna i opuštana, ali je za nju bila

zbudljiva. Biće domaćica, što je položaj na kome nikad u životu nije - - i „ .

. i

bil

i to na večeri koja se održava u njenoj kući.

253

Majka joj je uvek planirala i upravljala društvenim okupljanjima kada je Lili odrastala. I to tako efikasno, tako dobro, da Lilini saveti ili pomoć jednostavno nisu bili potrebni. U toku kratkog vrcmena kada je živela sama, jednostavno nije imala sredstva da bude domaćica večere. A njen brak sigurno nije bio prijatno okruženje za društvena okupljanja.

Ali sada su se stvari promenile. Ona se promenila.

Ceo dan je pripremala večeru. Čišćenje kuće joj nije teško palo. Yolela je svaki dečak tog posla, a Adam nije bio od onih muškaraca koji samo bacaju stvari svuda ili ostavljaju flaše od piva po stolu. Nisu mu smetali neki detalji koje je dodala - mala bronzana žaba

koju je naručila iz kataloga, mala staklena lopta u kojoj su se stapale razne nijanse plave a u koju se zaljubila na prvi pogled kada ju je ugledala u radnji u Bflingsu. U stvari; činilo se da mu se dopadaju. Često je govorio da je kuća bila suviše jednostavna; suviše prazna, prc nego što se ona uselila.

Pomno je čitala recepte sa Bcs i odlučila se za pečenje koje je upravo stavljala u rernu kada je Bes provirila kroz vrata.

„Jel' ovde sve pod kontrolom?”

„Apsolutno. Sve sam pripremila baš kao što si mi rekla. I pogledaj." Ponosna kao majka na svoju decu, Lili otvori frižider da se pohvali svojim pitama. „Zar nije lepa? I te lepe kuglice od šećera.”

„Svi muškarci vole pitu od limuna." Bcs dade svoj povoljan sud klimanjem glave. „Sve si baš lepo uradila.”

„O, volcla bih da se predomisliš i da dodeš.”

Bes odmahnu rukom. „Ti si draga devojka, Lili, ali kad moram da biram izrneću toga da li ću da legnem na kauč i gledam televiziju ili da sedim r sobi punoj mhdih ljudi, ja onda biram kauč. Ako hoćš da ti nešto pomognem, samo reci.”

„Ne, hoću sve da uradim sama. Znam da to zvuči glupo, ali...”

„Ne zvuči glupo." Bes pride prozoru gde je Lili zasadila neke začine. Pomisli kako lepo napreduju, baš kao i Lili. „Žena ima pravo da bude glavna u svojoj kuhinji. Ali pozovi me ako budeš jmala nekih problema." Namignula jc. „Niko nc mora da zna da ti jc ncko pomogao.”

Bes se okrenu kada se vrata ponovo otvoriše. „Obriši noge , naredi ona Vili. „Nemoj da unosiš blato, pod je čist.”

„Bnšem ih." Ali pod tim njenim orlovskim očima, Vila ih jos nekoliko puta obrisa o otirač.

„O, kako divno!" skoči Lili kad ugleda buket poljskog cveća koji je Vila držala u ruci.

„Ubrala si ga za mene.”

254

Mam je." Vila joj preda buket i zaključii da je njena misija 1V ena. „Jedan od konja je istegnuo nogu. pa je morao prvo da se ,, tim. Nije želeo da cveće uvene.”

O, Adam ga je nabrao." Lili uzdahnu i sva se istopi kada zari nos u male pupoljke. „Da li je konj u redu? Da li mu jc potrcbna pomoć?”

„Može on to sam. Moram da se vratim.”

„Zar ne možeš da udeš na minut, da popijemo kafu? Tek skuvana?”

Pre nego što je Vila stigla da odbije, Bes je ubode laktom u rebra. „Sedi i popij kafu sa sestrom. I skinu šešir u ku ći. Ja moram da perem veš.”

„Staro gundalo, samo nareduje", Vila se požali kada je Bes zatvorila vrata za sobom. Ali je već skinula še šir. „Pretpostavljam da imamo vremena za šolju kafe, ako je sveža.”

„Jeste. Izvoli, sedi. Samo da stavim cvcće u vazuu.”

Vila je sela za mali sto od javora i poče da dobuje prstima po drvetu. Kroz glavu joj je prolazilo desetak stv;ari koje mora da obavi. „Nešto dobro miriše.”

„To su začini i potpuri koji sam napravila.”

„Napravila?" Vil poče da dobuje još brže. „.Ti baš svijaš gnezdašce, zar ne.’

Lili je držala pogled na stabljikama koje je pažljivo ubacila u staru flašu. „Samo u tome sam dobra.”

„Ne, nije tačno. I nisam htela da tako z vučim." Ljuta na sebe, Vila se promeškolji u stolici. „Toliko si usrećila Adama da izgleda kao da će poleteti. I ovde je tako uredno i lepo." Počešala se po vratu i osetila se kao neki grubijan. „ivlislim, ona tarc 10 beL

ćinija sa sjajnim crvenim i zelenim jabukama. Ja se nikad ne bih sctila ta'ko nećeg. Ili da stavim nešto u one flaše u onim boćicama na radnom delu. Šta je to?"

„Sirće sa raznim ukusima." Lili baci pogled na boćice sa dugim grlicima u kojima su plutali bosiljak, ruzmarin i majoran. „Upotrebljavaju se za kuvanje, za salate. Svicla mi se kako izgledaju."

„1 Seli to radi. Nikad nisam znala zašto."

«To je zato što moraš da imaš u vidu krupni plan, temelje, a ne °no kićasto što je na površini. Ja se tebi divim ."

Vila prestade da se mršti gledajući u flašu ce i razrogaći oći. „A?"

„Tako si pametna i jaka i sposobna." Lili je spustila lepu plavu soljicu i tacnu na sto.

„Kada sam prvi put do šla ovde jako sam te se Plašila."

„Stvarno?"

255

„Pa, u stvari, sve me je plašilo. Ali naroćito ti." Lili uze svoju šolju, dodade puno šlaga baš po njenom ukusu, a zatim scde odlučivši da jc došlo vrcme da prizna sve.

„Posmatrala sam te onoga dana kada jc bila sahrana. Izgubila si oca i patila si, ali si se tako dobro držala. I kasnije, kada je Nejt proćitao testament, i sve što je bilo tvoje, sve što treba da bude tvoje uzeto ti je iz ruku i ti si i to dobro podnela."

Vila se isto toga sećala. Sećala se da nije baš bila ljubazna. „Nisam imala izbora."

„Uvck postoji izbor", reće Lili tiho. „Moj jc obićno bio da bcžim. Pobegla bih i toga dana da sam imala gde da bežim. I mislim da ne bih imala hrabrosti da ostanem kad je sve ono užasno počelo da mi se dešava da nije bilo tebe."

„Nisam ja imala ništa sa tim. Adam te je ćuvao." „Adam." Sve na Lili omeķša - glas, pogled, usne. „Da. Ali ne bih imala hrabrosti da odem kod njega, da se prepustim osećanjima. Gledala sam tbc i sve što ti radiš i pomislila sam - Pa, ona je moja sestra i ona ne bcži. Mora da u meni postoji nešto što lići na nju. Tako da sam to potražila. Po prvi put u životu sam negde ostala kad su stvari krenule nagore."

Vila odgurnu kafu i nagnu se naprcd. „Slušaj, ja sam odrasla onako kako sam želela i radila sam ono što sam želela. Nikad nisam bila u vezi u kojoj me je neko koristio kao džak za udaranje."

„Zar stvarno to misliš?" Lili ponovo skupi hrabrost kada Vila ne odgovori. „Bes mi je rekla kakav je otac bio prema tebi."

Bes prića previše, pomisli Vil. „Povrcmena ćuška od roditelja nije isto kao i pesnica od muža. Bežanje od toga nije kukavićluk, Lili. To i treba da uradiš i to je pametno."

„Da. Ali ja sc nikad nisam branila. Nijcdnom." „Nisam ni ja", prošaputa Vila. „Možda nisam morala da bežim od oca, ali ni ja sc nikada nisam branila."

„Ti si se branila svaki put kada si uzjahala konja, izvukla tele, obilazila ograde." Liliin pogled bio je smiren, dok je Viliin šetao po njenom licu. „Ti si od Mersija napravila svoj ranć. To je naćin na koji sc ti boriš. Ti si pustila svoje korenje. Ja ga nisam znala i on nikad nijc želeo da upozna mene. Ali Vila, mislim da nije poznavao ni tbc.

„Ne." Glas joj jc bio ncžan i spor kada je upijala to saznanje. „Mislim da nije."

Lili duboko udahnu. „Sada bih se borila i to je velikim delom zbog tbc, zbog Tes, zbog šanse koju ovde imamo. Džck Mcrsi mi nije dao tu šansu, Vil. Ti si mi jc dala. Trebalo bi da nas mrziš. Imala si svako pravo da nas mrziš. Ali nisi."

256

^ . 'pla je da ih mrzi, Vila se sećala. Ali to nije bilo moguće. Mc-. " la mržnja samo odnosi previše energije."

ali ne razumeju to svi." Lili prekicUc misao igrajući se sa „o]jOrn. „Kada smo Tes i ja bile u šopingu pre n*eki dan, pomislila sam trenutak da sam uglcdala Džesija. Samo na ttren." ,Videla si ga u Inisu?" Vila se naglo ispravi u stolici i stegnu pesnice.

„Ne.“ Očarana njom, Lili se nasmeši. „Vidiš, to je tvoja prva reakcija, da se boriš, da uzvратиш udarac. Moja je bila da pobegnem. Nekada mi se činilo da ga svuda vidim i da oni se svuda pričinjava. To se već duže vreme nije dogodilo. Ali pre neki dan, neko lice u gomili ljudi, način na koji je nakrivio glavu... ali nisam pobjegla. Nisam paničila. I mislim da ako bih ikada morala, stvarno bila primorana, da bih se branila. To dugujem tebi.“

„Ne znam, Lili. Ponekad je bežanje dobar izbor.“

Sve je išlo tako dobro da Lili nije mogla čda veruje da je to njen život. Njen novi život. Ljudi koje je zavolela* sedeli su u udobnoj trpezariji, posluživali se po drugi put hranom koju je spremila, smejali se kao prijatelji. Svadali se kao porodica.

Tes je to počela, sasvim namerno, pomisli DLila, govoreći Vili da je izabrala za nju fuksija roze haljinu od muslina ssa pufnastim rukavima i naboranom suknjom.

„Varaš se ako misliš da ću da obučem nešto takvo. Sta je to, do davola, 'fuksija'? Zar je to roze boje? Nema šainse da nosim tu neku naboranu roze suknju.“

Jzgleđaćeš tako slatko u njoj“, Tes je- prela. „Naročito sa šeširićem.“

„Kakvim šeširićem?“

„O, tako je divan, takode roze boje, sa sti~ašno širokim obodom ukrašenim baštenskim prolećnim cvećem. Emgleska jagorčevina. A sešir je takav da možemo da ti podignemo lccosu visoko. A tu su i rukavice. Do lakta, veoma šik.“

Vila je prebledela kao kreč i Lili se sačali na nju. „Samo te zadirkuje. Haljina je prelepa od svetloplave s~vile sa dugmićima od bisera i samo trunkom čipke. Veoma je jednosnavna, veoma klasična. I nema šešira ni rukavica.“

„Kvariš mi zabavu“, reče Tes a zatim se nasimeši Vili. „Uspela sam da te uplašim.“

„Kako ste krenule, ove godine će Vil viš e prsuta obući haljinu nego je učinila u celom svom životu.“ Ben održa zdravicu. „Ranije sam i da spava u farmericama.“

257

„Volela bih da vidim kako bi terao stoku u haljini“, reče Vila i nazdravi.

„1 ja bih.“ Nasmejavši se, Nejt odgurnu tanjir u stranu. „Lili, ovo je bio davolski dobar obrok. Adam će morati da počne da kupuje šire pantalone ako nastaviš ovako da kuvaš.“

„Morate da ostavite mesta za pitu.“ Sijajući od sreće, Lili ustade. „Hajde da pojedemo dezert u dnevnoj sobi.“

„Ta devojka stvarno zna da kuva“, prokomentarisao je Ben kada se udobno smestio u fotelji u dnevnoj sobi. „Adam je srećni kučkin sin.“ „Zar se tako proccnjujc koliko je muškarac načinio dobar izbor u pogledu žene, MekKinone?“ Vila izabra da sedne pored vatre i prekrsti noge. „Po tome kako kuva?“ „To ne može da škodi.“

„Pametna žena ima kuvaricu.“ Tes je blago zastenjala kada je sela sa Nejtom na sofu.

„1 jedc samo jcdnom godišnje. Moraću da preplivam dodatnih pedeset krugova sutra.“

Vila pomisli na nekoliko zajedljivih komentara, ali ih ne reče. Uputila je pogled ka kuhinji gde su Adam i Lili servirali dezert. „Pre nego što se vrate, da li je Lili rekla nešto o tome da je videla bivšeg muža dok ste išle u šoping pre neki dan?“ „Ne“, reče Tesa, „ni rcči.“ „Rekla je da joj se učinilo. Rekla je da joj je to stara navika da joj se pričinjava gde god da ode, ali me je zabrinula.“

„Samo je neko vreme ćutala.“ Napućivši usne, Tesa se prisećala. „Gledali smo izloge sa donjim vcšom i mislila sam da razmišlja o prvoj bračnoj noći. Unervozila se par minuta, ali mi ništa nije rekla.“ „Da li si dobio njegovu sliku?“ Ben upita Nejt. „Tek pre par dana. Malo im je duže trebalo da je nadu.“ I on je oprezno pogledao u pravcu kuhinje. „Izgleda kao andclčić. Lepušasto lice i vojnička frizura. Nisam ga nigdc primetio. Trebalo je da jc ponesem i da je dam Adamu.“

„Hoću da je vidim“, reče Vila. „Razgovaraćemo o tome kasnije“, dodala je kada je čula Adamov glas. „Ne želim da joj ovo pokvarim.“ Da bi ispunio neprijatnu tišinu, Ben je

ustao i prošetao se kada je Lili unela poslužavnik. „E, to je pita." Nagnuo se, pomirisao pitu kao neko kome je samo hrana na umu. „A šta si spremila za ostale?"

Veče je prošlo lagodno i kada je Nejt suptilno uputio Tesi signal brzim stiskom ruke, ustao je. „Bolje da podem pre nego što me izbacite napolje. Lili", sagnuo se da je poljubi, „večera je bila odlična." „Tako mi je drago što si došao."

„1 ja ću sa tobom", reče Tes i odglumi zevanje. „Porcd svc te hrane spavaću kao klada."

258

Tajnim dogovorom, Ben i Vila im dadoše pet minuta nakon zagrljaja i pozdrava i zatim i oni krenuše.

Kada su bili sami, Adam zagrlji Lili. „Koga ti misliš da oni zavaravaju?"

„Kako to misliš?"

Pošto je njeno neznanje bilo strašno slatko, on je poljubi u čelo. „Da li si čula da je neko upalio kamionet?"

Trcnpula je, shvatila, a zatim razumela. „Ne, nisam."

„Mislim da im ideja nije loša." Podigao ju je i krenuo ka stepeništu.

„Adame; sudovi."

„Još uvek će biti tu ujutru." Ponovo ju je poljubio. „A i mi ćemo."

U krevetu, u tami, Vila je duboko i dugačko zastenjala. Taj zvuk ga jc uvck uzbudivao i davao mu podstreka da ubrza tempo. Voleo je da je posmatra kada je sedela na njemu dok joj je kosa padala preko ramena, tako bujna i tamna. Video je te trepavice, te iskre zadovoljstva na njenom licu dok se gubila u strasti. I kada je uzeo njene grudi u ruke, kada ih je podizao da bi ruke zamenio gladnim usnama, obavila bi se oko njega kao lijana stegnuvši ga udovima da bi mogao da se hrani njome.

Bez obzira koliko mu je davala, on je želeo više.

„Dodi na mene", kroz izdah prošaputao je ovu želju i nagnao je na to.

Još jednom se začu njeno stenjanje, hrapav zvuk zadovoljstva koji teče njegovom krvlju kao dobar viski. Osetio je kako se predaje, i osetio je kako drhti, a zatim ponovo stenje pre nego što joj se zubi zariju u njegovo rame.

Sada ju je pustio da ona odredi ritam i da sc njeno drhtanje smiri. Sada se nadvila nad njega, kosa joj je padala po njegovom licu, ruke su joj bile na njemu.

„Želim da te izludim." Spustila je glavu tako da su njene usne došle tik do njegovih.

„Hoću da te nateram da moliš."

Ritam joj je bio spor, mučio ga je i usne su uzele njegove brzim izazivačkim poljupcima koji su sc postepeno produbljivali i zagrevali. Kad ju je zgrabio za kosu, ubrza dah, ona mu pusti usne i uspravi se. Ubrzavši ritam, milovala ga je i gledala u oči.

Yidela je ono što želi. Oči su mu bile divlje i slepe i očajne i odražavale su emocije koje su divljale u njoj. Ruke su mu bile nemirne i zgrabile su je snažno za kukove. Ostaće joj modrice. Zigosanje, pomisli ona trijumfalno.

259

Telo joj se izvi unazad i zadrhta kada se Benovi prsti zariše u njene razigrane kukove. Znala je šta da očekuje, znala je te eksplozije strasti koja traži strast, taj napad na sistem koji dolazi kao munja i ispunjaya je kao vreline. Ipak je to uvek bio šok, ova silovita intimnost i potreba koja se uvek, uvek javljala.

Osećala je kako on doživljava vrhunac, osetila je poslednje žestoke pokrete i veličanstvenu eksploziju vrelina. Orgazam je pogodi kao strela koja je prolazila kroz sistem i prikovala je za njega, ispunila je njim, i volela je taj osećaj.

„Vila." Bcn ju je povukao nadole tako da mogu zajedno da drhte, telo uz tclo. Kad više nije mogao da izgovori njeno ime, okrenuo je usne ka njenom vratu. „Želeo sam da te ovako držim celo veče."

Malo takve ludosti ju je uvek grejalo i vezalo joj jezik. „Bio si suviše zauzet hranom da bi razmišljao o tome."

„Nikad nisam suviše zauzet da bih razmišljao o ovome. Ili o tebi. Razmišljam o tebi." Izgubio je ruke u rijčnoj kosi kada je okrenuo njene usne ka svojim. „Sve vreme. I brinem se za tebe."

„Brineš?" Predivno opuštena, nadlaktica se i pogledala ga. Volela je da mu pronalazi lice u mraku, crtu po crtu. „Zbog čega?"

„Ne dopada mi se što nemam kontrolu nad onim što se dešava."

„Mogu da se brinem o sebi." Sklonila mu je kosu sa lica. Smešno, pomisli ona, kako mu krajevi uvek izgledaju kao da su umočeni u zlatnu prašinu. Još je smešnije što joj oni jednostavno privlače prste ovih dana. „1 mogu da se brinem o ranču."

„Aha." Skoro previše dobro, pomisli on. „Ali ja ipak brinem. Mogao bih da prespavam."

„Već smo razgovarali o tome. Bes se pretvara da ne zna šta se događa. I to mi se dopada. I..." Poljubila ga je pre nego što se lenjo ispružila na leđa. „Imaš sopstveni ranč." Protegla se. „Osedlaj konja, MckKinone. Završila sam sa tobom."

„Stvarno?" Legao je na nju da dokaže kako nije u pravu.

Kada čovek ide na prstima u mračnoj kući, uglavnom se oseća kao budala. Ili kao vrlo srećan čovek. Nejt se pitao kojim putem da krene kada je otvorio vrata i nabasao na Bena.

Glcdali su se i nakašljali obojica. „Lepa noć", reče Nejt.

„Jedna od mojih najboljih." Ben se predade i osmehnu. „Pa, gde si ti parkirao tvoj kamionet."

„Iza štale. A ti?"

„Isto. Ne znam zašto se maltretiramo. Svi živi znaju šta radimo sa ovim ženama." Sišli su sa verande i krenuli ka štali. „Pitam se da li će neko da zapuca na mene."

260

„J ;• i Hem čuvaju stražu", reče Nejt. „Pokušavam da u to

-<• izi. 'nn. Oni i nemaju baš sreće sa puškom." Bacio je pogled

i ku(<j ^ 'lc^nom prozoru. „Ali neke stvari su vredne izbegavanja metaka."

„Brinem za onog ko to kaze. Mislim da ću se oženiti njom."

Ben se zaustavi u mestu. „Nešto mi zuji u ušima. Mislim da te nisam dobro čuo."

„Čuo si me dobro. Ona misli da će da se vrati u Kaliforniju na jesen." Nejt slegnu ramenima. „Ja mislim da neće."

„Jesi li joj to rekao?"

„Da kažem Tes?" Ta misao mu je bila zabavna i on se prigušeno nasmeja. „Davola jesam. Moraš da budeš lukav sa ženom koja je navikla da vuče konce. Tako da je nagnaš da misli da je to njena ideja. Ona još ne zna da je zaljubljena u mene, ali ću to shvatiti pre ili kasnije."

Ben se unervozio od ove priče o ljubavi i braku. „Šta ako ne shvati? Šta ako se spakuje i ode? Hoćeš li je jednostavno pustiti da ode?"

„Pa, ne mogu da je zaključam, zar ne?" Nejt uze ključeve i zaz-vecka njima u ruci. „Ali se kladim da će ostati. A imam još vremena da radim na tome."

Ben pomisli na Vilu i kako bi on reagovao kada bi ona jedno-stavno umislila da ode odavde. Yezao bi joj ruke i noge dok trepne. „Mislim da ja ne bih mogao da budem tako razuman."

„Pa, još nismo stigli do toga. Idem na sud sledećih dan-dva", dodade on dok se peo u kamionet. „Čim budem mogao doneću ti onu sliku."

„Obavezno." Ben zastade kod svog kamioneta i baci pogled ka glavnoj kući. Ne, on ne misli da bi bio razuman kada bi bio zaljubljen. Dok je vozio kući nekoliko puta je sebi ponovio da je dobro što nije zaljubljen.

261

XXIII pogicwlje

Džesi je sve razradio. Bio je spreman da čeka, da bude strpljiv; da bude razuman. Na kraju krajeva, kada bi izdržao do jeseni, mogao bi da pokupi dosta novca i svoju ženu. Ali sada je mala kučka umislila da može da se uda za ono indijansko kopile. Razmišljao je o tome i znao bi da, kada bi dopustio da se to dogodi, zakonski dobio šipak. Tako da nije mogao da dopusti da se svadba desi.

Da mu je nišan bio bolji već bi sredio Adama Yolfčajlda. Imao je priliku ali je kučkin sin imao sreće. A pošto tog dana Adam nije bio sam, Džesi nije rizikovao da se zadržava u okolini čekajući još jednu priliku.

Ali bio je uveren u to da će dobiti još jednu priliku. Sreća mora samo malo da odškrine vrata i to je sve što mu je potrebno. Ali prolećni radovi, i taj prokleti gonič robova Ben MekKinson uposlio ga je do guše u Tri roksu dok je njegova žena preljubnica kupovala venčanicu.

Ako ne može da dode do Yolfčajlda, doći će do Lili, tako mu svega. Moraće da je natera da zažali što se zajebavala sa njim i što mu je pokvarila planove da unovči njeno nasleđstvo, ali i to će mu pružiti neko zadovoljstvo.

Nadao se da će unovčiti mnogo stvari, pomislio je kad je izvukao još jednu kraljicu koja će se fino slagati sa druge dve. Ali bilo je vreme da se krene i Lili će krenuti sa njim.

„Pratim tvojih pet“, reče Džesi, smešeći se ležerno Džimu koji je sedeo preko puta njega za pokeraškim stolom. „1 podižem za pet.“

„To je previše za mene.“ Ned Taker baci karte, podrignu i ustade da uzme hladno pivo. Lepo mu je bilo na Mersiju. Vila je bila korektan šef i uživao je u društvu drugih radnika. Za sreću je počeo po glavi medveda koji je stajao u čošku, oko koga su se radnici rvali. To mu je donelo sreću za stolom večeras.

Odmahnuo je glavom kad je Džesi izvukao još jedan dobitak. „Kučkin sin ne ume da gubi“, reče on Hemu.

262

„Ima toliko sreće da sere zlatna jaja.“ Ali Hem je odlučio da se sam uveri. „Deli meni u ovoj ruci. Moram da odmenim Bilija napolju za jedaj sat. Mogao bih prvo da izgubim nešto novca.“

Sat yremena, pomisli Džesi, na koga je bio red da deli. Bili i onaj sveznalica sa koledža su sada na smeni. Nijedan od njih dvojice mu neće biti veliki izazov. Igraće još deset minuta a onda kreće u akciju.

Izgubio je jednu ruku, odustao od druge a zatim ustao od stola. „Ne računajte na mene. Idem na vazduh.“

„Pazi da te Bili ne upuca“, doviknu mu Džim. „Taj momak misli samo na onu cicu iz grada i trza se na svaku sitnicu.“

„O, lako ću ja sa Bilijem“, reče Džesi i obukavši jaknu izade napolje.

Proverio je koliko je sati. Proučavao je rutinu na Mersiju dovoljno dugo da bi znao da Adam u ovo doba proverava konje pred spavanje. U glavnoj kući su pogašena svetla i Lili je sama. Uzeo je pištolj ispod sedišta svog kamioneta. Covek nikad ne može da bude previše obazriv. Stavio ga je za kaiš i kretao se kroz senke glavne kuće.

Sve će ići kao podmazano, pomisli on. Lili će plakati i preklinjati, ali će poći sa njim. Uvek je radila ono što joj on kaže. Ako ne odmah, onda nakon prvog udarca.

Radovao se prvom udarcu. Čekao je predugo.

Potapšao je pištolj, i krenuo da se šunja ka zadnjem delu kuće.

„Jesi to ti Džej Si?“ Obradovavši se što će imati društvo na straži, Bili je prišao i spustio i otkočio pušku. „Opet dereš momke u baraci? Sta radiš ovde?“

Džesi mu se nasmeši i izvadi pištolj iz džepa. „Uzimam ono što je moje“, reče i udari Bilija drškom od pištolja. „Nema razloga da ubijem tebe“, reče Džesi dok je vukao Bilijevo telo u žbunje. „1 to proizvodi toliko buke. Samo rni se skloni sa puta ili bih mogao da se

predomislim."

Došunjao se do zadnjih vrata, tiho kao zmija, i provirio kroz prozor.

I ugledao je. Slatka mala Lili, pomisli on. Sedi za stolom, pije čaj i čita časopis. Čeka svog indijanskog ljubavnika da dode i da joj ga zabije. Neverna kučka.

Grmljavina mu za trenutak skrenu pažnju i on pogleda ka ncbu na kome nije bilo zvezda. Čak mu je i vreme išlo naruku, pomisli on osmehnuYŠi se. Lepa kišica će pokriti tragove guma kada krene na

jug-

Polako je okrenuo bravu i ušao.

„Adamc, čitam neki članak o svadbenim tortama. Možda bismo..." Glas joj jc utihnuo, pogled je još uvek bio prilepljen na stranicu, ali joj

263

je srce jako lupalo. Binz je režao ispod stola. A ona je znala, čak i pr? nego što je skupila hrabrost da se okrene, znala je. „Ućutkaj tog psa, Lili, ili ću ga ja ućutkati." Nije ni sumnjala u to. Izgledao je isto - čak i sa tamnijom kosom, i to dužom; brkovima, usnama slcdenim u opasan osmeh. Uspcla je da ustane i da stane između Džesija i psa.

„Binz, miran. Sve je u redu." Kada je nastavio da reži, užasnuta je posmatrala kako Džesi vadi pištolj. „Džesi, nemoj, molim te. Pas je star. I čuće te. Čuće te ako ga ubiješ. Doći će."

Žcleo je nešto da ubije, osećao je rastuću potrebu za tim, ali je više voleo da ne narušaya tišinu. „Onda ga ućutkaj. Odmah." „Ja ću... staviću ga u drugu sobu."

„Polako Lili, i ne pokušavaj da bežiš." Svidao mu se osećaj težine pištolja u ruci.

„Ozbiljno ću te povrediti ako pokušaš. Onda ću sedeti ovde i čckati onog Indijanca za koga si širila nogc. I ubiću ga kada ude."

„Neću bežati." Uzela je Binza za ogrlicu i dok je njegovyo punačko telo bilo ukočeno i borilo se sa njom odvukla ga do vrata i ubacila u drugu sobu. „Molim te skloni taj pištolj, Džesi. Znaš da ti ne treba."

„Pretpostavljam da mi ne treba." Još uvck se smešeći, zadenuo ga je opet za kaiš.

„Dodi ovamo."

„Nemoj to da radiš, Džesi." Sa velikim naporom pokušayala je da se seti svega što je naučila na terapiji, da ostane mirna, da razmišlja logično. „Razvedeni smo. Ako me ponovo povrediš, strpaće te u zatvor."

Ponovo je spustio ruku na dršku od pištolja. „Rekao sam - dodi ovamo."

Bliže vratima, pomisli ona. Možda postoji način da se probije do yrata. Morala je da to učini, da upozori Adama i ostale. „Pokušavam da ponovo počnem svoj život", rekla je dok je hodala ka njemu. „1 ti i ja možemo da počnemo ispočetka. Uvek sam bila samo razočaranje za tebe L." Zaplakala je, ne od šoka, već od boia, kada ju je ošamario.

„Cekao sam da to uradim više od šest meseci." I pošto je osećaj bio tako dobar, uradio je to još jednom i to toliko jako da je pala na pod. „Bio sam ovde sve vreme, Lili."

Zgrabio ju je za kosu i cimnuo da ustane. „Posmatrao te."

„Ovde?" Bol je bio tako mučno poznat i od njega nije mogla da razmišlja. Ali jeste razmišljala. O ubistvu. O, ludilo. „Bk> si ovde. O, bože."

Sada ju je strah paralisao. Na njoj je koristio pesnice, rekla je sebi. Samo pesnice. Nije masakrirao ljude. Ali u očima mu je yidela samo slepi bes.

264

„Sad ćeš da podeš sa mnom i bićeš mirna i radićeš tačno ono štč1 ti kažem." U slučaju da ne razume šta joj govori, još jednom ju u- ;IL J;o cimnuo za kosu. „Ako se budeš zajebavala sa mnom, Lili, povrediću i tebe i svakoga ko mi se naćte na putu." Nastavio

je da priča priljubivši lice uz njeno. U drugoj sobi pas je razjareno lajao, ali nijedno od njih dvoje nije obraćalo pažnju. „Idemo na jedan dug put. U Meksiko.”

„Ne idem sa tobom.” Primila je sledeći udarac, zateturala se od njega, a zatim ih oboje šokirala ustremivši se na njega i napadajući ga noktima, zubima, pesnicama.

Od siline udarca on je odleteo u radni deo i u kuku mu sevnu bol udarivši o ivicu.

Jauknuo je kada mu krenu krv iz obraza od njenog grebanja, suviše zapanjen da bi se branio, sve dok drugi put nije zagrebala. „Jebena kučkol” Bacio ju je na sto i njena lepa šoljica za čaj odlctc.

Psi su zavijali kao vukovi i ludački grebali o vrata.

„Ubiću te zbog toga. Kunem ti se, ubiću te.”

I skoro ju je ubio. Pištolj mu je bio u ruci, a prst na orozu drhtao. A ona ga je gledala pravo u oči, ne sa strahom u pogledu, ne molećivo. Već očima punim mržnje.

„Jel' to hoćš?” Ponoyo ju je podigao i prislonio joj cev na slepoočnicu. „Hoćeš da te ubijem?”

Možda bi nekad u prošlosti, iz puke iscrpljenosti, rekla da. Ali pomislila je na svoj život ovde, sa Adamom, sa svojim sestrama. Pomislila je na svoj dom i porodicu.

„Ne, poći ću sa tobom.” I čekaće, obećala je samoj sebi, prvu šansu za beg ili za borbu.

„Naravno da hoćeš.” Zgrabio ju je za vrat i prodrmao tako da su joj se oči zacrvenele od krvi. „Nemam vremena da te sada kažnjavam, ali dobićeš ti svoje. Uskoro.”

Tresao se dok ju je vukao ka vratima. Sok od toga što ga je ona poyredila, stvarno ga povredila i pustila mu krv, jako ga je tresao. Bio je besan zato što je potrošio toliko vremena na baktanje sa njom kad je mogla da krene mirna kao jagnje.

Skoro da i nije primetio da ne pada kiša sa mračnog neba, već sneg. I to dok je oluja još uvek besncla. Debclc pahulje gusto su mu padale pred očima tako da nije video Adama sve dok nije nabasao na njega i na njegovu pušku.

„Pusti je.” Adamoy glas bio je miran kao površina jezera. „Lili, skloni se od njega.”

Džesi je uhvati za vrat, držeći joj ruku prcko grkljana dok jc drugom držao pištolj naslonjen na njenu glavu. Nije bio miran. Poyikao

265

je „Ona je moja jebena žena! Sklanjaj mi se sa puta! Ubiću je. Puca6 joj u glavu.”

Cuo je kako neko okida pištolj i ugleda Vilu kako prilazi bez jakne dok joj je kosa bila prekrivena snegom.

To je loše, sve je krenulo loše i od panike Džesijey prst zadrhta. „Učiniću to. Prosuću joj mozak po vašim cipelama ako načinite sarno jedan korak. Reci im, Lili. Reci im da ću te ubiti.”

Osećala je kako pritiska čelik na njenu slepoočnicu. Zamišljala je blesak od cksplozije.

Nije mogla da diše koliko joj je stegnuo vrat. Da bi ostala živa, držala je pogled na Adamu. „Da, ubiće me. Bio je ovde sve vreme, bio je ovde.”

Džesijeve oči zasijaše. Izgledao je kao čudovište dok mu se krv gubila iz lica i usne povlačile u širok izazivački kez. „Tako je. Bio sam ovde sve vreme. Hoćete li da njoj uradim ono što sam uradio ostalima.” Usne mu napraviše očaravajuć osmeh. „Možda joj neću izvaditi utrobu. Neću je skalpirati, ali će ipak biti mrtva.” „1 ti ćeš”, reče Adam sa uzdahom.

„Polomiću joj vrat kao grančicu.” Džesi povisi glas. „Ili ću joj poslati metak u mozak. A možda ću imati sreće.” Stisnuo joj je vrat još jače tako da je podigla ruke kako bi se odbranila od gušenja. „Možda ću uspeti da opalim još jednom, pravo u stomak tvoje sestre.”

„Elefira, Adame.” Vilin prst se trzao na okidaču. Tako bi mu rado prosula mozak, pomisli ona morbidno. Kada bi Lili pomerila glavu samo par centimetara u stranu, samo se mrdnula malo, rizikovala bi da ga ubije. Ali prokleti sneg je tako gusto padao. „Gad ne želi da umre.”

„Ja sam jebeni marinac!" povika Džesi. „Srediću vas oboje pre nego što umrem. A najpre Lili."

Da, Lili je prva. „Nećeš se izvući." Ali Adam je spustio pušku. Bcs i ponos nisu bili vredni Lilinog života. „1 platićš za svaki minut njenog straha."

„Skloni se, kučko" naredi Vili i steže Lili toliko da joj oči zakolutaše. „Slomiću joj vrat dok trepneš."

Bespomoćna, dok joj je svaki instinkt bcsneo zbog toga, Vila zakorači unazad. Ali nije spustila pušku. Jedan čist pucanj, obećala je sebi. Kada bi imala prostora za jedan čist hitac, iskoristila bi ga.

„Udi u kamionet." Povukao je Lili ka sebi i kretao se unazad dok su mu oči nervozno gledale u jednu pa u drugu stranu. „Udi u jebeni kamionet i sedi za volan." Gurnuo je unutra i preko sedišta, držeći pištolj visoko da ga svi vide. „Podite za nama", povikao je, „i ubiću je. što sporije. Upali prokleti kamionet i kreni."

Lili je još jednom bacila pogled ka Adamu, okrenula ključ . krenula.

266

' Havim rukama Vila je spustila pušku. Nije je iskoristila. p „<.: ; 10 ;e trenutak, samo jcdan trenutak i plašila se da ga iskoristi.

•e, dragi bože. Krenuli su na zapad." Razmišljaj, naredila je sebi- Razmišljaj. „Policija može da blokira put, i da ih zaustavi ako krenu glavnim putem. Ako je pametan, pretpostaviće to i krenuće ka brdima. Možemo da ih stignemo za dvadeset minuta, Adame."

„Pustio sam je. Pustio sam mu da je odvede."

Vila ga snažno prodrmusa. „On bi je u protivnom ubio, ovde pred nama. Uspaničio se i poludeo. On bi to stvarno uradio."

„Da." Adam udahnu, a zatim izdahnu. „Sad ću ih naći. A onda ću ga ubiti."

Vila klimnu glavom. „Da. Pozovi policiju, a ja ću pozvati ljude. Onima koji krenu u planine biće potrebni konji i oprema. Požuri."

Krenula je kao zapeta puška i skoro se saplela o Bilija koji je dopuzao do puta, ječeći.

„Isuse." Krv mu je oblila licc i oni pomisliše da je ranjen. „Bili-

„Udario me je. Udario me je nečim."

„Samo sedi tu." Krenula je ka glavnoj kući trkom. „Bes} Donesi prvu pomoć. Bli je ispred Adamove kuće. Povredn je. Uvedi ga

v

„Šta se do davola dešava?" Ljuta što jc prekidaju u radu na kompjuteru, Tes se pojavi na stepenicama. „Prvo psi ludački laju, onda ti vičeš k'o luda. Sta se dogodilo sa Bilijem"

„Džesi Kuk. Požuri", naredila je dok je Bes išla pored nje. „Ne znam koliko je ozbiljno povredn."

„Džesi Kuk." Uplašena, Tcsa pojuri niz stepenice. „O čemu govoriš?"

„Oteo je Lili, odveo ju je", ponovi Vila nadvikujući Tesu koja je uporno postavljala razna pitanja. „Mislim da će je odvesti u planine. Usred smo mećave, a ona čak nije ponela ni jaknu." Prvi nalet histerije je prošao i ustupio mesto emocijama. „On je u panici i poludeo je. Pozovi Bena, Nejta, koga god se setiš i reci im da nam trebaju ljudi za potragu i to brzo. Pratimo ih na konjima."

„Uzeću toplu garderobu za nas i za Lili. Trebaće joj kad je pronademo." Tesini bleđi prsti i dalje su bili na stubu od stepenica.

„Požuri."

Za deset minuta, Vila je organizovala ljude. Bili su naoružani, spremni da krenu u kamionetima ili na konjima sa zalihama za dva dana.

„On ne poznaje kraj kao mi", nastavi ona. „Tek je nekoliko meseci ovde. I Lili ćc ga navesti na pogrešan put, usporiti ga koliko god može. Raširićcmo se. Postoji verovatnoća da ćc je odvesti u kolibu, tako da

267

II

konce J 8o

. ubaci pušku „

Sa kojom grupom ti ideš?" bilo je jedino što je Ben pitao Idem sa Adamom uz zapadnu padinu ka kolibi "om" Jdem sa vama-da „Usporićeš nas." sr/

„Dovcidi ih obc kući", rcče Tcs dok ,h jc posmatrala kako odlazc u sneg £

mestima gde ju je udario "

je

268

„Krv mu se slivala niz lice", podseti ga Vila. „Ona se borila." Kada se Adam okrenuo oči su mu bile prazne kao u lutke. „Rekao ; ij, obećao sam joj da je niko više nikad neće povrediti." „Ništa nisi mogao da učiniš. Neće je povrediti, Adame. Ona mu je jedini izlaz. Njoj neće učiniti ono..."

„Ono što je učinio ostalima?" Adam prekide te reči i tu misao. Bez ijedne reči uzjaha i krenu napred.

„Neka malo odmakne", reče Ben koji je spustio ruku na Yilinu. „1 ja sam stajala tamo. Uperila sam pušku u njega. Bolji sam strelac i od Adama i od svakoga na Mcrsiju, a ništa nisam uradila. Plašila sam se da rizikujem..." Glas joj se prekide i ona odmahnu glavom.

„Šta ako si rizikovala a ona se trgnula, pomerila? Mogla si da umesto njega ubiješ nju."

„Ili bi možda sada bila na sigurnom. Kad bih mogla da vratim vreme, upucala bi kučkinog sina pravo medu oči." Naterala jc scbc da otera tu misao. „Ne vredi da se vraćam na to. Može biti da je krenuo ka kolibi, tako mi izgleda. Verovatno misli da to može da mu bude odstupnica."

Vila uzjaha. „Ovoga puta pokušala je da se odbrani. Možda bi bežanje bila bolja opcija."

Lili bi pobegla da je mogla. Iako se smrzavala i košulja joj je bila mokra, okušala bi sreću u oluji i brdima da je mogla da pobegne.

Sklonio je pištolj, ali kada je zabila kamionet u drvo, promenio je strategiju. Ciljala je u drvo nadajući se da će ga udar paralisati barem toliko da njoj kupi malo vremena.

Dobila je samo strmoglavi pad u sneg.

A onda joj je vezao ruke i zakačio konopac za svoj kaiš tako da je bila vezana za njega. Dosta se spoticala, najpre namerno da ga uspori. Ali kada bi pala, on bi je samo trgnuo da ustane.

Sneg je bio nemilosrdan. Sto su se više uspinjali, to je postajao okrutniji. Rika gromova pratila je avetinjske munje. A vetar je bio tako snažan da ga skoro nije čula kako je psuje.

Ceo svet je bio beo - uskovitlana bela masa koja riče.

Imao je ranac na ledima. Pitala se da li u njemu ima nož i šta će joj uraditi na kraju.

Hladnoća joj je ispila snagu i ušla u kosti tako da je imala osećaj kao da su krhki štapići da će svakog trenutka prsnuti. Borba protiv njega bila je sada samo fantazija, nada koja bleedi. Gde bi mogla i pobeći kada jc svuda bio samo zaslepljujući zid od snega? Svc što je mogla je da preživi.

269

„Mislili su da su me nasamarili?" Cimnuo je konopac tako da i pala na njega. Podigao je okovratnik jakne od ovčije kože, ali mu jp vlažni sneg ipak upadao za vrat i nervirao ga. „Tvoj balegar i polutanka sestra mislili su da su me nadmudrili. Ali ja sam dobio ono što sam žlclo." Jako joj je stisnuo dojkicu kroz košulju. „Uvek sam dobijao i uvek ću dobijati."

„Ti me ne želiš, Džesi."

„Ti si moja jebena žena, zar ne? Rekla si bračni zavet, za ne? Da ćeš me voleti, poštovati i slušati. Do smrti." Gurnuo ju je u sneg, čisto radi zabave i uživao u tome.

„Poći će za nama, ali ne znaju sa čim se suočavaju, zar ne, Lili? Ja sam prokleti marinac."

Preživeće ovaj sneg, kao što je preživeo osnovnu obuku. Preživeće sve i razbiće sve.

„Planirao sam ovo duže vremena." Izvadio je cigaretu i otvorio zipo upaljač na najveći plamen. „Upoznao sam se sa terenom. Radio sam na Tri roksu od kada sam došao ovde, i bio sam veoma blizu tvom žgoljavom dupetu."

„Na Tri roksu. Radio si za Bena."

„Za jebenog Bena MekKinona." Pustio je dim kroz zube. „Istog onog koji ti pegla sestru. I ja sam lično razmišljao o tome." Proučavao je Lili koja se tresla u snegu. „Bila bi mnogo zanimljivija u krevetu od tebe. I daska bi bila, ali ti si mi žena, zar ne?"

Ustala je. Bilo bi tako lako ležati tu i predati se. „Ne, nisam." „Nikakav bedni papir me neće uveriti u suprotno. Misliš da možeš da mi pobegneš, da odeš kod nekog prokletog advokata; da zoveš policiju? Strpali su me u ćeliju zbog tebe. Imam puno da ti vratim." Ponovo ju je proučavao. Bila je bleđa i izudarana. Njegova. Povukao je još jedan dim a zatim bacio cigaretu u sneg. „Hladno ti je, Lili. Možda da zastanemo minut-dva da te ugrejem. Imamo vremena , nastajio je i povukao konopac da je privuče sebi. „Oni sigurno svim snagama pokušavaju da me nadu, ali pri ovakvom yremenu ne bi pronašli ni slona."

Gurnuo joj je ruku među noge. Kada je u njenim očirna video samo odvratnost, gurnuo je jače sve dok nije ugledao prve iskre bola. „Voliš da se pretvaraš da ne voliš grubo, ali si samo obična kurva kao i sve druge. Nekada si mi govorila da to voliš, zar ne? 'Tako Džesi, radi mi to, Džesi/ Zar nisi tako govorila, Lili?"

Gledala ga je u oči boreći se da ignoriše poniženje koje je njegova ruka izazivala na njoj. „Lagala sam", rekla je hladnokrvno. Nije se ni trgnula od bola kada je ušao u nju. Nije to dozvolila sebi.

270

-TJ fngidna kučko, nikad mi se nije dizao na tebe." Nije mu . la. Nikada nije. Ne nakon prvih par udaraca. Nervozan, on au a zatim uze ruksak. „Ionako nema yremena za ovo. Kada dočleino a Meksiko biće druga priča." Promenivši prayac, odveo ju je na jug. Izgubila je pojam o yremenu, o razdaljini i o pravcu. Sneg je usporio, iako bi se nad vrhovima planina još poneki put provalila munja. Išla je nogu pred nogu, mehanički. Svaki korak značio je preživljavanje. Sada je bila sigurna da ne ide u kolibu. Pitala se gde je Adam, gde je traži, šta oseća.

Yidela mu je ubistvo u očima kada ga je poslednji put ugledala. Naći će je, zna da će je naći. Sve što treba da učini je da preživi dok je ne naće.

„Moram da se odmorim."

„Odmorićeš se kad ti ja kažem." Zabrinut da se izgubio u oluji, Džesi izvadi kompas. Ko može reći gde kog davola idu u ovorn haosu?

Nije on kriv.

„Ionako nema još mnogo." Stavio je kompas u džep i krenuo ka istoku. „Prava si žena - zyočaš, kukaš, jadikuješ. Uvek si kukala zbog nečega."

Nasmejala bi se kada bi imala snage. Možda je nekada kukala zbog plata koje joj je krao, zbog flaša od yiskija, zaboravljenih obećanja. Ali kukanje zbog opasnosti od smrzavanja u Stenovitim planinama bilo je nešto sasvim drugo.

„Biće ti teže da me nosiš ako se onesvestim od iscrpljenosti, Džesi. Treba mi jakna i nešto toplo da popijem."

„Zaveži. Zaveži kad ti kažem." Gledao je kroz mrak i sneg koji je lagano padao, štiteći baterijsku lampu rukom. „Moram da razmislim."

Znao je kuda ide. To je barem znao. Ali jc razdaļina bila nešto sasyim drugo. Nije bilo nikakvih obeležja terena koje je zapamtio. Sve je po mraku izgledalo drugačije. Sve je izgledalo isto.

Nije on kriv.

„Izgubili smo se?" Morala je da se nasmeje. To je ličilo na njega. ousadžija Džesi Kuk, bivši marinac, izgubio se u planinama Montane. »U kom pravcu je Meksiko?"

Zaista se nasmejala, slabašno, čak i kada je krenuo na nju podignutih pesnica.

Upotrebio bi ih, samo da se iskali na njoj zbog svoje nemoći, ali je ugledao ono što je tražio. „Hoćeš da se odmoriš? Dobro. Ovde stajemo."

Povukao ju je ponovo i poveo kroz nanos snega koji je dosezao do njenih butina i prema ulazu u malu pećinu.

271

„Ovo je bio plan B. Uvek treba imati plan B, Lili. Pronašao sai. ovo mesto pre više od mesec dana." I nameravao je da donese neke dodatne zalihe, za svaki slučaj, ali nije imao prilike. „Teško se uočava Tvoj Indijanac te neće pronaći ovde."

Još uvek je bilo hladno, ali se barem sklonila sa vetra. Spustila se na kolena od olakšanja.

Zadovoljan kada je stigao na sledeći stupanj plana, Džesi skinu ranac. „Imam ovde slaninu i flašu yiskija." Izvadio ju je i uzeo veliki gutljaj. „Izvoli, dušo."

Uzela ju je nadajući se da će čak i lažna vrelina usporiti drhtanje od hladnoće. „Treba mi ćebe."

„Slučajno imam jedno. Znaš da sam uvek pripremljen, zar ne?"

Bio je zadovoljan opremom za preživljavanje koju je spakovao -hranom i baterijskom lampom, nožem, šibicama. Bacio joj je ćebe i sa zadovoljstvom i podsmehom je posmatrao kako ga jc čudno uhvatila yezanih ruku i kako se borila da se ogrnc njime. On je sco na pod pećine.

„Malo ćemo da odspavamo. Ne možemo da palimo vatru, iako pretpostavljam da su momci daleko severnije odavde." Zapalio je još jednu cigaretu. I sam bog zna da čovek zaslužuje piće i cigaretu nakon napornog dana. „Ujutru ćemo krenuti dalje. Mislim da možemo da dodemo do neke od ovih selendri gde mogu da ukradem auto. A onda krećemu u sunčani Meksiko." Da bi proslavio tu svoju ideju, napravi kolutiće od dima. „Taman će mi dobro doći." Odgrizao je parče slanine i zamišljno žvakao.

„Montana je sranje."

Protegnuo je noge i naslonio leda na zid pećine dok se ona prepustila sanjivosti koja je obuzc od topline ćebeta. „Tamo ću zaraditi gomilu para. Ne bih morao da brincm o tome da si sc ti ponašala kako trcba. Tvoj ideo u Mersiju je puno novca za mene, Lili, a ti si sve to sjcbala utuvivši scbi u glavu da možeš da se udaš. O tome ćemo kasnije popričati. I to ozbiljno."

Uzeo je flašu i opet jedan dug gutljaj. „Ali pametan čovek kao ja, koji ima sreć na kartama, može lepo da zaradi dole među onim seljačinama."

Bio joj jc potreban san, morala je da spava da bi povratila snagu pre nego što je Adam pronade. Ili snagu da bi pobcgla. Sklupčala se pored zida, koliko god joj je povodac dopuštao i čvrsto se obmotala ćebetom.

Sada će da pije. Znala je obrazac njegovog ponašanja. Piće dok se ne napije, a tada će imati bolju priliku da pobjegne.

Ali morala je da spava. San ju je ophrvao a jeza je tako tresla da je mislila da će joj kosti popucati. Slušala je mučkanje viskija u nasl kada ju jc podigao i oscti kako lebdi.

272

1 I?1V/111"^^»V_1VŁ*M..

itTterne'sale ' Što se mora nije teško." řpSednje reči"Me je cula Pre nego što je utonula u san.

273

XXIV poglcwlje

Adam je stajao na hladnom vetrovitom grebenu i škiljio u mrak. Jedino što jc razbijalo tamu bio je jak zrak svetlosti od baterijske lampe i oni iza njega.

„Ne vodi je u kolibu." Ben je proučavao nebo izračunavajući koliko još ima do zore.

Očajnički je želeo da je svanulo. Jutro će možda doneti i neke druge tragove osim onih kojc su pratili psi. Ujutru će moći da korisc avione i njcgov brat ćc uzleteti i pregledaće svako drvo i stenu.

„Vodi je negde drugde." Adam je držao lice uz vetar kao da bi mu on nešto mogao reći. Bilo šta. „Zna on neko drugo mesto. Bio bi lud kada bi pokušao da prede planinu peške po ovakvoj noći a da nema neki zaklon."

Covek koji je izmasakrirao dvoje ljudi i jeste lud, pomisli Ben morbidno. Ali Adam to ne treba da čuje. „Negde se ulogorio. Naći ćemo ga."

„Sneg je malo popustio. Mečava se premešta na istok. Ona nije obučena za ovakvu hladnoću." Adam je gledao pravo ispred sebe i morao je da pilji u mrak i tera sebe da diše bez obzira na to koliko je sve u njemu drhtalo i bolelo. „Zimogroživa je. Ima tanke kosti k'o ptičica. Lili ima tanke ptičje kosti."

„Nije mogao toliko da odmakne ispred nas." Pošto ništa drugo nije mogao da učini, Ben spusti ruku na Adamovo rame i ostavi je tu. „Idu pešice. Moraće da stanu i da se odmore."

„Hoću da me ostavite samog sa njim. Kada ga pronademo, hoću da odvedeš Lili i Vil i da me ostaviš samog sa njim." Adam se okrenuo i oči koje su uvek tako blage, tako tihe, bile su jake i hladne kao stene na kojima su stajali. „Ostavi ga meni."

Postoji civilizovan način za to i postoji pravosude; pomisli Ben. „Prepušću ga tebi."

Vila ih je posmatrala stojeći pored konja. Živela je i radila i preživljavala u muškom svetu ceo svoj život. Možda je bolje od ostalin razumela da postoji trenutak kad žena ne moźc da prede liniju. čemu god da su njih dvojica razgovarali bila je to njihova stvar i ona

274

je to prihvatala. Ono što se dešavalo na toj litici nije razgovor između muškaraca, već između dva brata.

Sudbina njene sestrc bila je u njihovim rukama. I njenim.

Kada su krenuli natrag ka njoj, uzela je Lilinu bluzu i dala psima da onjuše nov trag.

Zadrhtavši od uzbudenja oni zacvileše i krenuše ka jugu.

„Nebo se razvedrava", rekla je kada su uzjahali i Adam stao na čelo kolone. Yidela je zvezde, samo nagoveštaj njihovog sjaja. „Ako se oblaci raščiste imaćemo polumesc i nešto više svetla."

„Dobro će nam doći", reče Ben i pogleda je na brzinu. Jahala je prava kao strela i nije pokazivala znake umora. Ali nije joj video oči. „Kako se držiš?"

„Dobro. Ben..."

On malo uspori, misleći da će ona pući i da će joj trebati uteha. „Treba ti minut da staneš, možemo malo da usporimo."

„Ne, ne. Do davola, razmišljam o tome satima. Bilo je nešto poznato u gadu. Nešto... kao da sam ga videla negde ranije. Ali bilo je mračno i lice mu je bilo krvavo jer ga je Lili izgrebala." Nagnula je ' šešir nazad iznenada se unervozivši od njegove težine. „Suviše

sam brzo predala Bilija Besi. Nisam stigla ništa da ga pitam. Trebalo je. Možda bismo onda imali bolju predstavu o tome kuda bi mogao da ode."

„Imala si preča posla."

„Aha." Ali mučilo ju je to, to sećanje koje joj se yrzvalo po glavi, a zatim bi pobeglo.

„Nema veze." Yratila je šešir na čelo i podbola Mun u brzi kas. „Važno je da nademo Lili." Da je nademo živu, pomisli ona ali to ne izgoyori.

Pećina je bila mračna. Prvo je gorela, zatim se smrzavala, pa opet gorela, bacakajući se po podu od groznice i snova i užasa. Ruke su joj bile hladne; bolne i utrnule u zglobovima gde je konopac odrao ložu. Sklupčala se i sanjala o tome da se pripija uz Adama i da je grli i jprimiče uz sebe. Da joj je toplo i da se oseća bezbedno.

Tiho je zajecala kada joj se kamenčići po podu zariše u rame, u 3leda, u kuk. Svaki put kada bi se pomerila, osetila bi bol, dalek bol, VDO! u snu. Bez obzira na to koliko se borila, nije mogla da ispliva iz ltoga.

Kada oseti svetlo iza kapaka, okrenu se od njega. Toliko je želela cHa spava, da jednostavno odustane od svega. Prošaputala je nešto i Sgroznica poče da raste u njoj. Koraci, pomisli ona mutno. Adam je došao. Sada ćc se zavući u J*c:revet pored nje. Telo će mu biti malo hladno, ali će se brzo ugrejati.

Kada bi samo mogla da se okrene i da se probudi tek na toliko da ga vidi. Njegove usne bi sc priljubile uz njene i vodio bi ljubav sa njom, polako i nežno; kao što je često radio kada se kasno vrati sa stražc.

Ne bi morali ni da govore, samo bi uzdisali. Ne bi im bile potrebne reči, samo dodiri i ukus i taj uravnoteženi ritam tela koja pronalaze jedno drugo. A zatim ponovo san... Ponovo je odlebdela u san i učini joj se da čuje vrisak koji se brzo prekide. Kao miš uhvaćen u mišolovku. Adam bi ga odneo pre nego što ga ona vidi. Znao je tc stvari. TONUĆI u nesvesno, nikad nije osetila nož koji joj je skliznuo između zglobova i presekao konopac niti težinu Džesijevog kaputa kojim je ogrnuta. Ali je izgovorila Adamovo ime čoveku koji se nadvijao nad njom dok mu je krv kapala sa ruku a nož stav1jao u korice. Bilo je brzo gotovo i žalio je zbog toga. Nije imao vremena za finese. Imao jc srećc što ih je pronašao pre ostalih. A još više srcćc što jc gad bio pijan i glup. Umro jc lakše nego što je zaslužio. Kao svinja preklana uz samo kratko cviljenje od iznenadenosti. Ali ipak je uzeo skalp. Sada je to bila tradicija i čak se setio da ponese plastičnu kesu za njega. U slučaju da ima sreće.

Ostaviće ženu tako kako leži da je ostali nadu. Ili će kružiti okolo i nabasati na pećinu drugi put kad neko drugi bude sa njim da bi sve izgledalo fino i prikladno.

Ponovo je svetiljkom prešao preko pećine i nasmešio se kada je ugledao malu gomilu grančica. Pa, mogao bi da odvoji malo vremena za to, zar ne? Mala vatra blizu ulaza, i dim koji će brže privući ljude koji su u potrazi.

Kakav će lep prizor zateći, pomisli on zakikotavši se tiho. Jednostavno je morao da se nasmeje dok je potpaljivao vatru. Morao je da se nasmeje kada su plamenovi zaigrali preko tela naslonjenog na zid pećine iz koga je krv pravila gustu baricu.

Kada je odjahao na istok, išao je cikcak između drveća i uspinjao uz stene i spuštao niz njih sve dok nije opazio svetlost nečije baterijske lampe. Sve što je trebalo da uradi bilo je da okrene konja i stopi se u grupu među ostalima koji su se razmileli po brdima želeći da budu heroji.

On jc jedini znao da je herojski posao već obavljen.

„Dim." Vila je prva osetila njegov miris. Sedlo joj je pucketalo kada je ustala u njemu napeto pokušavajući da odredi izvor. „Osećam dim." I to je bio prvi tračak nade u njenom srcu. „Adame?"

„Napred. Ne vidim ga, ali je tamo."

„Zapalio je vatru", prošaputa Ben. „Glupi kučkin sin."

lako to nisu prozborili krenuli su u kas i to grlo uz grlo. A tada ug., daše prvu tanku liniju dima na istoku.

„Znam ovo mesto. Adame, peli smo se kroz klanac ovde u blizini." Ben stegnu vilice. „Pećine, dosta pećina. To je dobar zaklon."

„Sećam se." Samo sećanje na pištolj prislonjen na Lilinu slepoočnicu sprečavalo je Adama da ne krene u galop. Oči su mu se privikle na mrak i sada su zaškiljile jer se zora polako približavala. I bile su oštre. „Tamo!" Pokazao je napred u tanki sivi oblak dima kad se začu odjek Carlijevog paničnog visokog laveža.

„Našli smo ih." Pre nego što je Vila stigla da progovori, Ben je preprečio put njenom konju svojim. „Ostani ovde."

„Davola hoću."

„Do davola, bar jednom uradi kako ti se kaže."

Znao je taj lavež i on nije značio uzbuđenje zato što je nešto pronašao, već signal za nešto mrtvo. Već je po položaju brade znao da ga neće poslušati. Ali mogla je da sasluša plan.

„Naoružan je"; podsetio je on. „Možda možemo da ga nateramo da izade. Ako uspemo, potrebna si nam ovde sa puškom, Verovatno ne očekuje da smo povelili ženu; tako da će biti usredsređen na nas."

Pošto je to imalo smisla klimnula je glavom. „Dobro. Pokušaćemo prvo na taj način." Pogledala je u Adama dok je izvlačila pušku. „Pokrivaću vas."

Sišao je sa konja i susreo se sa Benovim pogledom. „Seti se", bilo je sve što je rekao. Tu su se razdvojili, jedan je otišao na levu; drugi na desnu stranu da okruže ulaz u pećinu gde se yatrica već pretvarala u dim koji se gubio. Vila je kolenima smirila Mun i čekala, posmatrajući ih. Kretali su se ujednačeno, dva muškarca koji su lovili zajedno još od detinjstva i čitali jedan drugom misli. Posle pokrcta rukom, klimanja glavom, promenili su brzinu, brzo ali ne ishitreno.

Kada su se približili pećini srce počeo joj udara o rebra. Dah joj je stao u plućima, zaglavljen dok se pripremala za zaglušujući zvuk pucnja ili vriske ili užasan prizor krvi koja je popljuskala sneg.

Molila se i u glavi je iznova ponavljala reči na engleskom, na jeziku njene majke, a zatim u očajničkoj mešavini oba jezika kada se molila bilo kom bogu koji je sluša.

Udahnula je i teško izdahnula. Umirujući se, podigla je pušku i naciljala ulaz u pećinu. U nišanu se pojavila Lili koja se teturala.

„Gospode." Zaboravila je na svoju dužnost, na svoju poziciju i dala znak Mun da krene u galop. Lili je već bila u Adamovom naručju i prolazili su utabani sneg kada je Vila skočila sa konja. „Jel' povredena? Jel' dobro?"

277

„Gori od groznice." Adam je očajnički prislonio lice na njeno da ga ohladi. Svaka pomisao na osvetu iščezla je kada je osetio njeno drhtavo telo na sebi. „Moramo da je brzo vratimo kući."

„Unutra", Lili jc uspela da prozbori. „Unutra. Džesi. O, bože."

„Unutra?" Vila podiže pogled i sav strah se vrati. „Ben?" Prvi put je izgovorila ime a zatim ga uzviknula kada je utrčala u pećinu.

Bio je brz, ali nedovoljno da je zaustavi da ne bi videla šta je rasprostrto po podu pećine.

„Izadi", rekao joj je i preprečio put telom u koje je jako udarila. "

„Ali kako?" Krv, čitavo more krvi. Grkljan koji je štrčao, prosuta utroba, brutalno skalpiranje. „Ko?"

„Izadi." Grubo ju je okrenuo i gurnuo. „Ostani napolju." Došla je do izlaza a zatim se naslonila na stene. Hladan znoj joj je izbio po koži a stomak joj se prcvrtao. Udisala je vazduh, dok je svaki dah grebao kao jecaj sve dok nije bila sigurna da se neće onesvestiti i da joj neće pozliti.

Yidela je jasnije i posmatrala je Adama kako uvija Lili u svoju jaknu. „Imam termos kafe u sedlu. Trebalo bi da je topla." Vila se ispravi i narcdi nogama da je drže. „Hajde da je nateramo da malo popije a onda ćemo je odvesti kući."

Adam ustade i podiže Lili u ruke. Kada mu se pogled susrete sa Yilininim, u njima se video odsjaj sunca kao da je blesnula oštrica mača. „Yeć je mrtav, zar ne?"

„Da, već je mrtav."

„Zeleo sam da umre na mojim rukama."

„Nisi želeo da tako umre." Vila se okrenu i pode ka konju.

Vila je šetala po dnevnoj sobi u Adamovoj kući. Bila je beskorisna porcd bolesničke postelje i znala je to, ali se van sobe osećala i gore od beskorisnog. Nije prošlo ni sat vremena od kada su se vratili i već je bila nepotrebna. Bes i Adam su bili na spratu i brinuli se o Lili. Ben i Nejt su se bavili policijom a radnici su ostatak jutra koristili da se odmomore od neprospavane noći.

Čak je i Tes dobila neki zadatak i bila je u kuhinji gde jc podgrevala kafu ili čaj ili supu. Nešto tečno u svakom slučaju, pomisli Vila koja je još jednom došla do prozora. Ranije je barem imala nešto da radi. Sišla je sa planine i pozvala policiju, otkazala potragu, rekla je Bes da spremi postelju za Lili. Sada je bila beskorisna i samo je čekala.

Kada je Bes sišla niz stcpenice Vila skoči. „Kako je? Koliko jc loše? Šta ste uradili?"
278

„Radim ono što treba da se uradi." Od brige i nespavanja glas joj je bio nervozan i oštar. „Idi kući i spavaj. Možeš da je vidiš kasnije."

„Trebalo bi da je u bolnici", reče Tes koja je ušla sa poslužavnikom i činijom supe koju je podgrejala.

„Mogu da se brinem o njoj ovde. Ako joj ne prode groznica, Zak će je odvesti avionom u Bilings. Za sada joj je bolje u sopstvenom krevetu pored njenog muškarca." Bes uze poslužavnik od Tes. Zelela je da joj se obe devojke skinu sa vrata, da odu u krevet i da ne mora i za njih da se brine. „Podite svojim poslom. Znam šta radim."

„Ona uvek zna šta radi", reče Tes koja namršteno pogleda za Bes koja se vratila gore. „Lili možda ima promrzline ili hipotermiju."

„Nije bilo toliko hladno", reče Vila iscrpljeno. „1 pregledali smo je za slučaj da ima promrzline. Samo se ozbiljno smrzla i prehladila. Da Bes misli da je nešto ozbiljnije ona bi je prva poslala u bolnicu."

Tes kroz stegnute usne reče ono što joj je satima ležalo na srcu. „Možda ju je silovao." Vila se okrete. To je bio još jedan strah, ženski strah, koji je osetila te duge noći. „Da ju je silovao, rekla bi to Adamu."

„Zeni nije uvek lako da priča o tome."

„Jeste kad si sa Adamom." Vila protrlja svoje iscrpljene oči koje su pekle i spusti ruke. „Odeća joj nije bila pocepana, Tes, i mislim da je on imao prećih stvari na umu od silovanja. Postojali bi znaci toga. Bes bi ih videla dok ju je svlačila. Rekla bi nam."

„Dobro." To je bio jedan užasni mali strah koji je mogla da skloni u stranu. „Hoćeš li mi reći šta se tamo dogodilo?"

„Ne znam." Yidela je taj prizor savršeno. Bio joj je urezan u um kao i ostali. Ali nije ga razumela. „Kada smo ih našli, Lili je bila u delirijumu, a on je bio mrtav. Mrtav", ponovila je i susrela se sa Tesinim poglčdom. „Kao i ostali. Pikls i ona devojka."

„Ali..." Tcs jc bila uvcrena da ga je ubio Adam. Da su ga ostavili policiji, ali da ga je Adam ubio. „To nema smisla. Ako je Džesi Kuk ubio ostale..."

„Nemam odgovor na to." Uzela je jaknu i šešir. „Treba mi svež vazduh."

„Vila." Tes joj spusti ruku na rame. „Ako Džesi Kuk nije ubio ostale?"

„Još uvek ne znam." Izmigoljila se ispod njenog dodira. „Idi u

krevet, Holivud. Izgledaš užasno."

Bila je to slabašna opaska, ali se nije osećala pametno. Dok je prelazila put, osećala se kao da su joj noge otežale od vode. Moraće da razgovara sa policijom, pomislila je. Moraće da to izdrži još jednom. I moraće da razmišlja, da sredi misli da bi mogla da razmisli o tome šta je sledeće.

279

Bilo je previše kamioneta u dvorištu, pomisli i zastade da pogleda znak policije na vratima kola koja su okruživala Benov kamionet. Ida je ikada bilo patrolnih kola na ranču dok joj jc otac bio živ, sećala bi se toga. Nije želela da broji koliko puta su dolazili od njegove smrti.

Skupivši snagu popela se na verandu i ušla unutra. Dok je skinula šešir i okačila ga na čiviluk, Ben je već sišao niz stepenice.

Video je sa prozora u kancelariji i gledao je kako se gotovo tetura do kuće, namerno ispravivši ramena kada je ugledala policijske automobile.

I bilo mu je dosta. „KakojeLili?"

„Bes ne pušta nikoga osim Adama da joj pride." Vila skinu jaknu polako pazeći da iznenadnim pokretom ne povredi koske koje je bole od umora. „Ali odmara se." „Dobro. I ti bi mogla."

„Policajci ćc žcleti da razgovaraju sa mnom." „Mogu da razgovaraju sa tobom kasnije. Nakon što odspavaš." Uzeo ju je za ruku i odlučno poveo uz stepenice. „Imam posla, Ben."

„Da, imaš." Kada su došli do vrha stepenica i ona krcnula ka kancelariji on ju je jednostavno uzco u rukc i poneo ka sobi. „Prvi posao ti je da se ne razboliš od iscrpljenosti." „Pusti me. Ne volim te pećinske manire."

„Ni ja." Nogom je zatvorio vrata za sobom i došao do kreveta na koji je baci. „Naročito kad ti glumiš pećinskog čoveka." Podigla se i on je opet gurnu dole. „Znaš da sam jači od tebe, Vil. Ne puštam te odavde dok malo ne odspavaš."

Možda nije bila jača od njega, ali bila je bolji strelac. „Imam policiju u kancelariji, sestru toliko bolesnu da ne može da mi kaže ni dve reči, baraku punu ljudi kpji ne znaju koji davo se desio u planini i ranč kojim ne upravlja niko. Šta očekuješ da radim, da sve pustim da ode do davola dok ja dremam?"

„Očekujem da se saviješ." Nije bila u pravu. On je bio i bolji strelac od nje. I prasak bi bio dovoljno jak da je sada obori, a kamoli metak. „Barem jednom u životu, savij se pre nego što pukneš. Policajci mogu da sačekaju, o sestri se brinu Adam i Bes, a tvoji radnici su previše umorni da bi se išta drugo pitali osim ko hrče najglasnije. I ranč se neće raspasti samo zato što ti odspavaš par sati."

Zgrabio ju je za čizmu i svukao je, zatim je bacio preko sobe. Ona posegnu da uhvati čizmu za ivicu i da je uspela vodila bi se komična borba da mu oči nisu sevale od besa. „Koji jc davo ušao u tčbe?" pitala ga je. „Prekini, Ben."

280

Druga čizma joj je iskliznula kroz prste i on je baci. „Misliš da ti nisam video lice kad si ušla u pećinu? Da ne znam šta ti je to učinilo i kjko si se jedva držala dok si silazila dole?" Zgrabio joj je košulju i na trenutak je pomislila da će i ona sama poleteti za čizmama. „Neću to da dozYolim."

Bila je toliko zapanjena, da nije reagovala sve dok joj nije otkopčao košulju i prebacio je preko ramena. „Skidaj ruke sa mene. Mogu sama da se svučem kad budem spremna. Ti ovde nadgledaš, MekKinone, a ne upravljaš mojim životom i ako ne..."

„Možda ti je potreban neko da ti upravlja životom."

Podigao ju je sa kreveta - tako lako, pomisli ona u čudenju, dok su joj noge visile par centimetara iznad drvenog poda. I shvatila je da ga nikad nije videla tako besnog sa zakrvavljenim očima. Nikada ga nije videla ovakvog.

Uz to ju je i dobro protresao da su joj zubi škljocali. „Možda trčba da poslušáš nekog drugog jednom u životu.“

To drmusanje je bila kap koja je prelila čašu. Poniženje zbog toga. „Ako i poslušam nekoga, to nećeš biti ti. I jedino mesto kojim ćeš upravljati je bolnički krevet ako me ne pustiš...” Stegla je pesnicu i spremila se da ga udari kada je on spusti na noge.

„Udari me.“ Izbacio je bradu izazivački. „Slobodno; ali ideš u krevet makar morao da te vežem za daske.“

Zgrabila je ruke koje su je držale za potkošulju. „Upozoravam te...”

„On je radio za mene.“

To ju je zaustavilo, vzaustavilo ih je oboje dok su se borili sa njenom potkošuljom.

„Sta?“ Sada je zarila prste u njegove ruke.

„Džesi Kuk?”

Kada se setila ruke joj omlitaviše. Onoga dana na putu za Tri roks, ono lepo, nasmejana lice na prozoru kamioneta. Bio joj je tako blizu, kao što je Ben sada, a delilo ih je samo tanko staklo.

Sta bi uradio, pitala se, da joj vrata nisu bila zaključana a prozor podignut?

„Tu sam ga videla.“ Stresla se kada se setila njegovog osmeha i kada ju je pozvao po imenu. „Nisam mogla da to povežem. Svc vreme je bio tu, igrao je poker sa radnicima. Meni ispred nosa, u baraci.“

Pogledala je u Bena i videla koliko mu je breme ležalo na ledima. Ne zbog besa koliko zbog osećaja krivice. A ona je barem znala oštricu krivice. „Nisi ti kriv.“ Dodirnula ga je po obrazu i reči su joj bile nežne kao vrhovi prstiju. „Nisi mogao da znaš.“

„Ne, nisam mogao.“ Razmišljao je o tom toliko da mu jc pozlilo. „Ali to ne menja ništa. Poslao sam ga da popravi Selin kamionet. Ona

281

ga je pozvala u kuću na kafu - i ona i beba su bile same sa njim. Popravio je maminu sudoperu u kuhinji. Bio je u kući sa mojom majkom.“

„Prekini.“ Zagrlila ga jc, povukla ka sebi sve dok nije seo pored nje. „Sada je mrtav.“

„On je mrtav, ali ovo nije završeno.“ Spustio joj je ruke na ramena i okrenuo tako da su se gledali u oči dok su sedeli na ivici kreveta. „Ko god da ga je ubio, Vila, radi za mene ili za tebe.“

„Znam to.“ Razmišljala je o tome, neprestano jc razmišljala o tome dok je jahala kući od pećine, u toku bespomoćnc šetnje po Adamovoj dnevnoj sobi. „Možda je bila u pitanju osveta, Ben, za ostale. Možda je Džesi ubio ostale, a onaj ko ga je našao ih je jednostavno osvetio. Lili nije povredena. Bila je sama i bolesna, a nije je ni dirnuo.“

„A možda ubija samo po jedno. Vil, šanse da imamo dvojicu ubica nožem su slabc. Kuk je nosio mali nož koji se nosi u čizmama, čija oštrica nije veća od igračkac. Ta vrsta povreda ne može se naneti tako malim sečivom.“

„Ne.“ Sve joj se vraćalo kroz glavu. „Ne, ne može.“ „Zatim, tu je prva krava koju smo našli. Nema šanse da je on to učinio. Tek što sam ga zaposlio. Tada se još nije snalazio po okolini.“ Morala je da ovlaži osušene usne. „Rekao si svc to policiji?“ „Da, rckao sam im.“

„U redu.“ Protrljala je prstima slepoočnice. Nije još osećala glavobolju, samo jaku koncentraciju. „Nastavićemo ovako. Držaćemo stražu na smenu. Ja poznajem svoje ljude.“ Tapkala je prstima po kolenu. „Poznajem ih. Onu dvojicu novih sam tek zaposlila - Isuse, nije trebalo da uzimam nove ljude dok se ovo ne okonča.“ „Moraš da prestaneš da jašeš sama.“

„Ne mogu da vodim telohranitelja svaki put kad moram da proverim stoku.“

„Prekini da jašeš sama“, reče on ravnim glasom. „Ili ću koristiti Džekov testament da te sprečim u tome. Reći ću da te smatram nekompetentnim upravnikom ranča. Mogu da ubedim i Nejtta da me podrži.“

Ono malo boje u licu nestade kada je skočila na noge. „Ti kučkin sine. Znaš sasvim dobro da sam kompetentna koliko i bilo koji drugi rančer u državi. Čak i više.“

I on je ustao i stao pred nju. „Reći ću ono što moram da kažem i uradiću ono što moram da uradim. Ako me ne poslušаш po ovom pitanju rizikuješ da izgubiš Mersi.“

„Marš napolje.“ Okrcnula se i stavila ruke na kukove. „Marš iz moje kuće.“

282

„Ako želiš da ostane tvoja kuća nemoj da jašeš bez Adama ili ja. Ako želiš da izadeš, idi u krevet i naspavaj se.“ Mogao ju je ponovo baciti na krevet. To bi bilo lakše nego ono što je imao da kaže. „Stalo mi je do tebe, Vila. Osećam nešto prema tebi i to duboko.“ Bilo je još teže kada se okrenula i pogledala ga u oči. „Možda ne znam šta da radim sa osećanjima, ali ona su tu u meni.“

Srce ju je ponovo zbolelo ali na način koji nije očekivala. „Pretnja je glup način da ih pokažeš.“

„Možda. Ali da sam te lepo zamolio ti ne bi poslušala.“ „Otkud znaš? Nikad me lepo ne zamoliš.“

Provukao joj je rukom kroz kosu i pokušao drugi pristup. „1 ja moram da preguram ovaj dan a to ne mogu ako brinem za tebe. Ako mi ovo učiniš, biće mi puno lakše.“

Ovo je interesantno, pomisli ona. Kada joj se misli ponovo razbistre, moraće da razmisli o ovome. „Da li ti jašeš sam, Ben?“ „Ne govorimo o meni.“

„Možda i ja imam neka osećanja prema tebi.“ Ovo je bilo neočekivano - i vredno razmišljanja. Razmislio je o tome i stavio ruke u džepove i zaljuljao se na petama.

„Stvarno?“

„Možda. Ne želim da te udaram svaki put kad te vidim ovih dana, tako da možda imam.“

Usta mu se iskriviše. „Vik/ znaš kako da podigneš muškarčev ego a onda da ga srušiš. Hajde da napravim korak napred.“ Krenuo je ka njoj; nakrivio joj glavu prstom ispod brade, a zatim je ovlaš poljubi. „Značiš mi. Malo.“

„1 ti meni značiš. Malo.“

Postajala je mekša. Znao je da nije svesna toga, ali on je to znao. U drugačijim uslovima imali bi vremena da nežno vode ljubav, možda i da kažu jedno drugom još nešto. Možda i da ne kažu ništa. Tačno je znao šta je očekivala i on je ponovo poljubi, pustivši da poljubac bude strastveniji i da utone u nju, u taj osećaj intimne osamc. Ruke su mu pošle oko njenog vrata. Telo joj je poslušno prilazilo. Mišići koje je mazio predavali su se i počeli da opuštaju pod njegovim rukama. Ovoga puta, kad ju je podigao na krevet, uzdahnula je.

„Bolje da zaključamo vrata“, prošaputala je. „Policajci bi mogli da uđu i da nas uhapse.“

Poljubio ju je zatvorenih očiju dok joj je otkopčavao farmerke. Poljubio je njene napućene usne dok je skidao farmerke. Zatim je pokrio čebetom, ustao i spustio roletne. Oči su joj bile teške lenjo se osmehujući dok ga je posmatrala kako se vraća kod nje, saginje se, i ljubi.

„Spavaj“, naredio joj je a zatim se ispravio i otišao do vrata.

283

Ona je poletela uvis kao strela. „Ti kučkin sine.“

„Volim kad me tako zoveš.“ Nasmehivši se, zatvorio je vrata.

Ona je kiptela od besa i baci se na jastuke. Kako mu je uvek polazilo za rukom da joj doskoči? Zeleo je da leži u krevetu i tu je i bila. To je tako nerazumljivo.

Sto nije značilo da će ostati u krevetu. Za minut će ustati, istuširati se i vratiti se na posao.

Za minut.

Neće zatvoriti oči. Neće zaspati. Ako zaspi, bila je sigurna da će se vratiti u sobu, da će se vratiti užasu. Ali to nije bio razlog; ohrabivala je sebe dok se borila da joj kapci ostanu otvoreni. Nije je strah terao na to; već dužnost. Čim ustane vratiće se svojim dužnostima.

Neće spavati zato što joj je Ben McKinnon tako naredio. Baš zbog toga.

Osetila se teška kao stablo i spavala je kao klada.

LETO

Siloviti vetrovi kidaju pupoljke maja,

I letnji dani produ u mah.

- Sekspir

284

XXV poglavlje

Nije bilo nijednog tanjira u sudoperi, nijedne mrvice na radnom delu niti mrlje na podu. Lili je posmatrala savršeno čistu kuhinju. Adam je sve to uradio pre nje. Ponovo. Izašla je na zadnja vrata. Bašta koju je planirala da napravi već je bila izorana i nadubrena, dok je izdržljivije povrće i cveće već bilo posadeno.

Adam i Tes. Lili nije čak ni zaprljala baštensku rukavice. Ali; kako je to silno želela.

Trudila se da to ne shvata kao uvredu i da prihvata kako su to uradili iz dobre namere, misleći na nju. Bila je bolesna dva nedelje, a još nedelju dana nakon toga bila je suviše slaba da bi radila redovne poslove bez povremenih odmora. Ali sada se potpuno oporavila i počinjala je da joj smeta to što svi brinu za nju i tetoše je.

Znala je da je frižider pun jela koje su spremile Bes ili Nel. Lili nije spremila obrok od one noći kad je Džesi ušao na vrata baš ovde gde ona sad stoji i gleda u nežne zelene pupoljke na drveću uživajući u blagoj toplini majskog vazduha na licu.

Izgledalo je kao da su prošle godine od one hladne i užasne noći. I još uvek je imala praznine u sećanju, neke sive mrlje koje nije želela da istražuje. Ali udata se za tri kratke nedelje i njen život nikada ranije nije bio toliko van njene kontrole.

Nije joj čak bilo dozvoljeno da adresira pozivnice za venčanje. Na svačije iznenađenje otkriveno je da Vila poseduje najredniji rukopis od svih njih. Tako da je Tes dala posao Vili, dok je Lili igrala tek sporednu ulogu.

Dozvolili su joj da liže markice.

Poručeno je cveće, angažovani fotograf i orkestar. A ona im je svima dopustila da sa puno ljubavi zaobilaze nju i rade stvari umesto nje.

To je moralo da prestane. I prestaće. Odlučnim potezom zatvorila je vrata i istim takvim korakom krenula ka štalama. Počela je da hoda odlučno, a zatim je počela da vuče noge. Svaki put kad je krenula ka štalama ili pašnjaku Adam je pronalazio način da je ponovo vrati kući.

287

I to ni ne dodirnuvši je, pomislila je. Ili je dodirnuvši tako hladno, kao doktor kad dodiruje pacijenta, a ne ljubavnik ljubavnika.

Kada je prišla on je upravo izlazio iz štale, zbog čega je pomislila, i to ne po prvi put, da ima neku vrstu radara kad je ona u pitanju. Nasmušio se, ali je videla da su mu oči trezne i ispitivačke. „Cao. Nadao sam se da ćeš duže da spavaš.“ „Ima već deset sati. Mislila sam da radim sa ždrepcima danas.“ „Ima dosta vremena za to.“ Kao i obično poveo ju je od štala dok mu ruka gotovo nije dodirivala njen lakat. „Jesi li doručkovala?“ „Da, Adame, doručkovala sam.“

„Dobro.“ Odupro se nagonu da je uzme u naručje i odnese natrag u kuću gde je bezbedna. „Jesi li pročitala onu novu knjigu koju sam ti doneo? Lepo je jutro, možda bi mogla da sedneš na verandu i da je čitaš. I da se malo sunčaš.“

„Pri kraju sam sa knjigom." Nije ni počela da je čita. Osećala je grizu savesti zbog toga jer je on išao do grada samo zbog toga da bi joj kupio knjige, časopise, male ušćerene bademe koje toliko voli.

I mrsko joj je bilo sve to, knjiga, časopisi, bademi. Čak i cveće koje joj je stalno donosio da je razveseli.

„Izneću ti radio i ćebe. Može da ti bude hladno." Plašio se da ne ozebe, da ponovo leži u krevetu i da se tresu od groznice dok je on drži za omlitavelu ruku. „Skuvaću ti čaj a onda..."

„Prekinil" Taj njen iznenadni i glasni povik oboje ih je šokirao. Dok ju je on gledao, shvatila je da nikada ranije nije zaista viknula ni na koga. Bilo je to moćno i uzbudljivo iskustvo. „Prekini, Adame. Umorna sam od ovoga. Ne želim da sedim, ne želim da čitam. Ne želim da mi donosiš čaj i cveće i bombone i da me tretiraš kao porcelansku lutku."

„Lili, nemoj da se uzrujavaš. Opet ćeš se razboleti, a tek si ustala iz kreveta."

Po prvi put u životu razumela je mudrost odbrojavanja do deset pre nego što progovori. Sledeći put će to možda i pokušati da uradi.

„Ustala sam iz kreveta. Ustala bih iz kreveta i ranije da ti nisi bdeo nada mnom. I jeste mi loše. Loše zato što mi ne dozvoljavaju da perem svoje sudove ili da zasadim svoju baštu ili upravljam svojim životom. Dosta mi je toga."

„Hajdemo unutra." Ophodio se prema njoj kao da je divlja kobilica, sa velikim strpljenjem i saosećanjem. „Samo ti treba odmora. Pošto je venčanje za nekoliko nedelja, imaš dosta toga na umu."

To je bila kap koja je prelila čašu. „Ne treba mi odmor i ne treba me tćtošiti kao razmaženo dete. I neće biti nikakvog venčanja dok ja to ne kažem."

288

Otišla je i ostavila ga zapanjenog, zanemelog i ošamućenog.

Tako iznervirana, puna njoj nepoznatog i uzbudljivog naboja adrenalina, otišla je do glavne kuće i popela se uz stepenice do kancelarije gde su se Vila i Tesa svadale.

„Ako ti se ne sviđa kako sam organizovala svc, zašto si mi dala taj posao? Imam dovoljno posla bez organizovanja prijema."

„Ja se brinem za cveće", odgovori joj Tes. „Ja se brinem za dostavljača hrane... ako se tako može nazvati glupan sa konjskim zubima čiji je specijalitet svinjetina u ćebetima."

Podigla je ruke gore a zatim ih spustila na kukove. „A tvoj jcdini zadatak su stolovi i stolice. I ako žćlim suncobrane sa prugama onda bi mogla da mi udovoljiš."

Sada i Vila zgrći šake u pesnice i stavi ih na kukove i unese se Tesi u lice. „A gde do ćlavola da pronadem pedeset suncobrana na plavo-bele pruge, a da ne spominjem baldahin za koji si se toliko zalepila. Kada bi samo... Lili, zar ti ne bi trebalo da se odmaraš?"

„Ne, ne bi trebalo da se odmaram." Bila je iznenaćena što joj yarnice nisu izletele iz prstiju kad je došetala do stola i bacila sve spiskove i fascikle i profakture na pod.

„Možete da bacite svaki papirić koji ima veze sa venčanjem. Jer neće biti nikakvog venčanja."

„Dušo." Tes se povrati od šoka i spusti ruku na Lilino rame i pokuša da je spusti u fotelju. „Ako se predomišćljaš..."

„Nemoj ti meni 'dušo'." Lili se otrgnu kipteći od besa. „1 nemojte meni da pripisujete predomišćljanje kad mi nije dopušćteno ni da mislim o svom venčanju. Do ćlavola, to je moje venčanje. Moje. A vi ste ga jednostavno preuzele. Ako toliko žćelite venčanje, onda se vi udajte, jer ja neću."

„Pozvaću Bes", promrmlja Tes i to baci Lili u nov nastup besa.

„Nemoj slučajno da zoveš Bes da me ovde tćtoši. Ko sledeći put bude krenuo da me tćtku nećim ili me šalje u krevet udariću ga. Styarno. Ti." Pokazala je prstom u Tes. „Ti

si mi zasadila baštu. A ti." Okrenula se ka Vili. „Ti si mi adresirala pozivnice za venčanje. Sve ste mi uzele. A ono što vama promakne, to Adam tako brzo ugrabi da ja ne stignem ni da pružim ruku."

„Pa, dobro", reče Vila bacajući ruku uvis. „Izvini što pokušavamo da ti pomognemo da prebrodiš težak period. Ne mogu ti reći koliko sam uživala u tome da sedim po ceo dan ovdje dok mi ova diše za vratom."

„Nisam ti disala za vratom", prožišta Tes. „Samo sam nadgledala."

„Nadgledala, malo sutra. Svuda si zavlačila nos i pre ili kasnije neko bi ti ga otkinuo."

„O, pretpostavljam da bi to bila ti."

289

„Zavežite, obe. Zavežite već jednom."

I jesu, iako su gledale zaprepašćeno kako Lili uzima vazu i baca je. „Vas dvoje možete da se svađate dok vam jezici ne pootpadaju, ali ne oko mojih poslova. Ne oko mene. Da li ste me razumele? Ne želim da me više iskorišćavaju. Ne želim da me više kontrolišu. Neće me niko gurati u stranu. Želim da svi prekinu da me gledaju kao da ću se svakog časa raspasti u paramparčad. Zato što se to neće desiti. Neće mi se to desiti!"

„Lili." Adam se pojavio na vratima. Nije bio siguran kako sada da joj pride, tako da se držao po strani i nadao se da će umirujući ton glasa da deluje. „Nisam želeo da te iznerviram. Ako ti je potrebno vreme da..."

„O, nemoj da mi počinješ." Tresući se od besa, šutnula je papire koji su joj ležali pod nogama. „Upravo o tome govorim. Samo gledajte da ne uznemirite Lili. Nemojte nikako da trčite Lili kao normalnu ženu. Jadna Lili. Mogla bi da se polomi."

Okrenula se tako da može da iskali bujicu nagomilanog besa na sve njih. „Pa; ja sam ta koju je Džesi tukao i maltretirao. Ja sam ta kojoj je prislonio pištolj na glavu i vukao u brda i bacio u sneg i vukao na uzici kao psa. I preživela sam. Prebrodila. Krajnje je vreme da i vi učinite isto."

Adam je prvi pukao kada ponovo ugleda taj prizor pred očima. „Sta želiš da učinim? Da zaboravim? Da se pretvaram kako se nije desilo?"

„Da živiš sa tim. Ja živim sa tim. Nisi me od tada ništa pitao." Glas joj puče, ali ga ona umiri. Ne, obećala je sebi, neće se slomiti. I neće zaplakati. „Možda ne želiš da čuješ odgovore. Možda me više ne želiš posle toga."

„Kako možeš to da kažeš?"

Sada se pribrala i glas joj je bio hladan i racionalan koliko je mogla to da postigne pošto joj je srce jako lupalo. „Nisi me dodirnuo, Adame. Od kada se to dogodilo nisi me dodirnuo." Odmahnula je glavom kada su Vila i Tes krenule napolje. „Ne, ostanite. Ne radi se samo o Adamu i meni, već o vama. Ni vi niste sa mnom razgovarale o tome, pa hajde da razgovaramo. Sada."

Obrisala je suzu sa obraza. Do davola, to je poslednja suza koju će pustiti da padne.

„Zašto me nisi dodirnuo, Adame? Da li zato što misliš da on jeste i više me ne želiš?"

„Ne znam kako da te dodirnem." Krcnuo je ka njoj, a zatim zastao. Ruke su mu omlitavale i tčsko pale i takve su već nedeljama. „Nisam ga zaustavio. Nisam te zaštitio. Nisam učinio ono što sam

290

ti obećao. I ne znam kako da te dodirnem i ne znam zašto bi ti to želela."

Zatvorila je oči na trenutak. Zašto to ranije nije videla? On je taj koji je sada slab i nemoćan. On je taj koji je izgubljen. „Našao si me." Rekla je to nežno, nadajući se da može da razume koliko joj to znači. „Prvo sam ugledala tvoje lice kada sam se doturala do ulaza u pećinu bežeći od... od onoga. Ti si prvo što sam ugledala i zbog toga mogu da se nosim sa onim prizorom."

Udahnula je drhtavo i ponovo pokušala i otkrila da je sledeći udah bio mnogo lakši. „1 sve vreme dok sam bila sa njim znala sam da ćeš doći. To je jedan od razloga što sam preživela. I što sam se borila."

Pogledala je u sestre. I one su znale koliko je to značilo. „Branila sam se i držala kao što biste vi to učinile. On je imao pištolj i bio je jači, ali nije imao kontrolu. Nije imao pravu kontrolu. Zato što se nisam predala. Ja sam se zakucala u ono drvo. Da ga usporim, da mu otežam.”

„O, Lili.” Skrhana, Tes je sela i počela da plače. „O, bože.”

„A kada mi je vezao ruke, stalno sam padala.” Na nju se sada spustio mir, mir koji je poticao od preživljavanja najgoreg. „Zato što ga je i to usporavalo. Znala sam da će me samo povrediti, ali da me neće ubiti. Ali onda je postalo suviše hladno i više nisam mogla da se borim. Ali sam se držala.”

Ne rekavši ništa, Vila je nasula čašu vode i donela je Tesi. Lili duboko udahnu. Sada će završiti i sve im reći, sve što nije rečeno.

„Mislila sam da će me silovati i da mogu i to da preživim. Radio je to i ranije. Ali ovoga puta nije imao kontrolu i bio je uplašen. Isto koliko i ja, možda čak i više. Kada smo došli do pećine, bila sam tako umorna i znala sam da sam se razbolela. Ništa što bi mi uradio nije bilo bitno jer sam zvala da moram da preživim. I da se vratim ovde.”

Došla je do prozora i pogledala napolje. I skupila je snagu jer je uspela da se vrati, jer je preživela i još jednom se okrenula. „Imao je viski i popio je malo jer je pomislio da će mu to pomoći. Popio je dosta. Ja sam zaspala ili sam se onesvestila slušajući ga kako pije i hvališe se kao što je to uvek radio. Slušala sam kako se viski mućka u flaši i mislila sam da bi mogao da se dovoljno napije a da ću ja imati dovoljno snage da pobegnem. Onda je neko došao.”

Prekrstila je ruke preko grudi držeći se za laktove. „Ali nisam jasno videla ko.” Ako je postojalo nešto u celokupnom tom iskustvu što ju je plašilo, to je bilo ovo. Ta nebulozna sećanja protkana groznicom. „Mora da sam tada već pala u groznicu i pretpostavljam da sam bila u delirijumu. Mislila sam da si to ti”, rekla je Adamu. „Mislila sam

291

da sam kod kuće, u krevetu, i da ti ulaziš u sobu i uvlačiš se u krevet pored mene.

Gotovo sam to mogla da osetim. I sa tim osećajem sam ponovo zaspala i spavala dok je neko ubijao Džesija i prcsekao mi konopce na rukama. Bila sam samo na metar od njega, ali...”

Kratak, visok vrisak koji se začuo. Još uvek ga je čula kao da je potekao od nje same. „Kada sam se probudila”, nastavila je smireno, „bila sam pokrivena Džesijevim kaputom. Ceo je bio prekriven krvlju. Toliko krvi. Onda sam ga ugledala. Svetlo je tek ulazilo kroz otvor pećine i dobro sam ga videla. I videvši ga takvog bilo je gore nego kada mi je držao pištolj prislonjen na glavu. Imala sam jaku potrebu da pobegnem odatle. Svaki put kada bih udahnula, osećala sam ga i osećala sam ono što su mu uradili dok sam ja spavala na samo metar od njega. I u tih nekoliko trenutaka bila sam više uplašena nego u toku cele te noći.”

Zakoračila je prema Adamu. „Ali kada sam izašla na sunce ti si bio tu. Ti si bio tu kada si mi bio najpotrebniji. A znala sam da ćeš biti tu.”

Kada je sve to izbacila iz sebe, sipala je čašu vode. „Izvinite što sam vikala na vas. Znam da ste sve što ste radili radili iz ljubavi. Ali moram ponovo da preuzmem kontrolu nad svojim životom. Moram da nastavim sa svojim životom.”

„Trebalo je da vičeš ranije.” Ponovo smirena Tes ustade. „U pravu si, Lili. Potpuno si u pravu za sve. Zanela sam se planiranjem tvog venčanja. Izvini. Ni meni se ne bi svidelo da me ovako gurnu u pozadinu.”

„U redu je. To mi je loša navika da puštam da me guraju. A možda bi mi trebala pomoć u sadenju ostatka bašte.”

„Možda bi trebalo da zasadim moju sopstvenu baštu. Nisam znala da mi se to toliko dopada. Biću dole.” Krenula je napolje i uputila pogled Vili koji je ova razumela.

„Ako želiš da vratiš svoj život“, reče Vila gurajući papire nogom, „možeš da počneš tako što ćeš pokupiti ove papire i izneti ih odavde.“ Nasmejala se. „Uopšte mi se ne sviđa da tražim šarene salvete.“

Iskoristivši priliku, uhvatila je Lili za ramena, približila joj se i šapatom joj rekla „Prošao bi kroz pakao da bi te našao. Nemoj da ga kažnjavaš što te toliko voli.“

Zatim se odmakla i bacila pogled ka Adamu. „Imaš par sati da vratiš život u normalu.“ Izašla je i zatvorila vrata za sobom.

„Mora da izgledam nezahvalna“; počela je Lili da priča, ali on samo odmahnu glavom, tako da je kleknula i počela da skuplja papire. „Bacila sam vazu. Nikad to u životu nisam uradila. Nisam znala da

292

bih to ikada mogla i poželeti. Bilo mi je teško da ponovo postanem beskorisna.“

„J^vin što sam te natcrao da se tako osećaš.“ Prišao joj je i počeo i on da skuplja papire. Pokupio je spisak pozvanih koji su poslali potvrdu da dolaze, a zatim podigao pogled ka njoj. „Ti si mi najneophodnija i najdragocenija stvar u životu. Ako želiš da otkazeš venčanje...“ Ne, nije mogao da bude strpljiv i razuman kad se radilo o tome. Svc što je mogao da kaže bilo je: „Nemoj.“

I ništa drugo što je rekao nije moglo biti tako savršeno. „Nakon što su se Tes i Vila toliko namučile? To bi bilo nepristojno.“ Zamalo se nasmešila kad on prekri lice rukama, ali ne pre nego što je spazila užasan bol u njegovim očima i tugu koju je izazvala.

„Dozvolio sam mu da te odvede.“

„Ne.“

„Mislio sam da će te ubiti.“

„Adame.“

„Mislio sam da ću te; ako te dodirnem, podsetiti na njega, na tu noć.“

„Ne, ne, Adame. Nikad.“ Zagrlila ga je. „Nikad, Nikad. Izvini, oprost mi. Nisam htela da te povredim. Bila sam tako ljuta, tako nemoćna. Volim te; volim te, volim te. O, zagrli me, Adame. Nećeš me polomiti.“

Ali mogao je. Tako ju je jako zagrlio da je mislio da će se raspršiti u komadiće. „Hteo sam da ga ubijem.“ Glas mu je bio prigušen. „Ubio bih ga. Lakše bih živio sa tim da sam ga ubio nego što živim sa saznanjem da nisam. A najgore je živeti sa znanjem da sam te skoro izgubio.“

„Ali ja sam ovde i to je gotovo.“ Kada su mu usne pronašle njene, ona se cela prepusti tom poljupcu, milujući ga rukama i tešeći ga dodirima onako kako je on nju uvek tešio. „Toliko si mi potreban. I potrebno mi je da sam ja tebi potrebna.“

On joj obuhvati lice rukama. „Potrebna si mi. Uvek ćeš mi biti potrebna.“

„Želim da sa tobom sadim baštu, da gajim kcmje, da farbam ogradu.“ I ona obuhvati njegovo lice, malo ga odmaknu od svog i reče ono što mu je drhtalo u srcu. „Želim decu sa tobom. Želim da napravimo dete, Adame. Danas.“

Savladan osećanjima, on nasloni glavu na njenu. „Lili.“

„Pravo je vreme.“ Podigla je njegovu šaku i približila je usnama.

„Odvedi me kući, Adame, u naš krevet. Hoću da danas napravimo bebū.“

293

Sa bočnog prozora Tes je posmatrala kako Lili i Adam odlaze do svoje bele kućice. Setila se prvog puta kada ih je videla zajedno na dan sahrane. „Pogledaj“, rekla je Vili.

„Sta?“ Malo nestrpljivo, Vila pride prozoru a zatim se nasmeši. „E, sad mi je laknulo.“ Nekoliko trenutaka kasnije kada su se roletne na prozorima njihove spavaće sobe spustile, nasmešila se. „Izgleda da ćemo ipak imati venčanje.“

„Ipak će mi trebati oni prugasti suncobrani.“

„Takva si kučka.“

„To mi svi kažu. Vil“, iznenadnim pokretom spustila je ruku na njeno rame. „Da li stvarno sutra ideš da vodiš stoku u planine?“

„Da.“

„Hoću i ja da podem.“

„Vrlo smešno.“

„Ne, stvarno. Umem da jašem i mislim da će to biti zanimljivo iskustvo koje će mi poslužiti u pisanju. A pošto Adam ide, i Lili treba da pode. Važno je da se držimo zajedno. Tako je bezbednije.“

„Mislila sam da Adam ostane.“

Tes odmahnu glavom. „Trebaju ti ljudi kojima možeš da veruješ. Adam neće ostati čak i ako mu kažeš da ostane. Tako da i Lili i ja idemo.“

„Samo mi je to falilo. Gomila amatera.“ Ipak, razmislila je o tome i izvagala argumente za i protiv. „1 MekKinoni će prebacivati svoje krdo. Uzećemo jednog radnika a ostaviti Hema da upravlja ostalima. Bolje se naspavaj večeras, Holivud. Krećemo u zoru.“

Jedino što je falilo, pomisli Tes dok je u ranu zoru zevala u sedlu, bila je muzika iz Rohajda. Pevušila je tu melodiju za sebe i borila se da se scti reči koje su joj bile nejasno poznate samo zahvaljujući sceni u baru u filmu Braća Bluz.

Da li ide „Saseci ih“ ili „Izvuci ih“?

„Izvuci ih“ je bio očigledni pobednik jer je upravo to Vila radila u ovo maglovito jutro.

Jutro je bilo veličanstveno, pomisli Tes. More goveda kretalo se napred, dok su jahači išli uz ivice te mase na svcžim konjima punim encrgijc. Svi su hrlili kroz zavesu od maglc koja je bila kao plitka reka oko njih, koju je sunce cepkalo i kidalo praveći odblesak u orošenoj travi.

Na zapad, planine su se uzdizale kao bogovi u srebrnom i belom veličanstvu.

Tada se Vila okrenu u sedlu i povika Tcsi da požuri. Pa, pomisli Tcs, to je upravo ono što je upotpunjavalo savršenu sliku. Puna

294

^rł ;•/-ijazma, ona petama dade znak konju da požuri kada je počelo

U, njt' stoke.

, još nešto je falilo, shvatila je dok se buka kopita na tvrdom sasušenom prašnjavom tlu pomešana sa rikom stoke i povicima i smehom jahača ispunjavala vazduh. Nejt.

Poželela je da ima 1 stoku, a ne samo konje; onda bi možda jahala pored njega.

„Nemoj samo da jašeš“, povika Vila dok je projahala pored nje, „Drži ih u liniji. Kad ti pobegne jedno, ideš da ga vratiš.“

„Kako bih mogla da izgubim veliku debelu kravu?“ usprotivi se Tes, ali je pokušavala da oponaša Vilin zvižduk i način na koji je njena sestra udarala omčom od kanapa po sedlu.

Ali Tes nije imala konopac niti bi znala šta će sa njim, ali je umesto toga koristila šaku, a zatim, kada stotine marširajućih kopita poče da diže prašinu, koristila je maramu.

„O, gospodc bože.“ Zakolutavši očima, Vila se vrati. „Nc tako, idiote. Možda će ti zatrebati ta ruka.“ Uzela joj je maramu koju je stavila preko nosa i uz par brzih poteza vezala je. „Tako izgledaš bolje“, reče ona kada je marama bila vezana i prekrivala pokwinu Tesinog lica. „Nikad nisi izgledala bolje.“

„Idi izigravaj šeficu krda.“

„Pa; ja jesam šefica krda.“ Rekavši to, podbola je Mun i ona krenu u galop do pozadine da proverii one koji su zaostajali.

E, ovo je iskustvo, zaključiti Tcs. Možda ne kao teranje stoke na sever iz Teksasa ili šta god da su kauboji nekad radili. Ali u svemu tome bilo je neke uzvišenosti. Nekoliko jahača kontrolisalo je toliko životinja i teralo ih preko pašnjaka na kojima su ih druga krda posmatrala lenjim očima i vraćali nekoliko odbeglih grla brzim pokretima konja. Svakog proleća i zime, godinu za godinom i deceniju za decenijom, na način koji se malo menjao. Konj je ovde orude, kao što je uvek bio. Auto nije mogao da prolazi po šumskom terenu, preko reka, uz klance i grebene i niz planinske padine.

Pašnjaci u planini bili su bogati tako da je stoka odvođena gore da pase po livadama obraslim gustom travom, da lenjo prežive leto i ranu jesen pod širokim nebom sa orlovima i planinskim ovcama.

A lcto je dolazilo kao dar. Drveće je bilo zelenije, borovi bujniji. Livadsko cveće je istačkalo obližnju livadu kao iznenadujući pljusak boje koje je izmamilo jako sunce. Ptice su poletale kao strele preko brda i lebdele nad njima kao zmajevi od papira. A planine su se uzdizale, žučkastobeke pri vrhovima sa tamnozelenim pojasom drveća i grebenima i prevojima u kojima su senovito svetlucale kotline i kanjoni.

295

„Kako se držiš?“ upita Džim koji je na svom konju stao pored nje. Nasmejala mu se. Izgledao je drsko i sirovo kao da je upravo izašao iz nekog yesterna.

„Držim se. U stvari, ovo je zabavno.“

Namignuo je. „Seti se toga kad te zadnjica bude bolela uveče.“

„O, zadnjica mi je utrnula pre sat vremena i ništa više ne osećam.“ Ali protegnula se da bi proverila. Ne, zadnjica joj je bila mrtva kao da je pod anestezijom. „Nikad nisam bila ovako visoko. Predivno je.“

„Ima jedno lepo mesto napred. Pogledaj tamo“, pokazao je rukom, „kao na slici.“

„Koliko dugo ovo radiš, Džim? Vodiš krdo u planine?“

„Za Mersija? Sranje, pa ima oko petnaest godina.“ Opet je namignuo ugledavši Vilu koja je jahala napred i znao je da mu je uputila pogled koji znači da prckine da zabušava. „Drži me podalje od kafana i divljih žena.“ Yratio se na svoje mesto i ostavio Tcs da se kikoće.

„Ne flertuj sa kaubojem dok tera stoku“, reče joj Vila.

„Samo smo nakratko civilizovano proćaskali. Kada ja flertujem, onda... o, bože.“ Tes zaustavi konja i pogleda u pravcu koji joj je Džim pokazao. Videvši u kom pravcu gleda, i Vila je stala pored nje.

„Lep pogled.“

„Kao na slici“ prošaputa Tes. „Izgleda tako nestvarno.“ Nemoguće da je ovo stvarno, način na koji se boje i oblici i veličina i opseg svega sliva jedno u drugo.

Vrhovi su se izmicali u nebo i padali u široki srebrnkasti kanjon kroz koji je tekla plava reka a drveće raslo gusto i zeleno. Negde na tom putu, koji se Tesi činio dugačak miljama, reka je skretala i ponirala u stenu. Ali pre nego što stane zapenušala bi i lomila se preko stena a zatim se umirila.

U daljini je kružio soko i pravio lukove iznad te krivudave reke, među strmim stenama, ispod visokih srebrnih vrhova, iznad zelenog drveća.

„Ovde je dobro mesto za pecanje“, reče Vila nagnuvši se nad rog od sedla. „Ljudi dolaze iz velike daljine da pccaju na ovoj reci. Ja lično ne volim pecanje, ali je to divan prizor. Način na koji najlon igra i zavija kroz vazduh; i pada u vodu ne načinivši ni talasić. Nizvodno, iza okuke, voda penusa i divlja. Ljudi se ukrcavaju u gumene čamce i uživaju da se spuštaju niz brzake. Sto se mene tiče, ja volim konje.“

„Aha.“ Ali Tes se pitala kako bi to bilo. Iznenadivalo ju je što ne razmišlja na hladnokrvni način karakterističan za pisce, već sa uzbućenjem nagada kako bi izgledalo spustiti se niz reku.

296

„Riće tu i kad se vratimo“, reče Vila i okrenu konja. „Montana je /: to čudna zemlja. UgUwom stoji na jednom mestu. Hajde, zaobtajepio.“

„Dobro.“ Tes ponese sa sobom taj prizor zajedno sa bezbroj drugih.

Yazduh je odjednom zahladneo i delovi prekriveni snegom poja-više se ispod drveća i stenja. A ipak je bilo cveća, planinski klematisi su bujali, drsko purpurni divlji delfinijumi. Livadska ševa je piskavo pevala prolćnu pesmu.

Kada su se zaustavili da odmorc konje i na brzinu ručaju, iz torbi se izvadiše jakne.

„Isuse, ne vezuj konja.“ Još jednom prevrnuvši očima, Vila uze uzde od Tes i lagano pljesnu konja i posla ga u lagan kas.

„Šta si kog davola uradila?“ Tes krenu da trči kada je shvatila da je konj brži od nje i da ga neće stići. „Šta sad da radim? Da hodam?“

„Da jedcš“, reče Vila i tutnu joj sendvič u licc.

„O, divno, baš divno. Ja mogu da jedem pečenu govedinu dok se moj konj lepo vraća kući.“

„Neće otići daleko. Ne možeš da vežeš konja a onda da odeš i sedneš ispod drveta i jedeš.“ Tada se nasmešila kada je ugledala Bena. „Hej; MekKinone, zar nemaš već dovoljno svog posla?“

„Mislio sam da imate neki sendyič višak.“ Kliznuo je sa konja i isto ga nesvesno potapšao kao što je Vila učinila. Zanimela, Tes je posmatrala kako njegov konj odlazi.

„Sta, jeste li svi poludeli? Kako ćemo se vratiti kući?“

Ben uze sendvič iz Tesine rukk, zagriže ga a zatim namignu Vili. „Da nije možda htela da veže konja?“

„Aha. Neiskusna.“

„U planinama se konji ne vezuju“; rcčc on između ugriza. „Zbog mačaka i medyeda.“

„Kako to misliš - mačaka?“ Razrogačiyši oči, Tes se okrete ukrug pokušayajući odjednom da gleda na sve strane. „Misliš planinskih lavova? Medyeda?“

„Predatora.“ Vila uze od Bena ostatak sendyiča i dovrši ga. „Konj nema šansc ako je vezan. Koliko tvoje krdo zaostaje za nama, Ben?“

„Oko pola kilometra.“

„Ali--.“ Tes pomisli na svoju pušku koja je još uvek bila u koricama u sedlu. „Kakve izgledе imamo?“

„O; imamo skoro dobre izgledе da prežiyimo“, reče Ben dok se Vila kidala od smeha.

„Lili je verovatno dosad ugrejala onu kafu.“

On navuče Vili šešir na oči. „Kako misliš da sam te našao? Pratio sam miris.“

297

Tesa se sledila u mestu dok su oni odšetali ka maloj logorskoj vatri gde je Lili zagrejala lonče kafe, Na tihi šum u grmlju iza nje, potrčala je kao sprinter. „Čekajte. Čekajte me.“

„Sestra ti izgleda mnogo voli kafu“, reče Ben kada je Tes prošiytala porcd.

„Trebalo je da joj vidiš izraz na licu kada sam joj poterala konja. Wedelo je povesti je samo zbog toga.“ „Inačc, svc je u redu?“

„Tiho jc.“ LJsporila jc korak. „Uobičajeno. Ili tiho i uobičajeno koliko jc moguće kad se sprema vcnčanje.“ „Ne bih voleo da nešto to pokvari.“

„Ništa to neće pokvariti.“ Sada se skroz zaustavila i okrenula leda grupici okupljenoj oko vatre tako da je gledala samo Bena. „Ponovo sam razgovarala sa policijom“, rekla je šapatom. „Ispituju moje ljude. Svakog od njih.“

„1 moje. To je ncophodno, Vila.“

„Znam. Ostaviia sam Hema na ranču i brine me što ne znam. On i Bes, Vudova dva sina. Ipak su sami.“

„Hem ume da se čuva, kao i Bes kad dode do toga. I niko neće povrediti tu dccu, Vil.“

„Ne bih na to ni pomislila ranije. Sad jcdnostavno ne znam. Predložila sam Nel da ih odvede do svoje sestre na neko vreme ali ona neće da ostavi Vuda. Naravno, ako je Vud ubica, onda su ona i momci verovatno bezbedni.”

Razmišljajući o svojim rečima, Viła izdahnu. „Ne mogu da verujem šta mi ponckad padne na pamet, Ben. Ako je Vud, ako je Džim, ako je Bili. Ili neko od tvojih ljudi. Yećinu njih znam ceo svoj život. A onda pomislim, možda mu je Džcsi Kuk bio poslednja žrtva. Možda će tu da se zaustavi i nećemo više imati posla sa ubistvima. A kad tako razmišljam, to jc kao da zaboravljam na ono što se dogodilo Piklsu i onoj devojci.”

„Takvo razmišljanje je normalno.” Dodirnuo ju je po obrazu. „1 ja sam pomislio da će možda da stane sa Kukom.” „Ali ti u to ne veruješ.” „Ne, ne verujem u to.”

„Da li si zato ovde? Zato teraš krdo istog dana kad i ja?” Plašio se da to nije bio veoma suptilan potez, i sada je rukom trljao ožiljak na bradi. „Moglo bi se reći da si mi ti neka vrsta investicije i jednostavno štitim irvesticiju.”

Ona podižc obrvu. „Ja nisam tvoje vlasništvo, MekKinone.” On se sagnu i ovlaš je poljubi. „Nc bih se složio”, rcče on i ode po kafu.

298

XXVI poglcwlje

Iz Tesinog dnevnika:

Teranje stoke ni na koji način ne liči na teranje mercedesa 450 SL - preko holwudskih bulevara, a mislim da ću tom sitnicom častiti sebe kada se vraćm svetlima velikog grada.

Teranje stoke je avantura koja možda liči na jurcanje autopntem u modernom sportskom automobilu. Ideš na razna mesla, vidiš razne stuari i sue to sa uetrom u kosi. Ali to je i bolan posao.

Zadnjica me tako boli da moram da sedim na jastuku dok pišem. Pretpostavljam da se na kraju krajeua isplatilo. Stenovite planine su apsolutno veličanstvene. Čak i sneg pod nogama u ovo doba godine to nije mogao da pokvari. Visoko u planinama i vazduh je drngačiji. Čistiji je reč koja ga najbolje opisuje. Kao najčistije prolećne vode u lepoj kristalnoj čaši.

Zaustavili smo se na jednoj stenovitoj zaravni i kunem se da je pogled dopirao sve do Nejtovog ranča.

Kada sam ga ugledala osećala sam da mi malo nedostaje. Čudno osećanje. Ne sećam se da mi je ikad ranije nedostajao muškarac. Seks, da, sigurno, ali lo je druga stvar.

U svakom slučaju, stoka je sama išla najvećim delompnta, gurala napred uz samo povremeno protivljenje. Adam kaže da je to zato što su mnoga grla već prešla taj pnt ranije i znaju kuda se ide, a oslali ih prate. Ipak, prave takvu buku sa tim udaranjem kopita i mukanjem i poneko odbeglo grlo moralo je da se juri i vrati.

Posmatrala sam Vilu kako lasom hvata krami i bila sam impresionirana. Ta žena izgleda prirodnije na konju nego na svoje dve noge. Izgledala je kraljevski, iako joj to nikad ne bih rekla. Glava joj je douoljno visoko u vazduhu i bez toga. Rodena je da naređuje drugima, ali moram priznati da je to neophodna osobina na njenom položaju. Radi neumorno, što je opet vredno dwljenja, ali mi se ne sviđa što puca bičem u mom pravcu.

Mislim da smo malo krivudali dok smo se uspinjali. Moram da joj odam priznanje i za to. Ne sumnjam u to da je produžila rutu da bi

299

ja i Lili što više užwale u kmjoliku. Bio je to fenomenalan izlet. Yideli smo irvasa i jelena, losa, dugorogu oi'cn, i ogromne, prelepe ptice.

Nisam uidela medveda i ni na koji način nisam razočarana zbog toga.

Lili je dosta fotografska. Tako se potpuno oporavila da bih gotovo mogla da zaboravim sve užase koji su joj se desili. Skoro. Kad pomislim na Lili mislim na vagu na kojoj se uagaju tragedija i sreća. Našla je način da sreća prei'agne. I tome se divim.

Ali potpuni zaborav je nemoguć. Ispod te jake površine Vil je potpuno rastrojena. Svi smo usredsređeni na venčanje i odlučni da ne dopustimo da to ista pokvari. Ali briga nije nestala. Oseća se svuda oko nas.

Sto se drugog fronta tiče, borim se sa preprekama scenarija. Ajra je veoma zadovoljan napretkom i rezultatom. Očekujem da će me preplaciti sastancima kada se najesen vratim u Los Angeles. I konačno sam odlučila da mu kažem za knjigu. Bio je prilično oduševljen, što me je zbunilo, tako da sam mu dala prvih nekoliko poglavlja da stekne neki utisak. Videćemo.

Trenutno koristim slobodno vreme za pisanje između priprema za venčanje. Bliži se i devojačko veče i svi se pretvaramo da Lili ne zna da ga planiramo. Biće fenomenalno.

„Pa, šta vi muškarci imate u vidu za momačko veče?“ Tes je sedela na ogradi od korala i posmatrala kako Nejt trcnira ždrepcu od godinu dana.

„Nešto pristojno, naravno.“

„Koliko striptizeta?“

„Tri. Više od tri nije pristojno.“ Povukao je uzdu i konja, a zatim ga blago stisnuo kolenima. On krcnu u lagan kas. „Tako jc. Dobar dečko.“

Pogledaj ga; pomisli Tes, sav vitak i jak sa spuštenim šeširom i tim dugim, uskim šakama koje su tako seksi kao šake pijaniste.

Bukvalno joj je krenula voda na usta. „Da li sam ti ikad rekla kako dobro izgledaš na konju?“

„Par puta.“ I svaki put bi osetio vrclinu kako mu se penje uz vrat. „Ali možeš opet da mi kažuš.“

„Izgledaš dobro. Kad ću te videti u sudnici?“

Iznenaden, on okrete konja. „Nisam znao da bi htela.“

Ni ona nije znala. „Pa, želim. Volim da te gledam u odelu, kada si sav trezven i ozbiljan. Volim to.“

Sjahao je, prebacio uzde preko ograde i počeo da otkopčava sedlo. „U zadnje vreme nije bilo mnogo vremena za gledanje ili za bilo šta drugo, zar ne?“

300

„Bili smo zauzeti. Ostalo je samo deset dana do venčanja a Lilini i> 'itelji dolaze sutra. Kad se stvari srede, možda bi mogao da me še u grad da te vidim kako radiš u sudnici... Onda bismo mogli da uzmemo hotelsku sobu na jednu noć i da se igramo.“ Prešla je jezikom preko zuba. „Hoćeš li da se igraš sa mnom, Nejt?“

„Po tvojim pravilima ili mojim?“

„Bez ikakvih pravila.“ Nasmehivši se, skočila je sa ograde i zgrabila ga vrelo ga i dugo poljubivši. „Nedostajao si mi.“

„Stvarno?“ To je napredak koji nije očekivao tako brzo. „To jc dobro.“

Bacila je pogled ka kući i pomislila na krevet. „Da li bismo možda mogli da...“

„Mislim da Marija ne bi preživela taj šok usred dana. Možda bi mogla da prcspavaš.“

„Mmmmm. Yolela bih da mogu, ali već sam otišla bez dopuštenja starešine, a ne volim da dugo ostajem van kuće nakon svega što se dogodilo.“

Oči su mu postale hladne kada se okrenuo da skine sedlo sa ždrepcu. „Zao mi je što nisam došao ranije da pomognem Adamu.“

„Ne bi napravilo razliku. Adam i Vil nisu ništa mogli da učine da to zaustave. Ništa ne bi bilo drugačije i da si bio tamo.“

„Možda." Ali je proživio dosta loših trenutaka kada je razmišljao o tome i zamišljao to. Pitao se šta bi uradio kada bi neko Tesi držao pištolj prislonjen uz glavu. Pošto i iz njenih očiju nestade sjaja, on impulsivno požele da je podigne na gola leđa konja „Hajde da jašeš sa mnom."

„Bez sedla?" Trepnula je, a zatim se nasmejala i ustuknula. „Mislim da ne. Volim da se uhvatim za rog od sedla."

„Mlakonjo." Ispružio joj je ruku. „Hajde. Možeš da se uhvatiš za mene."

Zaintrigirana, ali oprezna, Tes ispitivački pogleda konja. „Malo je povećati za ždrepcu od godinu dana."

„On je samo beba i ima želju da nam ugodu." Nejt nakrivi šesir očekujući da mu ona pruži ruku.

„Dobro. Ali stvarno mrzim da padam." Dozvolila mu je da je zgrabi za ruku i uz vrlo malo gracioznosti uzverala se na konja iza njega. „Drugačije je", proceni ona ali je definitivno osetila prednost u tome što može da se prilepi za Nejtovu obuhvativši ga rukama oko struka. „Seksi. Adam isto mnogo jaše bez sedla. Izgleda kao bog."

Nejt se zakikota, i konj krenu da šeta. „Ovako bolje osećaš konja u boljem ritmu."

501

Kada su krenuli u kas Tes shvati da ovako bolje oseća i požudu. A kada su krenuli u galop, smešila se kao budala. „Ovo je fantastično. Hoću još."

„To uvek kažeš." Napravio je krug po koralu, uživajući u dodiru tih čvrstih bujnih grudi na leđima. Pomuti mu se pred očima kada su njene ruke skliznule ispod njegovog kaiša. „1 mislila sam da je tako", rekla je kada je otkrila da je tvrd. „Jesi li to ikada radio na konju?"

„Ne." Ideja je izgledala kao fascinantna prizor - ona leži na leđima naslonjena na konjski vrat dok su joj noge obmotane oko njegovog struka dok se kreću u ritmu konja. „Polomili bismo vratove kada bi ždrebac osetio miris seksa i zbacio nas."

„Spremna sam da rizikujem. Stvarno te želim, Nejt." Zastao je, umirio konja a zatim se okrenuo i prebacio je ispred sebe kada počese uzdasi i divlja predigra. „Ne." Nije stigao da izgovori tu reč zavrelim usnama kada joj prsti uhvatiše njegov kaiš. „Ovo će zasad morati da bude dovoljno. Samo se drži za mene, Tes. Samo se drži i pusti me da te ljubim."

Bila bi neukrotiva da je on nije čvrsto stegnuo i priijubio joj ruke uz telo dok ju je divlje ljubio. Šesir joj je pao u prašinu i srce joj je ludački udaralo dok su njegovi udarci udarali po celom telu. A onda se promeni, sve se promeni i postade nežno, slatko, čisto kao vazduh u planini.

Preveo ju je od očaja do nežnosti tako da joj se puls uspori i postade dublji, sve dok joj grlo nije zbolelo od toga i oči počese da je peku.

„Volim te." Nije planirao to da kaže, ali su reči bile suviše snažne i prevelike da bi ih zadržao unutra. Usne su mu polako oblikovale te reči dok su je ljubile.

„Šta?" Ona ga ošamućno i sanjivo pogleda u oči. „Šta si rekao?" „Da te volim."

Ona se istog trenutka trgnu iz ovog osećaja lebdenja i tresnu nazad u stvarnost. Cula je te reči i ranije. Bilo ih je lako izreći. Bile su samo jedna fraza. Ali ne ovoga puta. Ne od čoveka kao što je Nejt.

„Malo si se zaneo." Zelela je da se osmehne, da sve ostane opušteno i neobavezno. Ali nije uspela. „Nejt, mi smo samo..."

„Ljubavnici?" dodao je ali nije imao vremena da prebacuje sebi što je dovršio njenu rečenicu. „Partneri u krevetu? Ne, nismo Tes."

Udahnula je duboko da se smiri i odlučno odgovorila. „Mislim da je bolje da sidemo."

Umesto toga uzeo je njenu bradu u ruku tako da su mu oči bile u nivou njenih. „Volim te i volim te već duže vreme. Hoću da ostaneš sa mnom, da se udaš za mene, da imamo porodicu ovde.”

302

Onaj prvi šok je izbledeo u poredenju sa ovim. „Znaš da nikako iogu da...”

„Imaš dosta vremena da se privikneš na tu ideju.” Rekavši ovo, sišao je sa konja. „Ja imam skromne snove”, reče on proučavajući njeno zapanjeno lice. „Diploma sa prava, ovaj ranč, dobra rasa konja. Sve to imam. Sad želim tebe.”

E, to joj pomaže, pomisli, da šok od ove neublažene uvrede i arogantnosti zameni besom. „Otvori oči, gospodine advokatu. Ja nisam ni diploma, ni ranč, ni rasna kobila.”

„Ne, nisi.” Na usnama mu zaigra osmeh kada ju je spuštao sa konja. „Ti si žena, tvrdoglava, ambiciozna i naporna. I bićeš moja.”

„Jel' te zanima šta ja mislim o ovom tvom iznenadnom kaubojskom mentalitetu?”

„Mislim da imam dobru predstavu.” Skinuo je oglav sa ždrepcu i lupio ga po slabinama i ovaj otrča. „Bolje idi kući i malo razmisli o tome.”

„Nema potrebe da razmišljam.”

„Ipak ću ti dati vremena.” Pogledao je u nebo. Sunce je upravo počinjalo da zalazi ka zapadnim vrhovima i nebom se prosipala crvena boja. „Pašće kiša večeras.” Rekao je to opušteno dok je preskakao ogradu i ostavio Tes da zaprepašćeno gleda za njim.

„Ne znam koji je davo ušao u tebe”, promrmlja Vila, „ali izbaci ga. Lili će svakog časa ući sa svojim roditeljima.”

„Nisi ti jedina koja sme da ima probleme”, reče Tes trpajući kolač u usta.

Kuća je bila puna žena koje nisu zatvarale usta, poklona uyijenih u sjajan papir i belih ukrasnih traka. Tesina ideja je bila da se servira šampanjac i punč za devojачko veče i iako je Bes zakolutala očima kada je to čula, samo forme radi; uživala je u šolji punča dok je tračarila sa komšinicama.

Svi su bili srećni kao klovnovi, pomisli Tes i ubaci još jedan kolačić u usta. Slavili su ludu ideju da se dvoje ljudi veže lancima jedno za drugo na ceo život. Napućila je usne, razmišljala da li da pojede još jedan kolač, ali umesto toga zapalila je cigaretu.

Nema šanse da joj zbog Nejta Torensa pukne još jedan par farmerica. Zgrabila je čašu sa punčem i odlučila da će se umesto toga napiti.

Kada je ušla buduća mlada, Tes je sasula tri čaše punča i sada je bila više u raspoloženju za slavlje. Svidelo joj se kako je Lili odglumila iznenadenje. Zabava nije bila tajna otkako je poslata prva pozivnica.

303

Sada je bilo radovanja i topljenja od sreće nad poklonima koji su uključivali sve od metlica do bade-mantila.

Tes je videla kako Lilina majka zadržava suze i iskrada se napolje.

Zanimljiva žena, pomisli Tes sipajući sebi još jednu šolju. Privlačna, samopouzdana, obrazovana. Šta je kog davola videla u kućinom sinu kao što je Džek Mersi.

Kada je Bes sipala dve šolje i iskrala se napolje, Tes je slegnula ramenima i pokušala da pokaže odgovarajući entuzijazam za izvezene salvete.

„Izvoli, Adel.” Bes se spusti u stolicu za ljuljanje i dade Adeli šolju dok je ona brisala oči od suza. „Prošlo je dosta vremena otkad si poslednji put sedela tu.”

„Nisam znala kako će mi biti kad se vratim ovde. Mersi se uopšte nije promenio.”

„O, tu i tamo. Ni ti se nisi puno promenila.” Sujeta je bila njena slabost i Adel automatski dodirnu pažljivo nameštenu frizuru. Bila je kratko ošišana i ravna fine nijanse plave.

„Bore”, reče ona uz slabašan osmeh. „Nikad ne znam odakle se stvaraju ali svako jutro vidim neku novu.”

„Takav je život.” Bes ju je posmatrala. Adel je još uvek imala malo, skoro krhko lice lepih proporcija. U dobroj je formi, pomisli Bes. Vitka, skoro mršava, a njen oscćaj za

boju i liniju se takode nije promenio. Izgledala je dobro u pantalonama roze nĳanse i košuljom boje slonovaĉe.

„Imaš dobru kćerku, Adel. Lepo si je odgajila.“ „Moglo jc bolje. Trebalo je bolje. Kad je pogledam scitim se kada je bila devojĉica i onolikh sati koje je trcbalo da provedem sa njom a nisam.“

„Morala si da radiš a imala si i sopstvcni život.“ „Jesam.“ Da bi sc umirila, Adcl je uzela gutljaj punĉa. „1 dosta bola prvih nekoliko godina. Mrzela sam Džeka Mcrsija više nego što sam ga ikada volela, Bes.“

„To je prirodno. Bio je nepravedan prema tebi i devojĉici. Ali rekla bih da si našla boljeg ĉovcka od njega.“

„Rob? Da, on jc dobar ĉovck. Ima svoj put, i slcdi ga, tako je uvck bilo. Ali to je dobar put.“ Usne joj omekšaše. Imali su dobar život, pomisli ona. „Rob ne pokazuje previše osećanja, ali voli Lili. Pitam se da nismo očekivali previše od nje. Ali volimo je.“

se.

Ljuljala se ĉuteći. „Bože, taj pogled. Nikad ga nisam zaboravila. Nedostajalo mi je ovo mesto. Srećna sam bila na Istoku - u zelenilu i blagosti zcmĳje. Ali ovo mesto mi je nedostajalo.“

304

„Sad možeš da dodeš pošto Lili živi ovde.“

„Da. Doći ćemo. Rob je oĉaran. On voli da putuje. Izbegavali smo ; deo zemĳje, ali sad... Sad je sa Adamom u štali i razgleda konje.“ UzdaKnula je i nasmešila se. „1 on je dobar ĉovek, zar ne, Bes?“

„Jedan od najboljih koje poznajem i sve bi učinio za nju.“

„Toliko je propatila. Kada samo pomislim na to...“

„Nemoj.“ Bes spusti ruku na njenu. „Sada je sve gotovo. Baš kao što je gotovo sa Džekom Mersijem i tobom. Biće prelepa mlada i srećna supruga.“

To joj ponovo nagna suze na oĉi koje su se slivale niz obraz kada se Vila pojavi.

„Izvinite“, rekla je i automatski krenula unutra.

„Ne, nemoj.“ Smrkćući Adel je ustala i pružila joj ruku. „Samo sam malo sentimentalna. Nisam imala prilike da stvarno razgovaram sa tobom. U svakom pismu koje mi je Lili pisala naveliko mi je priĉala o tebi i Tes.“

Bila je slaba na ženske suze. Vila se promeškolji i pokuša da se osmehne. „Iznenadena sam da je pisala o nekome drugom osim o Adamu.“

Jmaš iste oĉi kao i brat.“ Tamne i mudre, pomisli Adel. I mirne. „Upoznala sam tvoju majku. Bila je prelepa žena.“

„Hvala.“

„Bila sam upiašena.“ Adel se nakašlja. „Shvatila sam da ovo nije najbolji ĉas da to pominjem, ali bila sam tako zabrinuta. Znam da je Lili dosta umanjeno prikazala sve što se ovde dešavalo kada mi je pisala ili kada smo sc ĉule telefonom. Ali kada je Džesi - kada su se one stvari izdešavale sa Džesijem, vesti o tome su stigle i na Istok. Htela sam da kaųem da sam još uvek zabrinuta, ali mi je lakše sada kada sam upoznala tebc i Adama.“

„Lili je jaĉa nego što mislite. Jaĉa nego što je iko od nas mislio.“

„Moųda si u pravu“, reĉe Adel a zatim se pripremi za ono što ima da kaųe. „1 ųelim da ti zahvalim na gostoprimstvu i na tome što si pozvala Roba i mene da ostanemo u tvom domu. Znam da ti je to sigurno nezgodno.“

„Mislila sam da će biti, ali nije. Roditelji moje sestre su uvek dobrodošli na Mersiju.“

„Ne liĉiš na Džeka“, reĉe Adel i preblede, zapanjena ovim što je rekla. „Izvini.“

„Nemojte da se izvinjavate.“ Yiĳine oĉi pogledaše u pravcu odsjaja sunca na hromu. I usne joj se blago iskriviše. „A evo još jednog iznenadenja.“ Ona vrati pogled na Adel. „Nadam se da vam neć biti nezgodno.“

305

prcwirila unutra. „Hej,
„Sta si uradila, devojko?" upita Bes.
Vila je samo nastayila da se smeši Holivud, dodi ovde na sekund."
„Molim?" Noseći šolju sa punčom u jednoj ruci, Tes je došla do vrata. „Igramo se društvenih igara. Koliko reči možeš da napraviš od slova koje čine frazu „medeni mesec"? Mislim da sam u vodstvu. Pobednik dobija korpu sa kupkama."
„Imam bolju nagradu za tebe."
Tes pogleda preko njenog ramena i svojim ošamućenim očima ugleda Nejtov kamionet kako stajc ispred kuće. „Nc želim sada da razgovaram sa njim. Arogantni kauboj advokat. Samo mu reci da sam... O, Isuse Hriste."
„Nemoj da bogohuliš na ovaj dan", naredi joj Bes a zatim se ozari kada se suvozačeva vrata otvoriše i jedna žena izade napolje i primami sve pogledc. „Luela Mersi, tako mi svcga, ti si mclem za oči."
„Ja sam melcm za sve", reče Luela i grohotom se nasmeja a zatim potrča na svojim crvenim tankim štiklama i zagrli svoju šokiranu kćerku. Jznenaćenje, bejbi." Poljubila je Tesu, obrisala trag od karmina na njenom obrazu, a zatim se okrenula da srdačno zagrli Bes. „Još uvek zavodiš red ovdc?"
„Najbolje što umem."
„A ovo mora da je Džekova najmlada kćerka." Okrcnula sc ka Vili i toliko je stegla da je ova misliila da će joj slomiti rebra. „Bože, pljunuta majka. Ne bih nikad rekla da neko može da bude lep kao Meri Yolfčajld."
„Ja... kwala." Opčinjena, Vila je samo zapanjeno posmatrala. Žena je izgledala kao kraljica glamura i mirisala kao parfimerija. „Tako mi je drago što ste došli", reče ona iskreno. „Tako mi je drago što sam vas upoznala."
„1 meni/vdušo. Kad sam dobila pozivnicu, zamalo nisam pala u nesvest." Čvrsto držeći Vilu za ramena okrenula se i ozareno nasmešila Adeli. „Ja sam Luela, prva supruga." Adel ju je malo zapanjeno posmatrala. Da li ova žena zaista nosi zlatnujamě bluzu popodne? „Ja sam Lilina majka."
„Zena broj dva." Uz još jedan zaglušujući napad smeha, Luela zagrli Adel kao sestru. „Pa, gad jc imao dobar ukus što se žena tičc, zar ne? Gde je tvoja devojka? Mora da liči više na tebe nego na Džeka jer mi je Tes rekia da je lepa k'o slika i prava dobrica. Imam poklone za nju."
„Hoćete da vam ih ja unesem u kuću, Luela?" U podnožju stepenica Ncjt je stajao i smešio sc, držeći u rukama Luclinc minijaturnc psc.

Po prvi put usredsredivši se na Nejta od kako je stigao, Tes užasnuto upita: „O, bože, mama, zašto si povelala Mimi i Morisa?"
„Morala sam. Nisam mogla da ostavim svoje dušice kod kuće same.' Uzela ih je od Nejta i pravila zvukove kao da ih ljubi. „Zar ovo nije pravi dasa, dame?" Poljubila jc Nejta sočno u obraz i ostavila jasan trag karmina. „Kuncm se da mi je srce poskočilo kada sam ga ugledala. Samo ti to unesi unutra, slatkišu."
„Da, gospodo." On baci jedan kratak zadovoljan pogled ka Tes, prc ncgo što se vratio u kamionet da izvadi stvari.
„Pa šta svi radimo ovdc?" upita Lucla. „Cujem da je unutra žurka a meni treba piće. Ne smeta ti da malo procunjam okolo, Vila?"
„Ne, ja ću vas lično provesti okolo. Nejt, stavi Lueline stvari u sobu pored Tesine. U roze sobu."
„Čekaj samo da te Meri Sju vidi" reče Bes dok je uvodila Luclu unutra.
„Sećaš se Meri Sju Referti?"
„To je ona sa konjskim zubima ili ona sa lenjim okom?"
Tes pažljivo stavi praznu šolju na ogradu od verande. „Tvoja ideja?"
„Moja i Lilina", reče Vila ozarena. „Htele smo da te iznenadimo."

„1 jeste, definitivno ste me iznenadile. Kasnije ćemo popričati o tome." Tes zgrabi Vilu za košulju. „Lepo ćemo popričati."

„Dobro. Idem da joj donesem piće."

„Izgleda da tvoja mama planira duže da ostane." Nejt je vukao poslednji od pet kofera. Svaki je bio težak kao vlažan beton.

„Toliko spakuje kad ide u Vegas na vikend."

„Žena se ne stidi onoga što je."

Stavivši šok u stranu, Tes se ispravi spremna da odbrani svoju majku. „Šta ti to znači?"

„Znači nema laži, nema pretvaranja. To je Luella skroz-naskroz. Nakon pet minuta zaljubio sam se u nju." Radoznao on nakrivi glavu. „Šta si ti mislila da sam mislio?" Pokrenula je svoja ukočena ramena ali nije mogla da ih sasvim opusti. „Ljudi imaju različite reakcije na moju majku."

Klimnuo je glavom. „Očigledno je da ti imaš. Treba da se stidiš." I dok je ona stajala razrogačenih očiju od šoka, proneo je dva kofera pored nje.

Režeći, Tes uze jedan kofer i pode za njim. „Šta je to trebalo da znači?" S naporom se pope uz stepenice. Luella nije verovala u to da čovek treba da putuje samo sa par krpica.

„Mislim da ti je majka jcdna u milion." Stavio je kofcre na krevet i izasao.

306

307

Tes je bacila treći kofer na krevet, ispružila ruke i čekala. „Znam ja dobro šta imam", reč ona čim se on vratio sa ostatkom prtljaga. „To je moja majka. Ko bi drugi došao na devojačko veče u Montanu noseći kapri pantalone i zlatnu lame bluzu? O, obriši taj karmin sa obraza, izgledaš kao idiot." Borila se da otvori kofer i otvorivši ga, prevrnu očima kad ugleda sadržaj. „Ko bi drugi spakovao dvadeset pari cipela sa visokom štiklom da bi proveo nekoliko nedelja na ranču? I ovo." Izvukla je haljinu boje lavande oivičenu purpurnim perjem. „Ko nosi ovakve stvari?"

On pogleda hajinu dok je vraćao maramicu u džep. „To je njen stil i stoji joj. Ti si suviše opterećena izgledom, Tes. To je tvoj najveći problem."

„Izgledom? Pa pobogu, ona lakira nokte kućićima. Ima labudove od betona u dvorištu. Spava sa mladčićima koji su mladi od mene."

„1 pretpostavljam da su oni srećni." Naslonio se na stub od kreveta. „Zak ju je vozio avionom do mene i skoro jc srušio avion koliko se smejaao. Rekao mi je da ga je zasmajavala od kada su krenuli iz Bilingsa. Pitala me je da li može da svrati do mene i vidi konje. Htela je da ih vidi odmah, ali je jedva čekala da dode ovde i prvo vidi tebe. Trideset sekundi kasnije me je grlila tako jako da mi je izbila vazduh i sprijateljili smo se. Uglavnom je pričala o tebi dok smo se vozili i molila me deset puta da joj kažem da si dobro i sigurno. Da si srećna. Pretpostavljam da joj je trebalo oko deset kilometara da shvati da sam zaljubljen u tebe. Onda sam morao da stanem da ona popravi šminku jer je počela da plače."

„Znam da me voli." I bilo ju je sramota. „1 ja nju volim, samo..."

„Nisam završio", reče Nejt hladnokrvno. „Rckla mi je da ništa ne zamera Džeku Mersiju, jer joj je dao nešto poscbno. Tebe. I ti si joj promenila život. Postala je majka i poslovna žena. Bila je srećna što se vraća ovamo i što će još jednom videti ranč i upoznati tvoje sestre. Sto će te videti i znati da uzimaš ono što ti pripada."

Ispravio se i gledao je uv oči. „Reći ću ti kakvu sam ja imao reakciju na Luelu Mersi, Tes. Cisto divljenje - za ženu koja je primila udarac i ponovo ustala. Koja je sama odgajila kćerku, napravila joj dom, uspcšno vodila posao da njena kćerka nikad ne bi bila željna ičcga. Koja je dala toj kćerki prkos i ponos i srce. Baš me briga ako idc u crkvu u celofanu, a ni tebe ne bi trebalo da bude briga."

Okrenuo se i otišao. Tes je scdela na ivici kreveta osećajući se malo pijano i veoma plačljivo. Pažljivo je stavila haljinu preko kreveta a zatim je ustala i počela da raspakuje majčine stvari.

Kada se Luela popela na sprat petnaest minuta kasnije, posao raspakivanja je bio upola završen. „Koga zavaravaš sa ovim? Dole je žurka.”

308

„Nikad se ne raspakuješ. Mislila sam da ja započnem a ti završi.”

„Nemoj sada da se zamajavaš time.” Luela je zgrabi za ruke. L, uHiji na tome da se Bes napije. Kad se napije onda peva.”

„Stvarno?” Tes spusti letnju haljinu boje višnje. „Ne bih volela to da propustim.” Tada se okrcnula i spustila ruku na Luelino rame. Rame koje je uvek bilo tu za nju; bez pitanja, bezuslovno. „Drago mi je da te vidim, mama. Tako mi je drago što si došla.” Glas joj se prekide. „Stvarno rni je drago.”

„Šta jc sad ovo?”

„Nc znam.” Tes šmrknu i ustuknu. „Svašta. Ništa. Ne znam.”

„Ovo je bio težak period za tebe.” Luela uze čipkanu maramicu i obrisa kćerkino lice.

„Da, na tako mnogo načina. Pretpostavljam da sam osetljivija nego što sam mislila. Preživću.”

„Naravno da hoćš. Sad ćcmo da sidcmo i da se priključimo žurci.” Uhvativši je oko struka, Luela jc povcdc napoljc. „Kasnije ćemo otvoriti flašu francuskog šampanjca i ispričati se.”

„Baš bih to volela.” Tes isto tako stavi ruku na Luelina leđa. „Baš bih to volela.”

„Onda možeš da mi ispričaš svc o onom bajnom parčetu na koji si bacila oko.”

„Nejt me trenutno baš i ne voli rnnogo.” Kad je pomislila na to suze su joj opet navrle na oči. „Nisam sigurna ni da samu sebe baš volim mnogo.”

„Pa, to se može popraviti.” Luela zastade na stepenicama slušajući ženski razgdvor. „Meni se oboje dopadate.”

„Trebalo je da te ja pozovem da dodeš”, prošaputa Tes. „Trebalo je da te pozovem još pre nekoliko meseci. Nije trebalo da te Vila poziva da dodeš. Razlog što te nisam pozvala je delom taj što sam mislila da će ti biti neugodno. A delom taj što sam mislila da će meni biti. Izvini.”

„Dušo, ti i ja smo različiti kao badvajzer \ moet. To ne znači da oboje nemaju dobre strane. Sam bog zna da me toliko puta zaboleda glava od tebe koliko i tebe od mene.” Luela je brzo zagrlj. „Slušaj to torokanje. Podseća me na dane kada sam pevala u horu. Uvek sam volela ženskc razgovore. Kako to da mi smeta ili pripreme za yenčanje. A i tvoje sestre mi se veoma sviđaju, dušo.”

„1 meni.” Tes stegnu bradu. „Ništa nam neće pokvariti venčanje.”

I on jc isto to mislio. Čuo jc zvuk ženskog smeha, žcnskih glasova, lepih kao muzika.

Nasmčšio sc. Yolco jc da razmišlja o tome da jc Lili

309

o n

unutra, u centru pažnje, slatka i mila. Bila bi mrtva da nije njega i je čuvao svoje herojstvo u srcu nedeljama.

On joj je spasio život i žeieo je da je vidi udatu. Kada te lepe slike izblede uvek je mogao da prizove prizor onoga što je učinio Džesiju Kuku. Ponekad je voleo da zaspi premotavajući iznova tu scenu u glavi. Lep, šarenolik san namirisani krvlju.

Od tada je bio veoma pažljiv i kada je želja za ubistvorn postala suviše jaka; hladio bi se u brdima i zakopao bi svoj plen. Cudno je koliko je ta požuda sada bila jača, mnogo više nego potreba za hranom, za seksom. Uskoro, znao je, uskoro neće biti zadovoljan zecom ili jelenom ili kravom sa pašnjaka.

Moraće da ubije i nešto ljudsko.

Ali moraće da se suzdržava i kontroliše sve dok Lili ne bude bezbedno udata. Sada je bio vezan za nju, a kada se za nekoga veže on je toj osobi i odan. Plašio se da se ona brine da bi nešto moglo da se dogodi. Ali i to je sredio. Odštampao je poruku veoma pažljivo i dugo razmišljao o rečima. Sad kad ju je napisao i ubacio ispod kuhinjskih vrata, bilo mu je lakše.

Sada neće brinuti. Znaće da je neko čuva. Sada može da se opusti i uživa u zvukovima ženskog rituala. Sada može da sanja o svadbenim zvonima koji će najaviti prekid posta i početak puštanja krvi.

Kada je nebo poprimilo crvenu boju nad zapadnim vrhovima i žurka se završila; neke od žena koje su kamionetom prošle pored njega nasmešiše se. On podiže ruku da im mahne. Pitao se koga od njih će izabrati da lovi kad dode vreme.

310

XXVII poglavlje

„Mislim da treba da vidiš ovo.”

Podignute obrve, Vila je uzela papirić iz Liline ruke. Bila je spremna da pode na spavanje nakon dugog dana druženja kada je Lili ušla u njenu sobu. Na prvi pogled na papir umor nestade.

Ne želim da brineš. Neću dozvoliti da se išta dogodi tebi, Adamu ili tvojim sestrama. Da sam znao što Džej Si smeru ubio bih ga ranije, pre nego što te je uplašio. Sad možeš da se opustiš i da uivaš u venčanju. Ja ću biti tu i čuvaću tebe i tvoje. Najbolje želje. Prijatelj.

„Isuse.” Prode je jeza. „Kako si dobila ovo?”

„Bilo je gurnuto ispod kuhinjskih vrata.”

„Pokazala si je Adamu?”

„Da, odmah. Ne znam šta da mislim o ovome, Vil. Osoba koja je ovo poslala ubila je Džesija. I ostale.” Uzela je papirić od Vile i presavila ga. „A ipak se trudi da me ohrabri. U ovome nema pretnje ali se ja ipak osećam kao da sam u opasnosti.”

„Naravno da se tako osećaš. Praktično ti je ušao u kuću.” Počela je da šeta po sobi dok su joj stopala u čarapama bila bešumna. „Do davola. Do davola. Yračamo se ponovo u centar. Ovo je ostavljeno danas, desetine ljudi su ulazili i izlazili. Mogao je biti bilo ko od njih. Nemam načina da suzim spisak.”

„On ne želi da povredi mene ili tebe ili Tes.” Lili udahnu duboko i umirujuć. „Ili Adama. U to bar mogu da se uzdam. Ali Vil, on će biti na venčanju. Biće tamo.”

„Ja ću da brinem o tome. Rešiću to”, nastavi spustivši ruke na Lilina ramena i čvrsto je stegnuvši. „Daj mi poruku. Ja ću to srediti i predati policiji. Ti se udaješ za par dana i samo na to treba da misliš.”

„Neću da kažem roditeljima. Razmišljala sam o tome i razgovarala sa Adamom i odlučila da kažem samo tebi. Ti reci kome smatraš da treba da kažeš. Ali ne želim da uznemirim mamu i tatu.”

„Oni neće saznati za ovo.” Vila uze poruku i štavi je na stočić. „Lili, tvoja svadba znači i meni koliko i tebi. Moglo bi se reći da imam dvostruki intencs.” Pokušala je da se nasmeši, ali osmeh nije bio ubedljiv. „Ne može svako da kaže da mu se brat i sestra venčavaju.”

511

Barem ne u Montani. Samo se koncentriši na svoj posao mlade. To bi mi puno značilo.”

„Ne plašim se. Izgleda da više ne može baš bilo šta da me uplaši.” Prislonila je obraz uz Vilin. „Volim te.”

„Aha. Isto.”

Zatvorila je vrata a zatim pogledala presavijenu poruku. Šta će kog davola sada da uradi? Odgovor nije bio da će otići u krevet i dobro se ispayati. Umesto toga uzela je čizme i otišla do telefona.

„Ben? Da, da, sačuvali smo ti tortu. Slušaj, treba mi usluga. Hoćeš da pozoveš policajca koji vodi moj slučaj i da mu kažeš da me sačeka na tvom ranču? Imam nešto što moram da mu pokažem a ne želim da dolazi ovde. Ne." Držala je telefon između uha i ramena dok je navlačila čizmu. „Objasniću ti kad dodem. Krenula sam. Nemam sad vremena za to", rekla je kada je počeo da se raspravlja. „Zaključaću vrata od kamioneta i poneti napunjenu pušku na sedištu, ali krećem sada."

Prekinula je vezu pre nego što je stigao da viče na nju.

„Prokleta, tvrdoglava žena."

Vila je prestala da broji koliko puta ju je Ben nazvao tako ili slično u toku proteklih dva sata. „Morala sam to da uradim i uračeno je." Cenila je što joj je sipao vino, iako je to bilo iznenađenje. Nije nikad mislila da je Ben tip muškarca koji pije vino. Ili da će izigravati domaćina nakon razgovora sa policijom."

„Ja bih došao po tebe."

„Skoro si i došao", podsetila ga je. „Bio si skoro na pola puta do Mersija kada smo se sreli. Rekla sam ti da ću biti u redu. Sam si pročitao poruku. Ne radi se o pretnji."

„Činjenica da je napisana dovoljno je preteća. Lili mora da je izludela."

„Ne, u stvari, veoma je mirna. Više se brine da će se njeni roditelji zabrinuti."

Pretpostavljam da ću morati da kažem Tesi. Ona će reći Nejtju i više nikome nećemo reći."

Uzela je još jedan gutljaj dok je šetala po sobi. Pretpostavljala je da će njegova soba biti tipična muška soba. Zidovi su bili prekriveni lamperijom boje mada kao i pod na kome nije bilo tepiha ili prostirke. Nameštaj je bio glomazan i udoban u teget boji. Nije bilo nijednog ukrasnog jastučića niti nekog ženskog ukrasa.

Ali je bilo uramljenih fotografija njegove porodice na polici od borovine iznad kamina, zbirka antičkih potkovicica i lep komad tirkiza na polici na kojoj su se knjige nakrivljeno naslanjale jedna na drugu.

Na stolu je ležao kalauz za potkovicice kao i džepni nožić sa drškom od kosti i nešto sitnine.

312

Jednostavno, za osnovne potrebe. Ben, zaključila ona a zatim shvati da i je predugo ostavila da šteta i zvoca.

„Nim što si mi odmah pomogao. Možda ćemo imati srcić i policija će otkriti ko je napisao poruku."

„Naravno, da je ovo film u produkciji Paramaunta."

„Pa, to je najbolje što sada mogu da smislim." Spustila je polupraznu čašu i ustala.

„Marn venčanje za manje od nedelju dana i kuću punu gostiju, tako da..."

„Gde misliš da si pošla?"

„Kući. Kao što rekoh, kuća mi je puna gostiju i jutro nije tako daleko." Izvadila je ključeve, a on ih joj ote. „Slušaj, MekKinone..."

„Ne, ti slušaj." Bacio je ključeve prcko ramena i oni zazveckaše kad završiše u uglu.

„Ne ideš ti nigde večeras. Ostaješ ovde gde mogu da te pazim."

„Imam ponoćnu stražu."

Samo je podigao slušalicu i okrenuo broj. „Tes? Da, Ben je. Vila je ovde i prespavaće kod mene. Pozovi Adama i reci mu da organizuje stražu. Yratiće se ujutru." Spustio je slušalicu ne sačekavši potvrdu. „Gotovo."

„Ti ne upravljaš Mersijem, Bene, niti upravljaš mojim životom. Ja sam ovde glavna."

Zakoračila je ka ključevima i soba joj se zavrte jer ju je prebacio preko ramena. „Koji je davo ušao u tebe?"

„Nosim te u krevet. Tamo lakše mogu da izadem na kraj sa tobom."

Psovala ga je, otimala se, a kada to nije uspjelo, tako se uvertala da je došla u poziciju da može da ga ujede za leđa. On prosikta kroz zube, ali nastavi da hoda.

„Devojčice se ujedaju“, rekao je kada ju je bacio na krevet. „Očekivao sam nešto više od tebe.“

„Ako misliš da ću da spavam sa tobom kada se ponašaš prema meni kao prema kravi, grdno se varaš.“

Leda su mu pulsirala na mestu gde su se zubi zarili i to ga je razjarilo. „E to ćemo da vidimo.“ Gurnuo ju je nazad, prikovao za krevet i stegnuo joj ruke koje joj je podigao iznad glave. „Hajde, bori se ako možeš.“ Taj izazov je izrekao čelično hladnim tonom. „Nikad to nismo ranije probali. Možda mi se sviđa.“

„Ti kučkin sine.“ Otimala se, uvertala i kada je spustio usne na njene, ujela ga je ponovo. On se prevrnuo zajedno sa njom pazeći da ruke i nokte drži dalje od svoje kože.

Promašila je udarac kolonom toliko da on oseti olakšanje ali ga i obli znoj.

Slobodnom rukom joj je pocepao košulju, a zatim i tanku pamučnu majicu ispod, ali je nije dodirivao. Ovaj grubo zagrljaj, ovo

513

lažno nasilje bilo je ono što im je po njegovom mišljenju trebalo da oteraju strahove.

A kada se primirila ispod njega dahćući, zatvorenih očiju, znao je šta im je sledeće potrebno. „Pusti me, kukavice.“

„Vezaću te za krevet ako budem morao Vila, ali ostaješ ovde večeras. A kad završimo, spavaćeš. Stvarno ćeš spavati.“ Ovlaš je poljubi u slepoočnicu, a zatim u obraz, pa u vilicu, zamenivši grubost nožnošću.

„Pusti me.“

Podigao je glavu. Kosa joj je ležala preko tamnozelenog prekrivača na krevetu.

Jagodice su joj se zarumenele od besa. Njene oči su ga tako streljale da se iznenadio što mu po koži nije izbio osip.

„Ne mogu.“ Spustio je čelo na njeno pitajućim da li će ijedno od njih dvoje moći to da prihvati. „Jednostavno ne mogu.“

Usne su mu ponovo našle njene, tiho, polako, duboko, sve dok nije osetila da nešto u njoj drhti do tačke eksplozije. „Nemoj.“ Okrenula je lice od njegovog umorna da se bori. „Nemoj tako da me ljubiš.“

„Oboma nam je teško.“ Okrenuo je njeno lice ka sebi i video da su joj oči sada vlažne i tamne i pune yreline. „A može nam postati i teže.“ Prislonio je usne na njene, i ljubio ih sve dok taj šok nije prostrujao kroz njega. „Gospode, trebaš mi, Vil. Kako se do davola ovo desilo?“

Povukao ju je tamo gde je morao da ode od čega joj se zavrte u glavi i srce joj se otvori da izlije tajne koje je čuvala skrivene čak i od sebe. Kroz jecaj je izgovorila njegovo ime, a zatim jednostavno izgubila ravnotežu na klizavoj litici na kojoj je visila duže nego što je bila svesna.

Kada je ponovo podigao glavu, gledala ga je u lice, ono lice koje je znala čitav život i sada ga je videla novog i drugačijeg. „Pusti mi ruke, Bene.“ Nije se otimala, nije vikala, samo je još jednom ponovila. „Pusti mi ruke.“

Najpre je malo popustio stisak, a zatim joj potpuno pustio ruku. Kada je počeo da se odmiče, te ruke su prišle njegovom licu, uzele ga i priyukle ka sebi. „Poljubi me“, prošaputala je. „Onako kako sam ti rekla da me ne ljubiš.“

I poljubio ju je, produbivši taj trenutak a zatim se izgubivši u njemu.

Odgurnuo je u stranu njenu pokidanu košulju da je dodirne, da je uzme sigurnim i sporim rukama. Predala se milovanju tih ruku koje su je grebale i mazile. Predala se ukusu tih usana koje su je crpele i pile iz nje. Predala se yrelini tog tela i oštih uglova zaritih u njene krivine.

314

Šta god noćas da zaželi, daće mu. Šta god mu je potrebno ona će to naći. Tihi neizgovoreni očaj izlazio jc iz njega i ulazio u nju, i zadovoljstv,o od znanja da ona poseduje svc što on traži.

Grubost je potrošena. Sada je bilo samo uzdaha i šapata, zvuka kože koja klizi, brzi dahtaji iznenadnog zadovoljstva.

Mesec je neprimećeno izašao i noćne ptice zapevaše pri svetlosti. Vetar; nežan od vrhunca proleća, igrao se sa zavesama i kao voda odbijao se od njihova uzayrela tela. Culo sc dugo stenjanje od tog prvog lenjog vrhunca koji je prostrujao kroz nju, srebrnasto i hladno kao mesečina, i ostavio jc da se sija od njega. On ju je podigao tako da je njen torzo bio oslonjen na njegov i prstima joj je prolazio kroz kosu, i sklanjao je sa njenog lica. Kada su joj se usne nakriyile, i njegove učiniše isto.

Držao ju je tako, samo je držao u naručju dok su im srca udarala istim ritmom, a njena glava bila naslonjena na njegovu ramc, njegovi prsti u njenoj kosi. Još uvek ju je držeći vratio na leda i ušao u nju.

Polako i duboko, tako da jc svaki pokret bio nežan kao somot. Posmatrao je kako doživljava yrhunac, posmatrao je kako se to dogada, oči koje tamne, usne koje drhte, iznenadni jak drhtaj. Svilenkasti pokrcti se ubrzaše i oboje ih dovedoše na ivicu.

Ovoga puta kada je pala pustio je da ga povuče sa sobom.

Bio je savršen dan za yenčanje ukrašen toplim povetarcem koji je donosio u dolinu miris borova mešajući se sa mirisom cveća u saksijama koje je Tes poručila i koje su stayljene na verande i terase glayne kuće, Adamove i Liline kuće, čak i pomoćnih zgrada.

Nije bilo ni nagoyeštaja kiše niti grada koji je pao četrdeset osam sati ranijc i koji jc bacio Tcs i Lili u mnoštvo briga i strcpnji. Vrba kraj jezera koje je Džek Mersi naprayio i koje je poribljeno japanskim šaranom bila je nežne zelene boje.

Stolovi sa prugastim suncobranima i snežnobeli baldahin štitili su svadbenu gozbu i drvenu platformu koju su radnici brižljivo podigli da služi kao podijum za ples.

Dan je sayršen, pomisli Vila, kao da jc ignorisala činjnicu da su medu gostima i policajci u civilu.

„Gospode, pogledaj kako si zgodan." Suznim očima Vila pruži ruku da popravi kravatu od Adamoyog smokinga. „Izgledaš kao filmska zvezda." Nije mogla da skine ruke sa njega tako da mu je prešla rukom preko košulje tobože brišući ga. „Veliki dan, a?" „Najveći." Skinuo joj jc suzu sa trepayica i naprayio pokret kao da je stavlja u džep. „Sačuvaću je. Retko ih puštaš da padaju."

315

„Kako stvari stoje imam osećaj da ćc danas pasti puno suza." Uzela je mali ljljan za rever i prikačila ga. „Znam da kum treba ovo da uradi, ali Bcn ima vclikc nesprctne šakc." „Tvoje se tresu."

„Znam." Malo se nasmejala. „Čovek bi pomislio da se ja udajem. Nisam uopšte bila nervozna sve do jutros kada sam morala da obučem ovu haljinu."

„Izgledaš prelepo." Uzeo je za ruku i spustio je na obraz. „Ti si i u srcu Vila još prc nego što si rodcna. I uvek ćcš mi biti u srcu."

„O, bože." Oči joj se ponovo napuniše suzama. Ovlaš ga poljubi u obraz a zatim se žurno okrete. „Moram da idem." U svojoj zaslepljenoj žurbi nabasala je na Bena.

„Skloni se."

„Stani malo da te pogledam." Ignorišući oči pune suza on je okrenu ukrug diveći se kako joj stoji uska plava haljina. „Vidi, vidi. Lepa kao zvončić na livadi." Obrisao joj je suzu sa obraza. „Rosa je još na cvetu."

„O, prekini sa tom tvojom šarmanentnom pričom i radi ono što ti je posao sa Adamom. Pravi muške zvukove, pričaj loše viceve ili nešto drugo."

„Zato sam tu." Poljubio je pre nego što se otela. „Prvi ples je moj. I poslednji", dodao je dok je ona žurno odlazila.

Nije fer, rcče Vila sebi dok je žurila ka glavnoj kući. Nije fer da ju je ovako dirnuo. Imala je previše na umu; previše posla. Uopšte joj sada nije potrebno da bude zaljubljena u Bena MekKinona.

Verovatno i nije zaljubljena, pomisli i obrisa nos nadlanicom. Reakcija je bila tako sramno ženska. To što zamišlja da je zaljubljena samo zato što su otišli zajedno u krevet, zato što joj je rekao te lepe komplimente ili je gledao na odrcdncni način.

Moraće to da preboli i to je sve. Da se vrati u normalu pre nego što postane predmet sprdnje u okruhu. Ili pre nego što joj glava bude toliko puna tih gluposti da počne da pati i tuguje ili da ga svuda prati ili da zamišlja sebe u yenčanici.

Stala je ispred vrata i spustila ruku na stomak koji je bio sav ustreptao. Trudila se da bude što smirenija kada je ušla i zatekla Adelu koja je naslonjena na Luelinu ruku plakala dok su silazile niz stepenice.

„Šta je bilo? Nešto se desilo?" Vila je bila spremna da potrči do ormara sa puškama kada se Luela nasmešila.

„Svc je u redu. Adcl samo preživljava trenutak udaje kćerke." „Izgledala je tako lepo, zar ne, Luela? Kao andeo. Moja devojcica.

316

„Najlepša mlada koju sam ikada videla. Ti i ja ćemo da otvorimo flašu šampanjca malo ranije i da popijemo za nju." Potapšala je Adel po ledima dok su hodale. „Vila, idi gore. Lili te je zamolila da dodeš."

„Trebalo bi da nadem Roba."

„Muškarci ovo ne doživljavaju na isti način, Edi." Lucla ju je povela ka kuhinji. „Naći ćemo ga kad nazdravimo mladi. Jednom ili dva puta. Idi gore, Vil. Lili te čeka."

„Dobro." Morala je da se sabere na trenutak, jer ju je ova bliskost dve žene Džeka Mersija zbunila i svidela joj se.

Još uvek se tresla kada je otvorila vrata Liline privremene spavaće sobe i zanemela.

„Zar nije prelepa?" Tes je sijala dok se baktala sa velom. „Zar nije veličanstvena?"

„O, bože... O, Lili. Izgledaš kao princeza iz bajke."

„Htela sam belu haljinu." Opčinjena samom sobom Lili se okretala ispred velikog oglcdača. Zena koju je videla u njemu bila je lepa, obučna u široku suknju od belog satena i romantični čipkani korset protkan biserima. „Znam da mi je ovo drugo venčanje ali..."

„Ne, nije." Tes prede rukom preko dugih uskih rukava haljine. „Ovo je jedino venčanje koje je bitno, tako da je prvo."

„Moje prvo." Lili se nasmeši i dodirnu prstima veo koji joj je padao preko ramena.

„Nisam ni nervozna. Bila sam sigurna da ću biti nervozna, ali nisam."

„Imam nešto." Vila je, nervoznija od svih njih, donela malu satensku kutiju koju je križa iza leđa. „Ne moraš da ih staviš. Verovatno imaš nešto staro i nešto plavo i sve što treba. Ali kada mi je Tes rekla da na haljini imaš bisere setila sam se ovih. Pripadale su mojoj baki. Našoj baki", ispravi se i pruži joj kutiju.

Lili je samo uzdahnula kada je podigla poklopac. Biseri su bili oblikovani u delikatne minduše sa staromodnim i divnim filigranskim radom. Bez oklevanja, Lili je skinula minduše koje je kupila i koje su se slagale uz haljinu i zamenila ih ovim poklonom.

„Tako su lepe. Tako su savršene."

„Divno ti stoje." Naprayljene su za nežne devojcice, kao što je Lili, pomisli ona sa trunkom ponosa i zavisti. Ne za ovako grube primerke kao što je ona sama. „Mislila

sam da bi ona želela da ih da tebi. Nisam je poznavala niti... ali, do davola, opet ću krenuti da cmizdrim."

„Sve ćemo da počnemo da cmizdrimo, ali imam lek za to." Tes tutnu Vili maramicu u ruku. „Ukrala sam flašu šampanjca i sakrila je u kupatilo tako da Bes ne vidi. Rekla bih da zaslužujemo čašu."

Vila se zakikota kada je Tcs požurila u kupatilo. „Liči na mamu."

„Hvala ti; Vila." Lili dodirnu minduše. „Ne samo za ovo, za sve."

317

„Nemoj da počinješ i ti Lili. Nemam dovoljno ruku da začepim ovu branu koja curi. Imam određeni ugled u ovim krajevima i to ne kao kmeza." Cula je odjek vadenja pampura iz flaše i penu kako izbija iz nje. „Ako muškarci saznaju za to neću više moći da izadcm na kraj sa njima."

„Evo." Tes je donela tri čaše za šampanjac i flašu koja se penila. „Čemu ćemo nazdraviti?" Sipala jc do vrha i dala im čaše. „Ljubavi i bračnoj sreći?"

„Nc, prvo..." Lili podiže čašu. „Damama sa Mersija." Kucnula sc sa scstrama. „Dalcko smo doguralc za tako kratko vreme."

„Pijem u to ime." Tes podiže obrvu. „Vil?"

„1 ja." Vila se kucnula sa Tesom i nasmešila dok je kristal zvecnuo. Holivud stvarno ume da izabere najbolje čaše.

Smešeci se Lili prinese čašu ustima. „Ali samo gutljaj. Alkohol nije dobar za bebu."

„Bebu?" Tes i Vil se istovremeno zagrcnušc.

Uživajući u trenutku, Lili je prešla samo vrhom jezika preko šampanjca. „Trudna sam."

Nešto kasnije, Vila jc mislila kako nikad u životu nije videla išta magičnije od Lili koja je klizila prcko prašnjavog puta na ranču u svojoj bajkovitoj haljini držeći za ruku muškarca koji je postao njen otac hodajući ka muškarcu koji će postati njen muž.

I zaveti su razmenjeni, obećanja data, i dopustila je da zaboravi da je bilo ičeg drugog u vazduhu osim lepote. I kada su se kao muž i žena prvi put poljubili i kada se začuše prvi slavljenički povici, i ona im se pridruži.

Mislila je na dete i na budućnost.

„Koliko dalcko si otišla ovoga puta?" Ben joj je prošaputao na uho.

Iznenadena ona pogleda gore i skoro se saplete o njegova stopala. "

„Stalno odlutaš negde u mislirna."

„O, pa znaš da moram da se koncentrišem kad igram inače se zabrojim."

„Zar ne bi bilo lakše da pustiš muškarca da vodi a ti jednostavno da se predaš. Inače to nije to." Priljubio je uz sebe. „Brineš da li je on ovde?"

„Naravno da brinem. Stalno gledam u poznata lica, u ljude koje mislim da poznajem i pitam se. Da nije ovog prokletog testameta, Adam i Lili bi mogli da odu par mcdclja na pravi mcdeni mcsec. Imala bih manje briga."

318

„Da nije bilo prokletog testameta ovo se ne bi ni dogodilo", podscti jc on. „Zaboravni na to, Vil. Danas se ništa neće dogoditi."

„Uglavnom ne razmišljam o tomc. Izglcdaju tako srećno." Okrenula* je glavu tako da ponovo vidi mladu i mladoženju kako plešu u naručju jedno drugom. „Smešno, pre godinu dana se nisu ni poznavali. A sada su venčani."

„1 zasnivaju porodicu."

Ovoga puta se stvarno saplela. „Kako znaš?"

„Adam mi je rekao." Nasmešio se i pošto je bio umoran od toga da ga gazi po nogama odveo jc do stola sa zakuskom. „Mislim da bi eksplodirao kada bi bio srećniji."

„Hoću da ostanu takvi." Oduprla se želji da dodirne derindžer koji joj je stajao vezan za butinu. Bilo je to bedno žensko oružje, ali se bolje osećala znajući da joj je pri ruci.

„Bolje da kreneš dalje i plešeš i sa nekim drugim devojkama inače će ljudi početi da pričaju svašta."

On se nasmeja i podiže joj bradu. Za nekog tako oštroumnog kao Vila, bila je potpuno slepa kada se radilo o njoj samoj. „Draga, ljudi već pričaju.“ Uživao je gledajući je kako se namrštila i gledala masu ljudi pokušavajući da razazna ko to širi priče. „Meni to ne smeta ni najmanje.“

„Ne sviđa mi se što šire tračeve o meni.“ Cimnula je glavu u pravcu Tes i Nejta. „Šta onda kažu za njih?“

„Da je Nejt uhvatio klizav primerak i da će morati da pripazi ako hoće da je zadrži. Eno žene koja ume da plešć.“ Uzco jc dvc čaše od kelnera koji je prolazio i pokazao ka Lueli.

Ona je bila utegnuta u pink haljinu i igrala je sa Benovim ocem. Barem deset kauboja je čekalo na svoj red da igraju sa njom. „To je tvoj otac.“

„Aha.“

„Pogledaj ga kako igra.“

„Boleće ga koske nedelju dana ali će biti srećan.“

Smejući se, Vila zgrabi Bena za ruku i pride da ih bolje vidi. Dok su oni posmatrali, neki kauboj sa obližnjeg ranča uskočio je i okrenuo Luelu u živahnom dvokoraku. Stu MekKinon izvadi maramicu i obrisu svoje zajapureno licc.

„Ona ćc ih sve bukvalno oboriti sa nogu“, predvidala je Tes.

Nejt namignu Benu i isprati pogledom Stua koji se oteturao da uzme pivo. „Jel' te naučila tako da igraš?“

„Nisam dovoljno popila da bih počela tako da igram.“ Uzevši čašu od Vile, Tes je iskapi i vrati je praznu. „Daj mi malo yremena.“

„O, ja sam strpljiv čovek. Ovo je najbolje venčanje na kom sam bio u životu, Vil. Ti i dame stvarno treba da ste ponosne kako ste ovo uredile.“ On sc malo izncnadi kad Luela nalctc na njcga.

319

„Na tebe je red, lepotane.“

„Luela, ne bih mogao da te pratim ni da imam četiri nogc. Mora da je u onom tvom restoranu sve ovako razigrano.“

„Kakav restoran?“ Ona viknu od sreće i zgrabi ga za ruke. „Ja vodim striptiz bar, dušo. Sad dodi da ti pokažem neke pokrete.“

„Striptiz bar?“ Vila podiže obrvu dok je Nejt leteo za Luelom na podijum za ples.

„O, sranje.“ Tes uzdahnu dugo i teško. „Daj mi još jedno piće, Ben. Trcbaće mi.“

„Stiže.“

„Striptiz bar?“ Vila ponovi.

„Pa šta? I to je za ljude.“

„Kako to izgleda? Mislim, da li skidaju sve sa sebe i šetaju okolo goli?“ Oči su joj bile razrogačene ali ne od šoka već od fasciniranosti. „Da li Luela...“

„Ne.“ Tes zgrabi čašu od Bcna i ponovo jc popi naiskap. „Barem ne od kad je kupila svoj bar.“

„Nikad nisam bila u takvom baru.“ A to bi baš bilo zanimljivo, pomisli Vila. „Da li ima i muškaraca? Golih muškaraca koji igraju?“

„O, bože.“ Tes dade piće Vili. „Samo kad su vcčeri za dame. Idem da spasim Nejta pre nego što završi u gipsu.“

„Veče za dame.“ Sama ideja je zyučala fantastično. „Prcdpostavljam da bih platila da vidim golog muškarca kako igra.“ Razmišljajući o tomc okrenula je glavu i uputila Benu značajan pogled.

„Ni za kakve pare.“

Razmišljala jc o nekoj drugoj vrsti plaćanja i smešeći se obgrlila ga oko struka i posmatrala prcdstavu.

I on je posmatrao. Bio je srećan. Mlada jc bila prclepa, sijala je baš kao što svaka mlada treba da bude srećna i lepa u svojoj bcloj haljini i velu. Muzika je bila glasna a hrane i pića u izobilju.

Osetio se sentimentalno, punog srca, i ponosno.

Ovaj dan se desio zalwaljujući njemu i prigrlio je to znanje i luckasto zadovoljstvo zbog toga i zadržao ga za sebc. Toliko toga je van kontrole, ceo njegov život, jednostavno van dohvata. Ali u ovome je uspeo.

Možda niko nikad neće saznati. Možda će morati da to čuva kao tajnu čitav svoj život.

Kao heroj u nekoj knjizi - neka vrsta Robina Huda za čija dobra dela niko ne zna.

Oni će ga ceniti.

Spasavanje Lili izmenilo je njegov pravac, njegov cilj. Ali nc i njegova sredstva.

320

Bilo mu je zabayno što je policija šetala kroz gužvu od gostiju. IVi. .: da mogu da ga nadu.

Nikad ga neće naći.

Zamislilo je kako godinama ubija. Ubija iz zadovoljstva. Sada samo iz zadovoljstva.

Osveta, čak i nekc stare mržnje izgledale su veoma blede i slabo u poređenju sa zadovoljstvom.

Neko je naleteo na njega. Neka lepa žena flertovala je sa njim. On joj uzvрати i ona se nasmeja i pocrvcne, a zatim ju je poveo da igraju.

Njena lepa rida kosa će biti lep trofcj.

321

XXVIII poglcwlje

Spavao jc sa nekom crvenokosom kurvom zato što ga je podsećala na lepu ridokosu sa kojom je plesao na Lilinom vcnčanju. Kurva nijc izazov i to mu je bilo razočaranje.

Ali je čekao tako dugo.

Cekao je, vrlo uvidavno, da Lilini roditelji i Tesina majka odu kući. Nije htco da prouzrokuje toliko uzbudcnja dok gosti nc odu.

Lilini roditelji su ostali još nedclju dana poslc venčanja; a Lucla deset dana. Svi su se složili da će im nedostajati Lucla i njen glasan smeh i vrcave šale.

I sve one uske suknje koje nosi.

Ta žena je divna i on se nadao da će uskoro doći u posetu. Osećao je da je vezan za nju, za sve njih. Za rod rodeni i nerodeni, kao što jc govorila njegova mama. To ga je uvek zasmajavalo.

Rod rodeni i nerodeni.

Ali sad se društvo raspršilo i ranč se vratio u rutinu. Vreme je i dalje bilo lepo i prijalo mu je. Usevi su lepo napredovali, iako bi moglo da padne malo kiše. Ali sam bog zna, pa i on sam, da je kiša u Montani značila ili gozbu ili glad.

Začula se grmljavina na zapadu jednom ili dvaput, ali jun je ostao suv kao barut. Potoci su lepo tekli i bilo je dosta otopljenog snega, tako da nije brinuo.

Stoka se tovila na pašnjacima, dok su prolećna telad lepo napredovala baš kao što treba. Bilo je nekih losova koji su njuškali okolo, što je uvek bio razlog za zabrinutost.

Proklete štetočine srušile su ogradu i mogu da unesu bolest u krdo, ali Vila je pravovremeno rešavala takve probleme.

Razmišljao je o njenim novim idcjama, o ponovnom sadenju prirodne trave, o postepenoj manjoj upotrebi hemikalija i hormona rasta i zaključio je da se slaže se njom. Zaključio je da se slaže sa svim što je ona radila, a stari nije.

Trebalo mu je malo vremena i razmišljanja ali sada je verovao da je pošteno i pravično što je ona dobila uzde Mersija. Još uvek je malo smetalo zato što su MekKinon i Torens imali pravo da se mešaju u

322

njihove poslove, barem narednih nekoliko meseci, ali je Vila i sa njima uspevala da izađe na kraj.

Zavoleo je Lili i Tes, ali krv nije voda, to je uvek govorio. Sada ih je zamišljao kako sve žive na Mersiju, cela porodica koja tu ima svoje korene.

Porodica se drži porodice. Tako su ga učili od kolevke i on se trudio da tako živi. Samo tuga i bes su ga naterali da želi da im nanese bol, jer je to i on osećao. Ali sada je to stavio na starčeva vrata, gde mu je i mesto.

I tamo je ostavio znak zbog koga je i plakao i smejao se u isto vreme.

Sad je bilo vreme za krupniju divljač, tako da je lovio crvenokosu kurvu.

Pokupio je u Bozmanu. Bila je kurva od dvadeset dolara koja nikom neće nedostajati.

Bila je tanka i koščata i glupa k'o noć, ali imala je usta kao sisaljku i znala je da ih koristi. Kada su bili u kabini kamioneta, i dok joj je lice bilo zariveno u njegovo krilo obradivajući prvu dvadeseticu; prošao je prstima kroz dugu crvenu kosu.

Verovatno je farbana ali nije bilo bitno. Bila je lepe jarke boje i bila je čista. Sanjareći o onome što će se uskoro desiti, nagnuo je glavu unazad, zatvorio oči i pustio je da zaradi svoj novac.

„Obdaren si kao bik, kauboju“, reče ona kad je završila. „Trebalo bi da ti naplatim po centimetru.“ To joj je bila standardna rečenica nakon završetka i obično bi dobijala osmeh ako ne i skromno ćašćenje. Nije bila razočarana kada joj se nasmešio i podigao kukove da uzme noYČanik.

„Imam ovde još pedeset dolara, dušo. Hajde da se malo provozamo.“

Bila je obazriva kao što žena njene profesije treba da bude. Ali pogled joj je gramzivo pao na mrtvog predscdnika koga je držao između palca i kažiprsta. „Gde?“

„Ja sam dečko sa sela, gradovi su mi malo zagušljivi i prenatrpani. Hajde da nademo neko fino tiho mesto i da sedišta počnu da škripe.“ Kada je video oklevanje kod nje, pružio je ruku i počeo da se igra njenom kosom. „Baš si lepa. Kako si rekla da se zoveš?“

Mušterije uglavnom nisu želele da znaju kako se zove i njoj se baš svidelo što ju je pitao za ime. „Suzi.“

„Sta misliš, Suzi Kju? Hoćeš da se provozáš sa mnom?“

Izgledao je bezopasan i ona je imala napunjen pištolj u torbi. Nasmešila se i suvonjavo lice ga lukavo pogleda. „Moraš da staviš kondom, kauboje.“

„Važi.“ Pre bi sebi prerezao vene nego što bi ga gurnuo u uličnu kurvu bez zaštite.

„Mora čovek da se pazi ovih dana.“

323

Namignuvši joj, posmatrao je kako njegovih pedeset dolara nestaje u sjajnoj torbi od vinila. Upalio je auto i krenuo da napušta Bozman.

Noć je bila lepa i put čist, i on je bio u iskušenju da nagazi papučicu za gas do kraja, ali je vozio umerenom brzinom i pevušio uz Bili Reja Sajrusa na radiju. A kad se smrklo, onako kako to ume van grada, bio je srećan čovek.

„Ovo je dovoljno daleko za pedeset dolara.“ Unervozila se jer je unaokolo bilo tiho i bez ljudi.

Nije dovoljno daleko, pomisli on i nasmeši joj se. „Znam jedno malo mesto, samo par milja naviše.“ Pridržavajući volan jednom rukom drugu pruži ispod sedišta i bi mu smešno kako je ustaknula i posegnula za torbom. On izvadi bocu jeftinog vina koju je kupio. „Piće, Suzi?“

„Pa... možda.“ Mušterije joj obično nisu nudile vino ili joj govorili da je lepa ili je zvali po imenu. „Samo još nekoliko milja, kauboju“, rekla je i nakrenula bocu. „Onda ćemo da jašemo.“

„Ja i moj drugar smo i više nego spremni.“ On potapša prepone i uključi radio. „Znaš ovu pesmu?“

Ona uze još jedan gutljaj, zakikota se i zapeva sa njim i Klantom Blekom.

Bila je malena, tek oko pedeset kila. Trebalo je manje od deset minuta da droga počne da deluje. Uzeo je bocu iz njenih omlitavelih ruku pre nego što se vino prospe. Sada je zviždao i stao uz ivicu puta.

Ležala je onesvešćeno u uglu. Proverio joj je zenice da bi bio siguran a zatim je klimnuo glavom. Izašao je napolje, ispraznio ostatak vina a zatim zafrljačio bocu koja je napravila dug luk u mraku.

Cuo je da se razbila kada je došao do zadnjeg dela kamioneta i uzeo konopac.

„Ne moraš to da radiš, Vil.“ Adam je posmatrao sestru dok su šetali konje preko uskog potoka.

„Želim. Za tebe.“ Zastala je i pustila Mun da se napoji. „Za nju. Znam da nisam često odlazila na njen grob. Stalno sam imala druga posla.“

„Ne moraš da ideš na majčin grob da bi je se sećala.“

„U tome je i problem, zar ne? Ne mogu da je se setim. Osim kroz tebe.“

Zabacila je glavu unazad. Bilo je prelepo popodne i ona je bila prijatno umorna, dok su je ramcna samo malo bolela od odmotavanja žice i zabijanja stubova od ograde.

324

„Nisam dolazila, često, zato što mi se uvek činilo morbidno. Da stojim tu i gledam u parče zemlje i isklesani kamen a da nemam nikakvih sećanja da vežem za to.“

Posmatrala je kako je ptica prozujala kroz vazduh kao da juri povetarac. „Počela sam drugačije da razmišljam o torne. Kada sam videla Lili i Tes sa njihovim majkama. Kad sam počela da razmišljam o Lilinoj bebi. O trajanju porodice.“

Okrenula se ka njemu i lice joj je bilo opušteno. „Uvek mi je zcmija značila trajanje, godišnja doba, posao koji mora da se obavi. Kada sam razmišljala o prošlosti ili budućnosti, uvek sam imala na umu ranč.“

„To je tvoje srce, Vila, tvoj dom. To si ti.“

„Da; to će uvek biti istina. Ali sada razmišljam o ljudima što ranije nije bio slučaj - osim o tebi.“ Pružila je ruku i spustila je na njegovu. „Ti si uvek bio tu. Moja sećanja su sećanja o tebi. Kako me podižeš, kako me nosiš na ledima, kako razgcvaraš sa mnom i pričaš mi priče.“

„Ti si uvek bila i uvek ćeš biti moja radost.“

„Bićeš tako divan otac.“ Još jednom mu je stisnula ruku a zatim ponovo uzela Munine uzde. „Razmišljala sam. Nije samo zemlja ono što traje, ne dugujemo samo njoj sve.“

Dugujem majci svoj život, i dugujem joj tebe i dete kome ću biti tetka.“

Na trenutak je ostao nem. „Ne duguješ samo njoj.“

„Ne, ne dugujem.“ Adam je razumeo, pomisli ona. Uvek je bilo tako. „Dugujem i Džeku Mersiju. Nema u meni više ni besa ni tuge. Dugujem mu svoj život i živote mojih scstara i dete kome ću biti tetka. Zaľwalna sam na tome. I možda mu na neki način dugujem i zbog toga što sam ovakva kakva sam. Da je on bio drugačiji i ja bih bila.“

„A šta jc sa sutra Vil? Šta je sa onim što dolazi?“

Ona je samo videla godišnja doba i posao koji sc obavlja u svakom od njih. I zcmiju koja bez kraja stalno čeka. „Nc znam.“

„Zašto ne kažeš Benu šta osećaš prema njcmu?“

Uzdahnula je i poželela da postoji neki deo njenog srca koga Adam ne poznaje. „Nisam još odlučila šta osećam.“

„Um sa tim nema veze.“ Usne mu se nakriviše kada je dao konju znakovza kas. „Ni tvoj ni njegov.“

Šta kog davola to znači? pitala se. Namrštila se, kliknula Mun i krenula u galop za njim. „Nemoj da si zagonetan. Ja sam samo pola Blekfut, sećaš se. Ako imaš nešto da kažeš...“

Prekinula je misao kada je podigao ruku. Bez ijednog pitanja stala je i pratila njegov pogled ka nakrivljenim nadgrobnim spomenicima. I ona je to osetila. Smrt. Ali to nije bilo čudno ovde; bio je to još jedan od razloga zbog kojih je tako retko dolazila.

325

Ali tada je znala, čak i pre nego što je ugledala, znala je. Jer je stara smrt imala tih i prašnjav šapat. Sveža smrt je yrištala.

Tiho su sjahali sa konja dok se jedino čuo vetar u visokoj travi i avetinjska pesma ptica. Grob njenog oca bio je oskrnavljen. Osetila je gadenje kojč jc oteralo sujeverje. Rugati se i vredati mrtve bilo je opasno. Stresla se i nesvesno počela da šapuće pesmu na majčinom jeziku da smiri nemirne duhove.

Da bi smirila svoj nemirni duh okrenula se i gledala u zemlju koja se protezala do beskraj.

Ovo i nije vrlo suptilna poruka, pomisli ona kada je obuzc okrepljujući bes. Preko groba je bio raširen iskasapljen tvor a njegova krv prolivena preko brdašceta od novoizrasie trave. Glava mu je bila odsečena i pažljivo stavljena odmah ispod nagdrobnog spomenika.

Sam spomcnik jc bio umrljan krvlju koja je potamnela na suncu. Preko duboko uklesanih reči stajale su sledeće Mrtav ali ne i zaboravljen

Trgnula se kada joj Adam spusti ruku na rame. „Vrati se do potoka, Vila, ja ću se pobrinuti za ovo.”

Slabe noge su je molile da uradi ono što joj je Adam rekao, ali je bes još uvek bio prisutan, a još yažnije, dug koji je shvatila.

„Ne, bio je moj otac, moja krv. Ja ću to uraditi.” Okrenuvši se, petljala je oko torbe na sedlu. „Mogu ja to Adame. Moram.”

Izvadila je neko staro čebe i utrošila nešto besa na čepanje. Kada je pronašla rukavice, navukla ih je. Oči su joj bile sjajne a pogled oštar. „Šta god da je bio, šta god da je uradio, nije ovo zaslužio.”

Uzela je deo čebeta i kleknuvši pored očevog groba, započela je užasni posao skupljanja leša. Stomak joj se prevrtao ali su joj ruke ostale mirne. Rukavice su joj bile umrljane krvlju kada je završila, tako da ih je svukla i bacila na gomilu. Yezala je čvrst čvor na čebetu i stavila ga u stranu.

„Ja ću to zakopati”, prošaputao je Adam.

Ona klimnu glavom i ustade. Ispraznivši čaturicu natopila je drugi deo čebeta i ponovo kleknula da opere spomenik.

Bez obzira na to koliko je trljala nije mogla da ga potpuno očisti. Moraće da se vrati sa nečim jačim od vode i improvizovane krpc. Ipak, dala je sve od sebe i sela na pete dok su joj ruke bile sirove i hladne.

„Mislila sam da te volim”, prošaputala je. „A onda sam mislila da te mrzim. Ali ništa što sam osećala prema tebi nije bilo ovako duboko i zlo kao ovo.” Zatvorila je oči i pokušala da izbaci iz pluća ogavan miris. „Svc je bilo upereno ka tebi, mislim. Ne ka meni, već si ti bio mcta. Blagi bože, šta si to uradio i kome si to učinio?”

326

„Evo ti.” Adam je pružio ruke i podigao je na noge. „Popij malo”, reče on i ponudi joj svoju čaturicu.

Pila je vodu u velikim gutljajima pokušavajući da spere užasan ukus iz grla. Na majčinom grobu je cvetalo cveće, a na očevom je bila krv.

„Ko ga je ovoliko mrzeo, Adame? I zašto? Koga je povredio više od mene i tebe? Više od Lili i Tes? Koga je povredio više od dece koju je ignorisao?”

„Ne znam." Sada je brinuo samo o Vili i nežno je poveo nazad do konja. „Učinila si sve što možeš. Hajdemo kući."

„Hajdemo." Imala je osećaj kao da su joj noge krte, kao led koji samo što nije popucao. „Idemo kući."

Jahali su na zapad ka Mersiju i nebo je poprimalo crvenu boju kao i grob.

Cetyrti jul jc značio višc od yatrometa. Značio je nadmetanja u povlačenju konopca, u jahanju, u jahanju divljih konja i bikova. Više od deset godina Mersi i Tri roks održavali su takmičenje na svojim i susednim rančevima za kauboje koji nisu hteli da putuju negde dalje za praznik.

Bio je red na Mersi da bude domaćin. Vila je saslušala Benov savet da te godine održe takmičenje na Tri roksu i Nejtov savet da ga potpuno otkazu. Razmislila je o savetima a zatim ih ignorisala.

Ljudi su stajali na ogradama koralaa i navijali za svoje miljenike. Kauboji su bacani iz sedla u vazduh pa na tlo. Na obližnjem pašnjaku takmičenje u trčanju sa burićima došlo je u drugu fazu. Blizu štale, udarala su kopita i lasa su letela kroz vazduh.

Podignuta je i bina za orkestar i ukrašena crvenim, belim i plavim trakama. Muziku je povremeno prekidala najava pobednika. Jeli su se galoni salate od krompira, kamioni pržene piletine i popijena su mnoga burad sa pivom i ledenim čajcm.

Srca su slomljena kao i nekoliko kostiju.

„Vidim da se takmičimo jedno protiv drugog u pucanju", prokomentarisao je Ben koji je obrgrlio Vilu oko struka.

„Spremi se da izgubiš."

„Hoćeš da sc kladirno?"

Nakriyila je glavu. „Sta si imao na umu?"

„Pa." On gurnu jezik u obraz i spusti se do nje tako da im se šeširi sudariše i prošaputa nešto na šta ona prevrnu očima.

„To si izmislio", bio je njen zaključak. „Niko to ne može da preživi."

„Kukavice."

327

Namestila je šešir. „Hoćeš da rizikuješ, MekKinone, onda dogovoreno. Učestvuješ u rodeu, zar ne?"

„Upravo sam krcnuo tamo."

„Ja ću sa tobom." Slatko se nasmejala. „Uložila sam dvadeset dolara na Džima."

„Kladiš se protiv mene?" Nije znao da li da bude uvreden ili šokiran. „Do čtavola; Vila."

„Gledala sam Džima kako vežba. Hem ga je trenirao", rekla je i otišla. Nema svrhe da mu govori kako je uložila pedeset dolara na njega. To bi mu udarilo u glavu.

„Hej, Vil" Dok se malo krvi sušilo na njegovoj bradi, sa plavušom u naručju, Bili joj se ozareno smešio. „Džim je sledeći."

„Zato sam i došla." Podigla je nogu na ogradu pored njegove. „Kako si?"

„O, sranje." Okrenuo je rame koje ga je bolelo.

„Tako dobro, a?" Nasmešivši se, skupila se da napravi mesta za Bena. „Pa, još si mlad. Ti ćeš jahati kada matorci poput Bena MekKinona budu u stolicama za ljuljanje. Hem će da te trenira."

Podigla je pogled i ugledala predradnika kako stoji na spoljnjem zidu prolaza i daje Džimu poslednje instrukcije.

„Mislio sam da bi ti mogla da me treniraš. Ti jašeš bolje od bilo koga na Mersiju, osim Adama. A njega ovo ne zanima."

„Adam ima druge načine pripitomljavanja. Yidećcmo", dodala je a zatim zazviždala kada se prolaz otvorio i konj i jahač izleteše napolje. „Jaši tog davola, Džime!"

On je poleteo u oblaku prašine sa jednom rukom visoko zabačenom iznad glave.

Kada se začu zvono za osam sekundi, on sjaha, prevrnu se a zatim ustade i dočekaše ga divlji povici gledalaca.

„Nije loše“; reče Ben. „Sad je na mene red.“ Pošto su njegova muškost i ponos u pitanju, on podiže Vilu u vazduh, i poljubi je. „Za sreću.“ Reče on i ode.

„Misliš da će da pobedi našeg Džima?“ upita je Bili.

Mislila je da Ben MekKinon može da pobedi sve. „Moraće da jaše mnogo dobro.“

Iako se playuša promeškujila u njegovom naručju tražeći malo pažnje, Bili povuče Vilu za rukav. „Ti se takmičiš protiv njega u pucanju?“

„Tako je.“

„Pobedićeš ga; Vil. Svi smo se kladili na tebe. Svi radnici.“

„Pa, ne bih da izgubite novac.“ Posmatrala je Bena kako se penje preko ograde kanala. Šarmantno je nakrivio ščir u znak pozdrava njoj i to joj izmami osmeh.

328

Kada je njegov konj izleteo kroz vrata srce joj luckasto poskoči u grudima. Izgledao je... veličanstveno, pomislila je. Jaha je pobesnelog konja a jednom rukom u vazduhu a drugom se pridržavajući za sedlo. Na trenutak je videla njegove oči i jaku odlučnost i usredsređenost u njima.

Tako izgledaju kad je u meni, pomisli ona i srce joj još jednom zatrepta, ovoga puta brže. Nije čak ni čula udarac zvona, već je posmatrala kako silazi sa konja koji je još uvek besno udarao kopitama. Ostao je čvrsto nogama na zemlji. Iako mu je masa klicala gladio je pravo u nju. I namignuo je.

„Hrabri skot“, prošaputala je. I do ušiju sam zaljubljena u njega.

„Zašto to rade?“ upita Tes iza nje.

„Iz zabave.“ Zahvalna na izgovoru da razmišlja o nečem drugom, Vila se okrenu. Tes se doterala za ovaj dan. Uske farmerke, moderne čizme, svetloplava košulja sa srcbrnim porubom koja se slagala sa trakom na snežnobelom šeširu. „Pa, zar to nije lep prizor? Hej, Nejt. Jesi li spreman za trku?“

„Ove godine je velika konkurencija, ali se nadam uspehu.“

„Nejt pomaže u takmičenju u jedenju pita.“ Tes se zakikota i uze ga za ruku. „Tražimo Lili. Htela je da gleda jer je pomagala u pravljcnju pita.“

„Videla sam je...“ Vila zaškilji pretražujući masu ljudi. „Mislim da su ona i Adam pomagali kod dečjeg takmičenja. Možda na terenu za bacanje jaja ili kod trke na tri noge.“

„Naći ćemo je. Hoćeš sa nama?“

„Ne, hvala“, Vila slegnuvši ramenima odbi Tesin poziv. „Možda vas nadem kasnije. Treba mi pivo.“

„Brineš se za nju“, prošaputao je Nejt dok su se probijali kroz gomilu.

„To je jače od mene. Trebalo je da je vidiš onog dana kada se vratila sa groblja. Nije htela da priča o tome. Obično mogu da je nateram da priča o svemu, ali ne i ovoga puta.“

„Prošlo je dva meseca od kako je Džesi Kuk ubijen. To bi trebalo da te malo umiri.“

„Pokušavam.“ Tes se strese. Čula se muzika, ljudi, smeh. „Ovo je fenomenalna žurka. Vi ovde baš umete da napravite žurku.“

„Možemo da organizujemo i svoju sopstvenu žurku kad budeš htela.“

„Nejt, već smo razgovarali o ovome. Yračam se u Los Angeles u oktobru. Eno je Lili.“ Očajnički želeći nešto na šta će skrenuti temu Tes živahno mahnu rukom. „Kunem se da svc vreme jcdnostavno blista. Trudnoća joj očigledno prija.“

329

Nejt je pomislio da bi i Tesi prijala. To je nešto o čemu bi mogli da razgovaraju, kada joj izbije iz glave ovu tvrdoglavu ideju o odlasku.

Prvi vatromet je eksplodirao dvadeset minuta posle sumraka. Boje se prosuše po nebu i zasenišć zvezde, a zatim se slišć niz nebo kao suze. Vila je pustila Benu da je zagrlić i tako sklupčćana u njegovom narućju gledala je predstavu.

„Mislim da tvoj tata više voli da šaljc te bombe u vazduh nego što deca vole da gledaju.“

„On i Hem se svadaju oko vatrometa svake božije godine.“ Ben se nasmeja kada se zlatna zvezda prolomi iznad njihovih glava uz prasak. „Onda se smeju kao ženturaće i na smenu pale fitilje. Nikad nije hteo meni i Zaku da dopusti da mu pomognemo.“

„Nije došlo tvoje vreme“, prošćaputala je. I to vreme će doćić. I to jc trajanje. „Bio je lep dan.“

„Aha.“ Uzeo je za ruke. „Stvarno dobar.“ „Nisi ljut što sam te pobedila u gadanju?“

To ga je još uvek malo peckalo, ali je slegnuo ramenima. Njih dvoje su prošić sve runde takmićenja sve dok se nisu u konaćnoj rundi sukobili jedno protiv drugog. Posle dve vrlo nategnute runde ona ga je prćtekla.

„Za šćgavi centimetar.“

„Nema veze za koliko.“ Pogledala je u njega i nasmešića se. „Bitno je ko je pobedio. Ti si dobar strelac.“ Podigla je obrve. „Ali ja sam bolji.“

„Danas si bila bolja. Ionako sam te košćao dvadeset dolara kada sam pobedio Džima. Tako ti i treba kad se kladiš protiv mene.“

Nasmejala se i okrenula u njegovom narućju. „Zaradila sam pe-desćć dolara jer sam se kladila na tebe.“ Kada je spustio obrve ona se ponovo nasmeja. „Pa zar ti ja izgledam kao glupa devojkć?“

„Ne.“ Podigao joj jc glavu. „Izgledaš kao pametna žena koja zna na šta da se kladi.“

„Kad već priććamo o opkladama.“ Uprkos masi ljudi koja je odušćevljeno gledala yatromet i kiicala, ona ga zagrlić i toplo i strastveno ga poljubi. „Hajdemo unutra da vidim da li ćemo preživeti do jutra.“ „Pustićeš me da prespavam?“ „Zašto da ne? Pa, praznik je.“

Kasnije, kad je vatromet završćen i kada su svi otišić kuććama i noć se utišćala, oni se okrenuše jedno prema drugom. Ovoga puta joj snovi nisu bili ispunjeni krvlju i smrću i strahom. Pošto je on bio tu, topao, jak i sprćman da je zagrlić ako zažćeli, znala jc da nćće biti košćmara.

330

Neko drugi je sanjao kurvu kojoj je odrubljena glava i drhtao od uzbuđenja priseććajućić se. Bilo je tako lako, tako glatko i svaki detalj se odigrćvao pred njegovim oććima tako jasno.

Posmatrao ju je kako se osvešććuje, te staklaste oćći, taj prigušćeni jecaj. Odvezao ju je daleko od Bozmana u skrivenu tamu drveća.

Ne na Mersi. Ne ovoga puta i nikad više. Završić je sa kaźnjavanjem Mersija. Ali nije mogao da završić sa ubijanjem.

Zavezao joj je ruke iza leda i zapušić joj usta. Ne bi imao ništa protiv ni da je Čuće kako vrišćić ali nije hteo da rizikuje da ga ujede. Isekao joj je svu odcću, ali paźljivo, vrlo paźljivo, pazećić da nc ozledi kožu.

Bio je vrlo, vrlo dobar sa nožćem.

Dok je spavala uzeo je nazad svoj novac i ostatak njenog što je bilo patetiććno malo.

Strpljivo je čekao igrajućić se njenim malim pišćtoljem i karminom.

Sad kad se probudila, sad kad su joj oćći bilc razrogaććne i kad se migoljila u prašćini i pravila zvukove uhvaććene životinjć ponovo je uzeo karmin iz jeftine tašće.

„Kurva treba da je lepo našćminkćana“, rekao joj je i uzbudio se dok je prelazio karminom preko njenih bradavica sve dok nisu postale jarkocrvćene kao krv. „Svidć mi se. Stvarno mi sc svidć.“ Pošto su joj obrazi bili bleđić i njih je obojio crvenim krugovima.

„Htela si da me upucaš onom tvojom igračkicom, draga?“ Uperio je pištolj u njeno srce i posmatrao kako je prevrnula oči od straha. „Sigurno da žena u tvom poslu treba da se štiti na sve moguće načine. Rekao sam ti da ću da stavim kondom.“

Ostavio je pištolj na stranu a zatim otvorio jedno pakovanje. „Voleo bih da mi opet pušiš, Suzi Kju. Mislim da je to bilo najbolje pušenje koje sam ikada platio. Ali ovoga puta bi mogla da me ujedeš.“ Jako ju je uštinuo za jarkocrvene bradavice. „To ne smemo da dozvolimo, zar ne?“

Već je bio tvrd i jako je pulsirao, ali je polako navlačio kondom. „Sada ću da te jebem. Kurvu ne možeš da siluješ, ali pošto neću platiti, to će tehnički biti silovanje. Tako da možemo reći da ću sad da te silujem.“ Nadneo se nad nju sa osmehom na licu dok je ona pokušavala da skupi noge. „Hajde, dušo, nemoj da se stidiš.

Uživaćeš.“

U dva gruba pokreta razdvojio joj je noge i raširio ih i tako ih prikovao da ne može da ih pomeri. „Ima da ti se sviđa. I reći ćeš mi koliko ti se sviđa. Ne možeš mnogo da pričaš sa tom krpom u ustima, ali ćeš mi stenjati i dahtati. Hoću da stenješ sada. Kao da jcdva čekaš. Sad.“

331

Pošto nije odgovarala, on pusti jednu nogu i udari je. Ne jako, pomisli, ali dovoljno da zna ko je glavni. „Sad“; ponovio je.

Uspela je da zajeca i zadovoljio se time. „Hoću da te čujcm i to dobro. Volim to.“

Zario se u nju. Bila je suva kao barut i hladna kao grob, ali se snažno pomerao sve dok mu po ledima nijc zasijao znoj pod noćnim nebom prekrivenim zvezdama. Kolutala je očima od bola i straha, kao što to čini konj kad ncko zarije mamuze u njega tako da poteče krv.

Kada je završio, skliznuo je sa njc dahćući. „To je bilo dobro. Baš dobro. Radiću to ponovo za minut ili dva.“

Ona se sklupčala i plakala pokušavajući da puzi. Lenjo jc podigao pištolj i opalio u nebo. Stala je u mestu. „Samo ti lezi ovde; Suzi Kju. Potruđiću se da se brzo odmorim i budem spreman za drugu rundu.“

Ovoga puta ju je sodomizovao, ali nije bilo tako dobro kao prvi put. Trebalo mu jc dugo da očvrsne i orgazam je bio mali i nezadovoljavajući. „Pretpostavljam da je to sve od mene.“ Prijateljski je potapšao po zadnjici. „1 od tebe.“

Pomislio je da je šteta što ne može da je zadrži nekoliko dana kao malu Trejsi sa j. Ali takva igra je sada rizična.

A uvek može da nade drugu kurvu.

Otvorio je ranac i tu je bio, čekao je. Nežno je izvadio nož iz nauljenih kožnih korica i divio se načinu na koji se svetlost zvezda hvatala po metalu i svetlucala.

„Moj tata mi je ovo dao. To je jedina stvar koju mi je poklonio. Lep, jel' da?“ Bacivši je na leđa, držao joj je nož ispred lica da ga dobro vidi. Želeo je da ga vidi.

Smešeći se, opkoračio ju je.

Smešeći se, krenuo je da je obraduje.

Sada je u njegovoj kutiji tajni stajao trofej sa crvenom kosom. Sumnjao je da će je iko naći na mestu gde ju je ostavio. Čak i ako je nadu, neće moći da identifikuju to što je ostalo od nje kad predatori završe sa onim što im je ostavio.

Više mu nije bio potreban strah i slava. Bilo je dovoljno to što on

zna.

XXIX poglcwlje

332

Leta u Montani su bila kratka i vrcila i avgust jc umeo da bude okrutan. Sunce je peklo prašinu i sušilo drveće sve dok se nc bi upalilo i ljudi su se molili za kišu.

Šibica bačena u pogrešnu stranu ili dobro naciljan grom pretvorio bi pašnjak u vatru, useve u lelek i plač.

Vili je znoj probijao košulju dok je stajala i posmatrala polje jčma. „Najvrclijc leto koje pamtim.”

Vud je samo zastenjao. Najveći deo vremena provodio je namršteno gledajući u nebo ili brinući o usevima. Njegovi sinovi su brinuli zajedno sa njim, ali se umorio od njihovog gloženja i poslao ih da malo dosaduju majci.

„Navodnjavanje malo pomaže.” Pljunuo je kao da će ta kap vlažnosti izmeniti nešto.

Mersi je za njega bio i radost i muka, i to već dugo godina. „Nema ni znaka od kiše. Ako se ovo nastavi još par nedelja u nevolji smo.”

„Ne moraš da me težiš”, rekla je iscrpljeno i ponovo se popela na konja.

„Preživjećemo.”

Još jednom je zastenjao, odmahnuo joj glavom, i ona ode.

Tlo je nemilosrdno isparavalo vrelinu. Stoka koju je usput videla stajala je mlitavo, sa jedva dovoljno energije da bi mahnuli repom. Ni najmanji povetarac nije pomerao travu. Dobro je videla kamionet pored ograde i dva radnika kako odmotavaju žicu. Promenivši pravac krenula je ka njima.

„Hem, Bili.” Sišla je sa konja i došla do kanistera sa vodom u prikolici kamioneta i sipala sebi čašu ledene vode.

„Hem kaže da nije tako toplo, Vil.” Zadovoljno se znojeći, Bili je vukao žicu. „Kaže da se seća kada je bilo tako toplo da su se jaja pržila u ljusci.”

Nasmešila se na to. „Sigurno se seća. Kada ostariš kao Hem sve vidiš i proživiš po dva puta.” Skinula je šešir i prešla rukom preko obrve. Nije joj se svidala Hemova boja.

Zajapurenost u licu bila je tako crvene boje da je izgledalo kao da je na ivici da eksplodira. Ali jc znala da mora da bude pažljiva sa njim.

333

Sipajući dve šolje prišla je i pružila ih njima. „Težak dan. Napravite pauzu.”

„Uskoro smo gotovi”, reče Hem ali zadihano. „Moraš da unosiš tečnost. To si mi ti lično toliko puta govorio da sam poverovala.” Tutnula mu je šolju u ruku. „Jeste li uzeli tablete sa mineralima?”

„Naravno da jesmo”, reče Bili i sasuo vodu niz grlo tako da mu je Adamova jabučica zaigrala.

„Hem, ja ću da završim posao sa Bilijem. Odvedi Mun kući.” „Zašto kog davola?” Oči su mu bile nemirne od škiljenja. Pod košuljom natopljenom znojem srcc mu je udaralo kao čekić po nakovnju. Ali kada on počne posao on ga i završi. „Rekao bih da smo skoro završili.”

„Onda u redu. Treba da mi vratiš Mun kući da mi doneseš one izveštaje o broju stoke. Zaostajem sa tim i moram večeras da ih završim.”

„Ti znaš gde su prokleti izveštaji.”

„1 trebaju mi.” Ležerno je uzela rukavice iz sedla. „1 vidim da umeš da nagovoriš Bes da napravi onaj sladoled od breskve. Uradiće to za tebe a meni se baš prijelo.”

Nije bio glup i znao je šta radi. „Ja ovde postavljam žicu, devojko.”

„Ne.” Uzela je kalem sa žicom dok ju je Bili posmatrao širom otvorenih očiju i fascinirano. „Ja ovde postavljam žicu a ti vraćaš Mun i donosiš mi izveštaje iz kancelarije. I sreduješ za sladoled.”

Bacio je šolju na zemlju i ukopao se. „Bogami neću. Ti je vrati.” Spustila je kalem „Ja upravljam Mersijem, Hem, i naredujem ti šta da uradiš. Ako imaš problem sa tim možemo o tome kasnije da razgovaramo. A sada se vrati do kuće i uradi ono što ti kažem.”

Lice mu je bilo još crvenije, od čega joj se ubrza puls, ali joj je pogled ostao hladnokrvan i gledala ga je u oči. Kada je prozujalo deset sekundi a vrelina ih oboje omekšala, okrenuo se ukočeno i uzjahao.

„Ako misliš da ne mogu da radim jednako dobro kao ovaj žgoljavko, onda mi bolje spremi poslednju platu." Blago je podbo Mun, ona se iznenada trgnu i odgalopira. „Au", bilo je sve što je Bili rekao.

„Do davola, trebalo je da to bolje obavim." Protrljala je rukama preko lica.

„Biće u redu, Vil. Ne misli on to ozbiljno. Hem nikad ne bi napustio Mersi."

„Zbog toga se i brinem." Izdahnula jc. „Hajde da povežemo ovu prokletu žicu."

334

Cekala je do uveče i otkazala sastanak sa Benom i sedela na verandi. Cula je grom i videla blesak munja, ali je nebo bilo suviše vedro da bi pala kiša.

Uprkós žezi nije joj se jeo sladoled koji je Bes napravila. Čak i kad je Tes izašla sa punom činijom, Vila je odmahнула glavom.

„Duriš se od kako si se vratila kući." Tes se naslonila na ogradu i pokušala da zamisli hladni povetarac na okeanu. „Hoćeš da razgovaramo o tome?"

„Nc. U pitanju je lični problem."

„To je najzanimljivija vrsta problema." Filozofski, Tcs uze kašičicu punu sladoleda.

„Ben?"

„Ne." Vila razdražljivo slegnu ramenima. „Zašto ljudi misle da se svaka moja misao vrti oko Bena MekKinona?"

„Zato što se žene uglavnom dure samo zbog muškarca. Niste se posyadali."

„Mi se uvck svadamo."

„Mislim stvarno."

„Ne."

„Zašto si onda otkazala sastanak?"

„Isuse Hriste, zar ne mogu jednostavno da odlučim da želim da sedim sama na verandi bez odgovaranja na gomilu pitanja."

„Pretpostavljam da ne." Tes uze još jednu kašičicu sladoleda. „Ovo je super." Olizala je kašičicu. „Hajde, probaj."

„Ako ću te tako skinuti sa kičme." Uz vrlo malo gracioznosti u pokretima Vila zgrabi činijicu i uze sladoled. Bio je božanstven. „Bes pravi najbolji sladoled od breskve na celom civilizovanom svetu."

„Slažem se. Hoćeš da jedemo sladoled, napijemo se i plivamo? To mi zvuči kao divan način za opuštanje."

Yiline oči se zaiskriše od sumnjičavosti. „Zašto si tako fina prema meni?"

Jzgledaš stvarno depresivno. Malo mi te je žao."

To bi je obično ražestilo. Sada ju je dirnulo. „Posvadala sam se sa Hemom danas.

Stavljao je žicu na ogradu i uplašila sam se. Naprasno je izgledao tako staro, a bilo je tako vruće. Mislila sam da će se šlogirati ili nešto slično. Da će dobiti infarkt. Naterala sam ga da se vrati ovde i to mu je bio težak udarac na ponos. Ne smem da dopustim da ostanem bez još jednog radnika", rekla je tiho. „Ne sad.

Ne još."

„Ponos će mu se oporaviti. Možda je malo okrnjen, ali ti je veran i odan i odljutiće se."

„Računam na to." Utešena ona dade činiju Tcsi. „Možda ću svratiti uskoro da malo plivam."

335

„Dobro." Tes otvori vrata i nasmeja se. „Ali da znaš, ja ne nosim kupaći kostim."

Zakikotayši se, Vila se nasloni u stolici za ljuljanje i ona zaškripa. Začu se grmljavina, ovog puta bliže. I čula je i krckanje kamenčića pod nečijim čizmama. Uspravila se i rukom pošla ispod stolice gde joj je stajala puška. Podigla je i spustila na krilo kad ugleda Hema. „'Bro veče", rekla je. „'Bro veče. Jesi li mi spremila ček?"

Tvrdooglavi matori jarac, pomisli ona i pokaza na stolicu do sebe. „Hoćeš li da sedneš na minut?“ „Moram da se pakujem.“ „Molim te.“

Popeo se ukočenim i slabim nogama i spustio u stolicu za ljuljanje pored njene.

„Ponizila si me pred onim momkom danas.“

„Izvini.“ Prekrstila je ruke na krilu i gledala ga. Zvuk njegovog glasa, sirov od povredenog ponosa i tuge ju je dirnuo. „Pokušala sam da bude jednostavno.“

„Da bude jednostavno? Misliš da neka devojka koju sam cupkao na krilu treba da mi kaže da sam suviše star da obavljam svoj posao?“ „Nikad nisam rekla...“ „Davola nisi. Jasno kao dan.“

„Zašto moraš da budeš tako tvrdoglav?“ Šutnula je ogradu iz čiste nemoći. „Zašto moraš da budeš tako tvrdoglav?“

„Ja? Nikad u životu nisam video tvrdoglaviju žensku glavu od tvoje. Misliš da sve znaš, devojko? Misliš da imaš sve odgovore? Da je svaka božija stvar koju radiš prava stvar?“

„Ne!“ Bcs je eksplodirao i ona skoči. „Ne, ne mislim. Pola yrcmena ne znam da li radim pravu stvar, ali ipak moram da radim. I uradila sam ono što moram danas, jer jc to bila prava stvar. Do davola, Hcm, strefio bi te infarkt za deset minuta a šta bih ja onda? Kako da upravljam Mersijem bez tcbe?“

„Upravo si to uradila. Danas si me oterala sa posla.“ „Danas sam te oterala sa ograde. Ne želim da popravljáš ogradc po ovoj vrućini. Kažem ti da to neću dozvoliti.“

„Nećeš mi dozvoliti.“ I on je ustao i uneo joj se u lice. „Sta ti misliš ko si ti da mi kažeš da nećeš dozvoliti? Ja sam popravljao ograde po svakakvom vremenu još pre nego što si ti bila rodena. I niko mi neće govoriti šta smem a šta ne smem da radim.“ „Ja ću da ti govorim.“ „Onda mi daj poslednju platu.“

„Dobro.“ Razdraženo se okrenula ka vratima. Cvrsto je uhvatila ivicu vrata a zatim ih zalupila tako da se zaljuljalo drvo pod njihovim nogama. „Uplašila sam scl Zar ja nc smcm da sc uplašim?“

336

„Od čega si se kog davola uplašila?“

„Od toga da te izgubim, ti bandoglavi kućkin sine. Sav si se zajapurio i oznojio i nisi mogao da dišeš. Nisam mogla da te gledam. Jednostavno nisam. A da si samo otišao kao što sam ti rekla sve bi bilo u redu.“

„Bilo je vruće“, reče on sada slabašnim i malo posramljenim glasom.

„Znam da je bilo vruće. Do davola, Hem, to pokušavam da ti objasnim. Zašto si me primorao na to da moram da te teram? Nisam htela da te ponizim pred Bilijem. Samo sam htela da se skloniš sa sunca. Znam ko mi je bio otac“, reče ona jarosno i glava mu se podiže i pogledi im se susretoše. „1 još ga nisam sahranila. Još nisam sahranila oca koji je uvek bio tu za mene. I ne želim još uvekvdá ga sahranim.“

„Mogao sam da završim ono što sam počeo.“ Šutnuo je ogradu i gledao u nju. „Do davola, Vil, ionako je Bili radio najveći deo posla. Znam ja gde mi je granica.“

„Potreban si mi ovde.“ Sačekala je da se smiri. „Potreban si mi, Hem. Molim te da ostaneš.“

Slegnuo je ramenima pogleda prikovanog za zemlju. „Pretpostavljam da nemam nigde ni da odem. Nije trebalo da se svadam sa tobom. Trebalo je da znam da samo misliš na mene.“ Pomerio je noge i nakašljao se. „Sve u svemu, dobro vodiš ovo mesto. Ja sam, ovaj... ponosan na tebe.“

I zato je on bio pravi otac, pomisli ona. Njen biološki otac nikad ne bi izgovorio te reči. „Ne mogu sama. Hoćeš da udeš?“ Ponovo je otvorila vrata. „Imamo onaj sladoled od breskve. Možeš da me posavetuješ gde grešim.“

Počeošao se po bradi. „Možda. Pretpostavljam da ima stvari koje bi mogla da ispraviš.“

Kada je otišao stomak mu je bio pun kao i srce sa koga je pao veliki teret. Lagano je šetao do barake. Čuo je uznemiruću stoku i nečije čizme. Ko je do vruga na straži? Nije mogao da se seti. Džim ili Bili, pomisli on i odluči da ode i proveri.

„Jesi ti, Džim? Bili? Šta se izmotavate u ovo doba noći?”

Prvo je pogledao u tele iz koga je šikljala krv dok su mu oči bile neprirodnog pogleda od bola i straha. Potrčao je kada je ugledao muškarca koji se diže iz senke.

„Šta je ovo, do davola? Šta si to uradio?”

I znao je, pre nego što je ugledao podignut nož, da nema vremena da viče.

Prvo oseti-paniku. Dok je curila krv sa noža koji je držao u ruci i gledao u Hema, u krv. Prešao je rukom preko usta. Trčao mu je brzi

337

fiks, to je sve. Jedno tele. Mislio je da ga odvuče sa ranča, ali mu se nož jednostavno stvorio u ruci.

A sada Hem. Nikad nije nameravao da povredi Hema. Hem ga je trenirao, radio sa njim, obraćao pažnju na njega kad je potrebno. Uvek je osećao da Hem zna istinu o tome odakle je došao i ko je.

I Hem je bio lojalan.

A sada nije bilo izbora. Morao je da dovrši ono što je započeo. Kleknuo je spreman kada je odjednom Vila uletela niotkuda.

„Hem? Jesi li to ti? Zaboravila sam da ti kažem za...” Okliznula se i u tom trenutku munja je osvetlila muškarca ispod njenih nogu. „O, blagi bože, šta mu se dogodilo? Šta se desilo?” Već je bila na kolenima i uzela ga je u naručje. „Da li je...” Na rukama joj je bila krv.

„Izvini, Vil. Izvini.” Okrenuo je nož ka njoj i stavi joj ga pod grlo. „Nemoj da vičeš. Ne želim da te povredim. Kunem se, ne želim da te povredim.” Duboko je i drhtavo udahnuo. „Ja sam ti brat.”

Podigao je pesnicu i onesvestio je.

Hema probudi bol. Yatren zaslepljujuć bol. Nije mogao da odredi odakle dolazi, ali je u ustima osećao ukus krvi. Zastenjao je i pokušao da ustane, ali nije mogao da pokreće noge. Okrenuo je glavu i video da je tele iskrvarilo na smrt. Oči su mu bile mrtve.

Uskoro će i on iskrvariti.

Ne zemlji je bilo još nešto što mu zapade za oko. Dugo je to posmatrao i taj predmet je odlazio i dolazio dok se njegov vid zamućivao i postajao jasan. Šišteći od bola; dopuzao je do toga i dodirnuo ga prstima.

Vilin šešir.

Morao je da je nosi. Trebalo je da ode do kamioneta, znao je to, ali je toliko bio potresen da nije mogao jasno da razmišlja. Sada ju je spustio što nežnije na tlo blizu pašnjaka i drhtavom rukom protresao kofu sa zobi.

Ići će na konju. To je verovatno najbolje. Hteo je da je odvede odavde, u brda, tako da može sve da joj objasni. Kad joj objasni, sve će razumeti.

Krv nije voda.

Osedlao je šarenog ponija koji je gurnuo njušku u kantu, a zatim i šarca koji se borio za svoj deo zobi.

O, mrzeo je to; čak iako je nakratko, ali vezao je Yiline ruke i noge a zatim je prebacio preko sedla i vezao za njega. Osvestiće se uskoro, pomisli on, i pokušaće da pobegne pre nego što stigne da joj objasni.

338

Morala je da shvati. Molio se da će razumeti kada je uzjahivao konja i uzeo uzde. Ako ne shvati, moraće da je ubije.

Grljavina je bila sve bliža kada se zaputio u planine.

Hem je zgrabio šešir u ruke i teturavo ustao. Uspeo je da načini dva klimava koraka kada je pao na kolena. Povikao je, i iako mu je glas glasno odjeknuo u glavi, bio je malo jači od šapata.

Pomislio je na Vilu kada je bila nešto veća od bebe i kada mu se smešila kada ju je podigao u sedlo ispred sebe. Devojčica sa kikicama i krupnim očima molila ga je da je pusti da jaše sa njim do pašnjaka. Kao tinejdžerka, sva suvonjava, pomagala mu je da postavi žicu i probijala mu glavu torokanjama.

I žena koja ga je večeras gledala sa očima punih ljubavi kada mu je rekla da joj je on pravi otac.

Zato je ignorisao bol koji ga je izjedao kao rak i borio se da poriovo ustane.

Video je glavnu kuću i svetla na prozorima. Krv mu je curila kroz prste i na njen šešir. Nije osećao tlo kada je tresnuo o njega.

Polako se osveščivala. Yilica joj je pulsirala. Oči su joj bile usredsredene na tlo koje se pomeralo pod njom. Pokušala je da se pomeri i otkrila da je čvrsto zavezana i da leži preko sedla glave opuštene naniže. Mora da je zaječala ili načinila neki zvuk jer se konji naglo zaustaviše.

„U redu je, Vil. Dobro si." Opustio je kaiševe na njenim nogama ali joj je ruke ostavio čvrsto vezane. „Moramo da odemo još malo dalje. Možeš li da izdržiš?"

„Šta?" Još uvek ošamućena osetila je kako je podiže i kako odjednom sedi u sedlu. Protresla je glavu da bi joj postalo malo jasnije, dok joj je neko vezivao ruke za rog sedišta.

„Samo se ti opusti. Ja ću ti voditi konja."

„Sta radiš?" Jedna misao joj sinu, ali pobeže. „Hem?"

„Nisam imao izbora. Jednostavno nisam. Razgovaraćemo o tome. Ti samo..." Zastao je i povukao je dole za kosu kada je udahnula. „Nemoj da vrištiš. Niko te neće čuti, a i ne želim da vrištiš", promrmlja za sebe, skide maramu i brzo je veza preko njenih usta.

„Izvini što moram ovako, ali ti jednostavno još ne razumeš."

Pokušavajući da se ne ljuti na nju, vratio se svom konju, zajaha ga i zaputi se u šumu.

Pa, Viiia nije došla na plivanje, pomisli Tes dok je vezivala svoj kratki bade-mantil.

Prošla je prstima kroz kosu da je skloni sa lica i krenula ka kuhinji.

339

Verovatno se još uvek duri, zaključila je. Vila sve preživljava u sebi. Možda bi trebalo da je naučim par tehnika opuštanja - iako Tcs nije baš mogla da zamisli Vilu kako meditira ili eksperimentišć sa yizualizacijom.

Kiša će je usrećiti, prepostavila je. Gospode, ovde život zavisi od vremena. Suviše vlažno, suviše sušno. Suviše hladno, suviše vruće. Pa, za dva meseca će reći do yidenja lepoj Montani i dobar dan Los Andelesu.

Ručak na terasi rcstorana, zamišljala je. Kartije. Samo bog joj je svedok da jc zaslužila da se časti nekim skupim nakitom za ovu godinu dana progonstva iz stvarnog sveta.

Pozorište. Palme. Zakrčeni autoputevi i poznata izmaglica od smoga.

Bože blagoslovi Holivud.

Zatim se malo napućila jer to nije zvučalo kao pre mesec dana. Ili mcsec pre toga.

Ne, biće joj drago da se vrati. Biće oduševljena. Samo je malo tužna, to je sve. Možda će kupiti neku kuću u brdima umesto na plaži. Mogla bi da ima konja i drveće i travu.

Najbolje od dva sveta. Kada bi se umorila od uzbuđenja i gužvi u gradu sela bi u auto i začas posla bi došla u planine.

Pa; ne baš planine po standardima Montane, ali holivudska brda će sasvim lepo odgovarati.

Verovatno bi mogla da nagovori Nejta da joj dode u posetu. Tu i tamo. Njihova veza bi yremenom izbledela. Očekivala je to i, do davola, pomirila se sa tim. I on će. Ova divlja ideja o tome da se ovde zauvek preseli, da se yenčaju i da počnu da gaje decu bila je smešna.

Imala je život u Los Angelesu, imala je karijeru. Imala je planove, velike sočne planove. Za nekoliko nedelja imaće trideset i jednu godinu i ne želi u ovom trenutku da odbaci te planove da bi bila žena rančera.

Bilo kakva žena.

Poželela je da ima cigaretu, ali je otišla u kuhinju da pronade neki drugi stimulans.

„Dobila si svoj sladoled.”

Tes napravi grimasu kad joj Bes okrenu leđa. „Nisam došla po sladoled.” Mada ne bi odbila dve kašike. Otišla je do frižidera i uzela limunadu.

„Opet si se gola kupala?”

„Aha. Treba i ti da probaš.”

Bes stisnu usne na samu pomisao na to. „Stavi tu čašu u mašinu za sudove kad završiš. Kuhinja je čista.”

340

„Dobro.” Tes sede za sto i pogleda katalog koji je Bes prelistavala.

„Šoping?”

„Razmišljaj. Lili bi se svidela ovaj krevetac za bebe. Krevetac koji smo koristili za vas devojčice nije sačuvan posle Vile. On ga je bacio.”

„Aha.” To je bila zanimljiva pomisao, da su ona, Lili i Vila imale nešto tako slatko kao što je krevetac. „O; prelep je.”

Bes iskosi pogled. „Ja joj kupujem krevetac.”

„Dobro, dobro. O, pogledaj, kolevka. To će joj se svideti, zar ne? Moći će da je stavi pored stolice i da je ijulja.”

„Pretpostavljam da hoće.”

„Hajde da napravimo spisak.”

Besine oči se raznežiše i ona izvadi notes koji je gurnula ispod kataloga. „Već sam počela da pravim spisak.”

Prayile su raznežene zvukove dok su gledale nosiljke i plišane mede, nakratko se rasprajljale o odgovarajućoj vrsti šetalice. Tes ustade da im obema donese još limunade a zatim baci pogled na kuhinjska vrata kada začu korake.

„Nisam očekivala nikoga”, prošaputa ona dok joj je nervozna ruka krenula ka grlu.

„Ni ja.” Hladnokrvna Bes izvadi pištolj iz kecelje i ustade okrenuvši se prema vratima. „Ko je tamo?” Kada se lice priljubi uz vrata ona se nasmeja samoj sebi. „Bože, Hem, zamalo da te upucam. Ne bi trebalo da se šunjaš ovuda u ovo doba noći.”

Upao je kroz vrata i sručio se na zemlju kod njenih nogu.

Pištolj je zveknuo o sto. Tes je pala na pod pre nego što je Bes uspela da podigne Hemovu glavu u krilo. „Gadno kryari. Donesi pištolj i jako ih pritisni ovde.”

””””

„Ćuti. Da vidimo šta ti se to desilo.”

Tes pocepa košulju i pritisnu jako na ranu. „Pozovi hitnu pomoć, helikopter. Treba mu pomoć odmah.”

„Cekaj”, Hem zgrabi Besinu ruku. „Odveo ju je...” Stiskao ju je sve dok nije povratio vazduh da ponovo progovori. „Odveo ju je, Bes. Odveo je našu Vil.”

„Šta?” Naprežući se da čuje, Tes približi lice uz njegovo. „Ko je odveo Vil?”

Ali već se onesvestio. Kada je podigla pogled i susrela se sa Besinim, oči su joj bile pune straha. „Pozovi policiju. Požuri.”

Bio je spreman da se zaustavi. Kružio je, vraćao se da zavara trag, pratio potok sredinom vode, a zatim se popeo na stene. Nije imao izbora i morao je da priveže konje, ali se držao u blizini.

Vila je posmatrala svaki njegov pokret. Poznavala je brda i ne bi je lako našao čak i kad bi pobjegla pčšice.

Prvo ju je spustio a zatim joj ponovo vezao noge. Uzeo je pušku stavivši je na krilo i seo preko puta nje. „Skinuću ti povez. Izvini što sam ga stavio. Znaš da nema svrhe da vrištiš. Možda će krenuti za nama, ali ne skoro, a uostalom, zavarao sam trag.”

Pružio je ruku i skinuo maramu. „Samo ćemo da razgovaramo. Kad me saslušaš, sve će biti po starom.” Spustio je povez.

„Ubico.”

„Ne misliš to. Samo si besna.”

„Besna?” Bes ju je poneo i žestoko se borila da se oslobodi konopca. „Ubio si Hema. Ubio si sve ostale. Ubio si moju telad i krave. Ubiću te svojim rukama.”

„Hem je bio slučajnost. Drag mi je; ali me je video.” Kao dečak uhvaćen sa mrvicama kolača pod nogama, spustio je glavu. „Stoka je bila greška. Nije trebalo to da ti uradim. Izvini.”

„Ti si...” Zatvorilaje oči iskupila svoje bespomoćne ruke u pesnice. „Zašto? Zašto si to uradio? Mislila sam da mogu da ti verujem.”

„Možeš. Kunem se da možeš. Mi smo ista krv, Vila. Možeš da veruješ svom rodu.”

„Ti mi nisi rod.”

„Da; jesam.” Sa suznim očima od radosti što može da joj kaže rekao je. „Ja sam ti brat.”

„Ti si lažov i ubica i kukavica.”

On trgnu glavu naviše i ruka polete ka rrlenom licu. Udarac je pekao i bol sevnu kroz ruku tako da je odmah zažalio što je to učinio. „Nemoj da pričaš takve stvari. Imam ja svoj ponos.”

Ustao je, prošetao se i sabrao. Stvari se ne odvijaju kako treba kad izgubi kontrolu. To je dobro znao. Ali ako bude stalozhen, ako zadrži kontrolu, onda može da se izbori sa svačim.

„Ja sam ti brat isto kao što su ti Lili i Tes scstre.” Rekao je to mirno dok se nebo prolomilo od bleska munje. „Hoću da ti objasnim. Hoću da znaš zašto sam to uradio.”

„Dobro.” Obraz joj je goreo. Platiće i za to, obećala je sebi. Platiće za sve. „U redu, Džim, objasni mi.”

Ben odlučnim pokretom stavi pušku u korice i navuče opasač za pištolj. Revolver koji je stavio u futrolu bio je opasan a to je upravo ono što mu je trebalo. Neće dopustiti sebi da ista oseća niti će pasti ničice na zemlju. Jedino što je mogao sebi dozvoliti bilo je da krene.

Radnici su brzo oscdlavali konje i Adam je izdayao naredenja, a nc on. Ovoga puta Bcn neće izdavati naredenja. Niti će ih slušati. Uzco

342

je Yilin šešir i dao ga Čarliju da ga omiriše. „Nadi je”, prošaputao je. Nadi Vilu.” Stavio je šešir u sedlo i uzjahao.

„Ben.” Tes ga zgrabi za oglavlje. „Cekaj ostale.

”Ne Čekam nikoga. Pomeri se, Tes.”

”.Nismo sigurni gde... ili ko.” lako je nedostajao sarno jedan covek

^Naći ću gde je. Ne moram da znam ko ju je odveo.” Cimnuo je glavu konja da se oslobodi njenog stiska. „Moram samo da ga

^Tes otrča do Adama i čvrsto zagrlji Lili. „Ben jc odjahao, nisam mogla da ga zaustavim.”

Adam je samo klimnuo glavom i dao signal za polazak. „On zna šta radi Ne brini.”

Okrenuo se i obe ih zagrljo. „Idi unutra , rekao je Lili i spustio ruku na njen nežno zaobljen stomak. „Cekaj me

"Neću da brinem." Poljubila ga je. „Našao si mene. Naći ćeš i nju. Dove'di je kući." Bila je to molba koliko i izjava, ali je ustuknula da ga pusti da uziaše.

„Uvedi Lili unutra, Tes." Nejt je zastao i umino zwhnog kor
Ostani unutra." n v „ „

„Hoću." Spustila mu je ruku na nogu i stegnula je. „Pozun , b
ie sve što je mogla da kaže.

Konji su krenuli na zapad i ona i Lili krenuše ka kuci da zapocnu
bolni proces čekanja.

343

XXX poglcwlje

„Majka mi je bila konobarica u baru u Bozmanu." Džim jc sedco prekrštenih nogu dok je
pričao kao pravi pripovedač. „Pa, možda je davala mušterijama i više od pića.

Pretpostavljam da jeste, ali to nikad nije rekla. Bila je lepa i sama i tako se te stvari
dešavaju." „Mislila sam da ti je majka iz Misule."

„Jestc poreklom odande. Yratila se tamo kada sam se ja rodio. Dosta žena se vrati kući
posle tako nečega, ali to njoj nikad nije odgovaralo. Ili meni. Bilo kako bilo, radila je kao
konobarica i možda još nešto za kauboje koji su tuda prolazili. Džek Mersi je tu često
svraćao kada je tražio kavgu, kada je želeo da se napije ili nade ženu. Pitaj koga hoćeš
i reći će ti."

Uzeo je neki štap i prešao njime preko stcne. Iza loda Vila jc uvrtala zglobove i
pokušavala da olabavi konopac. „Cula sam priče", rekla je mirno, „i znam kakav je bio
čovek."

„Znam da znaš. Pretvarala si se da ne znaš. I ja sam to video, ali si znala. Tada mu se
svidela moja majka. Kao što sam rekao, bila je lepa žena. Vidiš kako se lepim ženama
oženio. Sve su imale nesto u sebi. Naročito izgled. Luela je bila živa vatra. A Adel mi
izgleda fina i pametna. A tvoja mama je bila nešto posebno. Tiha i isto posebna.
Izgledalo je kao da čuje stvari koje drugi ljudi nc čuju. Tvoja mama mi se baš svidala."
Krv joj se ohladila kad je to čula ili od same pomisli na to da je negde u blizini njene
majke. „Kako si znao moju majku?"

„Išli smo u posetu. Nikad nismo ostali dugo na jednom mestu. Nikad nismo bili na
Mersiju. Bio sam samo dete ali se jasno sećam tvojc mame kada jc bila vclika i trudna
sa tobom i kada jc štala Adama po pašnjaku. Držala ga je za ruku. Ja sam bio malo
mladi od Adama i ogrebao sam koleno ili nešto slično i tvoja mama me je podigla na
noge. Moja mama i Džek Mersi su se svadali a tvoja mama me je odvela u kuhinju i
stavila mi nešto hladno na koleno i lepo porazgovarala sa mnom."

„Zašto stc bili na ranču?"

344

„Moja mama je htela da ja ostanem na ranču. Nije mogla lepo da se brine o meni. Bila
je švorc i bolesna. Porodica ju je izbacila na ulicu. Zbog droge. Bila je slaba na droge.
To je zbog toga što je mnogo bila sama. Ali on me nije hteo, čak iako sam bio njegova
krv."

Ona ovlaži usne ignorišući boł kada se konopac usekao u ruke. „Majka ti je to rekla?"

„Rekla mi je šta je bilo." Odgurnuo je šešir i oči su mu bile jasne. „Džek Mersi je
spavao sa njom jednom kada jc došao u Bozman i hteo je da se zabavi. Rekla mu jc
čiin jc saznala da je trudna, ali ju je nazvao kurvom i ostavio je." Oči mu sc izmčniše i
zastaklišc od besa. „Moja majka nije bila kurva. Radila je ono što je morala, i to je sve.
Kurve ne vrede ništa. One šire noge za svakoga. Moja majka je legala sa muškarcima
samo kad je morala. I nije to radila redovno sve dok nije zatrudnela i on joj nije ostavio
drugog izbora."

Zar mu to nije kroz suze govorila toliko puta u njegovom životu? „Sta je drugo mogla da radi? Reci mi, Vila, šta je mogla da radi? Sama i trudna a taj kučkin sin je nazvao prljavom lažljivom kurvom.”

„Ne znam.” Ruke su joj se sada tresle od napora da ih oslobodi, kao i od straha. Zato što mu oči više nisu bile jasne već su bile staklaste. Bile su ludačke. „Bilo joj je teško.” „Bilo joj je skoro nemoguće. Stalno mi jc pričala kako ga je molila i kako joj je okrenuo leđa. Kako je okrenuo leđa meni. Svom sinu. Nije mogla da me se otarasi. Znaš to? Mogla je da abortira i završi sa tim, ali nije. Rekla mi je da nije zato što sam ja sin Džeka Mersija i ona će ga naterati da bude korektan prema nama oboma. Imao je dosta novca, ali joj je samo bacio par pišljivih dolara i izašao.”

Počela je da uvida, isuviše dobro, gorčinu žene koja usaduje tu gorčinu u dete. „Izvini, Džim. Možda joj nije poverovao.”

„Trebalo je!” Udario je pesnicom u stenu. „Radio je to sa njom. Dolazio je redovno kod nje i obećavao je da će se brinuti o njoj. Rekla mi je kako joj je to obećao a ona mu je verovala. Čak i kad me je rodila, odnela me je njemu da mu pokaže da imam njegove oči i njegovu kosu, a on je oterao i morala je da se vrati u Misulu i moli porodicu da joj pomogne. Tada je bio oženjen Luelom, bleštavom Luelom, i ona je upravo zatrudnela sa Tes. Ali pogrešio je. Ja sam bio jedini sin koga će imati.”

„Imao si priliku da povrediš Lili. U pećini, kad ju je Kuk oteo.” Mnogo je dobar sa kanapom, pomislila je. Nije mogla ni da opusti čvorove. „Nisi je povredio.”

„Ne bih je povredio. Jesam razmišljao o tome. Kada sam saznao šta je u testamentu. Razmišljao sam o tom, ali vi ste mi rod.” Duboko jc udahnuo i protrljao nadlanicu koju je povredio o stenu.

345

„Obećao sam mami da ću se vratiti na Mersi i uzeti ono što je moje. Bila je bolesna i meni je od toga bilo zlo. Zato su joj trebale droge da pregura dan. Ali za mene je uradila sve što je mogla. Rekla mi je sve o mom ocu, sve o Mersiju. Satima bi mi pričala o tome i šta treba da učinim kad budem odrastao, da treba da stanem ispred njega i tražim ono što je moje.”

„Gde ti je majka sada, Džime?”

„Umrla je. Kažu da su je ubile droge. Ali ja znam da ju je ubio Džek Mersi, Vil, kada je oterao. Od tada je bila mrtva. Kada sam je pronašao kako leži, hladna, obećao sam joj ponovo da ću doći na Mersi i učiniti ono što je htela.”

„Ti si je pronašao.” Sada joj se niz lice slivao znoj. Iako vazduh nije bio sparano, znoj joj je izbijao i kapao na odranu kožu zglobova i pekao je. „Zao mi je, tako mi je žao.” I bilo joj je očajnički žao.

Jmao sam šesnaest godina. Tada smo bili u Bilingsu i radio sam na hranilištima kada sam uspevao da nadem posao. Bila je mrtva kada sam došao kući i našao je kako leži u povrački i mokraći. Nije trebalo tako da umre. On ju je ubio, Vil.”

„Šta si onda uradio?”

„Hteo sam da ubijem njega. To mi je bila prva pomisao. Dosta sam vežbao ubijanje. Uglavnom na psima i mačkama lualicama. Dok sam ih klao zamišljao sam njegovo lice. Tada sam imao samo džepni nožić.”

Stomak joj se okrenu i pode do grla, ali ona proguta. „A tvoja porodica, porodica tvoje majke?”

„Nisam hteo da idem tamo da ih molim nakon što su je oterali. Do davola sa njima.”

Uzeo je štap u ruku i ubadao ga u stenu. „Do davola sa njima.”

Nije mogla da zaustavi drhtaj kada je ubadao stenu, više puta ponavljajući tu frazu dok mu se lice krivilo. Onda jc stao, lice mu jc opet bilo mirno, i on počeo da tapka štapom u ritmu kao čovek koji ubija dosadu.

„Uostalom, obećao sam” nastavi on, „otišao sam na Mersi i suočio sam se sa njim. On mi se nasmejao u lice i nazvao me kuryinim kopiletom. Zamahnuo sam ka njemu a on

me jc jednim udarcem oborio. Rekao je da nisam njegov sin, ali da će mi dati posao. Ako izdržim mesec dana dobiću platu. Predao me je Hemu."

Kao da joj neko stegnu srce. Hem. Da li ga je neko pronašao? Da li mu neko pomaže? „Da li je Hem znao?"

„Uvek sam mislio da zna. Nikad to nije rekao, ali sam pretpostavljao. Malo i ličim na starog, zar ne?"

Bilo je takve nade, takvog patetičnog ponosa u tom pitanju. Vila klimnu glavom.

„Pretpostavljam da ličiš."

346

„Radio sam za njega. Radio sam naporno, učio sam i radio još više. Dao mi je nož kad sam napunio dvadeset i jednu godinu." Izvadio ga jc iz korica i okrenuo ka mesečini. Krokodajl Bomń, sa oštricom od dvadeset centimetara. Zupčasti vrh se sjajio kao očnjaci.

„To znači nešto, Vila. Covek samo sinu daje ovako fin nož." Znoj na koži pretvorio joj se u led. „Dao ti je nož." „Voleo sam ga. Odrao bih kožu sa leda za njega, jer sam u srcu znao da će doći vreme kada će mi dati ono što je po pravdi moje. Ali mi je dao samo ovaj nož. Kada je došlo vreme, sve što ima dao je tebi, Lili i Tcsi. A meni nije dao ništa," Nagnuo se ka njoj dok mu je nož svetlucau u ruci a oči mu se sjajile u mraku. „To nije bilo u redu. Nije bilo fer." Zatvorila je oči i čekala bol.

Carli je trčao preko brda sa nosom na zemlji i načuljenim ušima. Ben je jahao zahvalan na mesečini, moleći se da će oni oblaci koji su se skupljali na zapadu da sačekaju. Nije mogao da izgubi svetlo.

Mogao je da se zakune da je i sam oseća. Taj njen miris sapuna i kože i još nečega što je samo njeno. Nije želeo da je zamisli povredenu. To bi mu pomutilo razum a sva čula morala su da mu budu izoštrana. Ovoga puta je njegov plen poznavao zemlju jednako dobro kao i on. Njegov plen je na konju i zna sve trikove. Nije mogao da se uzda da će ga Vila usporiti ili ostaviti trag jer nije znao da li je...

Ne, neće tako razmišljati. Misliće samo na to da će je naći i šta će učiniti tom čoveku kada je nade.

Carli je upao u potok i zacvileo kada je izgubio trag. Ben ude sa konjem u vodu i zasta u njoj trenutak osluškujući, razmišljajući, moleći se. Sigurno su išli uz reku neko vreme. To bi on uradio.

Išao je kroz potok koji je bio plitak jer nije bilo kiše. Grmljavina je rikala i ptica je zapištala. Ben potisnu želju da podbode konja u trk. Nije smeo da žuri dok ponovo ne nade trag.

Video je nešto kako svetluca na obali i natera sebe da sjaše. Voda je hladno prelazila preko čizama kada je šetao kroz nju, savio se i podigao to nešto.

Minduša. Obična zlatna alka. Iz pluća mu nesta vazduha kada je stegnu u pesnicu.

Setio se kako je odskora počela da nosi minduše. To mu je bilo šarmantno i slatko, taj mali dodir ženstvenosti uz njene farmerke i kožu. Uživao je da govori sebi da je to zbog njega.

Stavio je u prednji džep i vratio se na konja. Ako je ona bila toliko razborita da ostavi trag, i <Dn će biti toliko pametan da ga prati. Usmerio je konja uzvodno i dao Carliju da ponovo pronade trag.

347

„Nije trebalo to da uradi." Drhtavog glasa Džim je presekao konopac oko njenih gležnjeva. „Uradio je to samo da mi pokaže da ga zaboje za mene. I za tebe."

„Ne." Suze koje joj navreše na oči nisu bile iz sažaljenja, već običnog olakšanja. Pružila je vezane rukc da izmasira noge. Imala je užasne grčeve. „Nije ga bilo briga ni za koga od nas."

„Najpre sam poludeo zbog toga. Ja i Pikls smo bili u kolibi kada sam čuo i jednostavno sam poludeo. Zato sam onako ubio kravu. Morao sam da ubijem nešto. Onda sam

počeo da razmišljam. Morao sam da mu se osvetim, Vil, morao je da plati. Najpre sam želco i ti da platiš. Ti i Tes i Lili. Mislio sam da one nemaju prava na ono što je moje. Ono što je trebalo da ostavi meni. Mislio sam da ih uplašim i oteram. Niko ništa ne bi dobio kada bi ih oterao. Ostavio sam mačku na verandi. Baš mi se svidelo kako je Lili vrisnula i zaplakala zbog toga. Sada mi je žao zbog toga, ali tada nisam o njoj razmišljao kao o rodu. Samo sam hteo da ode, da se vrati tamo odakle je došla. Hteo sam da Mersi ode do davola."

„Možeš li da mi odvežeš i ruke, Džim? Molim te, imam grčeve u rukama."

„Ne mogu. Još ne. Još uvek ne razumeš sve."

„Mislim da razumem." Ponovo joj se vraćao osećaj u nogama. Pekle su je kako se krv vraćala u njih, ali će barem moći da potrči ako bude imala prilike. „Povredio te je i ti si želeo njega da povrediš."

„Morao sam. Kakav bi ja muškarac bio kad se ne bih osvetio? Ali vidiš Vila, ja volim da ubijam. Mislim da je i to na njega." Nasmešio se i blesak munje iznad njegove glave dade mu izgled palog sveca. „Ne možeš da promeniš ono što ti je u krvi. I on je voleo da ubija. Sećaš se kada te je terao da gajiš ono tele od samog rođenja? Ti si ga gajila kao ljubimca, čak si mu nadcnula i imc."

„Blosom", prošaputala je. „Glupo ime za kravu."

„Volela si tu glupu kravu i dobila nagrade za nju. Sećam se kada te je izveo onoga dana. Imala si dvanaest godina, ili možda trinaest, i naterao te je da gledaš dok je on klao. Podučavao te je životu na ranču, tako je rekao, a ti si plakala i povraćala. Hem se skoro potukao sa njim zbog toga. Od tada nikad više nisi imala ljubimca."

Uzco je cigaretu i izvadio šibicu. „Onda si imala nekog starog psa koji je umro nakon godinu dana. Više nisi imala nijednog psa."

„Ne, nisam." Privukla je kolena ka grudima i pritisla lice na njih dok ju je sećanje davilo.

„Samo ti govorim da vidiš, da razumeš šta je u krvi. Voleo je da izigrava šefa i da ljudi skoče kad on kaže 'hop'. I ti voliš da šefujš. To ti je u krvi."

348

Mogla je samo da odmahne glavom i da primora sebe da ne pukne. „Prekini."

„Evo ti." Ustao je i uzeo čuturu koju je napunio na potoku i doneo joj. „Popij malo.

Nisam hteo da te tako uznemirim." Pomazio ju je po kosi, po divnoj kosi njegove mlade sestre. „Zajedno smo u ovome."

Carli je jurnuo napred preko stena. Nije lajao ni režao iako mu se telo treslo. Ben je osluškivao ne bi li čuo ljudski glas, zvuk konja, ili još nekog psa. Ako je on pronašao trag, i Adam će. Bio je siguran u to. Ali nije čuo ništa.

Našao je drugu mindušu na steni u čijim se pukotinama probijalo livadsko cveće.

Podigao ju je i prineo usnama pre nego što je stavio u džep. „Pametna devojka", prošaputao je. „Izdrži još malo."

Pogledao je u nebo. Oblaci su klizili ka mesecu i polovina neba je nestala pod njima.

Kiša za koju su se toliko molili dolazila je prerano.

Popila je vodu i posmatrala njegovu oči. U njima je bilo ljubavi. Zastrašujuće. „Mogao si da me ubiješ pre toliko meseci. Pre bilo koga drugog."

„Nikad nisam želeo da te povredim. I ti nisi dobila ništa baš kao i ja. Uvek sam mislio da ćemo jednoga dana nas dvoje upravljati Mersijem. Ti i ja. Ne bi mi smetalo ni da si ti glavna. Imaš ti dara za to. Ja najbolje radim kad mi neko pokaže kako."

Ponovo je seo i sam otpio malo iz čuture, a zatim je zatvorio. Izgubio je pojam o vremenu. Bilo je lepo, umirujuće, sedeti sa njom pod širokim nebom i prisećati se.

„Nisam planirao da ubijem Piklsa. Nisam imao ništa protiv njega, stvarno. O, umeo je da bude davcž sa onim zanovetanjem i svadanjem, ali mi nije smetao. Jednostavno se desilo. Nisam ga očekivao da onog dana naid. Mislio sam da ću imati više vremena.

Samo sam planirao da ubijem još jednu kravu i da je ostavim tamo gdje će je neki od radnika pronaći i opet napraviti uzbunu. Onda sam morao da ga ubijem. I Vil, da ti kažem istinu koje se stidim, ali mi se svidelo."

„Iskasapio si ga."

„Meso je meso. Do davola, sada bi mi prijalo pivo. Zar ne bi dobro došlo?" Uzdahnuo je i skinuo šešir da se ohladi. „Malo je hladnije, i do davola, oblaci su se skupili. Možda ipak padne kiša koju smo toliko čekali."

Pogledala je u nebo i osetila ubod straha. Izgubiće mesečinu. Ako je iko traži, tražiće je slepi kao šišmiši. Ponovo je probala koliko su joj noge jake i pomislila da može da potrči.

Tada je on nožem dodirnu po vrhu čizme. „Ne znam zašto sam ga skalpirao.

Jednostavno mi je tako došlo. Kao neka vrsta trofeja, pretpostavljam. Kao kad obesiš rogove na zid dnevne sobe. Imam

349

čitavu kutiju trofeja zakopanu istočno odavde. Znaš gde su one tri Hpe preko puta najdaljeg pašnjaka?"

„Da, znam." Borila se da ga gleda u oči a ne u nož. „One noći sam ubio svu onu telad. Mislio sam da će posle toga one gradske devojkice pobeći. Ali ostale su. To je za divljenje. Malo me je to nateralo na razmišljanje, ali jednostavno nisam mogao da se oslobodim besa." Odmahnuo je glavom zbog svoje tvrdoglavosti. „Kada sam pokupio onu malu stoperku, iskoristio sam je. Tako sam želeo da ubijem ženu."

Ovlažio je usne. Deo njega je znao da nije u redu tako da razgovara sa mladom sestrom, ali nije mogao da sevzaustavi. „Nikad ranije nisam ubio ženu. Imao sam priliku da ubijem Seli, znaš, Zakovu ženu." „O, bože."

„Baš je slatka i ima onu lepu kosu. Nekoliko puta kad sam bio na Tri roksu na kartanju proučavao sam to. Ali sam ubio onu devojkicu umesto Seli, i ostavio sam je pred vratima; samo da pokažem Džeku Mersiju ko je glavni. To je bilo pre teladi", reče on sanjivo.

„Sad se sećam. To je bilo pre. Sad mi se sve pomešalo u glavi, sve do Lili. Lili je promenila sve. Ona mi je sestra. To sam shvatio kada ju je Džej Si onako maltretirao i povredio. Mogla je da umre da je nisam spasao. Zar to nije dobro?"

„Da." Bilo joj je muka ali je odbila da povraća. „Nisi je povredio." „Ne bi joj zafalila ni dlaka sa glave." Nasmejao se na vlastitu šalu i udario o stenu zavijajući. „Dlaka sa glave. Kapiraš? E, dobar fazon." Otreznilo se i promena je bila iznenadna i zastrašujuća. „Volim je, Vil. Volim nju i tebe i Tes kao što brat treba da voli sestre. I brinuću se o vama. A vi morate da se brinete o meni. Krv nije voda." „Kako hoćeš da se brinem o tebi, Džime?"

„Moramo da napravimo plan, da ujednačimo priče. Mislio sam da te vratim i da ispričam svima da te je neko odneo. Nisi videla ko je to, ali sam ja pošao da te tražim. Nismo imali vremena da podižemo uzbunu. Reći ćemo da sam ja prepao tvog otmičara i oterao ga. Ispaliću nekoliko hitaca." Potapšao je pušku. „Pobegao je u planine i ja sam te doveo kući bezbednu. To drži vodu, zar ne?"

„Moglo bi. Reći ću im da mu nisam videla lice, jer me je udario. Verovatno imam modricu."

„Izvini za to; ali to dobro potkrepljuje našu priču. Yratićemo se na staro, u redu? Za nekoliko meseci ranč će biti slobodan i čist. Ja mogu da budem predradnik sada." Video je kako su joj oči zasijale, kako su instinktivno blesnule od mržnje. „Ne misliš to stvarno. Lažeš."

„Ne, samo razmišljam o tome." Srce je počelo jako da joj udara od iznenadne promene njegovog raspoloženja. „Mora da zvuči uverljivo ili..."

350

„Lažeš!“ Tako je glasno viknuo da se začu odjek među stenama. „Misliš da to ne vidim? Misliš da sam mnogo glup da bih video šta ti se mota po glavi? Yratiću te a ti ćeš onda sve da im ispričaš. Prdaceš me policiji, svog rodenog brata. Zbog Hema.“ Podivijao od besa, skočio je na noge sa nožem u jednoj ruci i puškom u drugoj. „To je bio nesrećan slučaj. Nisam ništa mogao da učinim. Ali ti ćeš me predati policiji. Više ti je stalo do tog starkelje nego do svoje porodice.“

Nikad jc neće pustiti. I ubiće jc pre nego što pretrči dva metra. Odgurnula se od zemlje i stala na noge, zateturavši se sve dok nije uspela da održi ravnotežu. „On je bio moja porodica.“

Bacio je pušku i zgrabio je za košulju slobodnom rukom i prodrmusao je. „Ja sam tvoja krv. Ja sam onaj koji je bitan. Ja sam Mersi kao i ti.“

Krajičkom oka videla je kako je nož poleteo ka njoj. I videla je oblake koji su prigušili mesečinu i ubili odsjaj. „Moraćeš da me ubiješ, Džime. A kad me ubiješ nećeš uspeli nigde da se sakriješ niti ćeš uspeli da pobješ. Neći će te. Ako te Ben ili Adam nadu prvi; neka ti je bog u pomoći.“

„Zašto me ne slušaš?“ Tako je povikao da je to zagrmelo kroz stene i brda i ostalo da lebdi u teškom vazduhu. „Bitan je Mersi. Ja hoću da mi iz sestrinske ljubavi daš deo Mersija.“

Stisla je svoje bolne ruke u pesnice i gledala netrcmice u njegove oči pune očaja.

„Nemam ja sestrinske ljubavi prema tebi.“ Nagnula se i udarila ga vezanim rukama u stomak i okrenula se da pobje.

Zgrabio ju je za kosu, i tako jako povukao da je ugledala zvezde pred očima. Zajecavši od bola, zamahnula je laktom i jako ga udarila. Ali i dalje ju je čvrsto držao za kosu.

Okliznula se i izgubila bi tlo pod nogama da je taj stisak nije zadržao.

„Biću brz“, obećao je. „Znam kako.“

Ben je zakoračio iz senke. „Spusti nož.“ Pištolj mu je bio otkočen, naciljan, spreman. „Ako je i ogrebeš, ubiću te.“

„Uradiću nešto više od toga.“ Džim joj prisloni nož na vrat ispod brade. Glas mu je ponovo bio mrtvački miran. Osetio jc kako vraća kontrolu. On je bio glavni. Žena koju je prislonio uza sebe više mu nije bila sestra, već samo štiti. „Ako samo trgnem zgloboviće mrtva pre nego što padne na zemlju.“ „1 ti ćeš biti mrtav.“

Džimove oči zasijaše. Puška mu je bila van dohyata. Pažljivo je načinio korak nazad držćći oštricu na Yilinom vratu. „Daj mi pet minuta prcdnosti, i kad odmaknem, pustiću je.“

351

„Ne, neće.“ Zašištalala je kroz zube kad joj se nož ureza u kožu i prvi mlaz krvi joj poteče niz vrat. „Ubiće me“, rekla je mirno gledajući Bena u oči. „Samo je pitanje vremena.“

„Zaveži, Vil.“ Džim joj prisloni nož joj više uz kožu. „Pusti muškarce da ovo reše. Ti je želiš, MekKinone, i možeš je dobiti. Ali spusti pušku i odmakni se dok ne uzjašemo. Ako to ne uradiš ubiću je ovde i gledaćeš kako umire. Biraj šta hoćeš.“

Ben je očima prešao sa Džimovog lica na Yilino. Blesak munje osvetli njih troje na srebrnastoj steni.

Gledao je dok nije spazio da je diskretno klimnula glavom potvrđujući ono što planira. I nadao se, razumejući to.

„Stvarno?“ Povukao je okidač. Metak je udario tačno u metu, ravno među oči. Hvala bogu, jDomisli kada vide da mu se ruka konačno zatresla. Nije se ni trgnula. Cak ni kad je nož udario o zemlju nije se ni trgnula.

Sad kad je više niko nije držao osetila je kako se zanjihala. Videla je kako se nebo okreće baš u trenutku kada je počela kiša. I videla je Bena kako trči ka njoj.

„Dobar hitac“, uspela je da izgovori i na svoje čuđenje i olakšanje, onesvestila se. Osvestila se u njegovim rukama. Lice joj je bilo mokro i njegove usne su je ljubile.

„Samo sam izgubila ravnotežu.“

„Aha." Klečao je na zemlji i ljuljao je kao bebu dok je kiša dobovala po njima. „Znam." U ušima je čula zvonjavu. Iako je znala da je to kukavički, zagnjurila je lice u njegovo rame da ne bi gledala telo koje je ležalo pored njih. „Rekao je da je moj brat. Uradio je to zbog Mersija, zbog oca, zbog..."

„Čuo sam sve što je rekao." Pritisnuo je usne u njenu kosu a zatim skinuo ščšir i stavio ga njoj na glavu u beskorisnom pokušaju da je zaštiti od kiše. „Prokleta glupa ženska glavo, izazivala si ga da te ubije. Tri puta si mi skratila život dok sam te slušao kako ga provociraš dok sam se ja penjao."

„Nisam znala šta drugo da radim." Strah koji je potisnula sada se razjapi i proguta je. „Hem?"

„Ne znam." Sada se tresla i on je priljubi bliže. „Ne znam draga, bio je živ kada sam krenuo."

„Dobro je." Bilo je nade u tome. „Moje ruke. O, Isuse, Ben, moje ruke."

Počeo je da psuje dok je izvlačio nož iz korica da iseče konopac koji joj se zario u otvorenu kožu. „O, draga." To mu je slomilo srce i dovelo do očajja. „Vila."

Još uvek ju je ljuljao klečeći na pljusku kada ih je Adam našao.

352

XXXI poglavlje

„Ima da jedeš kad ti kažem i ješćeš ono što ti kažem da ćeš da jedeš", reče Bes koja je stajala pokraj kreveta i mrštila se.

„Zar ne možeš da meпустиš da se odmorim barem pet prokletih minuta?" Ušuškan u krevetu i očajan kao kažnjeno dete, Hem je odgurnuo poslužavnik koji mu je stavila u krilo.

„Kad te ostavim na miru ti se iskradeš iz kreveta. Sledeći put kad pokušaš da pobeš, skinuću te golog pa nećeš moći da mrdneš."

„Proveo sam šest nedelja u bolničkom krevetu. A izašao sam iz te proklete bolnice pre nedelju dana. Isuse, pa živ sam."

„Nemoj da uzimaš božije ime u usta, Hemiltone. Doktor je rekao da moraš dve pune nedelje da se oporavljaš u krevetu i da dva puta dnevno štataš po sat vremena." Izbacila je bradu i nakrivila glavu, i gledala ga je strogo. „Da li treba da te podsećam da su ti zabili nož u tu tvoju dcbelu pozadinu i da si mi kryario po kuhinjskom podu." „Podsećaš me na to svaki put kad udeš ovde." „E, pa lepo", reče ona i pogleda sa odobravanjem u Vilu kada je ušla. „Ti ćeš da izacteš na kraj sa njim. Ja imam posla." „Da li je opet mučiš, Hem?"

Gledao je srdito u pravcu Bes koja je izletela iz sobe. „Ako ta žena ne prekine da me muči, poyezaću čaršave i pobeći ću kroz prozor."

„Mora da te muči još samo malo. Svi moramo." Sela je na ivicu kreveta i dobro ga pogledala. Yratila mu se boja i nešto kilograma koje je izgubio u bolnici. Jzglodaš dobro."

„Osećam se dobro. Nema razloga da ne sednem u sedlo." Nije znao šta će sa rukama kada je ona spustila glavu na njegove grudi i zagrlila ga. Nespretno je pomazi po kosi. „Hajde, Vil, nisam ti ja plišani meda."

„Pre će biti da si grizli." Nasmehila se i poljubila ga u obraz uprkos njegovom otimanju.

„Žene uvek žele da dokusure muškarca kada je ranjen i nemoćan da se brani."

„Ovo je redak trenutak da mi dozvoliš da ti tetošim." Uspravila se i uzela ga za ruku. „Da li je Tes svračala?"

353

„Bila je davno. Došla je da se pozdravi." I ona ga je gušila blebetanjem. Grčila ga je i ljubila. Jedva je ostao živ. „Nedostajće nam da je vidamo kako se šepuri ovuda u onim modernim čizmama."

„1 meni će nedostajati. Nejt je stigao da je odveze na aerodrom. Moram da je ispratim."
„Jesi li dobro... sa svim tim?"

„Preživljam. Živa sam zahvaljujući Benu." Još jednom mu je stisnula ruku pre nego što je otišla do vrata. „Hem." Nije se okrenula ali je govorila gledajući u pravcu hodnika.
„Da li je on bio sin Džeka Mcrsija? Da li mi je bio brat?" Mogao je da kaže ne i da pusti da to ostane tako. To bi joj bilo lakše. Ali ona je jaka. „Ne znam, Vil. Boga mi, ne znam."

Klimnula je glavom i rekla sebi da i to mora da preživi. To što nikad neće saznati. Kada je izašla napolje, ugledala je Lili koja je sva uplakana grčila Tes svom snagom.
„Hej, čovek bi pomislio da idem u Afriku da budem misionar." Tes je zadržavala suze. „Idem samo do Kalifornije. Za par meseci ću vam doći u posetu." Potapšala je Lilin sve veći stomak. „Hoću da budem ovde kad se Junior rodi." „Tako ćeš mi nedostajati."

„Pisaću; zvaću vas, do davola, slaću vam faks. Nećete ni primetiti da nisam tu."
Sklopila je oči i snažno zagrlila Lili. „Cuvaj se. Adame." Pružila je ruke i zagrlila ga.
„Vidimo se uskoro. Trebaće mi tvoj savet ako budem rešila da kupim konja." Nešto je prošapua. „Sta to znači?"

Poljubio ju je u obraz. „Moja sestra u mom srcu." „Zvaću vas", rekla je i uspela da se otrgne a zatim se okrenula i skoro sudarila sa Bes.

„Evo." Reče Bes i tutnu joj korpu u ruke. „Čeka te duga vožnja do aerodroma a kakav ti apetit imaš, nećeš preživeti gladna."

„Hvala. Možda izgubim ovih tri kilograma koje sam nabacila zbog tebe."

„Od viška glava ne boli. Pozdravi mamu." „Hoću."

Uz uzdah, Bes je dodirnu po obrazu. „Vrati se brzo, devojko." „Hoću." Brzo se okrenula i pogledala u Vilu. „Pa", uspela je da izusti, „ovo je baš bila avantura."

„Jeste." Zakačivši palčeve u prednje džepove Vila je sišla niz ostatak stepenika.

„Možeš da pišeš o tome."

„O nečemu, ne o svemu." Progutala je knedlu da umiri glas. „Pokušaj da ne upadaš u nevolje."

354

Vila podiže obrvu. „Mogla bih isto to da kažem za tebe u velikom opasnom gradu."

„Tp je moj grad. Poslaću ti, ovaj, razglednicu da vidiš kako izgleda stvarni svet."

„Pošalji mi."

„Dobro." Okrenula se. „Do davola." Gurnula je korpu Nejt u ruke i okrenula se da uleti u Yiline ispružene ruke. „Do davola, stvarno ćeš mi nedostajati."

„1 ti meni." Vila je zadrža u zagrljaju, još više je stcgnuvši. „Zovi me."

„Hoću, hoću. Bože, stavi karmin ponekad, hoćeš li? I stavi onaj losion za ruke koji sam ti ostavila da ti koža ne bi ogrubela."

„Volim te."

„O, bože. Moram da idem." Tes se oteturala do kamioneta dok su joj suze tekle. „Idi kastriraj kravu ili nešto tako."

„Baš sam krenula." Uz mali isprekidan uzdah, Vila uze maramicu i izduva nos dok je kamionet odlazio. „Zdravo, Holivud."

Tes je bila sigurna da se smirila kad je došla da čekira prtljag na terminalu. Pomislila je da je sat yremena plakanja dovoljno za syakoga i Nejt je bio tako uvidavan i pustio ju je da se isplače do mile volje.

„Ne moraš da ideš do izlaza", rekla mu je ali ga je i dalje držala za ruku.

„Ali hoću."

„Zovi me."

„Znaš da hoću."

„Moraću da dodem na jedan vikend da me malo provedeš po tom Holivudu."

„Mogla bih."

Pa sigurno joj olakšava sve ovo. Sve je tako lako. Prošla je godina i dobila je ono što je želela. Sada se vraća svom životu. Baš onako kao što je htela.

„Prenosićeš mi tračeve. Informisaćeš me o Lili i Vili. Strašno će mi nedostajati."

Pogledala je oko sebe u užurbane ljude koji su dolazili i odlazili i očajnički je zaželela da oseti ono svoje uobičajeno uzbuđenje pred ulazak u avion.

„Ne želim da čekaš." Naterala se da ga pogleda. Da pogleda u te strpljive oči. „Već smo se oprostili. Ovo nam samo otežava stvar."

„Ne može biti teže od ovoga." Stavio joj je ruke na ramena i spustio ih niz njene ruke, a zatim ponovo vratio nazad. „Volim te, Tes. Ti si moja prva i poslednja Ljubav. Ostani. Udaj se za mene."

355

„Nejt, ja..." I ja tebe volim, pomislilaje. O, bože. „Moram daidem. Znaš da moram. Moj posao, karijera. Ovo je bilo samo privremeno. Oboje smo to znali."

„Stvari se menjaju." Pošto je pročitao ta osećanja na njenom licu, nežno ju je protresao.

„Ne možeš da me pogledaš u oči i kažeš mi da me ne voliš, Tes. Svaki put kad to zaustiš, pogledaš u stranu i ne kažeš ništa."

„Moram da idem. Otići će mi avion." Stala je, okrenula se i pobegla.

Znala je šta radi. Znala je tačno šta radi. Prošla jc kroz jedan pa drugi izlaz govoreći to sebi. Kako da živi na ranču za konje u Montani? Morala je da misli na svoju karijeru. Laptop joj je udarao o kuk. Morala je da počne novi scenario, i morala je da radi na romanu. Mesto joj je u Los Andelesu.

Opsovavši, okrenula se i potrčala natrag gurajući se sa drugim ljudima koji su žurili u suprotnom pravcu. „Ncjt!" Ugledala jc njegov šešir na pokretnim stepenicama koje se spuštaju i potrčala još brže. „Nejt, sačekaj."

Već je sišao dok se ona probijala do njega. Bez daha stala je ispred njega sa rukom pritisnutom na srce koje je jako tuklo. Pogledala ga je u oči. „Ne volim te" rekla je ne trepnuvši posmatrajući reakciju u njegovim očima. „Vidiš, pametnjakoviću? Mogu da te pogledam pravo u oči i da slažem."

Nasmejavši se, pala mu je u zagrljaj. „Ma, nek ide sve do davola. Mogu da radim bilo gde."

Poljubio ju je i ponovo stavio na noge. „Okej, hajdemo kući."

„Moje torbe."

„Vратиće se."

Pogledala je preko ramena i u sebi se oprostila sa Los Andelesom. „Ne izgledaš iznenaden."

„Zato što nisam." Izveo je kroz vrata, a zatim je podigao i zavrteo. „Samo sam strpljiv." Ben je našao Vilu kako stavlja žicu na ogradu koja je odvajala Tri roks od Mersija. Shvatio je da bi i on trebalo da radi to isto. Ipak je sjahao i došao do nje. „Hoćeš pomoć?"

„Ne, snalazim se."

„Kako je Hem?"

„Nervozan kao medved koji ima zatvor. Rekla bih da se fino oporavlja."

„Dobro. Daj da ti ja to uradim.“
„Znam kako se postavlja žica.“
„Samo me pusti.“ Oteo joj je žicu.
Ustuknuvši, ona stavi ruke na kukove. „Stalno mi se vrzmaš ovuda i nudiš se da mi pomogneš. To mora da prestanc.“
„Zalto?“
„Zato što moraš da brineš o svojoj zemlji. Ja mogu sama da uprayljam Mersijem.“
„Možeš da upravljaš svakom prokletom stvari“, prošaputa on.
„Uslov u ugovoru je ispunjen, Ben. Više ne moraš da se brineš za Mersi.“
Kada je pogledao ispod oboda šešira oči mu uopšte nisu bile prijateljski nastrojene.
„Misliš da me jedino interesuje Mersi?“
„Ne znam. U zadnje vreme nisi bio zainteresovan ni za šta drugo!“
„Šta to treba da znači?“
„Upravo to što sam rekla. Nisi baš često dolazio u moj krevet u zadnjih nekoliko nedelja.“
„Imao sam posla.“
„Pa, sad ja imam posla, bolje idi i stavljaš žicu na SYOJOJ ogradi.“
Raširio je noge isto koliko i ona i pogledao je u oči. „Ova ograda je moja koliko i tvoja.“
„Onda je trebalo ti da je pregledaš i popravljáš kao što ja radim.“
Bacio je žicu na tlo, kao granicu između njih i između dve zemlje. „Okej, ako želiš da znaš šta se dešava sa mnom, reći ću ti.“ Izvadio je dve tanke zlatne alke iz džepa i tutnuo ih je njoj u ruku.
„O.“ Namršteno ih je pogledala. „Zaboravila sam na njih.“
„Ja nisam.“ Cuvao ih je, bog sami zna zašto, i svaki put kada ih je pogledao ponovo je preživljavao tu noć, taj strah. I svaki put kada ih je pogledao pitao se da li bi ih našao da ona nije bila toliko pametna da ostavi trag.
„Znači, našao si moje minduše.“ Stavila ih je u džep.
„Aha, našao sam ih. I popeo sam se uz taj greben slušajući ga kako viče na tebe. Video sam ga kako ti drži nož na grlu. Gledao sam kako ti krv klizi niz vrat kada te je zasekao.“
Instinktivno je rukom pritisla vrat. Ponekad bi imala osećaj da joj je nož još uvek tu, ta oštrica koju je njen otac stavio u ruku ubice.
„To je gotovo“, rekla je. „1 ne želim da se sećam.“
„Ja se dosta sećam. Vidim onaj blesak munje i tvoje oči u trenutku kada si razumela šta nameravam da uradim. Kada si mi verovala da ću to uraditi kako treba.“
Setio se da nije zatvorila oči. Držala ih je otvorene i gledala dok je pritiskao oroz.
„Poslao sam mu metak u glavu deset centimetara daleko od tvog lica. Preživeo sam neke jako gadne trenutke prisećajući se toga.“

356

357

„Zao mi je.“ Pružila je ruku da ga dodirne, ali je ustuknuo i stao na svoju zemlju. „Ubio si nekoga zbog mene. Jasno mi je da je to promenilo tvoja osećanja prema meni.“
„Ne radi se o tome. Dobro, možda se radi. Možda je to ono što me je prelomilo.“
Okrenuo se, načinio par koraka i pogledao u nebo. „Možda je to uvek bilo tu.“
„Dobro, onda.“ Bila je zahvalna što joj je okrenut ledima tako da ne vidi da je čvrsto zatvorila oči i ugrizla se za usnu da ne bi zaplakala. „Razumem i zahvalna sam ti. Nema razloga da ovo otežavamo.“
„Otežavamo. To čak nije ni blizu.“ Stavio je ruke u džepove i posmatrao dugu liniju ograde. To je ono što ih razdvaja, ta tanka linija bodljikave žice. „Otežavaš mi i nerviraš me ceo moj život.“
„Nalaziš se na mojoj zemlji“, reče ona i prostrela ga pogledom od bola. „Ti meni otežavaš posao.“

„Pretpostavljam da te poznajem bolje od bilo koga drugog. Znam tvoje mane. Ima ih dosta. Prskosna si, teška, temperamentna. Pametna si ali te ponos koči. Ali poznavanje tvojih mana je samo polovina bitke.“

Udarila ga je toliko jako da je poleteo ka konju. Podigao je šešir koji mu je poleteo sa glave i obrisao ga o farmerke dok se okretao. „Sad bih se potukao sa tobom zbog toga, ali bi se to verovatno završilo drugačije.“

„Samo probaj.“

„Vidiš, to je ono što me najviše nervira.“ Mahnuo je prstom u pravcu nje. „Taj pogled kojim rne sada gledaš. Kada razmislim, shvatim da je to ono što me je sredilo.“

„Kako te sredilo?“

„Nateralo me da se zaljubim u tebe.“

Uzela je čekić kojim je htela da ga udari. „U mcne?“

„Mislim da si me čula dobro. Imaš ti dobar sluh.“ Počešao se po bradi i podigao šešir. „Mislim da ćeš morati da se udaš za mene, Vila. Ne vidim drugi način. A veruj mi razmišljao sam i tražio da li postoji drugi izlaz.“

„Tako dakle?“ Sagnula se i ponovo uzela čekić kojim počeo da lupa po dlanu. „Jesi li?“

„Aha.“ Gledao je čekić i smešio se. Znao je da ga neće upotrebiti. Ili ako pokuša, znao je da će biti dovoljno brz da izbegne potres mozga. „Našao bih ga da postoji. Znaš“, krenuo je ka njoj praveći krug, „nekada sam te želeo zato što si mi uvek terala inat. Onda kada sam te dobio, zaključio sam da te još uvek želim zato što ne znam koliko dugo bih te zadržao.“

„Samo ti prilazi“, rekla je hladno, „i završiceš sa čekićem u toj glavurdi.“

Nastavio je da joj prilazi. „Onda si mi se polako uvlačila pod kožu to 1 •• niko pre.“

Druge mi nisu nedostajale, kao ti. Kada si bila u opasnosti poludeo sam. Sad kad si bezbedna, shvatio sam da je jedini način da rešim ovo taj da se venčamo.“

„Ti misliš da tako treba da izgleda prosidba?“

„Bolja je od tvoje. A sa tim tvojim odbojnim stavom bolju nećeš dobiti.“ Kada je spazio trenutak, zgrabio joj je čekić iz ruke i bacio ga preko ograde. „Nema svrhe da kažeš ne, Vila. Ja sam već odlučio.“

„Upravo to hoću da kažem.“ Prekrstila je ruke. „Sve dok ne dobijem bolju prosidbu.“

Sa mukom je uzdahnuo. Plašio se da će doći do ovoga. „Dobro, onda. Volim te. Hoću da se udaš za mene. Ne želim da živim bez tebe. Da li je to dobro?“

„Malo je bolje.“ Srce joj je bilo tako puno da je bila iznenadena što nije puklo. „Gde je prsten?“

„Prsten? Pa, pobogu, Vila, ne mogu da nosim prsten okolo kad idem da popravljam ogradu.“ Zbunjen, on odgurnu šešir nazad. „Ionako ne nosiš prstenje.“

„Nosiću prsten koji mi ti daš.“

Zaustio je da se požali, ali se predomislio i nasmešio. „Jel' tako?“

„Tako je. Do davola, Ben, zašto ti je tako dugo trebalo?“

Prešla je preko ograde i bacila mu se u naručje.

359

NEBO NAD MONTANOM

Nora Roberts

I Izdanje

Izdavač: PS-Editor-IP, Beograd

Za izdavača: Jelica Petković

Urednik: Saša Petković

Prevod: Ana Poznanović

Lektura: Lidija Paden

Tehnički urednik: Vanja Cekić

Stampa: Plavo slovo, Beograd 011/394-7535

Plasman: 011/304-6547 Tiraž: 1 000 kom.

ISBN 86-7878-018-5

CIP - KaTajionoauMja y nyfi.'iMKauHJH I lpoaua onfijiJiOTC'Ka Cpfilije. Bcorpa;i
S21.111(73)-31

POBEPTC, HOPA

Neho nad Montanom / Norn Roberts. -prevod sa engieskog Ana Poznanovit: - I. izd.

-Bfograd : PS-Editor-IP. 2006 (Bcc.grad : Plavo.slovo). -360str. , 21 cm

Prvovod deln: Montana Sky. - Tiraž 1.000 ISBN 86-7878-018-5 COBISS.SR-ID

132963852

NEBO NAD

Na sahranu Džeka Mersija došlo je mnogo ljudi, i to samo uverili da je gad zaista mrtav.

Bogati i ozloglašeni Džek ostavlja jedan

od najvećih rančeva u Montani svojim otudenim ćerkama uz jednu neobičnu klauzulu u testamentu. Tri sestre, koje su praktično stranci

jedna drugoj, treba da provedu godinu dana na ranču ili će izgubiti nasledstvo. Vila, polu-Indijanka, odrasla na ranču, jaka i svojeglava, nerado prihvata pridošlice u svoj svet: Tesu, razmaženu i uštogljenu

sestru iz Holivuda koja sa teškom mukom napušta svoj glamurozni

svet, i Lili, plašljivu i tek razvedenu mladu ženu koja na ranču pronalazi utočište od svoje prošlosti.

Medutim, život na ranču donosi mnogo gore stvari od ustajanja u cik

zore i čišćenja štala. Svirepa ubistva, najpre životinja, a zatim i ljudi,

opominju ih da će uspeti samo ako se drže zajedno. U borbi za očuvanje

nasledstva i sopstvenih života one postaju sestre i dobijaju nešto za čim

čitav život žude - ljubav i porodicu.

www.alnari.co.yu